

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER,
JANUARY 1881.

પુસ્તક ૨૩ સુ.

શાળાપત્ર.

અંક ૧ સો.

જેતાણ બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ:-

૩૨ અંતે મન હેવના, ખરી જાંતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS . PAGES

૧૦૧ વર્ષની પ્રભુપ્રાર્થના. ૧

૭૨૨ લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ. ૨

૨૧૨૨ માં બંધાવાનોની મહાવજત. ૧૧.

૫૨૨૨૨ વગેરેની પહેાચ. ૧૨

૨૨૨૨૨ સારસંગ્રહ. ૧૮

૨૨૨૨૨ સરકારી જાહેર અખર. ૧૯

૨૨૨૨૨ નિયમોનાં ઇનામ પત્રક. ૨૧

New year's Prayer. 1

A short History of the English Nation. 2

Treatment of convicts on the jails of France. 11

Notices of New Books, &c. 12

Pickings from the Press. 18

Departmental Notifications. 19

List of Prizes distributed in Schools. 21

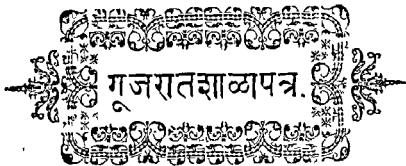
(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધે પુનાઈટ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ" નો પ્રેસમાં રજુ હોવામાલ અંગારાને છાપી પ્રગટ કર્યું

મુદ્રા { ૩૧) વરસનો અગાઉથીજ. } દયાસ અર્થ
{ ૩૦) છૂટક એક અંકના } જાહેર.

પુસ્તક રૂંચું.

જાન્યુઆરી સન ૧૯૮૪.

અંક ૧ ભો.

નવા વર્ષની પ્રભુપ્રાર્થના

કહેલો.

પ્રાર્થન પ્રીતિ પ્રભુ કરે, નવા વર્ષને શીશુ બાળક રાજ.
વિશે સર્વ વિદ્યારથી, હેતે જગાધિ રાજ.

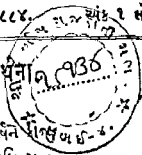
મનહર હંદ (અંતર્ભાષિકા)

ગુણી તણા ગુણ તણી, નીરખતાં શોભા ઓર,
જરા જેનો અતિશ્રુત, સદાકાળ શોભતો;
રાત્રદિન રાખે ધ્યાન, દાખવે જો લઈ જ્ઞાન,
તર્ત તરવાનો કામ, કાળ આવી આપતો;
શાષ્ટાંગથી સેવા કરે, લગાર વિચારે નહિ,
લાયક વિરાજીમાન, જગત નીપાવતો;
પવિત્ર પોતે છે આપ, યત્ન રાખી જપો જપ,
ત્રણ લોક દેશે નાથ, હોનાર કૃણ આપતો ૧

"ગુજરાતશાલપત્રની સદાકાલ જય હો"

સવૈયા એકત્રીશા.

ગુણી ગવરનર જનરલ શૂરા ભરતઅંડના ઉપકારી,
આનંદી આભારી સુખી વાહસરાય પદવી ધારી;

૦૫૪
ગુજરાત

અહોનીશ અમ ઉપર એનો અમલ રાખજો જગત્સાર,
 રીપન રાજ સુખકાર તણો પ્રભુ જગત વિષે તું વિજય વધાર. ૧
 દેશતણાં દુઃખ દૂર કરવાને જય કરવાને હામોહામે,
 આપેને અતિ હક સંપાવા હૈયે મોટી ધારી હામ;
 સ્થાનિક મુખકર સ્વરાજ કરો જોણે સોપ્યોછે શુભ અધિકાર,
 રીપન રાજ સુખકાર તણો પ્રભુ જગત વિષે તું વિજય વધાર. ૨
 ઉત્સવ ગામોગામ વાઘીપો, પ્રજા પ્રભુતું ધારે ધ્યાન,
 સોડેરીપનના રાજ ચક્રી ભારતવર્ષીનું વાધું માન;
 નિશ્ચિંત થઈ સધળે ઢેકાણે જયજયનો ઉઠ્યો પોકાર,
 રીપન રાજ સુખકાર તણો પ્રભુ જગત વિષે તું વિજય વધાર. ૩
 સ્વતંત્રતા દેશીને આપી નિર્ભય સખળ કષ્ટ નિજ રાજ,
 હજીવળ કીર્તિ એણે લીધી પરમારયનું કીધું કાજ;
 જન્મ ધર્મોછે જનહિત અર્થે સ્વારથ રાખ્યો નહિ લગાર,
 રીપન રાજ સુખકાર તણો પ્રભુ જગત વિષે તું વિજય વધાર. ૪
 નાથજી ભાધશંકર ભટ્ટ.

મેહેતાજી કરમાડ પ્ર. જંબુસર.

નાઇલાજ ઇલબટ્ટ બીપમાં પણ મન સદાજ ન્યાય સદન,
 એતા ગુણનુંજ ગાન કરો જન જેથી હથર હોય પ્રસન્ન;
 આભારે ઉભરાતા અંતઃકરણે સૌ માગો આવાર,
 રિપન રાજ સુખકાર તણો પ્રભુ જગત વિષે તું વિજય વધાર. ૫

૬. ઈંગ્રેજ લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૨ મું. રીજો પ્રજાવિમ્મહ.

રાજા સાથે વિદિઓ લશ્કરે અભાવી તે ખરા દિલની હતી એ તેના
 વર્તણૂક ઉપરથીજ જણાઇ આવે છે. રાજા પોતાના હાથમાં આવ્યો
 તારથી મરદારો તેને રાજ કરવાનું બને તેટલું લઈ બેઠા હતા. પાર્લામેન્ટની
 પેઠે તેમણે કાઈ એને પોતાના મિત્ર મંત્રીઓ સાથે એકાત મળવાની

મનાઈ કરી નહોતી. પ્રેમિયોટરિયનો પોતાની ધર્મક્રિયા તથા ધર્મબોધમાં એને પરાણે ખેસાડતા હતા, પણ લશ્કરે તો એને પોતાના મતનો ખાસ પાઠી રાખવા દીધો હતો. ધર્મછૂટ ખાખત તો જમાદાર જામસે રાજાને પકડતી વખત ને કહ્યું હતું તે અરેખરૂં નોંધી રાખવા જોગ છે. રાજાએ પૂછ્યું કે મારી ઉપર ધર્મનો બળાત્કાર તો નહિ કરો, તારે એ બાળ્યો કે ધર્મનો બળાત્કાર તો કોઈની ઉપર પણ ન કરવો એજ અમારો સિદ્ધાંત છે, તો પછી, મહારાજ, આપની ઉપર તે અમે કરીએજ કેમ ?

વિઠ્ઠિનો અરડો તૈયાર કરવામાં તેઓ રાજાના મિત્રોની સલાહ લેતા, અને જો માત્રમ પડતું કે આતો રાજા નહિજ કબુલ કરે, તો તેટલું એ લોક મૂકી પણ દેતા છેવટે તેમણે ને કરારો રાજાની આગળ રજુ કર્યા તે કેવળ મધ્યમપણાના હતા તેમણે માથું કે દશ વર્ષ સુધી સેના નૌદાદિનું ઉપરીપણું તથા મોટા અમલદારોની બહાલી અરતફી પાર્લામેંટનેજ સ્વાધીન કરી દેવી. રાજ્યધર્મ ગમે તે રાખો પણ ધર્મશુરૂઓ પાસેથી બળાત્કાર ચલાવવાની સત્તા લઈ લેવી, અને ફક્ત અમુક સાતજણ શિવાય બને પક્ષના સર્વે લડનારાઓને સામાન્ય માફી આપવી.

આ કરતાં પાર્લામેંટની માગણી સોગણી શક્ત હતી તેણે દશને બંદેલે વીચ વર્ષ સુધી રાજ્યનું ઉપરીપણું માથું હતું, ધર્મની ખાખત જ્યાં રાજાને સૌથી મોટો આગ્રહ ત્યાં તો પાર્લામેંટ પણ મમત પકડીનેજ બેઠી હતી કે અમારો પ્રેમિયોટરિયન પંથ સ્વીકારવોજ, અને સૌથી વધારે અન્યાયી ને દૂર માગણી તો એ હતી કે રાજપક્ષે જે જે માગણી લખા હોય તેને લશ્કરો કે દિવાની નોકરી આપવી નહિ, અને તેમાં વળી એના બાણેને વગેરે સાતેરેક ઇષ્ટ મિત્રોનાં નામ તો સામાન્ય માફીમાંથી બાદ કરવા ખાખતેજ નોંધ્યાં હતાં. આવી સરતો કબુલ રાખવામાં તો રાજાની ઈજ્જત નહોતી, અને તેથી તેણે તે કબુલ રાખી નહિ તે ઠીક કહ્યું, પણ લશ્કરની સદરજ માગણીઓ સામે વાજબી વાંધો થોડોજ લઈ શકાય એમ હતું. તે છતાં એણે તો તેનો પક્ષ એટલોજ અબાવ ખતાવ્યો. અરૂં કહીએ, તો જેમાંથી કોઈ સાથે પણ વિઠ્ઠિ કરવાની દાનતજ રાજાને નહોતી. એ એની નુદરીજ તજ વીજમાં હતો.

રાજાની તજરીજ એ હતી કે બધાને વાતે વાહી ખાનગી ખાખા એવી એતરૂં ચનાનરી કે પાતને મદદ આવી મળે, અને આ હુલડખોરી પાલોમ્બે તથા લમ્કરે એ બને માર્યા જાય પાર્નામ્બેમા જ્યારથી બે ફારા પડ્યા ત્યારથી તો એ રાહજ જોયા કરતો હતો, કે મ્યારે એ બને વચ્ચે પૂરી ચક્રમક ઝરે કે માફ કામ થાય એક કાગળમા એ બદીખાનામા પડ્યો પડ્યો ધોરજથી લખેછે કે હુ આથા વગરનો નથી કે યોડા વખતમા પ્રે. મિયોરિયન કે પડી છડિપન્ટુ કોઇએ મારી તરૂં એસાઈ આનથે, એ બંને વચ્ચે સાફ જ્યદ્દ જામયે, અને જ્યારે એ એક બીજાને નિર્જૂળ કરી રહેછે, ત્યારે હુ સહજમા હતો તેવો પાછો રાજા યદ્યથ ને વેળા નિરકુશી એ પછુ દેશની સમાધાની ખાતર પોતાનો મમત મૂકવા તૈયાર થયા હતા, તે વેળા રાજાએજ આ પ્રમાણે વારડ્યુ એ કેવુ કહ્યાય ?

પછુ રાજા પોતાની આ મ્વાર્ધી ગણત્રીમા પછુ મેટી જૂલ કરતો હતો એ વારનાર જાનતો કે મારે એમની જરૂર કે તે કેમતા એ બને પ ક્ષેત્રે મારી જરૂર વધારે કે વધારે તો શુ, પછુ જરૂર હતી ખરી જાની રાજ્યપદ્ધતિને કાયમ રાખી દેશમા પાછી સમાધાની કરનામા એની સર્ગોત અનખત જોઇએ અને હજુ સુધી આખા દેશની ઇચ્છા એજ હતી કે રાજા, અમીર, ને પ્રજા એ ત્રણે મળીને જેવુ મધ્યસ્થ રાજ્ય આ યુ આપેછે તેમા તો કાઈપણ ફરકાર કરવો નહિ. તે છતાં રાજાએ જાણવું જણવું હતુ કે હાલ તો દેશમા આ નિરકુશા સેના બળવતાર છે, અને તેના વિચાર રાજ્ય મંમધી થા હતા તે તો કાલને અજાણ્યુ નોતો કેમ કેમ કરતા તો હાલ તે મના સરદારોએ તેમને ૧૫૦૦ રાખ્યા હતા જે અધોરા યદ્ય એ શૂરવીર બગતો ઉપડ્યા, તો પડી તેની આગળ રાજાનુ, પાલોમ્બેનુ કે એ સરદારોનુ પછુ શુ ચાનાંનુ હતુ ?

પરંતુ રાજા પોતાના મમત આગળ આધજાબીત યદ્ય ગયો હતો એનુ કુળ શુ યદ્ય તે વર્ણવ ૥ પછિના આ મમત નિષે કાઈ કહ્યુ જરૂર કે રાજાનુ મમત આ ૭૬ નિરંકાર કરવાળેગ તો નોતો એ મમત યમજ્ઞદિના ધનુ હતું રાજાના અને દીક્ષિતોના હાથરી હક સબધી ને ૧૫૦૦૦૦૦૦ હાલ ચાનતા હતા, તે ચાલસ પોતાના ખરા અત કરણથી આ

નતો. આ બંને હકનું રક્ષણ કરવું એ મારી ખાસ ફરજ છે એમ એને સમજાયું હતું. એ મતોનું આણુમાત્ર પણ ખંડન થાય એવી કબુલાત એને મોટા ધર્મલંગ નેવીજ લાસતી. એ રાજસત્તાવધારવા મથેલો તે ફક્ત અભિમાન કે મદના કારણથી નહિ, પણ તે ઇશ્વરદત્ત છે એમ સમજીને. એથી પણ વધારે આગ્રહ એને દીક્ષિત પક્ષનો હતો. છેવટની ઘડીએ પણ એણે ધણામાંઘણી ખેંચતાણ કરી તે અપિરકોપલ માર્ગને સારજ.

પાછળથી એના પક્ષવાળા “ગાઝીમહારાજ” કહીને ઘણાકાજ સુધી એને સંભારેતા હતા તે તેમની સમજ પ્રમાણે અમને વાળખી લાગેછે. ચાર્લ્સ આ એ ધર્મમતનો ગાઝીજ હતો. એને આ ધર્મમત ગળાસાટે હતા, અને તે એણે ગળાસાટેજ રાખ્યા એ એની લયનક અવસાન અવસ્થા સાબિત કરી આપેછે. શુળીએ ચડતાં ચડતાં પણ એ ને થોડા ખોલ ખોલ્યો તેમાં આ મતનોજ એણે પ્રતિબાધ કર્યોછે. શી ધર્મ ભ્રમણા! આહો, ધર્મ ભ્રમણા! તે જગતમાં નેટલો દાટ વાળ્યોછે તેટલો તો કામાદિ પડ્ડરિપુએ પણ વાળ્યો નથી.

કબુલ કરીએ છીએ કે ચાર્લ્સની આ ધર્મ ભ્રમણાથી તેનામાં કેટલાક મહા ફુગાંણો પણ આવ્યા હતા. રાજના હક ઇશ્વરી છે એ તેના મનમાં એટલે દરજ્જે પેસી ગયું હતું, કે તે વિરુદ્ધ હું કોલકરાર કરું તો પણ તે રદ બાતલજ ગણાવવા જોઇએ એમ એ સમજતો. આ સમજથીજ એણે પોતાનો ખોલ કદી પાળ્યો નહિ, એવચનીમાં પોતે ખપ્યો અને છેવટે રાજ વિષ્ટિ કરવા જોગજ નથી એમ કહ્યું. “સત્યાન્નાસ્તિપરોધર્મઃ” એ ને સકળ નીતિ ધર્મશાસ્ત્રનું તત્વ તેનો એણે જો ત્યાગ કર્યો, તો તેનું ને કુળ થયું જોઇએ તે થયુંજ, અને સ્તે આ બિચારાએ પરિપૂર્ણપણે ભાગવ્યું. તો પણ એનું અંતઃકરણ તો પાપી નહોતું; માત્ર એની બુદ્ધિ આ અભાગ્યા ધર્મ મતોનો ભાગ થઈ પડી હતી. આ ગાંડા મત એને ધર્મરૂપ સમજવા, અને ધર્મ સમજીનેજ એણે તે ગળાસાટે રાખ્યા.

વાત ખરી કે એને જોમ એ મત ગળાસાટે હતાં, તેમ પ્રેશ્વિટેરિયનોતે પ્રેશ્વિટેરિયન મત, અને નિરંકુશીએતે તેમના નિરંકુશી મત પણ ગળાસાટેજ હતાં. એ ત્રણે પક્ષ ધર્મ સમજીનેજ આ વેળા ઇંગ્લાંડમાં બાયં-

આથા આવી ગયા હતા. પણ ત્યાં એમા કોને કહી શકાય કે તમે તમારો ધર્મ છોડો અને જો પણ કોણ ? અને બ્યારે કોઈ પોતપોતાના ધર્મમાથી ડગે નહિ, ત્યાં એનો કડવો આ બલમા તો નલવાર સિનાય કોનાથી થઈ શકે એમ છે ? એનું નામજ બાની કહેવાય છે, અને એને પ્રમગે કોઈને પણ દોર દેવા એ મિથ્યા છે.

ભગત મિપાહીઓની અકળામણ. જ્યારે તેમનો વિદિ રાજ્યે લંબાનનાનીજ ગત માડી, ત્યાં તેઓ તો બહુ આકળાયા લાગ્યા તેમની સ્થિતિ પણ આ સમયે આકળાયા જોગ હતી રાજ્ય તેમને ઉડાવ્યા કરતો હતો, પાનીમંદ તો તેમનો વિરુદ્ધ હતો, અને એનામા મીતરૂં બૂમો ઉડતી કે રાજ્ય તેમનો ધાર ધડાનવાને માટે પાનીમંદ સાથે, લડનવાળા સાથે, સ્કાટલોક સાથે, અને આયનાડના કાયોનિકો સાથે પણ જ્ઞાનગી અટપટ ધમવોઠાએ ચનાની રહ્યો છે પાઠળથી દમ્તાવેજ પૂગવે સાબીત થયું છે કે આ બૂમો ખોટી નહોતી. આ સાબળી મિપાહીઓ હાયપગ પછાડના લાગ્યા, અને અકળામણમા અનેક વિચારને ધોડે ચડ્યા દેશ સમાધાનીને ખાતરજ તેઓ રાજ્યને મનાવવા માગતા હતા, પણ જો તે આડો યઠનેજ મેઠો છે, તો તેને કોરે મૂકી આપણે પોતાની મજેજ રાજ્ય રચના શા માટે કરવી ન જોઈએ એમ એ સર્વના મનમા આબ્યુ. આ વિચાર આનનાની સાથેજ જણાવણી ટીક જૂદા જૂદા જુદા ઉધા એકવાર માણસે પરપરાની મર્યાદા મૂકી કે પછી તેને કરોડો મુવારા મંજૂ છે. એ મુધારાનું મોગ્યાપોગ્યપણું તો અલબત્ત તે માણસનો જુદો, રાતિ, ને અનુભવ ઉપરજ આધાર રાખે છે, પણ તે નિરંતરપણે મુવારાના જુદા તો અપાર ઉઠાવો જશે. તેમજ આસમે ધનાડમા થયું. કોઈ કંઈકે ગ્રીસના જૂના પ્રજાસત્તાક રાજ્ય જેવું અહિયા મ્યાપયું, તો ખીજ બોની ઉધા કે પાહીની જેવું ધર્મર રાજ્ય મ્યાપવાને અર્થેજ આપણું ભગતોને આ સમય ધર્મરે ઉત્પન્ન કર્યો છે. ટેન્કાક કહે કે અમીરોની સભાજ કાઠી નાખની જોઈએ, તો ખીજ કહે કે પ્રજાસભાજનો ચૂટણી પણ જૂદા નિયમે ન થાય ત્યાં મુધી તે ગરીબોના હકમા કાઈ કામની નથી. કોઈ કહે કે નાંલો ગરીબોને બહુ મૂંઝી આપે છે માટે કાવતે એક સહેલો ને સોજો થવા જોઈએ. ત્યાં કોઈ તો એમજ કહેવા લા પા કે ગરીબને તાગરનો મેદજ શા

માટે રાખવો જોઈએ. બધાને પૈસેટકે ને આખરમાં સમાનજ કરી નાંખવા, કેમકે ઇશ્વરે બધાને સમાન સંબંધો છે.

આ રીતે ભાતભાતના—પહેલાં કોઈએ નામ પણ સાંભળેલાં નહિ-એવા સુધારાઓની ઠેકાણે ઠેકાણે ખૂંચી પડવા લાગી. સુધારાવાળાનાં તો વાહાણુજ કાઢ્યાં. રાતને દહાડે જ્યાં જુઓ ત્યાં સુધારાવાળાના ટોળાં મળેલાં ને ખરાડા પાડતાંજ માલમ પડે. સુધારો એજ ખોલ હવામાં ધૂમી રહેવા હતો. સઘળાજ સુધારાવાળા થઈ ગયા. એમાં મત્રા એ હતી કે સઘળાજ સુધારના બાધક—મોતા તો મળેજ નહિ. વિચિત્ર વિચારનાં દરેરોજ હજારો ઓપાનીયાં નીકળવા લાગ્યાં, અને થોડે થોડે પાલ્કામૈંટતયા સર-દારો ઉપર અકુચે આવવા લાગી, તેમાં સૌ પોતપોતાને જે સુધારાની લેહ લાગી હોય તેને માટે મજબૂત અને ધમકી બરેલી માગણી કરવા લાગ્યા.

સુધારાનો આ પવન ધર્મના ઘટ્ટ, દટ, ને અલિંગ્ય જુરસા સાથે જોડાયેલો હતો. તેમને મન કાંઈ ફિલસૂફીની પેઠે એ કલ્પનાના જુદા નહોતા. તેઓ તો એને ઇશ્વરી પ્રેરણા—આત્તાજ—ગણતા હતા. તેઓ કલાકોના કલાક સુધા ઇશ્વરની પ્રાર્થના કરતા, ને એકદમ ખૂમ પાડી ઉઠતા કે “હાં, ઇશ્વરની આ પ્રમાણે આત્તા થઈ છે” આ સમીની ભમણાને તેઓ પોતે તથા તેમજ બીજા ધર્મબાધ્યો પણ ઇશ્વર વાણીજ સમજતા. કેટલાકને સ્વપ્ન થતાં, ને કેટલાકને સાક્ષાત્કાર પણ થતું. બધાજ કલ્પનામય શ્રુતિમાં ઇશ્વર સાથે જોડાઈ ગયા હતા, અને પોતે જે જે ધારતા કરતા તે ઇશ્વર પ્રેરિતજ છે એમ પોતાના ખરા અંતકરણથી માનતા. આખી સેના આવા ભક્તોથી ઉભરાઈ જતી હતી. આવેળા સેના સેનાનીનો બિદ રહેતો નહિ. એક હલકો સિપાહીપણુ પ્રખ્યાતસનપર, ચડીને બધાને પ્રબોધતો, અને તે સામા બેઠેલા જમાદાર સરદારોપણુ નીચેમાથે દીન બાવથી સાંભળતા. રાતોની રાતો તેઓ બજનસ્તવનમાં બેળી કાઢતા. બજન કરતાં કરતાં તેઓ રોતા, કૂદતા, ઉછળતા, ને પૂર્ણ મરે ચડી જતા. રાજ્યને ઉથલાવી નાંખવાનું તેઓ જે ધારતા હતા તે તેઓ પોતાનું પરમ કર્તવ્ય, ઇશ્વરની આત્તાજ, છે એમ માનતા, અને તે માટે માથું આપવાને પ્રતિક્ષણે તેઓ તલ્લી રહેવા હતા.

ટુંકામાં નિરંદુશી પંથ હવે પોતાને અરેષે પ્રકાશ્યો મામળે પ્રાચીન પ્રત્યેથી પૂજ્ય બાવ જતોરેલોને કેવળ ઉચ્ચેદકપણું ધર્માવેશની સાથે આ-
બું. સરદારોની પણ સિપાહીઓએ આમન્યા મૂકના માડી, તેઓ બબડવા
લા વા કે શા માટે રાજ સાથે એ લોક આગલી બધી એજવાથ કરી મેદા
છે ? મેથક સરદારો કૂચા છે, અને તે આપણને ફસાવવાજ માગે છે.
પણ આગ્રી મહેનતે વાહાણને કિનારે આણ્યું છે, તે શું ચોડાને સારજ
હો આપણે ડૂમવા દઈશું ? મરદારો કોણ થાયછે ? પહેલી આપણે તેમ-
નીજ અખર લેવી જોઈએ, અને અરે કામ્બેવ વગેરેને ખૂણામાં બાર કરી
નાખવાની ડૂપી મસતો પણ ચાલી, અને લજકરે આતો ખુલોજ હરાવ
કર્યો કે મનનુ રાજ જોઈએ કે નહિ એ બાબત વિચાર કરવા તમામ
ખ્યાતાંઆઓએ ફલાણી તારીએ મળ્યું.

એનામાં આખરે જે વિશ્વિ સરદારો આટલે જોખમે ચલાવી રહ્યા
હતા તે રાજ્યએ બંધ પાડી, અને નજર ચૂકાવી કેયે નારા ગયો. ૧૪મી
નવેમર ૧૮૪૭ સરદારોએ જોયું કે આતો આપણે ઠગાયા, અને એ વખ-
તથીજ તેમણે પોતાના મન સાથે રાજ સામે મજબૂત ગાઠ વાળી. પણ
લજકર જે આગલુ બધું બેકેદ થઈ ગયું હતું તેને વશ કરવાની પહેલી જ-
ર હતી. એ કામ કરનામાં કામ્બેલે પોતાનો અપૂર્વ પ્રતાપ દેખાડ્યો.
સાત પવટનોને કબાવતને સાર મેલાવી, ને તેમની આગળ હેતબર્યા
શીખામણના બાવ ફેરકાએ વાચી સભળાયા, એટલે તેઓ તો સમજી ગયા.
પણ વગર બાવાયે બીજી મે પવટનો, ટોપીપર બંડની ચિઠ્ઠીઓ ચોડાને આ-
વી હતી, તેમની પાસે મોઢ કરવા ગયા; ત્યારે તેમાના કેટલાક અપચપ સામુ
મોનવા લાગ્યા. આ વેળા કામ્બેવ મેનાધિપતિનાચાસે ઉભા હતો, તેણે પલ-
ટનામાં જતે ધૂસી જઈ તોફાન કરનારા દયખાર જણને પકડી ટપ પો-
રામાં આપી દીધા, ત્હાનીત્હાજ કોઈમાર્શિયન બરી, ત્હાને દેહાત ડડેરબો,
અને એકને તો તેજ વેળા ફાસીએ ચડાવી દીધો. આ સપાટાની સાથેજ
બધું લજકર થરરર થઈ ગયું. તે છતાં કામ્બેલે જોયું કે બદિલી એટલીબધી
વધી ગઈ છે કે ફક્ત બવથી કામ થવાનું નથી. માટે તેમને એકતાર દબા
વી એ સામાદિક ઉપાયો તામડતોક વાપરવા લાગ્યો. પેલી ધારેલી સભા

તો બંધજ રખાવી, અને પંચાતીઆઓને પોતપોતાની પલટને મોકલી દીધા, પણ પછી પોતે લશ્કરના અમલદારો, પંચાતીયા, તથા બગતો સર્વેને બાલાવી હવેથી શું કરવું તેનો વિચાર કીધો, ને બધાને રાજી રાજી કરી નાંખ્યા. સરદારોએ પ્રજાસત્તાક રાજ્યની રૂપ કેયુલ રાખી, ને લશ્કરે તેમની આત્મામાં રહી સખુરીથીજ વર્તવું એવા આવેળા ઠરાવ થયો હાય એમ જણાય છે.

પાર્લામેન્ટની સાથે વિષ્ટિઓરાજ્યએ હવે પોતે નાહો હતો ત્યાંથી ચલાવવા માંડી. એ નાસાને વેલ્સમાં ગયો હતો. કારિરખ્કના કિલ્લેદારે આવકાર તો સારો કર્યો, પણ પાર્લામેન્ટને પૂછી એને તજવીજથી નજરકેદજ રાખ્યો. ત્યાંથી રાજ્યએ નાસવાનું એકવાર કયું, પણ બારીના ગળ્યામાં ફસાઈ રહ્યો. આ વખતથી એના ઉપર શત્રુ નીચિયાની રહેવા માંડી. તો પણ રાજ્ય ગભરાયો નહિ. પોતાની રીત પ્રમાણે વખત ગાળવા પાર્લામેન્ટ પાસે કરારો મંગાવ્યા. પાર્લામેન્ટ પણ એના જીવીજ ધમકેલી હતી, એટલે તેણે એ વાતનો મમત તો હતો તેવાજ રાખ્યો, અને તેથી રાજ્યએ તેમના આડતીઆઓને આવ્યા તેવાજ ચાર દહાડામાં પાછા રવાને કર્યા. રાજ્યએ આવેળા તાકીદથી જવાબ આપ્યો તેનું કારણ એ હતું કે ઇંગ્લાંડપર હુમલો કરવા બાબતના કોલકરારે એ સ્ટોકલોક સાથે ને દહાડાપર પાકે પાયે કરી ચૂક્યો હતો.

પ્રેમિયેટરિયન પક્ષનો આ છેલ્લો પાસો પણ અવળો પડ્યો. રાજ્યની ના સાંભળી પાર્લામેન્ટ ગભરાઈ તથા ચોડવાઈ ગઈ. આ વખતનો ઇંડિયેન્ડ મતવાળાઓએ પૂરેપૂરો લાભ લઈ લીધો. તેમણે દરખાસ્ત મૂકી કે હવેથી રાજ્યનાં કહેણ સાંભળવા નહિ, અને તેની તર્ફ વિષ્ટિ પણ મોકલવી નહિ. આ ઠરાવ રાજ્યને પદબ્રજ કર્યાની બરાબરજ હતો, અને તેથી ઘણાક જણ સામાન્યતા, પણ કામ્યેલે ઉઠી કાંઈક ધમકીભર્યું એવું જુસ્સાદાર ભાવેણ કયું કે સઘળા ચપ થઈ ગયા, અને એ ઠરાવ એકદમ પસાર થયો. ૧૩ મી જાનવારી ૧૬૪૮

હુલડો એકદમ આ ઠરાવની સાથે ઇંગ્લાંડમાં ઉઠ્યાં. આપણે ઘણીવાર કહ્યું છે કે નિરંકુશીઓ સિવાય ઇંગ્લાંડના સઘળા લોકોમાં રાજભક્તિ તો

કાયમજ હતી. તે બધા આ ઠરાવથી બડકી તલવાર લઈ રાજપક્ષે ઉભા થયા. કેન્ટ, એસેક્સ, તથા હર્ટફર્ડ પ્રગણાઓમાં બારે બંડ ઉઠ્યાં. લંડનમાંજ મોટું તોફાન જમ્યું, પણ તેનો લશ્કરે દબાવી દીધું. વેલ્સમાં પાર્લામેન્ટનાજ કેટલાક જૂના જમાદારોએ રાજાનો ઝુંડો ચોતર્ફે ઉભા કર્યો, અને પેંથ્રોકનો કિલ્લો તેમને હાથ ગયો. નોકાસેનમાંની ૧૯ મનવારો ફરી ગઈ. પેલી તર્ફથી સ્કાટલોકનું મોટું સેન જરિકને કાર્લોઇલના કિલ્લા હસ્તગત કરી લઈ ઇંગ્લાંડમાં ઉપર પૂરે જોશમાં ધસી આબું.

અધુરામાં પૂરું પાર્લામેન્ટમાં પ્રેસ્બિટેરિયનોનું જોર પાછું વધી બડ્યું. તેમણે પહેલો ઠરાવ ૨૯ કરી રાજાતર્ફે પાછી વિશ્વિ મોકલી, અને મદમાં આવી જઈ ધર્મ બળાત્કારનો શત્રુમાંશત્રુ કાયદો આવેળા પસાર કર્યો. આ રીતે ભગત સિપાહીઓએ જોયું કે આપણી ઉપર ચોતર્ફી વાદળ બડી આબુંછે, અને આપણું ધાર્યું બધું ધૂળ મળવાનીજ તૈયારીમાં છે. એની સાથેજ તેઓની આંખ ફાટી અને બારે સૈન્યપ્રકોષ પ્રગટ્યો.

સૈન્યપ્રકોષ જેવા પ્રચંડ તેવોજ ગંભીર હતો. બંડખોરોની સામા કૂચ કરવાની સાંજે તમામ લશ્કર ઇશ્વર પ્રાર્થનાને અર્ધ પૂર્ણ અદાથી બેઠું થયું, અને પ્રાર્થના કરી રહ્યા પછી પ્રત્યેકજણે ઇશ્વર સાંનિધ્ય એવી પ્રતિજ્ઞા લીધી, કે, જો પ્રભુ આપણને આ લડાઇઓમાંથી ગમેતારે પણ પાછા સહોસલામત આણે, તો આપણું કબરું એજછે કે પેલો ખૂની ચાલર્સ સ્ટુઅર્ટ જેણે પ્રભુપક્ષે વિરુદ્ધ અને આ રાંકડી પ્રજા વિરુદ્ધ પોતાથી બને તેટલું કરવામાં કાંઈ પણ કસર રાખી નથી તથા જેણે દશમાં લોહીના નદીઓ વહેવડાવી છે, તે ચાલર્સ સ્ટુઅર્ટ પાસે અચૂક આ લોહીનો જવાબ આપવો માગવો !

આવી બંધકર પ્રતિજ્ઞા કરી આ લશ્કરે બંડ-સમાવવા વાઘની પેઠે ચોતર્ફે ફરીવળ્યું. ફેરફારસે પણ દહાડામાં કેન્ટના ક્વિતુરીઓને કચરી નાંખ્યા, અને પૂર્વ પ્રગણાઓમાં ફક્ત કાલચેસ્ટરજ તેમના હાથમાં રહ્યું. આણીતર્ફેથી ક્રામ્પેલ વેલ્સમાં ધાયો કે બધા હુલડખોરોને નાસતાં ભાંય બારે પડી અને જમતેમ કરતાં પેંથ્રોકમાં તેઓ ભરાઈ બેઠા.

કાલચેસ્ટરે કેટલોક ઠકાવો કર્યો, પણ પેંથ્રોક તુર્ત થરણ થવાથી ક્રા-

મ્વેલ છૂટો પડ્યો તે સ્કાટના હુમલાની સામા અણીની વખતે જઈ પ-
હોંચ્યો. તેમનું લશ્કર પ્રેસ્ટન સુધી-ધંસી આવ્યું હતું, અને ત્યાં ૩૦૦૦
ઇંગ્રેજ બળવાખોરો તેની સાથે ભેડાઈ ગયા હતાં. કામ્બેલ દોડમાર કરતો
આ ઢેકાણે જઈ પહોંચ્યો તેમની ઉપર તૂટી પડ્યો, નાહા કે તેમની બિળાજ
નદી ઉતરી તેમની પૂઠ ધેરી લીધી, ને ન્યારે આ પ્રમાણે સપડાઈ જવા-
થી નાચારીએ કુદ્દ આપ્યું, ત્યારે તેમની ઉપર એવા પ્રહાર પડ્યો કે,
આખું પેદળ શરણ થઈ ગયું, ને ઘોડપણટણ ને નાહી તેનો હરણાની પેઠે
થિકાર થઈ ખૂરા હાથ થયા.

આ ક્રિતેહની સાથે શાસ આવા પણ ઉભા ન રહેતાં કામ્બેલ એડિ-
નબરો તરફ દોડ્યો; અને ત્યાં જઈ રાજપક્ષવાળાને મારી કાઢ્યા, તથા
રાજ્યનો સમજો બંદોબસ્ત કર્યો. ૨૦ મી સપ્ટેમ્બર ૧૬૪૮. કાલચેસ્ટર ફ્રે-
ન્કસને ૨૮ મી આગષ્ટે તાબે થયું હતું, એટલે, હુમલો તથા બળવા
ઉઠ્યો હતા તે તો આ લશ્કરના પ્રતાપે તત્કાળ પાછા સમી ગયા. હવે
આ કોપેલી વિજયમસ્ત સેના ઇંગ્લાંડમાં આવી શો ઉત્પાત કરી મૂકે છે તે
આવતા પ્રકરણમાં કહીશું.

ફ્રાન્સમાં બંધીવાનોની મહાવજત.

ફ્રાંસમાં ક્રોજદારી બંધીવાનને કેવી રીતે રાખવામાં આવે છે તેને લે-
ગતી નીચેની હકીકત જાણવા ભેગ છે.

જે બંધીવાનો દરજી, મોચા ઇત્યાદિ ધંધો કરી જાણતા હોય, તેઓને
જેલમાં તેઓનો જ ધંધો કરવા દેવામાં આવે છે. પણ જેઓને એવા ધંધા
આવડતા નહિ હોય તેમને કાગળની પેટીઓ, કોયળીયો, ધાતુની સાંકળો,
રમકડાં ઇત્યાદિ બનાવવાનું કામ શીખવીને તે કામ ઉપર તેઓને લગાડ-
વામાં આવે છે. એ રીતે તેઓના કામથી જે આવક થાય તેનો એક ત-
૧૦૦ થી બે તૃતીયાંશ ભાગ તેમના ગુજરાન ખર્ચ માટે સરકાર પોતે રાખે છે. બીજો
તૃતીયાંશ ભાગ એકાદો રાખી સરકાર તેઓને ખાતે જમ કરે છે, અને
તેઓ છૂટા થાય તે વેળા તેમને આપી દે છે. છેલ્લો તૃતીયાંશ ભા-
ગ દારૂ, તંબાકુ, તપખીર, એવા, મોઢાઈ અથવા બીજી કોઈ

તેઓને મનગમતી યોગે બંધીઆનાના બજારમાંથી ખરીદવા માટે તેઓને આપવામાં આવેછે. મસ્તી તોફાન કરેવા અથવા જલસામાં નાકર-માની કરેવા અથવા બીજી આડી આન ચલાવવાના વાંકની સજા તરફ, બંધીવાનોને વારંવાર આ મનગમતી યોગે ખરીદવા માટે મળતો લવાજમ અટકાયવામાં આવેછે, અને તેની બીકથી ધણુંકરી બંધીવાનો મારી વર્ણુકથી રહેછે. પહેલીનારની તકસીરની સજા તરફ બંધીવાનોને દારૂ અથવા તંબાકુ વેચાતી આપવાની બંધી થાયછે. જો એટલી સજાથી તે નહિ સમજી શકે તો તકસીર કરે, તો તેને એક માસ સૂધી મનગમતી યોગે કોઈપણ ખરીદવાની મનાઈ કરવામાં આવેછે. તેથી પણ અસર નહિ થાય, તો તેને કામ કરતો અટકાવીને કોટડીમાં બંધ કરવામાં આવેછે, અને કામ નહિ કરી ચકવાથી તેની સઘળી કમાઈ બંધ થાય એટલે ઘણું કરી એ સજા બંધીવાનો ઉપર ઘણી સારી અસર કરેછે. પરંતુ એ સજાથી પણ સારી અસર નહિ થાય તો છેવટે બીજા વધારે સખત ઇલાજ લેવામાં આવેછે. કેટલાક સારા બંધીવાનો હોય, તેઓ પોતાને મોજમજાહ માટે મળતો લવાજમ પોતે નહિ ખરચતા પોતાના કુટુંબ માટે મોકલી આપેછે.

ઢીપ મળવા અગાઉ તપાસ ચાલતી હોય, તે વખતે જલમાં પડેલા બંધીવાનોને રાખવાની પણ ફેંઓની રીત ઘણી વખાણવા જોગ છે. એવા બંધીવાનોને તેમનો જ અસલ ધંધો હોય તે તદ્દન સગવડથી ચાલુ રાખવાની છૂટ આપવામાં આવેછે. આથી ઘણા સારો ફાયદો થાયછે. કદાચ જોઈ નિર્દોષ માણસ કાંઈ ખોટો વાક આવવાથી ફસી જઈ કેદ પડ્યો હોય, તો વિના કારણે તેને પોતાના ધંધામાંથી થતી નુકસાની અટકે છે.

પુસ્તકો વગેરેની પહોંચ.

રાણકદેની. રચનાર અનંતપ્રસાદ વિ ત્રીકમવાલ વૈજ્ઞાનિક. આ એક મોટી પાઠશાળા અથવા જોને ઇંગ્રેજીમાં નાવેલ કહેછે તે જાતની સોપડી છે. રાણકદેનીની મૂળ પાત કોઈ પણ ગુજરાતીને અજાણી નથી એટલે તેનો સારો અંગ્રેજી આપવાની કાઈ જરૂર નથી. એ સોરઠીયાણી સતીની કથા જ.

તેજ બપકરણાદિક જાયા રસોથી ભરપૂર છે. એમાં યોગ્ય રંગપૂરીને બાઈ અનંતપ્રસાદે સારો વિસ્તાર કર્યો છે, અને “કરણપેલો” જેના લોકપ્રિયતાથી ઉશ્કેરાઈને, એ ગ્રંથ કરી કહે છે, કે મેં આ વાર્તા લખી છે તેની અંરોબરી કરી શકે એવી તો આ થઈ નથીજ, તો પણ તે વર્ગના છે એમાં કાંઈ શંક નથી. અમારમુધી કરણપેલાની જે બે ત્રણ નકલો થઈ છે તેમાં અંમે આ રાણકદેવીને સર્વોપરી ગણીએ છઈએ. વર્ણનશૈલી લગભગ તેના જેવીજ છે, પણ કલ્પનાજનિત રસ કાંઈક ઓછો છે. વર્ણનમાં કંપે સ્થળે વિસ્તાર કરેલા અને કંપે સ્થળે સંક્ષેપ કરી નાંખેલા એમાંજ રસિક વાર્તાકારનું આતુર્ય રહેલું છે; અને તે મેળવવા તરફ આ બાઈ લક્ષ રાખશે તો આગળ જતાં, આથી પણ વધારે સારી વાર્તા લખવાને શક્તિમાન થશે. એમ અમે માનીએ છઈએ. બાકી બાગ પણ આ વાર્તામાં એટલોજ વિસ્તીર્ણ છે, પણ તેમાં જોઈએ તેટલું જડાણ નથી. સંહારપ્રકરણમાં સારો રસ છે, અને બધું જોતાં આ ચોપડી તેના બનાવનારને એક ઓટી મુખારંકબાદી આપવા જોગ નાવડી છે. અમે દિલગીર છઈએ કે એનું વિસ્તારથી વિવેચન કરવા જેટલી જગા અમારી પાસે નથી.

વૈરાગ્ય. આ એક અતિનાનાં ૨૦ પૃષ્ઠની એક નાનીજ ચોપડી છે, પણ લખનાર કોઈ સારો કામેલ માણસ જણાય છે. આપણા લોકનું સ્વાભાવિક વળણ પારલૌકિક વિષયો તરફ, અને યુરોપિયનોનું સંસારિક તરફ છે એવા બે પ્રથમ દર્શાવી તે એનું મધ્યસ્થપણ કરનાર અલ્પસમાજ છે એમ છેવટે બતાવ્યું છે. બાકી સંસ્કૃતમયી છે.

પ્રશ્નોત્તરપોથી. જેમ ખ્રીસ્તી માર્ગમાં બાળકોના મનમાં ધર્મબોધ ડાસાવવા નાની નાની પ્રશ્નોત્તરાવળીઓ (કાટેકીઝમ) હોય છે, તેમ આ કોઈ પ્રાર્થનાસમાજના તરફથી નોકળી હોય એમ લાગે છે. શૈલી જોઈએ તેથી સંક્ષિપ્ત કે ગંબીર નથી.

વિદ્યાશુભવર્ણન. રચનાર ફર્લબદાસ. વિ. શામજીભુવ. આ નાની ચોપડીમાં વિદ્યાના ફાયદા કવિતારૂપે કાંઈક વખાણ્યા છે. પણ રચના નિર્દાષ ને મધુર છે.

કાવ્યમહસ્સામાં પડ્યાથી-દિક્કેશન સિદ્ધક. વાંચનમાળાની ચોપડીઓ

તેની અથુદ્ધ જોડણીઓ પણ કાયમ થઈ જવાથી એ વિષય શીખવવા મહેતાજીએને બેશક બહુ અધરો થઈ પડ્યો છે. એ હરકત દૂર કરવા દરેક ચોપડીમાં સંદેહભૂત શબ્દો છે તેના અંગે જોડણી કરી બતાવી છે. પણ એમાંનીજ કોઈ કોઈ ઢેકાણે જોડણી અમારે મતે તો નિયમસર નથી. મહેતાજીએનું આ દુઃખ તો કન્યાસુધી સાતે ચોપડીના શબ્દોની ટીપ સત્તાવાર થુદ્ધ છપાઈ નહિ ત્યાંસુધી તે કદી દૂર થવાનું નથી.

કન્યાવિકૃષ્ટોપદર્શક. રચનારે ભૂપતરાય હરગોવિંદ દાતાર તથા સહાયક નરોત્તમ નિત્યાનંદ, તથા ઇનામ આપી રચાવનાર રા. રૂ. મણિશંકર રામશંકર યાણદાર. એની મતલબ એના નામ ઉપરથીજ સમજાય છે. હલકા લોકમાં કન્યાવિકૃષ્ટ ચાલે છે તેને સમજાવવાને માટે આ ચોપડી કાંઈ ઠીક છે, પણ બાકી પુસ્તક રીતે તો નમાલીજ છે.

પુસ્તકમાળા. અંક. ૧૮ મો. 'વડોદરાની સ્વદેશહિતવર્ધક સભા પાઈ બેપાઈના નાના નાના ચોપાનીયાં કાઢવાનું પોતે ધારેલું કાંમ ચલાવી જાય છે એ સંતોષની વાત છે. આ અંક રડવા કુટવાના દાનિકારક ચાલવિષે મહા-સુખબાઈ હરગોવિંદદાસે લખ્યો છે અને કિંમત ચાર પાઈ રાખી છે.

પુસ્તકમાળા. અંક. ૧૯ મો. લખનાર હરગોવિંદ દવારકાંદાસ. આ નાના ચોપાનીયામાં ધરખરચનો હિસાબ રાખવાની અગત્ય સામાનાં મનમાં ઉતરે એવી રીતે સમજાવી છે. બાપા જોઈએ તેવી છે. આ પુસ્તકમાળા ને કિંમતે કાઢવામાં આવે છે તે ઉપરથી જણાય છે કે એ ચોડું બણેલા ગરીબ માણસેને માટેજ લખવામાં આવે છે, અને તેમ છે તો અતિ સરલ ને રૂઢ બાણજ તેમાં વપરાવી જોઈએ. માટે આ બાબત પુસ્તકમાળાના બીજા લખનારાઓ પણ બાઈ હરગોવિંદનો દાખલો પકડશે તો તેમની ધારણા ખરેખરી પાર પડશે. વિષય પણ એ વર્ગને ખાસ ઉપયોગી હોય એવાજ પસંદ કરવા જોઈએ.

ત્રિમાસિક 'દિગ્દર્શક' ગયાં વર્ષમાં નોકળેલો નવાં ચોપાનીયામાં અંગે એને પ્રથમપદ આપીએ છઈએ. સંવત ૧૯૩૯ ના કાર્તિક માસથી એ ત્રણ ત્રણ મહીને ચુંબાઈમાં છપાઈ લાંબડીથી પ્રસિદ્ધ થવા લાગ્યું છે. એમાં રાખલ આઠપેજી પૃષ્ઠ ૨૮ આવે છે, અને છપાઈ કાગળ વગેરે સુંદર

છે. લખાણની બાબતમાં 'આપણા' પહેલાંવર્ગના ચોપાનીયાની હારમાં એને ગણી શકાય. ભાષા શુદ્ધ, ને. સ્વચ્છ, તથા ત્રિપો ટીક'પસંદ કરવામાં આવે છે. 'કુંવારી કન્યાની વાર્તા સરસ' લખાય છે, 'પણ' અમારા 'વિચાર પ્રમાણે ત્રિમાસિકમાં વાર્તાઓ ને જોઈએ, કેમકે વર્ષમાં જેના ચાર જ કાંધા બરી શકાય તે હવે પૂરે જાય? ગ્રંથવિવેચન ભાગ સુધરતો જાય છે, પણ હજી મનમાનતો નથી, અને બીજા માસિકો કરતાં આ ત્રિમાસિક એ બાબત તો કાંઈ વિશેષ જ કરતું નથી. પણ કદમાં સારો વધારો કર્યા વિના એમ કરવું અશક્ય છે, કેમકે સારે જ લાંબા વિવેચન કે જેના જ ભાષામાં જોઈએ, તે એમાં દાખલ થઈ શકે. ત્રિમાસિક કાળ રાખવાનો હેતુ જ એકે સાધારણ માસિકથી એનાં પાનાં ત્રણમાં તો તે કિંમતે થઈ શકે, અને એમ થયું એટલે ૧૫—૨૦ પૃષ્ઠ સુધીનો વિષય સહેજ તેમાં લખી શકાય, અને એવા વિસ્તીર્ણ વિષય લખાય સારે જ તે ખરું ત્રિમાસિક કહેવાય. માટે અમારી ખાસ ભલામણ છે કે એનું કદ અવશ્ય વધારવું. ટીકાકાર પોતાના નામની જ જોડણીમાં ભૂલ કરે છે તે આવતા વર્ષથી સુધારી લે તો સાર. ટીકા શુદ્ધ સંસ્કૃત શબ્દ છે અને તેમાં દીર્ઘ નહિ, પણ દીર્ઘ છે.

તત્કુરસ્તી પ્રકાશ. ગયા અક્ટોબરથી જ આ માસિક નીકળવા માંડ્યું છે એટલે તે વિષે બરાબર અભિપ્રાય આપી શકાતો નથી, પણ એ વિષય ઘણા જ ઉપયોગી છે. અને હાલ તો બાબતો પણ સાધારણ લોકને ઘણી ઉપયોગી આવે છે. અમે ઇચ્છીએ છીએ કે મુંબાઈમાં પહેલા તત્કુરસ્તી નામનું ચોપાનીજ નીકળતું હોય તેવું આ થાય. એનું કદ રોપલ આઠ પેજ બે કર્મીનું, અને કિંમત રૂ. ૧ રાખી છે. સાર્વજનિક લેક્ચર-સરીના દાકતર જીજી પચાંણજીની તફ્ફી શ્રદ્ધા દીનશા માણિકજી પીટીટની મદદ વડે આ નીકળે છે. ભાષા તથા કાગળ છોપા બપર કાંઈક વિશેષ લક્ષ આપવામાં આવે તો ટીક.

ગૂજરાત માસિક પત્ર. પાછલે વર્ષે ગૂજરાત ત્રિમાસિક એ નામે નીકળ્યું હતું તે જ આ. એણે જે જાતના વિષયો બહુધા પકડ્યા હતા તે જોતાં એને અમે ગૂજરાતી માસિકમાં એક અગત્યનો વધારો ગણતા હતા. એનું

વળણ દેશની ને તેમાં પણ વિશેષે કરીને રજવાડાઓની રાજકિય તથા આર્થિક સ્થિતિ તરફ વધારે હવું. લખનારા કદાપિ ગૂંચરાતી બાબા લખવામાં બિનવાકેફગાર પણ જાતે સારા કેળવાએલા જણાતા હતા. પણ અમે દિલ્લીની છીએ કે વર્ષના પાછલા ભાગથી તે બંધ પડ્યું છે. જે ફરીથી એ બીજા હાથે ચલાવવામાં આવે, તો અમારી બલામણુ એટલીછે કે એનું ને સ્વરૂપ હવું તે બદલી નાંખવું નહિ. એવી ટપના ઓપાનીવાની આપણી બાબામાં હજી ખોટજ છે.

સ્ત્રી સંબોધ રત્ન. પ્રગટ કરનાર તુલસીબાઈ. સ્ત્રી તરફથી સ્ત્રીઓને મારે લખાતું ઓપાનીયું આપણી બાબામાં આ પહેલ વહેલુંજ છે. એમાં વિષયો બહુધા સ્ત્રી જાતને ઉપયોગી તથા સુબોધકારકજ આવેછે. એનું કદ એક ફર્માનું તથા કિંમત ટપાલ ખર્ચ સુધાં વર્ષે આઠ આના છે.

કુસુમશુભ અને જ્ઞાનપ્રસારક. એ બેજાં કરી નાંખ્યાં એ સાહે કહે છે. હાલ ને બાર પાનાનાં પતાકડાં ઢેકાણે ઢેકાણે નીકળે છે તે જોઈ ખરે ખર અમને તો કંટાળો છૂટેછે. એટલામાં લખનાર લખી પણ શું શકે? આ સંપૂર્ણ રૂપે તે ઠીક લખાય છે. હમેશા સાંધણી ન ચલાવતાં એક વિષય એક અંકમાંજ ધણું કરીને પૂરો થઈ જાય એવું કાંઈ ઘોરણુ રાખવામાં આવે તો એથી પણ એ વધારે સાહે દેખાશે.

સુબોધપ્રકાશ અને સારસંગ્રહ. આ રહ્યું તો બારપાનીજંજ, પણ એ ટળીને એક થયું એ પણ ઠીક. એમાં સારસંગ્રહ સારી રીતે પસંદ કરવામાં આવેછે. જે બાર પાનીયુંજ કાઢવું, તો તો સારસંગ્રહને રૂપેજ એ અમને ઉત્તમ લાગેછે. આ સારસંગ્રહમાં નીતિ, વિદ્યા, ઇતિહાસ વગેરેનાં પેટાં પાડી ગોઠવવામાં આવતો હોય તો વધારે સાહે.

આર્યસુબોધક. આ બાર પાનીયું માંડવી (જિલ્લે સુરત) થી નીકળે છે. એના લખાણમાં કેળવાએલા જીવાનનો હાથ જણાય છે, પણ જ્યાં આટલા નાના પતાકડામાં નાટક, વાર્તા, બર્તુ હરિનું બાષાંતર, લાંબા લાંબા નિબંધો, વગેરે એકી વખતે અનેક વિષયો ભરવાનું પ્રયત્ન થાય, ત્યાં સાહે ફંજ નીપજવાની શી આશા? વર્ષે પૂરે થવા આવ્યું છે તોપણ હજી એક નાટક પહેલા અંકથી શરૂ કરેલું તેના પ્રવેશ (પાનાપાનાનાંજ છે તો

પણ) છ એ સમાઈ શક્યા નથી; વિદ્યાનંદ ચરિત્ર નામની વાણી તો એ ત્રણવાર આવીને ગમ થઈ ગઈ તેનો કાંઈ પત્તાજ નાગતો નથી. બધે પૃથ્થ લખી દરેક વિષયને અપૂર્ણ મૂકી દેવાથી કાંઈપણ વાંચવા નેગે એક અંકમાં આવી શકતું નથી; મોટા મોટા વિષયોને વિસ્તારથી લખવાની ટેવ છોડી દઈ થોડામાં ઘણું કરવાની કળાજ નાના ચોપાનીયામાં લખનારે શીખવી નેહએ.

ધર્મસંયોગ રત્ન આ પણ અલખત આરપાનીજાજે, એ વાલોડ (જિલ્લે સુરજા) થી પ્રસિદ્ધ થાયછે. છએક મહીના થયા પ્રસિદ્ધ થયા લાગ્યું છે. એનો વિષય ધર્મ અને વિશેષે કરીને હિંદુધર્મ છે. લખોણુ સામાન્ય બધાં આરપાનીયા નેવુંજ.

આત્મસાન વર્ધક એ આડપેશ એ કર્મીનું ચોપાનીજા છ મહીનાથી શા. છનલાલ લલ્લુભાઈ કરીને કોઈ નડીવાદથી કાઢેછે. એમાં યોગવાશિષ્ઠ, સમસ્તલોકી, ગીતા, બિદુરનીતિ, તુલસીકૃત રામાયણ, ગુરુગીતા વગેરેમાંથી તર્જુમાં આપવામાં આવે છે. એકજ ગ્રંથ લઈ તેનોજ તર્જુમો વિદ્વાનને હાથ કરાવી આપવા માંડ્યો હોય તો વાંચનારને વધારે સુગમ પડે, ને ઉપયોગી પુસ્તક થાય. કિમત વર્ધનો રૂ. ૧).

સાનદીપક. (જીનાગઢથી) અને વૈદ્યરત્ન (ખેડેથી) નીકળ્યાં હતાં તે તો ખેચાર માસ આ સંસારનો વા આઈ પાછાં થયાં છે. હોય! જણે તેટલાં કાંઈ જાણે? રહ્યાં તેજ બધાં જાણે તો બહુએ છે.

એડા એતીવાડી પત્ર. એડા ક્લિક્કરના પ્રમુખપણા હોંની સારા સારા ગ્રહસ્થોની એતીવાડી ઉજેજક મંડળી તરફથી એ ચોપાનીયું નીકળેછે અને તે રાવસાહેબ હરિલાલ જગનલાલ સત્યવાદીના મંત્રીપંજામાં આ વરસથી સારી રીતે લખાવા છપાવા લાગ્યુંછે. એ છે તો આડપેશ એક કર્મીનુંજ, પણ પોતાના એક ખાસ વિષયને વળંગી રહેનારજ ચોપાનીયાનું નાનું કદ એ કાંઈ હમણાં વાંધા લેવા નેગ નથી, પણ તખતે તે બલામણ રૂ. ૫ થઈ પડેછે. જે તે વિષયને છેડે, એકે વિષય લખવામાં બલીવાર નહિ, અને બધે પાનાને છેવટે અપૂર્ણ અપૂર્ણ એમ વાંચાએ છીએ, ત્યારે હાલના આરપાનીયા ઉપર કુટાળો આવેછે, પણ અહિંયા તો એતીવાડીનાજ

જૂદા જૂદા અંગ ઉપર ડાહ્યાપણથી એ ત્રણ વિષય લખવામાં આવે છે, અને તેથી અમે એને એક અગત્યનું માસિક અંગ ગણીએ છીએ. ક્રૂર એ કમિટિને અમારી એટલીજ બલામણ છે કે એનો પ્રસાર એક વર્ગમાં પ્રકળ થાય તેને માટે ખતલી સઘળી મહેનત સેવી જોઈએ. ટપાલ ખર્ચ સુધાં એની કિંમત વર્ષે ૩૧-૩૦ રાખી છે તે એતીવાડીનું અગત્ય જોતાં વધારે નથી, પણ એકતોને તો બહુ બારે પડે એટલી છે, અને તેથી અમે દૈનિક લાગે છે કે તે વર્ગમાં એનો ફલાવો જોઈએ તેટલો નહિજ હોય. વર્ષે ૩૦૦ રૂપિયો રાખ્યો હોય તો બસ છે.

ઉદિચ્ચ હિતેચ્છુ પત્ર. આ બાર પાનીજ અમદાવાદમાં ઉદિચ્ચ હિતેચ્છુ નામની સભા તરફથી એ નીકળે છે, અને અમે ધારીએ છીએ કે એ જાતના પ્રાણભોને એ કેટલેક દરજ્જે ઉપયોગી પડતું હશે.

The Morning star. એ મોપાનીયું અમદાવાદની “જીવાન માં. હુસોની સંવાદક સભા” તરફથી ઇંગ્રેજીમાં પ્રગટ થાય છે. “દિનપરદિન એમાં સારો સુધારો થતો જાય છે, અને અકટોબરથી પોતાના નવા વર્ષ સાથે સાફ નવું રૂપ ધારણ કર્યું છે. નવા જીવાન માં હુસો” લખનાર છે એ વાતનો વિચાર કરતાં, ઇંગ્રેજી લખાણને માટે તેમને મુબારકબાદી આપવી ઘટે છે. નિર્દોષ અલખત નથીજ, પણ આ ઇલાકા ખાતે એવી ટપનુ ઇંગ્રેજીમાં લખાતું મોપાનીયું એ પહેલુંજ છે. આશા છે કે આ બીજા વર્ષેને અંતે એમાં એથી પણ વધારે સુધારો થશે. આજ બાબત ને મંસારોપ-યોગી વિષયો ઉપર કોઈ અનુભવી લખનારને એમાં વધારવા જોઈએ. વાર્તા ભાગ ઠીક લખાય છે. શ્રીગાથ જેવાં ૨૪ પૃષ્ઠ એ માસિકમાં છે અને કિંમત આ વર્ષથી ૩૧૧ કરી છે.

સારસંગ્રહ.

નિયાજોના ઇન્સ્પેક્ટર દાખલ દેશી સ્ત્રીઓ—મદ્રાસમાં સ્ત્રી તબીબો થઈ ચૂક્યા છે, અને હવે ત્યાંની નિયાજોના ઇન્સ્પેક્ટરો દાખલ પણ સ્ત્રી અને તે પણ દેશીઓની નામલેખ થઈ છે. રાજ ગોપાળ અને ગોવિંદ રાજુલુ નામે ને ખ્રીસ્તી થઈ ગયેલા દેશીઓના કેળવણી છોકરીઓને મદ્રાસ ઇલાકા-

ની નિશાનોના ઇન્સ્પેક્ટર ઠરાવવામાં આવી છે, એવી ત્યાંનો એક દશીપત્ર વાળો અખબર આવે છે.

ઓપડીયોના રક્ષણ માટે “પરકલોરાઈડ ઓફ મરક્યુરી” ઓપડવાથી લાભ જણાવ્યો હતો તે માટે એમ કહેવામાં આવે છે કે તે દવા ઝેરી છે ને ઓપડીના પાના ઉપલપાયલ કરતાં તેનું ઝેર શરીરમાં પ્રવેશ થાય છે.

મીસીસ—આનંદીબાઈ જોષી, જે ફીલાડેલફીયામાં અભ્યાસ કરે છે તેને વિષે વિશેષ આ પ્રમાણે અખબર મળી છે. મીસીસ જોષી શરીર યુષ્ઠ, સામલી અને અંગ્રેજી શેકહેન્ડ કેમ કરવી તે સારી રીતે જાણે છે મીલાવડામાં જાય છે ત્યારે હિંદુ પોશાક પહેરે છે. જે મીલાવડો મળ્યો હતો તેમાં તેણે સોનેરી કોરના લાલ સાડી પહેરી હતી. યુટ સ્ટોફીંગ પહેર્યા વગર ન ચાસે તેજ પહેરવામાં આવ્યા હતા. પણ માથે કુલની વેણી બાંધી હતી. કપાળ પર ચાંદલો હતો. મીસીસ જોષીનો આવીંદ બ્રહ્મોસમાજીય છે. એમ કહેવામાં આવે છે કે બ્રહ્મોસમાજના ૧૫ લાખ મેમ્બરો છે (જે અમે સાચુ માનવાને બંધાયેલા નથી) તેણી સંસ્કૃત, મરાઠી, હિંદી, ગૂજરાતી, કેનેરી, ને ઇંગ્રેજી ભાષા જાણે છે, ને અમેરિકામાં ખૂબ રહે છે.

વીજળીકપંખા—ઝોરડાઓમાં ટાંગવાના મોટા પંખાઓ એવા માટે મજૂરો રાખવાની કદી જરૂર નહિ પડે એવી એક શોધ હાલ થયે છે. એ યંત્રની મદદથી માત્ર પંખા એચાય છે, એટલું જ નહિ પણ તેમાં કેટલીક ગોઠવણ કરવાથી ઝોરડામાં દુરગંધ નાશ કરનારી દવાઓ અથવા ખુશબોધો પણ ફેલાવી શકાય છે.

સરકારી જાહેર અખબર.

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજના ગઈ પ્રવેશક પરીક્ષામાં ગૌરીશંકર બવાની-શંકરે ૫૨૭ મમાં બહોલો એમ લખાવેલું તે ખોટું માન્ય પડવાથી તે સુધારીને પાણસીલાં કર્યું છે.

રાજકોટ.
૧૫-૧૨-૮૩.

}

(ઇંગ્રેજી સહી) નવલરામ ભટ્ટમીશંકર.
પ્રિન્સિપાલ રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજ.

જાહેર ખબર.

જાવક નંબર. ૭૧ સને ૧૮૮૩-૮૪

માઠી આજમ ગુજરાત શાળાપત્રના એડીટર સાહેબ તરફ અમદાવાદની ગુજરાત ટ્રેનિંગ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ તરફથી સલામ સાથે મોકલવાની એવી-જે ચાલતી સાલની અમદાવાદ ટ્રેનિંગ કોલેજનો પ્રવેશક પરીક્ષામાં નીચે લખેલા ઉમેદવારો પાસ થયાં છે તેઓનાં નામ વગેરે આપના શાળાપત્રમાં છાપી પ્રસિદ્ધ કરશે.

નં.	નામ	ક્યા શીખેલો.	નં.	નામ	ક્યા શીખેલો.
૧	લાલબાઈ લલુભાઈ.	કજોલી.	૨૧	સોમેશ્વર નરોત્તમ.	દહોદ.
૨	લાલદાસ કાશીદાસ.	અકલાશી.	૨૨	હરીપ્રસાદ આત્મારામ.	વડોદ.
૩	મગનલાલ નરસીરામ.	પરોતીજ.	૨૩	મોતીલાલ લલુભાઈ.	નડીયાદ.
૪	હીમતભાઈ ઉત્તમરામ.	પરોતીજ.	૨૪	કરમચંદ કીશોર.	ગડકણ.
૫	હરિલાલ વીડલ.	અમદા નં. ૧.	૨૫	માધવભાઈ કીશોર.	અમદાવાદ. નં.
૬	હરિલાલ નરસીરામ.	માતર.	૨૬	મુનીલાલ મહાદેવ.	વીરમગામ.
૭	હીરાલાલ પ્રાણવલ્લભ.	નડીયાદ.	૨૭	રામચંદ્ર બાપુજી.	ઉમરેઠ.
૮	રણછોડ દામોદર.	જખસર.	૨૮	સોમેશ્વર નાનકેશ્વર.	લુણાવાડા.
૯	રેવાચંકર નાથારામ.	કરમસદ.	૨૯	રણછોડ દ્વારકાંદાસ.	સુણાવ.
૧૦	બીખાભાઈ શીવરામ.	અકલાશી.	૩૦	છોટાલાલ ત્રીભાવન.	અકલાશી.
૧૧	મોહનલાલ મૂળચંકર.	બાવળા.	૩૧	બગવાન ખાલાભાઈ.	કપડવણજી
૧૨	મગનલાલ કાળીદાસ.	હરસોલ.	૩૨	રણછોડજી કલ્યાણજી.	અખ્રામા
૧૩	બાઈચંકર કેશવલાલ.	અમદા. નં. ૨	૩૩	દલમુખ્ય હરગોવન.	લુણાવાડા.
૧૪	ખંડુભાઈ ચંકરજી.	વહાર.	૩૪	ગોવરધન મોતીચંદ.	કડલાલ.
૧૫	મોહનલાલ દ્વારકાંદાસ.	અડાસ.	૩૫	ડાહ્યાભાઈ જગુભાઈ.	પરીખા.
૧૬	પરમોત્તમ ત્રીભાવન.	વાડાસીનોર.	૩૬	દેશાઈભાઈ ડુંગરભાઈ.	કરમસદ.
૧૭	જવેરલાલ હરગોવન.	કડલાલ.	૩૭	છોટાલાલ ખેલેચર	લુણાવાડા.
૧૮	દલમુખ પાનાચંદ.	લસુંદ્રા.	૩૮	જેઠાલાલ દામોદર.	સરખેજ.
૧૯	લલુ હરકીસન.	માતર.	૩૯	બુલેશ્વર છગન.	લુણાવાડા.
૨૦	નારણજી દયાળજી.	અરસાડ.	૪૦	ભાગીલાલ મુળજી.	આણંદ.

- ૪૧ જીવાબાઈ જીરોબાઈ. આંકલાવ. ૪૩ ત્રીજાવન કહાનંદાસ. નડીયાદ.
 ૪૨ ડાહ્યાબાઈ લણુબાઈ, અપ્પામા. ૪૪ ચક્રબાઈ બાપુજી, મહુધા.
 ઉર્દુ ઉમેદવારો.
 નં. નામ ક્યાં થીએલો નં. નામ ક્યાં થીએલો.
 ૧ અમીદ ફાજલ, મહુધા. ૫ અખરામ અલી અખુજી, સારોદ.
 ૨ ગુલામ અલી ગુલામ નબી, અમ. નં. ૬ ૬ અખકરીમ અખસરવેર, કડોદ.
 ૩ કુરમલામીયાં બાઈમીયાં. પંચકા. ૭ ઉરમાન ગુલામરસુલ, કડોદ.
 ૪ ફેજુ નવરંગ, મહુધા.

તા. ૧૪-૧૨-૮૩.

(ઇંગ્લેન્ડ સહી) મહીપતરામ રૂપરામ.
 પ્રિન્સિપાલ ટ્રેનિંગ કલેજના, અમદાવાદ.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

(પાછળ પાને.)

વારસદ. કાળીદાસ એચર ૩૨) મીઠાઈ—અસલાંલી. 'મોત્રાસણી
 (સ્ટેસનના માર્ગતર બલાબાઈ પ્રાગજી બાઈએ ૩૧) પતાસાં—ખરેજ. નિ-
 શાળના મેમ્બરોએ ૩૧) પતાસાં—અસ. મહેરબામ પહેલા કારકુન મોદન-
 લાલ કલ્યાણજી. ૩ગા—ગોમતીપુર: નિશાળના મેમ્બર પટેલ બાઈચંદ
 નારણજી ૩૧) મીઠાઈ—તાનીબોર. લખમીચંદ ચક્રબાઈ ૩૧) સાકર—
 ધોળકા નં. ૧ સાંચ. દામોદર પુરુષોત્તમ ૩ગા પતાસાં—ઉંવારસદ. યા. મો-
 તીલાલ મગનલાલ યા. ઉજ્જવલાલ પાંનાચંદ ૩૨૫-૩-૦ ચોપડીયો—વીરમ-
 આમ ઉર્દુ ગોંડળના સારસ્તેદાર બાવામીયાં પોરમીયાં ૩૨) પતાસાં—ભોજવા.
 મુખી વલીબાઈ જીવાબાઈ ૩૧) સાકર—જમાલપુર. સાંચ. દયાચંકર ન-
 થુરામ તથા મોતીલાલ મુનીલાલ બંને મિત્રોએ ૩૧-૧-૦ ચોપડીયો—
 જીવાસડી. ધોળકા મીફ કાન્સ્ટેબલ અમથાલાલ નરસારામ ૩ગા પતાસાં-
 ધોજેરા સાંચ નં. ૧ નેખર બીજના મહેતાજી હગનલાલ માવજી ૩ગા
 મીઠાઈ—ફોઠ. મોતી હેમચંદ મોદી ૩ગા મીઠાઈ ઠાકર રગનાથ બેહેચર
 ૩ગા મીઠાઈ—પાટડી. ઠાકોર સાહેબ હીમતસંગજી જીરાવરમંગજી

૩૧૧-૨-૯ ઓપડીયો ૩૨) મીઠાઈ—ધંધુકા ઠંન્પાશાળા. પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર
મનસુખરામ મૂળજી ૩૦-૬-૦ પતાસાં—માંડળ. ગાંધી જીમેદ નાનચંદ
૩૧) મીઠાઈ—સાકરીઆ, મે. ક. આ. ફલિકટર સાહેબે ૩૧-૭-૯ ઓપ-
ડીયો—નાવડા. અવલકારકુન મોહનલાલ કલ્યાણજી ૩૧) સાકર—ધોળકા
શ્યાંચ નં. ૧ ભો. દસકોઈના તલાટી રણજોડલાલ વલ્લભરામ ૩૦) પતા-
સાં—વિરમગામ ઠંન્પાશાળા. દેશાઈ કેશવભાઈ કુબેરભાઈ ૩૫) ખારોટ
ત્રીકમભાઈ બીમશીંગ ૩૩) તા. મામલતદારે વલ્લભદાસ કરશનદાસ ૩૨)
તા. મે. સે. સખજીજી નાગરદાસ નરોત્તમદાસ ૩૨) દેશી વેદ પીતાંબર
રાયચંદ ૩૨) વકીલ હરિલાલ મોહનલાલ ૩૨)—ઉતેળીઆ. લીમડી બધના
કારભારી ગીરજાશંકર દલસુખરામ ૩૦) સાકર—માંડાસા ઠંન્પાશાળા.
મ્યુનિસિપાલેટી તર્ફથી ૩૬-૫-૩—કોઠ. સુવાણુ. સતુબાઈ ઉરફે સલતાન-
શંગ નયુબાઈ ૩૧) મીઠાઈ—અમદાવાદ નંબર ૬ માળુબા શીવલાલ રત-
નલાલ ૩૧૩-૧૨-૦—પાટડી. દેશાઈ શ્રી સૂર્યમલજી ભોરાવરશંગજી ૩૪)
દેશાઈ શ્રી રણજોડભાઈ મોહનભાઈ ૩૪) દેશાઈ બાદામભાઈ દસુભાઈ
૩૨) અધ્યાય જગન હરિવલ્લભ ૩૨) સોરા કુબેર ભૂદર ૩૨) ચેઠ અતુર
બેચર ૩૨) ચેઠ નયુ વાધજી ૩૨) કુલ ૩૧૮) તેમાંથી ૩૬) પતાસાં ૩૧૨)
છોડીએને ઝોડણાં તા. રેળ રવાના તા. ૨૦-૧-૮૩ મુ. ધંધુકા.

(ધંધેજી સહી.) મોતીરામ રાજરામ.

ડ. એ. ઇ. અમદાવાદ.

આસાવાડ પ્રાંત.

(જ. નં. ૪૦૧ નું સાંધણુ.)

૧૮-૮-૮૨

વટવાણુ સીવલ સ્ટેશન. વેપારી મોહન બકોર ૩૨) છોકરાએને કે-
રીના—વટવાણુ શહેર. વળાના રહીસ ભગવાનજી ચંકરજી ૩૦) પતાસાં-
રામપુરા. વટવાણુ ડાકોર સાહેબના બાઈશ્રી બાળસીંહજી સાહેબ તથા
માજીરાજજી સાહેબ ૩૧૬-૧૪-૯ છોકરાએને ઓપડીયો ૩૨) સાકર ૩૩)
મહેતાજીને પાવડીના ૩૨) આસિરુટ્ટને કુલ ૩૨૩-૧૪-૯—વટવાણુ ઠંન્પા-

રાણા. લીમડી કન્યાશાળાનાં શીવણ શીક્ષક જવલખા. ધનજી રૂના—
રંગપુર. ઝાઝા રાવસંગજી ભૂપતસંગજી રૂ. ૧) શા. તલકચી પીતાંબર રૂ. ૪)—
ચુંગર. રાં. રા. લક્ષ્મણરાવ ગંગાધર પોહિરા હીમરાજ લાધા. શા. ડાહ્યા
રેવાંદાસ અને મૂખી ત્રીકમ રૂ. ૩) ચોપડીયો. તથા મીઠાઈ—લીમડી. નાં-
દોદના રાણીબાઈશ્રી તર્ફથી કન્યાશાળામાં દર માસે પાણી સાર રૂ. ૨)—
વાકાનેર. મીન્ટ માસ્તર નર્મદાશંકરબાઈ તથા મહેરબાન હરિદાસબાઈ
ચેટ કારબારી તથા સ્કૂલ કમિટી તર્ફથી રૂ. ૫-૧૪-૦ ચોપડીયો. રૂ. ૩) શા
મીઠાઈ અને કન્યાશાળામાં તાલુકા માસ્તર કલ્યાણજી ચતુભૂજ તથા સં-
ધવી ઝવેર વિગેરે રૂ. ૦-૨૦-૦ કેરી—ચંચાસીઆ. બજ તામે તેરાના કુમાર
શ્રી હમીરજીના કારબારી તથા ધુનડાના કારબારીએ રૂ. ૧-૨-૦ ચોપડીયો
તથા મીઠાઈ વાકાનેરના રહીસ કસળચંદ પ્રાગજી રૂ. ૦) મીઠાઈ—સરા.
રાવળ કરસન રેવાએ પોતાને ઘેર પૂતનો જન્મ યવાથી રૂ. ૦) મીઠાઈ—
ચુળી. રોજદાર સહૈબ શ્રીવંત ત્રીભાવન તર્ફથી રૂ. ૧) કેરીઓ—કુકડા. રૂ.
૧૨ લાધા લવજી રૂ. ૦—સખતર. મે. કારબારી સાહેબ દુલચંદ કમળશીએ
પોતાના દીકરાને મંદવાડમાંથી આરામ યવાથી રૂ. ૪) મીઠાઈ. ઓઝા
માણિકલાલ પ્રેમાનંદ પોતાને ત્યાં પૂતનો જન્મ યવાથી રૂ. ૧) પતાસા—
ઝીંઝવાડા. અબરામજી અલીજીએ પોતાના દીકરાને નિયાંજે બેસાડી રૂ. ૦
પતાસાં વહીવટદાર સાહેબ કેશવલાલ ગિરધરલાલને ત્યાં પૂતનો જન્મ ય-
વાથી રૂ. ૧) પતાસાં—ચુડા. બાવનગરના ઝેઠ બ્રીજવલ્લભ મગનલાલ રૂ. ૧) શા
કેરીઓ—ચોટીલા. મહેતાજી આયડ ગોવિંદજીએ રૂ. ૧) સાકર—વાંટાવદર.
શા. મોતી રામજીએ રૂ. ૧૦) લાકુ કરી હોકરાઓને જમાડ્યા—માલણીયાદ.
રાણા અણુમા વગેરે રૂ. ૨) રમાલ ભાગદારો તથા પોલીસ પટેલ કેશવજી
તર્ફથી રૂ. ૦) દ્રાક્ષ—માલવણ. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રાણાશ્રી શીવાસિં-
હજી તર્ફથી રૂ. ૧) બરફી—મોઢા અંદેવાળીયા. ગામ લોકો તર્ફથી પરીક્ષા
વખત રૂ. ૧) મીઠાઈ—કુડા. પરીક્ષા વખત ગરાશીઆઓએ રૂ. ૦) મીઠાઈ—
સીયા. ખોળ તારબાઈ બાણજી રૂ. ૧) કેરી પાલીતાણેથી દરબારશ્રીના
દૂવરો પધારી તે વખતે રૂ. ૨) મીઠાઈ—મેથાણ. રા. હગનલાલ નેહાબાઈ
તથા આદમબાઈ હસેનબાઈ રૂ. ૦) મીઠાઈ—માલણીઆદ. રાણાશ્રી

ગુજરાતશાલ્પત્ર

પુસ્તકે ૨૩ સુ. " દેશુઆરી. સન ૧૮૮૪. વ્યંક ૨ જો.

કેલવળી સ્વાતાનો રીપોર્ટ.

ઈ. સ. ૧૮૮૨-૮૩.

ઉપજ ખરચ.

દેશી રાખ્યો બાદ કરતાં આખા ધલાકા ખાતે આ વર્ષે ૨૬ લાખ ને ૧૮ હજાર રૂપિયા કેળવણીના કામને સાર મળ્યા હતા. ગઈસાલ કરતાં એમાં આશરે બે લાખનો વધારો જણાય છે. એ વર્ષે ફીના લગભગ ૪૩ હજાર રૂપિયા વધારે ઉપજ્યા હતા.

કુલ ખરચ પ્રાવિન્શિયલ ફંડ ખાતે ૧૨૧ તથા લોકલ ફંડ ખાતે ૧૪૧ મળી કુલ ખરચ આ વર્ષે ૨૬૧ લાખનો થયો હતો. જે એમાં દેશી રાખ્યો ના કેળવણી ખાતાનો ૬ લાખ તથા મદદ લેનારી નિયામોના ખાતગી ફંડમાંથી થયેલો ખરચ પાં લાખનો ઉમેરીએ, તો એકંદરે સરવાળો ૩૮૮ લાખ ૧૧ હજાર ને ખરો બાવીસ રૂપિયાનો થાય છે.

પ્રાવિન્શિયલ ફંડ કેવે કેવે ખાતે ખરચાયા તથા તેમાં ગઈસાલ કરતાં કેટલો ઘટારો વધારો થયો તે નીચેના કોષ્ટકે ઉપરથી ખરીખર મોલમ પડશે.

નામ.	કુલ ખરચ.	વધારો.	ઘટાડો.
ડિરેક્શન ઈન્સ્પેક્શન વગેરે	૨. ૨૧૪૭૬૨	૩૭૬૫	
શુનિર્વાસટી	૨૭૦૦૦		
કાલેજો, અયવાકાલેજની શાખાઓ	૧૮૭૩૭૩	૯૬૯૦	

આપણા પ્રાંત અને ને વધારો થયો તેના વિગત જાણવાની અગત્ય આપણને વધારે હોવાથી તે નીચે નાંધીએ છીએ.

નિગાળમાં વધારો. નિગાળાવામાં વધારો

મુરતલિયો	૫	૮૩૨
બરગ " "	૧૨	૧૧૨
બેડા " "	૧૪	૮૭૭
અમરપાલ " "	૬	૧૭૬૧
અંચમદાલ	૬	૪૩૨
કાંપ બરોડા	"	૧૭
કાંપ ડીસા	"	૨૧

મહીકાંડા પ્રેમીયો	૪૬	૪૫૪૮
કાઠીવાવાડ " "	૫	૫૮૧
રેવાકાંડા " "	૧૦	૨૮૧૭
કાંપ " "	૧	૩૩૮
કાંપ " "	૫	૪૧૧
મુરત " "	૫	૪૧૩
અંબાલ " "	"	૫૧
પામલપુર " "	"	૧૭૦

કુલ. ૭૬ ૪૮૩૮

એકાદશ કુલ. ૧૨૫ ૬૩૮૧

૮૫૨ ને કુલ ઝીકરાં આપા કાઠાકા ખાતે બજારમાં મળ્યામાં તેમાં ૮૪૦૦ બોલેલી, ૮૦૨૧૮ ચાલણ, ૨૪૨૩૮૦ ખીલ દિલ્હી, ૪૧૩૮૧ મુગમમાન, ૬૨૧૧ પારસી, ૮૧૩ વાહુડી, ૨૪૩૫ કાળીપરગ, અને ૨૨ ખીલ પરીમુરજુ હતું.

મુનિવર્મિટીની પરીક્ષાઓ વધેરે.

બામના દેઃ જમદેજી કોલાનજી નામેગમવાળાની પછાડી તેના

ખામતું એક ધનામ દરોજૈ ૩૧૨૦૦૦ તું એલ. સા. ધ. ની પરીક્ષામાં ને પહેલું નંબરે ઇજનેરી કામમાં પાસ થાય તેને આપવા, સાહે એ શકના પ્રત પેત્રે ૩૩૦૦૦ ની ત્યાર ટેકનાબી લોન યુનિવર્સિટીને બેઠા આપીછે.

વડોદરા ખાતે મિ. ગવિલ ને ગવર્નર જનરલના એજંટ હતા તેના સ્મરણાર્થે ૩૬૦૦૦ ની રકમ ઉધરાવી તે કામની કમિટીએ એક સ્કાલરશિપ સ્થાપન કરવા યુનિવર્સિટીને તે આપેણ કરવા અર્થ કરીછે. તેમજ મુંબા ધના મુસલમાનની અંગ્રુમન સભાએ ૩૧૩૬૩૦ બેગા કરી સરકારનાં કમૂદરના નામની સ્કાલરશિપો દર માસે ૩૧૫ની મુસલમાનોને માટે સ્થાપન કરવાનું યુનિવર્સિટી ઉપર લખ્યું છે.

૧૨૦ ૧૧

એનો ડેનિટાર લખેછે કે માર્ટિયુલશનની પરીક્ષામાં આવવા ખાખત ઉમરની ને બંધો હતી તે કાઢી નાંખી, તે આ વર્ષના અનુભવ ઉપરથી વાજબી લખાયછે, કેમકે આ સાલ ને ઊકરો પરીક્ષામાં પહેલું નંબરે આવ્યાંછે, તે જો એવી બંધો હોત તો એ પરીક્ષામાં રદાખલ ન થઈ શકત નહિ.

યુનિવર્સિટીની પરીક્ષાઓનું ફળ નીચે પ્રમાણે હતું. પી. ધ. માં ૧૦૧, પહેલી બી. એ. માં ૫૩, બીજી બી. એ. માં ૨૩, ત્રીજી બી. એ. માં ૩૬, પહેલી બી. એસ સા. માં ૭૫, બીજી બી. એસ સા. માં ૩, એમ. એ. માં ૬, એન. એચ. બીમા ૧૪, પહેલી એચ. એમ. એસ માં ૩૨, એન. એમ. એસ માં ૧૫, પહેલી એલ. સા. ધ. માં ૧૦, તથા બીજી એલ. સા. ધ. માં ૧૫ જણ આ વરસે પાસ થયા હતા.

અમદાવાદવાળી આપણી ગૂજરાતકાલેજને માટે સરકાર કાંઈ ના- ઉમેદી દેખાડેછે. વર્ષ આખરે મિ. પેરેટના પાછા આવવા પછી બેણનારની સંખ્યા ૨૨ થઈ હતી, પણ કુલ વર્ષની સરાસરી હાજરી ૧૭ માથી ઉતરીને ૩૨ ઉપર આવારહી હતી, પી. ધ. ની પરીક્ષામાં ૮ મોકલેલા, તેમાંથી ૧ પાસ થયો હતો. ગયે વર્ષે ૨૦ માથી ને થયા હતા, તે કરતાં આ કાંઈ ઠીક છે, પણ કેપાપુરમાં એવાજ પાયા ઉપર રાજરામ કાલેજ નીકળી છે તેને મુકામલે આપણે ધણજ એ જુદા રાખવા જોગ છે. ત્યાંના એ વર્ષે ૧૮ માથી, છેક ૧૪ પાસ થયાંછે, અને તે જોઈ યુનિવર્સિટીએ રાજ

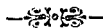
યઈ બી. એ. ની પહેલી પરીક્ષાને માટે જોકરા તૈયાર કરવાની તેને છૂટ આપી છે.

વડોદરા કાલેજે પી. ઈ. ની પરીક્ષામાં ૨૨ આંથી-૮ પાસ કરાવ્યાં એ. પરીણામ પણ આપણે ધણું સારું ગણવું જોઈએ.

માટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષામાં કુલ ઉમેદવારે ૧૬૦૦ બળા થયા હતા અને તેમાંથી ૫૭૨ પાસ પડ્યા.

ગૂજરાતમાં તે અમદાવાદ તથા સુરતની હાઈસ્કૂલોએ ૧૬, કાઠીયાવાડે હાઈસ્કૂલે ૧૪, સુરત મિશનસ્કૂલે ૧૩, વડોદરા હાઈસ્કૂલે ૧૦, અમદાવાદ મિશનસ્કૂલે ૯, ભાવનગર હાઈસ્કૂલે ૭, નડીયાદ હાઈસ્કૂલે ૫, અને જુનાગઢ બરૂચ તથા નવાનગરની હાઈસ્કૂલો તથા નવસારી મદ્રેસાંએ ચાર ચાર જોકરા પાસ કરાવ્યા હતા. બુજી થી ગયા હતા ખરા, પણ કોઈ પાસ થયું નહોતું.

ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબની પરીક્ષામાં સુરતમાં સેંકડે ૩૮, અમદાવાદમાં ૪૬, બરૂચમાં ૫૫, નડીયાદમાં ૫૬, સુરત મિશનમાં ૭, અમદાવાદ મિશનમાં ૫, ભાવનગરમાં ૧૮, રાજકોટમાં ૫૫, જુનાગઢમાં ૧૫, નવાનગરમાં ૮૧, અને નવસારી મદ્રેસામાં ૪૫ પાસ થયા હતા. અમે આશ્ચર્ય પામીએ છીએ કે જે હાઈસ્કૂલો માટ્રિક્યુલેશનમાં ચડતી તે અહિયા ઉતરતી અને જે હાં ઉતરતી તે અહિયા ચડતીજ ધણું કરીને નિયમની પેઠે હમણાં માનમ પડે છે.

કેશવચંદ્રસેન.

આપણા દેશનો આ દીવા પણ જંતો રહ્યો છે. વ્યાનંદ સ્વામીના સ્વર્ગવાસની કાગિત્રી લખતાંજ અમને આ બયંકર બનાવના બળકેરા વાગી રહ્યા હતા. અમે તેજ વેળા ગદગદિત કંઠે બાંધ્યું હતું, કે

પણ પ્રભુની ગતિ ગદન છે. તેણે ગયા જનનવારી માસની તા. ૮ મી ને વાર મેગે આ મંદા પુરુષને બહાવી લીધો છે, અને અમારે હિંડા નિસાસા સાથે માત્ર આમજ બોલવાનું રહ્યું છે કે,

હવે આમ્મર આ ચંદ્ર પણ ! હવે શું કરિયે ! કર્મ !

ખરે, આ કેશવ ચંદ્રસેન તે આખા ભરતખંડનો ચંદ્રજ હતો, જેની સ્ત્રી યુરોપ પર્વત પડી રહી હતી. આ જન્મનાનો એ આપણો સર્વોત્તમ ઇંગ્રેજ વક્તા તથા સુધારક હતો. એના તાર્કિક બાષણની છટા, ગૌરવ, અને સુરસતા જોઈ મોટા મોટા ઇંગ્રેજ વક્તાઓ પણ સાનંદાસ્થરમાં ગરક થઈ જતા. દેશીઓની પ્રતિષ્ઠા વધારનાર અને તેમને હુંપદ ધરવા જોગ ખરેખરો પુરુષ આ કાળે એજ હતો. યુરોપ ગયો તો ત્યાં પણ અમીર ઉમરાવ અને વિદ્વાન પંડિતોમાં એનો પ્રતાપ એટલોજ દીપી નીકળ્યો હતો. રાણીસાહેબે પણ ભરતખંડના આ અમલકારને જોવા આતુરતાથી ખુલાકાત દીધી હતી, અને હાલ એના મરણની ખબર સાંભળતાંજ વાઇસરોયની માર્ફતે એના કુટુંબને દિલાસો આપવા તત્કાળ તાર મોકલ્યો છે. રાજ્યપ્રકરણી પુરુષને તો રાજ્યપ્રકરણી કારણથીએ આખું માન આપવામાં આવે, પણ આ તો આપણા એ પ્રિયચંદ્રની અપૂર્વ જીવિતબાવે જળવેલું નિર્મળજ માન સમજવું. આવા દેહદીપકના છેક અકાળમૃત્યુથી દેશીઓને કેટલું લાગે તે અકથજ છે.

એનો જન્મ ઈ. સ. ૧૮૭૮ ના નવેમ્બર માસની ૧૯ મી તારીએ કલકત્તા શહેરમાં સારે પેર થયો હતો. એના બાપનું નામ પિયારે મેહનસેન હતું. નાનપણથીજ એના લક્ષણો જોઈ એનો દાદો રામ કમળસેન કહેતો, કે આગળ જતાં એ કોઈ અસાધારણ પુરુષ નીકળનારો છે.

એણે હિંદુકાલિજમાં ત્યાંના પહેલા વર્ગ સુધી અભ્યાસ કર્યો. ત્યાં એ યોગાચારામાંજ અપતો, પણ ત્યારે એ બોલતો ત્યારે એના જે સ્વાભાવિક બાષણગંધિતે કોઈ કોઈવારે ભબકભર જણાઈ આવતી હતી. નાનપણથી બીજાના આગેવાન થવાનો એને ધણો શોખ હતો. જોકે જાતની રમત રમે તેમાં એ અધિકારીજ થાય. આ પાઠશાળાના કામમાં નીતિ તથા સંસાર સુધારણાના વિષયોપર એ બાષણો આપતો તે ઘણા વખણાતા. એનો વર્ણાચાર તથા છટાએ કાંઈક વિલક્ષણજે એમ બધાને લાગવું, સુધારાની લેહ એને એટલી લાગી કે પોતાના ઘરના ૧૦૦૦૦ રૂપિયા અર્થે એણે લાગલાગટ કેટલીક સુદત સુધો કલકત્તાની મોટી નાટકશાળામાં

હિંદુ વિધવાવિવોહનાં મેલો કરાવી બધાં શહેરને મફત જોવા દીધાં. આથી આ વિષય તાં ધણેજ અર્ચાપો, અને બંધાનું ચિત્તે તે તફ ગયું. ધન્ય છે એને તથા વધારે ધન્ય છે એના કુટુંબને કે પોતાના. છોકરાની આ સાર્વજનિક તૃણા પૂરી પાડવાને આટલો અર્ચ કર્યો!!

છગેજી બંણી રહ્યા પછી બીજાની પેઠે સ્વધર્મ ઉપર મહા રેહિત, અને અરુ થું ને ખારુ થું એ બાબત કેવળ સંશયી, એ યદ્ય રહ્યો. પણ એના આત્માનું, વલણે ધર્મ તફ હોવાથી એ બાબતમાં તપાસ કરવા માંડી. સંસ્કૃત કે ફારસી આરબી એ બધાં હાથ એમ જણાવું નથી, એને તેથી સ્વાભાવિક રીતે એણે છગેજી બાબાના પુસ્તકોમાંથી ધર્મનું શોધન કરવા માંડ્યું. કહેછે કે આ સમ એણે જેવડું સુધા બેબલનો ખૂબ અભ્યાસ કર્યો. આ વખતથી એકેશ્વર મંત્રમાં એ દર યયો, અને દરરોજ પ્રાર્થના કરવાનો નિમ્ત્ર એણે ગ્રહણ કર્યો. કેટલાક ધારવા લાગ્યા કે બેશક એ યોડા વખતમાં ખ્રીસ્તીજ યદ્ય જવાનો, પણ તેમને ન ગણકારતાં એ પોતાના ઉદ્યોગમાં મંડ્યો રહ્યો. એણે આ વળા સાંજના એક ધર્મસંબંધી નિયાજ કાઢી હતી. તે બે વર્ષ પછી પૈસાની તંગીને લીધે પેડી બાગી. ત્યારે એણે (Good-will Fraternity Club) બાતૃભાવ મેડજ કાઢ્યું, અને પોતાને ઘેર સંવાદસભા તો એણે પહેલાંથીજ સ્થાપન કરી હતી. આ બંને ઠેકાણે બાધણા આપવાનો મહાવરો રાખવાથી એના જીભ ધણી છૂટી યદ્ય, અને બીજાના મન ઉપર એનો પ્રતાપ પડવા લાગ્યો, જે આમજ જતાં એને બહુ કામમાં આબો.

આ સમ ઈ. સ. ૧૯૫૮ એના આશરે વીશિક વર્ષની ઉમર હતી. કાંઈક અજબજબ જ્યું છે કે અત્યાર સુધા એને અખરજ તહેતી કે કલંકનામાં જલસમાજ છે. તેના એને આ સમ અખર યતીજ એ પોતાના મિત્રમેડજ સાથે તેમાં બળ્યો. આ સમાજનાં ઉપરી તે વેળા બોલુ દબદ્રનાથ ડાગોર હતા. પોતાના કુટુંબના આગ્રહે લીધે એણે કલાકની નોકરી લીધી, પણ યોડાજ વખતમાં તે છોડીને દબદ્રનાથ હવાકરને માટે ૧૮૫૯ માં સાલોન જતા હતા તેના સાથે તાં ગયો. ત્યાંથી આવી અંગાજબેકમાં જંગા મેજવી, અને તાં એના અક્ષરે સારા મિત્ર એનો પગાર રૂપ ઉપે.

પ્રી યોડા વખતમાં ૫૦ યથો. આ વેળા એણે “યંગબેગાલ” તરફ બંગાળ નામનું ચોપાનીજ પહેલ, વહેલું પ્રગટ કર્યું. ૧૮૬૦ માં એણે સંગતસભા સ્થાપી, જેનો હેતુ એ હતો એક બીજાને જોડી સૌએ પોતપોતાની ચાલ મુદારવી. ૧૮૬૨ માં એ સમાજનો એક આચાર્ય, અને પત્રીથી એકેટરી પણ યથો. આ વેળા દેબેન્દ્રનાથને ત્યાં એણે સ્ત્રીસહવર્તમાન જમવા જઈ સાતિબંધ તોડ્યો. આનું પરિણામ એ થયું કે આ જોડું નાત બહાર મૂકાયું, અને કુટુંબવાળાએ પણ છએક મહીના સુધી તેમને ઘરબાહાર કર્યા. પોતાના જોકરાનું જાતકર્મ એણે બ્રહ્મસમાજના જ વિધિ પ્રમાણે કર્યું.

પણ હવે દેબેન્દ્રનાથની સાથે લડી જૂદા પડવાનો વખત એને પાસે આવ્યો હતો. એણે આ સમિ જૂદી જૂદી ન્યાતના સ્ત્રી પુરુષના લગ્ન કરાવ્યા તે દેબેન્દ્રનાથને પસંદ પડ્યું નહિ, અને તેના બદલામાં એ દર્બારવાનિ કહેવા લાગ્યો કે આપણે સમાજના અધિકારીઓ જનોઈ પહેરવાનો વહેમ રાખી રહ્યા છીએ તે કાઢી નાખવો જોઈએ. આ કારણથી એને સેક્રેટરીના કામ ઉપરથી દૂર કરવામાં આવ્યો. આ બનાવ ૧૮૬૫ ના ફેબ્રુઆરી માસમાં બન્યો. આ પહેલાં ૧૮૬૪ માં એ મદ્રાસને મુખ્યાર્થ તરીકે ધર્મબોધ કરવા જઈ આવ્યો હતો. મુખ્યાર્થમાં ૧૮૬૮ માં એ બીજીવાર પણ આવ્યો હતો અને ૧૮૬૯ માં એણે પંજાબનો પ્રવાસ કર્યો.

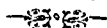
૧૮૬૧ ના નવેમ્બરમાં ઉપજાજ ઘડાને લીધે બ્રહ્મસમાજના બે કલકા પડ્યા દેબેન્દ્રનાથવાળા પક્ષે આદિ બ્રહ્મસમાજ, અને દેશવચંદ્રનો મુધરેલો બ્રહ્મસમાજ એ નામથી ઝોળખાવા લાગ્યો. એણે તો પોતાના સમાજનું નામ હિંદુસ્તાનનો બ્રહ્મસમાજ એવું પાડ્યું હતું. છટો પડ્યા પછી એણે ખૂબજ ધૂમત્રા માંડ્યું, અને યોડા વખતમાં એની કીર્તિ એતરૂં ઝળકી રહી. ગવરનર જનરલ લાર્ડલારેન્સે એને ૧૮૬૮ માં પોતાને ત્યાં સિમલ પરીણા દાખવ પ્રીતિથી બોલાવ્યો. બ્રહ્મોના લગ્ન મંબંધીનું આકટ ૧૮૭૨ માં થયું તે એની આસન્નિ કરેલી માગણી અને મસલત ઉપરથીજ હતું. એ રૂડા ગવરનર જનરલની સવાહથી એણે વિતાત જવાનો નિશ્ચય કર્યો. સને ૧૮૭૦ માં એ ત્યાં ગયો, અને તે મુલકમાં તો સારા સારા વક્તા, નિ-

ધમે તેવા પડેલા છે. તોપણ આપણા આ પ્રતાપી કેશવચંદ્રનાં સુબાધિત વાણીથી એકવાર બધાજ છક થઈ રહ્યા. એણે ત્યાં મધપાન વિરૂદ્ધ બાંધણુ આપ્યું તે વેળા ૪૦૦૦ ઓતા બેગા થયા, અને એણે બાલવા માંડ્યું ત્યારે તે સંજનાએ ઉભા થઈ જય જયકારના શબ્દથી એને વધાવી લીધો. ઇંગ્લાંડની હિંદુસ્તાન તરફ ફરતે એ વિશે બાંધણુ આપ્યું ત્યારે પણ એટલાજ માણસ મળ્યા હતા. માંચેરરમાં માંદો પડવાથી એક ઇંગ્રેજ ક્રૂડે પોતાને ત્યાં સધ જઈ ધરના માણસ જોવી એના ચાકરી કરી. રાણી સાહેબે એને મળવા બોલાવ્યો, અને ત્યાં નાસતો પણ એણે માંસાહાર વર્જ્ય કયો હતો તેને અનુસરી અગાઉથીજ રાખી મૂકવામાં આવ્યો હતો. રાણીએ ધણી ખૂશીથી એની સાંચે વાતચિત્ત કરી, અને પાછળથી પોતાનો પોટોગ્રાફ તથા પોતે બનાવેલાં પુસ્તકો એને ભેટ મોકલાવ્યાં. એના વિલાત જવાથી દેશી લોકમાં કેળવણીનો પ્રસાર કેટલો થયો છે, અને તે વડે કોઈ કોઈ કેવા નર નોપજ્યાં છે તે અસરકારક રીતે પહેલ વહેલુંજ ઇંગ્રેજોને માલમ પડ્યું, અને તેઓ માન તથા પ્રેમથી આપણા દેશીઓ તરફ જોતાં શીખ્યા. એણે વિલાયતથી આવી અત્રે કેટલાક સંસાર સુધારાના સમારંભ માંડ્યા. આ એની લોકપ્રિયતામાં પરમ ઉત્ત્તરો વખત હતો.

આ પ્રમાણે પોતાના માર્ગનો કીર્તિદ્વજ દુનિયામાં ફરેકાવ્યા પછી એણે એને હિંદુસ્તાનમાં લોકપ્રિય પાયા ઉપર આણવાનો પ્રયત્ન આરંભ્યો હોય એમ જણાય છે. હવેથી ધ્યાન, વૈરાગ્ય, બક્તિ, ને વિધિઓ ઉપર એણે વધારે લક્ષ આપવા માંડ્યું. મૃગચર્મ, બગવા લૂગડાં, સન્યસ્ત એટલે કે અન કામિનિનો પરિભ્રમ, આરતીઓ, વાદિત્રનાદ, ઉત્સવો, નૃત્ય, રાજ-માર્ગમાં ચાલતાં ચાલતાં કીર્તનો ગાવા, કલાકના કલાક ધ્યાનમાં બેસી રહેવું, તે સમે પ્રાચીન પોરપેઞ્જોના દર્શન યાચછે એમ કહેવું, તેમની માનસિક જત્રાએ જવું, વગેરે અનેક બક્તિમાર્ગના આચાર વિચાર એણે એક પછી એક દાખલ કરવા માંડ્યા, અને છેવટે હાલ થોડાજ વખત ઉપર પોતાનું નવવિધાન પ્રગટ કરી જગતમાં પોકારીને કહ્યું કે બધા ધર્મને એકઠા કરવા હજાર મને પેઞ્જો નીચો છે. આથી એના માર્ગીઓમાં તેમજ બીજા લોકમાં બારે હાહા એક વખત થઈ રહી હતી. કોઈએ કહ્યું

એ ઇમારો છે, કોઈએ કહ્યું કે એની પાંસળી છટકવા માંડીએ. અને એ કહ્યું કે ધર્મ તરફ અતિ વિચાર કરવાથી પવિત્ર એવી વૃત્તિ થવા વિના નહિ. ગમે તેમ હો, પણ નવવિધાન પ્રગટ કરતી વેળાએ એણે બાપુ. આપ્યું તેમાંતો એની સુરસવાણી કોઈ વેળા પહેલાં પણ નહિ એવી રીતે પ્રકાશમાન થઈ હતી એમ ઇંગ્લેન્ડ બાપાનો પરમ અનુભવી તથા આવા વિષયોનો સારો વિવેચક રાષ્ટ્રનાઈટ તો સમિતી ફ્રેન્ડ આર્ચ્બીશપમાં પોતે લખે છે. પ્રતાપચંદ્ર વગેરે સમાજના અગ્રણી હતા તે તો, પ્રધાન કેશવચંદ્રને વળગી રહ્યા, પણ કેટલુંક તરણ મંડળ લડીને સાચું પહોંચ્યું, અને તેણે સાધારણ પ્રજાસમાજ એ નામની ત્રીજી શાખા સ્થાપન કરી.

કેશવ ચંદ્રના સમાજમાં પ્રથમ ક્ષય તો એણે પોતાની ૧૩ વર્ષની પુત્રીના લગ્ન કુચ્છિહારના રાજા સાથે કર્યો તે સમયથી જ ઉઠ્યો હતો. છોકરી ૧૨ વર્ષની થાય ત્યાંસુધા પરણાવવી નહિ એવો એ સભાનો નિયમ તે આમ કરવાથી તૂટ્યો, અને એણે એ લગ્નવિધિમાં મૂર્ચ્છિલકાદિક પણ તે રાજાને કરવા દીધું હતું. “પ્રથમની મને આસા છે” એવાજ એનો પેગંબરી બોલ તે સમયે હતો, અને પાછળથી તો એણે એ પેગંબરી ખુલી જ પોકારી તે આપણે ઉપર જોઈ ગયા છઈએ. પણ એ ઉપર અને ટીકા કરવી એ અમારો હેતુ ન હોવાથી અમે આ મહાપરમ્પરી, ને અપૂર્વ બુદ્ધિના બારત રત્નનું અભ્યરિત આટલું જ કહીને સમાપ્ત કરીએ છઈએ, કે એના જેવા સરસ તેમજ અધ્યાત્મ જ્ઞાન ધરાવનારો ધર્મબોધક આ સમય બીજો કોઈ પણ આમણા દેશમાં હતો નહિ, અને તેવો કેટલાક કાળ સુધા થયો પણ સંભવતો નથી. હિંદીબાપામાં ને સામાન્ય લોકોને માટે જેવા દયાનંદ, તેવાજ આ ઇંગ્લેન્ડ વિદ્વાનોને માટે એક અસાધારણ વસ્તુ હતો.

શિક્ષા.

(લખનાર—શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર).

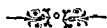
કેળવણી એ બુદ્ધિને પરિમાર્જિત અને હૃદયને રવચ્છ કરવાનો એક મોટો ઉપાય છે. બુદ્ધિ પરિમાર્જિત ન હોય તો કલ્પના અને પ્રતિબાના

જો આ આશન ઉપર બેસીને દેવ-વાંછનાયે પવિત્ર સુખ ભોગવવાનો અધિ-
કાર મળતો નથી, અને હૃદય સ્વચ્છ ન હોય તો સર્વ પ્રકારની સાધુતા,
સર્વ પ્રકારનો ઉત્કર્ષ અને સર્વ પ્રકારનો અનવણતાના મનોહર પોશાકમાં
સંમેલકૃત થઈ શકાતું નથી. કેવળ પ્રતિભા-શક્તિને સુપ્રણાલીયી ખી-
લવે છે, અને માનવી પ્રકૃતિને દેવ બોવાનિત કરી મુકે છે.

શિક્ષાના પ્રભાવથી તેનું હૃદય સંસ્કૃત થયું નથી, બુદ્ધિ મોંઝિત
થઈ નથી, અને વિવેક કર્તવ્ય-પથ દર્શાવવામાં આગળ વધ્યો નથી, તે
પવિત્ર માનવ નામને યોગ્ય નથી, જલધિના અસીમ વિસ્તારમાં જેમ
એક જ નીલિમાં વિકાશ પામે છે, તેમ તેનું હૃદય અસાંનના નિહવચ્છિત
ધોર અંધકારમાં આંધળું રહે છે. તે કેવળ ધન્દિય પરિતૃપ્ત થયાથી જ
પોતાને અરિતાઈ સમજે છે. પ્રકૃતિના કાર્ય કારણના મૂલ્ય અનુસંધાનમાં,
પોતાનું કર્તવ્ય દિશારણના મૂલ્ય વિચારમાં તેનું મન નિમોંઝિત થતું
નથી. તે મહાસાગરની તરંગમાલા જોઈને બપોરે પ્રાંત થાય છે, હિમાલયના
શૃંગમાં મધ્ય સમૂહની કાલિમા જોઈને નયન મુદ્રિત કરે છે, અને ધોર
પજ્જનાઈ અને દિગ્દાહકારી દાવાનલથી સંકુચિત થઈ રહે છે. આ સઘળા
બધકરે દૃશ્ય અસીમ જડ જંગતની અનંત શક્તિ વિકાશ કરે છે, તે
તેનો મસ્તિષ્કમાં આવતી નથી, માનવ ગણ પ્રતિભા અને કલ્પનાના
પ્રભાવથી આ અનંત શક્તિને કસાવત કરીને પૃથ્વીમાં અત્યંતુત કાર્ય
કલાપનું અનુદ્યાન કરે છે, તેનો વિચાર કરીને તે આનંદ અનુભવ કરે તો
નથી. કોણે તેના સામે આ સઘળા ભીમકાંત દૃશ્ય પ્રસારિત રાખ્યા છે,
કોની અસીમ શક્તિના પ્રભાવથી આ જડ જંગત વ્યવસ્થાપિત થઈને
પોતાની શક્તિ પ્રકાશ કરે છે, તેનો તે એકવાર પણ અનુદ્યાન કરે તો
નથી. તે કુર્મના પ્રમાણે પોતે પોતાને છુપાડીને જીવિત કાલ પર્વત વસિત
કરે છે. તે વૃક્ષના અનાયાસ લબ્ધ ફલ આછને પરિતૃપ્ત થાય છે, સુપરિ-
ષ્કૃત નિર્ઝર-વારિપાન કરીને તૃણાની શાંતિ કરે છે, અને અવલીલાથી
તથા અસંકોચથી નોના પ્રકારના ગુણસિંત કાર્ય સંપન્ન કરીને અપાર
આનંદ અનુભવ કરે છે. કોઈ પણ રીતે તેનું અસ્તિ સંગઠિત થતું નથી,
જીવિત પ્રયોજન સંસાધિત થતો નથી, અને બુદ્ધિ વૃત્તિ પરિમોંઝિત થઈને

કે એ કાગરો છે, કોઈએ કહ્યું કે એની પાંસળી છટકવા ભાંડી છે. અને કોઈએ કહ્યું કે ધર્મ તરફ અતિ વિચાર કરવાથી પડે તે એવી વૃત્તિ થયા વિના રહેજ નહિ. ગજ તેમ હો, પણ નવવિધાન પ્રગટ કરતી વેળા જે એણે બાપણુ. આપ્યું તેમાંતો એની સુરસવાણી કોઈ વેળા પહેલાં પણ નહિ એવી રીતે પ્રકાશમાન થઈ હતી એમ ઇંગ્રેજ બાપાનો પરમ અનુભવી તથા આવા વિષયોનો સારો વિવેચક રાખર્ડનાઈટ તે સમિતી ફ્રેન્ડ આપ્ ઇન્ડિયામાં પોતે લખે છે. પ્રતાપચંદ્ર વગેરે સમાજના અગ્રણી હતા તે તો બધા કેશવચંદ્રને વળગી રહ્યા, પણ કેટલુંક તરણ મંડળ લડીને સામું પડ્યું, અને તેણે સાધારણ બ્રહ્મસમાજ એ નામની ત્રીજી શાખા સ્થાપન કરી.

કેશવ ચંદ્રના સમાજમાં પ્રથમ કસ્ટ તો એણે પોતાની ૧૩ વર્ષની પુત્રીના લગ્ન કુચબિહારના રાજા સાથે કર્યા તે સમયથીજ ઉઘ્યો હતો. છોકરી ૧૬ વર્ષની થાય ત્યાંસુધી પરણાવવી નહિ એવા એ સભાનો નિયમ તે આમ કરવાથી તૂટ્યો, અને એણે એ લગ્નવિધિમાં મૂર્તિપૂજાદિક પણ તે રાજાને કરવા દીધું હતું. “ધર્મની મને આસા છે” એવાજ એનો પેઠાંબરી બોલ તે સમય હતો, અને પાછળથી તો એણે એ પેઠાંબરી ખુલીજ પોકારી તે આપણે ઉપર જોઈ ગયા છઠ્ઠાએ. પણ એ ઉપર અને ટીકા કરવી એ અમારો હેતુ ન હોવાથી અમે આ મહાવચસ્વી, ને અપૂર્વ બુદ્ધિના ભારત રત્નનું જન્મચરિત્ર આટલુંજ કહીને સમાપ્ત કરીએ છઠ્ઠાએ, કે એના જેવા સરસ તેમજ અધ્યાત્મ સાત ધરાવનારો ધર્મનાથક આ સમે ખીન્ને કોઈ પણ આપણા દેશમાં હતો નહિ, અને તેવો કેટલાક કાળ સુધી થયો પણ સંભવતો નથી. હિંદીબાષામાં તે સામાન્ય લોકોને માટે જેવો દ્યાનંદ, તેવાજ આ ઇંગ્રેજ વિદ્વાનોને માટે એક અસાધારણ વસ્તુ હતો.

શિક્ષા.

(લખનાર—શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર).

કેળવણી એ બુદ્ધિને પરિમાર્જિત અને હૃદયને સ્વચ્છ કરવાનો એક મોટો ઉપાય છે. બુદ્ધિ પરિમાર્જિત ન હોય તો કલ્પના અને પ્રતિબાના

જિવ્યા આશન ઉપર બેસીને દેવ-વાંછનાયે પવિત્ર સુખ ભોગવવાનો અધિકાર મેળવે નથી, અને હૃદય સંસ્કૃત ન હોય તો સર્વ પ્રકારના સાધુતા, સર્વ પ્રકારનો ઉત્કર્ષ અને સર્વ પ્રકારનો અનવશતાના મનોહર પોશાકમાં સંમલકૃત થઈ શકાતું નથી. કેવળથી પ્રતિભા-શક્તિને સુપ્રણાલીથી ખીલવે છે, અને માનવી પ્રકૃતિને દેવ બાવાન્યિત કરી મુકે છે.

શિક્ષાનો પ્રભાવથી તેનું હૃદય સંસ્કૃત થયું નથી, બુદ્ધિ મોજિત થઈ નથી, અને વિવેક કર્તવ્ય-પથ દર્શાવવામાં આગળ વધ્યો નથી, તે પવિત્ર માનવ નામને યોગ્ય નથી. જલંધિના અસામ વિસ્તારમાં જેમ એકજ નીલિમા વિકાસ પામે છે, તેમ તેનું હૃદય અસ્તાનના નિહવંદિત ધોર અધિકારમાં આચ્છન્ન રહે છે. તે કેવલ ઇન્દ્રિય પરિતૂષ યથાથીજ પોતાને ચરિતાર્થ સમજે છે. પ્રકૃતિના કાર્ય કારણના મૂલ્ય અનુસંધાનમાં, પોતાનું કર્તવ્ય દિશ્વરણના શૂદ્ધ વિચારમાં તેનું મન નિયોજિત થતું નથી. તે મહાસાગરની તરંગમોલા જોઈને બળને પ્રોપ્ત થાય છે, હિમાલયના શૃંગમાં મેઘ સમૂહના કાલિમા જોઈને નયન મુદ્રિત કરે છે, અને ધોર વજ્રનાંદ અને દિગ્દાહકારી દાવાનલથી સંકુચિત થઈ રહે છે. આ સઘળા બચકર દૃશ્ય અસામ જડ જગતની અનંત શક્તિ વિકાસ કરે છે, તે તેના મસ્તિષ્કમાં આવતી નથી, માનવ ગણ પ્રતિભા અને કલ્પનાના પ્રભાવથી આ અનંત શક્તિને ક્રાપ્ત કરીને પૃથ્વીમાં અત્યદ્ભુત કાર્ય કલાપનું અનુદ્યાન કરે છે, તેનો વિચાર કરીને તે આનંદ અનુભવ કરતો નથી. જોણે તેનો સામ આ સઘળા ભીમકાંત દૃશ્ય પ્રસારિત રાખ્યા છે, તેની અસામ શક્તિના પ્રભાવથી આ જડ જગત વ્યવસ્થાપિત થઈને પોતાની શક્તિ પ્રકાશ કરે છે, તેનો તે એકવાર પણ અનુધાવન કરતો નથી. તે કુર્મના પ્રમાણે પોતે પોતાને છુપાડીને છુપિત કાલ પર્યંત વસિત કરે છે. તે વૃક્ષનો અનાયાસ લબ્ધ ફલ ખાઈને પરિતૂષ થાય છે, કુપરિ-ષ્કૃત નિઝર-વારિપાત કરીને તૃણાની શાંતિ કરે છે, અને અવલીલાથી તથા અંસકોચથી નાના પ્રકારના ગુગુપ્સિત કાર્ય સંપન્ન કરીને અપાર આનંદ અનુભવ કરે છે. કોઈ પણ રીતે તેનું ચરિત્ર સંગઠિત થતું નથી, છુપિત પ્રયોજન સંસાધિત થતો નથી, અને બુદ્ધિ વૃત્તિ પરિમાજિત થઈને

સન્ પયને અવલંબન કરતો નથી તે અસ્તાનાવસ્થામાં જન્મે છે અને અસ્તાનાવસ્થામાંજ કાંલાતિપાત કરીને આ લોકમાંથી અવસૃત થાય છે.

પરંતુ મુશિક્ષા જેને સર્વ-ગ્રેષ્ઠ ગુણગ્રામમાં અલંકૃત કર્યાં છે, તે પૌર્ણ માસી રજનીની જ્યોત્સ્ના-વિંદ્યોત કુમુદમ્બજના પ્રમાણે પવિત્ર અને કલંક શૂન્ય છે, તે નરલોકમાં હોવા છતાં દેવ-લોકનું પવિત્ર મુખ સંભાગ કરે છે. પવિત્ર, અરિત્રના બલથી, ગભીર દુરદશિતાની સહાયથી અને સુસ્થિર વિવેક-બુદ્ધિના પ્રસાદથી તે પોતાનું કર્તવ્ય યથારીતિ સંપાદન કરીને વિનયર જગતમાં અવિનયર કીર્તિસ્તંભ સ્થાપન કરે છે. કોઈ પણ રીતે તેની સાધના પ્રતિહત થતી નથી, અને કોઈ પણ રીતે તેની કર્તવ્ય-બુદ્ધિ અવનત થતી નથી, તે કોઈ વેળાએ ભૂલોકથી સૌર જગતમાં ઉપસ્થિત થઈ ને ગગન-બિહારી ગ્રહોનું કાર્ય જોઈને પુલકિત થાય છે, કોઈ વેળાએ પાર્થિવ જગતમાં અવતરણ પૂર્વક પ્રકૃતિના ગૂઢ તત્ત્વ નિહીપ કરીને સર્વેને વિશ્વમયમાં અભિભૂત કરે છે, કોઈ વેળાએ અસ્તાન અને કુસંસ્કારાચ્છન્ન સમાજને જ્ઞાનાલોકમાં આ લોકિત અને પવિત્રતાના શ્વર્ગિય સૌરભમાં આમોદિત કરી મૂકે છે, અને કોઈ વખત મૂર્ચિમતી દયા અને ન્યાયપરતા યજ્ઞને રોગાનુરને પથ્ય, શોક-સંતપ્તને સાન્તવના, અને ઉચ્છન્નજને સદુપદેશ આપીને મંત્રીત કરે છે. તેનું હૃદય-સાગર અટલતામાં અને નિર્ભિક્તામાં પૂર્ણ હોય છે, તેની કર્તવ્ય-બુદ્ધિ મુખમાં દુઃખમાં સુસમયમાં દુઃસમયમાં અટલ ગિરિવરના પ્રમાણે સદા ઉભત રહે છે, અને તેની ન્યાયપરતા અને દુરદશિતા સમગ્ર વિશ્વ વિપત્તિના દુઃછેદ આવરણ ઉન્મુક્ત કરવામાં સદા યત્નવાન થાય છે. તે એવા પવિત્રતાના મનોહર આભરણમાં ભૂષિત યજ્ઞને સાધારણના અચ્ચિંત્ય અગમ્ય, અને અનાસ્તાદિત પૂર્વ આનંદ પ્રવાહમાં અભિષિક્ત થાય છે.

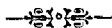
પ્રથમ લખવામાં આવ્યું છે કે, મુશિક્ષાના બલથી બુદ્ધિ વૃત્તિ પરિ-માર્જિત અને હૃદય મસ્કૃત થાય છે. જેનું હૃદય મસ્કૃત થયું નથી, અરિત્ર સંગઠિત થયું નથી અને પવિત્રતા જેના હૃદયમાં પ્રતિકલિત થઈ નથી, તે કદાપિ મુશિક્ષિત વર્ગમાં ગણનાય નથી. જ્યારે જોશું કે એક મનુષ્ય સાહિત્યમાં અસામાન્ય ક્ષમતાનો પરિચય આપે છે, ગણિતમાં

અનન્ય સાધારણ પારદર્શિતા દેખાડીને સઘળાએને અમકિત કરે છે. નના જટિલ અર્થ ઉદ્ભવ કરીને પોતે મહાપ્રસન્ન અને મહાસાની કહીને સાધારણોના મદારપદ થાય છે, પરંતુ પરક્ષણુમાં જ ને તે મૂર્તિમતી પાપ-પ્રવૃત્તિ યદને અત્યાચાર અને અવિચારથી સમાજને બારાકાન્ત કરી મૂકે તો અમે તેને અશિક્ષિત કહીને કાતર નમનથી આહિને જોશું, ને મસ્તિષ્કની શક્તિથી મહીયાન થવા છતાં હૃદયની શક્તિની ઉપેક્ષા કરે છે, તે સુશિક્ષિત નથી, સુશિક્ષિત નામનું તે કલંક માત્ર છે, અને એવી શિક્ષા તે કંઈ સુશિક્ષા નથી, તે કુશિક્ષાની અપવિત્ર છાયા માત્ર છે.

હૃદયની શક્તિ માર્જિત અને ઉન્નત કરવી જેમ સુશિક્ષાનું પ્રયોજન છે, તેમ સ્વાવલંબનના બલથી બીજાની મદાયથી નિરપેક્ષ યદને યથાનિયમથી સંસાર પાત્રા નિર્વાહ કરવી એ એક સુશિક્ષાનો પ્રધાન ઉદ્દેશ્ય છે. જે શિક્ષામાં સ્વાલંબન-શક્તિ ખીલતી નથી, તે અરી શિક્ષાના પદની વાચ્ય નથી. સ્વાવલંબન મનુષ્યને સર્વદા ઉન્નત, અવિચલિત અને અનમનાય રાખે છે. આત્માવલંબન ન રાખવામાં આવે તો કોઈ પણ કદિ કુઠાર્ય સાધન કરીને ઉન્નતિ લાભમાં સમર્થ થતા નથી, અને સ્વાધીનતાના સુખમય કોડમાં લાલિત યદને અમર-સ્પૃહણીય પવિત્ર સુખ આસ્વાદ કરી શકતા નથી. આત્માવલંબન અને આત્માદર હોય તો લોકમાં કોઈપણ અવસ્થામાં પડે તોપણ તે અવસ્થામાં રહીને જ અસંકુચિત ચિત્તથી પોતાનું ઉત્કર્ષ સાધન કરી શકે છે.

હૃદયની શક્તિ પરિમાર્જન અને આત્માવલંબન તથા આત્માદરની ઉન્નતિ સાધનની સાથે સુશિક્ષાનો પ્રયોજન પર્યવસિત થયો નથી. એ સંઘળાંની સાથે પરમાત્મનિષ્ઠા અને ચિત્ત સંયમનો સંયોગ રહેવો આવશ્યક છે. પરમાત્મનિષ્ઠા અને સંવતચિત ન હોય તો શિક્ષા પ્રગાઢ અને કર્તવ્ય બુદ્ધિનું ઉદ્દીપક થતું નથી. માણસ અપૂર્ણ છે, અસમર્થ અને અસંખ્ય અભાવ-વાળો છે. પરમાત્મનિષ્ઠાથી આ અપૂર્ણતાની પૂર્ણતા, અસામર્થ્યમાં સામર્થ્ય અને અભાવમાં વિષય-પ્રાપ્તિ કેટલીક સંપન્ન થાય છે. જે હૃદય ઐશ્વરિક-તત્ત્વમાં સમાકૃષ્ટ નથી, તે હૃદય વિશુષ્ક છે અને તે હૃદય ચિર શાબા-વગરનું છે. જે સિદ્ધિદાતા ઈશ્વરને વિસ્મૃત યદને પદચ્છાદન

સંસારમાં વિચરણ કરેછે, તે પ્રકૃત શિક્ષા-વિરહિતે અને પ્રકૃત સાધનો-
શૂન્ય છે. પ્રયાંત રજનાના મુનાલ આકાશ પ્રકૃતિની કમનીય કાંતિ હજારો
ગુણથી ઉન્નવળ કરે છે; દિવ્ય લાવણ્ય-શોભિત પૂર્ણ-ચંદ્ર સુસ્તિગ્ધ કિર-
રણથી ઓતરેક હાસ્યમય કરી મુકે છે, તરંગિણી ભ્યોત્સના-રંજિત યમને
કલસ્યારે સાગરનો તરફ પ્રધાવિત થાયછે, આ સઘળા સુંદર દશ્યસઘળાઓ
જુવે છે; પરંતુ પ્રયાંતે આકાશ જોવાથી જેનું હૃદય પવિત્ર ભાવમાં સંપ્ર-
સારિત થાય છે, કમનીય મૂર્તિ-શયધરનું હાસ્ય જોઈને જેનું હૃદય હમેછે,
ઓતખતીના વિમલ વારી-રાશિની સાથે જે પોતાનો અનુ-પ્રવાહ જળવાનિ
તદ્ગત ચિત્તથી ને સર્વ શક્તિમાન, અનાદિ, અનંત/પરમ દેવતાનું જ્ઞાન
તથા શક્તિનું ધ્યાન કરેછે, તેજ અગ્રે-શિક્ષિત અને તેજ પ્રકૃત સાધુ છે.
તે માનવ હોવા છતાં દેવભાવમાં પરિપૂર્ણ રહે છે, અને મર્ત્યવાસી હોવા
છતાં અમરવાસના સુખસ્વાદમાં પરિતૃપ્ત રહે છે. તેનું મુખધર દેવપ્રકૃતિ
સર્વદા-અનુલનીય અને સ્વર્ગિય સૌંદર્યથી ચિર પરિપૂર્ણ છે.

સારસંગ્રહ.

ક્રીકાભાઈ પ્રભુદાસની વાલ્મીકીનું કુંડ.—ઉભું થયા માંડ્યું છે તે
જોઈ અમે ખૂંશી થયા છઈએ. એમ કરવાથી ભરનાર કરતાં ભરનારનીજ
આબરૂ વધારે છે, કેમકે એ ઉપરથી માનવ પડેછે કે દેશહિતને માટે
મથનારા માણસોની આપણે કદર પીછાનીએ છઈએ, અને આ સમે એ
સ્પષ્ટ બતાવવાની જરૂર છે કે દેશહિતને માટે લોકો અગ્રેખરી કાળજી
રાખેછે. માટે અમને આશા છે કે, સઘળા દેશ હિતેચ્છુઓ આ કુંડમાં
રૂપિયો જે રૂપિયા પણ મોકનાઆ વિના રહેશે. બારે રકમ ભરનારા થોડા
નીકળે તેના કરતા નાની નાની રકમ ભરનારા ઘણા છે એ વાત જણા-
વાની દેશમાં આજકાલ વધારે જરૂર છે. એ કુંડના સેક્રેટરી સુરતખાતે
રાવસાહેબ હરિવાય હર્ષદરાય પ્રગણે તેની ઉપર અથવા ગૂજરાતમિત્રના
મનેજર ઉપર પૈસા મોકલવાનું છે.

.. શેઠ નવશેખજી ફરદુલજી.—જે આપણા પ્રાંતખાતે સર્વ પ્રમિદ જૂના

દશહિતેચ્છુ છે. તેના એ ગુણની કદર, જાણી સરકારે સા. આધિ. ધ. નો
ખિતામ. આખો તે જોઈ સમામ પ્રજા રાંછ રાંછ થઈ ગઈ છે. રક્ત
જાણું એટલું જ દખાવે છે. એ શેઠના જવાન અને બહે એથી પણ વધારે
મોટા દશબક્ત, શેઠ દાદાભાઈ નવરોજીને લાડરિપનેની સરકારના કેમ
બૂલી ગઈ હશે.

મિ. નરસિંહરાવ ભોળાનાથ દિવેદિયા બી. ત. — ને સરકારે નેટિવ
સિવિલ સર્વિસમાં આ વરસે દાખલ કીધા એ ગૂર્જરાતની તમામ હિંદુ
પ્રજાને મુખારકબાંદી આપવા જોગ બનાવે છે, કેમકે એ ભાઈ સારાકુળના
તેમજ એક જાયામાં જાયા કેળવેલી પામેલા જુવાન ગ્રહસ્થ છે. એ આ-
પણા પ્રખ્યાત મુધારક ભોળાનાથ સારાભાઈના ચિરંજીવી થાય છે, અને
તે માટે અમે અમારા માનવંતા વૃદ્ધ મિત્રને આંતઃકરણ પૂર્વક અ-
ભિનંદન કરીએ છીએ. અને ઇછીએ છીએ કે એ તરણ ગ્રહસ્થ પોતાના
પૂજ્ય પિતાની, તેમના મિત્રોની, તથા પ્રસન્ન થયેલી ગૂર્જર પ્રજાની તમામ
આશાઓ કૃણીભૂત કરે.

પંડિત સામજી કૃષ્ણવર્મા — પ્રોફેસર મોનીયર વિલ્કિન્સ સાંચે લલાપ-
તથી પોતાનો અભ્યાસ પુરો કરીને ગયા મેલમાં અત્રે આવ્યો છે. અત્રે
તેમની મહાપાત્રા પુરણ થવા માટે કલ્યાણાધ્યક્ષે ઇચ્છાએ. મી. શામજી
એક સ્વપરાક્રમી છે ના જો કે તેના આગલી સ્થિતિપરથી તેઓ આવી
સારી સ્થિતિમાં આવશે એમ કોઈ ધારણું નહોતું, પણ નથીબના યોગે મી.
શામજીએ નામને કામ બને કીધા છે. એમનું મૂળ વતન કચ્છ છે. ને
તાંથી અત્રે આવેલા તારે ઇંછ થણી સારી સ્થિતિમાં નહિ, પણ મી. જી.
બીલદાસ લલુભાઈ બલુસાહીએ પોતાના જમાઈ કરીને વિદ્યાભ્યાસ કરાવ્યો.
તે પછી, ઇંગ્લંડ જતા પહેલાં સ્વામિ દયાનંદનો મેલાપ થયો, તે અસહાયીજ
સંસ્કૃતપર અતિ રૂચિ હોવાથી તેનો અભ્યાસ પ્રથમ શાંચીઓ પાસે ને
પછી સ્વામી પાસે રીતસર કરવાથી તેમાં વધારે અગીડી પડ્યા. ૧૮૭૬માં
પ્રોફેસર મોનીયર વિલ્કિન્સ અત્રે આવ્યા હતા તારે તેઓની સાથે સંસ્કૃતમાં
વાતચોત કરતા તેઓને, આવા એક માણસની જરૂર જણાઈ, ને ઇંગ્લંડ
આવવા માટે મી. શામજીને ઉચ્ચેડ્યા. આ પરથી લલુભાઈને મી. શામ.

જીવે પોતાના તૈયારી કીધી અને તે બાબત પોતાના કુટુંબમાં જરા પણ જણાવી નહિ. જાણ્યા મેલે પહેલો સાધારણ આસરો તો એમના મિત્રોનો હતો, ને કચ્છ દરબાર તરફથી કંઈક રકમ મદદ મળવાની આશા હતી, તેટલાજ ઉપરથી વિલાત સાધારવાનો કરાવે કીધો. પણ ત્યાં ગયા પછી જો જો આશ્ચર્ય અત્રેથી લેવાનો ધાર્યો હતો તેની બીલકુલ ગરજ પડી નહોતી. પ્રોફેસર મોન્ડાવર વિલમ્સને તથા બીજાઓને સંસ્કૃતનું જ્ઞાન આપવામાં પોતાનો વખત રોકવાથી તેઓ તરફથી મારી મદદ મળતી, ને તેમાં પોતાનો અરજ બાદ કરતાં પોતાના પિતાને તેમાંથી અરજ માટે મોકલતા હતા. મી. શામજીએ ઇંગ્લંડની બીલયલ કોલેજમાં બી. એ. ની પરીક્ષા પસાર કીધી છે, ને બારીસ્ટરની પરીક્ષા આપી છે, જેનું પરીણામ હજી જણાવું નથી, પણ તેમાં પસાર થવાની સંધળી આશા છે. એમના સંસ્કૃત જ્ઞાનને લીધે સ્ટેટ સેક્રટરી તરફથી બે વાર યૂરોપમાં મળેલી કોન્ગ્રેસ-ને-જેમાં મોટા મોટા પંડીતોને પણ બેસવાને માટે ઘણો શ્રમ પડે છે, ને જે કોન્ગ્રેસે માત્ર અસાર સુધીમાં એકજ ઇનામ આ દેશના પ્રોફેસર ડુટેને “આર્યસુધારાના ફરફાર” માટે આપ્યું છે, તે સભામાં ઇજ્જાના પ્રતિનિધિ સ્વરૂપે મોકલવામાં આવ્યા હતા; જ્યાં એકવાર આ દેશની સંસ્કૃત લિપિ ઉપરને બીજી વેળા સંધ્યાદિ કર્મ કેમ કરે છે તે પર બોલવામાં આવ્યું હતું. મી. શામજીની આ પ્રમાણે દિન ચડતી થવાથી મી. ગ્લાડ્સ્ટને પોતાના પરોણા તરફે નોંધાવ્યો હતો ને ત્યાં તે એક અઠવાડીયા સુધી રહ્યો હતો. આ પ્રમાણે એક સાધારણ મનુષ્ય પ્રજાશ્રમથી કેટલો વધે છે તેનો એક બોધદાયક દાખલો છે. સ્વામી દયાનંદ મી. શામજીની વિદ્વતા જોઈને તેને પોતાના એકઝીક્યુટીવમાં એક નિમ્નો છે; ને મી. શામજીથી આર્યસમાજવાળા મગર છે. એમનું હાલનું વય ૨૮ સૈંક વરસનું હશે, અને ઇંગ્લંડમાં છ વરસ અભ્યાસ કીધો છે. અમે એમની સંપૂર્ણ કૃતેહ ઇચ્છીએ છીએ, ને આશા છે કે અંબાધમાં ને તેમાં કચ્છી પ્રજામાં મી. શામજી એક રત માફક દોષી નીકળશે. મી. હમીયદાસને પણ મંત્રોનું કારણ છે કે ઇંગ્લંડની મહાપાવા કરી આવ્યા છે તેમજ એમના પુત્રને જમાઇ પણ મહાપાવા કરી કૃતારથ થયા છે. ને આ સુખથી મી. હમીયદાસનું કુટુંબ અરે ગર્વ કરવાને પાત્ર છે.

માખીઓનો નાચ અને કસરત.—પૃથિયાનાં કેનજીગ શહેર ખાતે કેટલાક માસપર એક મજો બરાપો તે વળા ત્યાં એક સ્ત્રીએ તમાસગીરોને પોતાની પાળેલી ઘોડીક માખીઓનો નાચ અને કસરત વિગેરે દેખાડ્યું હતું તેના કહેવા મુજબ તેના કને એવી ૩૦૦ પાળેલી અને કેળવેલી માખીઓ છે જેમને તેણીએ નાચ કરતાં દોરડાં ઉપર કસરત કરતાં, અને પોતાના વજન કરતાં છ ગણો વજન ધસડતાં શીખવી છે. તેણીએ વળી એમ પણ કહ્યું કે આપણા ઘરની સાધારણ માખીઓ આ સઘળા તમાસા કરી શકે છે પણ તે કંઈ સઘળીજ માખીઓ કરતી નથી. એ માખીઓ ચાલાક અને સ્નાની હોય છે, પણ ઉપલી હેરત મંદી તેઓમાંનો એક ચોકસ વરગંજ કરી શકે છે. એક તમાસગીર આ તમાસાઓનો હવાલ લે-
ડના એક પત્ર ઉપર લખી જણાવતાં કહેછે કે માખીઓને ગળે સોનાના બારીક અને લગભગ ન દેખાય એવી રસી બાંધીને તેને બીજે છેડે ઇંગ્લાંડ, ફ્રાન્સ, રશિયા વિગેરે દેશની જૂદી જૂદી બાંધણીની બહુજ ત્રીણી ગાડીઓ લોડેલી હતી. પ્રથમ આ ગાડીઓની ધરત રમાડવામાં આવી. પણ છેવટ સુધી માખીઓ એક સરખા કદમથી દોડી શકી ન હતી. આ પછી એક માખીને બે ટાંકણીઓ સાથે એક બારીક દોરી બાંધીને તે ઉપર ચાલવા વિગેરેની કસરત કરાવી હતી. આ માખીને પેલી સ્ત્રી નામ દધને બોલાવતી હતી અને હુકમ કરતીતે મુજબ તે માખી અમલ કરતી હતી. ત્રીજી તમાસા કેટલીક માખીઓને રંગી બારીક કાગળોનાં કપડાં પહેરાવીને નાચ કરાવવાને લગતો હતો. જેમાં કેટલીકવાર માખીઓ થાકી જ-
ધને અથવા કાગળમાં પેલાના પગ ભિજવાઈ જવાથી તૂટી પડતી હતી. આ માખીઓનાં નામો પણ પાઠેલાં હતાં અને તે નામો મુજબ જેઓને બોલાવવામાં આવતી તેઓજ કામ કરતી જણાતી હતી. તમાસગીરોને પેલી સ્ત્રી એક મજબુત ચિત્તનું સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર આપીને તેના મદદથી ઉપલા તમાસા દેખાડતી. જેમાંથી આ માખીઓ એક બમરાના જેવડી મોટી માલમ પડતી હતી.

હાલતી ટેકરી.—કુનાઈડેડ સ્ટેટસમાં નીવડા ખાતે એક રેતની ટેકરી આવેલી છે. તે સદા હાલતી રહે છે. ઘણીક બારીક અને સફા-

હંદાર રેતીના તે બનેલી છે. તેના લંબાઈ ચાર માઈલ જેટલી અને જા-
આઈ ચારસો ફીટની છે. એટલી બારીક એ રેતીછે કે, ચાળણીમાં નાખી
ફેણ તો તે આઠા માફક ચળાઈને બહાર પડે છે. તે ઘણી ધોમી ગતિથી
હાલે છે. હાલતી હાલતી તે ઉગમણેથી આવમણ તરફ ચાલતી રહી છે.
તેની ગતિ એટલી ધોમી છે કે, આજ કેટલાં વરસો ઉપર તે પહેલી નજર
પડી ત્યારથી અત્યાર સુધીમાં માત્ર એક માઈલ જેટલીજ દૂર તે પોતાની
અસબ જગ્યાથી ગઈ છે. —

વીજળીની મદદથી ઉંદરો મારવાની એક અમેરિકન ડોક્ટરાએ
કહેલી ગોથ:—અમેરિકનો નવી નવી શોધ કરવા માટે સર્વે પ્રયત્નો
ઉપર સરમાઇ બાગવે છે. નહિ ધોરેલી ચાલે તેઓ શોધી કહાડે છે.
હાલમાં માત્ર બાર વરસની નાની વયના એક અમેરિકન ડોક્ટરાએ એક
ઘણી મોટી શોધ કરી છે. જાદરો ભારી નાખવા માટે તેણે એક લોખંડની
પ્લેટ ઉપર ગોઠવી તે પ્લેટ ઉપર જાદરો માટે કાંઈ જાવાની વસ્તુ તે
મૂકે છે; અને તે બરણીઓ સાથે લગાડેલા એક સંચાની મદદથી તેણે
એવી ગોઠવણ કીધી છે કે, જ્યો જાદર પેલી ખાવાની વસ્તુને અટકે કે,
પૂરત વીજળીનો એક મજબૂત આચકો તેને લાગીને તેનું મરણ આણે
છે. આ કુશ્મિથી આગણા નાનકડા શોધકે પોતાના ધરમાંથી જાદરોનો
ઉપદ્રવ ઠાળ્યો છે.

ખ્સોટિંગ ફાગળની.—પહેલી શોધ ૧૮૩૦ માં થઈ હતી, ને તેનો
વિચાર ફીલિપ્સે પેપર પરથી મુદ્રણો હતો.

દુનિયામાં.—સઘળા મળીને ૩૪૨,૭૪૫ પત્રો નીકળે છે, જેમાં ૧૯૫૦૦
અંગ્રેજી ભાષાના હવાલા છે.

નિશાળીના ઇનામ પત્રક.

જાણાવાડે,

વત. નં. ૧૯૬

પ્રાંગણા.—મહારાજા શ્રી રાજ સહિય તરફથી. ર. ૫) મીહાઈ રા.
મપૂગ.—મૂલકમિટિ તરફથી ર. ૧) તથા ટપા ફોજદાર ૮-૬-૦૦ ફૂલ ર.

૧-૮-૦ મીડાઈ—ખાસવા.—ગામના ખેતર અહરથોએ મળી રૂ. ૦-૬-૬
 મીડાઈ.—ખાપોદરા.—સ્કૂલ કમિટિએ ૦-૬-૦ સાકર.—જાંબુ. સ્કૂલ
 કમિટિએ રૂ ૧) મીડાઈ.—તીથવા. નિશાળના વાસ્તુ વખતે પા. અમતજી
 અભયરામે રૂ ૬-૪-૦ લાડુ જમાડ્યા.—મહીકા. સુડાના ન્યાયાધીશ ઇ-
 શ્વરભાઈ શંકરભાઈએ ૦-૮-૦ સાકર.—વિઠ્ઠલગઢ. તાલુકદાર તરફથી રૂ.
 ૧-૧૨-૦ રૂમાલ. વહીવટદાર શા. દારકાંતાથ જગન્નાથ ૦-૮-૦ સાકર
 અને ૦-૧૨-૦ હાથ વગરના છોકરાને દોષી. કુલ રૂ. ૩) —દશાડા. તાલુ-
 કદારો તરફથી રૂ ૨૨) ઓપડીયો તથા સ્લેટો. રૂ ૪) મીડાઈ. ને રૂ ૨૫ થા-
 નુદાર સાહેબ તરફથી રૂ ૨૫ મીડાઈ.—ધ્રાંગધ્રા. માહારાજ શ્રીરાજ મહા-
 રાણાશ્રી માહાનગંગજી તરફથી રૂ ૫) મીડાઈ.—દીકર. ઠકર રામજી રૂ ૫
 તરફથી રૂ ૧૪) લાડુ જમાડ્યા અને દીકરજી રૂ ૫એ રૂ ૧૩) ના લાડુ જ-
 માડ્યા.—ગુંદીઆણા. સ્કૂલ કમિટિ તરફથી રૂ ૧) મીડાઈ.—શીહાણી.
 માજી મહેતાજી ઉમાચંકર મહાદેવ રૂ ૧) આસાસ્ટન્ટ વીમાવન ચોતીરામ
 રૂ ૨૫ મુક્તીઆસરના મહેતાજી મહાચંકર આધવજી રૂ ૦-૧૨-૦—અરણી-
 ટીખા. મેમ્બર શા. લાલા નયુ તથા મહેતા રૂ ૫૦૬ જગવાનજી તથા
 દરબારશ્રીએ મળીને રૂ ૪-૧૨-૦ છોકરાઓને જમાડ્યા.—સાવલા. મહે-
 રબાન ખુદાવંત ઠાકોર સાહેબ તરફથી રૂ ૪) ઓપડીયો રૂ ૨) મીડાઈ. રૂ.
 ૨) મહેતાજીને પાઘડીના.—લીલાપુર. પટેલ આશારામ. તલથી ૦-૪-૦
 સાકર, ૬૯૬ કલ્યાણજી મુંદરજી. ૦૫) સાકર.—સદાદ. સોળંકી કરચનને
 ધેર પૂતની ખૂશાલીમાં રૂ ૦૮ છોકરાઓને રૂ ૦૮ મહેતાજીને.—વણોદ.
 મલકેશ્વી કમાલુદીનખાન નેસરખાન રૂ ૦૫ મીડાઈ મેમ્બર દેશવજાલ
 રણજીડ રૂ ૧૫ ઓપડીઆ.—ઝીઝુવાડા.—વહોરા ડુંગર કસ્તુરને ધેર પૂતનો
 જન્મ થવાથી રૂ ૧૫ પતાસાં.—ખળાણા. મહેરબાન દરબારશ્રી તરફથી
 રોબને દિવસે રૂ ૨) મહેતાજીને ગોરજી પ્રેમવીજી જસવજી રૂ ૦
 સાકર.—ભરાડા. રાણાશ્રી કલ્યાણસંઘજીની વહુ શ્રી વાઘેલી વહુ તરફથી
 રૂ ૧) મીડાઈ રાણાશ્રી માધવસંઘજીની માતુશ્રી તરફથી રૂ ૧) મીડાઈ.—
 ચરાડવા. કચ્છનારાવસાહેબ પધાર્યા તેની પાઘડીરેતિ માટે દરબારશ્રી તરફ-
 થી રૂ ૧) મહેતાજીને. રૂ ૨) દરેક આસિસ્ટન્ટને રૂ ૨૫) છોકરાઓને લૂગ-

ડાં. કુલ રૂ ૩૯)—વઢવાણ કુંન્યાશાળા. રા. વકીલ કલ્યાણજી તર્ફથી રૂ. ૧-૧-૧ ઔદિમહિતેચ્છુ તથા હીતોપદેશક નામની ઓપડી. ઇંગ્રેજ સ્કૂલના આસિસ્ટન્ટ બાઈચકર વિશ્વનાથ બા. હૃદયપ્રકાશ.—લીંબડી કુંન્યાશાળા. મહેરબાન ઝાલાવાડ પ્રાંતના મેજર સ્ટેસસાહેબ પોતાની મડમ સાથે પ-ધાર્થી તે વખત દરબાર તર્ફથી રૂ ૫૦-૮-૦ દીકરીઓને લૂગડાં વીગેરે રૂ. ૧) મીઠાઈ. રૂ ૧૨) મહેતાજી આસિસ્ટન્ટ વિગેરેને પાઘડીનાં—પાણુશીણા. મહેરબાન વહીવટદાર સાહેબ તથા બલોલ ટપા કારકુન સાહેબ તર્ફથી રૂ. ૫) રૂમાલ તથા મીઠાઈ—સીધાવદર. મહેતાજી ઝવેરચંદ કરચનજી તર્ફથી રૂ ૦-૬-૦ મીઠાઈ—કલાડા. દસાડાના મલેક શ્રી જોરાવર ખાનજી ગામ કલાડાના સરકારી વહીવટદાર રતીલાલ કેશવલાલ રૂ. ૦-૬૪-૦ ઓપડીઓ તથા મીઠાઈ.—આણંદપુર. કામદાર કેવળચંદ મુળચંદ બા મીઠાઈ રવાના તારીખ ૧૭-૧૦-૮૨ મુ. વઢવાણ.

(ઇંગ્રેજ સહી.) કૃષ્ણલાલ ગોવિંદલાલ.

સ. રૂ. એ ઇ. પ્રાં. ઝાલાવાડ.

ગોહીલવાડ.

૧૧૬૯. તા. ૨૭-૧-૮૩.

ભુમકી—સ્કૂલ વીઝીટર શા. લલબાઈ રેઘનાથ રૂ ૧-૪-૦—ભંડારીયા. ગરાશીયા અમિસંગ કચળાભાઈ રૂ ૧-૪-૦—આપજ. મહાજન તર્ફથી રૂ ૧) —રાજપરા. મહાજન તર્ફથી રૂ ૧)—કુમર. ગાંધી રવા ખોડા રૂ ૦-૯-૧ —ખૂટવડા. કારકુન દામોદર નાથા રૂ ૦-૮-૦ અને મહાજન તર્ફથી રૂ ૧-૪-૦—ઠાણસાર. કંદારીઆ હરજી લક્ષ્મણ રૂ ૦-૮-૦—કટપૂર. પારેખ વનમાળી ચંદરજી રૂ ૧-૪-૦ ઓપડીઓ મહીપતરામ વનધર્મન રૂ ૨) મીઠાઈ ૬. અલીબાઈ રેમતલા રૂ ૧) મહાજન તર્ફથી રૂ ૧)—ઝામનેર. શા. ગોવિંદજી ગીગલબાઈ નયુ, મકમનજી, શા. દેવચંદ ભગવાન, કાજી હમીબાઈ ખાનબાઈએ મળી રૂ ૧-૫-૦ મીઠાઈ—મુલતાનપર. વકીલ મુળજી વનમાળીદાસ રૂ ૧) શેડ ખુશાબ બહેચર રૂ ૦-૬-૦ મોદી ગીલા કરચન ૦-૪-૦ કુલ રૂ ૧-૧૦-૦ મીઠાઈ—ડાહા. તાલુકદાર તર્ફથી રૂ ૭-૧૨-૦

૩માલ નં. ૧૬ ૩૧-૮-૦ સાકર અને કન્યાશાળામાં ૩૩-૧૩-૩ ચુંદડીયું.
 ૦ ૮-૦ ચાકર—સથરા. શેઠ અબજી ભીમજી તથા વનમાળી લવજી એ
 મળી ૩૧) સાકર—કોહીશાળા. રા. વજેશંકર પ્રભાશંકર ૩૧) પટેલ. હરિ
 રામા ૩૦-૮-૦ ચા. વલભ પદમશી ૩૦-૪-૦ ઓળ વિશ્વનાથ ભગવા-
 નજી ૩૦-૮-૦ શેઠ દેવચંદ જુહા ૩૦-૮-૦ કુલ ૩૨-૧૨-૦—ગઢડા. ચા.
 કલ્યાણજી લખુ. ૩૧) સાકર—ગારીયાધાર. રા. નરસીંગદાસ માધવદાસ
 ૩૧) ભટ*નાનજી જીણા ૩૦-૪-૦ ચા. ત્રીભાવન નરશી ૦-૪-૦ ચા.
 હીરાચંદ ગોવિંદજી ૩૦-૮-૦—રાણી ગામ. તાલુકદાર તર્કથી ૩૧) મીઠાઈ
 —દરેડ. ભાડવાના કુમારશી માધુભાઈ ૩૧) સાકર—લાહી. ખાઈ શ્રી
 રામઆ તર્કથી ૩૪) મીઠાઈ—ભૂમલી. મહાજન તર્કથી ૩૧૦-૮-૦ વાગતું
 ઘડીયાળ—ભંડારીયા.—કુંડલા. મહાજન તર્કથી ૩૩-૮-૦ મીઠાઈ—જીના-
 સાયર. રા. કાંકેય યાણદાર વીગિરે ૩૧૩-૮-૦ પોતીજોડા ૩૧-૪-૦ મી-
 ઠાઈ—જેસર. મહાજન તર્કથી ૩૧) મીઠાઈ—વેડા. રા. ભગવાનલાલ ચં-
 ભુપ્રસાદ ૩૦ મીઠાઈ—કાંકેય. રા. પ્રમાનંદભાઈ ૩૪-૨-૦ ૩માલ મેતા
 પોપટ અમરશી, પટેલ લક્ષ્મણ અરજણ, પટેલ આણંદ ધનાએ મળી
 ૩૧-૪-૦ મીઠાઈ—પીઠવડી. ખુમાણુ લાખા નાગપાળ ૩૨) ખુમાણુ
 ખાતા પુળ ૩૨) ખુમાણુ સામસુરા ૩૧) પટેલ રામ ડાહ્યા ૩૨) પટેલ રા-
 મજી પુળ ૩૧) પટેલ મેઘજી આંખા ૩૧) પટેલ ઠાકરશી જાદવ ૩૧)
 કુલ ૩૧૦) તેમાંથી ૩૬) ની છોટ તથા ૩માલ ૩૧) મીઠાઈ—માંલડી.
 પટેલ અરજણ જુહા ૩૦ા ખુમાણુ કાળા નાજ ૩૦ા પટેલ કુળા
 આંખા ૩૦ા ખુમાણુ દેવદાન કાધા ૩૦ા કણબી મેઘજી ઠાકરશી
 ૩૦ા કણબી માવજી રામજી ૩૦ા ઠકર વસ્તા દેવરાજ ૩૦ા કણબી
 નારણુ રતના ૩૦ા સોની લોમા તથા દેશા ૩૦ા કણબી ધના ઠાકરશી
 ૩૦ા ઠકર વાઘજી દેવરાજ ૩૦ા કુલ ૩૫-૪-૦ —કુંડલા કન્યાશાળા.
 ભાવનગરના નામદાર દરબાર શ્રી તર્કથી ૩૦-૧૫-૦ ચોપડીયો ૩૮-૧૧-૦
 ચુંદડીઓ—શીહોર. ભાવનગરના દરબાર શ્રી તર્કથી ૩૧૦) જોકરાઓ વચ્ચે
 ધનામના રોકડા ૩૧૫) ગામની તમામ નિયાળોમાં મીઠાઈ અને પ્રાણુલાલ,

તથા વૃજનાન ઓધવજી તર્કથી ૩૭-૧૦-૦ મીઠાઈ અને બ્રેમમા નામ
 દાર દરબાર શ્રી તર્કથી ૩૩-૮-૦ મીઠાઈ —રાણા રામજી પ્રરપોતમ
 ૩૧) મીઠાઈ—ધાધળી પડ્યા મૂળજી ભગેશ્વર ૩૦૦ સાકર—મુનતાનપુર.
 માજી મહેતાજી હગનલાન નારણજી તર્કથી ૩ ૦—૪—૩ ગાકર.
 બાઠીદર—માજીયાણદાર પીતામર રામજી ૩૧) નવા યાણદાર ઉમીના
 શકર હરજીવન ૩ ૧) પટેલ અમરેશી જીવરાજ ૩ ૧૦૦ પટેલ દલા
 જસમત ૩ ૧) ગામના માહાજન લોકે ૦૦૦ આમર અમરો દાદા ૩ ૦૦
 પટેલ કુબેર વીરા ૩ ૦—નીગાળા. કારકુન નાગજી પ્રાગજી ૩ ૦૦ મીઠાઈ
 રા પ્રભાશકર રેણુકર, યાણદાર ગુલાબરામ ત્ર્યકરામ ૩ ૨) મીઠાઈ.
 —જાખણકા. રાઆળમી દીપસગજી ૩૧) મહેતાજીને પાધડીના ૩ ૪) મી
 ઠાઈ છોકરાઓને.—જાત્રોડા. પટેલ કાગા નારણ ૩ ૦૦ પટેલ લવા વેલ
 ૩ ૦ સોની ગીગા કેશવ ૩ ૦૦ પટેલ જીવા સાવજ ૩ ૬૦ કુન ૨૧) મીઠાઈ
 —ભીગરાડ પટેલ જોડા ભગવાન ૦૦ પટેલ ડાહ્યા કુમર ૩ ૦૦—આખા.
 —યાણદાર જોડાબાઈ દેવચંદ, પટેલ વશરામ હીરા, પટેલ નથુ જીજી એ
 મળી કુન ૩ ૧) મીઠાઈ, રબારી ખોડા દલા ૩ ૦૦ મીઠાઈ.—ચમાગડી.
 દવે મોરારજી રત્નેશ્વર ૩ ૦૦ ઠકર પીતામર બેચર ૦—લાઠી કન્યાશાળા
 મુખ્ય કારભારી માણેકનાન લાધાબાઈ ૩ ૧)—ચમાગડી બાબરા. પટેલ
 ખોડા રામા વગેરે ૩ ૧) મીઠાઈ—કોટડાપીઠા. તાલુકદાર તર્કથી ૩ ૧)
 મીઠાઈ.—કોળીપાક. પાકક હરગોવિંદ તર્કથી ૦-૫-૦—ભાવનગર મુખ્ય
 કન્યાશાળા મહારાજ સાહેબ તખ્તમિલજી ૩ ૧૦૦ લૂગડા. સ્વમ્યાન ભાન
 નગર તર્કથી ૩ ૩) મીઠાઈ કુન ૩-૧૪—વડવા કન્યાશાળા. સ્વમ્યાન
 ભાવનગર તર્કથી ૩ ૫-૮-૦ ચોપડીયો તથા લૂગડા —ત્રાપચ કન્યાશાળા.
 સ્વમ્યાન ભાનનગર તર્કથી ૨ ૫) ચૂદડીયો —ખૂટવડા. ઠકર પ્રેમજી વીરજી
 ૩ ૨) મીઠાઈ.—રાજાલા. કુડનાના ન્યાયાધીશ રતીનાન પ્રભાશકર મહાન
 કારી સા. તથા મહાજન મળી કુન ૩ ૧૪)—વીજપડી ઠકર પીરબાઈ
 નાનજી, ઠકર ખીમા જીવા એ મળી ૩ ૦૦ મીઠાઈ.—વાવેગ. ઠકર આ
 હુદ હેમા ૦-૧૪-૦—કુભણ. મહેરબાન ગુપ્તપ્રસાદ ગૌરીશકર ૦ રાજેશ્રી
 મગનનાથ રામજી ૩ ૦૦—કાઠા. કામળાઆ ૩૫૩ ખોડા ૩ ૦૦ મીઠાઈ.

—નોંધણુવદર. ગાંધી નારણુ વલ્લભ ૩ વા સાકર.—જલાલપર. મહેરબાન વસુલાતી અધિકારી સાહેબ તરફથી ૩ ૫) —સણોસરા/લાહીઆ મૂળુભાઈ પાતાભાઈ ૩ વા મીઠાઈ.—હણોલ. મહાજન તરફથી ૩ વા સાકર.— ગઢડા. શા. કરશન રમનાથ ૦-૫-૦ મીઠાઈ મહેરબાન વસુલાતી અધિકારી સાહેબ તરફથી ૩ ૫) પેડા.—ભીંગરાડ. ભાવનગર પોલીસ પાતાના ઉપરી સાહેબ તરફથી ૩ ૧) મીઠાઈ.—માંચુકા. ગોહલ ભગવતસિંહજી ૩ વા સાકર.—વસા. મહેરબાન ન્યાયાધીશ સાહેબ તથા મે. નાનભાસા. તથા રકુલ કમિટિના મેમ્બરો વિગેરે ૩ ૧૯-૦-૦ મીઠાઈ તથા લૂગડાં.—જસદ-ણુ. ઠાકોર સાહેબ તરફથી ૩ ૧૭-૩-૦ ચોપડીયો. ૩ ૩-૦-૬ મીઠાઈ. કુલ ૩ ૨૦-૩-૬—લાહી. બાઈશ્રી રામબા તરફથી ૩ ૪) મીઠાઈ અને કુંવાયાળામાં મહેરબાન માણેકલાલ લાધાભાઈ તરફથી ૩ ૧) મીઠાઈ.—સોનગઢ. મે. પાલીતાણાના ઠાકોર સાહેબ તરફથી મહેરબાન નટ સાહેબે ૩ ૮-૧૧-૫ ચોપડીયો. ૩ ૫) હિડમાસ્તરને પાઘડી ૩ ૨) મો. ધનાને પાઘડી ૩ ૧) ૫. રગામના છોકરાને ૩ ૨) મીઠાઈ કુલ ૩. ૧૮-૧૧-૫.—ભાવનગર કુંવા-શાળા. મહેરબાન રાજસાહેબ તખ્તસિંહજી તરફથી મે. પો. એ. સાહેબે ૩ ૩૦) ચોપડીયો તથા લૂગડાં ૩ ૫) મીઠાઈ.—વડવા કુંવાશાળા. મહેરબાન મહારાજ સાહેબ તખ્તસિંહજી તરફથી મે. પો. એ. સા. ૩ ૧૫) ચોપડીયો તથા લૂગડાં ૩ ૧) મીઠાઈ.—ઉચડી. માજી મહેતાજી ગૌરીશંકર જ્ઞેશંકર ૩ વા સાકર.—ગઢડા. રાએલશ્રી ભૂપતસિંહજી તરફથી ૩ ૨) ચોપડીયો ૩ વા મીઠાઈ જમાદાર અબ્દલાબીન અમર ૩ વા શા. મેહનજી મોતી ૩ વા મીઠાઈ.—માંડવધાર. ખાતર નયુ સામત ૩ વા મીઠાઈ ખાતર વીસામણુ સામત ૩ વા મીઠાઈ.—વલા. ખવાસ દઆળ તથા ભીમા તરફથી ૩ ૨૧ મીઠાઈ અને કુંવાયાળામાં દરબારશ્રી તરફથી ૩ ૨૧ મીઠાઈ —લાહી. દરબારશ્રી તરફથી ૩ ૧૨) ચોપડીયો ૩ ૩) મીઠાઈ ૩ ૫) મહેતા-જીને પાઘડી કુલ ૩. ૨૦) અને નાઈટસ્કૂલમાં ૩ ૧૧) ચોપડીયો અને કુંવાયાળામાં ૩ ૦-૬-૦ ચોપડીઓ ૩ ૧) પતાસાં ૩ ૩-૧-૬ રમાલ અને ૩ ૪-૭-૦ ચૂંદડીયો. કુલ ૩ ૬-૧-૬—સોનગઢ. થાણુદાર સાહેબ કાળીદાસ વીદત રૂં ૨) પોલીસ જમાદાર હંમદખાં ૩ ૨) રાજેશ્રી વજુભાઈ હીમતભાઈ

૩૧ રા. કુર્મીનંદર મમાનંદર ૩૦૧ રા. ગણપતરાય રામજી શરમેપર પ્ર-
ત્યેતમ પેલાભાઈ ૩૦૨ કુલ ૩૧-૮-૦—ખાખગાદ. ભાગનાર મહેરખાન
નરસિંહે ૩૫) મહેતાજીને પાંચડીના ૩૦-૧-૦ ખેતા આશિગંઢને ૩૩-૧૧-૦
માનીટરને ૩૧૮-૨-૦ ડોકરાએને ચોપડીઓ કુલ ૩૩૦-૦-૦ રવાના
તા. ૨૭-૧-૮૩.

(ઇમેજ સહી) દેવેયાયા ગિરધરવાય.

સ ડ. એ. ઇ. પ્રા. મોહીનવાડ.

જેડા વિ.

૬૬૨, તા. ૪-૨-૮૩

ચામગા. મહેરખાન આશિગંઢ કલેક્ટરે સાંભળ. ૩. ૨-૪-૦
ચોપડીઓ નરિયાદ ઉર્દુ — મેં. ઐતસાહેબ કલેક્ટર. ૩ શૂંપતાસા—સયુલુ.
મૂન કમિટિના મેમ્બરો તર્ફથી ૩ ૬) મેમ્બરે ખુતાભાઈ જોરાબાઈ ૩૦-૧૨-૦
મીઠાઈ ૩૦ પેનો—જેડાની દંન્યાળા. ખંખાતના રેવન્યુ અધિકારી મેં. દા (
મોદરદાસ હરિદાસ. ૩. ૧) ચોપડીઓ. ૩. ૩ મીઠાઈ. ૩ ૫) ભરતગામ માફ
રોકડા—સણાદા. મૂન કમિટિના મેમ્બરો તર્ફથી ૩૦૧ — મુગસામન. મેં.
૩૧. આ કલેક્ટરે સાંભળ ૩૦-૧-૦ ચોપડીઓ.—ખોગસદ. મુખી નરોત્તમ
રામજીતમ. ખાનસાંભળ ધનજીગજી એવલજી ૩. ૧)—વીણુ મૂલ
કમિટિના મેમ્બરે પટેલ હરિભાઈ રણુજી ૩ ૧-૧૨-૦ ચોપડીઓ તથા પે-
તાસા—માતર. પરિખ હરજીવન દામોદર ૩૧૧ પતાસા મેં. ડી. ડ. કલેક્ટર
સાંભળ બમનજી એવલજી મોદી ૩ ૭-૧૪-૩ ચોપડીઓ તા. રેવન. અને
મૂન કમિટીના મેમ્બરે મથુરદાસ મલીદાસ ૩૦૧ ખાનાચંદ પેલાભાઈ ૩૦૧
મથુરે રાનદાસ ૦૧ રવાના. તા. ૪-૨-૮૩

(ઇમેજ સહી) મણિધરપ્રગાદ તાપીપ્રસાદ.

ડ. એ. ઇ. એડા વિભાગ.

ગુજરાત શાળાપત્રના લવાજમ વિગેરેનાં માણાની પહોંચ.

તા. ૧લી જુન સને ૧૮૮૩ થી તા. ૩૧ જુલાઈ સને

૧૮૮૩ સુધી.

કોની તફ્ફી.

સને ૧૮૮૩

મ. બાવનગર કેળવણી ખાતાના ઉપરી }
સહિય. પ્રાણનારાયણ મયાશંકર. } ૧૩૨-૦-૩

આ. મોરબી તાલુકા સ્કૂલ માં ૩-૬-૦

રા. સા. અમદાવાદ વિ. કે. એ. ઈ. સા. ૧૮૮૫-૦

આ. મોરબી ૬. કુંભાશાળા મે. ૧-૨-૬

રા. સા. એડાવિ. કે. એ. ઈ. સાહિય. ૨૧૬-૬-૦

રા. સા. બરચ વિ. કે. એ. ઈ. સા. ૧-૩-૦

રા. લખમશી હરિરામ (કાલીકોટ) ૧-૩-૦

શ્રી હારમજી નવરોજી મુંબાઈ ૧-૩-૦

ઈ. આ. સંજેડા. સ. ગૂ. નિ. મે. ૧-૨-૬

રા. આણંદરામ પ્રેમશંકર (બરચ) ૧-૩-૦

રા. સા. સુરત ઉ. વિ. કે. એ. ઈ. ૧૨૬-૪-૦

આ. રાધનપુર તાલુકા માસ્તર ૨૦-૦-૦

ઈ. આ. પલાણા. સ. ગૂ. ગા. નિ. ૧-૩-૦

રા. રામશંકર ઈશ્વર, ૧-૨-૦

રા. બા. મગનભાઈની કુંભાશાળા. ૧-૦-૦

આ. હરિલાલ કહાનદાસ, ફ. એ. વ. (અંકલેસ્વર) ૧-૩-૦

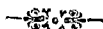
આ. તાલુકા સ્કૂલ માસ્તર (રાજકોટ) ૧-૨-૦

આ. વલસાડ. સ. જ. જી. સ્કૂલ. ૨-૬-૦

આ. ઘોડાસર તાલુકા સ્કૂલ. ૦-૧૨-૦

રા. સા. ગોહીવવાડ પ્રા. કે. એ. ઈ. સા. ૨૨-૬-૩

રા. મા. સુરત દક્ષિણ વિ. કે. એ. ઈ. સા. વાંસદા રૂટ. ૧૨-૪-૦

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER.
MARCH 1881.

પુસ્તક ૨૩ મું.

નામ.

અંક ૩ નો.

મેળાઈ બહુ મોટું તુજ નામ તેમ છે કામ :-

કર અંતે મન હોતુની, ખરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS PAGES

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ... ૪૬

કેળવણી આતાનો રીપોર્ટ. સને.

૧૮૮૨-૮૩ નો... ૫૭

વિદ્યાદ્ગરના સુધારા વિષે.....૬૧

સારસંગ્રહ... ૬૩

નિવાળાનાં ઇનામ-પત્રક... ૬૭

A Short History of the English

Nation 49

Report of the D.P.I for 1882-83 57

On the Improvement of arts and

Sciences 61

Pickings from the Press. 63

List of Prizes distributed in

Schools. 67

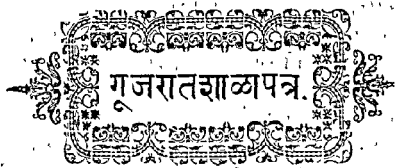

(કેળવણી આતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે પુનામટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"પ્રિન્ટિંગ"ના પ્રેસમાં રજાહોડલાલ એંગારાએ છાપી પ્રગટ કર્યું

મુદ્ર્ય { ૩૧) વરસનો વ્યગાઉચીજ. } ટપાલ ખર્ચ
{ ૩૦) જી. જી. એક એક વર્ષના } જી. જી.

પુસ્તક ૨૩ મું.

ભાગ્ય.

સન, ૧૮૮૪.

અંક ૩ જો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

.. પ્રકરણ ૧૩ મું. સૈન્યપ્રકોપ.

પાર્લામેન્ટનાં તર્કડીયાં હવે બહુ વધી પડ્યાં. હુલડો સમવા લાગેલાં જોઈ પ્રેસ્બિટેરિયનોને તો ઉલટી ફિકર યઈ. તેમણે નિશ્ચય જાણ્યું કે લશ્કર પાછું આણ્યું કે આપણા ભાગ છે. માટે તે પાછું વળે એટલામાં કાંઈ રાજ્યનો બંદોબસ્ત કરી નાખવા તેઓ તલપાપડ યઈ રહ્યા. પાછલો ઠરાવ રદ કરી રાજ તર્ફ તાકીદની વિધિ મોકલી. પણ રાજ ને હજી પણ કાળની રૂબ સમજતો નહોતો, તેતો પોતાની ગતજ, લઈ બેઠો. દરરોજ બધાને ભેળા કરી એકાદ કલમ વંચાવે, તેના રદીયા આપે, ખુલાસા સાંભળે, અને પાછી એવી બારી કોટ કે સામાયાળા પણ એની ચતુરાઈ જોઈ છકે યઈ જાય. જરા જરા પાતની કબુલાત આપતાં એ બારે રકબક ચલાવે, અને એમ કરતાં ૪૦ દિવસની મુદત બાંધી હતી તે વીતી ગઈ, બેવાર મુદતને વધરાવી અને રવિવાર વગેરે તહેવારો એમાં ન ગણવા એવી છૂટ લીધી, તો પણ આ વિધિનો પાર આવ્યો નહિ. રાજ્યએ તો આ વિધિ આદરી તે વેળાજ પોતાના એક મિત્રને લખ્યું હતું કે "જેમ બીજી વિધિએ ફક્ત યઈ ગઈ છે તેમજ આનું પણ આખરે યવાનું છે. મારી ધારણાઓ છે તેવીજ છે" આ વેળા રાજ્ય ખરેખરી વિધિ તો આપણાંડમાં બંડ ઉઠાવવાની ચલાવી રહ્યો હતો, અને પાર્લામેન્ટ સાથે માંડી વાળવા એની અંદરખાને જરા પણ

મતલબ નહોતી. કબુલાતો આપતો હતો તે પણ માત્ર તેમને ફાસલાવવા માટેજ. એક કાગળમાં એ લખેછે કે “આજ સવારે મેં એક મોટી કબુલાત આપી છે, પણ તેમ કરવાનો હેતુ એટલોજ છે, કે તેઓ નચિંત રહે તો હું નાસી જવા ધારું છું. તે સુગમ થઈ પડે.” આવી માંની હા પણ ધર્મની બાબતમાં તો બહુવી નહિજ એવો એનો દૃઢ નિશ્ચય હતો, એને તેજ બાબત પાર્લામેંટ પણ અત્યાગ્રહી હોવાથી આ સંધિ કોઈ કાળે સરાડે પહેાંચે એમ નહોતું. સઘળી મહેનત મિથ્યા ગઈ, અને પાર્લામેંટ તર્ફના વજાળીયા આવ્યા હતા તેવા પાછા ગયા. ૨૮ મી નવેમ્બર ૧૬૪૮.

રાજા, ને પાર્લામેંટ, એ બંને એ પોતાના દુરાગ્રહથી આ અમૂલ્ય ટાકણું ખોયું. એમનાથી સંધિ થઈ શકી નહિ, અને એવામાં એમનો સામાન્ય ધત્રુ જે પેલી કાળકરાળ મેના તે ચોતર્ફ લડાઇઓથી ફરેક થઈ ફતેહમંદીની ધૂનમાં ખાજ ખાજ કરતી તેમની ઉપર દોડી આવી.

પાર્લામેંટ પર તડાકો. લંડન આવી પહોચવા પહેલાંજ લશ્કરની દરેક ટુકડીએ પાર્લામેંટને લખી મોકલ્યું કે તમે જે હાલ વિધિઓ ચલાવો છો તે અમને કબુલ નથી, અને રાજા ઉપર ઇનસાફની કોરટમાં કામ ચલાવવું નોંધાવે. બીજી વાંધો મોકલ્યો તેમાં સાફ માગણીજ એ કરી કે આ પાર્લામેંટે પ્રજાપક્ષનો દ્રોહ કર્યો છે માટે તેને ખરેખરે કરવી, નવી પાર્લામેંટ બોલાવવી, તે વેળા ચુંટણીની રીતમાં આવો આવો સુધારો કરવો, પછી પાર્લામેંટની સત્તા દેશમાં સર્વોપરી ઠેરવવી, ને રાજપદ રાખવુંજ હોય, તો તે પાર્લામેંટની પસંદગીથી અને તેના કામકાજને અટકાવવાની કાંઈ પણ સત્તા વિનાનુજ રાખવું, અને છેલ્લું પણ સૌથી પહેલું તો આપણા દુઃખનો મોટો ને મુખ્યકર્તા કે જેનો પરવાનગી, આજ્ઞા, અને ઉચ્છેરણીઓથી અને જેને માટેજ અને જેના સ્વાર્થને સાર આ સઘળી લડાઇઓ અને કોટિધા દુઃખ મય આપદઓ ઉત્પન્ન થઈ છે, તેણે દેશદ્રોહ, ખુતરેજી, ને અરાબીઓના જેજે ગુનાહ કર્યાછે તે માટે તેને જાહેર ઇનસાફની કોરટમાં ધસડવો નોંધાવે!

આ વાંચતાંજ પાર્લામેંટની બગી ફાટી ગઈ. ટ્રમ્પિટરિયનો જે બાકળા થઈ ખરાડવા લાગ્યા. રાજપક્ષમાં ત્રહિ ત્રહિ ઉડી રહ્યો, અને ઘણાક જે અત્યાર સુધી રાજાની વિરુદ્ધ હતા, તે પણ એની દયા ખાઈ એના પક્ષમાં આવ્યા. સઘળાની રૂખ ગમે તે પ્રકારે પણ રાજા સાથે માંડી વાળવાની

યહી, અને તેથી પાર્લામેંટ રાજ તફથી ને જૂન માગણીઓ પહેલાં મંજૂર રહી હતી, તેનેજ આધારે એના સાથ વિગતવાર સંધિ કરી નાખવી એવા ઇરાવ કર્યો.

પણ એવામાં કેટલીક પલટણો લંડનમાં આવી ચૂકી હતી. તેણે ઇરાવ કર્યો કે આપો ઇરાવ કરનાર પાર્લામેંટનેજ તોડી પાડવી. બીજી દહાડે પાર્લામેંટના બારણા આગળ એક પલટન આવીને ઉભી, અને તેના ઉપરી કર્નલ પ્રાઇડ સામાં પક્ષના ૪૦ સભાસદોને માંહે પેસતાંજ પકડીને પરેજ કીધા. કોઈએ પૂછ્યું કે મને શા હકથી અટકાવો છો, તો જવાબ દીધો કે તલવારના પોતાના પક્ષના જાણી નેને અંદર જવા દીધેલા તેમાંના આળી-શેક જણે બ્યારે સલાહનો મતજ આપ્યો એમ માલમ પડ્યું, ત્યારે બીજી દહાડે એ આળીશને પણ આંમોટી પકડી પાર્લામેંટમાંથી કાઢી મૂક્યા. ૭ મી ડીસેમ્બર ૧૬૪૮. એ રોજે કામ્બેલ પણ એની પલટનો સાથે લંડનમાં આવી પહોંચ્યો.

કોઈ રાજ્યએ પણ ન કરેલો એવો આ બળાતકાર પાર્લામેંટ ઉપર મદોનમત એનાએ કર્યો. એને ઇતિહાસમાં કર્નલ પ્રાઇડનો જીલાબ કહેછે. ખરે એ જીલાબ એવો સખ્ત હતો કે તેના સાથે પાર્લામેંટનું સત્તજ નીકળી ગયું. આ વખતથી લગભગ બાર વર્ષ મુધો ઇંગ્લાંડમાં પાર્લામેંટજ નહોતી એમ કહિએ. તો તે કોઈ. ખોટું નથી, કેમકે બ્યાં લોકના પસંદ કરેલા માણસોને મારી કાઢી લશ્કરવાળા જેને નજરમાં આવે તેનેજ પાર્લામેંટમાં બેસવા દે, તો તે પાર્લામેંટ નહિ. પણ પૂતળાનો નામજ કહેવાય.

નિરંકુશીઓની સ્વચ્છંદ સત્તા—હવે જે ૫૦-૬૦ માસને પાર્લામેંટમાં રહેવા દીધા હતા તે બધા નિરંકુશીજ હતા, અને તેમણે તો અલબત્ત રાજ સાથે સંધિ કરવાનો ઇરાવ થયો હતો તે રદ કરી નાખ્યો. પછીથી એક તફ પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કેવી રીતનું સ્થાપવું તેનો મુસદ્દો તૈયાર કરવા માંડ્યો, અને બીજી તફ ઘણા વખતથી ધારી રહ્યા હતા તે પ્રમાણે રાજ ઉપર દશદ્રોહનું તહોમત મૂકી ફાજદારી તપાસ શરૂ કરી. આ તપાસનું છેવટ એ વિકરેલાં લોકે શું આણું તે કહેવાની જરૂર નથી. તેઓ ધર્માભિમાનથી, અંતાભિમાનથી, અને વિજ્યાભિમાનથી કેવળ અધર્ત્વને પામ્યો હતા.

મતલબ નહોતી. - કબુલાતો આપતો હતો તે પણ માત્ર તેમને ફાસલાવવા માટેજ. એક કાગળમાં એ લખેછે કે “આજ સવારે મેં એક મોટી કબુલાત આપી છે, પણ તેમ કરવાનો હેતુ એટલોજ છે, કે તેઓ નચિંત રહે તો હું નાસી જવા ધારું છું. તે સુગમ થઈ પડે.” આવી માંની હા પણ ધર્મની ખાખતમાં તો બણવી નહિજ એવો એનો દૃઢ નિશ્ચય હતો, એને તેજ ખાખત પાર્લામેંટ પણ અત્યાગ્રહી હોવાથી આ સંધિ કોઈ કાળે સરાડ પહેાંચે એમ નહોતું. સંધળી મહેનત મિથ્યા ગઈ, અને પાર્લામેંટ તર્ફના વજાળીયા આવ્યા હતા તેવા પાછા ગયા. ૨૮ મી નવેમ્બર ૧૯૪૮.

રાજા, ને પાર્લામેંટ, એ બંને એ પોતાના દુરાગ્રહથી આ અમૂલ્ય ટાંકણું ખોયું. એમનાથી સંધિ થઈ શકી નહિ, અને એવામાં એમનો સામાન્ય શત્રુ જે પેલી કાળકરાળ એના તે ચોતર્ફ લડાઇઓથી ફરેક થઈ ફતેહમંદીની. ધૂનમાં ખાઈ ખાઈ કરતી તેમની ઉપર દોડી આવી.

પાર્લામેંટ પર તડાકો. લંડન આવી પહેાંચવા પહેલાંજ લશ્કરની, ટુકડીએ પાર્લામેંટને લખી મોકલ્યું કે તમે જે હાલ વિધિઓ ચલાવો અમને કબુલ નથી, અને રાજા ઉપર ઇનસાફની કોરટમાં કામ ચલાવવું જોઈએ. બીજી વાંચો મોકલ્યો તેમાં સાફ માગણીજ એ કરી કે આ પાર્લામેંટે પ્રજાપક્ષનો દ્રોહ કર્યો છે માટે તેને બરતર્ફ કરવી, નવી પાર્લામેંટ બોલાવવી, તે વેળા ચુંટણીની રીતમાં આવો આવો સુધારો કરવો, પછી પાર્લામેંટની સત્તા દેશમાં સર્વોપરી ઠેરવવી, ને રાજપદ રાખવુંજ હોય, તો તે પાર્લામેંટની પસંદગીથી અને તેના કામકાજને અટકાવવાની કાંઈ પણ સત્તા વિનાનુજ રાખવું, અને છેલ્લું પણ સૌથી પહેલું તો આપણા દુઃખનો મોટો ને મુખ્યકર્તા કે જેની પરવાનગી, આસા, અને ઉજ્જેરણીઓથી અને જેને માટેજ અને જેના સ્વાર્થને સાર આ સંધળી લડાઇઓ અને કોટિષા દુઃખ મય આપદઓ ઉત્પન્ન થઈ છે, તેણે દેશદ્રોહ, ખુનરેણ, ને ખરાબીઓના જેજે યુનાદ કર્યાં છે તે માટે તેને જાહેર ઇનસાફની કોરટમાં ધસડવો જોઈએ!

આ વાંચતાંજ પાર્લામેંટની બગી ફાટી ગઈ. પ્રિન્સિપલેરિયનો એ બાકળા થઈ ખરાડવા લાગ્યા. રાજપક્ષમાં ત્રાહિ ત્રાહિ ઉઠી રહ્યો, અને ઘણાક જે અત્યાર સુધી રાજાની વિરુદ્ધ હતા, તે પણ એની દયા ખાઈ એના પક્ષમાં આવ્યા. સંધળાની રૂખ ગમે તે પ્રકારે પણ રાજા સાથે માંડી વાળવાની

યહી, અને તેથી પાર્લામેંટ રાજ તર્ફથી ને જૂજ માગણીઓ પહેલાં મંજૂર રહી હતી, તેનેજ આધારે એની સાથે વિગતવાર સંધિ કરી નાખવી એવા ડરાવ કર્યો.

પણ એવામાં કેટલીક પક્ષટણાં લંડનમાં આવી ચૂકી હતી, તેણે ડરાવ કર્યો કે આવા ડરાવ કરનાર પાર્લામેંટનેજ તોડી પાડવી, બીજે દહાડે પાર્લામેંટના બારણા આગળ એક પક્ષટન આવેલો હતો, અને તેના ઉપરી કર્નલ પ્રાઇડે સામા પક્ષના ૪૦ સભાસદોને માહે પેસતાંજ પકડીને પૂરેજ કીધા, કોઈએ પૂછ્યું કે મને શા હકથી અટકાવો છો, તો જવાબ દીધો કે તલવારના પોતાના પક્ષના જણી જેને અંદર જવા દીધેલા તેમાંના આંખીએ એક જણે બ્યારે સલાહનો મતજ આપ્યો એમ માલમ પડ્યું, ત્યારે બીજે દહાડે એ આંખીએને પણ ચીઓટી પકડી પાર્લામેંટમાંથી કાઢી મૂક્યા. ૭ મી ડીસેમ્બર ૧૬૪૮. એ રોજે કામ્બેલ પણ એની પક્ષટનો સાથે લંડનમાં આવી પહોંચ્યો.

કોઈ રાજ્યએ પણ ન કરેલો એવા આ બખાતકાર પાર્લામેંટ ઉપર મદોમત સેનાએ કર્યો. એને ઇતિહાસમાં કર્નલ પ્રાઇડનો જીલાબ કહેછે. અરે એ જીલાબ એવા સજ્જ હતો કે તેના સાથે પાર્લામેંટનું સત્તજ નીકળી ગયું. આ વખતથી લગભગ બાર વર્ષ સુધી ઇંગ્લાંડમાં પાર્લામેંટજ નહોતી એમ કહિએ તો તે કાંઈ ખોટું નથી, કેમકે બ્યાં લોકના પસંદ કરેલા માણસોને મારી કાઢી લશ્કરવાળા જેને નજરમાં આવે તેનેજ પાર્લામેંટમાં બેસવા દે, તો તે પાર્લામેંટ નહિ પણ પૂતળાનો નામજ કહેવાય.

નિરંકુશીઓની સ્વચ્છંદ સત્તા—હવે ને ૫૦-૬૦ માસને પાર્લામેંટમાં રહેવા દીધા હતા તે બધા નિરંકુશીજ હતા, અને તેમણે તો અલબત્ત રાજ સાથે સંધિ કરવાનો ડરાવ થયો હતો તે રદ કરી નાખ્યો. પછીથી એક તર્ફ પ્રજા સત્તાક રાજ્ય કેવી રીતનું સ્થાપવું તેનો ચુસદો તૈયાર કરવા માંડ્યો, અને બીજી તર્ફ ધણા વખતથી ધારી રહ્યા હતા ને પ્રમાણે રાજ ઉપર દેશદ્રોહનું તહોમત મૂકી ફાજદારી તપાસ શરૂ કરી. આ તપાસનું છેવટ એ વિકરેલાં લોકે શું આશું તે કહેવાની જરૂર નથી. તેઓ ધર્માભિમાનથી, મંતાભિમાનથી, અને વિજ્યાભિમાનથી કેવળ અંધત્વને પામ્યા હતા.

જેઓ જુદામ તોડવાને અર્થે લડવા નીકળ્યા હતા, તે પોતાની જીતને સત્તે સૌથી જુલ્મી નીકળ્યા. પ્રજાસત્તાક રાજ શ્રોષ્ટને ઇંગ્લાડમાં જોઈતું નહોતું, તેનો સંવેને મહા તિરસ્કાર તથા ભય હતો, તે છતાં આ યોગ્ય નિરંકુશીઓએ બાળાત્કારથી આણુ રાજ્યજ્ઞ મ્હાપન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો, કેમકે તેમને એ રાજ્યપદ્ધતિ ઉત્તમ લાગતી હતી. ઉત્તમ હશે, પણ બળાત્કારથી આપવાનો એમને શો હક હતો? ઉત્તમ હોય તો તે બળાત્કારે પણ આપણુ ઘટેછે એમ માનીએ, તો પછી રાજ્ય ને પ્રેમિયટરિયનો જોમણે પોતપોતાની ધર્મપદ્ધતિ ઉત્તમ માની હતી તે શા માટે આપ્પા દેશને તેનો લાભ આપવાને બળાત્કાર ન વાપરે. ?

લોક વિરુદ્ધ નિરંકુશીઓએ જે સુધારા પોતાની મતિ પ્રમાણે બળાત્કારે વાપર્યા તેમાં તેણે જેવટે શો કાલે કાઢ્યો, તે આપણે હવે પછી જોઈશું. પણ આ સમે તો તે બળવાન હતા એટલે આડે તે કો, ખિચારો આદર્શ ? રૂદ્રરૂપ ધારણ કરતા હઠ નિશ્ચયી શસ્ત્રધારીઓથી બચવાના હવેએનેઆશાથી,

તેમણે એનો જિવ લેરાજ ધાર્યા હતો તે છતાં એ મતાધ બગતોને એ કામ પરમ ન્યાયી ઇશ્વર પ્રેરિતજ લાગતુ હતું, અને તેથી બાજી રાજ્ય વિખવોમા હમેશા યાપડે તેમ રાજ્યનો વધ તેમણે ઇંગ્લાણે કે જાહેર કોધાવેશમા ન કરતા ઇનસાફની રીતે તપાસ કરીનેજ શિક્ષા કરવાનો ડરાવ કર્યો. પણ એ સઘળા પોતાના મનને કે જગતને ડગવાના બાના હતા. ન્યા બકરીનો ઇનસાફ કરવા ભૂખ્યો વાધ ખેસે, ત્યારે બીજો નિર્ણય શાયવાનો હતો. ?

રાજ્યતો ઇનસાફ—૧૬૪૯ ને બેસતે વર્ષેજ આમની સભાએ ડરાવ કર્યો કે પાર્લામેન્ટની સામા રાજ્યએ લડાઈ ઉઠાવવી એ દશદ્રોહછે. એ ડરાવ અમીરોએ કમૂન રાખ્યો નહિ, પણ તેમને ન ગણકારતા ૬ ફીબ્રુઆરીને રોજ તેમણેરાજ્યનો ઇનસાફ કરવાને એક ખાસ કોર્ટ નીમી. અમીરો, ગૃહસ્થો, ને કૃષિઓ મળીને કુલ ૧૫૦૦ જણને એ કામ માટે નીમ્યા તથા તેમનો પ્રમુખ બ્રાડશા નામના એક બારિમટરને કર્યો. ઇણાખરા અમીરોએ પાર્લામેન્ટ જોડીજ લીધી હતી, પણ યોગ્ય ને રહ્યા હતા તેમણે પણ આ કોર્ટમાં ભાગ લેવાનો તો ઓખી નાપાડી. ત્યારે આમની સભાએ ડરાવ કર્યો કે લોક એ ઇશ્વરની પછી સર્વે સત્તાનુ મૂળછે, અને તેથી લોકની સંમતિએ ચૂંટાએલી

જે આમની સભા તેજ ઇંગ્લાંડમાં સર્વોપરી સંસ્થાને ધારણ કરનારો છે, અને તેથી જ ને કાયદો એ સભા મંજૂર કરશે તે બરાબર કાયદા પ્રમાણે ગણાય, અગર ને તેમાં રાજા કે અમીરોએ પોતાની સંમતિ નહિ પણ આપી હોય.

અમીરોને બાદ કરતાં ૧૩૪૫ ઇ.સ.માં રહેલા તેમાંથી પહેલું કોર્ટ મંજૂર થયે માત્ર ૧૬ જુલાઈના હાજર થયા. રાજાને બોલાવ્યો. સિપાઈઓ ત્યારે તેને કોર્ટમાં લઈ આવ્યાં, ત્યારે જુડેજે એથી રહેવા અને કોઈએ ટોપી બોધી ઉતારી નહિ. રાજા પછી ટોપી પહેરીને પોતાની સાથે જ સૌમી ખૂરશી મૂકી હતી. તેમાં ધારજથી લઈ બેઠો. આ વેળા એનો દેખાર્ય-હજી જોડી ન છતાં હાલનો ફિકર ચિંતાથી તમામ માથું તથા દાઢી પળી ગયેલી, જન્મેનો જ ને એહેરો ગંભીર તે ઉપર હાલ ઉદાસીએ સતત વાસ કરેલો, કાળચક્ર માંથી ઉપર આવેલું છતાં ઇશ્વરે આપેલ આધિન્યય પોતાનું સઘળું ધૈર્ય તથા બુદ્ધિચાંચલ્ય રાખી રહેલો—એવો દેખાય આ સુધીક કુખીઓના રાજાવંશીનો નેહ. બધા લોકનાં તો અંતઃકરણ પીગળી ગયાં, અને “પરમેશ્વર રાજાનું રક્ષણ કરો” એવા અવાજ ઠેકાણે ઠેકાણેથી નીકળ્યા. પણ સિપાઈઓનો જાણપતો બહુ જબરો હતો. તેમણે બધાને એકદમ એવું બોલતાં અટકાવ્યાં, અને “ઈનસાફ, ઈનસાફ” “જૂળી, જૂળી” એવી ગર્જના પોતે વચમાં વચમાં કરવા લાગ્યાં.

આ નોંધી રાખવા જોગ છે કે એટલો બધો દાબ છતાં “પરમેશ્વર રાજાને બંધાવો” એવો અવાજ પહેલ પહેલો ઉઠાવનાર એક અબજાજ હતો, સેનાધિપતિ ફેરફારસની સ્ત્રી. ફેરફારસ આ કોર્ટમાં નીમાએલો છતાં પોતે પણ બીજાની પેઠે હાજર થયો નહોતો. ખૂદ સેનાધિપતિની જ આવી રૂપ જોતાં સાફ જણાય છે કે નિરંકુશીઓએ આદેશ આ કામ લોકને કેટલું અજાણ્યામણું હશે. રાજાને શિક્ષા ડેરવી તે વખતનો એક સિપાઈ પણ ન રહેવાયાથી રાજાને આશિષ દઈ ઉઠ્યો. તેના જમાદારે પૂર્વ તેને છડી લગાવી અને તે જોઈ રાજાએ તિરસ્કારમય હાથ કંઈકે બાંધી એ બિચારાને એના અપરાધ કરતાં વધારે શિક્ષા શિદ કરો છો.

ચુનાહનામું વંચાયા પછી રાજાએ પહેલો સવાલ એજ પૂછ્યો કે, અમીરો ક્યાં છે. ઇંગ્લાંડના કાયદા પ્રમાણે અમીરો, રાજા, ને પ્રજા મળે

તારેજ પાર્લામેંટ કહેવાય. ઇંગ્લાંડમાં કોઈવળા પણ પાર્લામેંટે રાજની ધન-સાક્ કરાવ્યો હોય એમ બન્યું નથી. તે છતાં આ કોર્ટે નીમનાર કાયદા પ્રમાણે પાર્લામેંટ છે એ તો પહેલ પહેલું સાબીત થવુંજ જોઈએ. શા જ. વાળ દે! માત્ર નકામી હેંસા તોંસી થઈ. કોર્ટ કહે કે એ સવાય નહિ પૂ-છાય, અને રાજ કહે કે તારે હું એ કોર્ટનો અધિકાર કબ્જલ રાખતો નથી. તે દહાડે કામ બંધ રવું. બીજે દહાડે ચાલ્યું, ત્રીજે દહાડે ચાલ્યું. પણ ત્યાં એના એજ રકબ્રક ચાલી. પછી એ દહાડા કોર્ટ બંધ રાખી સાક્ષીઓ એ-કઠા કર્યા, અને ચોથે દહાડે રાજનો વાંધો ન સાંભળતાં જુબાનીઓ લીધી, અને પાંચમે દહાડે પોતાનો એકપક્ષી ઠરાવ કહી સંભળાવ્યો. ૨૯ મી ડિસેમ્બર. ૧૬૪૮

રાજાની એક ભરમ ભરેલી છેવટ માગણી—હુકમનારું હંમાયું તે હેલાં રાજાએ વારંવાર વિનંતિ કરી અને છેવટે તો કાંઈક ગગળો થઈને પણ બોલ્યો, કે મને એકવાર પાર્લામેંટ સાથે ચિત્રેલા ઓરડામાં વાત કર-તા દો, અને મારે જે એક મહા અગત્યનું કહેવાનું છે તે સાંભળી લીધા પછી નજરમાં આવે તે કરો. આ સાંભળી થોડાકનું મન પનખું, ને બધી કોર્ટ એકાંતમાં મસજત કરવા ગઈ આ જોઈ કામચેલ બહુ તથો ગયો, અને બધાને દબાવી ધમકાવી ઠરાવ કરાવ્યો કે એ વાત અમે સાંભળતા નથી! જુલમ! શો જુલમ! જે કહેવાનું હશે તે રાજના મનમાંજ રહ્યું. કદાપિ એના મનમાં એમ પણ કહેવાનું હોય કે હો આ હું મારી મેંજ ગાદી ઊંડી પાટવી કુંવરને આપુંછું, અને હવે તમારી નજરમાં આવે તેવો રાજતંત્ર રમો. જો એમ હોય, તોતો આ જમદૂતોએ બહુજ ખોટું કામ કર્યું. જો એવું કાંઈ થયું હોત, તો બધું રાજ્ય તત્કાળ યાજે પડી જત, અને પાછળથી જે અનંત ઝગડાને ડુઝો ખમી ઘણે કાજે ઇંગ્લાંડે કર્યું તે આ વેજાજ એને

* આ ફિરિમસનું પવિત્ર અઠવાડીયું ચાલતું હતું કે જ્યારે ખ્રીસ્ત બકતોના મનમાં તો દયાક્ષમાદિ ગુણોનો વિશેષ પ્રાકુર્જાવ થયો જોઈએ; પણ આ તમોગુભી બગતોને તો બેચક એમજ લાગ્યું હશે કે ઈશ્વરને પરમપ્રિય એવો જે આ રાજમેધ યત તેનો આ પવિત્ર પર્વ ઉપર સમારંભ કરીને આપ-ણે પરમ પવિત્રજ થઈએ છીએ !

હાસ્ય થઈ જત. ત્યારબાદ તેણે પોતાના પુત્રને કહ્યું કે તારા પુત્રને જોઈને

પણ આ નિરંકુશીઓને આગળનો વિચાર નહોતો, અને હાથ તો પાંચુ તેમને હાથ તો પોતાના જીવની જે પડી હતી તે લોક એટલું જ જાણતા હતા કે જે રાજા કાશ્ય કે ટ્રિસ્વિટેરિયનો કાશ્ય, તો આપણે સમજી વાતો મરોજ છે. આપણે મંથાદા મૂકી ચૂંક્યા છીએ, અને હવે તો જો એમનું કાવે, તો આપણને જીવતા મૂકે એમ નથી જ. માટે હવે તો આપણે જીવવાનો ઉપાય એજ છે કે આદ્યું તે પૂરું કરવું. આપણે તો હાલ રાજાને મારી પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપવું. અને પછી કોની તોગાદ છે કે આપણી સાચું થાય છે ? એવા આ મદાંધ જીવ પર આપણાં નિરંકુશીઓનો ઠરાવ હતો, અને તેમણે તેમજ કર્યું.

રાજાનો શિરચ્છેદ કરવા એવા હુકમ તેમણે વાંચી સંભળાવ્યો. આ ખંખર સાંભળી રૂકાટલોકે મંજબૂત વાંધો ઉઠાવ્યો, અને ધમકી પણ આપી. હોંસાંડનાં એલચાએ એ સજા રદ કરાવવા બહુ મથા ગિચારા કુવરાને તો પોતાની સહી તથા મોહર છાપ કરી કોરા કાગળ મોકલી દીધા, અને કહાણું કે એમાં તમે તમારી મેળે ચાહો તે મારા નામની કજીલાતો લખો, પણ માત્ર મારા બાપને મારણ મા. પણ દેવને દયા આંધી હોય, અને તેને તે પાલવે પણ કેમ ?

વધાસાપત્ર પર સહી કરવાનો વખત આવ્યા તારે આ જન્મદૂતો પણ કાંઈ ગભરાયા ખરા. પહેલ કોઈ કાઢે નહિ. આ વેળા પણ કામ્વેલે કાગળ ખેંચી લઈ પહેલી પોતે સહી કરી, ને પછી બીજા પાસે સમજાવી ધમકાવી જેમ તેમ કરતાં બિલાડાં ચિતરાવી લીધાં. ઘણીખરી સહીઓ આ દસ્તાવેજ ઉપર બિલાડાં ખેંચ્યા જોવા જોઈ છે. ચોડાંનાંજ નામ ખરાખર વંચાઈ શકે છે. આમ થવાનું કારણ કાં તો બધી હાથ ધૂંળ્યા હોય, કે કાં તો બી. હિત ખંધાઈ જાય એમ કર્યું હોય.

એ વધાસાપત્રમાં શુળીનો દિવસ બીજોજ દહાડે એટલે ૩૦ મી જન્મવારનો રાખ્યો હતો. એ કોળે દિવસનું વાણું વાહાતાંજ લસ્કરેનાં ટુંકડીઓ એ શહેરના રાજમાર્ગે રોકી લેવા માંડ્યા; તે જોઈ લોકો ચેત્યા કે આજે મહાવિપરીત થનાર છે, પણ કરે શું. ? પાછલે પહેરે રાજાનાં મહેલની બાજનયાળા સામેજ શુળી ઉભી કરી, અને તુર્ત ત્યાં એને નાંગી તરવારના

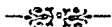
પરે સાથે તેડી લાબા મરવાનુ નિશ્ચય થયુ તારથીજ રાજ પરલોકની
તેયારીમા હતો. એણે આ સમે અપૂર્વવૈર્ય દાખ્યું એના મોઢપર કાઠપણ
ભયનુ ચિન્હ નહોતું, અને એ ઇશ્વરેશ્ચને ખુશીથી આધીન થતો દેખાવો.
પહેરાના સિપાઇઓ કરતા પણ એના પગ વહેલા ઉપડતા હતા ગૂળી
આગળ આવીને ભીય છે, તો લોકોને એના દૂર રાખેના કે એનુ મોઢુ
કોઈ સાબળે નહિ. તે છતાં દિ ર નહિ એમ કહી પોતાના ભેડે ચોડાક
માણુઓ હતા તેનેજ એણે અતકાળના મોન મળાવ્યા. તેમા એ એમપણ
બોલ્યો કે મારા મનથી હું માનુધુ કે આ લડાઇઓમાં મારો કાઈ વાક ન
હોતો, પણ મેં મૂકડને મરવા દીધો એ મારો મોટો અપરાધ થયો છે તે
બદલજ મને ઇશ્વર આ નિશ્ચય કરેછે, અને તે વાજબી છે. પગીથી પોતાના
પાદ્રી પામે પૂર્ણમદ્દાથી સમયાનુસાર ધર્મભાષ સાબળ્યો, અને છેવટે પોતે
મોઢો, કે નાશવત મુગટને છોડી, હું અનાશવત પામવાને જાણીધુ, કે બધા
કાઈ પણ ઉપાધિઓ નડી શકનાર નથી પગીથી ચડાજી કર્મ કરવાને કોઈ બે
જણુ *આબ્યા હતા તેની પાસે જઈને કહ્યું, કે હું હાય જીઆ કરૂં એટલે
તમે તમારૂં કામ કરો. એમ કહી પોતાના વાળ બોચાપરથી આઘા અ
મેડી શૂળીના દીમચા ઉપરે રાજાએ પોતાનુ માથુ મૂક્યું, એક બે મિનિટ
એકાગ્રચિત્તે ઇશ્વરનુ ધ્યાન કર્યું, અને પગી હાય જીઆ કર્યા. એટલે પેલા
એ એક ધા ક્યો, અને તેની સાથેજ રાજાનુ માથુ ધડથી જડ્યું થઈ ગયું
લોહી ચૂતુ એને ઉપાની ચડાણે બધાને દેખાડી પોકારે કર્યો કે "જુઓ
રે લોકો! આ દેશદ્રોહીનુ માથું."

લોક તો આ ભેતાજ છૂટે મોઢે રોઈ પડ્યા, અને ટેટલાક મનરંજિત
મા પોતાના હેમાન બોળી લેવાને અભિલાષથી ધાયા. પણ બસ! હવ
આ વાતપર કાળા-મહાકાળનો-ધદ પડેો નાખ્યો બસ! ઇતિહાસના તત્કાલ
એક મહા અત્યુત પણ સાચે સાચુ ભવાનકરેસ નાટક જનમ્બલાવની વિક

* એ બે જણા એવા ટોપ પહેરીને આબ્યા હતા કે તેમના મોઢો
ઠથી ઝોળખાઈ શકે નહિ

X આના ક્રમોત્તર મરનાર મોટા પુરુષની મરણ બકિતનો યુરોપિયનોમા
આવોજ આસુરી આચાર છે.

રેલી મનોવૃત્તિઓએ આરંભ્યું હતું તે હવે પૂરું થયું, ન એમાં સર્વેપાત્ર પોત પોતાની મોખ્ખતા પ્રમાણે જ વર્તે છે.

કેળવણી આતાનો રીપોર્ટ સને ૧૮૮૨-૮૩.

ભાગ ૨ લો.

નિવૃત્ત દાસ સ્કૂલો.

ગોધાવીની સ્કૂલ બીજા ગ્રેડમાં હતી તેમાંથી તેને પહેલામાં મૂકવામાં આવી છે, અને કાઠીયાવાડમાં પ્રાંગણા આતે એક પહેલા ગ્રેડની નવી યર્ધ છે. સુરતવાળી જહાંગીર મેટા બાઈની સ્કૂલને મદદ લેનારીની ટીપમાં દાખલ કરી છે, અને યુરોપિયન તથા યુરેશિયનોને સારૂ પ્રેમ્પ્ટેરિયન મિશનની તફથી અમદાવાદમાં એક આ વરસ આતે નવી સ્કૂલ ઉઘડી છે.

ધર્મપ્રેકટર સોલેજ લખે છે કે આ વર્ગની સમજણી સ્કૂલો ધણું કરીને આબાદીમાં છે. સારામાં સારી સુરત અમદાવાદની ખાંચો, તથા વલસાડ, નવસારી, ધોળકા, અને વીરમગામની સ્કૂલો છે. જેડની રૂઠલા વખતથી પડતીમાં છે, અને મને આગા નથી કે હતી તેવી સ્થિતિએ પાછી કદી પણ એ પહેંચે. એથી ઉપરું રાંદેર તથા અંકલેશ્વરની સ્કૂલો સારી ઉછરતી છે. અમદાવાદની બીજા નંબરની ખાંચ ધણી મુધરી પાછી હતી તેવી તેની સ્થિતિ એ લગભગ આવી પહેંચી છે. રૂઠી રાખોમાં બાવનગરની ખાંચ સ્કૂલ ધણીજ લેકપ્રિય અને જોકરાથી ઉબરાઈ જાય છે. ગપે વર્ષે 'કી બ. મળી કરવામાં આવી હતી, અને ૧૮૮૩-૮૪ ની મરઆતથી બીજાવાર ખમણી કરી છે, તો પણ સંખ્યા કમી થવાની મને કાંઈ દરેમત નથી. ગાંડગની સ્કૂલ હમેશ માફક ધણી સારી સ્થિતિમાં હતી, અને એવી તથા બીજાની પણ આબાદ હતી. વડવાળા મહેરની સંખ્યામાં તો નહિ. પણ બહુતરમાં કદાપિ કાંઈક ઉતરી એમ કહી શકાય. વડવાળા કાંપની સેકડગ્રેડ સ્કૂલ ડીક હતી, પણ મોનમદ વાળી ધણી નખળી સ્થિતિમાં હતી. વગેરે.

મહાબાવાઓનો અભ્યાસ.

કેળવણી બહુતરમાં આબાદીમાં આતે આ વર્ષે લગભગ ૧૩૫૦

નો વધારો છે.

લાટિનને ફ્રેંચ બહુનારમાં ૨૧૮ ની ખોટ, અને સંસ્કૃત, ફારસી તથા હીબ્રુમાં ૮૪૪ નો વધારો માલમ પડે છે. માર્ટિન્યુલેયનનની પરીક્ષામાં કુલ ૫૭૨ પાસ થયા તેમાં સંસ્કૃત-સેનાર ૨૧૧, ફારસીવાળા ૧૦૮, મરાઠીની ગુજરાતી-દરેકમાં ૮૩, ૫૧ લાટિન, ૧૬ કાનડી, પાંચ ફ્રેંચ, ત્રણ સિંધી, બે હિંદુસ્તાની, તથા બે હીબ્રુ બાકા સેનારા હતા. ફારસી સેનારની સંખ્યા બમણી કરતાં પણ આ સાલ વધી ગઈ છે, અને સંસ્કૃત સેનાર પણ લગભગ સવાયા થઈ ગયા છે.

ગુજરાતી નિયાજો (છોકરાની.)

દેશી બાકાની નિયાજો આ વરસે ૩૮૪ તથા ૨૫૭૨૦ છોકરા વધેલા માલમ પડે છે. પ્રાંતવાર એ વધારો નીચે પ્રમાણે હતો.

	નિયાજનો વધારો.	છોકરાઓ વધારો.
ઉત્તરપ્રાંત.	૭૨	૪૬૩૭
મધ્યપ્રાંત.	૧૧૪	૨૭૯૫
ઉત્તરપ્રાંત.	૧૧૯	૧૯૫૩
દક્ષિણપ્રાંત.	૭૪	૧૦૨૫૫
સિંધપ્રાંત.	૫	૧૧૧૧

આપણા પ્રાંત આતે ને ૧૧૯ નિયાજો વધી તેમાં ૩૫ સરકારની, ૧૨ મદદ સેનારી, તથા ૭૨ માત્ર દેખરેખ હેઠેની એટલે દેશીરાજ્યો વગેરેની હતી.

જીલ્લાની નિયાજો વિષે ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ લખે છે કે નિયાજોમાં ને વધારો થયો છે તે કાંઈ વધારે નાણું લોકલ કે પ્રાવિનિયલ ફંડમાંથી મળ્યાથી નહિ, પણ ને નાણું આપણી હસ્તક છે તેનો કરકસરથી ઉપયોગ કર્યાથી તથા મોટી નિયાજોની પાસેના ગામડામાં વર્ગો ઉઘાડવાથી થયો છે. સંખ્યામાં વધારો ડિસ્ટ્રિક્ટના અને કેળવણી આતાના અમલદારોએ તથા તેમજ નૂદે નૂદે ઠેકાણે સાધારણ લોકે એ કામમાં વધારે આવડ રાખવાથી થયો છે. ને પૈસા વધારે હોય, તો વધારાની નિયાજો નીકળી શકે અને લોકને કાયદો થાય. એ નોંધવા જોમ છે કે પાંચ જીલ્લામાંથી અમદાવાદ અને ખેડા એ ઉપજા ધોરણોમાં સર્વોચ્ચ પરિણામ આપ્યાં છે. બધા ધોરણોમાં દરેક

શ્રદ્ધામાંથી સેકડે કેટલા પાસ થયા વગેરે બાબતો નીચેના મોડા હપરથી સમજાશે.

જિલ્લાનું નામ.	જોકરાની સંખ્યા.	પરીક્ષામાં સેકડે કેટલા ખેસાર્યા	ખેસાર્યા તે માંથી સેકડે કેટલા પાસ	કુલ જોકરા માંથી સેકડે કેટલા પાસ
મુરતઠ.બા.	૯૦૯૯	૫૪	૧૪	૩૪-૫૧
,, ૬. બા.	૧૮૦૧	૫૪	૫૭	૩૦-૭૮
બરચ	૧૧૬૩૬	૫૩	૧૨	૩૨-૮૧
ખેડા.	૧૫૮૨૮	૫૮	૫૫	૩૧-૯૦
અમદાવાદ.	૧૨૭૨૧	૬૦	૫૭	૩૪-૨૦
પંચમહાલ.	૩૮૩૧	૫૧	૫૦	૨૫-૫૦

પરીક્ષામાં જોકરા રજુ કરવાની બાબતમાં અમદાવાદ અને ખેડા એ સૌથી અડીયાતા છે.

રાતની નિશાળો.

જોકરાની નિશાળોમાં એનો આંકડોતો મળાઈ ચૂક્યો છે, પણ એ સંબંધી કંઈ વિશેષ લખ્યું નોંધ્યું. આપણા પ્રાંતમાં શ્રદ્ધાખાતે આ બતની ૧ નિશાળ ને ૪૦ જોકરા તથા રંગી રાજ્યોમાં ૧૫ નિશાળ તથા ૪૧૧ જોકરા વધ્યા છે.

એ બાબતમાં લખવિસ સાહેબે એક સારો સર્ક્યુલર કર્યો છે કે તે નિશાળોમાં ધોરણ પ્રમાણે જ બહુ ગીખવવાની જરૂર નથી પણ જેને જેવાંતેની જરૂર હોય તે ઉપર ખાસ લક્ષ આપવું.

કન્યા શાળાઓ.

આખા હિસાકમાં ૩૫૯ કન્યાશાળાઓ અને તેમાં ૨૩૫૮૧ છોક-

રીઓ બણે છે. એ સિવાય હાઈ અને મિડલ ક્લાસ સ્કૂલોમાં ૧૭૦૯ તથા
છોકરાઓના નિયાળમાં ૮૭૧૧ બણે છે.

આપણા પ્રાતમા આ વરસે ત્રણ કન્યાશાળાનો વધારો થયો છે. કુલ
૧૩૯ નિયાળ તથા ૧૦૦૩૪ કન્યાઓ વરસ આખરે બણતી હતી. છોકરા-
ઓ બેળી ૧૦૦૩ બણતી હતી તે જુદી.

કઈ કઈ જાતની કન્યાશાળાઓએ દરેક ખોરણમાં કેટકેટલી છોકરીઓ
પાસ કરાવી તે નીચેના કોષ્ટક હપરથી માલમ પડશે,

	નિયાળની સંખ્યા:	કેટલી જોડીયો એ પરી ક્ષા આ પી.	૧ લા ખોરણમાં:	બીજા ખોરણમાં:	ત્રીજા ખોરણમાં:	ચોથા ખોરણમાં:	પમા ખોરણમાં:	છઠા ખોરણમાં:	કુલ પાસ:	સરેકે પાસ:
સરકારો	૪૯	૧૪૬૨	૪૭૨	૨૪૦	૯૭	૭૩	૧૪	૧૧	૯૦૭	૧૨
મદદલેના રી.	૧૯	૭૯૩	૨૨૫	૯૭	૭૨	૪૮	૨૩	૧૦	૪૭૫	૫૯
દેખરેખાઈ કેની.	૬૩	૯૯૧	૩૫૮	૧૩૨	૫૫	૫૫	૯	૬	૧૧૫	૧૧
કુલ.	૧૩૧	૩૨૫૬	૧૦૫૫	૪૬૯	૧૭૬	૧૭૬	૪૬	૨૭	૧૬૯૭	૫૧

રાનખાલાદુર ગોપાળજી સુરબાઈ દેશાઈ દિલગીરી બતાવે છે કે બહુ
નિધાના લોક સ્ત્રી કેળવણી પર બાવ રાખતા નથી. પણ બીજા કેકાણે
તો સરકારી કન્યાશાળાઓ આપાદ થતી દેખાય છે, અને અમદાવાદ, સુ-
રત, અને બરુચની મિલનસ્કૂલોએ, તથા સુરતમાં રાવચંદ દીપચંદની, જી-
હાગીરજીની, અને દીનશાની નિયાજોએ ગયા વરસ કરતાં વધારે ગ્રાટ
મળવી હતી.

ઇન્સપેક્ટરશાનુ કામ.

બાઈલ્સ સાહેબ લખે છે કે એન્કુકેશન કમિશન વાર્ષિક રીપોર્ટને

વખતેજ ઘણી ખર્ચો ભાગવાથી સઘળા ઇન્સ્પેક્ટર આફિસોમાં કામ બહુ વધી પડ્યું હતું. નવેમ્બરની શરૂઆતમાં કમિશનર અમદાવાદ આબંધુ, અને એક અડવાડીયું રહ્યું. મારે તેની આગળ સાક્ષી આપવાની હોવાથી નવેમ્બર અધવારો ત્યાં સુધી મારાથી માંડે વાર્ષિક પ્રયાણ શરૂ થઈ શક્યું નહિ. પછીથી હું કાઠીયાવાડમાં ગયો અને ત્યાં ધીમે ધીમે મુસાફરી કરી ત્યાંની ૭૨ કરતાં વધારે ગુજરાતી નિયાજો જોઈ. અત્યારસુધી મેં મોટા કમ્પાની કે રસ્તા ઉપરની જ જોઈ હતી. સરકારી જિલ્લાઓમાં ૩૧ નિયાજો જોઈ તે મળીને આ વરસ ૧૦૩ ગુજરાતી નિયાજો મારા જોવામાં આવી.

મને લખતાં ખુશી ઉપજે છે કે સઘળા ઉપુટી વગેરેએ આ વરસે સખત ને સાંઈ કામ કર્યું હતું. મારો એવો મત છે કે સરકારી જિલ્લાઓમાં ઉપુટીઓને ગળઉપરોંત કામ છે, અને જો મદદ નહિ મળે તો આવતા વર્ષમાં પોતાનું કામ કરી શકશે નહિ. એ સઘળા અનુભવી માણસો છે, અને હું ધારું કે સઘળાએ ઘણી હાંસ ને મહેનતથી પોતાનું કામ કર્યું છે. રાવસાહેબ મોહનલાલ રણછોડાસ જૂનામાં જૂના ઉપુટી જેની હાલ ૫૫ વર્ષની ઊંમર છે અને જેના હવાલામાં ઘણામાં ઘણી નિયાજો છે, તો પણ તેણે પોતાનું કામ હમેશ માફક વખતસર પૂરું કર્યું હતું. કાઠીયાવાડ તથા, મહીકાંઠાના ઉપુટી ઇન્સ્પેક્ટરોને માટે પણ તેમજ લખતાં મને ખુશી ઉપજે છે. રાવબાહાદુર ગોપાળજી મુરબાઈ દયાર્થના ઉપરીપણા હોય કાઠીયાવાડમાં કામ વખતસર થયું હતું. દિયાંના દરેક પ્રાંતની કેટલીક નિયાજો મેં જોઈ અને હું કહેવાને ઘણા ખુશી છું કે તે ઘણીખરી અબ્યાસમાં ઘણી સારી છે જેને માટે ઉપુટી તથા સખઉપુટીઓને સાબાથી ઘટે છે. આ વરસ આખરે મિ. કનૈયાલાલ ગિરધરલાલ ધ્રુવે બાવનગરના રાજ્યમાં નોકરી મળી. મિ. ધ્રુવ ઘણા વર્ષનો એક ઘણોજ લોકપ્રિય અને સાંઈ કામ કરનાર હતો, અને એની બદલીથી આ કારખાનાને એક ખોટ લાગી છે.

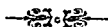
વિદ્યાહુનરના સુધારા વિષે.

રોજાવંત.

પિયોસુ વિદ્યાસુધા, કેદીજન તૃપ્ત ન થાઓ;

કરો બહાદુરી યાર, જરા દીલ ડરી ન જાઓ;
 જગત્કર્તાની મેહર, રાખ્ય ઇંગ્રેજ આખું.
 વિદ્યાહુનર કામ, સર્વ સન્નિવનને ફાળું;
 અથડાતો બહુજન, અબણને અતિ અસાની;
 માન ધરંતા મૂર્ખ, ગણે પોતાને સ્તાની.
 ધણો વધારે વહેમ, જનોને ઠગવા કાળે;
 મસ્તાના જ્યમ સાંઠ, તેમ લોકોમાં ગાળે;
 સંસ્કૃત વાણી બણે, શુદ્ધ તો પાપી થાણે.
 યવન વાણી જાણેય, યવન તે તો કહેવાયે;
 અંગ્રેજ નવ બણો, મેલેજી બાધા એ ભૂંડી;
 સમળે સુધર્મી લોક, ગર્હ ક્યમ બુદ્ધિ બૂંડી;
 એમ માલી બાળવી, જનોને બેમો ધાસે,
 મનમા રાખે કૂડ, બણે તો આપ ન ચાસે.
 શીખી શાસ્ત્રજ્ઞન કોઈ, પ્રમાદી યધન કરતા,
 દેશ સુધારા કાજ, કાઈ કામો નવ કરતા;
 પંડિત ઘર પર બાળ, જતા બણવાને જ્યારે;
 તે રાખી મન મેલ, બણાવે પૂરું ન કપારે.
 બાથકી અરિ આરિ, આર્ય વિદ્યા પરવારી;
 દશવીંધીના દીન, સહને માથે બારી;
 પેહેલી ચઢીને પડી, હવે ચઢતી આવી છે.
 કરે સુધારો મુહાવ, જનો સૌને બાવી છે;
 પસરી હિંદુસ્તાન, દેશમાં ગામે ગામે.
 રાવરંક સરદાર, સહને ધામે ધામે;
 માટે દેશી લોક, બાંધે કમ્મરને માડો;
 કરિ વિદ્યા અભ્યાસ, અનીતિ ઢરથરે છાંડો.
 હુદય તુષ્ટમાં ભરો, હુનરો રૂપી બાણો;
 બુદ્ધિ આપ કરધરી, ખૂબ જીતસાથી તાણો;
 ફોંખે હિંદુસ્તાન, દેશમાં ચારે પાસે,
 દરિદ્રતા અસાન, દેશ છોડીને નાસે;

જુઓ દેશ ઇંગ્લાંડ, નેથી મ્હોટું પદ પામ્યો;
 વિદ્યાહુનર વડે, અમલ બહુ દેશે જામ્યો;
 હુનરથી પ્રખ્યાત, હતા ઝીનના જન-ગ્રાજ,
 અમેરિકાના લોક, અહો શા હુનરે ખ્યાલ્યા;
 અસલ યદી સુધરેલ, હવે ક્યમ પાછા બાગો;
 કરી વહેમને દૂર, દેશી ઉદ્યમમાં લાગો;
 સર્વ જનોનું હોત જાણિ સૌ નરને નારી;
 દેશ સુધારા કાર્ય, આદરો ઉમંગ ધારી.
 ધણું ધણું થું કરું, વખત નહિ આવે આવો;
 સમજ સજ્જન લોક, વા'લથી બાળ જણાવો;
 રેવાધર નમી ચરણ, જમત કર્વાયું જાયું.
 વિદ્યા હુનર વધે, દેશમાં તો દિલ રાયું.

સારસંગ્રહ.

નિજામને રાજ્યાભિષેક. ગયા ફેબ્રુઆરી માસની ૫ મી તારીખે આપણા લોકપ્રિય મવનર જનરલે હૈદરાબાદમાં આવી બારે માસાઠની સાથે ક્યો હતો, અને દિવાનનું કામ સરસાભારે જનતા વડા હીકરા લાયકતાઅ-લીને આપવામાં આવ્યું છે.

ઈબ્રાહિમ બિલ્લ છેવટે હિંદુસ્તાનની સરકારમાં એના ફરવાએલા રૂપમાં પાસ થયું છે, અને એના રૂએ આંગલો ઇન્ડિયનેનો અમુક દેશી અમલદારો ઈનસાફ કરી શકશે, પણ તેના બદલામાં એ અંચળ કોમને હજારો મનપસંદ મ્યુરીનો હક બક્ષવામાં આવ્યો છે.

ગુજરાત કોલેજ.—આ કોલેજમાં પી. ઈ. ની પરીક્ષા માટેના વર્ગમાં ૨૭ જોકરાઓ અને પેહેલી બી. એ. ની પરીક્ષા માટેના વર્ગમાં ૧૦ જોકરાઓ થીએ છે. મેટ્રિક્યુલેશનના વર્ગમાં ૮૬ જોકરાઓ છે. પેહેલી બી. એ. ની પરીક્ષા સુધાની કેળવણી આપવાનો હક આ કોલેજની માગણી મુજબ મુંબઈના યુનીવર્સિટીએ આપ્યો છે.

ધૂમકેતુ.—પશ્ચિમ તરફ આકાશમાં જે પુંછડીએ તારો હાલમાં રાત્રી

જોનામાં આવે છે તે પાનસ નામના ખગોલવેત્તાએ સન ૧૮૧૨ માં માર-
સેનીસમાં જોયો હતો તેજ છે એમ કહેવાય છે. આ વરસમાં તેનાં પાછાં
આવવાની આશા રાખવામાં આવી હતી, અને ઘણા વખત યયાં તેની
શોધમાં હતા. તે ગયા સપ્ટેમ્બરની બીજી તારીખે ન્યુયોર્કમાં મે. બરકસની
નજરે પડ્યો હતો. તેના ઘણામાં ઘણા ચળકાટનો વખત હવે વહી ગયો છે.
તે જલદી જલદી સ્વર્ણ રૂપાવ રતો આવતા જુલાઈ મહિનામાં આખરે અલોપ
થઈ જશે. અનુભવી તપાસ રાખનારાઓની નોંધ જોતા ચળકાટની બા-
બતમાં કેટલાએક તરેહવાર ફેરફાર નેમા થયલા છે. એ વગર ખૂબી કોઈ
બાબતમાં તે લોકોનું ધ્યાન એવવાની યોગ્યતા ધરાવતો નથી. બીજી એક
નાનો તારો ઝડપથી અગ્નિકોણ બહારી જતો તા. ૧૨ મીએ જણાયો હતો.
પણ તે મદ્રાસમાં જોવામાં આવ્યો નથી. એક નિયમિત વખતસરનો પૂંછ-
ડીઓ તારો સપ્ટેમ્બરમાં રૂપાવ રશે અને આવતા વરસના માર્ચ ને મે
મહિનામાં બીજા એ ધૂમકેતુઓ જોવામાં આવશે. નિયમિત કાળના પૂંછડીયા
તારા એટલા બધા જણાવામાં આવેલા છે કે આપણે તેમાંના એક અથવા
વધારેનાં દર્શન થયા વગર કવચિતજ રહે છે.

અગ્રેજ ગ્રંથકારોને પ્રજા તરફથી મળતા આમય ઉપરથી તે લોકોમાં
વાચનનો ચોખ્ખો કેટલો છે તેનું અનુમાન થઈ શકે છે. પ્રસિદ્ધ કાદંબરીકાર
તથા નાટક રચનાર આનંદની દ્રેલાપને પોતાના ગ્રંથના વેચાણથી રૂ.
૭૦૦૦૦૦ મળ્યા હતા. સરેવાલ્ડર સ્કાટને નવલ વારતાઓના રૂ. ૨૬૦૦૦૦,
મીસસ દ્રેલોપને વીસ વરસ સુધીના લખાણના રૂ. ૨૦૦૦૦૦, માણ કવિ
વાઈસરાયના કાદંબરીકાર પિતા લાર્ડ લિટનને રૂ. ૮૦૦૦૦૦, ચાર્લસ ડીક-
ન્સને તેની નોંધેલ વારતાથી પણ વરસમાં રૂ. ૧૦૦૦૦૦; લાર્ડ બીકનસ
ફીલ્ડને પોતાના લખાણથી રૂ. ૩૦૦૦૦૦, અને હાલના રાજ કવિ રેનિસનને
કવિઓમાં સહુથી વધારે ધન પ્રાપ્તિ થઈ છે. શૃંગારરસમાં વખણાવ્યા કવિ.
બાવરનને પોતાના કવિતા ગ્રંથોથી રૂ. ૩૦૦૦૦, અને પ્રખ્યાત ઇતિહાસ
લખનાર લાર્ડ મેકાલેનો ઇંગ્લાંડનો ઇતિહાસ જે દિવસે બહાર પડ્યો તે
દિવસે તેની ૨૫૦૦૦ નકલો ઉપડી ગઈ એટલુંજ નહિ પણ અડવાડીયામાં
જે એક લાખ કોપી છપાવેલી તેમાંના એક પણ મળે નહિ એમ યશું હતું
તેને રૂ. ૨૦૦૦૦૦, ગીબનને રૂ. ૧૦૦૦૦૦, મી પર્સીને જે લાખ અને સમા-

દીનને પણ તેનાં લંબાણથી તેટલાજ મળ્યા હતા આ દેશના ગ્રંથકારો ગ્રંથ
મળી તે ઉપર સ્વતંત્ર રીતે રહી ગુજારો કરી શકે એવા દિવસ ક્યારે આવશે.

હિંદુવિદ્યાર્થીએ મળવેલું માન—કૅપ્ટીજની પાઠશાળામાં મુંબાઇના
રેલ્વાયી છબીવદાસ લલુબાઇના, છોકરા મી. રામદાસે “પ્રિવિયસ” પરીક્ષા
પસાર કરીછે. એ ટકુંજ નહિ પણ ગણિતના વિષયમાં સઘળા પાસ થએલા
વિદ્યાર્થીઓ કરતાં તે પહેલે નંબરે ઉતર્યો છે. આ પાઠશાળામાં આ દેશનો
આ પહેલોજ વિદ્યાર્થી માન સાથે પાસ થયો છે.

વિજ્ઞાનીક રોગનીના કુ વદા—આ વિષયને જ્યારે વિદ્વાનોથી ઉત્તેજ
મળ્યું છે ત્યારે તેમાં આપણી તફ્ફી વિષેય જોલવાનું કશું રહ્યું નથી. એવું
ઝોકસ થયું છે કે વિજ્ઞાનીક રોગની જેમ દરેક રોગનીમાં સર્વેથી છેલી છે
તેમજ તે તંદુરસ્તોની જાગજાણીની બાબતમાં પણ બીજી સર્વે રોગનીઓ
કરતાં કાપદેમંદછે અખરાઓ ઉપરથી જાહેર થયું છે કે સર્વેથી નુકસાન
કારક રોગની મીઠાબત્તીની છે. વિજ્ઞાનીક રોગનીમાં ‘આફ’ અને ઇન્ફ્લુ-
એન્સાઇડ એવા બે વર્ગો છે, અને એ બંને જાતની રોગનીઓમાંની પહેલી
ધરની બાહર અને બીજી ઘરમાં વાપરવાને બદલ કાપદા ભરેલી ગણાઇછે.
એ રોગનીની મુકાબલે ગેસ, કેરોસીન અને કોલ્ડ નામે એક જાતનું તેલ,
મીઠાબત્તી અને પારાફીન નામે એકજાતની બત્તી—એ સર્વેને સળગાવ્યાથી
યતી રોગનીઓમાં એટલો બધો ફેફડે છે કે એ સર્વેમાંથી બળતી વખતે પાણી
અથવા તો કેર્બોનીક એસીડ નામે વગ્નની ગેસ વધતાં કે ઓછાં પ્રમાણમાં
નીકળીને હવા ખરાબ કરેછે ત્યારે વિજ્ઞાનીના ઉપલા બંને પ્રકારોવાળી
રોગનીમાંથી એમ કદી થતું નથી. મીઠાબત્તીમાંથી એ વગ્નનો સર્વેથી
વધારે નીકળેછે તેમજ એ બત્તીની રોગનીમાં ગરમીનું પ્રમાણ પણ બીજી
રોગનીઓ કરતાં વધતુંજ છે. એવું માનવામાં આવેછે કે એક ઓરગાની
હવાને છ માણસો જેટલી ખરાબ કરી શકે તેટલી ગેસની એક બત્તી ખરાબ
કરી શકે છે. ગેસની ગરમી વિજ્ઞાનીક રોગની કરતાં વગ્નગણી વધારે હોયછે.

કમનશીબ પંડિતા કમાબાઈ. વિશે ઇંગ્લાંડના એક પરબાર્યો પત્ર
ઉપરથી જાણીને દલગીરી ઉપજે છે કે ઇલા ખ્રીસ્તમમ ઉપરના ગખત
યંત્રીથી એ ખિચારી બેઠકાને તદ્દન બેહેરી.યઈ ગઇછે, અને ડાકટરો

ધારતી આપે છે કે તે હવે કદી પણ સાંભળી શકશે નહિ. ૫

‘વડોદરામાં એક મરદારી બેંક—ગઈ તા. ૧ લી ફેબ્રુઆરીએ ગાયક-
વાડે વડોદરા ખાતે એક સરકારી બેંક ઉઘાડી છે. કહે છે કે આ ખાતાથી
ધરણી અને વેપારી વર્ગને મોટી મદદ મળશે. ૬

મુંબાઈમાં આવેલો એક મોટા કદનો માણસ.—મુંબાઈમાં એક
કાગીનો પ્રાણી આલ્યો છે અને તેની ઉંમર ૬૦ વર્સની છે. તેની લંબાઈ
૮ ફીટ છે અને તેના પ્રમાણમાં શરીરના બાગો પણ મોટા કદાવર છે.
તેના પેહેરવાના બોટની લંબાઈ ૧૬ ઇંચની છે અને તેને બેંધનેજ મા
ણસ તુરત અભયબીમા પડે છે. તેને વિષે એવું કહેવામાં આવે છે કે તે
અગાઉ-બ્રિટિશ લશ્કરમાં નોકર હતો અને હાલ તેને પેનશન મળે છે. તે
એવું કહે છે કે તે અગાઉ બીજા ખોરાક શિવાય પ્રણાનું ૧૨ ચર દૂધ પીતો
હતો હાલ તે પોતાની જોડીને લીધે ૩ ચર દૂધ પીએ છે, તો પણ તેને રોજ
૮ ચરની રોટલી ખાવાને બેંધએ છે. એક ઇંગ્લેન્ડ ગ્રામ્યે રૂ. ૫૦૦૦
તથા તેને આવવા જવાનો ખર્ચ આપીને તેને અમેરિકામાં લઈ જવાની
માગણી કરી છે, પણ આ માણસ “વયન” ના મુલકમાં જઈ જાતે ધર્મ
બ્રહ્મ થવાને ઇચ્છતો નથી. ૭

સ્વતંત્રતાપર પ્રીતિ.—જંગલના નામનો એક રજપૂત કુંઈ રાજાદારી
ખટખટ માટે નામદાર ગવરનરે જનરલના હુકમથી ૩૬ કરવામાં આવ્યો
હતો. સને ૧૮૭૧ ગુપ્તો તેને લાહોરની તુરંગમાં બંધવા તરફ રાખેલો હતો.
એ પછી તેને જનના કોઈ પણ બાગમાં કરવા હરવાની તથા જે ગમે તે પા-
તાને હાથે રાંધીને ખાવાની અને દીવાની ઝમના કેદીઓ સાથે માન્યોત
કરવાની છૂટ આપવામાં આવી હતી. પણ એક મિંદના અચાને આટલી
છૂટ પણ કુંઈની વીસાતમાં નહોતી. તે પોતાને બંધવા તરફે હુંદગી કહાડ-
વાને કદી પસંદ કરતો નહિ હતો, અને તેથી જલમાંથી મટકી ગયો. પણ
પાછો તેને પકડી લાવીને એક જનમ ટીપવાળા બંધવાની સોબતમાં મૂકવામાં
આવ્યો. એથી તે વધારે ઉગેડેડો, અને હવે તેણે પોતાની આવી બંધ
હુંદગીનો અંત લાવવાનો ડરાવ કીવો. તે પોતાના સોબતીની આગળ દરરોજ
કહેતો કે આવી ધરવશ હુંદગી ગુજારવા કરતાં તો મરવું એ વધારે પસંદ

કરવા નોગ છે. આ વિચારને તેણે આરાધ્યારે મજબૂત કીધો, અને એક રીતના તને તેની કોટડીમાં બંધ કરવામાં આવ્યો એટલે તેણે તે કોટડીમાંની ટોપલીએને સજગાવીને આગ લગાડી અને તેમાં પેતે જરા પણ બાલ્યા વગર બળી ઝુઓ. તેની આજુ બાજુ સંતરીનો પેહરો હતો, પણ તેણે એક પણ સોસીયારી ન પાડવાથી બ્યાંકિંગણુ આગે દેખાવ દીધો નહિ ત્યાંલગણુ તેને બળી મરવાની ખબર કોઈને પણ ન પડી. આગે પૂરતો દેખાવ દીધો તારે બંધી ખાનાના પેહરેગીરોની દોડ ચાલી, પણ તે જંગલ તસિંહતો તે વખતે બુંબઈ ગયો હતો. તેની લાસ લેવાને તેનો કાકો જ્વેલમાં ગએલો તે વેળા તે બાલ્યો કે મરનાર એક સિંહનું બચું હતું, જે આવી રીતે એક પાંજરામાં બંધ રહેવાનું કરી પણ સહન કરી શકે નહિ. કદાચ કાળજીના ગૂરા રજપૂતો હરદમ એમજ કરતા આવેલા છે. ચોડાંક વરસ પર એવાજ એક રજપૂત કેદીની વાત જણાવવામાં આવી હતી, જે તે એક ચરાક સજગાવીને તેની ઉપર લેકો અને બળી મરતાં લગણુ તે મુદલ ડગ્યો નહોતો ! ઇતિહાસમાં આપણે વાંચીએ છઈએ કે પહેલાં રજપૂત રાજતઓ લડાઈમાં હારતા તો એજ ખડકાવી બળી મરતા, અને બારીક વખતે લડાઈ પર ચડવા પહેલાંજ પોતાનાં ઘેરાં હોકગને સાળી મૂકી મરણીયા ધઈ શત્રુ પર જુટી પડતા, એવાત આ ઉપરથી સ્વભાવિક લાગે છે. એટલુંજ નહિ, પણ પ્રત્યક્ષ માલમ પડે છે કે સ્વતંત્રતા પર પ્રીતિ રજપૂત લોકોમાં ખૂણે ખોચરે હજી પણ એટલીજ કાયમ રહેલી છે. દહાડાની ચાલે જંગ ગયો તો જ્વેલમાં પણ ખરો રજપૂત બચ્યો તો હજી પણ કેસરીવાંજ કરી જાણે છે !

નિઝાલોના ઇનામ પત્રક.

ગોહીલવાડ પ્રાંત.

વ. નં. ૧૧૭૦. તા. ૨૭-૧-૮૩.

ભંડારીઆ—વાવડીના યોદ્ધ સુંદરજી હરજીવન ૩૦-૧૦-૦ સાણોદરના ગરાયીયા બાપબાઈ રાહાબાઈ ૩૧) ફૂલ ૩૧-૧૦-૦ સાકર વહેંચો—અમલીઆ. ગામના મહાજન લોક ઉનાળામાં પાણી સાફ ૩૧-૮-૦ તથા ૩૦-૪-૦ સાકર —ભાવનગર. મહેરબાન કાંઠીઆવાડના પોલીટીકલ એ.

નંદ બાઈન સાહેબે—કુંવાશાળામાં. ૩૬) ચોપડીયો—કુંડલા. કાલાવડના
 ચેક સુંદરજી હરજીવને—કુંવાશાળામાં. ૩૧-૧૪-૦ ચોપડીયો શી-
 હોર.—શામજી બાઈચંદ ૩૨) સાકર—ઝાંઝેર. મહેરબાન કેડી સાહે-
 બના શીરસ્તેદાર મુગનલાલ તથા તલાબના ન્યાયાધીશ પોતાંબરદાસ વગેરે
 ૩૦-૪-૦—ઉંચડી ફેજદાર બાપાલાલબાઈ ૩૦-૮-૦ સાકર—ખોટાદ.
 કુંવાશાળા, નામદાર દરબારશી તરફથી ૩૫) ચોપડીયો—ઉમરાળા. જ-
 વાડી આધવજી પુરપોતામ ૩૦-૮-૦ પાંચે ગોપાલજી મુળજી ૩૧-૮-૦
 કુલ ૩૧) મીઠાઈ—ખોપાળા. પેશ્તમાસ્તર ગીરધરલાલ ૩૦-૮-૦ વકીલ
 ભગવાનલાલ કથળચંદ ૩૦-૮-૦ કુલ ૩૧) મીઠાઈ—મઢડા. નામદાર દર-
 બારશી તરફથી—કુંવાશાળામાં. ૩૫) ચોપડીયો તથા રસેટો—પાલીતાણા.
 ઠાકોર સાહેબ તરફથી ૩૧૫-૨-૩ ચોપડીયો ૩૩) મીઠાઈ કુલ ૩૧૮-૨-૩
 —ગારીઆધાર. રાધનપુરના હજીરી રાવલ મોતીરામ વસૂતારામ ૩૨) ચો-
 પડીયો—ગણીગામ. સરવૈયર પ્રેમજી ખીમજી ૩૦-૮-૦ સાકર—હળીયાદ.
 મુકૂલ કમિટિ તરફથી ૩૦-૮-૦ મીઠાઈ—ચમારડી. ખોડાબાઈ બનેસંગ
 ૩૧) તખ્તમંગ મેઘાબાઈ ૩૦-૮-૦ કોળી ભગવાન ૩૦-૪-૦ કુલ ૩૧-૧૨-૦
 મીઠાઈ—વડોદ, મુકૂલ કમિટિના મેમ્બરો તરફથી ૩૦-૭-૦ મીઠાઈ—જસદણ.
 દરબારશી તરફથી ૩૦-૮-૦ ચોપડીયો ૩૨) મીઠાઈ કુલ ૩૨૦—વિંછીઆ
 દરબારશી તરફથી ૩૧૦) લૂગડાં—કાળાશર. પટેલ નારણ ૩૦૦ તલાહી
 પ્રેમચંદ જીણા ૩૦૦ રતનચંદ મોતી ૩૦૦ કુલ ૩૧) મીઠાઈ—લાહી. મૂખ્ય
 કારભારી સાહેબ માણેકલાલ બાધાબાઈ તરફથી ૩૨) મીઠાઈ—ચમારડી.
 મુકૂલ કમિટિના મેમ્બરો તરફથી ૩૧) મીઠાઈ—દોટડાપીઠા. વહેરા હકીમ
 ૩૦૦—ભેડારીઆ. મુખી ગાંડા ગલા તરફથી ૩૧ સાકર—કોળીઆક.
 બાવાજી ગોવિંદદાસજીએ પીતળના પ્યાલા નં. ૨ કીમત ૩૦૦—જરા. મુકૂલ
 કમિટિના મેમ્બરો ૩૦૦ સાકર—વંડા. ચેક લખમચંદ નથુ ૩૦-૫-૦ મી-
 ઠાઈ—વાવેગ. રાજગર લોવાધર ૩૦ મીઠાઈ—ધાંધળી. મેતા ચત્રબુજ
 બાઈચંદ ૩૨) મીઠાઈ—વરસ. રાએલ શી હરીસંગજી તરફથી ૩૨૦) ચોપ-
 ડીયો—ધારકા. મુકૂલ કમિટિના મેમ્બરો તરફથી ૩૦૦ મીઠાઈ—ઢસા. દેવ
 જગનલાલ નારણજી ૩૨) ચોપડીયો—સાગુસોગ. યાજ્ઞદાર ઉમેલાલ

૩૦૧ મીઠાઈ—ખજીડ, પટેલ ખોડા પોચા ૩૧૧ સાકર—ખોપાળા. સ્કુલ કમિટી—તર્ફથી ૩૦૧ મીઠાઈ—હડમતીઆ. સ્કુલ કમિટીના મેમ્બરો તર્ફથી ૩૦૧ મીઠાઈ—દેડ. કારબારી વૃન્દરાવભાઈ તર્ફથી ૩૧) કેરી—હળીઆદ. ગામ લોકો તર્ફથી ૩૦૧, મીઠાઈ—લાઠી. કારબારી સા. માણિકલાલ લાધાભાઈ ૩૨) કેરી. અને કુંભારાળામાં કારબારી સાહેબ તથા કૈબદાર સાહેબ ૩૧૧૧ તેમાં ૩૧ કારબારી સાહેબ ૩૦૧ કૈબદાર સાહેબ—સોનગઢ. ગોદી ગોરધન બેહેચર ૩૪) તથા લીમડાના બાગદાર ૩૧) કુલ ૩૫) ઉનાળામાં પાણી મોટું—રસનાળ. તાલુકદાર તર્ફથી મેમણ સોદી હમીર ૩૨) રમાલ ૩૧) મીઠાઈ—પીપળવા. રાજેશી કુંભારાવ રધનાથ ૩૩) ચોપડીયો ૩૦-૧૦-૦ રમાલ ૩૧) સાકર કુલ ૩૪-૧૦-૦—કોટડાપીઠા. તાલુકદારો તર્ફથી ૩૨) સાકર—ભાવનગર. નં. ૧ રા. પ્રતાપરામ ગોવિંદ ૩૦-૧૨-૬ ચોપડીયો રા. ઇચ્છાશંકર જટાશંકર ૩૧-૬-૩, ચોપડીયો કુલ ૩૧-૫-૯—ભાવનગર. નં. ૪ પોસ્ટમાસ્તર જીવાજી ૩૧) પતાસાં—કોળીઆદ. શીરસેદાર શીવશંકર બેચર ૩૧) પતાસાં—કુંડલા જાંચ. બાવાજી ઝીણા જીરામ ૩૦૧ મીઠાઈ—ધાંધળી. શેઠ અમરચંદ ઠાકરશી શેઠ અમરચંદ જીરાજી ૩૧)—દાઠા. જીશંકર રાજેશ્વર ૩૦-૧૦-૦ મીઠાઈ—કારીઆણી. પટેલ દલા જસમત પટેલ રધનાથ બાધા શા. તારાચંદ રતનશી ૩૧) શાકર કાનીઆદ તલાટી બાધચંદ જુઠા ૩૦૧ મીઠાઈ—જાંચોડા. મહેતાજી બાધશંકર વજીરામ ૩૫) કંસાર જમાડ્યો તેનું અર્ચ—રાણીગામ.—સરવેપર. પ્રેમજી. ખીમજી ૩૦૧ મીઠાઈ—લાઠી કુંભારાળા. કારબારી સાહેબ માણિકલાલ લાધાભાઈ ૩૧) પતાસાં કલ્યાણરાવ શીવલાલ ૩૧) કેરી રથેશ્વરમાસ્તર. જો. પાળરાવ ૩૧) કેરી કુલ ૩૩)—કોટડાપીઠા. ઠકર કાળા મીઠા ૩૦૧, ઠકર ચતુરભૂજ હીરજી ૩૦૧ ઠકર નથુ કાળા ૩૦૧ સુતાર ગોવિંદ જીવા ૩૦૧ કુલ ૩૧-૧૨-૦ મીઠાઈ—ભાવનગર નં. ૧ ગોંડલવાળા બાધશ્રીના કારબારી રા. જીશી કેશવલાલભાઈ ૩૮) પતાસાં—કોળીઆદ. શેઠ કુંવરજી ગજુલ ૩૦૧ મીઠાઈ—ત્રાપજ કુંભારાળા. નામદાર દરબારશી તર્ફથી ૩૫) લૂગડાં.—શીહોર જાંચ. વહીવટદાર સાહેબ શંભુપ્રસાદ ગૌરીશંકર ૩૧૫-૩-૬. નો. અર્ચ કરી ઊકરાએને જમાડ્યા—ટાંણા. સોના દેવાઈન બગવાનજી-૩૧) ચોપડીયો—પાલડી. અધિકા ફુલબજી કેશવજી ૩૦૧ સાકર—જાંચમેર. ૧૬-૧

ચેદસંગ જસાભાઈ રૂ૦ સાકર—તલાજા કુંન્યારાળા. નામદાર દરબારશ્રી તર્ફથી રૂ૧૦) મોપડીઓ. વાળાશ્રી કલ્યાણમોહજી તર્ફથી રૂ૧) મીઠાઈ—લા-
હીદડ. પટેલ અમરશી જ્વેરાજ રૂ૧-૧-૧ મીઠાઈ—માંડવધાગ ગુંદલાના મહેતા હગન મીઠાભાઈ રૂ૧ મીઠાઈ—પાલીતાણા. વેરા અમરચંદ
જસરાજ રૂ૫) ઉનાળામાં પાણી પાવાના—કુંદણી. ગરાશીઆપ્પોએ મળીને રૂ૧ મીઠાઈ—લાહી બાહશ્રી રામબા તર્ફથી રૂ૪) મીઠાઈ અને કુંન્યાશા-
ળામાં કારભારી માણેકવાવ લાધાભાઈએ રૂ૧) પતાસાં રવાના તા. ૨૭-૧-૮૩.
સુકામ વવા,

(ઇંગ્રેજ સહી.) કૈનયાલાલ ગિરધરલાલ.

સ. રૂ. એ. ઇ. પ્રાં. મોહીલવાડ.

પ્રાંત હાલાર.

જા. નં. ૧૬૯

૭-૨-૮૩

સાણુયળી—ટપાકારકુન ધનેશ્વર જ્વેરા તથા બીજાં ગ્રંથસ્થોએ રૂ૧) નોઠાઈ—રાવલ. સ્કૂલ કમિટિના પ્રેસિડેન્ટ તથા બીજા મેમ્બરોએ પતાસાં રૂ ૩) —ભાટીયા. ન્યાયાધીસ સાહેબ તર્ફથી રૂ ૦-૯-૦ સાકર—હડીઆણા. બીજા લીમા ખીમજી રૂ ૧૫૫ મીઠાઈ—કાલાવડ. મે. રેવન્યુ કમિશનર ના-
રણજી ફલ્લજી રૂ ૧-૪-૩ પતાસા—ધ્રોળ. મહારાજા હાકોર સાહેબે રૂ. ૨૫-૧૨-૯ મોપડીઓ તથા રમાલ—જાડીઆદેવાણી. હાકોર સાહેબે રૂ. ૩ મોપડીઓ—મોરખી ખાંચ. મહારાજા હાકોર સાહેબે રૂ ૧૫) મીઠાઈ—
ગોંડળ. મહારાજા હાકોર સાહેબ રૂ ૨૭) રમાલ તથા મીઠાઈ. અને ખાંચ સ્કૂલમાં રૂ ૧-૧૧-૦ મીઠાઈ—ગોંડળ. મહારાજા હાકોર સાહેબ તર્ફથી કું-
ન્યાશાળામાં લૂગડાં અને પતાસાં—રાજકોટ કુંન્યારાળા. ચૂડાના હાકોર સાહેબ તર્ફથી રૂ ૭૫) લૂગડાં—નેવાનગર કુંન્યારાળા. મહારાજા જામ સા-
હેબ તર્ફથી રૂ ૧૧૮) કપડાં અને નંબર રજામાં રૂ ૧૦૦-૯-૦ કપડાં તથા મીઠાઈ—મોરખી. મહારાજા આ. હાકોર સાહેબ તર્ફથી રૂ ૨૦) મીઠાઈ અને ખાંચ સ્કૂલમાં રૂ ૧૭૫ મીઠાઈ—વવાણીયા પોમટમાસતર સાહેબ તર્ફથી રૂ ૯ —મોરખી કુંન્યારાળા. મે. પોલીસ કમિશનર સાહેબ મેરામજી હારમજી રૂ ૧૧ સાકર—જોડીયા કુંન્યારાળા. ચેદ તારાચંદ નયુ રૂ ૩)

અને તાલુકા સ્કૂલમાં ૩-૨૦) મીઠાઈ—કાલાવડ. શીરસ્તેદાર હીમ-
ભાઈ વસંતરામ કુંબાશાળામાં ૩-૨) મીઠાઈ—સલાયા. ડકર ગોકળદાસ
નજી તથા બાણજી મેઘજી ૩-૬-૧૪-૦ શેરડી તથા મીઠાઈ—ખંભા-
યા. ડકર ખીમજી જીરામ ૩-૪) શેરડી—ગુંદા. વૈવટદાર તર્કુથી ૩-૦
૧૩—ઉપલેટા. મે. મેજર એચ. એલ, નંદ ગોંડલના બેઝન્ટ એડમીની-
ટ સાહેબે ડાકોર સાહેબ તર્કુથી ૩-૧૦) સાકર અને પોતાના પદરના ૩

પરત કરનારને રોકડા—ગોંડળ કુંબાશાળામાં ડાકોર સાહેબ તર્કુથી ૩-
૧૦-૦ પતાસાં અને ૩-૨૫) મગજ. કોડારી મોહનલાલ શાબાગચંદ ૩-
૨૦-૦ પતાસાં—વીરપૂર. ડાકોર સાહેબ તર્કુથી ૩-૧) મીઠાઈ—કદોરણા.
ડા. ગરાશીઆ ગગજીભાઈ તર્કુથી ૩-૨) પતાસાં—ધોરાજી. મે. બેઝન્ટ
એડમીનીસ્ટ્રેટ સાહેબ તર્કુથી ૩-૧૦) પતાસાં—અને ખાંચ સ્કૂલમાં ૩-૧૦

અને નાઇટ સ્કૂલમાં ૩-૧-૧૩-૩ પતાસાં—અને કુંબાશાળામાં ૩-૨૪
પતાસાં તથા છોદા—અને ૩-૨૧ પતાસાં—છત્રાસા. ગરાશીઆ હરિસંગ જ્યે-
શીજી ૦૧ ખજુર.—મુલીલા. હાલાર પ્રાંતના મે. આસિસ્ટન્ટ પોલીટીકાલ
એજન્ટ સાહેબ ૩-૧) સાકર—એડી. મિસિસ મેકલીલેન્ડ તર્કુથી ૩-૨) મી-

ઠાઈ—વંચણી. કુમાર જીવણસંઘજી તર્કુથી ૩-૧) મીઠાઈ—ભાડલા. મહેર-
ખાન નવાનગરના મે. રેવન્યુકમિશનર સાહેબ તર્કુથી ૩-૧૧ સાકર. વહીવટદાર
તથા ન્યાયાધીશ સાહેબે ૩-૧૧ પતાસાં—ખંભાલીયા. શેઠ ડાકરશી મૂળજી
હસ્તે તેમના ચીરંજીવી શેઠ દામોદરભાઈ તથા પ્રાગજીભાઈ ૩-૫) ચોપડીઆ

તથા પેડા—સલાયા. સ્કૂલ કમિટિના મેમ્બરો ૩-૨) સાકર—રાવલ. વકીલ
જેઠાભાઈ દયાલ ૩-૦૧ દાળીયા અને પોલીસ કોર્ટનું ઝીણા બવાન ૩-૧૧
શેરડી, દાળીયા, પવા—જોડીયા. વકીલ પીતાંબર જીવરાજ ૩-૦૧ દ્રાક્ષ.
આસિસ્ટન્ટ કલ્યાણજી રામજી ૩-૧) દ્રાક્ષ અને કુંબાશાળામાં વકીલ પીતાં-

બર જીવરાજ ૩-૦૧૧ દ્રાક્ષ આસી. કલ્યાણજી રામજી ૦૧૧ દ્રાક્ષ—ખેતા.
હા. બીમજી માધવજી ૩-૦-૬-૦ દ્રાક્ષ—કાલાવડ. ન્યાયાધીશ કોર્ટના કા-
રકુન ખાવા શેવજી ૩-૧૨) મીઠાઈ રૂપિયા બાર—મુલીલા. સ્કૂલ કમિટિના
મેમ્બરો તર્કુથી ૩-૦-૪-૬ પતાસાં—ગોંડળ કુંબાશાળા. અસ્પેનખાઈ મો-

ઘીખાઈ ૩-૨૦) પતાસાં—શેરડી. ગોંડલના મહેરખાન કોર્ટેસ્ટ ઈન્સ્પેક્ટર સા-
હેબ ૩-૨-૬-૦ સાકર—ધોરાજી ખાંચ. શેઠ રૂઢનાયજી માધવજી ૩-૧૧ સાકર.

(ઉગ્રેજી સહી.) ગણપતરામ અનુધરામ.
સ. ડ. એ. ઇ. પ્રાં. હાલાર.

પ્રાંત જાલાવાડ.

અ. નં. ૧૧૮૧

-૧૦-૨-૮૩ -

પ્રાગપ્રા.—કુમારના માધવસિંહજી બાઈ તર્ફથી રૂ ૫) મીઠાઈ. ભરાડા. રાણામી કલ્યાણસિંહજીની માતૃમી તર્ફથી. રૂ ૧) મીઠાઈ રૂ ૧) રાણામી પથાબાઈ તર્ફથી—કોંઠ. ભાગીદારો તર્ફથી રૂ ૨) સા કરે.—વાંઠાવદર, મેતા છગન દેવદરણ રૂ ૧ થા. કરેશનજી પાટી ૩ ના કુલ. રૂ ૧૦—માણણીવાદ. રાણામી મેધજી સગર ૧૩. ધેર કુમારનો જન્મ થવાથી રૂ ૧૦ સાકર.—વઢવાણુપ્રાંચ. નં ૧ લો રા. વકીલ કલ્યાણજી પુંજરામ તર્ફથી ઝોદિચ્છહિતેચ્છુ, ની ઝોપડીઓ ૨-૫-૬.—દેદાદગ. જાલા કાલુબાઈ ૦-૬-૦ ગોસળીઆ ભાઈચંદા રૂ ૧ થા. ઝોધડ હીમજી ૧ થા. કચરા અબજી ૦ જાલા અમરસંગ ૧-૫ આરવા. સર્વે પટેલો તર્ફથી રૂ ૧)—વઢવાણુ કું. રૂ ૧૨-૧૨-૩ નાહીર રૂ ૧ નેરો તથા સતારા કટારા સિવાય નિશાળમાં શીવાધને તૈયાર થએલાં કપ નામદાર ડાકોરે સહિબનાં માતૃમી માજીરાજ બાઈએ યહિચ્છુ. રૂ ૧૦) ના. મદાર દરબારમી તર્ફથી ઝોપડીઓ તથા મીઠાઈ રૂ ૨) વકીલ કલ્યાણજી પુંજરામ તર્ફથી.—પાણુશિણા. રાણા અમરસિંહ જોડાબાઈએ રૂ ૪) સા કરે વગેરે ઇનામ.—કુકડા. મજકુરના ભાગદાર પરમાર નયુબાઈ રમાબાઈ તથા રામાબાઈ કુંચડજી તર્ફથી રૂ ૧૦ મીઠાઈ.—સખતર. શેઠ. ચેચરદાસ ગોકળદાસ તર્ફથી રૂ ૧૦ પતાસાં.—દશાડા. ભાગદાર મસિક જોરાવર આ. નજીતા કામદાર સહિબ મહીપતરામ બાઈએ પોતાને વતન જતી વખતે રૂ ૧)—કરમદ. મહારાજધોરાજ મહારાજ રાજસહિબ તર્ફથી રૂ ૫)—ભરાડા. રૂ ૧) પતાસાં, સાકર, ટોપર મજકુરના. રહીસ આખી મહારાજ લક્ષમણદામજી તર્ફથી રૂ ૧૦ પતાસાં રધુરામની માતૃમી જીતુબાઈ તર્ફથી —વાંઠાવદર. દોથી. કુલચંદ ડાલાબાઈ તર્ફથી રૂ ૨)—રંગપુર. મજકુરના રહીસ પ્રભુદાસ રામદાસે રૂ ૧).—ગુંજર. ગામ ખાતે મીઠાઈ રૂ ૧)—ભલગામડા. લાલજી જગજીવન તર્ફથી રૂ. ૧ સાકર.—અંકેજાળીઆ. રૂ ૧૦ જોકેરોએને સાર રૂ ૧૦ આલસુના જોકેરોએને દલણા.—વશોદ નકમ કમિટિ તર્ફથી રૂ ૧૦—અગાણા. નામદાર દરબાર સહિબ તર્ફથી જોકેરોએને રૂ ૧-૧૦-૧ ઝોપડીઓ.—

(ઇંગ્રેજ સહી) કુખજીલાલ ગોવિંદલાલ.

રૂ. એ. ઇ. પ્રાંત જાલાવાડ.

અનુસૂચિત શાળાપત્રના સવાજન વિગેરે તાલુકાની પદ્ધતિ.

તા. ૧ લાં આગસ્ટ સને ૧૮૮૩ થી તા. ૩૧ મીં ડીસેમ્બર ૧૮૮૪ મુખી.

કોની તફતી.

મને ૧૮૮૩ સને ૧૮૮૪

મે. રા. સા. સુરત દક્ષિણ વિ. ડ. એ. ઇ. મા. ૧-૩-૦

મે. ભાગીવાલ પ્રાણવાય. ડરેક્ટર સાહેબ. ૧-૩-૦

વડોદરા સ્ટેટ.

મે. રા. સા. મહિલાલ નમુબાઈ મુંબાઈની. ૨૨-૦-૦

ગુ. નિ. ડ. એ. ઇ. સા.

મે. કચ્છપ્રાંતના એ. ઇ. સા. ૮૭-૨૪-૦

મે. રા. સા. મહિપતરામ રૂપરામ. પ્રિન્સિપાલ } ૧-૦-૦
સાહેબ અમદાવાદ ટ્રેનિંગકો. }

આજમ. રાજકોટ તાલુકા સ્કૂલમાસ્તરે ૨-૪-૦

આ. ભૂલેસ્વર પુસ્તકાલયના સેક્રેટરી સા. ૧-૩-૦

પાટણ કુંભાયાળાના મહેતાજી. ૧-૩-૦

રા. ડુંગરથી નરીતમ—(વરવાલા) ૧-૩-૦ ૧-૩-૦

આ. અંમાતની સ. ગુ. ન. ૦-૦-૦ ૨-૧-૦

આ. દારકાં મુખ્ય સ્કૂલના હેડમાસ્તરે. ૧-૩-૦

આ. વડોદરા કુંભાયાળો નં. ૧ ૧-૩-૦

આ. અમદાવાદ ફી. મેલ ટ્રેનિંગોલેજ. ૧-૦-૦

મે. નારણરાવ બાસ્કરે પંચ. ડ. એ. ઇ. વડોદરા સ્ટેટ. ૧-૩-૦

રા. આશારામ ઇસ્તર. (આંખરડી) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

રા. વલ્લભદાસ નંદલાલ. (સોહંત્રા.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

રા. હગનલાલ ત્રીકમદામ. (ધર્મજ.) ૦-૦-૦ ૧-૦-૦

રા. રામચંકર ઇસ્તર. (મુંબાઈ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

રા. આણંદરામ પ્રેમચંકર (ભરૂચ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

રા. મનમુખ રાવચં. (બાદરણ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

મે. વળાના ઉપધી ન્યાયાધી. સા. ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

આ. જુનાગઢ નાગર સ્કૂલના હેડમા. ૦-૦-૦ ૧-૧-૦

આ. તાપણ ગૌરીજીકર. ફ. એ. એ. સ્કૂ. (પેટલાદ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

ઇ. આ. સ. ગ. નિ. મહેતાજી (કર્તીદોટ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

આ. પેતાબાઈ કેશવરામ (અણુરવી.) ૧-૩-૦ ૦-૦-૦

ઇ. આ. સ. ગ. નિ. મહેતાજી (પહીજ.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

નેકનામદારે હરકુચ યાણીની કુંભાયાળા. ૧-૦-૦

(અમદાવાદ.)

ઇ. આ. સ. ગુ. નિ. મહેતાજી (વાપપર.) ૦-૦-૦ ૧-૩-૦

—૦૦૦૦૦૦—

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER.
APRIL 1884.

પુસ્તક ૨૩ સુ.

એપ્રિલ

અંક ૪ થો.

મે'તાણ બહુ મોટું પુજ નામ તેમ છે કામ:-

કર ખેતે મન ક્ષેત્રની, ખરી ખેતી ધરી હામ

અવકમણિકા ૫૪ CONTENTS PAGES

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ... ૭૩

કેળવણી ખાતાનું સંગ્રહસ્થાન... ૮૧

પુસ્તકોની પહોચ... ૮૭

સારસંગ્રહ... ૯૨

નિશાળોનાં ધનામ પત્રક... ૯૬

A Short History of the English

Nation 73

Educational Exhibition... 81

Notices of New Publications .. 87

Pickings from the Press. .. 92

List of Prizes distributed in

Schools, 96

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમંદાવાદમાં

માગાની હવેલીમધ્યે પુનાઈડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રણછોડલાલ ગંગારામે છાપી પ્રગટ કર્યું

મૂલ્ય { ૩૧) વરસનો અગાઉથીજ. } ટપાલ અર્થ
{ ૩૦) જુલક એક અંકના. } વાળું.

ગુજરાતશાલ્પત્ર.

પુસ્તક ૨૩ મું.

એપ્રિલ.

સન ૧૮૮૪.

અંક ૪ થો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૪ મું. સૈન્યસત્તાક રાજ્ય. ઇ. સ. ૧૬૪૯ થી ૧૬૬૦ મુધી.

નવિત રાજ્યસ્થાપના નિરંકુશીઆએ ગુર્ત પોતાના ધાંપા પ્રમાણે કરવા માંડી. રાજાને મારી નાંખ્યો તે દિવસેજ સાંજ એક તેમણે દેરો કાઢ્યો, કે આશ્ચર્યક્રમ્ય છે તે પ્રિન્સઆવ પેલ્સના નામથી સાધારણ રીતે ઓળખાય છે, તેને અથવા ખીજા કોઈને પણ નો કોઈ માણસ રાજા એમ પોકારશે, તો તે માણસ રથદ્રોહી ગણાઈ મોટી શિક્ષાને પાત્ર થશે. પછી ૬ ઠી ફેબ્રુઆરીએ હરાવ કર્યો કે અમીરની સભા નિરપયોગી તથા દહેશત બરેલી ધારી પાર્લામેંટે કાઢી નાખી છે. ખીજેજ દહાડે પ્રજાસત્તાક રાજનું જાહેરનામું બહાર પડ્યું (તા. ૭ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૪૬) અને એમાં સાફ લખ્યું કે રાજપદ નકામું, બોલનરૂપ, અને બધ બરેલું છે. ૮ મી ફેબ્રુઆરીએ રાજ્યની નવી મોહાર કોતરાવી; અને ખીજે દહાડેથી ઇનસાફની કોરટો પાછી ચાલુ કરી. રાજ્ય ચલાવવા ૩૮ પુરોની એક કાઉન્સલ ઠરી

* આ હરાવ કરતી વેળા ૨૯ મત વિરુદ્ધ અને ૪૪ તે તર્ફ હતા. નિરંકુશીઆએ પાર્લામેંટને જુલાન આપી પોતાના મતનાજ સંબાસદો રહેવા દીધા હતા, તોપણ તેમાંથીએ લગભગ અડધા તો સામા થયા, એ ઉપરથીજ જણાય છે એમણે કરવા ધારેલું રાજ્યાંતર તમામ ઇંગ્રેજોને કે-લું બધું અપ્રિય હશે.

તેનો ખાડવા એ પ્રમુખ, અને મિલ્કન (૪ લાડનો નામ એ મટાકવિ) એ
સાદિન સેક્રેટરી નામાયો ૧૪ મી ફેબ્રુઆરી ૧/૪૬.

આ રીતે ઇંગ્લાડમાં તડાકાબધ પ્રજાસત્તાક રાજ ચઢ્યાન યદ્ય ગયું.
પણ આટલું યાદ રાખવું કે તે તમામ લોકની ડેવળ મળી વિરૂદ્ધ હતું, અને
એમ હતું તો પછી તેને પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કહેવું એજ અમને યોગ્ય લાગતું
નથી એ તો ખરૂં જોઈએ તો સૈન્યસત્તાક રાજ્ય હતું દરેક દેશમાં જ્યારે
લશ્કરેનું જોર યધી પડેલે, ત્યારે તે પોતાની મઝીમાં આવે તેવું સૂચ્ય ગયા
પત કરેલે, પણ રાજ્યના ખરા ધણી તો સિપાહીઓજ યદ્ય રહેલે ઇંગ્લા
ડમાં પણ આ સમે એમજ થયું આ બન્ધ સિપાહીઓનો વિચર ખરેખર
પ્રજાસત્તાક રાજ્યજ ગ્યાપવાનો હતો એ કબુલ કરીએ, તોપણ તેમાં યદ્ય શું
તમામ પ્રજાની મઝીનિરૂદ્ધ તેમણે મામા વેલણ ધાલાનેજ ઓસડ પાના
જેવું કર્યું અને તેનું કૃણ હેન્ટે શું થાય પણ એજ ક્રોતે કડવું ગધાવું
ઓસડ કદાપિ બળાતકારને લીધે એકવાર પેગમાં ઉતરે, તોપણ અતરનો
જોડો કઠાયો તેને તત્કાળજ પાછું વમન કરી નાખાવ્યાનિના કદી પણ રહે નહિ.

એમજ અહિયા થયું એમ શી રીતે થયું તેજ આ સૈન્યસત્તાક રા
જ્યના ઇતિહાસમાં મુખ્યત્વે કરીને જોવાનું છે, પણ તે પહેલા આપણે
જોઈએ કે આ ઝેરનો ઘૂંટડો ગળે ઉતારતા લોકે કાઈ તર્ફડીયા માર્યા કે
નહિ. ઇંગ્લાડ તો બિચારું શું કરે એમ હતું તે તો પ્રજાસત્તાક સિપાહી
ઓથી હારી એક મૂઝીનય યદ્ય પડ્યું હતું. રાજપક્ષની ઉદ્દાનણી કરે, તો
આયર્લેન્ડ કે સ્કોટ્લેન્ડ કાઈ કરી શકે એમ હતું, અને તેમણે તેમ તત્કાળજ
કર્યું, અગર જો માજી રાજને પાપમાલીએ પહોચાડવામાં એજ મુલકો
અત્યારે મુધી અગ્રેસર યદ્ય વર્ત્યા હતા.

આયર્લેન્ડ પાર્લામેન્ટને (૮ સ. ૧૯૪૮માં) સે પી દીધું તે પહેલા ત્યાંની
મુખેદારી ઉપર રાજ તર્ફથી ઓર્માડનો ઠાકોર ઘણા વખતથી હતો તેને
ત્યાના કાયોનિક લોકે આ સમે એકદમ આમતણ કર્યું અને તેણે આની
ડમ્બલન, બેલ્ફાસ્ટ, ને લડનડરી સિવાય સઘળા કિલ્લા સહિજમાં કબજે કરી
લીધા આ સાબળી પાર્લામેન્ટે કામ્બેલને હુકમ કર્યો કે ત્યાં જઈને તમારે
તેનો તામડતોક બલોબત કરી નાખવો (૨૨ મી જુન ૧૯૪૬.)

કામ્બેલ ઝડ દાંત પીસી કાળકરાળ રૂપેજ આપણાંડ જ્યા તૈયાર થયો. અહિંના લોકે આઠ વર્ષ ઉપર પ્રોટેસ્ટાંટોની જે કતલ ચલાવી હતી તે હજી સધળા ઇંગ્રેજોની છાતીમાં સાધ્યા કરતી હતી, અને તેથી આ ધર્માંધ લશ્કરે તો વેર વેરજ પોકારતું આપણાંડને કિનારે ઉતર્યું. કામ્બેલની રાજનીતિ પણ આ વેળાકેવળ કૂરતાથીજ આ બિચારા ટાપુને જેર કરવાની હતી, કેમકે રકાટલાંડ બંડ કરવાની તૈયારીપર હતું. આખા યુરોપમાં રાજદત્તાની અખર સાંભળતાંજ મોટો હાહાકાર વર્તી રહ્યો હતો, કેટલાંક રાજ્યે ઇંગ્લાંડના એલ-ઓએને તિરસ્કાર સાથ પોતાના દરબારમાંથી હાંકી મૂક્યા હતા, અને હા-લાંડ તો જાહેરમાં બીજા આદર્શને કબુલ રાખી તેની તર્ફથી વડવા તલપાપડ થઈ રહ્યું હતું. સમો આ નિરંકુશી લોકને માટે મહા બારીક હતો. જે જરા પારો અવળો પડ્યો, તો કૂતરની મેતે તે મારી જાય એમ હતું. આ જોઈ કામ્બેલ નિશ્ચય પકડ્યો હતો કે આ વેળા તો દયા કે મયા કાંઈ ન રાખતાં આ બંડખોરોને એવા કચરી નાખવા કે ફરીથી બીજા કોઈ માધ્યમ ઉપાડે નહિ.

એક ટુકડી તો તત્કાળજ એણે ઉખિલનની મદદે મોકલી દીધી હતી તેણે જઈ આંખોમાંડને ભારે હાર ખવડાવી (૨ જી આગસ્ટ). થોડા દહાડામાં પોતે પણ બધા લશ્કર સાથે ત્યાં આવી પહોંચ્યો. ટ્રોગેટામાં આંખોમાંડ બરાઈ એકો હતો તેની ઉપર એણે જઈ જખરો ઘેરો ઘાલ્યો, અને બીજે દુ-મસેજ તે ગઢ સર કરી લીધો. આ વેળા એણે પોતાના સિપાહીઓને શખ્ત તાકીદ આપી કે કોઈ તામે થાય તો પણ તેની ઉપર દયા ન આણતાં તમામ કિલ્લેદારોને તથા વસ્તીમાંથી પણ જેની પાસે હથિયાર જોવામાં આવે તેને ઝમિજ કરી નાંખવા. એનાજ લખવા પ્રમાણે આ એક કાળરાત્રિએ ૨૦૦૦) માણસ વાઢ્યું ગયું હશે. નાસતા ભાગતા બિચારા કેટલાક જણ એક દેવળમાં ભરાઈ ગયા, તો એણે તે દેવળને આગ લગડાવી તેમાંના તમામ બાવાઓને પણ પકડી પકડીને કાપી નંખાવ્યા.

બીજે એક કિલ્લો લીધો ત્યાંપણ આંવાજ રાક્ષસવેડા એણે ચલાવ્યા. આ જોઈ આખો ટાપુ ધરરર થઈ ગયો, અને બીજા કિલ્લાઓ ઉખાડળ પોતાની મેજે ધરણ થવા લાગ્યા. “આટલી શખ્તી હવે પછી ઘણું લોહી વહેતું અટકાવશે” એવું જે આ વેળા એનું પાર્લામેંટ ઉપર લખ્યું હતું તે

અરૂં પડ્યું. હજી થોડા માસ મુધી લગાઈ ચાલુ રહી, અને તેમાં શુન્રુઓએ એક બે દારણુ મુદ્દ કીધાં એ વાત ખરી, પણ આ વખતથી આ ખંડનો સગળો ઉભરો સમી ગયો.

ગમે તે કહેા, પણ કામ્બેલની જીવિતો અસાધારણ ખરી. પાંચસે વર્ષથી આયર્લેન્ડ જતાયો હતો, પણ એણે જ્યાં તેને જરૂર કરી નાખ્યો તેદા તે હજી કોઈથી પણ થયો નહોતો. એણે તો હવે પછી આખા ટાપુની સઘળી સત્તા તથા સમૃદ્ધિ ત્યાં જઈ વમેક્ષાં ઇંગ્રેજ પ્રાટેક્ટોનાજ હાયમાં આવે એવા જખરદમ્ત ઉપાયો કામે લગાડ્યા. પ્રથમ તો એણે વાહાણનાં વાહોણ જરી આઈરિશને તેમની મ્વભૂમિ છોડાવી વેચી ઇંડિસમાં નોકલાવી દીધા. પછીથી એણે યૂરોપ ખાને સિપાહીગારી કરવા જવાની આઈરિશને પક્ષાઈથી છૂટ આપી, એટલે બિચારા ઇંગ્રેજોના જીલમ કંટાળી રહેલા ૪૦૦૦૦ આઈરિશ પર્વદશમાં જઈ વચ્ચા. એનાજ અમદમાં મહા જીલમી પણ સૌથી આખાદ કામ કરવામાં એ આવ્યું કે મન્સ્ટર, લીન્સ્ટર, અને અલસ્ટર વગેરે ક્ષત્રાંત પ્રગણાએની સઘળી જમીન દેશી ખેડુતો પાસેથી ખૂંચા લઈ ઇંગ્રેજોને એકદમ વેચા કે આપી દીધી. થોડા વખતમાં આ ધનવાન ઇંગ્રેજ જમીનદારોની મહેનતથી આયર્લેન્ડમાં ખેતીવાડીનું કામ ધમધોકારે વધી પડ્યું, નવા રમતાએ બધાયા, જ્યાં જીએ ત્યાં નવાં બ-બકાદર મકાનો ઉભાં થવા લાગ્યા, અને ટુંકામાં આ જંગલી ઉજડ ટાપુએ એકદમ સુધગેલા આખાદ મુલકનું રૂપ ધારણ કરવા માંડ્યું. અલબત્ત આ સઘળો દેખાવ ઉપરનોજ હતો. એ સઘળી સમૃદ્ધિ પેના થોડા પર્વદશોએનાજ સુખને સાર હતી. બાપડા દેશીએનો આખો સમૂહ તો બાંધબાહા વિનાનો ચઈ જઈ પેટને માટે મજૂરી કરતાં મરી જતો હતો, તેના તો બહુ જુરા હાવ થયા; અને હજી પણ એજ કારણથી ત્યાં એટલી બદિલી ચાલે છે કે ઇંગ્લાંડને હાલની પાઠ્યાહી સત્તામાં પણ આર્લેન્ડ એક કાંટાની પેઠે જ-જેમાં ખૂંચ્યા કરે છે, અને શાણા રાજકારણ આ રે જ વિચારમાં ગુંચાયા રહે છે કે હવે શું કરવું કે આઈરિશ પ્રજા મુખીને સંતોવી યાય, અને ત્યાં જે દરોજ આ ખંડકિસાદ ઉઘા કરે છે તે બંધ પડે, પણ અન્યાયનું કળ છેવટે તો માર આથી નીકળે ? સાહે તે મારું, અને નહાં તે પરિણામે ન-

દારૂ, એ કુદરતનો અટળ કાયદો કોનાથી ટળે? પણ આ સત્તે તો કામ્યે. લનું ધાણું બરાબર પાર પડ્યું, એટલે આપણાંડ સંપૂર્ણ રીતે જીતાયો અને ત્યાં પ્રોટેસ્ટન્ટ ઇંગ્લેન્ડનું જોર એવું • બંધાયું કે તે વખતથી એ ટાપુ ઇંગ્લાંડને ખરેખરો આધીન થઈ પડ્યો.

પણ આ બંધું કામ્યેલ આ સ્વારીના વેળાજ કરી નાંખ્યું એમ સમજાશે નહિ. આ વેળા તો આપણાંડ પૂરો જીતાઈ રહ્યો એટલામાં આ મેળા પડેલી લુડાઈનું કામ પોતાની હાથ નીચેના એક સેનાપતિને સોંપી એને સ્કાટલાંડ તરફ દોડવું પડ્યું.

સ્કાટલાંડના લોકે તો રાજહસાની ખબર સાંભળતાંજ બીજા આદર્શને પોતાનો રાજ પોકાર્યો હતો (૫ મી ફે. ૧૬૪૬), પણ ધર્મચૂરત પ્રેસ્બિટેરિયનોના હાથમાં સઘળી રાજસત્તા હોવાથી તેઓ આગ્રહ લેઈ બેઠા કે એ આપણો પંથ સ્વીકારે નહિ ત્યાં સુધી એની તરફથી આપણે કંઈ પણ કરવું નહિ. એવામાં મૂરા માન્ટ્રોસે આગળ પડી રાજનો ઝુંડો ઉઠાવ્યો. તેની સામા આ પ્રેસ્બિટેરિયનો યવા, અને તેને કુદમાં હરાવી ફાંસીએ દીધા. (૩૦ મી મે. ૧૬૫૦).

આદર્શ જોયું કે હવે આ પ્રેસ્બિટેરિયનોને મેળવી લેવા એ સિવાય બીજા મારે એકે આરો નથી. તેથી પોતાના બાપની પેઠે એ ફરી ગયો કે મે કાંઈ માન્ટ્રોસને મારે સારૂ લડાઈ ઉઠાવવાની રજા આપી નહોતી, અને તમારો ધર્મ મને કબુલ છે એમ કહી તે સ્કાટલાંડમાં આવ્યો (૧૬ મી જુન ૧૬૫૦). આથી રાજ થઈ સ્કાટલાંડના સત્તાધારીઓ ઇંગ્લાંડપર અગ્રાઈ કરવાને તૈયારી કરવા લાગ્યા.

તેઓ આવી પહેાંચે તે પહેલાં તેમની ઉપરજ સ્વારી કરવાનો પાર્લામેંટે હરાવ કર્યો. આ વાત ફરફાસ જ થોડો ઘણો પ્રેસ્બિટેરિયન મતનો હતો, તેને પસંદ પડી નહિ અને તેથી તેણે પોતાના નોકરીનું રાજનાયું આપ્યું, અને કામચલા તમામ લશ્કરનો ઉપરી નીમાયો. એ નેમણુંક થતાની સાથેજ તે સ્કાટલાંડ તરફ ધસ્યો.

લેક્લી કરાને સ્કાટનો સેનાપતિ હોંગીયાર ને અનુલબી હતો, તેણે એને આવનો સાંભળી એડિનબરોની આસપાસનો સઘળો મુલક ઉજડ કરી

નાંખ્યો, અને તેથી ડુવીડ આંગેર્ગનિ ક્રામ્બેલ પેલી તર્ફ ગયો કે એને ધાસ કે
 દાણા કાંઈ મળી શક્યો નહિ. પણ ક્રામ્બેલ અગમ જુદિયી પોતાનાં વહા-
 લા ત્યાં બોલાવી રાખ્યાં હતાં, તે એને જે જોઈએ તે આણી આપવા
 લાગ્યાં. લેસ્લીએ પોતાનો મુકામ અબરદારીથી એક ઘણી મજતબુ જગા-
 એ નાંખ્યો હતો. તે જોઈ ક્રામ્બેલ ચેતી ગયો કે આ સ્થળે હુમલો કરવો
 એ કેવળ નાદાનીનું કામ છે. એણે આગળ આવવા લેસ્લીને બહુ લલ-
 વાઓ, પણ એ પાંચે મરદાર બ્યારે કાંઈ પણ ઠગાયો નહિ, ત્યારે એણે
 જાહેર પોતાનો પડાવ ડબબાર આગળ નાંખ્યો. લેસ્લીએ ધોમે ધોમે ખસી
 એની આસપાસના ઘાટ એવી રીતે ઘેરી લીધા કે ઇંગ્લાંડ જવાની સઘળી
 ગાંધીઓ બંધ પડી, અને તે ઉચ્ચશ્યનિ શત્રુઓ હુમલો કરવાની હામ
 બીડે, તો ખરાબ થવા વિના રહે નહિ. એવામાં પાણી લાગવાથી ક્રામ્બેલના
 માણસો ટપોટપ મરવા માંડ્યા, અને જળમાર્ગે નાસી જણા સિવાય સલા-
 મતીનો એકે રસ્તો એને રહ્યો નહિ. પણ એનું નશીબ બળગાન હતું. લેસ્લી-
 ની ઠાઠકી મુશ્કેલી તેની સાથના ઉછંકળ ધર્મખોષકોને પસંદ પડી નહિ.
 તેમણે બૂમરાણ ઉઠાવી મૂક્યું, કે ગિયા શું કરોછો ! ચાલે, ચાલે, હેઠે ઉતરી
 શત્રુનો આપણે સામટોજ સંહાર કરી નાંખીએ ! આ ધર્મખેલાઓનું લશ્કરમાં
 ભરે એટલું વધી પડ્યું હતું કે પોતાને બિલકૂલ નાપસંદ છતાં લેસ્લીને તેમનું
 કાળું કરવાની જરૂર પડી. ડુંગરાની ધાર ઉપરથી શત્રુને ઉતરતા જોઈ મુશ્કે-
 લાપારંગત ક્રામ્બેલ એકદમ બોલી ઉઠ્યો કે “હા ! તેમને ઈશ્વરે આપણા
 હાથમાં હવે રૂવાધીન કરી દીધા છે.” છોડ પલટન જે સૌથી આગળ નીકળી
 આવી હતી તે મેદાનપર ઉતરી ન ચૂકી, એટલામાં તેની ઉપર ક્રામ્બેલ
 પોતાના તમામ લશ્કરથી ધસાવડો કર્યો, અને તેઓ મરણીયા ધર્મ લડ્યા
 તોપણ તેમાં બંગાણ પડ્યું. “ઓ ! નાહા ! ઓ ! નાહા !” એમ પોકારી ક્રા-
 મ્બેલ એવા ધામો કે પેટળ જે મદદે આવતું હતું તે પણ ગબરાઈ ગયું.
 સૂર્યને ઉગતો જોઈ એ પૂર્ણ અદ્વાયી બોલી ઉઠ્યો કે “હવે ઈશ્વરને લોકવા-
 દો અને એના શત્રુઓ તારાજ ધર્મ જતાર છે,” અને ખરેખર એક ક-
 લાકમાં તે તારાજ ધર્મ ગયા. ડબબારની આ નામીઓ લડાઈમાં ૪૦૦૦
 સ્કાટ જિવયી ગયા, અને આસરે દસહજાર કેદી પકડ્યા. (૩૭ સપ્ટેમ્બર
 ૧૬૫૦).

આ કૃતેહથી રાજધાની (એડિનબરો)એના હાથમાં આવી, પણ આખા મુલકને વથ કરતાં કામ્બેલને એક વર્ષ બાગ્યું. રાજા જે નાસતો હતો તેને ગ્રામી રાખી સ્કાટલોક પર્યમાં પુરીમાં જઈ ર્હયા, અને ત્યાં ૧૬૫૧ના જાનેવારી માસમાં એને રાજ્યાભિષેક કર્યા. શિયાળો ઉતર્યા પહેલાંજ કામ્બેલ સ્ટાર્લિંગ લેવા દોડ્યો, પણ તેમાં તે ફાલ્યો નહિ, અને હવા લાગવાથી સજ્જ મંદવાડ બાગવથો પડ્યો. સાગ્ને થયો કે તુર્તજ સ્ટાર્લિંગ લશ્કર સ્ટાર્લિંગમાં પડેલું છતાં એણે પર્ય શહેર પોતાને તાબે કરી લીધું. આ સમયે આર્લ્સ ઇંગ્લાંડ પર મહાર્થ લઈ જવાનુંજ માટું સાહસ આદર્યું. સ્ટાર્લિંગથી એકદમ નીકળ્યો તે કંમરલાંડ, લકિયાથર, ચેશાથર, અને ઓપથાથર પ્રગણાઓ આંપતો આંપતો ઉરુર સુધી આવી પહોંચ્યો, તારેજ પોતાના લશ્કરને થાક અવડાવવા એણે થોડા દહાડા કાંઈક સુકામ કર્યો. પણ અહિયાં એની આથા ફળીભૂત થઈ નહિ. કોઈ પૂણુ ઇંગ્લેન્ડની એની પક્ષે ઉભા થવાની હિંમત આવી નહિ. આણી તરફથી કામ્બેલ, જે જનરલ મોન્કના હાથ નીચે ૬૦૦૦ માણસ સ્કાટલાંડમાં મૂકી ક્યારનો આર્લ્સની પૂઠે દોડ્યોજ આવતો હતો, તેની મદદે નવું લશ્કર પાર્લામેંટે મોકલ્યું. કામ્બેલે આવી ઉરુરના કિલ્લા સર કરી લીધા, અને પછી શહેરમાં આર્લ્સનું લશ્કર હતું તેની ઉપર જબરદસ્ત હક્કો કર્યા. ડનબારના પુલ્કની વરસગાંઠને દાહડેજ આ લડાઈ પણ થઈ, અને તેમાં એનો પૂર્ણ વિજય થયો. સ્કાટ લશ્કરમાંનું બાગ્યે એક માણસ પણ મૂઆ કે કેદી પકડાયા વિના રહ્યું હયે. આર્લ્સ જીવ લખને નાઠો તે જમ તેમ કરતાં હજરો વેચ બદલતો અને ગ્રાડીન્ગલોમાં બરાતો દરિયા કિનારે જઈ પહોંચી ક્રાન્સમાં ઉતરી પડ્યો.

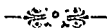
આ હારથી સ્કાટલાંડના સઘળા હાથ બાંધ પ્રજ્યા. જનરલ મોન્કના હાથ નીચે ૬૦૦૦ માણસ એ મૂકી આવ્યો હતો તેણે જલદીથી આખા દેશને નરમ ઘેંચ કરી નાંખ્યો. પ્રતાપી પ્લાન્ટાગિનેટ રાજાઓથી પણ જે દેશ વથ થએલો નહિ, તે કામ્બેલના અમલમાં છેક પરાધીન થઈ રહ્યો. ઇંગ્લાંડની પાર્લામેંટ એને કાયદા બાંધી આપતી, અને ઇંગ્લાંડના ન્યાયાધીશો અહિયાં આપાંતે ઇનસાફ કરી જતા, પણ એનાથી જરા પણ ચૂં કે આં થઈ શકતું નહિ. બેથક ટુંકામાં, કામ્બેલે પોતાનો અમલ ઇંગ્લાંડ, સ્કાટલાંડ,

અને આવીનાં ત્રણે કેકાણે એવા મજબુત બેસાડ્યો કે એવું એકચક્રે રાજ્ય કોઈએ પણ પહેલાં કર્યું નહોતું એમ કહીએ, તો તેમાં જરાએ અતિશયોક્તિ નથી. હવે વિદેશ સાયના વધરાએમાં એણે કેવા પરાક્રમ કર્યો તે આપણે જોઈએ.

વિદેશ વિગ્રહ.—હાલાંડ ને લડાઈ ઉઠાવવાને હજી આમકો આવું હતું, તેને પાલામેંટે કામ્બેલની સલાહ ઉપરાંત નૌકાનો કાયદો કાઢી તેમ કરવાની જરૂર પાડી. એ કાયદામાં એમ હતું કે જે દેશનો માત્ર હોય તે તે દેશના વાહાણમા હોય તોજ આનવા દેવો, અને એનો પરિણામ એજ યાવ કે વલંદાઓ ને આ સમે દેશ દેશનો માત્ર સાંલઈ આનતા હતા, તેનો એ સધ-જો વેપાર પડી બાગે. વળી ઇંગ્લિશ ચાનલમાં ને પરદેશી વહાણ આવે, તેણે પેતાના રાજ્યનો વાવટો ઉતારી ઇંગ્રેજ વહાણને સલામતી આપવી, એવું ને એમાં હતું તે વલંદાઓને બહુજ અપમાનકારક લાગ્યું. આ લ. ૧૭૪૦ એ અઢો વર્ષ આવી તેમાં ઇંગ્રેજ નૌકાધિપતિ બ્લેક. ઇંગ્રેજ નામને સાંડે દીપાળ્યું, પણ પ્રોટેસ્ટન્ટ દેશોએ માંહિ માંહિ વધી મરવું એ કામ્બેલને પસંદ નહોતું. તેથી એણે (૧૮૫૫ મા) હાલાંડ જોડે સલાહ કરી નાંખી એ. ઠલુંજ નહિ, પણ સ્વીડન, ડેનમાર્ક, સ્પિટ્ઝર્લેંડ, વગેરે મુલકો સાથે ગાંઠી દોસ્તી બાધી એ યુરોપમાં પ્રોટેસ્ટન્ટ પક્ષનો ધલિજામેયની પેઠે અગ્રણી થઈ પડ્યો.

આ વેળા યુરોપમાં ઇંગ્લાંડનું નામ એણે એવું જોરાવર કરી મૂક્યું, કે ક્રાન્સને સ્પેન એના સાથ સંધિ કરવાને માટે મહા મથન કરી રહ્યા હતા. એણે ક્રાન્સના કહેણ કચ્છજ રાખ્યાં, કેમકે સ્પેનને એ કાયોલિક પક્ષનું બળવાન આશ્ચર્યજ ગણતો હતો, અને તેથી સ્પેનને નોંધાંડે પાડવા પોર્ટુગાલ સાથે પણ એણે સંધિ કરી. થાણા ઇતિહાસકારોનો વિચાર એવા છે કે આ સમે અરી દેશ્યત સ્પેનની નહિ, પણ ક્રાન્સની રાજધાની હતી. સ્પેનતો ટૂટી ગયું હતું, અને તેને વધારે તોડી ક્રાન્સ યુરોપમાં સર્વોપરી બળવાન થવાની તૈયારી પરે હતું. આ રીતે જોતાં કામ્બેલની આ વિદેશ રાજનીતિ કેવળ બૂલબૂલેલીજ ગણાય, તોપણ તેનું તત્કાળ ફળતો એ થયું કે જમકાનો રાષ્ટ્ર તથા ડનકર્ક શહેર ઇંગ્રેજોને મળ્યાં, તથા દેશાવરમાં ઇંગ્લાં-

ડનું નામ એવું પ્રકાશી ઉઠ્યું કે કામ્બેજના કદામાં કદા શુભ્રથી પણ એ ખાખત તો તેનાં છૂટે મોઢે વખાણ કંબોવિના ચાલતું નથી. પણ હવે દેશની અંદર એની રાજનીતિ કેટલી કૃતેહ પામી, એટલે, લોકોની મરજી વિરુદ્ધ ને રાજ્યરચના એણે સ્થાપવા માંડી તેનું શું થયું તે આપણે આવતા પ્રકરણમાં જોઈશું.

કેળવણીખાતાનું સંગ્રહસ્થાન.

મુંબઈમાં ગયા માસની ૧૯ મી તારીખે કેળવણીના કામને લગતા સઘળા સાધનોનું એક સંગ્રહસ્થાન ચંદનવાડી સ્કૂલ અથવા ન્યૂની એલ્ફિન્સન હાઈસ્કૂલનાં મકાનમાં મુંબઈના ગવર્નરે સાહેબને હાથે ઉઘાડવામાં આવ્યું હતું. આ જોવા જવાને કેળવણીખાતાના માણસોને ગુજરાતમાંથી બની શકે એમ લાગતું નથી તેથી તેમની જાણને માટે અમે એનું ટૂંક વર્ણન લોકમિત્રમાં છપાવ્યું છે તે લગભગ તેનાજ શબ્દમાં અમારો એક વિષય (કેળવણીખાતાનો રીપોર્ટ) જોડાયેલો છતાં કાઢી નાખીને પણ અત્રે હાંસર ખનતી તાર્કિક દાખલકરીએ છઈએ, અને આશા રાખીએ છઈએ કે સઘળા મહેતાજીઓ પણ તેવીજ હાંસથી વાંચશે.

મુંબઈના નામદાર ગવર્નરે એ ક્રિયા કરી હતી. તે નામદાર સાંજે સવાપાંચ વાગે સંગ્રહસ્થાનના મકાનમાં આવ્યા એ વખત તેને કેળવણીખાતાનો વડો ડાક્ટર થીઓડોરકુક, રેવરંડમ્યુરીન, પ્રોફેસર કર્ફહામ વગેરે એસ્ટેકબલ લેવા ગયા હતા. સંગ્રહસ્થાનના હાલમાં દાખલ થયા પછી કેટલાક નમુનાઓ નામદાર ગવર્નરે તપાસ્યા હતા. એ વેળા મી. કર્ફહામે તેની સાથે રહીને નમુનાઓને લગતી વિગતો સમજાવી હતી. થોડીક મિનિટ નમુનાઓ તપાસ્યા પછી તે નામદારે પોતાની ખુશી લીધી.

નામદાર ગવર્નરે પોતાની ખુશી લેવા બાદ, પ્રોફેસર કર્ફહામે સંગ્રહસ્થાનને લગતો હેવાલ કહી સંબળાવતાં જણાવ્યું કે, આ સંગ્રહસ્થાન થોડાંક અઠવાડીયાં અથવા જરૂર દીર્ઘ તો તેથી વધારે વખત સુધી ખર્ચા રહેશે. એ સંગ્રહસ્થાન બંરવાનો પેટેલો વિચાર કેળવણીખાતાના વડા મી. એટલીહ્ટે ગૂચવ્યો હતો. મને જણાવતાં દિલગીરી લાગે છે કે, પોતાનો એ વિચાર પાર

પડેલો લેવાને તે અત્રે હાજર નથી. એ સંગ્રહસ્થાન બરવામાં અમોએ ને નિયમ શાખાએ. પહેલો નિયમ એ છે કે, નિયાજ ચલાવનારાઓએ કેળવણીના કામમાં આવતી આ સર્વે ઉપયોગી ચીજો જોઈ તેનો લાભ લેવાને શક્તિમાન થાય અને ખીજો નિયમ એ છે કે, કેળવણીના સંબંધમાં ઇંગ્લાંડમાં કેવી ગોઠવણો થાય છે તે જાણવાને આપણું શિક્ષકોને બની શકે, એ ચીજો ઇંગ્લાંડથી મેળાવવામાં આવે એમ અમો ધમ્મતા નથી, પણ દેશીઓ તે જોઈને તથા તેમાં ઘટતો સુધારો કરીને એવી ચીજો પોતાને બરની બનાવી લેવાને શક્તિમાન થાય, એમ અમો માહીએ છીએ. દેશીઓ પોતે પણ એવી કેટલીક શાધ કરે છે, અને તેના નમુના અમે જાણ્યા છે. શાખલા તરફે એક હિંદુ સ્કૂલમાગ્તરનો બનાવેલો દુનિયાના નકશાનો નમુનો તથા એક પારસી માસ્તરે બનાવેલું બાળકોને ગૂંચરાની અક્ષરો સહેલાઈથી સમજાવી શકાય તેવા માટેનું એક કાગળ અત્રે હાજર છે. (મી. કરકહામે એ નમુનાઓ સર્વેને રખાયા હતા.) બાળકોની તનદસ્તીની જાળવણીની ગોઠવણ નિયાજના સરસામાનમાં થવાની ઘણી જરૂર છે. શીખતાં છોકરાંઓમાં ટુંકી નજરનું ૧૨૬ વધી પડ્યાથી ૩૫૬ હાલ સંધળી તરફથી સંભળાય છે. મડતા વર્ગના આપણા વિદ્યાર્થીઓમાં સૈકડે પંદર વીસ જણમાં એ ૧૨૬ નજરે પડે છે. કાલેજોમાં તો તે એથી પણ વધારે હશે. જર્મનીમાં તે છેક સૈકડે સાઠ ટકા જેટલી હદ સુધી વધી ગયેલું જોવામાં આવે છે. વિદ્યાર્થીઓની તનદસ્તીને એવાં દરદોષી બચાવા માટે તેમની બેઠકો વગેરેની ગોઠવણોમાં ઘટતો સુધારો થવો જોઈએ. એ નિયમ જાળવવાની મતલબથી બનાવેલા કેટલાક બાળકો ટેબલો વગેરેના નમુના તમારા જોવામાં આવશે. અત્રે રાખેલી સંખ્યા બંદ અંજોનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે, પણ તેઓને જાતે જોઈને તમો તે વિષે ખાત્રી કરશો. આ જાળવણીમાં કેળવણી સાથે સંબંધ ધરાવનાર સંધળ વર્ગના ગ્રહરથો હાજર થયા છે, તે જોઈને મને સંતોષ ઉપજે છે. તેઓને અત્રે ધણું જોવાનું મળશે. છેવટે તમો નામદાર કામનાં રોકાણ વચે અત્રે હાજર થયા છો. તે માટે કેળવણીખાતા તરફથી તમારો ઉપકાર માનું છું, અને આ સંગ્રહસ્થાન ખુલું મેલવાની તમને અરજ કરું છું.

નામદાર ગવરનર એક ટુંકે ભાષણમાં જણાવ્યું કે, મને ખાત્રી હતી

કે, ઘણી જાણવાલેગે અળે મને અત્રે નહરે પડશે. તે પણ સર્વ મેં આપ્તે અહીં જોઈ છે. તેટલી બધી જોવાની મેં વકીરાખી નહતી. મી. ચેટકીદડની આ યોજના ઘણીજ પસંદ કરવા જોગ છે. કેળવણી, તેમાં અક્ષર કાઢી શકે આતની કેળવણીએ, ઇંગ્લાંડમાં નવાઈ સરખો વધારો કર્યો છે. ત્યાં આપ્તે કેળવણી પાછળ, પ્રજા તરફથી પાંગ કરોડ અને સરકાર તરફથી, લગભગ પોણાપણ કરોડ રૂપિયાનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે. અલખત તેટલો ઉતાવળો વધારો આ દેશમાં હાલ તુરત થઈ શકે નહિ, અને તેથી વકી હું રાખતો પણ નથી. તોપણ સરકાર તરફથી એ કામ આગળ વધારવાને બનતી મહેનત કરવામાં આવે છે. હાલ કેળવણી પાછળ હું અને મારા જોડાઓ બનતું ધ્યાન આપીએ છઈએ, સ્થાનિક સ્વરાજ્યની નવી ગોઠવણ સાથે કેળવણીના વધારાના બાબમાં ઘણું કરવાનો અમારો વિચાર છે. એવા વખતમાં કેળવણીને લગતી અત્રે રજુ થએલા પદાર્થો ઘણા ઉપયોગી થઈ પડશે. તે જગા કરવાનું માત્ર પ્રોફેસર 'કર્કેલામને' છે. એટલું જણાવી આ સંગ્રહસ્થાન ખુલ્લું મેલું જાહેર કરું.

સંગ્રહસ્થાનમાંનાં નમુનાઓની ગોઠવણ નીચે મુજબ છે:—

આ સંગ્રહસ્થાનને પણ એરડામાં ગોઠવવામાં આવેલું છે. અને તેની ગોઠવણ પસંદ કરવા જોગ છે. આગલા મોટા દિવાનખાનામાં, ઇંગ્લાંડમાંના કેળવણીઆતામાં વપરાતી તરેહવાર જાતની લખવા વાંચવાની ટેબલો અને ખુરશીઓના નમુના છે. ખુરશીઓના નમુના એવી રચનાના છે કે લાંબા વખત સુધી તમો વગર અડચણે તે ઉપર બેસીને અથવા તમારી મરજીમાં આવે તો આજોડીને વાંચ્યા કરો. કેટલીક ખુરશીની બનાવટની અંદર ટેબલ પણ દાખલ કરેલી છે, એટલે જો તમોને તરત ટેબલનું કામ પડ્યું તો તેમાંથી તે પણ તમો મેળવી શકો. ખુરશીઓના નમુના કરતાં મુદ્રામાં ઓકરાઓને “કાપી” વગેરે લખવા માટે કેવી તરેહની ટેબલો અને બાંધે જોઈએ તેનો સારો સંગ્રહ નહરે પડે છે. ટેબલો અને બાંધમાં પણ સારી તરેહની ગોઠવણ કીધેલી હોય છે. કેટલીક ટેબલ અને તે સાથેની બેઠકની રચના ઘણીજ પસંદ કરવા જોગ છે. બેઠક નીચે એવી ગોઠવણ કીધેલી હોય છે કે તમો તેમાં તમારી ગોપડી પણ રાખી શકો. જ્યારે ગોપડીઓ બહાર

પડી રહી અરામ થાય નહિ. ટેબલમાં ખડીઆ કદમ અને રૂબરૂ રાખવાની ગોઠવણ સંપૂર્ણ છે. ખડીઆએનિ હાંકણુ એની સારી રીતે કરેલાં હોય છે કે, જેથી હવા અને ધૂળથી શાહી બગડતી નથી. કેટલીક ટેબલો એવી છે કે, તેને તમો જેટલી ઠાંવાવવાની કરવા માગો તેટલી થઈ શકે છે. મકલમાં જોકરાઓ માટે વપરાતી ટેબલો ઉપરાંત (નાના જોકરાં એકલાં બેસીને લેખી વાંચી શકે તેવી) માર્તરોના વાપર માટેની ટેબલો પણ છે. આ ટેબલોની આજુબાજુ ચોપડીઓ મૂકવા માટે ખાસ કાલકાંઓ કીધેલાં છે જેથી ખુદ ટેબલ ઉપર તરત આપણને કામ લાગે તે ઉપરાંત ખીજી ચોપડી મેલવાની જરૂર રહેતી નથી. વળી ખીજી ટેબલમાં એવી ગોઠવણ છે કે, જેટલે છેટે ચોપડી તમો રાખવા માગો તેટલે છેટે તે રહી શકે છે. વળી ચોપડીઓ મૂકવા માટે નાની મુંદર કબાટો પણ છે. ચોપડીઓ મૂકવાને સારી રમનાવાળા ગોળ ફરતા ધોડાઓ છે જેની ગોઠવણ એવી છે કે, જે બાજુ ઉપર મેલેલી ચોપડીની તમાને જરૂર પડે તે તમો બેઠાં બેઠાંજ ધોડાને ફક્ત એક આગળીથી પણ ફેરવી લઈ શકો. એક નાની કબાટમાં ખનીજ વતસ્પતિ અને પ્રાણી સંબંધી રસર ઝાળિનો મગ્ગ દેખાડવામાં આવેલો છે. ટેબલો અને ખુરશીઓ પછી આપણું ધ્યાન તઢેહવાર જાતના નકસા ઉપર દોડે છે. આ નકસાઓ કાંઈ સ્ફુલ્લમાં સાધારણ રીતે વપરાતા નંબોના અને દેશાના નથી પણ જુદીજ તઢેહના કે. તે નકશાથી ભૂગોળ વિદ્યાના દરેક ભાગ, જેમકે મહાસાગર, નદી, સમુદ્ર, ખેટ, દ્વિપકલપ એની સારી રીતે બાજકોને સમજ પડે છે. ચોપડીમાં પચાસવાર વાંચવાથી સમજ નહિ પડે પણ આ નકશા એક કે બેવાર બાજકને દેખાડ્યા હોય તો તેથી જરૂર તેના ખ્યાલમાં (પૃથ્વીના ભૂગોળવિદ્યાના) દરેક ભાગની સમજણ ઉતરી શકે. આ નકશા નીચે તે થાનો છે તેનું સર્વ બાપામાં વર્ણન પણ આવેલું હોય છે. ભૂગોળ વિદ્યાના નકશા ઉપરાંત આખી દુનિયામાં વરતી જૂદી જૂદી જાતનાં માખીઓ, તેમના દેખાડ, ઊંચાઈ, અને પહેરવેશ સાચના નકશા છે. કેટલાક નકશા તે ઉપર નામ છાપ્યા વગરના સાદાજ છે. કે જેથી વિદ્યાર્થીઓજ જૂદી જૂદી જગ્યાથી કેટલો વાકેફ છે તેની સારી રીતે પરીક્ષા થઈ શકે. દિ-દુસ્તાનનો એક નકસો એવો છે કે, તે ઉપર પહાડી ભાગો નકશાની ખીજી સપાટી કરતા બહાર નીકળી આવેલા આવેલુપ દેખાડ્યા છે. એક નકશામાં

આપણી પૃથ્વીનો પોપડો દેખાડેલો છે અને તેને જેમ જેમ ખોદતાં જઈએ તેમ તેમ તેમાંથી શું ધાતુઓ નીકળે છે તે સારી રીતે તેમાં દેખાડેલું છે. ખીજા એક નકસામાં આખી દુનીયાના જૂદા જૂદા કટિબંધમાં નીપજતાં પ્રાણી તથા પક્ષીઓ દેખાડેલાં છે.

નકશા ઉપરાંત પૃથ્વીના ગોળાઓ પણ જણાય છે. જે ઘણા જૂના છે, પણ તેમાં જણાવ્યા જોગ એ છે કે, તેમાંનો એક ગોળો આપણુ દેશી તર્ફની બનાવટનો છે. આ ગોળો વિલાયતી ગોળાઓની આગેહુબ નકલ છે. અને દેશીકારીગરી તરીકે વખાણને લાયક છે. તેના બનાવનાર મી. ગ્રેથ દાશ ગદર છે. નકશાઓમાં પણ દેશી કારીગરીના મરાઠી નકશા છે. જે કારીગરીમાં વેલાતી કરતાં કોઈ રીતે ઉતરતાં નથી તે છતાં કીમતમાં ઘણા સસ્તા છે. તેનો બનાવનાર મી. જનાર્દન વામુદેવ ગોડખેલ છે.

આ સંગ્રહસ્થાનમાં સઉથી અગત્યનો ભાગ “રીઝોગશીટ” અથવા ખા-
ળકોને જે ઓળ શીખવવાની હોય તેનું ચિત્ર અને તે સાથે તેની સમજ આ-
પનાર નાનાં ટાંગવાના પાટીયાં છે. આવાં પાટીયાંથી ગમે એવી સુવિધનું
ખાળક ગ્રહડપથી આપણે તેને જે ઓળ શીખવવા માર્ગપિ તે શીખી શકે,
અજ્ઞાત આ પાટીયાં ઉપરનું લખાણ બધું અંગ્રેજીમાં છે એટલે આપ-
ણા દેશી ખાળકોને તે શરૂઆતથી કામ લામી શકે એમ નથી. પણ એવીજ
જાતનાં પાટીયાં દેશી ભાષામાં તૈયાર કરાવ્યાં હોય તો તે ઘણાંજ ઉપયોગી
થઈ પડે. આવાં પાટીયાં પ્રાણી, વનસ્પતિ, યાંત્રિક, ભૂગણ વગેરે દરેક વિ-
દ્યાને લગતાં છે. કેટલાંક પાટીયાં ઉપર તો તરેહવાર જાતનાં લાકડાં સફા-
ઈદાર કકડામાં તેમજ કોલસો, ગંધક વગેરે ખનીજ પદાર્થો આગેહુબ સાથે
રાખી દેખાડેલાં છે. કેટલાંક પાટીયાં ઉપર એવી સંપૂર્ણ રીતે ઓળોનાં
વર્ણન આપેલાં હોય છે કે, તેમાં તે ઓળ શરૂઆતમાં કેમ ઉત્પન્ન થાય છે
અને પાછલથી તેનું શું શું બને છે તે બધું તેની બનાવટના નમુના સાથે
દેખાડેલું છે. જેમકે તરેહવાર જાતના ધંધા જેવા કે મુયાર, લહાર, કડીઆ
તેના પણ નમુનાઓ સીતરેલા છે. દાખલા તરીકે ઘર્જના ડુંડાં સાથેની એક
ડાંખળી છે. તેની પાસે એક બિસ્કેટ તથા કાગળ સેવ વગેરે જે ઓળો ઘ-
ર્જની બને છે તે કાગળપર મૂકેલી છે. એજ પ્રમાણે જનાવરના શરરમાંથી

નીપજતી અને તેની તથા તેના મરણ પછી તેના શરીરના બાગોની જે જે ચીજો બને છે તે સર્વ પાણીના મયાળા ઉપર આપેલી છે.

એ ઉપરાંત ઇનામ આપવાને લગતી ચોપડીઓનો પણ મારો સંગ્રહ આ સંગ્રહસ્થાનમાં છે. આ ચોપડીઓ દરેક વિદ્વાને લગતી અને મુંદર બાંધણીની છે. કે જે જે બાળકોને આપી હોય તો અંદરથી ઉઘાડી તેમનું મન વાંચવા ઉપર થવા વગર રહે નહિ. ઇનામની ચોપડીઓ ઉપરાંત ઇનામ આપવાના ચારો આવે છે તે પણ સંગ્રહસ્થાનમાં મૂકેલા છે. વળી જોકરાઓને હાંથીવારી માટે જે સર્ટિફિકેટો અપાય છે તેના નમુના છે જે એવા સારા અને જડા કાગળ ઉપર હોય છે કે તેને આરસીમાં જડી આરડામાં ખુદ્દા રાખી શકાય.

ઉપર જણાવેલી ચીજો ઉપરાંત નિશાળને લાયકની બીજી પરચૂરસ તોફવાર જણસો છે. શૂદ્ધમાં હિસામ વગેરે સમજાવવા માટે મોટાં પાટીયાં આવે છે તેના પણ કેટલાક નમુના છે. આ પાટીયાં તોફવાર બનાવટનાં છે અને તે ઉપર લખવાનો ચાક એવી બનાવટનો છે કે, જેથી આપણા હાથ ખરેડાતા નથી. વળી તોફવાર જતની સ્લેટો છે જેમાં કેટલીક વાળવાની છે. અને તે ઉપર લખેલું બુધી નાખવા માટે આંબડાતા કકડાઓ બનાવેલા છે જે પાણી વગર પોતાનું કામ કરી શકે છે. શૂદ્ધમાં જોકરાઓ હાજરી તથા અભ્યાસની નોંધ રાખવા વગેરેની રીતની ચોપડીઓ પણ સંગ્રહસ્થાનમાં મૂકેલી છે, જે મારતરોને જોવા જોગ છે. જોકરાઓને અંગ્રજીત અને અપૂર્ણોક શીખવવા માટે લખોટા વગેરેના સાધનોની રચના પણ ઘણી સારી છે.

ટુંકામાં આ સંગ્રહસ્થાનમાં બાળકોને શીખવામાં સહિતાર્થ મળે, અને તેથી અભ્યાસ પાઠ્ય તેમનો ભાવ વધે અને કંટાળો નહિ આવે એવી ઘણીજ ચીજો છે. બાળકો ઉપરાંત શિક્ષકોને પણ આ સંગ્રહસ્થાનમાંથી ઘણું મળવા જોગ છે.

પુસ્તકોની પહેાંચ.

સિકંદરનામુ એટલે, મહાન્ સિકંદરવાદશાહનુ ચરિત્ર.

બાઈ. સુનીલાલ બાપુજી મોદીએ આ આપણી તૈયાર કરી 'ગુજરાતી બાપાના ઐતિહાસિક ગ્રંથોમાં અગત્યનો વધારો કર્યો છે. હજી આપણી બાપામાં ઇતિહાસના પુસ્તકો થોડાં—નહિજ જેવાં છે, અને તેમાં પણ મોટા માણસને વાંચવાનું મન થાય એવાં તો બાગ્યેજ એક બે હશે. આપણામાં ખાનગી વાંચનારા તો મૂળેજ થોડા, અને તે થોડામાં પણ ઇતિહાસનો શ્રાવ્યો તો ઉપદ્રા કારણથી એકે માલમ પડતો નથી. તેઓ 'નાટક' વાર્તા કે કવિતા વાંચીજ પોતાનો કાળ કાઢે છે. અમે કવિતાદિક વિષયોની બારે હિં માયત કરનારા છંદ્રએ તોપણ એતો કબુલજ કરવું જોઈએ કે તેથી કાંઈ બુદ્ધિનું પરિપક્વપણું હાંસલ થતું નથી. બુદ્ધિની પરિપક્વતા તો ઇતિહાસ, ભૂગોળ, પદાર્થવિજ્ઞાન, ન્યાય, અધ્યાત્મ, વગેરે સઘન વિષયોના અભ્યાસથીજ પ્રાપ્ત થાય છે. બધેકે આપણા લોકમાં સુધારાનો જે ડાહ્યોજ ઇમઠમાટ દલ ધણીવાર દીડામાં આવે છે, તેનું કારણ એ છે કે કવિતાદિક વિષયોથી તરણ વર્ગના મન ઉતસહી થઈ રહ્યાં હોય છે, પણ સઘન વિષયોના અભ્યાસના આખીને લીધે તેઓની બુદ્ધિ પરિપક્વ થએલી હોતી નથી અને તેથીજ તેઓ પવનની લહેરપર દોડ્યા જઈ થોડીવારમાં પાછા ધબ હો પડે છે. ઇતિહાસના સારા અભ્યાસવિના રાત્ર્યપ્રકરણી બુદ્ધિ કે જેની હાલ આપણને ખાસ જરૂર છે, તે તો કેળવાતી નથીજ. આવાં અનેક કારણોને લીધે અમે ઇતિહાસનાં મોટાં, રસિક, ને સુબોધકારી પુસ્તકો આપણી બાપામાં જોવાને સદા સર્વથા આતુરજ રહીએ છીએ.

અમે જાણીએ છંદ્રએ કે હાલને હાલજ ગિબન, હેલામ, કે મેક્લી જેવા સમર્થ ઇતિહાસો કાંઈ આપણી બાપામાં લખાઈ જવાના નથી, અને લખાય તો તેનાં પોશીદાં પણ હાલ આપણાં દેશમાં મળે એમ નથી. અરે ઐતિહાસિક પુસ્તકોનો શોક હજી દેશમાં ઉત્પન્ન થવાનો છે. એ ઉત્પન્ન કરવાને ખાટે પ્રથમ જરૂરનું એ છે કે મહાન નરોતાં જન્મચરિત્ર લખાવાં જોઈએ, કેમકે તે ખૂદ ઇતિહાસ જેટલાં ગંભીર હોતાં નથી, અને જો મારી રીતે લખાયેલાં હોય, તો વાંચનારને વાર્તાના પુસ્તક જેવીજ મઝા

પણ આપેલે. આપણી ભાષામાં અસાર સુધી ઐતિહાસિક જન્મચરિત્રો
છપાયા છે તે બધામાં બાર્ડ મુનીનાનનુ આ સિકંદરનામું સર્વોપરી છે,
અને તે કાશ્મીરીય એની પોચા આપતા અમ આટલું વિવેચન કર્યું છે.
એની ભાષા શુદ્ધ સગળ, ને આના વિષયમાં જોઈએ તેવી છે. સિકંદરના
દશાદ જે બત્રીસ ચર્ચનાજ ઉમરમાં તો મોખુંદ પૃથ્વીપર એવો ડંકા કરીને
આપ્યો ગયો કે “નભૂતો ન બનિષ્યતિ,” અને જેનું નામડેક આપણા દેશ
પર્યંત પણ મુનામ્પવાચક થઈ પડ્યું છે, તે સિકંદરનાદશાદનું જન્મ
ચરિત્ર જાતેજ મહારસિક હોય એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી, અને તે પ્રમાણે
ઓતરવામાં પણ આ લખનારે સારી હોસ બતાવી છે. વચમાં વચમાં
નાતિબોધ પણ સારો કર્યો છે, અને તે એવી રીતે કે કથારસમાં બગાણ
પડે નહિ. તેથી આ પુસ્તક જો કે કેવળ નિર્દોષ નથી, તોપણ તે વાચવાની
અમે સર્વેને અસુખ બનામણ કરીએ છીએ, અને અમને ખાતરી છે કે
આ સિકંદરનામું જે વાચ્યે તેને ઉપયોગી જ્ઞાન તથા મુખબોધના સાથે સારી
મત્રા પણ વિના રહેતાની નથી. એ મોપડીના પૃષ્ઠ મોઠા કદના આઠપેઠ
૧૩૮ છે, અને તેમાં નકસા જે ઇતિહાસની આરસી છે તે પણ અંચકારે
ને મૂક્યા છે. એની કિંમત માત્ર ૧૧ રૂપિયોજ રાખી છે.

કાબ્કોમ્તુલ પ્રથમ ભાગ — આ પુસ્તકના એક પ્રત અને છપાવી
પ્રસિદ્ધ કરનાર લીમડીવાળા પુરવોત્તમ કહાનજી ગાધોની તરફથી મળી તે
એક પૂર્વક મીકારીએ છંદએ આપણામાં અંચપ્રકાશક, એટલે, પુસ્તકો
અંચકારની પાસેથી લઈને છપાવનારનો ધંધો દાખલ થવાની ઘણી જરૂર
છે, અને તેમાં બાર્ડ પુરવોત્તમ આ પહેલ કાઢી તે જોઈ અમ રાજી થયા
છંદએ, અમ છંદીએ છંદએ કે એને એ ધંધામાં કૃતેહ મળે પ્રથમ પ્રયોગ
દાખલ જે પુસ્તક બહાર પડ્યું છે તે લોકત્રિય થઈ પડીએ અંચ પ્રકાશકને
સામે લાભ કરી આપનાનો મનન ધરાવેલે. કાબ્કોમ્તુલ એ કવિ દલપત-
ગમ ગ્રહાભાઈના એક અનુભવી શિષ્ય જુનાખીરામ ચક્રબાઈની કૃતિ છે,
અને એમાં ચાતુર્ય જેની બહુધા દલપતગમના જેવી જોવામાં આવેછે.
એ જેતી તથા આ અમુક અથનુ વિવેચન અવકાશ ઉપર રાખી હાન એ
ટમુજ કહીએ ડીએ કે કવિ દલપતગમ મર્દિફિટ આપેલે તેમ એમના
ગિયોમાં બાર્ડ જુનાખીરામ ને નમજેજ જણાવે છે, અને જે લોક એ

કંવીધરની વાણીથી રાજી રાજી થઈ જાયછે, તેને એટલો નહિ તોપણ લગ-
બગ એટલોજ આ કાવ્યકૌસ્તુભ વાંચ્યાંથી આનંદ થશે એમ અમને લાગે
છે. એનાં બારપેજી પૃષ્ઠ આશરે ૨૦૦, ને કિંમત રૂપિયો માત્ર એક છે.

સંસ્કૃત પાઠાવલિ એ નામનું માસિક ચોપાનાળ ગયા જાનેવારી 'મા-
સ'થી મુંબાઈનાં નિર્ણયસાગર પ્રેસના માનેજરે પ્રસિદ્ધ કરવા માંડ્યું છે તેનો
પહેલો અંક અમને પહેાંચ્યો છે. એ અંક જોતાં તો એનો ઉદ્દેશ મુલ તથા
ઉત્તેજન યોગ્ય લેણાય છે. યુરોપ જ્યાંની પાઠશાળાઓમાં ગ્રીકલાટિન શી-
ખવાય છે, ત્યાં તે બાધાના વિદ્યાર્થીઓનો અભ્યાસ સરળ કરવાને અર્થ
કેવા કેવા સાધનો વિદ્યાનો તફાવી યોજવામાં આવેલાં છે અને દરેકજ
આવતાં લેવછે, એનો જ્યારે વિચાર કરીએ છછએ ત્યારે આપણને આ-
શ્ચર્ય લાગેછે કે એવા એકપણ સાધનવિના આપણા દેશમાં કોઇપણ સારો
સંસ્કૃતી થી રીતે યુષ્ઠ થકેછે. બંડારકરની બે ચોપડીઓ થઈ તે પહેલાં
સંસ્કૃત બજારનારને ખપ લાગે એવું એક પંણ સાધન આપણા દેશમાં ન-
હોતું. સંસ્કૃત બાધામાં એવાતો મુગ્ધબોધક ગ્રંથો અનેક છે ખરા, પણ
સંસ્કૃત હાલ આપણી જન્મ બાધા ન હોવાથી તે સધળા નકામા થઈ પડ્યાં
છે. મૃતક બાધાને માટે જરૂરનું એછે કે તે બાધાના વ્યાકરણાદિ પુ-
સ્તકો વિદ્યાર્થીનાજ બાધામાં હોવા જોઈએ. આ કામ આપણા શાસ્ત્રીઓનું
છે, પણ તેઓ તે આંખ મીંચી જ ચાલે પોતે ચાલ્યા તે ચાલેજ પોતાના
શિષ્યોને ચલાવ્યા જાયછે, અને હાલને સમયે અભ્યાસના વંધારે ઉપયોગી
વિષયો બિંજી આંવી પડવાથી, તેમને વસંતે 'ચાલે ચંડાનું' નવા જમાનો
ના પાડેછે, ત્યારે એ શાસ્ત્રીઓ બિચારાં કળિજીંગને નામે પિટાળ પાડેછે,
પણ વિચારતા મંથી કે પ્રાકૃતદ્વારાંએ સંસ્કૃત શીખવવાનું જ રાખ્યું હોય તો
ચોડા વખતમાં ધણું કામ થાય. આમ ને યવાથી સંસ્કૃત અભ્યાસ બિલ-
કુલ પડી બાગવાની તૈયારીમાં હતો.

પરંતુ હોઈસ્કૂલોમાં સંસ્કૃત દાખલ થયું, અને તેની સાથેજ આ
આમી નવા જમાનના નજરે પડી તે દૂર કરવા બંડારકરજાણે બે પુસ્તકો
રચાયાં. પણ હજી એવાં ધણાં સાધનોની જરૂર છે, આ સંસ્કૃત પાઠાવલિ
એ એક એવી જાતનો પ્રયત્ન છે. દરેક અંકમાં ચાર બાગ પાડવા ધાર્યાંછે.
પહેલા બાગમાં ઇંગ્રેજી ચોથા પાંચમા ધોરણવાળાથી થઈ શકે એવાં સં-

સ્કૃત વાંચ્યો તજીમને માટે આપવામાં આવે છે. ભંડારકરની ચોપડીઓમાં આવી ગયા હોય એવાજ શબ્દો બહુધા એમાં વાપરે છે, અને કદાપિ કોઈ નવો બોલ આવે છે, તો તેની નીચે તેનો અર્થ લખી બતાવે છે. બીજી ભાગ ૧૬૧ તથા ૭૫૫ પૃષ્ઠવાળાને સાર છે. એમાં સંસ્કૃત બાપાના ૩૬ શબ્દો તથા શબ્દાવળીના ૮૧૫ ઇંગ્રેજી સમજીતીની સાથે આપવામાં આવે છે. ત્રીજી ભાગ માર્કિમ્બુલેથનમાં જનારને માટે છે. એમાં પ્રસિદ્ધ કાવ્ય નાટક કથાઓનો સાર, ઇંગ્રેજીમાં લેખની વાંચીઓ છે, તેની ઢબપર સરળ સંસ્કૃતમાં કહી બતાવે છે. ચોથા ભાગમાં સંસ્કૃત ગ્રંથોમાંના ચૂંટી કોટલા ઉતારા પુષ્કળ ટિપ્પણની સાથે આવે છે.

- એ બેતાં આ ચોપાનિયું ચોથા પૃષ્ઠવાળી માંડીને છેક કાલજમાં બહુનારા શીખાઉને ઉપયોગી થઈ કરવા ધાર્યું છે. એ ૮૫માં ઘણાંક સુધારો થઈ શકે એવું છે, પણ ખુલ્લા પ્રબલ દાખલ ને થયું છે તે સારજ થયું છે. શાકૃત દ્વારેજ સમજીતી આપવાનું હોય, તો વધારે સારું, ખરું, પણ દેશ તાજ બેતાં એમ માને છે કે હાલતો તે ઇંગ્રેજીની માર્કિતે આપવા ધારી છે, તેજ ઠીક છે. એનું કદ સોળપેજ એક રૂમીનું તથા કિંમત ૮૫૫૫ અર્થ સાથે વર્ષની રૂ ૧-૨-૦ છે.

હુમરરજાકર.—આ પુસ્તક એવુંજ અથવા એથી પણ વધારે ઉપયોગી છે.—એનો ને ઉપયોગ કરનાર હોય તેને. નામ પ્રમાણે એ હુમરનો રત્નાકરજ છે. એમાં નાના પ્રકારની દરરોજ આપણા ઉપયોગીમાં આવતી સૈકડો ચીજ બનાવવાની રીતો સોનગઢ શિસ્તેસરીના દાકતર આપાજી ગોવિંદરાવ કાજેએ વિસ્તારથી સંગ્રહ કરી છે. એ બધી ચીજોનાં નામ ગણવતાં પાર આવે તેમ નથી, પણ અમે એટલુંજ કહીએ છીએ કે એમાંની એક ચીજજ બનાવતાં શીખીને કોઈ માણસ બરાબર બહાર પડે, તો તે દેશમાં એક મોટો ધંધો ઉઠા કરી શકે. દેશીકારીગરીના સંબંધમાં અમે તો અસલથી એમજ કહેતા આવીએ છીએ કે પ્રથમ આવા અને એથી પણ વધારે વિસ્તીર્ણ પુસ્તકો દેશમાં પ્રગટ થવાં જોઈએ. અમે આશા રાખીએ છીએ કે દેશી કારીગરીના દાઝ બહુનારો દરેક ગૃહસ્થ આ પુસ્તકની અકેડી નકલ ખરીદ કરી તેને ઘટવું ઉત્તેજન આપશે, અને તેમાંના કોઈકોઈ એના પ્રયોગો કરી જોઈ પાનાથી ને બની શકે તે કારીગરી દેશમાં નવી દાખલ

કરવાને પણ પ્રયત્ન કરશે. દેશીકારીગરીને ઉત્તેજન આપે એમજ હમેશાં બાપણ કંઈ કરવું તેના કરતાં આત્રી રીત પેલેજ મહેનત લઈ કાંઈ કામને આલતું કરવું એ દેશીકારીગરીને વધારે ઉત્તેજન દાયક છે. આ ચોપડી બા-
રપેજી ૨૨૯ પૃષ્ઠની ને પાકાં પૂંઠાની સુંદર રીતે છપાએલી છે, અને એની કિંમત રૂ. ૧—૧૪—૦ રાખેલી તે પણ આ પુસ્તકનું કદ તથા અગત્ય નેતાં કાંઈ વધારે નથી.

અમદાવાદ પ્રાર્થનાસમાજનો ખારમો વાર્ષિક વૃત્તાંત. સને ૧૮૮૩.
એના એક નકલ આવી તે માન સાથે સ્વીકારીએ છીએ. એ રીપોર્ટ નેતાં માલમ પડે છે કે હાલ એ સમાજમાં ૬૨ અડવાડીએ ધર્મબાધ કરવાનું કામ અમુક ગૃહસ્થોએ પોતાનાજ હાથમાં રાખ્યું છે. એક રીતે એક ફીકે કર્યું છે! કેમકે જે હજી બાધ લેવાનેજ યોગ્ય, તે પણ બધા બાધ આપવા ઉભા થાય એ કાંઈ સાચું દેખાય નહિ. ખતક ઉપરથી જણાવે છે કે એ સમાજના મેંબરો વરસ આખર ૧૧૪ તથા લવાજમની ઉપજ રૂ. ૩૨૮ હતી, એવાજ સમાજે ખેડા, વડોદરા, પેટલાદ, બરુચ, સુરત, ધોલકા, વીરમગામ, તથા અંડાળ ગામમાં છે.

સ્ત્રીનીતિઓષક.—બનાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર મહેતા રામચંદ વિ. રવજી. એમાં પર્યાયેક ગરબીઓ છે. બાપા તથા પદારચના ફીક. વિચાર સામાન્ય. પૃષ્ઠ સોળપેજી ૫૦ ને કિંમત આના ચાર.

શ્રીમાળી સાર્થક સૂચના. અંક ૧ લો.—એમાં શ્રીમાળી ખાલણેને તેના સાતિમાઈ કોઈ દેવશંકર નરોત્તમ ત્રવાડીએ વિદ્યા બણવાનો બાધ તથા તે અર્થે એક ફૂંડ લેવું કરવાની બજામણ કરી છે. આ પતાકડાના પૃષ્ઠ સોળપેજી આઠ અને કિંમત લખી નથી. એના એક નકલ ઘોજકાના ત્રવાડી પીતાંબર જેઠા તર્ફથી અમને મળી છે. સ્વસ્તાતિને સુધારવાના હેતુથી હાલ બાપણ લખાણ કરવાની રીત પ્રસાર પામવા લાગી છે, તેને અમે કેટલીક રીતે પસંદ કરીએ છીએ. પણ એ હેતુ પાર પડવાને માટે જરૂરનું એ છે કે એવી સભાઓમાં નાતના મોટેરા હેંસધી બાગસે એમ કરવું નોંધએ.

તુરંગમાળા અંક ૧ લો. સં. ૫. પ્રકટ કરનાર અમદાવાદ સ્વદેશ દિ-
તેશ્વર સમા. જેમ નામના તુરંગ શબ્દમાં તેમજ કોઈ કોઈ બીજી રેખાએ પણ

પંડિત શામજી કુણ્ણવર્માની સાથે તેનો સ્ત્રી વિલાત ગઈ છે. એ બાઈ મુંબાઈના દલાલ મિ. જર્મીલદાસ લલ્લુબાઈની દીકરી થાય છે.

હુનર શિખવાને વિલાત ગયેલા જુવાનો—મિ. પીટીટના ભાઈ મિ. ખીરીજશ ખમનજી તથા આપનો કાંઈડરીવાળા મિ. સોરાબજી શાપુરજીના દીકરા વિલાતમાં સાંચા કામ શીખવાને સાર ગયા છે.

ગુજરાતમાં નવી રેલવે લાઈન—બરચથી જંબુસર સુધી એક નાની રેલવે બાંધવાની યોજના છે. 'છોડી દવામાં' આવી છે. 'સખબ' કે તે લાઈન કોઈકોરક નીવડે એવી હિંદી સરકારને ખાતરી મળી નથી. પણ મુરતીથી બારો સુધી એક લાઈન બાંધવાનો વિચાર નકી થયો છે, જેની સરવાઈ પણ સંપૂર્ણ થઈ ચૂકી છે. વળી ગોધરા તથા રતલામની લાઈન માટે સરેવઈનું કામ જરૂરી છે, એવું મુંબાઈ સરકાર પોતાના રીપોર્ટમાં જણાવે છે.

એક બાળ દેશીની કાઉનરીલમાં નીમણુક—નામદાર લારડ રીપનના ઉદાર રાજનીતિએ રાવસાહેબ વિશ્વનાથ નારાયણ મેંડળીકની નામણુક કરવા પછી તેમની મુંબાઈના નામદાર ગવર્નરની કાઉનરીલમાં ખાલી પડેલી જગા પર મુંબાઈના વતની મી. કાચીનાથ ત્ર્યંબક તેલંગની નામણુક થઈ છે. આ બંને ગૃહસ્થોને માટે હોટ કોમનેજ નહિ પણ આખી દેશી કોમને મુખ્યારક બાદી ઘટે છે.

પંડિત ભગવાનલાલ દંડેજી દાસ્તર.—ગ્રેટબ્રીટનની એશિયાટિક સોસાયટીની એક છેલ્લી સંભામાં આ પંડિતને તેના આનરરી મેમ્બર પસંદ કરવામાં આવ્યા છે. પુર્વ તરફની ભાષા અને લખો વિગેરેના આ પંડિતની શોધ જોતને યકી લીડનની યુનીવર્સિટીએ પ્રોફેસર આવ કાંઈલાલજીની પદવી આપી છે.

વહસરાયનો એક દેશી પરોણો.—જણાવવાને ખુબી ઉપજ છે કે પંડિત શ્યામજી કીશનાવરમા ગયા અડવાડીયામાં નામદાર વાહસરાય લાડ-રીપનની પરોણાગતનું માન ભાગવીને મુંબાઈ પાછા ફર્યા છે. આર્સેન્ડ-વાળા પ્રોફેસર મોનીયર વિલીયમસની સાથે આ જુવાન પંડિતને પણ લારડ રીપને પોતાના મેમાન દાખલ કલકત્તાના ગવર્નમેંટ હાઉસમાં છ દાહડાસુધી ઉતારો આપ્યો હતો, અમારા આ જુવાન મિત્રને ઇંગ્લાંડમાં નામદાર મી.

ચંકર જહ્મીદાસને ધેર પુત્ર પ્રસવ્યાથી ૩૪) ની મીઠાઈ શેઠ ટાકેરશી નયુ-
ભાઈને ધેર પુત્ર પ્રસવ્યાથી ૩૪) પતાસાં વકીલ સુંદરજીએ પોતાના છોકરાને
નિશાંગે ખેસાડી ૩૩) મીઠાઈ વહેંચી આસેખીઆ. ગૂ. જાડેજા વિખ્યારા-
જી વગેરે બાસતોએ મળીને ૩૫) સાકર વહેંચી મુદ્રામુનસીપાલ સેક્રેટરી.
૨૧. ત્રીકમજી મેઘજીને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૫) ની મીઠાઈ વહેંચી
જાડેજા દાનસંગજીને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી કોરી ૩૫) ની મીઠાઈ વહેંચી
ગોરજી રતનસી નાનમંદના છોકરાને નિશાંગે ખેસાડી ૩૫) તથા ૬૧. મો-
રારજી ત્રીકમદાએ પોતાના છોકરાને નિશાંગે ખેસાડી ૩૨-૮-૦ ઇનામ વહેંચ્યું
—આહુમગ. અત્રેના ઠાકારશી બાસાજી તથા કારબારી વગેરે ૩૦-૧૨-૦
મીઠાઈ વહેંચી—પત્રી. ગાંધી ઠાકરશી દરખચંદ ૩૦ જામ વહેંચ્યાં. સા.
ગાંગજી બવાનજીને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૦-૧-૦ પતાસાં વહેંચ્યાં
ગાંધી રામજી દરખચંદ ૩૦૧૧ યાકર શા. ગાંગજી બવાનજીને ધેર પુત્ર
જન્મવાથી શા. ધારશી બવાનજીએ ૩૦૧ મીઠાઈ વહેંચી ગાંધી ઠાકરશી દર-
ખચંદ તથા ડુમરશી લાધાએ ૩૦ મુદ્રાના મહેતા રામજી લાલચંદ ૩૦-૧૨-૦
મીઠાઈ જાડેજા રવાજી જેમંગજીએ પોતાના કુંવરને નિશાંગે ખેસાડીને
૩૦૧ મીઠાઈ વહેંચી માંડવીના શા. દેવશી ધરમશીએ ૩૦૧૧ મીઠાઈ વહેંચી
બ્રાહ્મનાડ પ્રાંતના શેઠ ઉમરશી વીરપાલે ૩૦૧ મીઠાઈ વહેંચી માનીટર કપ્તા-
ણજી નરસીએ ૩૦૧ સાકર શા. માણજી ગોપાળજીએ ૩૦૧ યાકર વહેંચી
શા. મામશી પુત્તજી ૩૦૧ સાકર વેંચી—દેમલપર. શા. પદમશી યેલાએ
પોતાના બત્રીજીને નિશાંગે ખેસાડી ૩૦ મીઠાઈ વહેંચી મહેતાજી પુરુષોત્તમ
પોતાના બત્રીજીને નિશાંગે ખેસાડીને ૩૧) મીઠાઈ. તથા મહેતાજીને ૩૨)
પાધડી. શેઠ. ચાંપશી બારસએ પોતાના દીકરાને લગ્ન સંબંધથી મહેતાજીને
પાધડી આપી. જાની મુળચંકર હરદેવે ૩૧-૧-૦. મીઠાઈ. કોઠારી વીસજી
રામદાસે ખજાં બરવા આવ્યા ત્યારે ઉધરાણું કરી ૩૪૧ ઇનામ વહેંચ્યું.
શા. પદમશી યેલાએ પોતાના બત્રીજીને નિશાંગે ખેસાડી ૩૦-૫-૦ દ્રાક્ષ
વહેંચી. ઠા. હરીરામ નયુએ ૩૨) મીઠાઈ. સુધાર મેઘજી બાણજી ૩૦૧
તથા હરી જતાએ ૩૦૧ તથા મેતા વાલજી પ્રેમજી ૩૦૧ આરેક.

જાહેર ખબર.

હમણાંજ છપાઈને ખ્હાર પડ્યું છે.

કાદખ્ખરો,

તું

ગુજરાતી બાષાન્તર.

પૂર્વેથી યેણા ખ્હારના ગ્રાહકો પાસેથી દર નોકલના ટપાલ ખર્ચ સુધાં

રૂ. ૨—૫—૦ લેએ નાણાં, નીચે સહી કરનારને પહેલેથી સત્તર એ ગ્રંથ તેમને મોકલવામાં આવશે, હવેથી યનાર ગ્રાહકને ટપાલ ખર્ચ સુધાં દર નોકલના રૂ. ૨—૧૩—૦ પડશે. “પોસ્ટલ સ્ટામ્પ્સ” મોકલનારાઓએ દર રૂપેયે અર્ધા આનાના સ્ટામ્પ્સ વધારે મોકલવા, આ ગ્રંથ નીચેને ઢેકાણેથી રોકડી કીમતે મળશે:—

ખુંબઈ:—રા. સા. મણિલાલ નયુબાઈ ખી. એ. ડે. નં. ૧૧૨ કાંદાવાડીની ગલીમાં.

ભાવનગર.—રા. રા. પ્રભાસંકર જટાસંકર, બાદવાણીની ઘેરીમાં.

રાજકોટ:—રા. હરિલાલ વલ્લભરામ ડે. ગુજરાત રાજાપત્રની આફીસમાંથી. (ખાનગી.)

અમદાવાદ તથા નડિયાદ:—બાષાન્તર કર્તા પાસેથી.

શ્રી. છગનલાલ હરિભાઈ પંડ્યા.

ડે. અમદાવાદ હાઈસ્કૂલ.

જાહેરખબર.

મુંબઈ ઈલાકાના કેળવણી ખાતાના મુખ્ય અધિકારી સાહેબે ઈનામ અને સાપ્તેશીને સાર મંજૂર કરેલું સિદ્ધરનામુ.
અટલે.

મહાનુ ચિકિત્સક બાદશાહનું ચરિત્ર.

• નીતિ અને જ્ઞાન સંબંધી અનેક ઉદાહરણોથી બરપૂર મૂરોપ અને એશિઆમા છતેવા મુલકનો બે નકશા સહિત.

રચનાર.

સુનીલાલ બાપુજી ભોરી.

ક્રિમત ૩. ૧-૪-૦

એ પુસ્તક નીચે જણાવેલ ટેકાણેથી મળશે.

માઈ—કોટમા જહાગીરજી બેજનજી કરાણીની ફકડેનીથી.

„ વેળીતલાગ એરચશા બેજનજી કરાણી. „

„ કાળબાદિનીના રસ્તા ઉપર દામોદર ઈશ્વરદાસ બુકસેલરની „

ગુરત.—બાગાતલાવ. ત્રીભાવનદાસ ગ્રેપાળદાસ બુકસેલરની. „

„ નાણાવટ—મંચેરજી પેંઝવાળાની ફકડેનીથી. •

અમદાવાદ.—ગૂજરાત વરનાકબુલર સોસાઈટીની ઓફીસમાંથી.

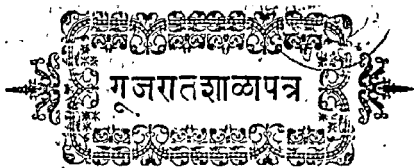
મલકોટ.—મી. હરિલાલ વલ્લભરામ ગૂજરાત શાળાપત્રના મનિજર પાસેથી ખોનગી.

મુરત ખપાટીઆ ચકલોતા. ૨૭ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૮૮૪.

સુનીલાલ બાપુજી ભોરી.

નિર્ણય સિદ્ધર્થ પ્રકાશ. (સ્વદેશવત્સલ્ય લેવડું)

એ નામનું માસિક ચોપાનિયુ દર દિવસ મહિને આવતા જૈત્ર માસથી અમારા તરફથી નીકળવાનું છે. તેમા આચાર, બવહાર, વૃત, પર્વ અને સન્યાસાદી અનેક નિર્ણય કરેલા છે. તેનું બાષાંતર થઈ માસિક ચોપાનિઆ તરીકે અમારા તરફથી પ્રગટ થયે તેનું વાર્ષિક લનાજમ ગામ તથા પરગામ વાળા પાસેથી (૩૨) અગાવથીજ લેવામા આવશે માટે નેઓ સાહેબને ગ્રાહક થવાની ઈચ્છા હોય, તેઓએ લખી જણાવવું-ફૂડના કાફિઆવાડ તા. ૧-૧-૮૪. સહી. ખરાનીદામ વિ. કરશનદામ મહેતા.

પુસ્તક ૨૩ મું.

૩.

સન ૧૮૮૪.

અંક ૫ મો.

ઇંગ્લેન્ડના સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૫મું. સૈન્યસત્તાક શાલ્ય. ઇ, સ. ૧૬૪૯ થી ૧૬૬૦ સુધી.

જગતનો ફિટકાર ચોતરફથી આ રાજદ્વાર લોકપર વરસી રહ્યો હતો. આ અંધાર કૃત્યની અંધાર સાંભળતાં આપ્તા યુરોપમાં અને ચોતરીજ ચડી, ન સધજે-ઠકાણે ફિટફિટ થઈ રહ્યું. પ્રોટેસ્ટન્ટ શાલ્યો તો કાયોલિક કરતાં પણ એ કામનો ફિટકાર વધારે બતાવવા લાગ્યા—તેણે બીદીતા હોય કે રખેને આપણે પણ ઇંગ્લાંડ જેવા વિપરીતવિચારી ગણાઈ જઈશું. સધળાં પરદેશી શાલ્યોએ તિરસ્કારથી ઇંગ્લાંડના એકચોએને કાઢી મૂક્યા એ તો આપણે પાછળજ કહી ગયા છઈએ.

જો દૂર યુરોપમાં આટલો હાહાકાર થઈ ગયો, તો ખૂદ ઇંગ્લેન્ડના મન કેવાં ઉથલતે થઈ ગયાં હશે તે કહેવાની જરૂર નથી. આપોદેશ આંખ ફાડીને જોઈ જ રહ્યો, અને શું પ્રત્યક્ષ પાસે આવ્યો છે. એમ બધાને બામ્બું. એક એ પ્રજાસત્તાકવાદી નિરંકુશીએ સિવાય બધા લોક મગજબંધ મગજબંધ કહીને રાત દહાડો નિસાસાપર નિસાસા નાંખવા લાગ્યા. આ પ્રજાસત્તાકીઓ બધાની આંખે દેત કરતાં પણ કુટને બીદામણાં દેખાતા.

આ સર્વબાધી મનોબાવ જે મંડળ રાજ કરવારે ચલાવવાને નામ્બું હતું તેમાં પણ જણાવો. પહેલીજ બેડકે તેમણે એવા સોગંદ લેવાની તો ના કહી કે અમને આ પ્રજાસત્તાક શાલ્ય તથા રાજવધ કબુલ છે.

ન્યાયાધીશોમાંથી અર્ધાઅર્ધ રાજનામું આપી આપ્યા ગયા. અને આ પ્રજાસત્તાક રાજ્યને વફાદાર રહીશું એવી બ્યારે કબૂલાત લેવા માંડી, ત્યારે હજારો સરકારી નોકરે તથા પાંદ્રીએ એખી ના ખડી, લોકવિચાર એટલો વિરુદ્ધ હતો કે લંડનનાં શહેરમાં એક મે મેદીનાં સુધી પ્રજાસત્તાક રાજ્યનું જાહેરનામું કાઢવા પાર્લામેન્ટની જરૂર પણ હિમતે ચાલી નહિ.

આવા દુનિયાના ફિટકારનાં વર્ચમાં પેવી ધવાએવી અવાએવી પાર્લામેન્ટ કેવી રીતે પોતાનું કામ ચલાવી શકે છે તે હવે આપણે જોઈએ.

હુંડી પાર્લામેન્ટ. કર્નલ પ્રાઇડના જુલામ પછી પાર્લામેન્ટમાં આશરે એક જ માણસ રહ્યા હશે, અને તેમાં હાજર તો બાગ્યે પચાસ પણ થતા. એ ખરી પાર્લામેન્ટનું માત્ર હુંડું હતું, અને તેથી લોકો એને તિરસ્કારમાં હુંડી પાર્લામેન્ટ કરીને કહેતા. આ હુંડીથી દેશનું રાજ્ય ચલાવવું, એવો વિચાર આ સેનાનો મૂળથીજ નહોતો. મૂળથીજ એને રહેવા દીધું, ત્યારે એનાં શરત કરી હતી કે માત્ર બીજી રાતસરની પાર્લામેન્ટ બોલાવવાનો બંદોબસ્ત કરી તમારે તમારી મેજ તાકીદથી ચાલ્યા જવું.

પણ માણસના હાથમાં અધિકાર એકવાર આવ્યા પછી, તેને તે જોડવો ગમતો નથી. તેથી પોતે વિસર્જન થવાની વાત તેમણે ટોણે ચડાવવા માંડી. આ જોઈ લશ્કરમાંના પેલા સમગ્ર દેશોએ પાછા અધીરો થઈ બંડ ઉઠાવ્યું. (૨૭ મી માર્ચ ૧૬૪૮). કામચેલે આ બંડને તાકીદથી બેતાડી દઈ લશ્કરને બરોસો આપ્યો કે પાર્લામેન્ટ વિસર્જન થવાનાજ વિચારમાં છે, કેમકે હજી એને ખબર નહોતી કે એ હુંડું તો રાજ્યસત્તા પોતેજ પચાંવી પડવાની તજવીજમાં છે. એવામાં આપણાં બંડ ઉઠાવવાથી એને ત્યાં જવું પડ્યું, અને ત્યાંથી પરવાયો ત્યારે કેટલાક વખત સુધી એ મકાનમાં રોકાયો.

અરી, વર્ષ આવીને નેપછે, તો એ આઠબદલી પાર્લામેન્ટ હજી પણ પોતાને વિસર્જન થવાના બિલ ઉપર માંહોમાહે નતકારો કરી વખત જ ગાળ્યા કરે છે. આ વખતે તો એમાંના કેટલાક, એટલે સુધી ચડી ગયા હતા, કે તે પ્રજા બોલતા કે અમે કાઈ વિસર્જન થવાના નથી. કામચેલે, જાતે જઈ બહુ મધ્યો ત્યારે માત્ર એ મતનાજ વધારાથી એ પાર્લામેન્ટને

વિસર્જન થયાનો ઇરાવ પસાર થઈ ગયો, અને તે પણ બીજા ત્રણ વર્ષ સુધી એ રહે એવી એક કલ્પના તેમાં વધારી ભારેજ (અક્ટોબર ૧૬૧૬.) આ ત્રણ વર્ષની મહેતાજ આ કુંઠી પાલીમેંટે લશ્કરની સત્તા તોડી નાખવાના હેતુથીજ રાખી હાથ એમ જણાય છે. તેમણે હાલિંડ સાથે એવું ધારીનેજ ટટી બહારી લીધે, કે જે એ નિમિત્તે આપણે હરતક નોકસેન ઉભું થાય, તો પછી આ નિરંકુશીસેનાને કાઢી મૂકતાં થોડી દેશજત રહે. લશ્કરે એવું કરવાનો ઇરાવ તો એણે ક્યો પણ ખરો. આ વાત પણ કામ્બેલે કબુલ રાખી, પરંતુ એવી સરતે કે નવી પાર્લામેંટ બાલાવવાનું, ચોરણ મુકરર કરી એ કુંઠી-વિસર્જન થયુંજ. આ ચોરણ મુકરર કરવામાં આ લોબી પાલીમેંટે એવી કલ્પના નાખી કે હાલનાં જે અમો સલાસદો છઠ્ઠાએ તે તો કાયમજ રહ્યાં, અને વળી નવા સલાસદોની ચૂંટણી ખરાબર છે કે નહિ, તેનો કડવો પણ અમારેજ હાથ રહે. લશ્કરના અમલદારો જે લગભગ ત્રણ વર્ષ થયાં ચૂપજ બેઠા હતાં, તેમણે આ સમે બેજા ચર્ચ આ કલ્પનાની સામા મેજબૂત વાંધો ઉઠાવ્યો. પણ તેમને ન ગણકારી પોતાને ધોરલોજ ઇરાવે પાર્લામેંટ પસાર કરી નાખવા તૈયાર થઈ. આ સાંભળી કામ્બેલને ગુસ્સો ચડ્યો. એક ટુકડીની સાથે લઈ તે ત્યાં ગયો, અને એવું જઈ થોડા વખત સુધી બેઠાબેઠા બેઠો તમાસો ભેગો. આ બિલ પસાર થાય!" એવા છેવટનો સવાલ બ્યારે પૂછાયો, ત્યારે એણે મિલેનાપેટે ગર્જના કરી બધાને ખૂબ ઝાપટી નાખ્યા, અને પછી એ કુંઠી પાર્લામેંટને કાઢી મૂકી બારણે તાજું દેવડાવ્યું. (૨૦ મી એપ્રિલ ૧૬૫૩.)

આ સાંભળી લશ્કર, નોકસેન, તથા ઇંગ્લાંડના મોટાં મોટાં નગર મંડજોએ હરખર એના ઉપર શાખાસી પત્ર મોકલ્યાં. કામ્બેલ લખે છે કે "એમને કાઢી મૂકવાથી એક કુતરું પણ બચ્યું નહિ." ખરે, આ પાર્લામેંટની છેવટ વર્ષણકથી આખી પ્રજા કંટાળી ગઈ હતી. સરકારીના નોકરીમાં પોતાના સગા, વહાતાંનેજ તેઓ વર્ચાવતા, રાજ્યપક્ષવાળાઓને લંટી પોતાનાં ઘર બારતા, અને ઇનસાફ પણ તેમણે ખુદ બહાર વેચવા માંડ્યો હતો, એવા તેમની ઉપર અનેક આજ ઇતિહાસમાં મૂકાયા છે, અને તે કેટલેક દરજ્જે ખરાજ માન્ય પડે છે. આ પાર્લામેંટને હાથમ આવેલી સના

જોડવી ગમતી નહોતી, એમાં તો કાઈ શકતું નથી. એ કરતા તો આ મદોન્મત સેનાને ધન્ય છે કે પોતાના હાથમા સર્વોપરી સત્તા આવ્યા છતાં આ ત્રણ ત્રણ વર્ષ સુધી ધીરજ રાખી રાજ્યને કાયદેસર યાજે પાડવાનો જ પ્રયત્ન કર્યો.

હજી પણ કામ્પેલ કે સેનાનો વિચાર લગ્નકરી રાજ્ય ચલાવવાનો હોય એમ જરા પણ જણાતું નથી. આ પાર્લામેન્ટને કાઢી મૂકવી પડી, તો તેણે તુર્તજ તને ઠેકાણે બાજી બોલાવવાનો વિચાર કર્યો. હાલ પાર્લામેન્ટને બોલાવી શકે એવી કાયદેસર સત્તા ધરાવનાર તો ગ્રેમ્ પણ રહ્યું નહોતું. માટે કામ્પેલ સેનાપતિની રૂએ દેશમાંથી દોઢમાઝેક માણસને ચૂંટી કાઢી તેમની કામ ચલાવી પાર્લામેન્ટ બનાવી, અને તેમને મુદત બાધી આપી કહ્યું કે તમે રીતસરની પાર્લામેન્ટ બોલાવવા બામતનો કાયદો ધડો. આ બેરમાનની પાર્લામેન્ટ કહેવાય છે, કેમકે એમાંના એક સભાસદનું *બેરમાન એવું હસા માણું નામ હતું. આ પાર્લામેન્ટ ને ટુંકી પાર્લામેન્ટ પણ છે, કેમકે તે ૪ થી જુલાઈ ૧૮૫૩ ને રોજ મળી, ને ૧૩ મી ડીસેમ્બરે એ બંધ પડી.

ટુંકી પાર્લામેન્ટ તો પોતાને જે કામ માટે ભિગી કરી હતી તેને પડતું મૂકી ખરી પાર્લામેન્ટનાજ બધા કામ ધમધાકારે ચલાવવા મંડી, અને થોડા વખતમા દેહી પાર્લામેન્ટ કરતા પણ એણે બારે પોકાર દેશમા ઊભા કરી મૂક્યો, અગર જે બેચક એના દાનત તેના જેવી સ્વાધી કે હુઆઈની હતી નહ. આ સભાસદો તો ફરજ સમજતારા પેવા ભડતજનો હતા. તેઓ તો ફરજ જોઈનેજ ચર્તનારા, અને ફરજની વાત આવે ત્યાંસગા બાપની પણ શરમ રામે નહિ એવા હતા. આના માણસો ગમે અટલા સ્તુત, પણ બહારમાં તો ઘણી વખતે વિષ્ણુ કંઠાજ માંવમ પડે છે, અને તેનું કારણ છે. બુદ્ધિ તો કપાળ કપાળે જૂદી હોયજ, અને જો જોને જૂદું સમજાયું તે બધા ફરજના વિચારથી પોતાનો ક્રોધ ખરો કર્યો કરે, તો કાઈ કાળે પણ તેઓ એકમત થઈ સૌર્વજનિક કામો કરી શકે નહિ. ફરજ સમજ પોતાના વિચાર જાહેર કરના એ એક જૂદી વાત છે, અને તે વિચારને આધ બાની પેઠે બાઝી રહી બીજા બધાથી જૂદા પડી જંગલ ઉઠાવવો એ

* એનો અર્થ ઇંગ્રેજમા ખૂલી હડી એવો થાય છે.

જુદી વાત છે. એક બીજાના વિચારને માટે ઐદાર્ય બુદ્ધિથી છૂટ મૂકેજ મંડળીએ આવી ગે છે. આયું ઐદાર્ય તો પોતાના વિચારને સ્વતંત્રતાથી વળગી રહેવા કરતાં પણ બહુ ઊંચો સદ્ગુણ છે. પણ અનુની લોકને આ નીતિ કે ધર્મનું બાન રહી ચકવું નથી. તેઓ પોતાના જનમંડળમાં મોટા અપરોધનું કારણ યદ્ય પર છે એટલું જ નહિ, પણ તેઓ આંખ મીંચી આંખ દેવકાળની સામા મોતાનું વહાણ એવું ઝોકાયે છે. કે મર્યે તેમની તથા વખતે તમામ દેશની અરાબીજ યાય છે.

આ પ્રમાણેજ એ બગંતડી પાંદામૈરે કયું. તેમને એટલો પણ વિચાર રહ્યો નહિ કે મોટા શ્રેયારની વાતો તો રીતસરની પાંદા-મૈરને માટેજ રહેવા દેવી જોઈએ. આ અધીરા સુધારકોએતો ધાયું કે ફરી ફરી આપણને આચો લાગ મળવાનો નેથી, અને તેથી તેમણેતો ટપોટપ જુની કહેણી રહેણીથી કેવળ ઉત્તરાજ નવા નવા કાપદા દરરોજ પાંદામૈરમાં રજુ કરવા માંડ્યા, અને તે ઉપર મહિા મહિા બારી રખાસંઆમ ઉઠાવી બેઠા. અને સમજીએ છીયે કે એમાંના કેટલાક કાપદા વસ્તુતઃ બહુ મારા હતા, પરંતુ જે બધા આજ પર્વત પણ હંજાંડમાં દાખલ થઇ ગયા નથી, તે સુધારા આ અર્ધજંગલી કાળમાં ઇગ્રેજને બંડકાવી બધા બીંતજ કરી નાંખે એમાં શી નવાઈ? ચોતકથી પોકાર ઉપો કે દેશનો તમામ કાપદો, ધર્મ, વિદ્યા, અને રામૃદિ એ મર્યેને આ અબણ અનુની-ઓ નિર્મૂળ કરવાનું જ ધારી બેઠા છે.

કામ્બેલને પણ આયું ઉચ્છેદકપણું બિલકુલ પસંદ નહોતું. એનો વિચાર તેમની માફતે રીતસરની પાંદામૈર નોતારી રાખ્યેને અરાબર યાજે પાડવા-નો હતો, પણ આ લોકનો કાંઈ યાજે પડયું હતું તેને પણ કાંનું ક્યાં ઉ-રાડી મેલ એવા નીકળ્યા. હવે કરવું શું તેનાજ એ વિચારમાં હતો, એવામાં એની તફના કોઈ રાખાસદ લાગ જોઈ પાંદામૈરમાં એકાએક એવા દરાવ કરાવી લાંબો કે સેનાધિપતિએ અમને જે મંત્રા આપી છે તે અમ અ-મારી મજે પાછી એને રવાણા કરી રહ્યેહીએ. (૧૩ મી ડીસેમ્બર ૧૯૫૩)

આમ થવાથી એ ઉચ્છેદીઓએનું તો કાટ ગયું, પણ હવે રીતસરની પાંદામૈર નોતારવાનો અધિકાર પોતાનાજ હાથમાં સેવા મિત્રાજ કામ્બેલને

બીજો ઉપાય રહ્યો નહિ. એટલું સારું હતું કે પાછલી પાર્લામેન્ટ એક નવા રાજ્ય મંડળની નીમણુક કરતી ગઈ હતી. તેના મારફત એણે એક રાજ્ય વ્યવસ્થાપનકે તૈયાર કરાવ્યું.

— ❦ —

કેલ્વણી ખાતાનો રીપોર્ટ સને ૧૮૮૨-૮૩.

ભાગ ૩ જો.

ટ્રેનિંગકોલેજો.

અમદાવાદ ટ્રેનિંગકોલેજ, આ વરસે ૩૭ મહિનાઓમાં અહિંઆંથી બહાર નીકા હતા. એ સુદાં આજ સુધીમાં એ કોલેજે ૧૬૦ શિક્ષકો પ્રગા પાડ્યા છે. એનું કુળ એ યંત્ર છે કે હાલ મુરતજીલાસ ૧૨ ટ્રેનિંગ ને ૧૫૫ અન્ટ્રેનિંગ, બક્ષમાં ૬૪ ટ્રેનિંગ ને ૧૧૪ અન્ટ્રેનિંગ એડમાં ૧૦૭ ટ્રેનિંગ એને ૬૩ અન્ટ્રેનિંગ, અમદાવાદમાં ૧૧૬ ટ્રેનિંગ એને ૫૮ અન્ટ્રેનિંગ, તથા ચંચમહાલમાં ૨૫ ટ્રેનિંગ ને ૩૬ અન્ટ્રેનિંગ મહિનાઓમાં છે.

ત્રીજા વર્ષમાં ૧૨ માધી ૧૧, બીજામાં ૨૪ માંથી ૨૧, અન પહેલામાં ઓગણપચાસે ઓગણપચાસ પાસે થયા હતા. બીજી સધળી બાગતમાં પછી એ કોલેજ શાખાસી લાયક હતી. મહેરબાન પ્રિન્સેપ્સેક્ટર સાહેબ જણે છે કે રાવસાહેબ મહીપતરામ રૂપરામની નોકરીની બૂઝ જાણી સરકારે પર્ગારમાં યોગ્ય વંધારો કર્યો તે જોઈ હું ખુશી થયો છું. એ પછી મારે નાધવું જોઈએ કે મકાલરોની કસરત પાછંના કોઈ પણ વર્ષ કરતા આ વખત સરસ હતી, અને તે મારે મિ. સોરાબજી મંચરેજી પાનડીને શાખાસી થયે છે. આ વર્ષે કોલેજમાં ૧૨૪ મકાલરો હતા. એમાંના ૩૬ ને સરગરથી, અને ૨૬ ને દેશીરાજ્યો તૈફથી સ્કાલરે શિપ મળતી હતી, તથા ૧૧ માકીમાં બણતો હતો. પહેલાં સ્કાલરે શિપ નમજે ત્યારે એક બે જણ ગોઈ કોઈ વખત લખત થતા હતા, પણ આ વર્ષે આટલા બધા આંબ્યા તે ઉપરથી માનમ પડે છે કે એમાં દાખલ થવાની હોંસ હવે વધી છે. દેશીરાજ્યોએ આટલા સ્કાલરો મોકળ્યા એ તેમને આવા કારખાતાની કિંમત સમજાઈ

તથા તે ઉપર બરોસો બેઠો તેના એક શાખીતી છે.

ફીમિલ ટ્રેનિંગકોલેજનાં લેડી સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ મિસ કાલેટની પૂતે બદલી થઈ છે. એ કાલેજમાં સંખ્યા ૩૨ થી વધીને ૩૯ થઈ છે. એમાંની ૬૪ તો ફક્ત માફીમાં છે. ત્રીજા વર્ષમાં ૫, બીજામાં ૭, પહેલાંમાં ૮, તથા ધોરણ બહાર ૧૬ સ્ટ્રીઓ હતી. આઠ જણની નોકરીઓ મળી તે નીચે પ્રમાણે:—
૩ ૪૦ ને પગાર ઘર તથા ગાડીખરચ સાથે ગોડાઉનમાં ૧, ૩ ૩૫ ને પગાર ગોકળદાસ તેજપાળની કન્યાશાળામાં મુખ્ય મહેતાજી તરફ સંબાધમાં ૧, ૩ ૨૦-૨૫ ના પગાર સુધીપર જિલ્લામાં ૪, આધરિય પ્રેસ્બિટરિયન મિથનસ્કુલમાં ૧, અને એ નિયાળના આસિસ્ટન્ટ હાખલ એક નામાંઈ હતી.

રોજકોટ ટ્રેનિંગકોલેજ. વાર્ષિક પરીક્ષાને વંખતે ૫૫ સ્કાલર હતા, બીજા વર્ષની પરીક્ષામાં ૨૨ હતા તે બધાએ પાસ થયા. ૧ લા વર્ષમાં ૩૩ હતા તેમાંથી ૨૭ પાસ અને ૬ નાપાસ થયા. અહિંયા બહેલાં બે જણને ત્રાન્સ વર્ષનો અભ્યાસ કરવા અમદાવાદ મોકલ્યા હતા તે પછી પાસ થયા, મહેરબાન ઇપેક્ટર સાહેબ રીપોર્ટમાં લખે છે કે મને એ કાલેજ ઘણી સારી સ્થિતિમાં મળી પડી, અને વિશેષ કરી કચિતપાઠમાં તો ખાજલા વર્ધ કરતાં ઘણી ચડીયાતી હતી. પાંચ જણને ત્રીજા વર્ષનો અભ્યાસ કરવા અમદાવાદ મોકલ્યા, અને ૧૮ ને મહેતાજી કર્યા. આ કાલેજની પ્રવેશક પરીક્ષામાં ૬૬ ધોરણ, હાખલ કર્યાને ૩ વર્ષ થયાં પહેલાં એ ધોરણમાં પરીક્ષા આપવા આવનાર યોગજ ઉમેદવાર માલમ પડતા હતા, અને તેથી એ ઘણું સંતોષકારક છે. આ વરસે ઉમેદવારની સંખ્યા ૧૪૯ હતી, અને તેમાંથી ૧૧ જણ પાસ થયા. એક રિડિંગરમ અને કિકેટક્લબ અહિંયાના સ્કાલરો પોતાને ખર્ચા અપાવે છે. એ કાલેજની હાલત ઘણી જ સંતોષકારક છે, અને મને લખતાં ખુશી ઉપજે છે કે સ્કાલરોની રીતબાત ઉપર યોગ્ય ધ્યાન આપાય છે, અને તેઓ મર્યાદાવાળા તથા શાંત છે. એ કાલેજ ઘણું સાફને ઉપયોગી કામ કરે છે, અને ધોમે ધોમે કાલીવાવાડને ટ્રેઇન્ડ મહેતાજીઓ પૂરા પાડે છે, અગર જો એ ખોટા પરીપાડવાને હજી સ્કાલરોથી વધારવાની ઘણી જરૂર છે.

દેવીરાજની નિયાળો.

કાઠીયાવાડમાં કુંડની ઝૂંજેરાતી નિયાજો ૪૫૧ માં ૪૯ વધીને ૫૦૦ થઈ છે. છોકરા ૩૨૨૯૯ બાલ છે અને તેમાં ગર્ભ સાલ કરતાં ૧૯૧૪ નો વધારો છે. એમા બ્રાહ્મણ ૨૦ નિયાજ તથા ૬૫૧ નિયાજીયા, સૌ-રઠમાં ૧૯ નિયાજ તથા ૬૩૭ નિયાજીયા, ગોહિલવાડમાં ૪ નિયાજ તથા ૨૫૬ નિયાજીયા, તથા હાજારમાં ૬ નિયાજનો તથા ૩૯૨ નિયાજીયાનો વધારો હતા.

ભરીક્ષામાં પાસ કરાવવાનું પ્રમાણ સેક્ટે ૬૭ હતું.

ખાનગી નિયાજો ૮૪ તથા તેમાં બહુનારની સંખ્યા ૧૯૩૧ હતી. એમાંથી સેક્ટે ૫૭ પાસ થયા હતા.

મહીકાંઠામાં ૫ નિયાજ તથા ૫૬૦ છોકરાનો વધારો હતો. આ વર-સની મહેનતનું ફળ આ વરસે સંતોષકારક હતું. પાસનું પ્રમાણ સેક્ટે ૬૦ આપ્યું હતું.

પાલણપુરમાં નિયાજનો આકડો તો એનો એ રહ્યો છે પણ ૧૧૬ નિયાજીયાનો વધારો છે. સેક્ટે ૬૯ પાસ થયા. છઠા ધોરણમાં તો બેજ જણ પાસ થયા, કેમકે અહિંયા ટ્રેઇનિંગ મહેતાજીએના ધણી ખોટા છે. પોલિટિકલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ કર્નલ લીન્ડે સાહેબની મદદથી પરિણામ મુજબ પગાર આપનાનો રિવાજ દાખલ થયો છે તેથી મહેતાજીએ વધારે મહેનત કરી સારાં પરિણામ આપ્યું એવી હવે આશા રાખી શકાય છે.

રેનાકાંઠામાં પણ નિયાજો વધી નથી, પણ ૨૯૪ છોકરા વધ્યા. સેક્ટે ૪૮ પાસ થયા હતા.

કચ્છના વધારો ૫ નિયાજને ૪૧૭ છોકરાનો.

સુરત ઇલાકામાં ૧૦ ની ૧૩ નિયાજો અને ૬૮૫ ના ૮૯૪ છોકરા થયા હતા. પાસનું પ્રમાણ સેક્ટે ૭૩ નાંકવું હતું. છતાં ઉપલા ધોરણની બાબતમાં આ નિયાજો બહુ નબળી છે. પાંચમા ધોરણમાં ફક્ત ૪ પાસ થયા અને છઠામાં કોઇજ નહિ.

શરીર કેળવણી.

કસરતયાજી આપણા પ્રાંતમાં નાચે પ્રમાણ છે:—કાઠીયાવાડમાં ૪૦, ભરૂચ જિલ્લામાં ૩૭, અમદાવાદમાં ૮, સુરતમાં ૬, મહીકાંઠા પાલણપુરમાં

૩, અને પંચમહાલ તથા રેવાકાંડામાં એકએક છે. દોડવું, કૂદવું, કુસ્તી વગેરે કસરતો ને કાંઈ સામાન શિવાય થઈ શકે છે તે તો ઘણે રેકાણે થાય છે, અને જ્યાં જ્યાં મહેતાજી એ વાતનો શોખ બતાવે છે, ત્યાં છાકરા ખુશીથી બધી જાતની કસરત શોખવા તૈયાર થાય છે. મારો તો એવા અભિપ્રાય છે કે તેઓ થંડા દેશના છાકરા જેવાજ છે, અને કુકત તેમને દોરવાનાર તથા ઉત્તેજન આપનારી જરૂર છે.

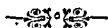
બને ટ્રેનિંગકાલેજમાં કસરત કરનારોના હાંસ તથા શક્તિમાં મેં આ વરસે અત્યૂંક સુધારો દીઠો, અને ડેટલાક એક સો ઘણી શાખાસી લાયક હતા, જેમકે રાજકોટ કાલેજનો એક સ્કાલર ૪ ફુટને ૧૦ ઇંચ કુદી ગયો. આ કાલેજમાં ક્રિકેટકક્ષબ પણ સ્કાલરોએ પોતાને ખરચેજ. ઉભુ કર્યું છે. અમદાવાદ ટ્રેનિંગકાલેજ મોટા શહેરના મધ્યમાં આવવાથી ત્યાં આવું કક્ષબ થઈ શકતું નથી તેને માટે હું દિલ્લિગૌર છું.

આ વરસે અમદાવાદને સુરત હાઇસ્કૂલના છાકરા વચ્ચે ક્રિકેટની શરત રમાઈ હતી. રેલવે કંપનીએ ઉદારતાથી સુરતના છાકરાનો અમદાવાદ જવા આવવાનો ખર્ચ અર્ધોજ લાંબો હતો, અને ધનામને માટે બંને સ્કૂલોના માસ્તરોએ ઉધરાણું કર્યું હતું.

વિદ્યાવૃદ્ધિને ઉત્તેજન.

ગૂજરાતી ભાષા ખાતે મેક્સ મૂલરના હિપ્પર્ટ ભાષણના તર્જુમાને રૂ. ૫૦૦ આપવામાં આવ્યા હતા.

ગૂજરાતમાં આ વરસે રાંદેર અને ઘોજેરાની પુસ્તકશાળાઓ નવી નોંધાઈ છે. દરેક પ્રાંતવાર તેની સંખ્યા આ પ્રમાણે છે. મધ્ય પ્રાંત ૩૧, પ્રથમ પ્રાંત ૧૦, ઉત્તર પ્રાંત ૩૮, દક્ષિણ પ્રાંત ૧૩, અને સિંધમાં ૭. પુસ્તકશાળાઓ વરસ આખરે હતી. (સંપૂર્ણ)

કેળવણીખાતાને લગતું સંગ્રહસ્થાન.

હિસાબ ચીખવવાની કળાઓ અને ગોઠવણો શસ્ત્ર ગોઠવાર.

કેળવણી ખાતાને લગતાં સંગ્રહસ્થાનમાં મુકાયેલાં નિશાળાંનાં ફરની.

ચરુ ટુંક વર્ણન ગયા અંકમા અમોએ આપ્યું છે અને બાળકોના મનની કેળવણી સાથે તેઓની નંનકુરમ્તીપર ડેટલુક બારીક ધ્યાન યુગેપમા આપનામા આવેકે, તે કુનાચરની તપાસપરચી દેખાડ્યું છે. હવે બાળકોની કેળવણી માટે અતિ અચળાઈ અને જીવિબળથી બગ્પુર રીતિઓ સુધરના દેશના નિદ્ધાને એ તાના કેળવણી ખાતામા દાખલ કીધો છે. તેમાની જે આ મગહસ્થાનમા મુકાએની આલેના એક એકસ નર્ગ સાથે મબ્ધ રાગે છે તેનું ટુંકું વર્ણન આ બીજા ભાગમા સમાવ્યું છે.

બાળકોને ટુંક વર્તમા રમત ગમત સાથે અને ઘણી સરેલાઈથી સમજ પડે તેમ હીસામ ચિખવવાની કેટલીક રીતઓ આ મગહસ્થાનમા મૂકેની ઘણી વખાણના લાક વસ્તુઓથી આપણી નજર આગળ આવે છે. આપણે જાણીએ છીએ કે આપણા દેશાએ અને મુખ્ય કરને હિંદુ ઓ ગણિત શાસ્ત્રમા કુનિયાની કોઈ પણ બીજી પ્રજા કરતા ઉતરતા નથી. એ તેઓનું ગણિત શાસ્ત્રનું બળ એ નિદ્ધાની નની અંમુક પ્રકારની મી તિયા ખા યુ નથી પણ તેઓની તેજી યા. શક્તિ સાથે ગણિત શાસ્ત્રને કેળવણીનો સર્વથી અગત્યનો નિયમ ગણીને તેમા લામે વખત રોમ્પાથી એ બાબતમા તેઓ એના ગણાય છે. પણ જેઓને ગણિતનો અભાવ હોય-મુખ્ય કરીને પારશી બાળકોને જેજ-તેઓનું મન એ બાબતમા હરણુ કરી લે તેની રીતાઓ આ મગહસ્થાનમા મૂકેના ગણિત શાસ્ત્રને લગતા મત્ર અને પુસ્તકા બતાવે છે. જાત જાતના પ્રાણી, ઝાડો વગેરે મુંદર આ બોની (Recreative amusement) નામની એક ચોપડી છે જેમા નાના બાળકોને નાની મુખ્યાના સરનાગા, બાદબાકી વતરોગે હિસામ ચી વાની મારફતે શોખવવાની અછી યુક્તિ નાપરી છે. એટલુજ નહિ પણ જમ વિચાર બળમા બાળક વધતુ જાય છે તેમ હિસામ સાથે કુનીઆના જાણના ભોગ પચારય તથા પ્રાણીઓનું જ્ઞાન તેજ ચોપડી મારફતે રફતે રફતે મળતું જાય છે. દાખલા તરફે એક પાને થોડાક પતંગીઆ પડેલા હ. કાઈ પાને પાચ નાના છોકરા-એક લખવા બેઠેલે, બે વાચતા, એક રમતો, એક મન સાથે વિચાર કરતો હમા રાખેલે, કોઈ પાને સાત ઝાડ જેમા બે કે ત્રણ કાપેલા એ પ્રમાણે રંગીન ચાત્ર માડેલા હોય છે. એ મી-

સાધારણ મેગે તેમજ ઉપની જાતની કાગળની સ્લેટપર લખેલું બસના માટે ચામડાના નાના કાગળ નીચી લીધેના કે જ્યાં વગર પાણીએ એ બને જાતની મેટ જાતની માફ થઈ નકે છે.

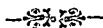
૩

દિમામ એ નાઈચી શીખવવાની ડળાઓ.

કેળવણી ખાતાને નગતા મગધરયાનમા મેનાવના ગણિત નાચના મબંરમા મમમા આનત પદાર્થોના વર્ણનનો એક અગત્યનો ભાગ ગણા પંદમા નમાવ્યો હતો જેના વિાવના પાકીનુ નર્ણન આજનાં અંકમા રૂ કરીએ ડીએ

દિમામ શીખવવાની બાગક અને તે સાથ બાગકને બગમર સમજે કે એની ઘણાંક યુતિઓનુ વણન ગણા અંકમા આવ્યુ કે હવે બાગ ના એ બામતના જ્ઞાનની પરીક્ષા લેવાની એક અછી યુતિ તજે વિનાયતમા દાખન.મરી કે તે દિફુસ્તાનની યુનિવરસીટીએતિ નકલ કરવા જોગ કે યુનિવરસીટીની પરાક્ષાએમા ગમે એના એકસાઈ છતા આજસ અને અબણુ હોકર એના ફતેહમ નીન.જાના દાખતાથી આપણે અજાણ્યા નથી મુબાઈની યુનિવરસીટી પરાક્ષા ઘણી શકત જતા ન વાગેલા વિદ્યાર્થીએ કેમ ફતેહમંદ નીવડે કે તેના ઘણાંક કાગણો અટકળી શકાયડે અને તેમાનુ મુખ્ય એક કે ઉમેદવારોની ખેડો એક બીજની નજદીક હોનાતિ લીધે એક બીજને કહેવાની જોગવાઈ મળી ચકેડે. એની રીત પાસ થનાની ઉમેદ રાખતા વિદ્યાર્થીએતિ ફાવતા અટકાવવાને યૂરોપમા પરીક્ષકોને માટે એક અછી યુતિ શાધો મહાડી છે. એ યુતિ જેમ યુની વરસીટીની પરીક્ષામા તેમજ મૂલોની છ માસીક અને વાર્ષિક પરીક્ષામા દાખન કરવા જોગ કે આપણા કેળવણીખાતામા ગૂઢરાતીની કેળવણી આપના માટે છ વોરણુ અને હમ્રજીને માટે સાત વોરણુ મુકરરે કુલ છે. એ દરેક વોરણુમા દર વર્ષે પરીક્ષા લેવામા આવેડે એ પરીક્ષામા દરેક વોર ગ તમાણે ત વોરણુને લગતી બાબતોના એક સરખા નવાલેના પત્રો તે વોરણુના સમ્રજા ઉમેદવારોને આપવામા આવેડે પણ યૂરોપમા સમ્રજા વિદ્યાર્થીએના સનાન પત્રો એક સરખા હોતા નથી જેમકે એક

એકસ ધોરણની પરીક્ષામાં ત્રીસથી, પંચરાશી, અપૂર્ણાંક, તથા સાદા-વ્યા-
જના દાખલા આપવાના છે એ બાબતના સવાલના સોથી બસે કાગળ
છાપવામાં આવે છે તે સંખ્યા કારડોમાં સ્થાલોના આંકડા તથા સ્થાલનું
૨૫ જૂંકું જૂંકું હોય છે. તોપપણ સ્થાલોની અધરાઈ અથવા સેહલાઈમાં
તે સર્વે ઘણાખરા એક સરખા હોય છે. આવા પચાસથી સો કારડોના સે-
કડો પાંદો પરીક્ષાઓ માટે છપાય છે. જે કે ઘણી મોટી સંખ્યામાં સ્થાલો
તથા તેના જવાબો શરૂઆતમાં એક વખત તૈયાર કરવા પરે છે પણ પાછ-
ળથી તેની કારડો દર વરસે ચાલી શકે છે. જે એક ઉમેદવારે તે સંખ્યા
કારડોના સ્થાલોના જસાબ પરીક્ષાની આગમચથી કરી રાખે છે, તો શીખ-
વાનો નિયમ તે પાર પરે છે કેરણ કે સો કારડમાંથી તેને નવસોથી હજાર
દાખલા કરવા પરે છે જેથી તે આપોઆપ તે ધોરણના હિસાબ શીખી
શકે છે. આ ગોડવણથી પરીક્ષામાં બે નવદીક બેઠેલા અથવા એક બી-
જથી થોડે છેટે આવેલા ઉમેદવારોને એક સરખા સ્થાલના પત્રો મળી
શકતા નથી, જેથી એક બીજામાંથી જવાબની નકલ કરવાની ભેગવાઈ
તેઓને મળતી નથી, અને તે સાથે તેઓના જ્ઞાનનું તોલ કરવાને પરીક્ષકોને
બળી શકે છે. હિસાબના સંબંધમાં જે આ પ્રમાણે જૂંદા જૂંદા સ્થાલના
કારડો છપાવવામાં આવે છે. એમ નથી. પણ બાકરણ, ભૂગોળ, તવારી-
ખ, પત્રોને સર્વ બાબતો માટે તેવા કારડો વાપરવામાં આવે છે. ઉપદ્રા
સંગ્રહસ્થાનમાં હિસાબને લગતા સ્થાલના કારડોની સંખ્યા બંધ પાંકીટો સાથે
બાકરણને લગતા સવાલના કારડોના કેટલાક નમુના છે.

સારસંગ્રહ.

કચ્છેસની ખખસો.

આ સાલમાં કચ્છમાં કેળવણીનો સારો ફેલાવો થયો છે. નવી સ્કૂલો
કન્યાશાળાઓ અને નાઈટ સ્કૂલો ઉઘડી છે. સ્કૂલને વારતે નવાં મકાનો
બંધાયાં છે. સંસ્કૃત શાળાઓમાં પણ વધારો થયો છે. રાવબાહાદુર મણી-
ભાઈ જસભાઈ કચ્છના દિવાનજી સાહેબની નિયેબાનીથી રા. રા. દલપ-
તરામ પ્રાણજીવન ખખખરે, કચ્છ કેળવણી ખાતાના એન્ડ્યુકેશનલ ઇન્સ્પે-

કટર સોંપના પરિશ્રમનું આ દર્શાવે, તેમા આ ગામને માટે શેઠ ડુગરશી મોજવાળે રૂ ૧૫૦૦૦ પત્ર હજાર પરાત ખર્ચ કરી મકૂનને માટે ભવ્ય અને મુશોભિત મકાન ચણાની આપુ નાઈટ મકૂન ચંપાર્ડ અને પુસ્તક ઝાગાએ વચ્ચે નીચે આવા સાર્વજનિક નામો બહુ લાભકારક છે

પગખમા દુકાળના વાસ્તી—પંજતમ પ્રાતમા રોટિટાક, હીસાર અને ખીરસામા ઝોછો વરમાદ પડનાથી પાક તદન નિર્દશ ગયો છે તેથી દુકાળની ધામ્તી છે. તેટલા માટે બાધ પ્રમો ઉઘાડવા સાથે નામદાર સરકારે અત્યારથી જો તણ કરના માડી ડ

નિનગીરી ખાતે કુઈનાન બનાવવાનું ઠાગ્યાનું.—માનનાના નામ ઠામો અને ઠાલોનું જે કોઈનાન અને જે તેને ઇ તાડ ખાતે નોકલતા ઘણો ખર્ચ લાગે છે તેટલા સાથે નીનગીરી ખાતે કુઈનાન બનાવવાનું સરકાર તરફથી એક ઠાગ્યાનું કહાડવામા આવતાર છે. એમા ખાનગી વેપારીઓનું પણ કામ કરી આપવામા આવશે

૨૧. બા ક્રેગેવક્ષમણું મળ્યું—ગણીત શાસ્ત્રના પ્રોફેસર ગ બા. કેરોનક્ષમણુ જે તા ૧૮ મી માર્ચને ગેલ પાના પે રે પોતાની ૧૧ વર સની ઉમરે પુણા ખાતે મળા પામ્યા ડ. તેમના મળણની ખબર ફેરાતા ને વાર સેંકડો લોકો મરનારને ઘેર એકઠા મળ્યા હતા. સઘળી જાહેર ઝો ફીસો અને ખાતા તેમજ દેશીમજતનો કેટલેક ભાગ બધ પ્રવામા આવ્યો હતો. મરનારની લાસને અગાળમા લઈજતી વખતે ૧૦૦૦ માણસુ જે યુ થયુ હતુ. એહ ખડકના આગમચ મી, કુતેએ એક ફુંકુ પણ અસરકારક બાપણ કર્યુ હતુ ત્યાર પછી સઘળા લોકો વીજેરાઈ ગયા હતા મરનાર પ્રોફેસરે પેન પહેલા ડ પોતા પગારથી નોકરી કરના માડી હતી. અને ધોએ ધોએ તે રૂ ૧૫૦૦) ની પગારની પ્રાપ્તિએ અરથા હતા.

કોપાપુગના રાજાને દત્તક કુવાની ચંપારી ફીયા—તા ૧૭ મી માર્ચને સવાળના સાત વાગતે તોપોની મતમતીની વચ્ચે પ્રવામા આવી હતી. ત્યાર બાદ નવા રાજા યગવરાયને સાદુ જનપતિનું નામ આપવામા આવ્યુ હતું

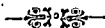
હિદુસ્તાનના સોના રૂપાના દાગીનાઓ—રિલાયત ખાતે આપાત

યતી વેળા જે જગત લેવામાં આવેછે તે કાહાડી નાંખવાની અરજ કરવા માટે એક ડેપુટેશન ચાલડરસને મળવા ગયું હતું તેને તેણે ઉત્તર દીધેછે કે આ જગત કાહાડી નાંખવા સંબંધે તે કશી ઉમેદ આપતો નથી.

અફઘાનીસ્તાનની આયમણી દીશા અને વાલ્ય ખુણા તફીની સરહદની તપાસ કરવા માટે એક લશ્કરી કમીશન હેરાત ખાતે મોકલવાની લંડનની ઈંડીયન કાઉન્સિલે બલામણુ કરી છે. અને તે હિંદી સરકારે પસંદ કીધેછે. કહેછે કે આ વખતે અફઘાનીસ્તાનનો અમીર પોતાને ખ્રીષ્ટીય સરકાર તફીથી મળતા લવાજમમાં વધારો કરી માગશે.

નીમક હલાલ નોકર—તા. ૨૬ મી માર્ચ સને ૧૮૮૪ એ નદોલાના સ્ટેશન આગળ એક પોઇન્ટસમેન ગુડરેનને પાટા બદલાવા સારૂં બોલાવેલો તે વખતે તેને પગે એક સાપેચ્ડ બેરવી તોપણ તેણે જરા પણ અસ્થાવિના ટૂંનને વળાવી! કેવા નીમક હલાલ નોકર!

વાલનટીયરો પાછળ થનારો ખરચ—આલુ સરકારી નવા વર્ષમાં હિંદુસ્તાનની સરકારને હિંદુસ્તાન મહિલા ૧૨૦૦૦ વાલનટીયરો પાછળ ૩૬૧૫૦૦૦ નો ખરચ થનાર છે. એ શિવાય સરકાર દારૂગોળા અને હથોધાર આપશે તેનો ખરચ તો જુદો.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

પ્રાંત કચ્છ.

જા. નં. ૧૫૫૪. ૨૩-૩-૮૩.

વીઝણ—૪૬૨ ધારસી નાનજી તથા લવજી વસનજીએ ૩૧લા જી-કરીઓને તથા ૩૨૧ મહેતાજી ને. નળીઆના મ્યુનિસિપાલ ઇન્સ્પેક્ટર ખોજા ઇમ્માહીમ બાલુએ ૩૧ મીઠાઈ—નાણેમા. કુંઅરશી નોધણજીએ ૩૦-૪-૬ સાકરે વહેંચી કુંવકશી પાંચાજીને ઘેર પુત્ર પ્રસાવાયી ૩૦-૫-૦ મીઠાઈ—અંગીઆ. ખુદાવંત હજર સાહેબની સ્વારી અંગે પધારતાં ૩૮) ચોપડીઓ ૩૫) મહેતાજીને પાઘડી પીરશી હરીનાથજીએ ૩૧) ચોપડીઓ બંડારીઆ સુગાર રંગનાથજીએ ૩૧ મીઠાઈ વકીલ કલ્યાણજી કરુરે ૩૧)

મીઠાઈ—ગુંદીઆળી. મુંદરદાસ રાધવજીએ ૩૧) મીઠાઈ મહેતાજી રણ-
 જીડ બદનજીએ ૩૦-૪-૦ મીઠાઈ ડા. રણજીડદાએ ૩-૧૧ મીઠાઈ રા.
 રાજરમિ ૩૧૧ ઇનામ—ભૂજ મોહમેદન. મૂ. એક ગ્રહમ્મે પોતાને ત્યાં
 પૂત્રનો જન્મ થયો ૩૨) મીઠાઈ—મેમલુ. હાસમ હખ્ખાઈએ પોતાના
 જોકરાએ કુરાન પુરો કર્યો તેની ખૂસાબીમાં ૦૧) મીઠાઈ મજી નૂરમહમદ
 પોતાના જોકરાએ કયામચરી પૂર્ણ કર્યો તેની ખૂસાબીમાં ૩૬) સાઈં વહે-
 વ્યા એક ખોળ અમદુલા ખીનાણીએ પોતાનો જોકરો પહેલી ઓપડીમાં ચ-
 ઝ્યો તેની ખૂસાબીમાં ૦૬) મીઠાઈ મેમલુ આદમ તારમહમદ ૩૨) મેમલુ
 હાસમ તારમહમદ ૩૧૧૧ મીઠાઈ—ભુજવગ. દ. ગૂ. નિ. માંડવીના શા.
 પ્રેમચંદ આચકરણે જોકરાઓના પરીક્ષા લેઈ ૩૦૧ મીઠાઈ શા. બાણજી
 જોધાનજી ૩૦૧ થાકર શા. તેજપાગ દિક્કાણીએ પોતાની ડોશીના દહાડા
 સમમે ૩૨૧ ના લાડવા વહેવ્યા શા. નાનજી ભવડે પોતાના જોકરાને નિ-
 શામે મેસાડી ૩૦૧ થાકર તથા ૩૦૧ મહેતાજીને પાઘડી—નારણમરની ગૂ.
 નિ. પોનીસ કમીચનર રા. રા. જ્યંકર નરશીરામે ૩૧) મીઠાઈ મે. રા.
 રા. રેવિંદુ કમીચનર સાહેબ પધાર્યા તે વખતે બ્રહ્મચાર્યજીએ ૩૧) નાપેડા
 બ્રહ્મચાર્યજી કૃષ્ણદાસજી તથા મહાજન ભેળા મળી ૩૧૬) ના પુર્મગો
 તથા ૩૬) મીઠાઈ ૩૭) મહેતાજીને પાઘડી—લાકડીયા ગૂ. નિ. રાપરના
 ડાકરે પીરજીનત અલીપ્યાર મહમદ મૂલમાં ૩૧૧ ની મીઠાઈ ખોળ કા-
 નજી લાવજીએ ૩૦૧ દાળીયા ખોળ બાણજીએ ૩૦૧ નાદાળીઆ લાકડી
 આ સમપાસ ભારતરે ચેડુજીએ ૩૦૧ ના પતાસા નંદુ નાયા લખમણની
 વિધવાએ ૩૬) કાજી વહેવ્યાં. માનીટર પરચાતમ પાતાચંદ ૩૧૨) ના પ-
 તાસાં—મંગલાણીગૂ. નિ. ડાંગરમી વેરસનજીએ ૩૧૨) હમાલ તથા
 મીઠાઈ મહેતાજીને પાઘડી ૩૮) ની મે. પોનીટીકાવ એજંટ ફિલિપ સા-
 હેબ સ્કૂલમાં પધારી ૩૧) ની મીઠાઈ તથા મહેતાજીને પાઘડી આપી,
 વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રોહાના ડાંગર વેરસનજી તરફથી ૩૬) ઇનામ વહે-
 ચું—કોઠારા કંન્યાશાળા. અંબેના રાજગર જ્ઞા પુનત તથા કેશવજી ચિ-
 વંજીએ ૩૮) ના પતાસા ડા. બદવજી ચારે આણીએ પોતાની દીકરીનું
 ધન કર્યું તેની ખૂસાબીમાં દાખલાતને શીરાનું જમણ જમાડ્યું તથા પ્ર-

ભાસ્કર માધવજીએ છોકરીઓની પરીક્ષા લઈ રહ્યાં. મીઠાઈ—માધાપર.
 ખૂદાવંદ હજીરે, સાહેબે, ૨૧ જાન, પોલીટીકલ સુડેલા સાહેબે રૂ. ૧૦ ની
 મીઠાઈના આપ્યા. ખોળ ધાણીઆ કોરજી રૂ. ૦૫ ખોળ આસર રવજીએ
 રૂ. ૦૫૫ કુંભાર માંડણ જીવાણી રૂ. ૧૫, ખોળ રવજી -મીમદાણી રૂ. ૧૫ કુંભાર
 વસરામ રૂ. ૧૫ મીઠાઈ વહેંચી—કોઠારા ગૂ. નિ. મહેરખાન પોમટ મુખિન્દેન્દેન્દ
 ચંદુલાલ સાહેબે રૂ. ૦૫૫ મીઠાઈ તથા પહેલા વર્ગના છોકરાને રૂ. ૫૫ ૧ આ-
 પ્યો, બાટીઆ ઉકેડા એતથી હસ્તે ઈપજી. ઉકેડાએ રૂ. ૨૪) - રૂ. ૫૫ ૧૬૨૬
 છોકરાને આપ્યા. રૂ. ૫) મહેતાજીને પાઘડી તથા ખેસના આપ્યા. રૂ. ૧)
 આસિરંદને રૂ. ૧-૨-૦ પતાસાં રૂ. ૦૫૫ સ્લેટપેન છોકરાઓને આપી.—
 નળીયાની ગૂ. નિ. ગોરજી બાણજી મુલચંદજીએ પોતાના ચેલાને નિશાળે
 ખેસાડી રૂ. ૧૦ ની મીઠાઈ રૂ. ૨-૧૦-૦ મહેતાજીને પાઘડી રૂ. ૦૫૫ મોનીટર
 તથા વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રૂ. ૨૭) ઇનામ તથા મહાજને રૂ. ૧૫ મીઠાઈ,
 વીજાણના શેઠ સુદરદાસ જલદજી તરફથી ચોપડીઓ રૂ. ૨૨૫ તથા રૂ. ૧૫
 મીઠાઈ તથા રૂ. ૦૫૫ મહેતાજીને પાઘડી. રા. બા. દીવાનજી સાહેબ, સ્કૂલમાં
 પધાર્યા તે વખતે રા. થાણદાર વગેરે મળી રૂ. ૧૭ ની ચોપડીઓ રૂ. ૧૧ ની
 મીઠાઈ. રૂ. ૧૫ મહેતાજીને પાઘડી રૂ. ૦૫૫ મોનીટરને રૂ. ૫૫. મે. પો. એ.
 સાહેબ પધારી છોકરાઓની પરીક્ષા લઈ મીઠાઈ વહેંચી.—નળીયા કુંન્યા-
 શાળા શેઠ કલ્યાણજી કેશવજીએ છોકરીઓને ચૂંદડી રૂ. ૪૦) તથા મીઠાઈ
 રૂ. ૫) મહેતાજી તથા આસિરંદને પાઘડી રૂ. ૪) નળીઆના પોષ્ટમાસ્તર
 શંકરજી નારણજીએ ચોપડીઓ. રૂ. ૨૧ તથા રૂ. ૧) પતાસાં વહેંચ્યાં. રા. બા.
 દીવાનજી સાહેબ સ્કૂલમાં પધાર્યા તે વખતે શા. કેશવજી લાધાએ રૂ. ૫)
 રૂ. ૫૫ તથા મહેતાજી અને આસિરંદને પાઘડી રૂ. ૩) તેરાના પીરમી
 બાવામીઆએ રૂ. ૪)નાં પતાસાં ૬૫. દામોદર મોનજીએ કોરી ૧૦ ની ચૂંદડી-
 ઓ. નાનજી જીવરાજે રૂ. ૨)ની મીઠાઈ. સોની માણિકચંદ જીવરામ રૂ. ૧૦ ની
 ચોપડીઓ ગામ શ્રી વાંકુના શા. ભારમજી રતનશીએ, ગૂજરાતનો નકશો
 એક આપ્યો. શા. કેશવજી. લખમશી, વેલજી પસાઈઆ, ઉકેડા, રતનશી,
 બીમશી નેહા, અરજણ હીરજી, તથા કુંન્યાશાળાના મહેતાજી, કરમશી
 ચોપડી, નળીઆ મુનિસિપાલ ઇન્સ્પેક્ટર ઈન્સાઈમ અબુએ મળી રૂ. ૬)

ના લાડુ ડોકરાઓને કોઠારા કુંભાશાળાના મહેતાજી ચંત્રભૂજલાલજી તથા તથા ચુકત પેલાએ ૩૦૧ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં. મે. પો. એ, ફિલિપ સાહેબે પધારી પહેલા વર્ગની ડોકરાઓને રેશમી ચોલી તથા ચૂંદડીઓ તથા નીચલા વર્ગના ડોકરાઓને મદ્રાસી છીટના રૂમાલ આપ્યા તથા મહેતાજીને પાઘડી આપી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે શ્રેષ્ઠ ધનજીભાઈ લખમશીએ ૩૫) ના કમપ્પા તથા ૩૨૧ ના. ધાધરા. ૩૧૧ મીઠાઈ ગ્રંથ લીલાધર વીસર તથા ખીચરાજ તરપાળ મળીને ૩૨૧ ચૂંદડીઓ. ૬ કર ગાંગજી 'લક્ષ્મીદાસે ૩. ૧૧૧ મીઠાઈ ભાટીઆ મહાજન તર્ફથી ૩૧૧ મીઠાઈ. ઠા. ધારશી વીરજીએ ૩૦૧ મીઠાઈ. શુરજી દેવચંદ તથા બાણજીએ ૩૧ ની મીઠાઈ વહેંચી. જખૌ—વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે દરબાર તરફથી ૩ ૧૩) ની ચોપડીયો. અને દરબારી નોકરો તથા મહાજન તર્ફથી ૩ ૨૧ ની મીઠાઈ. મે. રાયસા. રેવી-ચુકમિસનર સાહેબ ૩ ૧૧ મીઠાઈ.—રાપર વહિવટદારના સિરસ્તેદાર કેશવલાલ પીતાંબરે ૩ ૧) બુકો તથા પરિખ નારણજી પાનાચંદે ૩૦૧ ની દ્રાક્ષ. —સાંધાણુ. બટ. મેઘજી દેવજીએ પોતાના દીકરાને નિશાળે બેસાડી ૩૧) મીઠાઈ તથા ૩ ૧ મહેતાજીને પાઘડીનો—મજલ. ઓળ દાતુ રામજીએ તથા સોની કરમશી વિરચંદે ૩૦૧ ની સાકર.—ભુજા કુંભાશાળા. મે. પો. લીટીકાલે એન્ટ ફીલીપ સાહેબ તથા તેની મડમ સાહેબ તથા રાયબહાદુર દિવાનજી સાહેબ મળીને ૦૧ ૫ અધમણીને પાંચશરે મીઠાઈ, જલ્લાયા શામજીએ ૩૧ ની મીઠાઈ. તથા શવજી પુરપોતમે કોરીપની મીઠાઈ—દોટકી કુંવર ગોડજીએ ૩ ૦૧ ની મીઠાઈ તથા ૬. જલ્લજી પારખાએ ૩ ૦૧ ની મીઠાઈ. તથા ભૂજના મુનશી હુસેનમીઆં અમીરમહમદે ૩૧) મીઠાઈ.—મિંદડા. મહાજનોએ મળી ૩૪) ની મીઠાઈ.—ખેડોઈ. રા. જટાશંકર સોમજીભાઈએ ૩૨) તથા ભીમા પૂતજીએ ૩૫) ઇનામ વેહેંચ્યું.—નખત્રાણા રો. રા. રે. કમિસનર સાહેબે ૩ ૧૧ ની સાકર.—ભયાલિ. રા. રા. ઇજનેર સાહેબ સ્કૂલમાં પધારો ૩ ૧ ની મીઠાઈ.—મુ.રોહા. ૬. રણછોડદાસ ગુલશીદાસને ઘેર પૂતનો જન્મ થવાથી ૩ ૧ મીઠાઈ—લખપત. રા. રા. રે. કમીશનર સાહેબે ૩ ૧) મીઠાઈ—મુંદ્રા કુંભાશાળા. સોની એંગાર માવજીને ઘેર પૂતનો જન્મ થવાથી ૩ ૧) પતાસાં, ૩ ૧) પુરકો, શુરજી નાનચંદ

ગોપાળજીએ ૩ ૧ ક્રેન્ડાં વહેંચ્યાં. માંડવી બંદરના દી. ખીમજી મૂળજીએ
 ૩ ૧૧ ની મીઠાઈ શેઠ ખીમજી જીરામને ધેર પુત્ર જન્મ્યાથી ૩૩ ના પેડા
 વહેંચ્યા. મહેતાજીને પાઘડીના. — ચાંબારી. ધ્રુ. ઠં. લાલજી કાનજીને ધેર
 પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૦ મીઠાઈ. — જમકુ કંન્યાશાળા. ઝોડા. પ્રાણજી.
 ૫૧ ડુંવરજીએ ૩ ૧) વાર્ષિક પરિક્ષા વખતે ૩ ૧) ઝોડણીઝો. ૩ ૧) ઝો-
 પડીઝો. ૩ ૧૦૧ મીઠાઈ. શેઠ ખીમજી જીરામને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી
 ૩ ૫) મીઠાઈ. ૩ ૪) મહેતાજીને પાઘડીના ને નોકરોને ૩ ૧) પાગડી હેડ-
 માસ્તર ચંત્રભૂજને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૧૧ પતાસાં ૩૦૧૧ ઝોડણીઝો
 વહેંચ્યા. — ઝેરજી ભૂજ વાણીઆવાડની નિશાળના પે. આસિસ્ટન્ટ હરજીવન
 લાલજીએ ૩ ૧) દ્રાક્ષ. આ. ગોમમાં આરજી થવાથી પટેલ ધનજી તથા
 બવાનજીએ ૦૧૧ મીઠાઈ ખૂદાવંદ હજુર સાહેબો પધાર્યા તે વખતે જોકરા-
 ઝોને ૩ ૧) મીઠાઈ અને ૩ ૧ ની મહેતાજીને પાઘડી આપી. શેઠ ખી-
 મજી ચોપરીએ ૩૦૧૧ સાકર. — અંનારદ ગૂ. નિ. લાઇબ્રેરી અને વાલજી
 પ્રાણજીએ ૩ ૨) પતાસાં. વાણીઆવાડની નિશાળના મહેતાજી ચિવજી
 પુરપોતમે ૩ ૬) ઇનામ વહેંચ્યું. રા. રાજરામ રામકૃષ્ણે ૩ ૭) ની ચોપ-
 ડીઝો. તથા જુકસેલર અજવેધરે ૩ ૫) ની ચોપડીઝો તથા રા. રા. ડાકટર-
 સાહેબે ૩ ૨) મીઠાઈ. રા. રા. રે. કમિશનર સાહેબ પધાર્યા તે વખતે દા-
 કટર સાહેબે ૩ ૧) ની મીઠાઈ તથા રા. રાજરામ ૩ ૧૨) પુસ્તકો તથા
 જુકસેલર અજવેધર અતુર્બુજે ૩ ૭) નાં પુસ્તકો તથા ભાટીઆ ઠ. હરિદાસ
 કાનજી તરફથી ૩ ૨) ની મીઠાઈ. — માંડવી ખલફાન સ્કૂલ. મુંદ્રાના શેઠ
 ખીમજી જીરામને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી જોકરાઝોને ૩ ૧૨) મીઠાઈ.
 શેઠ લીલાધર દારકાંદાસને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી જોકરાઝોને પતાસાં
 વહેંચ્યાં. — માંડવી. દ. ગૂ. નિ. વકીલ દેવજી જેઠા ૩ ૧-૨-૦ શેઠ ખીમજી
 જીરામને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩ ૪) મહેતાજીને પાઘડી ૩ ૧૧ ત્રીજા
 આસિસ્ટને ૩૨) જે માનીશરોને ૩ ૧૧૧) પહેલા આસિસ્ટન્ટને ૩ ૧૧) ત્રીજા
 આસિસ્ટન્ટને ૩ ૦૧ નોકરોને અને જોકરાઝોને મીઠાઈ ૧ મણ વહેંચ્યા.
 સલાયાં — અંગ્રેજી સ્કૂલના હેડમાસ્તર ચંત્રભૂજને ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી
 ૩ ૦૧૧ પતાસાં. રા. વહીવટદાર વજેરામભાઈ, ફેજદાર રામોદરભાઈ તંયા

મુનિસિપાલ એકઠરી વિગેરે પધાર્યા હતા તે વખતે માયમ નુરમહમદે નિ-
શાળ સાફ બાક નં. ૮ કરાવી આપવા કબુલ થયા. અને ૩ ગા ની મિ-
ઠાઈ ઊકરાએને રસાના તા. ૨૪-૩-૮૩

દસપતરામ પ્રાણજીવન ખખખર.

એ. ધ. પ્રા. ૩૨૭

પ્રાંત આસાવાડ.

વાંઠાવદર. ગાહ કુચનજી પાથવીર તરફથી. ૩૧—ચરાડવા. નામદાર
ફિરુજનારાન ફિરુજતાનની મુસાફરી કરેલાં પધારતાં ફોરી વીસની મીઠાઈ ૩.
૩૦ ફોરી મહેતાજીને પાપડી—શુભચરી. શા. માણિકચંદ પાના
ચંદ પોતાના દીકરાને નિશાગે ખેસાડી ૩૦૧ મીઠાઈ વેહેચી.—જાંબડી
કન્યાશાળા. મુલ્ય કમિટીએ પધારી કન્યાઓને કપડાં ફીરાડી આપ્યા.
૩૧-૩-૨.—દહાળા. ૩૦૧ આ. વહીવટદાર સા તા. મેંખરોએ ઊકરાને
ખાખી પાના માટે. પરંબ મેંડરી ૩૧૧ તથા ૩૧) મ. વીનાવકરાવ તરફથી
ગરીમ ઊકરાએને ધનામ વહેચ્યુ.—ટોકમળા. નિશાગનુ વામુ ૩૦) ફો-
રેખાન પ્રેમીડેન્ટ સા. તા. મેંખરોએ ૩૪) ની મીઠાઈ વેહેચી. ૩૨૧ મે-
તાજીને પાપડી.—પાણીશીશુ કન્યાશાળા. ૩૨) આ. બલેલ દુપ્પાશીશુદરે
તથા કારકુનોએ નિવાળમા પધારી પગીલા લઈ ફોરેખાન કાઠોરે સાહેબ
તરફથી ૩૨)ની ડોટ વેહેચી.—વઢવાણ કન્યાશાળા. ગુંદીઆળાના તામુક
દાર કેવળમિહજીએ ૩ ૫)ની ચોપડીએ તા. ૩૧) મીઠાઈ. ગઢડાની ન્યાયકો-
ર્ટના કારકુન દેવચકર આબુદજી તા. ઊરાવાવ મુજજી તા. ગઢડા તાલકા
માસ્તરે મળી મીઠાઈ ૩ ૧) ની વેહેચી.—નાગનેસ. ૩ ૧) મ. વહીવટદાર
મા. ચાકરે તા. ૩ ૨) ડાકટર વરમજનાથ દુલજીએ પોતાને ત્યાં દીકરાનો
વચ્ચ વચ્ચથી ૩૪) ની સાકર.—ખોદુ. ૩૦૧ ગા. મજમુન નાતુએ પોતાના
દીકરાને નિશાગે ખેસાડી માકર તથા ૩ ૧૧ ગાહ દુવરજી લાધાએ પોતાના
પડગ હવરાસી રખતા થયા તેની ખુશાલીમા ચાકર વેહેચે.—શમખુમા.
આ. વહીવટદાર મા. તથા તેમના કારકુનેએ ચોપડીએ તથા માકર વેહેચી
—ખારવા. ૩૫) મ. નામદાર કાઠોરે સાહેબનુ પધારણ થતા ચોપડીએ

તથા મીઠાઈ. ૩૦૦ નિશાળોનું વાસ્તુ કરી પટેલોએ ગામ આપેલી મીઠાઈ
 વેહેતી. — મેમકાં. મીઠાઈ પટેલ કાનજી તથા કલ્યાણજી તથા રામ તરફથી.
 — કલમ. મહેતાજી કાનજી ચતુરે નિશાળોઆની પ્રીતિપિદમંત્યાસ તરફ
 વધારવા સાર ઓપડીઓ વેહેતી. — નારીઆણાં. સાકર મજુરે ગોમનાં ગં-
 રાથીઆ તરફથી વારશીક પરીક્ષા વખત વેહેતી. — સુરેલ. જરીફ જ્યમંદ
 મુળજીએ નિશાળમાં પધારી ઓપડીઓનું ઇનામ વેહેતું. — જરપલા. — મ-
 જુરના કામદા રણછોડલાલ પરબુદાસે મીઠાઈ વેહેતી. — આણંદપુર. સા-
 કર મહેરેઆન ઓટીલાના થાણદારે નિશાળમાં પધારી સાકર વેહેતી. —
 વવાણી કન્યાશાળા. અહીંના દરબારમાંથી કુંવરી શ્રી મયા કુંવરેઆને તા.
 ૧૬-૫-૮૩ ને રોજ નિશાળે ખેસાડ્યાં તારિં ૩ ૭-૧૫-૦ પાઘડીઓ ત્રણ
 મહેતાજી તથા પે. આસી. તથા બીજા આસીમંદને ત્રીજા આસીમંદને
 ૩૨-૧૩-૦ નું ધૂરોળું આપ્યું. જીવણ, શિક્ષકને ૩૨) રોકડા સાડલાના ક-
 હીને આપ્યા તા. ૩૧) મહેતાજીને રોકડો આપ્યો તા. ૩૬-૨-૦ ની સાકર
 તથા દ્રાક્ષ મળી મણ ૧૧ કન્યાએને મીઠાઈ વેહેતી. વઢવાણ પાં. નં. ૬
 લો—૩૨) મીઠાઈ શા. છગન ગુંગાને ત્યાં દીકરાનો જન્મ થવાથી છોકરા-
 એને મીઠાઈ વેહેતી. — સદર કન્યાશાળા. ૩૧) મુંબાઈના શેઠ જીવરાજ
 બાણની કન્યાશાળાના હેડમાસ્તર મણીશંકર માહાનંદે નિશાળમાં પધારી
 ૩૧)ની મીઠાઈ વેહેતી. તથા વઢવાણના રહીશ પોઠક જુરુરામ કાશીરામ
 નિશાળમાં પધારી ઓપડીઓ તા. મીઠાઈ મળી કુલ ૩૩૦ નું આપ્યું.
 ખોડુ. કચ્છ તાબાના ગામ મુદ્રાના શેઠ જયરામ રાવજીની તરફથી વજેશંકર
 જયશંકરે પધારી ૩૨) મીઠાઈ વેહેતી. — માલોદ. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે
 ગામ લોકે તરફથી ૩૦૦ મીઠાઈ. — સીંબલી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે
 ગામલોક તરફથી ૩૦૦ મીઠાઈ. વઢવાણ શેહેર તા. ૧૧ જુલાઈ સન
 ૧૮૮૩—કોઠ. ત્યાંના જમીંદાર તથા મહેતાજીએ યદને ૩૦૦ મીઠાઈ વેહે-
 તી. — ગુજરવઢી. બળજાના આજમ કારભારી સાહેબે ૩૧) સાકર. —
 વઢવાણ મુખ્ય. મહેરેઆન ઠાકોર સાહેબની જન્મગાંઠને દીવસે ૩ ૧૦) મી-
 ઠાઈ ૩૩) ના ચીત્ર તકતા વીગેરે તેમના માંતુશ્રી તરફથી. — સદરે પાંચ.
 નં. ૧ મહેરેઆન ઠાકોર સાહેબની જન્મગાંઠને દીવસે તેમના માંતુશ્રી બાઈ

શ્રી માછરાજા તરફથી ૩૧૦ મીઠાઈ.—સદર કન્યાશાળા. ૩૨) મીઠાઈ તથા ૩ માંચ ઓનરેબલ રાજગ જયતિરાવના ચીફ મેનેજર મહેરબાન રામાસ્વામી તરફથી ૩૨) મહેરબાન ડાકોર સાહેબની જન્મગાંઠને દીવડે તેમના માનુશી બાઈશ્રી માછરાજા તરફથી.—રામધુરા. પટેલ જુમીમા નેહા તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.—બાપોદરા. ૩૨) મીઠાઈ તથા ૩ માલ ચેડ વધા રતનચીને ત્યાં દીકરાનો જન્મ થવાથી તેની ખુશાલીમાં.—સાપસા.

- ૩૧૧) મીઠાઈ તથા ૩ માલ મહેરબાન પ્રાંતના સાહેબ પધારતાં સાપલાના મહેરબાન દરબાર શ્રી તરફથી.—સરા. ૩૧) મીઠાઈ શા. લવજી હીરાણી તરફથી.—મુળી. ૩૨) મીઠાઈ મહેરબાન ડાકોર સાહેબ તરફથી. મહેરબાન રાવબહાદુર ગોપાલજીબાઈએ નિશાળની “વીઝીટ” કરી ત્યારે.—બુબ્બાણા ૩૧-૪-૦ ની મીઠાઈ ઓપડીયો વીગિરે મહેરબાન દરબારશ્રી તરફથી વાર્ષિક પરીક્ષા વખત તથા ૩૧) રાજેશી હીમતરામ જગજીવનદાસ તરફથી મીઠાઈ.—અખીઆણા. ૩૦) ની મીઠાઈ વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે ગામ ખાનેથી ૩૦) આ. કારભારી સાહેબ તરફથી ૩૦ ગરીબ છોકરાને રસેટો.—સેદલા. ૩૨-૧૫-૩ મીઠાઈ આજમ બજાણાના કારભારી સાહેબ મા-છોકરંબાઈ તરફથી.—આદરીઆણા. ૩૧) મીઠાઈ વાર્ષિક પરીક્ષા વખત થા. મગનચંદ લક્ષ્મીચંદ તરફથી.—વડગામ. ૩૪) મીઠાઈ તથા ૩ માલ વાર્ષિક પરીક્ષા વખત મહાજન તરફથી.—કરમડ. કરમડના તાલુકદાર રા. છામી દાદુભા બાપુભા તરફથી ૩૧) મીઠાઈ તા. કપડાના તાકા ખે. ૩૧) જાડેજાશ્રી રખુભાઈ તરફથી ૩૧) પરમાર રખા તરફથી ૩૧) કકર મોતીચંદ અમરથી ૩૧) સોની હગમ ગણેશ મીઠાઈ.—

માથક—સ્કુલ કમીટીના પ્રેસીડેન્ટ રાણાશ્રી હરીસોશજી તરફથી ૩૧) કુંવરશ્રી નારંગજી તા. કુંવરશ્રી બાપુભા તરફથી ૩૩) મીઠાઈ—ગુજર-વદી. ઓપડીઓ વીગિરે આજમ મહે. સરદાર નાનામીઆએ પરીક્ષા લઈ વેદેચું ૩૩) મીઠાઈ—પાણુશીણા. તથા ૩ માલ બલોલ ટપાકારકુન વીગિરે ૩૧) મીઠાઈ—મદર કન્યાશાળા. ચુંદડી તા. છીટ. બલોલ ટપાકારકુન. ૩૪) —નાગનેશ. કંટાકટર બેલેચરલાલ ચોવલાલે પરીક્ષા લઈ વેદેચો ૩૧) મીઠાઈ—ખોસીવાદ.—૩૦-૭-૦ મહેરબાન રા. બા. ગોપાલજી બાઈએ પ-

રીક્ષા લઈ મીઠાઈ તા. મહે. ઠાકોર સાહેબે રૂ. ૩૦ ના રમાલ મીઠાઈ—લીલા-
પુર. પટેલ કાનંદે વાલંજી તરફથી રૂ. ૧૦ મીઠાઈ—અળણા. મહે. પ્રાંતના
સાહેબ પધારતાં રૂ. ૩૦ ના રમાલ રૂ. ૩ મીઠાઈ દરબારશ્રી તરફથી તા.
રૂ. ૧) રાજકોટના આ. કારભારી સાહેબ મોતીચંદભાઈએ મીઠાઈ તા. રાજ-
કોટના તારેખ. મુળચંદભાઈએ રૂ. ૧) અમુર—અખીઆણા. રાજકોટના
કારભારી સાહેબે પરીક્ષા લઈ વેહેઓ રૂ. ૧) મીઠાઈ—વાગોદ. મહે. પ્રાંતના
સાહેબ પધારતાં તાલુકદાર તરફથી મીઠાઈ તા. રમાલ ચોપડીઓ રૂ. ૧૮-૪-૬
મહેતાંજીને રૂ. ૫) પાંધડીના—કલાડા. સોપાઈ મોક્ષમતજી હેમતજીને વા-
ર્ષિક પરીક્ષા વેખત—પાળીઆદ. શાકર દયાડના કામદાર ગોવિંદજી શંકર-
જીની જન અહો આવતાં તેમણે શાકર વેહેઓ રૂ. ૧) શાકર—ધાંગધા ક-
ન્યાશાળા. આજમ હેડમાસ્તર જીવણલાલભાઈએ પધારી વેહેઓ રૂ. ૧)
મીઠાઈ—માળોદ. મજકુર ગામની સ્કુલ કમીટીના મેમ્બર સોની ટોકર
કુંવરજીએ પોતાનો દીકરો પરણાવ્યો તેની ખુશાલીમાં તમામ નિશાળોઆ-
એને જમાડ્યા—દીગશર. રૂ. ૫) વડોદરાના વૈદ જોડાલાલ હરનાથ તરફથી
રૂ. ૧ રાધણપુરના મહેતા જગજીવન તરફથી રૂ. ૧) વડોદરાના વંકીલ ધોરજ-
લાલભાઈ તરફથી મીઠાઈ—ધાંધણપુર. પાળીઆદથી કાઠીની જન આવતાં
તેમના કામદાર કાળીદાસ જુરા તા. જગન હરીચંદ તથા જગજીવન પુર-
વોત્તમ તરફથી પરીક્ષા લંબને રૂ. ૧) શાકર.

મુકામ રાજકોટ તા. ૧૧

કૃષ્ણલાલ ગોવિંદલાલ.

એપ્રિલ સને ૧૮૮૩. ભરૂચ વિ. સમ. ડે. એન્ડુ. ઇ. પ્રાંત આલાવાડ.
ભરૂચની ગામઠી નિશાળ લલુભાઈના ચકલીમાંની—રાવસાહેબ પેટલાદના
મુનસફ પરમાનંદદાસ ભાળાભાઈના ચીરણજીવી હરજાલાલ પરમાનંદદાસ
રૂ. ૭) ચોપડીઓ. આછોદ. ગુલાબચંદ કપુરચંદ કમીટીના મેમ્બરોએ રૂ.
૧) મીઠાઈ. અંકલેશ્વર કન્યાશાળા. દામોદરદાસ કસનદાસ રૂ. ૨) ચોપડી
તથા મીઠાઈ. દોરા. બાપુ નારણ રૂ. ૧) પા. ધશ્વર નારણ ઉછરાતદાર રૂ.
૧) ટલાટી નગીનદાસ જયભાઈ રૂ. ૧) પા. પરસોતમદાસ રૂ. ૧) પા. ઉકાશ-
કર રૂ. ૧) ભગવાન નાગર રૂ. ૧) દરબાઈ રૂ. ૧) પા. નાથા જીભાઈ રૂ. ૧) પા.
ધમણાદના ઠાકોર શમણસીંગ રામશીંગ રૂ. ૧) પા. ખુશાલ મેમ્બર રૂ. ૧)

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
JUNE 1981.

પુસ્તક રૂ. ૩ મું.

જીન.

અંક ૧ ઠો.

મૈતાજી બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ:-
કર ખંતે મન લેવની, ખરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્તિહાસ...	૧૨૧	A Short History of the English Nation...	121
મોટાં મોટાં શહેરોની વસ્તી ..	૧૨૬	Population of large cities ..	129
સવેઆ એકવિસા ...	૧૩૨	Poetry	132
રણજીતસિંહ ...	૧૩૩	Rangitsing ..	133
સારસંગ્રહ. ...	૧૩૬	Pickings from the Press ..	136
નિશાળોનાં ધનામ પત્રક. ...	૧૪૦	List of Prizes distributed in Schools ..	140

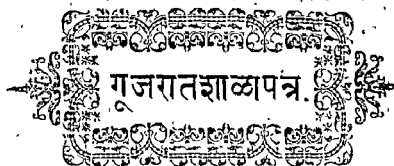

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે પુનામટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રણજીતલાલ ગંગારામે છાપી પ્રગટ કર્યું

મૂલ્ય { ૩૨) વરસનો આગાઉથીજ. } ટપાલ ખર્ચ
{ ૩૦) જ છૂટક એક એકના } વાળું.

ગુજરાતશાલપત્ર

પુસ્તક ૨૩ મું.

જીવન.

સન ૧૮૮૪.

અંક ૬ ઠો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૨મું સૈન્યસંતાક રાજ્ય. ઇ. સ. ૧૬૪૯ થી ૧૬૬૦ સુધી.

રાજ્ય વ્યવસ્થાપત્રકમાં પાલ્લીમેંટ બોલાવવાના નિયમ આ પ્રમાણે મુક
૨૨ કર્યા હતા. કાયોલિક અને દૂધીઓ એટલે જેમણે રાજ પક્ષે રહીને લડાઈ
કરી હોય તે, સિવાય એ બે સંઘનાને ચૂંટણીનો હક આપવો. વિશેષ હક કાઠી,
નાખવા, અને ૨૦૦ પૌડની સ્થાવર કે જંગમ મિલકત જેને હોય તે સંઘના
ચૂંટણીમાં પોતાનો મત આપી શકે. જે ગામડાં ઉજડ ધ્યા ઉજડ જેવાં
યઈ ગયાં હતાં, અને જેને નષ્ટ કે ગાજવાનાં ગામ કહેછે, તેની પાસેથી
ચૂંટણીનો હક લઈ લેવો અને કેટલાં ગામો જે આ સમે મોટાં યઈ ગયાં
હતાં તેને તે આપવો.

આ ફેરફાર ઘણો ખરો તો જીતી પદ્ધતિમાં પસંદ કરવા લાંબકજ
સુધારો હતો. માન-એમર, લીડસ, હેલિફાક્સ વગેરે જે હાલ મોટાં ચૂંટ-
ણી રચજો ગણાયછે, અને જે આ સમે પણ સારી આબાદીપર આ-
પેલાં હતાં, તેને ચૂંટણીનો હક મળ્યો એ કોઈ પણ નિષ્પક્ષપાતી માણસથી
ગેરવાજબી કહેવાય નહિ. તેમજ જે ગામમાં એકે છાપડું રહ્યું ન હોય,
અથવા જ્યાં જમીનદારના દગ પીય એડુતોજ હાલ રહેતા હોય, તેને ચૂં-
ટણીમાં સામેલ રાખ્યા કરવું, એ પેલા જમીનદારને માત્ર રાજ્યમાં ગેર-
વાજબી સત્તા આપ્યા બરાબરજ હતું. નષ્ટ ગામડાં બાંજતનો સુધારો આ

ધોરલેન્ડ સવાસો વર્ષ પછી પ્રખ્યાત પિટ આરંભ્યો, અને આપણા કાળમાં તે અમલમાં આવ્યો છે. પણ આ સમયે તો લોકે આ વાજબી સુધારાને મોટો જુલમ ગણ્યો, અને પાંચળથી મોટો વાંધો ઉઠ્યો કે આવી નવતર રીતે પાર્લામેંટ મળેલી તે દેશની પાર્લામેંટ જ કહેવાય કેમ. પણ એ બધાનું મુખ્ય કારણ તો એજ કે આડેલાકડે આડો વેહ, બળાતકારે કોઈ આપણું બધું કંઈ, તોપણ તે સારૂ લાગતું નથી.

રાજ્યમંડળ આટલીજ વ્યવસ્થા કરીને બેસી રહ્યું હોય, તો તે વાજબી કહેવાત. રાજ્યરચના કેવા પ્રકારની કરી તે આ નવી પાર્લામેંટનાજ ઠરાવ ઉપર રાખવું હતું. પણ તેમણે ધાર્યું કે એ પાર્લામેંટ મળે તે દરમ્યાન રાજ્ય ચલાવવાનું ધોરણ તો જોઈએજ, અને મનમાં એમ પણ અરે કે આપણે આપણને કાવતી રાજ્યરચના એકવાર કરી મૂકવી એજ ઠીક.

આ રાજ્યરચનામાં ઠેરબુંધે કે કામચેલ એના જીંદગી સુધીનો દેશરક્ષક થાય. દેશ રક્ષકે ૨૧ મંત્રી રાખવા, અને તેમની સલાહે રાજ્ય ચલાવવું. દેશરક્ષક મંત્રીઓને નીચે ખરો, પણ પછી તેમાંના કોઈના ખરેખર તો તે બધાની સંમતિથીજ થઈ શકે. તેમની મંજૂરીવિના બીજા દેશના સાથે મધિવિગ્રહ તથા દેશમાં મોટા બોધાની નોમણુને ફરી ચકાવ નહિ. પણ તથા વૌતો એણે નવી પાર્લામેંટ બોલાવવીજ, અને પાર્લામેંટની રજા વિના એનાથી ક્યારે પણ કર મૂકાય નહિ. કાયદા પાર્લામેંટની મંજૂરીથીજ થાય, અને પાર્લામેંટનો ફરસો કાયદો દેશરક્ષક મંજૂર ન રાખે, તોપણ તે ૨૦ દહાડા વીત્યા પછી મંજૂરજ છે એમ ગણાય.

• આ રાજ્યરચના પણ વસ્તુતઃ જોવા જઈએ તો કાંઈ ખોટી નથી. જે જૂની પદ્ધતિ ઇંગ્લેન્ડને આટલી બધી પ્રિય હતી, તેનીજ એ નકલ છે. માત્ર અહિંયા રાજ્યને ઢેકાણે દેશરક્ષક એવો શબ્દ વાપર્યો છે. એકને અને કની; એટલે, રાજ્યને પ્રજાના સત્તાનું મંમિત્રણ, જે ઇંગ્લેન્ડ રાજ્યરચનાનું ખાસ લક્ષણ, તે ખરાબર એમાં જળબી રાખેલું જણાય છે. જૂની પદ્ધતિ કરતાં જોઈએ એમાં ફર છે, તે સમજો પ્રજાનાજ લાભનો છે. એકને સર્વોપરી સત્તા આપી પણ તેને એવો બાંધી લીધો કે તેનાથી લોક વિરુદ્ધ જઈ શકત નહિ. શાસકાર (Legislative) ને શાસનકાર (Executive) નાં

કામ તદનજ જુદાં પાડી નાંખ્યાં, અને વિશેષ એ કે મુખ્ય સાસનકારનો અધિકાર મંત્રી મંડળના અપૂર્વ સત્તાથી મર્યાદિત અને બપરહિત કરી મૂક્યો.

વળી, આ રાજ્યરચના આ સમયે ઇંગ્લાંડમાં જે અતિ પર ગએલા એ ઉલ્લા મત ચાલતા હતા તે બંનેનો વચ્ચે માર્ગ હતો. હડહડતા પ્રજા સત્તાકીઓ અનેકનીજ સત્તા સ્થાપવાને તકી રહ્યા હતા; તેમજ હાલ દબાઈ ગએલા પણ સાગ આવે કૂદી પડવાને તત્પર થઈ રહેલા રાજબક્તો એકનીજ સત્તા ઉપર દિદાં હતા. અનેકની અમર્યાદિત સત્તા શી ખરાબી કરે છે, તેલાંબી પાર્લામેન્ટના ચરિત્રો ઉપરથી ખરાબર સમજાય છે. એકની સત્તા તો, ફુનિયાના તમામ ઇતિહાસો પોકારીને કહે છે, કે પૂરતા બંધનો વિના વિનાશકારીજ છેજ. પ્રજાનું મુખ્ય એકને અનેકની સત્તાના યોગ્ય સંમિશ્રણમાંજ રહેલું છે. હાલ ઇંગ્લાંડનું રાજ્ય જુદું નામે અને કાંઈક જુદું આકારે પણ લગભગ આ અવસ્થાપત્રકની મર્યાદાથીજ ચાલે છે, અને તેમ છે તોજ તે ફુનિયાનો રાજ્યપંક્તિઓમાં સર્વોત્તમ નીવડી ચક્યું છે.

આવી રાજ્ય રચના, ફાંકડો ઇતિહાસ કરતાં મેકાલી સમજાય છે તેમ, કામચલે દેશહિતબુદ્ધિથીજ ઉપજતી કાઢી, કે બીજા કેટલાક કહે છે તેમ, એના અંદરખાને મતલબ પોતાનો રાજ્યલોભ તમ કરવાનીજ હતી, એ મુકરર કરવું બહુ મુશ્કેલ છે. અમે ધારીએ છીએ કે એ બંને મતલબ ખરી. પણ આ વેળા ઇંગ્લાંડના લોકને તો એમજ લાગ્યું કે આ બધી ફક્ત રાજ્ય પચાવી પડવાની જીવિતઓ છે, અને હવે પછી એણે પાર્લામેન્ટ સાથે જે વર્તણુક ચલાવી તે ઉપરથી તેને પૂરતો ટેકો મળ્યો.

ચહેલી પાર્લામેન્ટ કામચલે ઉપલી અવસ્થાને અનુસરી ખાલાવી, તેમાં તો એની બાવંના શુદ્ધ ને પ્રજાનું સ્વાતંત્ર્ય જાળવનારીજ જણાય છે. ચૂંટણી કરનારા ઉપર એણે કાંઈ પણ લાગવગ કે બજાતકાર વાપર્યા નહિ, અને તેમ ને કર્યાની મોટી સાબીતી આ પાર્લામેન્ટ જાતેજ છે. ધર્મચૂસા પ્રેમિટરિયન તથા ઉચ્છંકજ પ્રજાસત્તાકી, જે બંને એના આ સમયે હડહડતા ફુસ્મનો થઈ રહ્યા હતા, તે આ પાર્લામેન્ટમાં જરપદે આધ્યા. તેમજ રાજપક્ષની છૂપી પણ જખ્ખર લાગણીવાળા માણસોનીએ એમાં કાંઈ

ખોટ નહોતી. ટુંકામાં, ઇંગ્લાંડની બિબ બિબ વંશિતને અનુસરતાજ એ સખામદો હતા, અને જેને ખરી દેશની સ્વતંત્ર પાર્લામેંટ કહી ચકાષતેજ એ હતી. એવી સ્વતંત્ર પાર્લામેંટ પહેલાં કોઈ પણ રાજ્યએ બેગી કરી નહોતી.

આ સ્વતંત્ર પાર્લામેંટ આવી વુર્તજ પોતાનું સ્વતંત્રપણું બતાવવા લાગી. જેની રૂએતો તે બેગી થઈ હતી, તેજ વ્યવસ્થાપત્ર કરવાનો મંત્રી મંડળને અત્તીધાર નહોતો એવી તકરાર તેમણે મૂળ મંડાણમાં ઊઠાવી. કામ્બેલે કહ્યું કે કાયદાની બારીડીનો એ કૂચલો તંત્રે હાલ કોથળે ઘાસી મોટાં મોટાં સંધિનિગ્રહનાં તથા રાજ્ય વ્યવસ્થાનાં જે કાનો ચડી ગયાં છે તેનો પહેલો નિકાલ આણો. પણ આ મમતી લોકે એને ગણકાર્યો નહિ. ત્યારે એણે હકમ કર્યો કે “એક પુરૂષ ને પાર્લામેંટના” જે સંયુક્ત રાજ્યવ્યવસ્થા અંગે ટેરવી છે તે તો નહિજ ફેરવાય, અને નહિ ફેરવું એવી જે પ્રતિસા લેશે તેનેજ હું પાર્લામેંટમાં બેસવા દધય. સોએક જાણ સિવાય બાકીના બધા આ સરત કબ્જુંલ કરીને રહ્યા, પરંતુ તેઓ પણ એ વ્યવસ્થાપત્ર પાર્લામેંટ હસ્તક મંજૂર થવા વિના કાયદેસર ગણાય નહિ એમ કહી, તેને કદમ કદમ લઈ ચૂંચવા બેઠા, અને એનો નિકાલ આવતાં સુધી અસલની રીત પ્રમાણે નાણાં આપવાં બંધ કર્યા. લશ્કર પગારને ચાટે કપારનું બૂમા બૂમ પાડી રહ્યું હતું. રાજપક્ષનાં બંડ પાછાં દેશમાં ઉઠવાની તૈયારી જણાઈ. પાર્લામેંટની આગાહનુજ આ પરિણામ છે એમ ધારી, કામ્બેલે ગુસ્સે થઈ તેને કાઢી મૂકી. (ઈ. સ. ૩૧ મી જાન્યુઆરી ૧૮૫૫).

કામ્બેલનું આ કામ જેવું આપખૂદીનું તેવુંજ બેવકૂફીનું હતું. જે બંડ ફિસાદાની એણે દેશત રાખેલી, તે તો ઉલટાં ચોગણાં એના આ કૂચલી ઉઠ્યાં. એના જબરદસ્ત લશ્કરે તે ચપટીમાં સમાવી નાંખ્યાં એ ખરું, પણ હવેથી હું કાયદેસર રાજ્ય કરું છું એન કહેવાનું એને બહાનું પણ રહ્યું નહિ, અને એના અમલે ઉઘાટું આપ અગ્નિઆરી અથવા લશ્કરી રાજ્યનું રૂપ પકડ્યું, કે જે લેખને સઘળાની નજર રાજકુળ તરફ રવજાવિકપણે તાણાઈ. બધાને લાખું કે આંતો બકરી કાઢતાં ઊંટ ખેડું. રાજાનો આપ અગ્નિધાર શેકવાં જતાં આંતો આપણે કેવળ આપ ખુદી બરેલા લશ્કરનાજ

હાયમાં ફસાઈ પડ્યા. એના કરતાં તો ચાર્લ્સ જીવાની આપ આંખિવારી પણ સારી એમ ઘણાને લાગવા માંડ્યું.

હવે જીવાનું એ રહ્યું છે કે આ લશ્કરી અમલ કેમ અને ક્યાં સુધી ચાલ્યો. અરૂં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય તો સમસ્ત પ્રજાની અભિરૂચિ વિના ર્યાં-પન થઈ શકે નહિજ એ વાત આપણે પાછળ વર્ણવેલા બનાવો ઉપરથી સાબીત થઈ ચૂકી.

લશ્કરી રાજ્ય હવે ઇંગ્લાંડમાં કામ્બેલે ચલાવવા માંડ્યું. દશના ૧૦ ભાગ પાડી અફ્રિકા સેનાપતિના હવાલામાં તે સોંપી દીધા. એ સેનાપતિએ શહેનશાહી સત્રાપની પેઠે ચાલે તેને પકડતા ને ચાલે તેને છોડતા. રાજ્યપક્ષવાળાને પ્રથમ કાયદાથી સામાન્ય માફી અપાઈ ચૂકેલી, તોપણ આ વખતે તેમની ઉપજ ઉપર કામ્બેલે દયાથી વેરો નાખ્યો. પોતાનાજ એક અગ્નિવારચી મજૂરીમાં આવે તેવા કર ઉધરાવા માંડ્યા, અને એ કામ કા-પદસર નથી, એવી હામ્પડનની પેઠે એક જણે ફરીવાર માંડી ત્યારે તેની તફથી જ પકડીલ થયો હતો તેને કિલામાં મોકલાવી દીધો! આવા જુલમથી કાયર થઈ લોકે ચોપાનીયાંના આકારમાં બારે પોકાર ઉઠાવી મૂક્યો. દર-રોજ પોકાર પાડતાં સેંકડો નવાં નવાં ચોપાનીયાં નીકળવા લાગ્યાં. આ જોઈ આ પ્રજાસત્તાક રાજ્યે એવું એક શાપખાતા ઉપર શપ્ત દેખરેખ રાખનારૂં આવું બેસાડ્યું કે તેની રજાવિના કોઈથી કાંઈ જપાઈજ શકે નહિ!

કામ્બેસની રાજનીતિ, તોપણ, બહુધા જ આ પ્રકારની, ડાહીને દી-ર્ઘદષ્ટિ બરેલી હતી. કામ્બેલે રાજ્યની પદ્ધતિ કેવળ આપ આંખિવારીના આં-વેળા ચલાવી, તોપણ એનો અમલ બીજી સઘળી રીતે ઇંગ્લાંડના ઇતિ-હાસમાં ઘણાજ કીર્તિવંત છે. એના જોવા બંદોબસ્તને ધનસાફ તો ઇગ્રે-જોએ પહેલાં બાગ્યેજ દીધો હશે. એના વખતમાં ધર્મનો બળાત્કાર કોઈની ઉપર પણ હતો નહિ, અને કાયેલિક શિવાય ઘણુંખરાને તો છૂટ પણ પહેલાં કોઈ કાંજે મળેલી નહિ એવી એણે આપી હતી. પાહુદીઓ, જેને ખ્રીસ્તી લોક પરંપરાથી ધર્મશત્રુઓજ ગણતા, આઘ્યા હતા, તેને લંડનમાં સમાજ બાંધવાનો પહેલપહેલી છૂટ મળી તે આ કામ્બેલનાજ અમલમાં, દશના બંદોબસ્ત માટે તો રાજપક્ષનો એક પરમમિત્રજ પોતાના પુસ્તકમાં

લખી ગયોછે કે એની આપ અખતીઆરીના એ આઠ વર્ષ અત્રે હમણાં ઘણી સમાધાની તથા આબાદીનાં ગણીએ છઠ્ઠાં.

ઇંગ્લાંડ, સ્કોટલાંડ, ને આયર્લેંડ એ ત્રણે ઉકાણે જેવું એણે એક એકે રાજ્ય એલાવ્યું તેવું પહેલા કદી પણ કોઈ રાજ્યથી ત્યાં આણું નહોતું. દશાવરમાં એણે ઇંગ્લાંડની કીર્તિ જે વધારી તેના તો એક ચતાંચ પ પણ પાછલા એ રાજ્યમાં હતો નહિ. ટુંકામાં, એના અમલ ઇંગ્લાંડને, બીજી બધી રીતે રાજી રાજી થવા તથા અભિમાન ધરવા ભેગ હતો. પણ આમી એજ કે તે ઇંગ્લાંડના લોકની મર્જવિરુદ્ધ સ્થાપન થએલા હતો. આપણા જેવા દેશમાં જો એવા કોઈ પ્રતાપી થઈ ગયો હોય, તો તેની આપ અખતીઆરી ન જોતાં તેના સદગુણ, ઈનસાફ, ને પરાક્રમનાં છ-તેહાસમાં ગુણ ગાન થઈ રહે. પણ ઇંગ્રેજ લોકની પ્રકૃતિ જુદીછે. તેમને સ્વતંત્રતાનું વાંછીછે, અને તે જમાં નથી એવા રાજ્યથી કોટલાવધિ કાપવા ચતા હોયછે, તો પણ તેને ગુચ્છ ગણી તેઓ સ્વતંત્રતાને માટેજ મથેછે.

કામ્બેલ પોતે પણ સમજતો હતો કે, મારો અમલ કાપદેસરે સ્થાપન થયો નથી એ માટી આમી છે, અને તેથી એના મંત્રીઓની સલાહ ઉપરાંત એણે એક બીજીવાર પાર્લામેંટને બોલાવી (૧૭ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૫૬.)

બીજી પાર્લામેંટ બોલાવવામાત્રો કામ્બેલ પુઠકળ વગ વસાલો ને દાખ દખાણ વાપર્યું. તે છતાં પણ ધીરજ ન રહી તેથી દરેક સલાસદને પાર્લામેંટમાં દાખલ થવા પહેલાં મંત્રીમંડળ પાસેથી સારી ચાલનું આત્રીપત્રક આણવાની જરૂર પડી, અને આ અપૂર્વ બજાતકારથી સો જણને પાછું જવું પડ્યું. આવી પાર્લામેંટ તત્કાળ એને અનુસરતા શ્રમો કરી આપે એમાં કોઈ નવાઈ નથી, પણ તેણે એ સેનાપતિઓનો અમલતો મંચુરે રાખવાની નાજ પડી, અને તે બામતનું જે આઠ હતું તે નાપસાર કરી નાખ્યું. આ જોઈ લશ્કર પાર્લામેંટ ઉપર ઝીડવાઈ ગયું, પણ કામ્બેલ સમજીને ચૂપ રહ્યો.

પાર્લામેંટ ઉપર આથી પણ વધારે કોપાપમાન થવાનું લશ્કરને કારણે મળ્યું. આ સમયે કામ્બેલ વગેરે ઘણાક વિમુક્ત ભાણસોને અનુભવ પરથી માલમ પડવા આણું હતું કે ઇંગ્રેજ લોક એમની રાજ્યપદ્ધતિમાં તો

કાંઈ રીતે પણ ફેરફાર કરવા દેવાના નહિજ. આ વિચારથીજ નૂતની પદ્ધતિના નમુના હપર સધળી રચના નવા રાજ્યની કરવામાં આવી હતી. તો પણ હજી એક મોટો ફેર હતો. ગમે તેવું પણ હજી એ પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કહેવાયું, અને તે નામજ આખી પ્રજાને મહાં, અજાણ્યામાં હું, રાજાનું, રાજ્ય એ બોલ સાંભળતાંજ બધાનો જીવ હર્ષથી પ્રકુલિત થતો. નામમાં શું છે એમ કહેવાયછે, પણ કુનિયાનો ગાડરીપો પ્રવાહ તો નામને આધારેજ ચાલ્યો જાયછે. આમ સમજી આ પાર્લામેંટે એવો વિચાર કરવા માંડ્યો કે દેશરક્ષક નામ કાઢી નાખી કામ્બેલ પાસે રાજપદ ધારણ કરાવવું જોઈએ. આ પેરવી તેમણે એને કહે કે પોતાની મેળે ચલાવી તે તો ઈશ્વર જાણે, પણ એને રાજા કહેવડાવવાની આ સમે ખૂશી હતી એમાં તો કાંઈ ચક નથી.

પરંતુ એની પણ ખૂશી આ સમે ઇંગ્લાંડમાં શા કામની હતી? આ સમે તો ઇંગ્લાંડમાં લશ્કરનું રાજ્ય હતું, અને તેની જે ખૂશી હોયતેજ ખરી. આ મનસુબો બહાર પડતાજ મોટા મોટા સેનાપતિ પોતાના રાજનામા લખી કામ્બેલ પાસે દોડ્યાં. એના જે ખરો મિત્ર હતા તે આજીજીથી એને વારવા લાગ્યા. છેવટે તમામ લશ્કરના જમાદારોની સભાએ આજ્ઞા મૂવીક એક ગંભીર વિનંતિ પત્ર લખી માકલ્યું કે ઈશ્વરની ખાતર તમે આ કામ કરશો નહિ. કામ્બેલ, ડાહ્યો હતો. એ જાણતો હતો કે આ સિપાહીઓ કાંઈ બાડુતી-રોટલા દાસીયા નથી. એમાંના ક્રેવેક જણ પગારને માટે નહિ, પણ પોતાના વિચારની ખાતર તલવાર લઈને બહાર પડ્યોછે. કામ્બેલ સમજતો હતો કે આ ભક્તોજ આ સમે ઇંગ્લાંડની સમજ શક્તિઓ છે, અને જ્યાંસુધી એ શક્તિઓનું સમગ્ર પ્રતિબિંબ હું મારા આલમાં ધારણ કરી રહ્યો છું. ત્યાં સુધીજ હું બળવાન પરાક્રમી, કે જે કહેા તે છજી. જો માંહે એ તેજ હરણ થઈ ગયું, તો પછી હું કાંઈ નથી. એક સામાન્ય પુરુષ કરતાં માંહે એક તૂણભાર પણ વધારે ચાલવાનું નથી. માટે, આ સધળો વિચાર કરી શાણામનના નિગ્રહવાળા કામ્બેલે પોતાની રાજ્યતૂકણા કે દેશ શાંતિની ઈચ્છા કોરે મૂકી, અને પાર્લામેંટને કહાવી માકલ્યું કે મારે રાજપદ ધારણ કરવું નથી. (મે. ૧૯૫૭).

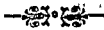
આ રીતે રાજપદ ધારણ કર્યું નહિ પણ પ્રજાના લાભની તે પાર્લામેંટ તરફની

જેને માગણીઓ હતી તે એણે ખુશીથી કબુલ રાખી. રાજ્યવ્યવસ્થા પત્રકમાં ફેરફાર કરી તેમણે જે ખર્ચો તૈયાર કર્યો હતો તે મંજૂર કર્યો. જાણે આ કાયદાને અધારેજ પેટે દેશરક્ષક યતો હોય, તેમ વેસ્ટમિનિસ્ટરના મહેલમાં મોટા માટીના દરબાર ખરી પાર્લામેન્ટના પ્રમુખને હાથે એણે રાજ્યાબરણ ધારણ કર્યો, રાજ્યગુંડ લીધો, અને કમરે તલવાર બંધાવી. મંત્રીમંડળ તથા રાજ્યના અમલદારોની નીમણૂકમાં પાર્લામેન્ટે જે બંધનો માગ્યાં તે કબુલ રાખ્યાં, અને હવે પછી તેના મંજૂરી વિના કર ઉછરાવવો નહિ એમ રૂઢિ. પાર્લામેન્ટના સભાસદોની યોગ્યાયોગ્યતાનું તોલ કરવાનો અધિકાર પાછો તેમનેજ મ્વાધોન કરી દીધો. આ કબુલતની રૂએ જે ૧૦૦ ગ્રહંથો પ્રથમ ખાતવ કરાયા હતા, તે પાછા આ પાર્લામેન્ટમાં છૂટથી આવી ચડ્યા. આ લોક આવવાથી પાર્લામેન્ટનું કેટલુંક વળણ રૂઢિ, અને પાછી તકરારો ચાલી.

જૂની પદ્ધતિમાંનું હાલ એક એ બાકી રહી ગયું હતું કે અમીરોની સભા નહોતી. તે ખોટ પણ પૂરી પાડવાના હેતુથી પાર્લામેન્ટે નવી વ્યવસ્થામાં ટેરબુનું હતું કે “બીજી સભા” બોલાવવી. અમીરોને લાગ્યું કે કોઈ પણ રાજપદ ધારણ કરનાર હોય, તોજ તેના આશંત્રણથી આપણે જવું એ લાગ્યું કહેવાય, અને તેથી તેઓમાંના ઘોડાજ આવ્યા. તેમના જગા પૂરવા કામ્પેલે નવા માણુએને અમીર બનાવી ત્યાં મોકલ્યા. આ વાત એકે પક્ષને પસંદ પડી નહિ. પેલા સમચ્છેદકો ક્રકળી ઉઠ્યા, કે વળી પાછો માણુસ માણુસમા આ બેદ શો ? સામાન્ય લોક હસવા લાગ્યા કે આ ધાંચી મોચીઓ તે વળી અમીર કયા દહાડાના ? પાર્લામેન્ટે પણ આ નવા અમીરો સામા મોટો વાંવો ઉઠાવ્યો. કેટલાક સભાસદો તો એને અમીરોની મળા ન કહેતા. “બીજી સભા” એમજ બોલીને વાદવિવાદ ચલાવતા. વાત બહુ રસે ચડી અને કામ્પેલનો મિતલજ મયો. પોતાના ઘરમાં બેઠો હતો ત્યાંથી ગુસ્સા કરોને એ ઉઠ્યો, અને એના એક મિત્રે બહુએ વોર્ષો પણ તેનું ન સાંભળતાં પાર્લામેન્ટમાં જઈ તેને એ રૂબરૂ આપીઆવ્યો. (૪ થી ટુ. ૧૯૫૮).

આ પ્રમાણે બીજી પાર્લામેન્ટ પણ એણે કોધાયેશમાં વિસર્જન કરી, અને પછી ગુર્તજ પોતાના મનમાં પરતાર્થ ત્રીજી પાર્લામેન્ટ બોલાવવાનો વિચાર કરવા લાગ્યો. એના મિત્રો આશ્ચર્ય પામવા લાગ્યા કે ધીરવીર કા-

એસ આ શા વેધ કાઢવા માંડ્યા છે પણ અરે તો એ હતું કે એ કાપર, કાપર, નિરાંત થઈ ગએલા જિવના દાંતીયા તેંધા છેલાં તફડીયાં હતાં. ધીરવીર કે કાપર, શાણાં કે અણધડ, સર્વેના મમોરય એવટે ધૂળમાં મેળવનાર કુષ્ટ યમકુત એના માયા ઉપર હવે બંધી રેલાં હતા.

મોટાં મોટાં શહેરોની વસ્તી.

હિંદુસ્તાનના ૫૦૦૦૦ હજાર અને એથી વધારે વસ્તીવાળાં વસ્તીનાં અનુક્રમથી ગોઠવેલાં શહેરો.—

શહેરો. ઈલાકો અથવા સંસ્થાન. બધા ધર્મની ઉભય જાતીની

(સ્ત્રી પુરુષ) વસ્તી.

૧ મુંબાઈ શહેરને ટાપુ.	મુંબાઈ.	૭૭૩૧૯૬
૨ કલકત્તા.	બંગાળો.	૪૩૩૨૧૯
કલકત્તાના પરાઓ.	"	૨૫૧૪૩૯
દક્ષિણ સખરખન.	"	૫૧૧૫૮
ઉત્તર સખરખન.	"	૨૯૯૮૨૦
૩ મદ્રાસ શહેર.	મદ્રાસ.	૪૦૫૮૪૮
હેદરાબાદ શહેર } પરાં અને ચિકે } દરાબાદ.	હેદરાબાદ.	૩૫૪૯૬૨
૪ લખનૌર.	વાયપ્રાંત.	૨૬૧૩૦૩
૫ બનારસ.	"	૧૯૯૭૦૦
૬ દિલ્હી.	પંજાબ.	૧૭૩૩૯૩
૭ પટના.	બંગાળો.	૧૭૦૬૫૪
૮ આગ્રા.	વાયપ્રાંત.	૧૬૦૨૭૩
૯ બેંગલોર.	મદ્રાસ.	૧૫૫૮૫૭
૧૦ અમૃતસર.	પંજાબ.	૧૫૧૮૯૬
૧૧ કાનપૂર.	વાયબ.	૧૫૧૪૪૪

૧૨ લાહોર.	પંજાબ.	૧૪૬૩૬૯
૧૩ અલહાબાદ.	વાલ્મપ્રાંત.	૧૪૮૫૪૭
૧૪ જયપૂર.	જયપૂર.	૧૪૨૫૭૮
૧૫ રંગૂન.	બ્રિટીશ બ્હારત.	૧૩૪૧૭૧
૧૬ પૂના.	મુંબાઈ.	૧૨૯૭૫૧
૧૭ અમદાવાદ.	"	૧૨૭૬૨૧
૧૮ બરેલી.	વાલ્મપ્રાંત.	૧૧૩૮૧૭
૧૯ સુરત.	મુંબાઈ.	૧૦૯૮૪૪
૨૦ હૈદરા.	બંગાળા.	૧૦૫૨૦૬
૨૧ વડોદરા શહેર.	વડોદરા.	૧૦૧૮૧૮
૨૨ મીરત.	વાલ્મબં.	૯૬૫૬૫
૨૩ નાગપૂર.	મધ્યપ્રાંત.	૯૮૨૬૬
૨૪ લખનૌ,	ગ્વાલ્ધરેનુ રાજ.	૮૮૦૧૧
૨૫ ત્રીચીનાપત્તી.	મદ્રાસ.	૮૪૪૪૬
૨૬ પેશાવાર.	પંજાબ.	૭૬૬૮૨
૨૭ ડાકો.	બંગાળા.	૭૬૦૭૧
૨૮ ગયા.	"	૭૬૪૧૫
૨૯ જામનગર.	મધ્યપ્રાંત.	૭૫૭૦૫
૩૦ ઇલોર.	ઇલોરેનુ રાજ.	૭૫૪૦૧
૩૧ ગાદગદાનપૂર.	વાલ્મપ્રાંત.	૭૪૮૩૩
૩૨ રામપૂર.	રામપૂર.	૭૪૨૫૦
૩૩ મદુરા.	મદ્રાસ.	૭૩૮૦૭
૩૪ કરાંચી.	મુંબાઈ.	૭૩૫૧૦
૩૫ મુલતાન.	પંજાબ.	૬૮૬૭૪
૩૬ બાગલપૂર.	બંગાળા.	૬૮૨૩૮
૩૭ અંબાલા.	પંજાબ.	૬૭૪૬૩

३८ भुरादाबाद.	वायव्यप्रांत.	१७३८७
३९ भरतपुर.	भरतपुर.	११११३
४० हरेभंगा.	भंगाणा.	१५६५५
४१ इरकाबाद.	वायव्यप्रांत.	१२४३७
४२ कोषल.	"	११७३०
४३ सोलापुर.	मुंबाई.	११२८१
४४ सारखुपुर.	वायव्यप्रांत.	५६१६४
४५ गोरखपुर.	"	५७६२२
४६ कालीकत.	भद्रास.	५७०८५
४७ भीरनपुर.	वायव्यप्रांत.	५६३७८
४८ इरकाबाद.	"	५५५७०
४९ भापाण.	भापाणस्टेट.	५५४०२
५० भांगीर.	भंगाणा.	५५३७२
५१ तंनवर.	भद्रास.	५४७४५
५२ नेगापटन.	"	५३८५५
५३ पंसादा.	प. स्टो.	५३६२६
५४ नहारी.	भद्रास.	५३६२०
५५ मुलमीन.	द्वितीय अला.	५३१०७
५६ रावलपीडि.	पंजाब.	५२६७५
५७ नलंधर.	"	५२११६
५८ न्यूत्रा.	भंगाणा.	५१९७६
५९ कांपती.	मध्यप्रांत.	५०६८८
६० साखिभ.	भद्रास.	५०६६७
६१ अम्बेकोलभ.	"	५००६८

સવાયા એકત્રીસા.

ફરિ અંબસર નહિ આવે આવો, બાળપણું ભવું રહેશે;
બણાવિના બંધમાં બટકેથી, માનવિ માત્ર મુરખ કહેશે.

મોઢા યજ્ઞ મનમાં મૂકાશે, બારે રહેશે નહિ કાલા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ, શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૧

જીયાનીમાં જર મેળબું જોણે, જરા વિષે સુખથી આશે;

એમજ બાળપણે બણીયો, તે પાછળથી સુખ્યો થાશે.

સમજી એવું થયું સર્વદા, બણવા કાળેહાં શાળા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ, શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૨

જવાનીમાં જર નવ મેળબું, તે પાછળ દુઃખ્યો થાશે;

એમજ બાળપણે નહિ બણીયો, તે પાછળથી પરતાશે.

કપૂત નામ કહેવાશે તેથી, માત તાતને નહિ વાલા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ, શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૩

કીર કરે અભાસ સદાતો, આદરથી સૌ જન પાળે;

કાન ધરી કોવલ રવ સુણુશે, કાગ રાગથી કંટાળેા.

ગુણને વય થાશે સઘળા જન, રંગ રહે મેલના કાળા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ, શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૪

સરસ ફલ શીમળનું બાસે, શાબા જોતાં પદ્મ સમાન;

ગંધ હીન ગર્ધવ નવ સૂંધે, માટે કહુંછું ગુણને માન.

રાખી ટેક વિવેક ધરીને, બણા કહું કાલાવાવા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ, શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૫

કર દીપક લઈ પડે કૂપમાં, એથી અંબર મુરખ જન કોણ;

બુદ્ધિ ખીલ્યે બાધ ન લાગ્યો, તે નર અરેઅરો અર બણ.

રાપટીપમાં વખત ગુમાવી, ફરો યજ્ઞ શાને લાલા;

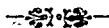
બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ શાને ઠોઠ રહેા ઠાલા. ૬

પેરે પેરે પશુ પ્રાણને શિક્ષા આવે છે શાણી;

મદારિ કેરો મકૂટ દખો એ તમને કહું અધાણી-

મહેનત બણ ફળ નહિ મળશે, માટે નવ કરશેા કંટાળેા;

બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ શને ઠોઠ રહેા ઠાલા.
કાબ્ય કળાનો સ્વાદ ન આપ્યો, તે નર તો છે પથુના તોલ:
અલંકાર બાકરણ વિનાના લાગે તેના ફીકા નોલ.
મોટા જન નવ માન આપશે, બલે કરો યઈ રૂપાળા;
બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ શને ઠોઠ રહેા ઠાલા.
બહુ બાળક નજરે નિરખ્યા મેં, તે બણતાં બહુ કંટાળે.
નિદ્રાદિવીને આરાધિ આર્જસ ઉરથી નવ ટાળે.
તેને શિક્ષા માટે રચિયા છંદ ઉર ઉઠી જ્વાળા;
બણી ગણી વિદ્વાન બનો બાઈ શને ઠોઠ રહેા ઠાલા.

રણજિતસિંહ :

૧૮૪૮ના શેષ ભાગમાં જે વખતે અંગ્રેજ વેપારી દક્ષિણમાં કાન્ગમેનું પ્રધાન્ય વિલુપ્ત કરવાનો મત્ત કરતા હતા, એક ઉમરે પ્રગલ્ભ દરિક મુસલમાન સૈનિક પુરુષ મહીસુરનું સિંહાસન અધિકાર કરીને જ્યારે સઘળાઓના હૃદયમાં વિશ્મય અને ત્રાસની ગબીર રેખાપાત કરતો હતો, ત્યારે શીખોના અંડ રાજ્યમાં એક ક્ષમતાવાન અને કાર્યકુશળ માણસનો આવિર્ભાવ થયો. એ મહાપુરુષના આવિર્ભાવથી શીખો પાંચ મહાબલથી બળવાન યઈ પડ્યા. એનું નામ રણજિતસિંહ હતું. સમગ્ર પૃથ્વીમાં આજ સુધી જોટલા ક્ષમતાહાપત્ર મસંન મનુષ્યોનો આવિર્ભાવ થયો છે, તેમાં મહારાજ રણજિતસિંહ બીજો છે. રણજિતસિંહનો પિતા માનસિંહ એક મિસિલમાં કામ કરતો હતો. રણજિતસિંહ ૧૭૮૦ ઈસવીસનની ૨ જી નવેમ્બરે જન્મ લીધો હતો. મહાસિંહ અતિશય સાહસી અને રણ-પંડિત હતો. રણજિતે સર્વાંશ પિતાનું સાહસ અને રણ-પંડિતને અધિકાર કર્યું. બાલ્યકાલે વસંત રોગથી તેની એક આંખ ગઈ હતી, એ વાસ્તે તે સાંધારણમાં “કાણા રણજિત નામથી પ્રસિદ્ધ થયો હતો. જ્યારે રણજિતસિંહની આઠ વર્ષની ઉમર હતી તે વેળાએ મહાસિંહ પરસોકને પ્રાપ્ત થયો. રણજિત એ વખતે તેની માતા અને પિતાના દુઆવાન લક્ષ્મીપત્ર સિંહનો રક્ષાધીન થયો. રણજિત અર્ધકાલ વાળો હતો. પરંતુ તેની બુદ્ધિ, સાહસ અને પરાક્રમ અસાધારણ હતું. તે બુદ્ધિ, સા-

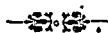
હસ અને પરાક્રમના ઉપર નિર્ભર કરીને પોતાનું પ્રાધાન્ય મ્યાપવામાં ઉદ્યત થયો. એ સમયે પંજાબમાં દોર-રાણીની ભૂપતિનું આધિપત્ય હતું. અંગ્રેજો આખરે આખરે પ્રમલ થઇને પોતાનો અધિકાર મુપ્રમાણિત કરતા હતા. મિંધિયા અને ડોનકર બળ મુગ્રહપૂર્વક ક્રમે અંગ્રેજોની ક્ષમતા-મર્યાદા યદ્ય પડ્યા હતા. રણજિતસિંહ એઓમાં પોતાનું આધિપત્ય બદલ મૂલ કરવામાં મુંઝાયો હતો. તેને અહમદશાહ દોહરાણીનો પૌત્ર નેમાનશાહેને વિશ્વેશ સા હાથ કર્યાથી પુરસ્કાર મુગ્રહ લાહોરનું આધિપત્ય પ્રાપ્ત કર્યું ક્રમે શિખોના મંડળમાં તેની ક્ષમતા વધવા લાગી, ક્રમે સમસ્ત મંડળ તેનું આપમત થઈ પડ્યું મહારાજ રણજિતસિંહ સમસ્ત પંજાબમાં આધિપત્ય સ્થાપન કરીને મિથુ-નદ ઉત્તરેણુ પૂર્વક આફગાનિસ્તાનમાં જય-પતાકા ઉડાડ્યા. એ શિખોના ઇતિહાસમાં એક પ્રધાન મ્મરણીય બનાવ છે નેઓએ દશદૂતી નદીને કિનારે હિંદુઓને પરાજિત કરીને બારતવર્ષમાં આધિપત્ય મ્યાપન કર્યું હતું. તેઓના દેશમાં પોતાનો જય-પતાકો મ્યાપન કરવામાં શીખલોકે આગળ પડ્યા. એક બાજુએ દીર્ઘકાય, ભીમમૂર્તિ આફગાન જાતિ, બીજી બાજુએ યુદ્ધ-કુશલ ગિપ્સૈન્ય હતું. આર્યાવર્તના હિંદુનૃપતિ હેલીવાર મિથુ નદીને બીજી પારથી હિંદુ વિજ્યી પઢાણના શાણિત-જળમાં પૃથ્વીરાજ અને સર શીતા આત્માનું પરિતર્પણ કરવાને આવ્યા હતા એ અપૂર્વ દેખાવનો અનત મહિમા આજ કોણ સમજશે ? આ મ્મરણમાં કોણ આ મહાવીરની મહા કીર્તિમાં કર્ણપાત કરશે ? મહારાજ રણજિતસિંહ એ કુદરત વિજ્યી થઇને મહોરાસથી પંચ નદીની તરફ પાછો આવ્યો. નેઓશરાના સંગ્રામમાં શિખોએ નેબુ પરાક્રમ ગ્રહ્ય કર્યું હતું, તેનાથી મમગ્ર આફગાનિમ્યાન વિમિત અને મ્તબિત થઇ પડ્યા. રણજિતસિંહ જાતિ-પ્રતિષ્ઠાના બળથી એવા દુર્બલ થઇને પંજાબનું રાસન કરવા લાગ્યો કે તેનો અધિકાર તદ્દીય રાજધાની લાહોરથી લઇને ઉત્તરમાં કાશ્મીર, પશ્ચિમમાં પેશાવર, દક્ષિણ-માં મુલતાન અને પૂર્વમાં ગતદુર્ગપર્યંત પ્રસારિત થયો હતો, અને તેના યુદ્ધ કુશલસૈન્યો પુરોષિયંત રીતિ પ્રમાણે શિક્ષા પામીને વીરદ્વ-સમાજના વરણીય થઇ પડ્યા. રણજિતસિંહ અંગ્રેજોની સાથે મધિ-મુત્રમાં આબદ્ધ હતો. તે મહામળ પરાક્રાન્ત નેવાહતા અંગ્રેજોના વિરુદ્ધમાં અમ્મ ધારણ

કરીને પવિત્ર મિત્રતાને કલંકિત કર્યું નહિ.
 રણજિતસિંહનું જીવન-ચરિત્ર લખનારાઓએ કહ્યું છે, 'રણજિતસિંહ
 યથાર્થ સિંહના જેવો હતો.' અને સિંહના પ્રમાણે આલોક પરિત્યાગ કર્યો છે.
 એ સિંહ વિક્રમ મહાવીરની સર્વ વાત આ જગ્યા ઉપર આનુષંગિક લખવી
 સંભાવિત નથી. જેઓ યથાનિયમથી સુશિક્ષાને પ્રાપ્ત થયા છે અને જંગ-
 તની સામે પોતાનો અસાધારણ વિસ્તાર કર્યું છે; તેઓની સાથે આ મહા-
 પુરુષની તુલના કરવી ઉચિત નથી. રણજિતસિંહનું સાહસ, ક્ષમતા અને
 જુદી બીજીની આપેલી શિક્ષાથી પરિપુષ્ટ થઈ નહોતી. એ સર્વ પોતાની
 મજે વિકાસ પામી હતી. રણજિતસિંહ પોતાના એ સ્વભાવસિદ્ધ પ્રતિભા
 અને દક્ષતાના શુભથી જંગતમાં મહત્ લોકના સંમાનિત પદમાં અધિષ્ઠ
 થયો હતો. પોતાના સૈન્યોને શિખવાડવું અને રણ-પારદર્શી કરવું એ તેનું
 સર્વથી પ્રધાન કર્તવ્ય કાર્ય હતું. તેણે એ કર્તવ્ય કાર્યમાં કદી પણ ઓદાસિન્ય
 દેખાડ્યું નથી. ફરિદ્દા સુર એકલાએ વાંધીને માર્યાથી શરશાહ નામ
 ધારણ કરીને દિલ્હીના સિંહાસનપર આરોહણ કર્યું હતું. અસ્તાજિલો એક
 સમયે એવું સાહસ દેખાડીને, શેર આફગાન નામ પરિગ્રહ પૂર્વક અતુલ
 લાવણ્યવતી શૂરબહતની સાથે પરિણય-સૂત્રમાં આખર થયો હતો. ઇતિહાસ
 આ એ વીરોના આ સાહસની વાત આજ પર્વત સર્વને વિસ્મય જન્માવે
 છે. પરંતુ રણજિતના સાહસી શિખ સૈન્ય મૃગયાની વખતે એકલા પશુરાજ
 સિંહની સાથે સુદ કરીને, તેની ક્ષમતા પર્યુદ્યત કરવામાં કાતર થયા નહિ.
 તેણે એના કરતાં પણ અધિકતર સાહસ અને ક્ષમતા દેખાડ્યા છે; તે-
 ઓએ અશ્વારોહણમાં, અસ્ત્રસંચાલનમાં અને શત્રુપક્ષનું બહુભેદ કરવામાં
 પૃથિવીના કોઈ પુરુષ-વિરે તેના જેવી મોખ્ખતા દેખાડી છે. એ જણાવું નથી.

વસ્તુતઃ રણજિતસિંહ વીર-લીલાસ્થળ ભારતનો યથાર્થ વીર પુરુષ
 હતો. આદારમી શદ્ધીમાં ભારતવર્ષમાં તેના જેવો વીર પુરુષનો આવિર્ભાવ
 થયો નથી. હિંદુરાજ ચક્રવર્તી પૃથિવીરાજે જ્યારે તિરોરીના પવિત્ર ક્ષેત્રમાં
 પહોંચેને પરાજિત અને દૂરીભૂત કર્યા હતા, અને છેલ્લીવારે જ્યારે પુણ્યસ-
 લિલા દયદત્તીને કિનારે ગરિયસી જન્મભૂમિને માટે અનંત નિદ્રામાં નિમિત્ત
 થયા હતા, ત્યારે તેનું વિરત્વમાં શત્રુતા હૃદય પણ અન્યથા બરેલા થયાં

હતાં અહીંન પરાક્રમ પ્રતાપસિંહ જ્યારે બારતનું ચર્માપલી પુણ્યપુંજમય મહાતીર્થ હલદિઘાટમાં સ્વદેશીઓના શોણિત-તરંગિણીનો તરંગોચ્છવાસ જોઈને ધાર ગંબીરે સ્વરથી બોલ્યા હતા. “આવા બાવથી દેહ વિસર્જનને માટે રજપૂતોએ જન્મ લીધો છે,” ત્યારે તેની લોકાતીત મહા પ્રાણતા અને સ્વદેશને માટે તેનો અનિર્વચનીય આત્મ ત્યાગ જોઈને વિધર્મી શત્રુ પણ તેના પ્રશંસા ગીતિ ગાતા હતા. વળી જ્યારે મહા વિક્રમ શિવાજી પર્વતથી પર્વતમાં જઈને વિભ્ય-ઘેરીના ગંબીર નિનાદમાં નિદ્રિત બારતને જગાડ્યું હતું, ત્યારે બારતનો અદ્વિતીય બાદશાહ પણ તેની અપૂર્વ દેશ ભક્તિ અને અપૂર્વ વીરત્વથી મોહિત થયો હતો. બારત ભૂમિ એક સમયે એવી હીતના વીર પુરુષોના અનંત મહિમાથી મહીસ્ત થઈ પડી હતી. બારતના ઉત્તર અને દક્ષિણ, પૂર્વ અને પશ્ચિમ એક યદને એક સમયે એ વીર પુરુષોની અનત અને અક્ષય કીર્તિની કાહણી ગાજી રહી હતી. પરંતુ-એ વીરત્વ-વૈભવ શિવાજીની સાથેજ તિરોહિત થયું નહિ. જે વીર્ય-વન્દિના ઉજ્જવલ શુદ્ધિગથી બારતના પવન રાજાઓના હૃદય દગ્ધ થયા હતા, તે આ મહા શક્તિનો ભક્ત શક્તિશાળી ભૂપતિના સાથે હોઝાયું નહિ. શિવાજીના પછી ગુરુગોવિંદ સિંહના મહામંત્રથી સંજીવિત થયા, રણનિતસિંહે વળી બારતમાં આ મહા શક્તિનું ઉદ્ભોધન કર્યું હતું, વળી ઓતરફ વીરુત્ત-મહિમા પ્રસારિત કરીને ભેરવ રવથી ઓ તરફમાં તાવી મૂક્યું હતું. તે પંજાબ કે હારીના પરલોક પ્રાપ્તિના સાથે શિખોની ત્રીતીય સ્થાપનાના અધો ગતિનો સૂત્રપાત થયો.

શ્રી. નારાયણ હેમચંદ્ર.

સારસંગ્રહ.

મિ. એ. સેંટ જાન્સ નામના પ્રણે ટેલીફોનના સંબંધમાં એક નવું ચંત્ર યોધી કાઢ્યું છે. તેણે કરીને તે કહે છે કે ટેલીફોનમાંથી જે કાંઈ સંભાવણું વાપરે, તે સાધનું કાવતરું દસ્તાવિજજ લખાણ થઈ જાય છે.

... ફ્રેંચ બાપાની નિયામની ઓપડીઓ માઠા અક્ષરમાં છાપવાનો ઠરાવ
ત્યાંની સરકારે કીધો છે. કેમકે ગ્રીણા અક્ષર વાંચવાથી વિદ્યાર્થીઓ ટુંકી
નજરના ધાય છે. હિન્દીની સરકારે આ પર લક્ષ આપવું જોઈએ. કારણ કે
હમણાં ચરમા પ્રેસનારા જીવા ત્રીયા ઘણા વધી પડ્યા છે.

એક અમેરિકને એક સંચો બનાવ્યો છે. તેની અજમાયશ કરી તો ધ-
ર્મ એતરમાં ઉભા હતા, તેને કાપવામાં, ઝાટકીને જૂદા પાડવામાં, કાંકરા
વીણો કાઢવામાં, દળવામાં, ચાળી મેંદો કરાવવામાં, આટો ગુંદવામાં અને
પાણી ભરીમાં બનાવવામાં તરણ મિનિટ અને બે સેકન્ડ થઈ હતી!

એડનની નંજદીકમાં પોતાની રાજહકુમત મલાવવાનો ફ્રેંચ સરકારનો
ઠરાવ. — એડનના અખાતમાં આવેલી ઓળાક નામની જગ્યાએ પોતાંની
હકુમત મલાવવાનો ઠરાવ ફ્રેંચ સરકારે કરવાની અબર ગઈ તા. ૫મી માર્ચ
સને ૧૮૮૩ના પારિસથી નીકળેલા તારના સંદેશમાં મળી છે.

અધિપતી ઉપર મોકલેલા દસ્તાવેજ ન છપાય તોપણ અધિપતી
પાછા આપવાને બંધાએલા નથી એવું લંડનમાં એક કોરટમાં ફરી ચૂક્યું છે.

તકસીરવારોની તસવીર લેવાની રીતથી કલકત્તાના પોલીસને
જીના ચોરો પકડી ફહાડતાં વિલંબ લાગતો નથી. આ નવી યુક્તિ મુધરેલા
દેશમાં ઘણા વરસોની ચાલુ છે, અને તેનું જોઈનેજ તેને કલકત્તામાં દા-
ખલ કરવામાં આવી છે. કેદખાનાની મુદત પુરી થયા પછી છુટી જતી
યેળા દરેક તકસીરવારની પોલીસ ખાતા તરફથી તસવીર લેવામાં આવે છે,
અને તે તસવીરની નકલો દરમાસે પ્રગટ થતાં પોલીસ સરક્યુલરમાં દાખલ
કરવામાં આવે છે. એ સરક્યુલરો કલકત્તા અને બંગાળાની પોલીસ ઉપ-
રાંત બીજા હિંદીઓની પોલીસના વડાઓ ઉપર પણ મોકલવામાં આવે
છે. આમ થવાથી બીજા ઠેકાણે બને છે તેમ કલકત્તાના પોલીસ અમલ-
દારોને એક તકસીરવારની શોધમાં દેશવરો ખાતે જવું પડતું નથી. ઉપલાં
સરક્યુલરોમાં, વળી તકસીરવારની છબી ઉપરાંત તેની આગલી પાછલી
હકીકતો જે પોલીસના જાણવામાં આવી હોય તે પણ આપવામાં આવે છે.

બનારસનું પીતલકામ. — ગર્વને જાણીતું છે કે એ કામ પાછલ દરો-
જ પર માણસો રોકાય છે અને દરસાત રૂબા જાખનો માપ બને છે.

કોઈ પણ વરસે આ માલ ઓછો ઉતરતો નથી, કેમકે તેના અપ ચાલું છે. મારાદાખાદ આતેનાં ધાત્રુના વાસણો વિગેરેનાં કારખાનામાં ૧૪૦૦ માણસો કામ કરે છે અને ત્યાં દરસાથ ૬૩)નાખથી વધારેના માલ તૈયાર થાય છે. વાયવ્ય પ્રાંતમાં લલિતપુર ખાતે એવી ત્રણ કુકાની છે કે જ્યાં બંદુકો તથા કુ. હાડીઓ બને છે. કેહે છે કે દરેક કુહાડી બનાવતાં એક અઠવાડીયું અને બં. ધુક પાછળ એક મહિનો લાગે છે,

મુંબાઈની લોકલ બોરડોનો કાયદો.—મુંબાઈની લોકલ બોરડોનો કાયદો સને ૧૮૮૪ના પહેલા આક્ટ તરીકે ઓળખાય. મજકુર એકટને મુંબાઈ સરકારે તા. ૨૩ મી જાનેવારીએ અને વડી સરકારે તા. ૫ મી માર્ચ ૧૮૯૨ કીધો છે તેથી તે ધારા તરીકે અમલમાં આવ્યો છે અને ગઈ ૧૧. ૨૨ મીએ સરકારી ગેઝીટના વવારા તરીકે તે બહાર પડ્યો છે.

લખ્યા પછી નહીં દેખાય એવી શાહી.—એ શાહીથી કાંઈ પણ લખે. ડું અથવા ચીતરેલું પહેલ પહેલા કાગળ ઉપર દેખાવું નથી. પણ જ્યારે પાણીમાં બોળીએ છીએ ત્યારે તે દેખાય છે. પાણી સુકાઈ જાય છે ત્યારે કંઈ પણ દેખાતું નથી. વળી પાછું વાચવું હોય ત્યારે તે કાગળને પાણી. માં ઓળવો પડે છે. એ શાહી બનાવવામાં ૧ ભાગ અળસીનું તેલ, ૨૦ ભાગ એમોનીયાનું પાણી અને ૧૦૦ ભાગ સાદાં પાણીની મેળવણી થી બને છે. તેમાંથી લખતી વેળા તે ખુબ હલાવવી જોઈએ. કારણ કે તેલનો થોડોક ભાગ મેળવણીથી છુટો પડીને ઉપર તર્યા કરે છે. અને તેવી હાલ. તમાં કાગળ ઉપર તેલના ડાઘ રહી જાય છે.

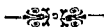
વીજળીથી ચાલતાં બલુન.—આ વીજળીના જમાનામાં નહિ બને એમ નથી, બે ફ્રેંચ ભાઈઓએ હમણાં એવું એક મોટી રૂતેહ સાથ બ. નાવ્યું છે. તે ગોળ નથી પણ લાંબુ, એક સોગારના આકારનું છે. તે ૩૦ વાર લાંબી અને ૧૦ વાર પહોળા એક નેળી રોકું છે. બીજાં બલુનો પેટે એમાં પણ હાઇડ્રોજન હવા બરેલી છે, પણ તેની હેઠળના મહવામાં વીજળીની બટેરી રાખી છે જે ત્રણ કલાક ચાલે એટલીજ હાલ તરત બતાવી છે અને તે આ બલુનને ગતી આપી શકે છે. આ બલુનથી તેઓ આકાશ તરફ ઉડી આવ્યા છે.

લાકડાંને ધાતુ બનાવવાની કળા ફ્રાન્સમાં ઘણી વધી પડી છે. એ કળાથી લાકડાંને ત્રણ જાતની રસાયણી મેળવણીની ગરમ કેહડા મધે બાળી રાખવામાં આવેછે. પહેલી મેળવણીમાં પાણી ૧૯૪ ડીગ્રીની ગરમીનું હોય છે અને તેમાં લાકડું ત્રણ દાહડા બાળી રાખે છે, બીજી મેળવણીમાં ૪૬ કલાક અને ત્રીજી મેળવણીમાં ૧૦૦ ડીગ્રીની ગરમીમાં ૫૦ કલાક સુધી રાખે છે. તે તદ્દન મુકાયા પછી તેના ઉપર ધાતુના સરખું પાલીસ ચઢે છે કે જે આરસી જેવું દેખાય છે. તે લાકડું કદી કોહતું નથી. અને તેને હવાથી, ઇલાખીજ કચાથી નાશ થતો નથી.

પતિ ભક્તિ.—એડવાર્ડ પેહેલા બાદશાહની રાણી ઇલીનોરે એક અદ્ભુત કાપથી પતિભક્તિ બતાવી હતી એડવાર્ડ બ્યારે પેલિસ્ટાઇન દેશમાં લડાઈ કરવાને ગયો હતો તે વેળાએ તેને દુશ્મનની તર્ફથી તીર ઉપર ઝેર લગાડેલે તીરે લાગ્યો, ડાકટરોએ કહ્યું કે જો કોઈ માણસ એ ધાના ઝેરને સૂંધી લે તો રાજાનો પ્રાણ બચે, પરંતુ ચૂસવાવાળાને ઝેર ચડી જશે અને તેથી તે મરી જશે. તેના રાણીએ વૈધનો ઉપાય સાંભળ્યો અને તેણે પતિને પોતાના બોળામાં શુવાડીને બ્યારે તે કાંઈ અચેત થયો હતો તોપણ પોતાના છવન અને રક્ષાનો વિચાર ન કરતાં તેના ધાને ચૂસવા લાગી, એના પ્રીતીનું એવું સુંદર કૃપા નિપજ્યું કે પતિ જલદીથી આરોગ્ય યઈ ગયો, અને ઇશ્વરની કૃપા એવી યઈ કે રાણીને કાંઈ પણ ફલિત નહિ થયો. એ સતી પતિવ્રતાના સ્મરણને માટે એડવાર્ડ લિનકનશાયર અને નિસ્તમિવેસ્ટરના વચમાં એ સઘળી જગ્યા ઉપર જ્યાં તે નીરથી ઠરીથી ત્યાં દવાત્રય બનાવ્યા હતા. ઐબિંગોફોસ મંત્રભ એની પાદગીરીને માટે બનાવ્યો છે. તે આજ પણ ઉભા છે.

કેમબ્રીડજની પાઠશાળામાં થનારી શગવડ.—કેમબ્રીડજની પાઠશાળામાં જેઓ હિંદુસ્તાનની સણદી નોકરીની પરીક્ષાનો અભ્યાસ કરે છે તેઓને શગવડ કરી આપવા સાર તેમાં મરાઠીભાષા શીખવવાની ગોઠવણ થાય છે. એ કારણસર એક મરાઠી શીક્ષકની નીમણૂકને માટે માગણી થઈ છે. આવતા અક્ટોબર માસથી જે એક વરસ સુધી જે મરાઠી શીક્ષક નિમાયે તેને રૂ ૧૦૦૦ વરસ દહાડાની નોકરીના બદલામાં મળશે.

લાસને બાળવાની રમત હવે ઊતાનળાં કદમ લંબાયશે એવા મા-
ન્ટે જણાય છે. કોઈ ડાકટર પ્રાઈસ નામે ધણીએ પોતાનાં બાળકને ડા-
ટવાને બદલે બાળ્યું હતું તે ઉપરથી ઉઠેના મુકરદમાના ચૂંટાદામા 'જડજ
સરજેમ્સ સટીફને' ડાકટર પ્રાઈસના લાભમા ચૂકાદો આપતાં જણાવ્યું કે
આસપાસના લોકોને ઈબ્ન નહિ થાય એવી રીતે અંગ્રેજ લાસને બાળવામાં
આવે તો તે વિશે ધારામા કથો અટમન ફરમાવેલો નથી. ડાકટર કેમરન
નામે ધણી પારલામેન્ટમા થોડીક મુદતમા લાસને બાળવાની તરફેણમા એક
બીબ રજૂ કરનાર છે, જેને સર લાયનપલેકેર, સરજન લબાક, અને બીજા
ધણીઓ ટેકો આપનાર છે. મીલન ખાતે આ નવો રિવાજ માધ્યા પડી
એ માસની મુદતમા ૧૩૦ લાસને બાળવામાં આવી હતી, અને ઇંગ્લાડ
ખાતે પણ એ માટે મંડળીઓ ઉભી થઈ છે. રોમન ડ્રેક્સીક પંથીઓ ત
ફરિથી આ રીવાજ સામે બહુ હરકત લેનાય છે. પણ ખુદ રોમ ખાતે આજે
પણ આ બાળવાનો રીવાજ ચાલુ થયો છે. આગલા વખતના રોમન લોકો
લાસને બાળતાજ હતા, તેમ હાલમા પણ એ કારણ થકી ઇલાયદી જગા
બનાવનામા આવી છે, જ્યાં એક લખનારે પી ટાઈમ્સને અબર આપે છે
તેમ બે કલાકની અંદર લાસ થોડા ખર્ચમા બળીને સાફ થઈ જાય છે,
તોપણ તેમાનો કથો ધુમાડો યા વાસ આસપાસ પસરતો યા નજર આ-
વતો નથી. જમીનમા ડાટેની લાસથી ૧૦ વરસ સુધી જમીન પાછી પવીત્ર
અને આમુદી થતી નથી, પણ ઉપલો લખનાર કહે છે કે લંડનની જમીન
તો ૨૦ વરસે પણ પવીત્ર થતી નહિ હશે તે ગણતરી કરે છે કે ૧૮૫૯ થી
૧૮૮૩ સુધીના પચાસ વરસોમાં લંડન અને તેની આસપાસના પરાઓ
ખાતે એક્ટર ૧૮૯૧૩૧૪ લાઓ લટાઈ છે. એ સર્વેથી લંડનની ભૂમિ ક્યારે
સ્વચ્છ થવાની.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

જા. નં. સને ૧૮૮૨-૮૪

હજીરવાસ.—પંડયા ગણપતરામ અનુપરામ તરફથી રૂ. ૧) શા. હર.
ગોવંદ વપવદાસ રૂ. ૨) પંડયા છગન નથુરામ તરફથી રૂ. ૧) મીઠાઈ.—ખંડાલ

વકોલ હરીજાલ હરજીવનદાસ. મહેતાજી. દાનોદર જેઠાભાઈ ૩૧) સ્કૂલ કમિટીના મેમ્બરો તરફથી ૩૦ રાજેશ્રી વલ્લભદાસ નંદલાલ વડોદરા સ્ટેટના ડેપુટી એ. ઈ. ૩૧) મીઠ્યાં શ્રી સરદારસીંગજી ૩૨) મીઠ્યાં ગુલાબમીયાં ૩૧) કવિ પ્રભાચંદ્ર સામળજી ૩૦) જોકરાએને ઓપડીના. થા. બાલચંદ સંકરદાસ ૩૦) મીઠાઈ.—જેદર. સ્કૂલ કમિટીના મેક્ટેરી થા. પરબુદાસ લખમીચંદ ૩૧) જોકરાએને ઓપડીઓ. તથા ૩૨) મીઠાઈ.—સાંઘા. ઠાકોરશ્રી અજયસીંગજી, ઉનાળામાં પાણી પીવા સાર ૩૪).—માલપૂર. માલપૂરના રાવલ જીવીપસીંગજી તરફથી ૩૭) જોકરાએને ઓપડીઓ. તથા ૩૫) ની મીઠાઈ. તથા ૩૬) મહેતાજીને પાઘડીના. કારભારી મેઘાજી ૩૭) જીવનચંદ તરફથી ૩૭) જોકરાએને ઓપડીઓ.—માણસા. બાપાત બવાન-સંગજી તથા બાઈશ્રી ગુલાબ બાઈ તરફથી ૩૭) મીઠાઈ. ઠાકોરશ્રી રાજ સીંગજી બીમસીંગજી તરફથી ૩૧-૪-૩ જોકરાએને ઓપડીઓ તથા ૩૨) મીઠાઈ. તથા ૩૭) મહેતાજીને પાઘડીના. મૂખ્ય કામદાર કૃતેચંદ રામચંદ તરફથી ૩૫) જોકરાએને ઓપડીઓ, કામદાર માધવદાસ પરસોતમ દાસ ૩૧) જોકરાએને ઓપડીઓ, થા. જેઠારામ દમ્પારામ તથા બાપાત કેસરીસીંગજી ૩૩) જોકરાએને ઓપડીઓ.—પેથાપુર. માણુમાના ઠાકોર રાજસીંગજી બીમસીંગજી તરફથી ૩૧૦) જોકરાએને ઓપડીઓ, તથા ૩૨) મીઠાઈ. માણુમાના કામદાર કૃતેચંદ રામચંદ ૩૧) મીઠાઈ. પરીખ જુ-મખરામ ઉમેદરામ તથા બગુબાઈ મુરેચંદ ૩૨) મીઠાઈ થા. બંગવાન વર્ધમાન તથા સુવાર ઉમેદચંદ આગારામ ૩૦) મીઠાઈ.—ઈસોલ. ઠાકોર શ્રી વખતસીંગજી દીપસીંગજી તરફથી બે વખત મળી ૩૧૩) જોકરાએને ઓપડીઓ, તથા ૩૮) મીઠાઈ તથા ૩૧૬) મહેતાજીને પાઘડીના.—વાસ-ણા. બાવસારે રેવચંદ વલ્લેરામ, માધવજી સુવચંદ તરફથી ૩૧-૬-૦ મી-ઠાઈ, બાવસારે ઉમેદ વર્ધમાન તથા કાળા ગોપાલદાસ તરફથી ૩૧) મી-ઠાઈ.—જોડાણા. કરોસણ જીજ્ઞાનાત મેપેશીઆત થાણુદાર સામળદાસ વિપનાય તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.—મોહનપુર. ગોર અનુપરામ તરખેરામ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.—વરસોલ. જામદાર કૃષ્ણચંદ હીમતરામ તરફથી ૩૦) મીઠાઈ.—મુદાસણા. ઠાકોરશ્રી પરખતસીંગજી મેહબતસીંગજી તરફ

થી ૩૫) મહેતાજીને પાઘડી.—સરડોઈ. ફાવદાર સામળદાસ અને જામી-
દાર કચ્છાચર ૩૧૧ મીઠાઈ.—વડોદરા.—મતાદાર ગેદાવજી તથા અમ-
રાજી તથા શા. નાહાલચંદ તરફથી ૩૪-૧-૦ છોકરાઓને ચોપડીઓ, તથા
૦-૧૫-૦ મીઠાઈ.—મહીસા. બાસ જોભાઈ જવેરદાસ તથા શા. મોતીચંદ
વાહાલજી ૩૧) મીઠાઈ તથા ૩૨) મહેતાજીને પાઘડી, બાવીસ દક્ષણ
બાગના પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર રાજેશ્રી પરબુરામ કેવળરામ તરફથી ૩૨૧ છો-
કરાઓને ચોપડીઓ, તથા ૩૧) મીઠાઈ.—કપરપુર. ટલાટી મૂળજી વ્રજલાલ
તરફથી ૩૧) મીઠાઈ, તથા ૩૨) મહેતાજીને પાઘડી.—ઈડર તાલુકા સ્કૂલઃ
મહારાજા શ્રી કેસરી સીંહજી તરફથી ૩૪૮) છોકરાઓને ચોપડીઓ, તથા
૩૨૮૧ મીઠાઈ, તથા ૩૦૧ મહેતાજીને પાઘડી, વડોદરાના વડા સરદાર
સુલેમાન મીઆ ગુલામ હુસેન ૩૧૨-૧૫-૦ છોકરાઓને ચોપડીઓ, તથા
૩૪) મીઠાઈ, ઈડર સ્વસ્થાનના દીવાન રાવસાહેબ હરીદાસ શ્રીહરીદાસ ૩.
૫) છોકરાઓને ચોપડીઓ, તથા ૩૩૧ મીઠાઈ, ઈડરના અનસક રેવાચંકર
મગનલાલ ૩૨) મીઠાઈ.—બડોલી ઈડરના માજી આસા. પો. એજન્ટ રાવ
બાહાદુર. બોહરામભાઈ ૩૨) મીઠાઈ, ઈડરના દીવાન રાવસાહેબ દરીદાસ
વીહારીદાસ ૩૨) મીઠાઈ, ઈડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી તરફથી ૩૪)
મીઠાઈ.—ચોટાસણ. એજન્ટ ૩૨) મીઠાઈ.—સાબળ. એજન્ટ ૩૧) છોકરા-
ઓને ચોપડીઓ, તથા ૩૧) મીઠાઈ, તથા ૩૫) મહેતાજીને પાઘડી.—રા.
અગડ. એજન્ટ ૩૧) મીઠાઈ, પાટણના બારોટ અમરસીંગજીના મુનીમ
બાઈચંકર ૦-૧૨-૩ છોકરાઓને ચોપડીઓ, તથા ૩૦-૩-૬ મીઠાઈ.—
ભીલોરા. ઈડરના મહારાજા શ્રી કેસરીસીંહજી ૩૫) મીઠાઈ, ઈડર સ્વસ્થા
નના દીવાન સાહેબ હરીદાસભાઈ તરફથી ૩૨) મીઠાઈ, રાજેશ્રી જીવતરા
મ બવાનીચંકર જોઈન્ટ એક્ઝીસ્ટ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.—દીંદોઈ. દીંદોઈના
હાકોર દીપસીંગજી તથા કમીટીના એમ્બરો ૩૫) છોકરાઓને ચોપડીઓ,
તથા ૩૨) મીઠાઈ, તથા ૩૫) મહેતાજીને પાઘડી, હાકોરના બાબાત લક્ષ-
મણસીંગજી કીશોરસીંગજી ૩૦૧ મીઠાઈ, તથા ૩૧૨) મહેતાજીને પાઘડી.
પોસીના. ઈડરના દીવાન રાવસાહેબ હરીદાસભાઈ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.
ઈડર કન્યાશાળા. નામદાર ઈડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી ૩૫)

જોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૭) મીઠાઈ, ઇડરના દીવાનસાહેબ રાવસાહેબ હરીદાસભાઈ ૩૧) જોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૧ા મીઠાઈ. ઇડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી બીજી વખત ચોરણા રૂલા જોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૧) મીઠાઈ, તથા ૩૬) મહેતાજીને પાઘડી.—અમનગર. ઇડરના ચોપડીઓ ઇન્સ્પેક્ટર છબાભાઈ નાયાભાઈ ૩૨) જોકરાએને ચોપડીઓ. ઇડરના દીવાન રાવસાહેબ, હરીદાસભાઈ તરફથી ૩૨) મીઠાઈ.—માચ્ડ. ઇડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી ૩૨) મીઠાઈ, રડોદરા મધેરજી માહાલકરી છગનલાલ હરીભાઈ વગેરેના ૩૧૨ા જોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૧) મીઠાઈ, તથા ૩૨) મહેતાજીને પાઘડી.—ચોઈલા. બાપડ મામલતદાર રાજેશ્રી જોડાલાલ પ્રાણજીવન ૩૧) મીઠાઈ, ઇડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી ૩૨) મીઠાઈ.—ગાખટ. ગાખટના ઠાકોર તથા મેખરો તરફથી ૩૧-૭-૬ મીઠાઈ.—મેધરજી. ઇડરના મહારાજાશ્રી કેસરીસીંહજી તરફથી ૩૨) મીઠાઈ, મેધરજીના માહાજન સમસ્તના ૩૧) મીઠાઈ. માહાલકરી છગનલાલ હરીભાઈ વગેરેના વાસ્તુ વખત જોકરાએને જમાડ્યા. ૩૧૫) મીઠાઈ, બાચ્ડ મામલતદાર જમીનપતરામભાઈ તરફથી ૩૩) જોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૧) મીઠાઈ.—જામળા. બડોલીના જાની લલુ હરજીવન ૩૦-૧૩-૦ મીઠાઈ, ૩૧) મહેતાજીને પાઘડી.—હડીઓલ. ગોસ્વામી માહારાજના કામદાર જ્યેંદ અમીચંદ ૩૨ા જોકરાએને ચોપડીઓ તથા ૩૦ા મીઠાઈ, જ્યેન કારબારી સંઘજીભાઈ તરફથી ૩૦ા મીઠાઈ. જાદર. મેખર લલુ શીવરામ તથા હરી દોલા વગેરે ૩૧) મીઠાઈ.—અમનગર કન્યાશાળા. ઇડરના ચોપડીઓ ઇન્સ્પેક્ટર રાજેશ્રી છબાભાઈ તરફથી ૩૩) જોકરાએને ચોપડીઓ, ઇડરના દીવાનસાહેબ રાવસાહેબ હરીદાસભાઈ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ. તા. ૨૧ મહિ અગષ્ઠ સન ૧૮૮૩ પાલણુપૂરતાલુકા સ્કૂલ.—મેહેરબાન પાલણુપૂરના દીવાનસાહેબ બહાદુર તરફથી નવા મકાનના વાસ્તુ વખત ૩૬૭ા જોકરાએને ચોપડીઓ તથા ૩૮૧-૩-૦ મીઠાઈ, તથા ૩૩૮-૧૧-૩ મહેતાજીને પાઘડી.—દીસા. વારીઆ દીપચંદ ગાંગજી તરફથી ૩૨) મીઠાઈ, મહેરબાન પાલણુપૂરના દીવાન સાહેબ બહાદુર તરફથી નવા મકાનના વાસ્તુ વખત જોકરાએને

જમાડ્યા તથા ૩૨૫) મીઠાઈ, રોકાણી એતસી જેઠાચંદ ઉનાળામાં પાણી
સાર ૩૧૩૩ મીઠાઈ, દીપચંદ ગાંગજી એતસી જેઠા તથા અવચળ વસરામ
તરફથી ૩૩) મીઠાઈ, મેહતા મયાચંદ રાયચંદ તરફથી ૩૧૩૩.—ધોનેગ.
કોઠારી હેમરાજ મૂળચંદ જે વખત મળીને ૩૩) મીઠાઈ, જગુણના 'બ્રા-
હ્મણ ભાઈચંદ અંબારામ ૩૦૩ મીઠાઈ, રાજેશ્રી અમરતલાલ માણિકલાલ
તેહેસીલદાર તરફથી પાણી સાર ૩૧) કોટવાળ તાજુ પીરભાઈ ૩૦૩ મીઠાઈ.
—માલણ. શુકલ કમીટીના મેમ્બરો તરફથી ૩૦૩ મીઠાઈ, પાલણપૂર
દરબારના ભાઈ શ્રી ઉસમાનખાનજી તરફથી ૩૧) મીઠાઈ, તથા ૩૧)
મેહતાજીને પાઘડી.—૧૬ગામ. દરબારના રાણીજી હમીર બીબી તરફથી
૩૧) મીઠાઈ.—પાલણપૂર કારસી નિશાળ. મેહરખાન પાલણપૂરના દીવાન
સાહેબ તરફથી નવા મકાનના વાસ્તુ વખત ૩૨૨) છોકરાએને ચોપડીઓ,
તથા ૩૨૫) મીઠાઈ, તથા ૩૧૬-૧૨-૩ મેહતાજીને પાઘડી.—પાલણપૂર
કન્યાશાળા. એજન ૧૧-૧૦-૦ છોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૧૦)
મીઠાઈ, તથા ૩૧૫૩૩ મેહતાજીને પાઘડી.—રાંધણપૂર તાલુકા શુકલ.
મેહરખાન પાલણપૂરના પોલીટીકાલ સુપ્રીન્ટેનડેન્ટ વેટ સાહેબ પધાર્થો ત્યારે.
નવામ સાહેબ તરફથી ૩૧૫) છોકરાએને ચોપડીઓ, તથા ૩૫) મેહતા-
જીને પાઘડી, પાલણપૂરના આસીરંટ સરજન મણીનાલ ગંગાદાસ તરફ-
થી ૩૬) છોકરાએને ચોપડીઓ, મેહરખાન પાલણપૂરના પોલીટીકાલ મુખ-
રીન્ટેનડેન્ટ કરનલ લીજન્ટ સાહેબ પધાર્થો ત્યારે નવામ સાહેબ તરફથી
૩૧૫) છોકરાએને ચોપડીઓ તથા ૩૫) મેહતાજીને પાઘડી, મેહરખાન
નદિઅલી ખાનજીને ત્યાં શહાબદાનો જન્મ થયો ત્યારે ૩૨) મેહતાજી-
ને પાઘડીના.—સમી મેહરખાન રાંધણપૂરના નવામ સાહેબને ત્યાં શહા-
બદાનો જન્મ થયો તે વખત મેહસાલદાર મારફત ૩ ૬ ની મીઠાઈ. શુકલ
કમીટીના મેમ્બરો તરફથી ૩ ૪ ના ચોપડીઓ.—પંચાસર રાજેશ્રી નરસરા,
પ્રસાદ ત્રોકમલાન તથા શુકલ કમિટી તરફથી ૩૧ મીઠાઈ. માનોટા યાણ-
દાર વીઠલરામ નયુરામ તરફથી ૩૦૩ મીઠાઈ. તેહેસીલદારના કારકુન સં,
૩૫ચંદ તથા ત્રીભાવન મોતીલાલ ૩૦૩ મીઠાઈ.—

ગુજરાત શાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
JULY 1881.

પુસ્તક રૂ. ૩ મું.

જુલાઈ.

અંક ૭ મો.

જેનાથ બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કાગ;-

કર ખંતે મન ક્ષેત્રની, ખરી એતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

૫૪

CONTNTES

એંગ્લોલોકતા સંક્ષિપ્તનિદાશ...	૧૪૫	A Short History of the English Nation.	145
જાણીઆતાનું સંગ્રહસ્થાન...	૧૪૭	Exhibition of Educational B.	147
જ્ઞાસિંહ.	૧૫૦	Pickings	150
સારસંગ્રહ.	૧૫૧	Pickings from the Press. ..	156
પુસ્તકોની પહેાંચ.	૧૫૮	Notices of books	159
નિશાઓનાં ઇનામ પત્રક. ...	૧૫૯	List of Prizes distributed in Schools.	159
જાહેર ખબર.	૧૬૬	Notification	160

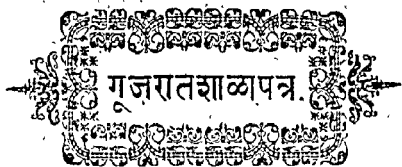

(જાણી આતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હાથેલીમધ્યે પુનાયટ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રણજીડલાલ ગંગારામ છાપી પ્રગટ કર્યું

મુદ્દય { ૩૧) વરસનો અમાહિયોના. } દપાલ ખર્ચ
{ ૩૦) ૪૮૬ એક અંકના } વૃદ્ધ.

પુસ્તક ૨૩ મું.

જુલાઈ.

સત ૧૮૮૪.

અંક ૭ મો.

દંડેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૬મું. સૈન્યસત્તાક રાજ્ય. ઈ. સ. ૧૬૪૯ થી ૧૬૬૦ સુધી.

હામચેનનું મરણ એના પરાક્રમ ઉપરથી એ આવો સુદર દેખાયછે, પણ એનું શરીર તેવું નહોતું. આપણાંડને ફેંકાટલાંડમાં જ્યારે એ મહાવિજય ઉડાવી રહ્યો હતો, તે વેળા એનું શરીર ચત્ત તાવમાં ત્યાં સપડાએલું હતું. રાજ્યના ફિકર ચિંતાને લીધે આ તાવે એના શરીરમાં ઘર કર્યું. એ ફિકર ચિંતા તે કાંઈ જીવી તેથી નહોતી. આખા દેશમાં ફક્ત લશ્કરી શિવાય બધાજ લોક એના દુશ્મન થઈ રહ્યા હતા. બધાજ એને દેશનો કાપદો તથા દેશનું રાજ્ય ડુબાવનારો ગણી ધિક્કારતા. જ્યારથી એણે જૂની પદ્ધતિ પાછી શ્યાપવાનું પ્રયત્ન કરવામાંડ્યું, ત્યારથી તો પ્રજાસત્તાકીઓ પણ ફરીને યત્નપૂર્ણમાં જતા રહ્યા હતા. દરરોજ બેંડકિસાદો ઉઘાજ કરતા મેંકડો માણસો છૂપી રીતે એનો જિવ લેવાનું પોણું લાકડે રાત દહાડો લાગજ શાધ્યા કરતા હતા. એ છૂપા બંધકર મારાઓની દહેશત એટલી બધી વધી ગઈ હતી, કે નાગી તરવારવાળા વિપાસુ સિપાહીઓનો ઓપાસ થઈ પહેરો રાખ્યાવિના એનાથી એક ડગલું પણ બહાર નીકળાતું નહિ. ઘર આગળ પણ રાત દહાડો બડી એકો રાખવી પડતી, અને તે છતાં પણ દગાની દહેશતે સુવાનો ઓરડો રાતમાં એ બે ચારવાર બદલતો.

તે છતાં, આ બધા ઉપાધિવ્યાધિને તો હજી આ વજૂ જાતીવાળો વજૂ

બાહુનાયક કાંઈ ગાંઠ એવા નહોતો. પણ એના મનને એક મોટો આધિ પીડતો હતો. કેટલાક વખતથી એને એમ લાગવા માંડ્યું હતું કે અમે આ સ્વતંત્રતાપક્ષવાળા આટલું માધુ કોડી મૂઆ તે સઘળું છેવટે નિષ્ફળ જનાર છે. અનુભવથી એણે જોયું કે લોકની મહાવિરહ રાજ્યરચના થઈ શકતી નથી. આમ સમજી એણે પ્રજાસત્તાક રાજ્યની રચનાને જાની પદ્ધતિ તરીકે વાળવા માંડી, તોપણ લોકોને એટલાથીજ તૃપ્તિ થઈ નહિ. એની આવી થઈ કે રાજાના રાજ્યવિના દેશમાં શાંતિ થવાની નથી, આવે પ્રસંગે કામ્બેલ પોતેજ એક રાજવંશનો સ્થાપક થવાની વાંચના કરે, તો તે કેવળ સ્વાભાવિકજ હતું; અને કેટલાક સંરક્ષકમતના ગ્રંથકરો પણ કબૂલ કરેછે, કે જો કામ્બેલે રાજપદ ધારણ કર્યું હોત, તો જલદીથી દેશમાં સમાધાની થઈ જત, અને વખતે ગાદી ઉપર આજ એનો વંશ ચાલતો હોત. પણ આ મનસુખો જરા હોઃ બહાર નીકળતાંજ, આપણે પાછળ જોયું કે, પ્રજા સત્તાક સેના જે એના બધા હોથ પગ હતી તે એક અવાજે ડોળા કાઢીને ના ના કહી ઉઠી. આવેલા કામ્બેલને માલમ્ પ્રાપ્ત્યું કે વીર સાધવા સહેલ છે, પણ તેને વય રાખતાં આપણેજ તેને સર્વદા વય વર્ષયું પડેછે. હવેથી એને અહોનિશ બણકારા થવા માંડ્યા કે મારો પંડ બેઠો છે ત્મા મુખી તો ઠીક, પણ ત્યાર પછી નિશ્ચય આ સઘળી નવિન રાજ્યરચના ઉપલી જવામા, અને દેશમાં ધર્મબળાત્કાર તથા પ્રજાપારતંત્ર્ય પાપું જાના રાજકુળની ગાય દોડ્યું આવવાનુજ. આ પંદર પંદર વર્ષ મુખી જે દેશમાં લોહીની નદીઓ વહી તે સઘળી કોકટ, કેવળ કોકટજ જવાની, અને સ્વતંત્રતાપક્ષના નશીબમાં તો પાછો જુલમનો જુલમજ રહેવાનો. પણ કરવું શું? શું કર તો આ સ્વતંત્રતાનું રાજ્ય લોકપ્રિય થાય? શાંતિજ યાવ તો બમ છે પણ તે કરવી શી રીતે!

આવી આવી અહોનિશ અનંત ચિંતામાં એ મોડીયો, બહાવરો થઈ ગયો, અને એનું શરીર છેક કયલ્યું. હાજીવર થઈને બેઠો હતો તે છેવટે કાગરપે બહાર નીકળ્યો. આ જોઈ એ વેણાંચૂંટા કરના લાગ્યો કે "અરે" શું જે અપૂર્વ મહાકાર્ય જે આરંભ્યું છે તે અંતે મૂકીનેજ મારે જવું પડ્યું ના! ના! ધીર એમ થવા દે નહિ!" આ વિચારનો એને એવા બરોસો બેસી ગયો કે રોગનુ પૂરે હાર્યાને વેગે બરાયું ચાલ્યું, તોપણ એણે પોતાની

આસપાસ ભેળા થએલા દોકતરોને તરછેડી નાખી એમજ કહ્યું કે મધ્યર-
શા મા, કે હું મરવાનો છું. તમને લાગતું હશે કે હું લવું છું, પણ તેમ નથી.
હું સાચુંજ કહું છું. હું એ વાત તમારા ધન્વેતરની અરેક કરતાં વધારે પ્રમાણ
ભેગ આધારથી જાણું છું. અમારા ભક્તમંડળની પ્રાર્થનાનો ઇશ્વરે એ જ-
વાબ આપ્યો છે” બેથક બધા ભક્તો એટલે આખી સેના એતેકરણ
પૂર્વક પ્રાર્થના કરી રહી હતી કે હે ઇશ્વર, હે પ્રભો, એને આ એકેવારે ઉ-
ગારે. પણ એ સંઘળા અસાની જિવના માણિક બાબા છે. ઇશ્વર એનું
ધાર્મિક કેયું જાય છે. કામ્બેલના માથાપર મોતના મોઢીયાં વાગ્યાં મોઢીયાં,
અને એ પણ હવે સમજ્યો કે મને દેવાસા થઈ ચૂકી છે. લયડતી જીભ
એ બાથ્યો કે મારા મનમાં છે કે, ઇશ્વરની તથા તેના આ જનોની નોકરી
બજાવવા હું હજી જીવું, પણ મારું કર્તવ્ય હવે પૂરું થઈ રહ્યું. તે છતાં પ્રભુ
પોતાના એ જનોની સંભાળ લેજેજ” જાણે કદરત પણ પોતાનો સમભાવ
બતાવતી હોય, તેમ આ સમે આખા ઇંગ્લાંડમાં એવું બપાનક વાવાઝોડું
થયું કે ઘરનાં છાપરાં અને જંગલોના નોટાં ઝાડ પણ જડમૂળમાંથી ઉખડી
ગયાં. આજેઈ બધાને લાગ્યું કે હવે આ નોટો કણ પડવાની તૈયારીમાં છે
એમજ થયું. ઈ. સ. ૧૯૫૮ ના સપ્ટેમ્બરની ત્રીજી તારીખ ને દિવસે એની
જિંદગીમાં બાગ્યશાળી ગણાતો હતો અને ને દિવસે એણે ડનબારને વરસ્ટ-
રના મોટી લડાઈઓ જીતી હતી, તેજ દિવસે આ પરાક્રમી મહા પુરુષે છેવટે
પોતાનો પ્રાણ શાંતિથી છોડ્યો. શાંતિ ! શાંતિ ! શાંતિ હજો આ સ્વાતંત્ર્ય-
ભક્તના માથાનીમ પણ શ્રદ્ધાળુ આત્માને !

— ❦ —

કેળવણીને લગતું સંગ્રહસ્થાન.

પદાર્થોપર પાઠ. (રાસ્તગોફતાર.)

કેળવણી ખાતેને લેગતા સંગ્રહસ્થાનમાં મૂકાએલી વસ્તુઓમાં એક
ધણા અગસંતા વર્ગના સંબંધમાં જોનારાઓનું ધ્યાન એવાં છે. આ-
પણા ઇલાકામાં તેમજ હિંદુસ્તાનના બીજાં સર્વે ભાગના કેળવણીખાતામાં
પ્રાણી, વનસ્પતિ, અને એનીજ પદાર્થોનું જ્ઞાન વિદ્યાયિઓ તે પદાર્થોનું
વર્ણન એપડીઓમાં વાંચાને અથવા શિક્ષકને મોઢેથી સાંભળીને મેળવે છે,

પણ, એવી રીતે મેળવેલું જ્ઞાન અધૂરું હોય છે અને બાળકોના મનમાં લાંબો વખત રહી શકતું નથી. પ્રાણી, વનસ્પતિ વગેરે પદાર્થોનું વર્ણન તે પદાર્થોને બાળકોની નજર આગળ ધરીને અથવા તો તે પ્રાણીનું ચિત્ર દેખાડવાથી એકજ વખત સમજાવેલો પાઠ બચ્ચાંના મનપર એવી રીતે ડહાં જાય છે કે તેની આખી જીંદગી સુધી તે યાદ રાખી શકે છે. વળી, પદાર્થો નજરે નિવાથી બાળકો ધ્યાન રાખીને ટૂંક વખતમાં તેનું જ્ઞાન હોં-થપી મેળવે છે. એવી રીતે કેળવણી આપવાની રીત યુરોપમાં શરૂ થઈ છે, અને હિંદુસ્તાનમાં તે લામ્બલ કરવા યોગ્ય છે. પદાર્થો જેવા કે રૂં, રેશમ, બૂચ, ઘર્ઝ, સાદડી, લોખંડ, મોનુ, રૂપું, ઈત્યાદિના પાઠો ટોપડીમાં છાપવાને બદલે દોઢથી બે પુટ લાંબા અને એક પુટ પહોળા જાડા કાગળોપર છાપવામાં આવે છે. એ પાઠોને મથાળે તે પદાર્થોને, તથા તે પદાર્થોની જે ખીજી વસ્તુઓ બને છે, તે સઘળી તે પાઠના કાગળ ઉપર શીવી લીધેલી અથવા વળગાવેલી હોય છે. લામ્બલા તરિકે રૂના પાઠને મથાળે રૂના જાડનું એક પાતર તે કાગળપર સરમે ચોંટાડેલું છે, તે પાતરા પાસે જે જાડવા જેવા છોડામાંથી રૂના કપાશીઆ નીકળે છે તે જોડું રૂના કપાસીઆથી બરેલું તે કાગળપર શીવી લીધેલું છે, એ જોડા પાસે રૂના છૂટા કપાસીઆ, રૂનું પોળીયું, મૂતર, મલમલ, છીટ, અને બીજાં રંગીન સૂતરાઉ કાપડના બે આગળ જેટલા ચોરસ કડકા એ પાઠને મથાળે વળગાવેલા છે. પદાર્થની નીચે પાઠની અંદર ટૂંકમાં પણ સમજ પડે એવી રીતે એ દરેક વસ્તુનું વર્ણન આપેલું છે. વળી તે સાથે રૂના પેદાશ કયા મૂલકોમાં થાય છે, રૂનાં કારખાના કયા શહેરોમાં કાઢેલાં છે તે તથા રૂના જાતજાતના કાપડના અમુક નામોનાં અમુક કારણ એ સર્વ વિગત એ પાઠમાં સમાવેલી છે, જે મકે જે કાપડને આપણે સરદીગ અથવા લોગકલોથ કહીએ છીએ તે પહેલાં કાલીકટથી વિલાયત મોકલવામાં આવતું હતું જેપરથી અંગ્રેજો તેને “કાલીકો” (Calico) કહે છે. એક બીજો કાર્ડ ઘર્ઝના પાઠનો છે. એમાં ઘર્ઝના કણસના સાયના સાંઠા, સાંઠાની ટોપલી, સાદડી, તથા વિલાયતની સીઆની ટોપીઓ બને છે તે બતાવવા માટે તે સાંઠાઓની વણાટનો એક નમુનો; ઘર્ઝના આટાની બનાવેલી સેવનું એક ગૂંજી અને તે આટાની બનાવેલી.

એક બીસકીટ પણ વળગાવેલી છે, એટલુંજ નહિ પણ મજબૂત કાગળનો એક કડકો જે ઘડના સાંઠાનો બનાવામાં આવે છે તે સર્વે એક કાડુંપર વળગાવેલાં છે. એ સર્વે આંખોનું વર્ણન એ પાઠમાં કરેલું છે.

આ સંગ્રહસ્થાનમાં પદાર્થોપર રચેલાં એવા પાઠોના કાડોની સંખ્યા એટલી મોટી છે કે તેનું વર્ણન કરતાં અમારા પત્રનો આખો અંક બરીએ તો પણ પૂરું થઈ શકે નહિ, પરંતુ આ સંગ્રહસ્થાનમાં મૂકાયેલા કેટલાએક જાણવાલાગે પદાર્થો સાચના કાડો છે જેમાંના થોડાક વિષે ટૂંકમાં અત્રે જણાવીએ છીએ. રેશમના પાઠમાં રેશમના કીડાનું ચિત્ર, કીડાનો કોથિટો, કોથિટામાંથી કોઢેલું રેશમ, મખમલ, સાટીન ઇત્યાદિ, ગાયના પાઠમાં ગાયની આમડીનું બનેલું જોડાનું સફાઈદાર ચામડું, શીંગડાનાં બનેલાં બટન, ચમચ તથા કાંસકી, ખરી, છીછરાં વગેરે કચરા જેવી નજીસ પ્રાણી—પદાર્થમાંથી બનાવેલો સરસનો કડકો. એ પ્રમાણે ગાયના બનતા પદાર્થો પાઠને મથાળે ગાયની આકૃતિ પાડીને તેની પાસે કાગળપર વળગાવેલા અથવા શીવી લીધેલા છે. લોખંડના પાઠમાં માટી ને કોયલા સાથે બેળાયેલો લોઢાનો કડકો, લોઢાનો તાર, ખીલો, અને તોપનો નાનો નમુનો ઇત્યાદિ ગોઠવેલાં છે. એક કાડુંપર ઘણાએક ખનીજ પદાર્થો તેઓની અસલ જમીનમાંનીજ હાલતમાં ગોઠવ્યા છે. જેવા કે જસત, સીસું, કોલસો, ગંધક, સંગેમરમર ઇત્યાદિ. એક કાડુંપર કામમાં આવતા ઘણીક જાતના લાકડાના કડકા ગોઠવેલા છે અને તેઓનું ટૂંક વર્ણન તે કડકા નીચે આપ્યું છે. વળી કેટલાક પદાર્થો જેવાં કે તરેહવાર જાતનાં મોટાં ડાઙો, ઘરમાં વાપરવાનાં વાસણો ઇત્યાદિ જે કાડોની ઉપર મૂકી ન થકાય તે સર્વનું રંગ અને રૂપ સાચનું બરાબર ચિત્ર તે પાઠોને મથાળે આપ્યું છે. દરેક પ્રાણીનો પાઠ બંને કુટ ચોરસ કાગળપર ને પ્રાણીના ચિત્ર સાથે આપેલો છે. એ પ્રમાણે પ્રાણી અને પદાર્થોનાં ચિત્ર આપવાથી તેનું અરૂં રૂપ અને રંગનું જ્ઞાન બાળકોના મનમાં મજબૂત રહે છે. ઘરસંસારી કેટલાક પદાર્થોના પાઠનાં પાનાં જુદાં જુદાં છે, જેમ કે Jigજ અને Zigજ એવાં જુદી જાતનાં બે વાસણો પાડેલાં છે, અને તે શા ઉપયોગમાં આવે છે તે તે પાઠમાં સમજાવેલું છે. પણ ઇંગ્રેજી શીખનારાં દેશી બાળકો એ બંને શબ્દોનો અર્થ ફૂલો, પ્યાલું, અથવા લોટો કરે છે, પણ

એ બેના રૂપમાં જે મુખ્ય ફરક છે અને જેથી તે જુદે જુદે નામે ઓળખાય છે તે કદાચ તેમના શીખવનારા પણ જાણતા નહિ હોય, તો તેમાં કશી નવાઈ નથી. અમો સર્વે ખાનગી સ્કૂલોના માલિકોને મજબૂત બલામણુ કરીએ છીએ કે, એવા કોડો તેઓએ પોતાની સ્કૂલમાં શીખવા આવતા બાળકોના બલાને અર્થે પોતાના ખાતાઓમાં દાખલ કરવા. અમે ધારીએ છીએ કે સરજમસેદજી જીજીભાઈની છોકરીઓના નિશાળોના તેમજ જરથોસ્તી છોકરીઓના નિશાળોના મુતવધીઓ આવવા કોડો ગૂંજરાતીમાં છપાવી પોતાના હાથ તળેની નિશાળોમાં જલદીથી દાખલ કરશે.

ફુલાસિંહ.

૧૮૦૯ ઇસવીસનમાં જ્યારે અંગ્રેજ-દૂત સર ચાર્લસ મેટકાફ (પછી લાર્ડ મેટકાફ) અમૃતસરમાં રહેતો હતો, અંગ્રેજ-સેનાની કરનલ અકટરલોનીની સાથે એકત્ર થઈને જ્યારે તે ગવર્નર જનરલ લાર્ડમિંટોરના હુકમથી મહારાજ રણજિતસિંહની સાથે સહિ મથાપવામાં આપ્ત હતો, ત્યારે એક સાહસી જુવાને નિર્ભયથી મીયાનમાંની તરવાર હાથમાં લઈને પોતાના કેટલાક અનુચરની સાથે પંજાબ-કેશરીની આગળ આવીને ગંભીર-સ્વરથી કહ્યું. મહારાજ ! વિદેશી અંગ્રેજો અમારા રાજ્યમાં આવ્યા છે. અમે તેઓને આક્રમણ કર્યો હતા. પરંતુ તેઓજ અમોને ઘણા ખરાબ કરે છે. અપમાન કર્યું છે, મારા અનુચરોને ભગાડી મૂક્યા છે. જો આપ એનો પ્રતિવિધાન ન કરો ને જો આ પક્ષમાં વિધર્મિઓને સમુચિત શસ્ત્ર ન આપો તો આ તરવારના આઘાતથી આપના સાથે આપના વંશના સર્વ લોકોના પ્રાણ સંહાર કરીશ." રણજિતસિંહ અકટરમાત્ર અતર્કિત બાનથી યુવકના મોહોડે આ કઠોર વાત સાંભળીને વિસ્મિત થયો. સવિરમયથી યુવકની તરફ આવીને જોયું. યુવક નિર્ભયથી તરવારને ફેરવતો હતો, નિર્ભયથી વિશ્વાસિતે આંખથી પોતાની દૃઢ પ્રતિજ્ઞા રક્ષાને માટે તૈયાર થઈને રહેલો જણાતો હતો. અસમયથી એ અપૂર્વ દશ્યના આવિર્ભાવથી પંચનદનો અધાધર વિચ્છિન્ન થયો નહિ, પોતાની ધોરતાની સામા અતિક્રમ કરીને ચપળતાનો પરિમય

આપો નહિ. તેણે સ્નેહની સાથે ધીર-શંભીર સ્વરથી કહ્યું “યુવક તારા સા-
હસની પ્રસંસા કર્યું. પરંતુ અંગ્રેજ દૂતની સાથે હું બંધુતા-પ્રાપ્તમાં આપ્યું
યોધું, તેનું કોઈ શીતે અનિષ્ટ કરી શકતો નથી. હું માધું આપવાને તૈયાર
હું. તારી તરવાર મારે ગળે મૂક.” મહારાજ રણજિતસિંહનાં આવાં સ્નેહ
બરેલાં વચનથી યુવકનું ઉત્તેજિત હૃદય થોડુંક શાંત થયું. યુવકે ખીન્ને કોઈ
શીતનો ઉદ્ધત બાવ ન દેખાડતા ઉબત મસ્તકને અવનત કર્યું. રણજિતસિંહ
સંતોષના સાથે તેને એક બેડો ચોનાથી બરેલો આપ્યો અને તેના અનુચરોને
પથાપોગ્ય દ્રવ્ય આપ્યું. યુવક ધીરબાવથી મહારાજ પ્રદત્ત મહાપ્રસાદ લઈને
આપ્યો ગયો.

એ તેજસ્વી યુવકનું નામ કુલાસિંહ હતું. કુલાસિંહ જાતનો ટક હતો.
શિખરુર ગોવિંદસિંહ અકાલી નામનો જે સંપ્રદાય સ્થાપન કર્યો હતો, તે સં-
પ્રદાયનો કુલાસિંહ હતો. અકાલીઓનો પોશાક કાળા રંગનો હોય છે. એઓ
સાહસમાં અટલ, વિક્રમમાં અન્ય અને કર્ષવ્ય પ્રતિપાલનમાં અનલસ
હોય છે. યુવના બૃહબ્રેહમાં, યુવનો દુર્ગ અધિકારમાં એઓના કેવા પરા-
ક્રમનો વિકાસ થાય છે, કેવી રીતે ક્ષમતા-બળથી વિપક્ષની વિજયિની શક્તિ
વિલુપ થઈ જાય છે, તે ઐતિહાસકો આહલાદ અને પ્રીતિની સાથે વર્ણન
કરે છે. એઓ દુર્બલ ગરિબ દુઃખીના પરમ બંધુ, અને જુલમી ધનશાલીના
પરમ શત્રુ હોય છે. કર્તવ્ય-પ્રતિપાલનમાં એઓ પોતાના પ્રાણને પણ તુચ્છ
સમજે છે. રુર ગોવિંદસિંહ પોતાના સ્થાપેલા આ મહાસંપ્રદાયના પરાક્રમની
ઉપર નિર્ભય કરીને બાદશાહ ઔરંગઝેબની ક્ષમતાના ગતિ રોકવાને ઉ-
દ્યત થયો હતો. અને ઓગણીસમી શદીમાં કુલાસિંહ એ દલના અધિનેતા
થઈને એઓના સાહસ, એઓની કર્ષવ્ય-બુદ્ધિ અને એઓનું વીરત્વ પવિત્ર
ઇતિહાસની સાથે પરિણિત કરી મૂક્યું છે. જે દિવસે કુલાસિંહ મહારાજ રણ-
જિતસિંહની સામે પોતાના અસાધારણ સાહસ અને તેજસ્વિતાની ઓળખા-
આપી હતી, તે દિવસથી અકાલીઓમાં તેની પ્રતિપત્તિની સંચાર થયો. તે
દિવસથી અકાલીઓએ સંમિલિત થઈને તેને પોતાનું અધિનેતા પદ અર્પણ
કર્યું. ક્રમે કરીને તેનું દલ પ્રેષ્ટ થયું, ક્રમે કરીને ચારસો અકાલી સર્વદા
તેનો હુકમ પાળવામાં તત્પર થઈ પડ્યા. કુલાસિંહ એ અનુચરોથી પરિવૃત

યધને નોના સ્થાનમાંથી અર્થસંગ્રહ કરવા લાગ્યો, નિરાશય દુઃખીઓની રક્ષા કરવી એ તેઓનું પ્રધાન કર્તવ્ય હતું. તે સર્વ વખતે સર્વાન્તઃકરણથી ઉપલા કર્તવ્ય પ્રતિપાલનમાં તત્પર થયો. જ્યાં નિર્ધન, નિરાશય અને નિપીડિત માણસ દુઃસહ યાતનામાં નિરંતર દગ્ધ થતા, તે જગ્યા ઉપર રક્ષા કર્તા કુલાસિંહનો આનિર્ભાવ થવા લાગ્યો; જ્યાં ક્ષમતાશાની ધનવાન લોકે વિલાસના તરંગમાં ડોલતા ડોલતા પોતાની ધનવૃદ્ધિનુ સુખકારક સ્વપ્ન જોતા, ત્યાં કુલાસિંહ તેનું ધન લેવાને અને ક્ષમતા નષ્ટ કરવાને હાથ વધારવા લાગ્યો; જ્યાં નિઃસંમલ, નિઃસહાય અનાદિની પવિત્ર શોકની પ્રતિભૂતિ સ્વરૂપ નિર્જર્જન પર્ણ-કુટીરમાં નીરવે ખેસી રહેતી હતી, અને પોતાના હૃદયની પ્રચંડ હુતાશન હોલવવાને માટે નિરંતર નયન-સંલિલથી સમુદય દેહ પતાવિત કરતી, તે જગ્યા ઉપર કુલાસિંહની દયા તેને શાંતિના અમૃતમય કોડમાં આશ્રય આપવાને અગ્રસર થવા લાગી. કુલાસિંહનું એ સર્વ કાર્યનું વિવરણ ક્રમે કરીને પંજાબ દેશરીના કર્ણગોચર થયું. રણજિતસિંહે તેને ખોલાવી મગાવ્યો, અને પૂર્વના પ્રમાણે સ્નેહની સાથે તેને પારકાની સંપત્તિ ગ્રહણમાં વિરત રહેવાને અનુગ્રેહ કર્યો. પરંતુ કુલાસિંહ એ અનુગ્રેહ રક્ષા કરવામાં મેમત થયો નહિ. રણજિતસિંહે તેને ધણો સમજાવ્યો, પ્રજ્ઞ ધન આપના ચાહું. વાગૂંજલ વિસ્તરીને શાંતિમય જીવનની એટલા સાનેત કરવા લાગ્યો, પરંતુ કંઈજ માન્યું નહિ. તેની સલાહ, તેનું અંગીકૃત પુરસ્કાર, તેની વાક્યાતુરીની મોહિની શકિત સર્વ કુલાસિંહની આગળ પરાજય સ્વીકાર કરી કુલાસિંહ રણજિતસિંહનો વશીભુત થયો નહિ. તે અટલપર્વતની પેઠે પોતાના સાધનમાં અટલ રહીને પેહેલાના પ્રમાણે વિપત્તિની વિપદ ઉદ્ધારમાં, દરિદ્રના દુઃખ મોચનમાં, અને ઉદ્ધર્ત અને ગર્વિત ધનવાનોના ગર્વ હરણમાં આપૂત થયો. એ વખતે કુલાસિંહના દલમાં ચાર પાંચ હજાર મનુષ્ય હતા, એઓ સઘળાઓ પોતાના દલપતિનો હુકમ પાળવામાં તૈયાર રહેતા. મહારાજ રણજિતસિંહે જાણી લીધું હતું કે કુલાસિંહને ભય ખતાવ્યાથી કંઈ ક્ષણ થયે નહિ પોરભાવથી સ્નેહની સાથે નાના પ્રકારની લાવચ ખતાવ્યાથી તેને વશમાં રાખી શકાય. રણજિતસિંહે કુલાસિંહના વિરુદ્ધમાં પેહેલા સૈન્ય મોકલ્યું હતું પણ તે વશમાં આવ્યો નહિ, ત્યારે છેલ્લીવારે એ

લેવાય અવલંબન કર્યો. એ ઉપાયથી તેની વાસના ફલવતી થઈ. કુલાસિંહ પંજાબ-કેશરીનો અનુગત અને ક્રમે કરીને તેનો પરમપ્રિય મિત્ર થઈ પડ્યો.

એ સમયથી મહારાજ રણજિતસિંહની ક્ષમતા પરિવર્ધિત થઈ. એ સમયથી કુલાસિંહ અને તેના દળના લોકોનું અસાધારણ સાહસ અને પરાક્રમના ઉપર નિર્ભર કરીને રણજિતસિંહ કુલ્લેય આફગાનોના વિરુદ્ધમાં સમર્થિત થયો તેણે અનેક યુદ્ધમાં એ સૈન્યદલમાં વીરત્વથી વિજય-લક્ષ્મીનો અધિકાર કર્યો હતો. કુલાસિંહના દળના એક વીરપુરુષના લોકાતીત સાહસથી મુંલતાન અધિકૃત થયું અને કુલાસિંહે પોતાનું અસાધારણ પરાક્રમ બતાવીને ભૂલોક—સ્વર્ગ કાશ્મીરને હાથ કર્યું. મહારાજ રણજિતસિંહે બ્યારે સિંધુ નદી ઉતરીને આફગાનિસ્તાનમાં પ્રવેશ કર્યો, બહુ યુગના પછી પંચ-નદના હિંદુ ભૂપતિના આધીનમાં બ્યારે હિંદુ સૈન્ય જ્યો શેરના યુદ્ધ-ક્ષેત્રમાં અફગાનોની સામે યવા, ત્યારે કુલાસિંહે જેવું લોકાતીત વીરત્વ દેખાડીને વિજય-લક્ષ્મીની સંબંધના કરી, અને જીવી રીતે લોકાતીત સાહસની સાથે યવન સૈન્યને નિર્મૂલ કરતો કરતો છેલ્લે તે નજોશેરના સમરસ્થળમાં તે પવિત્રતામય પરમ તીર્થમાં, અકાતરથી અમલને લાપથી અનંત નિદ્રામાં નિદ્રિત થયો, તે ઇતિહાસના પાનાં સ્વર્ણાક્ષરથી અંકિત કરવા યોગ્ય છે. એ મહાંયુદ્ધમાં પેહેલા શિખોનું પરાક્રમ વિમલિત થયું હતું, પેહેલા પદ્માનો જન્મ થયે એવી આશા કરી હતી. રણજિતસિંહના યુરોપિયન સેનાપતિ જેણુરુ અને એલાડ પણ પેહેલા આફગાનોના આક્રમણ નિરસ્ત કરવામાં પરા-સુખ થયા હતા. એ સંકટાપન્ન સમયમાં રણજિતસિંહ વિપક્ષિની ગતિ રોકવાને માટે પોતાના સૈન્યોને એકઠા કરવાની વૃથા મહેનત કરતો હતો, વૃથા ઇશ્વરનું અને પોતાના યુદ્ધનું પવિત્ર નામ ઉચ્ચારણ કરીને સૈન્યોને અગ્ર-સર થવાનો અનુરોધ કરતો હતો, વૃથા અગ્ર ઉપરથી ઉતરીને નિઃકાપિત તરવાર હાથમાં પકડીને, બેરવ રવથી સેનાએતે તેની પછવાડે આવવાને હુકમ કરતો, તેનાં તે અપૂર્વ વિક્રમથી, અપૂર્વ વિરતારથી અને અપૂર્વ સાહસથી કંઈપણ રૂળ રૂઢ્યું નહિ. રણજિતસિંહ છેડીવારે હનાથ થઈને પડ્યો, સૈન્યોને યુદ્ધમાં વિમુખ જોઈને ક્ષોભથી અને રોષથી એકલો તરવાર ફેરવતો ફેરવતો વિપક્ષના બુદ્ધમાં પ્રવેશ કરવામાં ઉદ્યત થયો. એવા સમયમાં બ્યારે

ગુરુજી કહે" ! એ આશ્વાસપદ વાક્ય તેના કણ્ઠગોચર થયું, એ વાક્ય દૂરાગત વત્સ-નિર્દોષતા ગંભીર રવથી તેના હૃદયના અંતર્યખમાં પ્રવેશ કર્યું અને તેથી એકવારે આશા, બરોશો અને આનંદનો તરંગ નાંખી મૂક્યો. રણજિતસિંહ સવિસ્મયથી વિસ્ફાટિત ચહેા જોના લાગ્યો, કુલાસિંહે કાલા રંગનો વાવટો ઉડાડીને પાંચશોમાત્ર અકાલી—સૈન્યની સાથે "વારે ગુરુજી-કિ કહે ! " શબ્દ જોતો જોતો તે ગમનાતીત પદાન—સૈન્યના વિરૂદ્ધમાં અગ્રસર થાય છે. તેણે કુલાસિંહને વિપક્ષના આધાતથી અથ ઉપરથી પડતો જોયો હતો, એ આધાતથી કુલાસિંહનો પગ બાગી ગયો હતો લોકો તેને ધરીને સ્થાનાંતરિત કર્યા હતા. રણજિતસિંહે તેને જોયો હતો. આ વખતે તેને જોયું કે કુલાસિંહ હાથીના ઉપર બેસીને વિપુલ ઉત્સાહની સાથે પોતાના સૈન્યોને ચલાવવા લાગ્યા. ગોળીઓના આધાતથી તેનું રેહ ક્ષત વિક્ષત થયું છે, તેમા બુદ્ધિ પ નથી, પ્રયત્ન લલાટે લીતી—વ્યંગક રેખાનો આવિર્ભાવ નથી, વિસ્તૃત લોચન હૃદયમાં કુચિતા તથા "તિગદા—ગૂચક કાલિમાનો આવેશ નથી. કુલાસિંહ હાથી ઉપરથી નિર્ભયમા જગદ—ગંભીર સ્વરથી કહ્યું કે "આરે ગુરુજી કિ કહે ? " તેના સૈન્યો ગુરુ ગોવિંદસિંહના મંત્ર પૂત છે—એ પ્રાતઃસ્મરણીય વાક્યથી ઉત્સાહિત થઈને, પદાન—સૈન્ય તિર્મૂલ કરવામાં અગ્રસર થાય છે. કુલાસિંહનો આ તેજસ્વિતા જોઈને પંચ-નદનો અધીશ્વર પ્રીત, અમત્કૃત અને આશ્વાસપૂર્ણ થયો. કેવા બળથી ગોવિંદસિંહનું મૃત્યુ થયું છે ? કેવા બળથી ગુરુ ગોવિંદસિંહની મહાપ્રાણુતા તેના રેહની સાથે ચિર દિવસને માટે વિદ્યુત્ત ધઈ ગયું છે ? આગણીસમી શરીમાં—નઓચરાના આ પવિત્ર પુરુષોત્તમાં પણ ગોવિંદસિંહ વર્તમાન રહ્યો છે; નદીય શુવંત ઉત્સાહપૂર્ણ વાક્ય અને સમરભૂમિમાં પણ તેનું પ્રતિષ્ઠિત સંપ્રદાયને મનાની મૂક્યો છે. કુલાસિંહ આજ ગુરુ ગોવિંદની મહાપ્રાણુતાની માહમાન્વિત યદને તેનો મંત્ર પૂત શાણિત અકલંકિત રાખવાને ઉદ્યત થયો છે, આ વિનશ્વર જગતમાં શિખ—ગુરુને એ મહિમાનો વિલય થશે નહિ. મહારાજ રણજિતસિંહ કુલાસિંહને પદાનના વ્યુહ બેદમાં અગ્રસર યતો જોઈને અસામાન્ય વિક્રમથી પુદ્ધ કરવાનો આરંભ કર્યો. આ વખતે કુલાસિંહનું પરાક્રમ પદાનો સહન કરી શક્યા નહિ. અકાલીઓ મુદ્દર્શ મુહુર્તમાં યવન-સૈન્ય તિર્મૂળ કરવા લાગ્યા. ક્રમે કરીને રણજિતસિંહનું બીજું

સૈન્ય આવીને અકાલીઓની સાથે મળી ગયું. કુલાસિંહ ને હાથી ઉપર બેઠો હતો, તેના માહુતના શરીરમાં એકે કરીને ત્રણ ગોળી પ્રવેશ કરી હતી કુલાસિંહ પોતે પણ એક ગોળીથી આરગી થયો હતો. તથાપિ તેણે દરતાની સાથે હાથમાં હાથી અલાવવાને માહુતને હુકમ આપ્યો. આહત માહુત આ વેળા હુકમ પાલવામાં અશક્ત થયો. કુલાસિંહના પુનઃપુનઃ હુકમથી પણ માહુત જ્યારે અગ્રસર થયો નહિ, ત્યારે કુલાસિંહ સંકોધથી માહુતનું મસ્તક લક્ષ્ય કરીને પિસ્તોલ છોડી. માહુત પડી ગયો. કુલાસિંહે હસ્તસ્થિત તરવારના અગ્ર બાગદારા હસ્તી આલતા કરીને શત્રુમાં પ્રવેશ કર્યો. સાહસિક વીરપુરુષ એવી રીતે વિપક્ષિયોમાં ઉપસ્થિત થઈને સૈન્યોને ઉત્સાહિત કરવા લાગ્યો. એ વખતે શત્રુના પક્ષની એક ગોળી આવીને તેના લલાટમાં પ્રવેશ થઈ. વીર-કેશરી એ આ ઘાતથી પરિત્રાણ પામ્યો નહિ. તેના પ્રાણ-શૂન્ય દેહ હાઓદાર મધ્યે પડી ગયો. અધિનાયકના મરણથી અકાલીઓનો છત્રભંગ થયો નહિ. તેમણે પૂર્વાપેક્ષા સાહસ અને રોષની સાથે વિપક્ષિઓનું આક્રમણ કર્યું. આક્રાંત-સૈન્ય એ આક્રમણથી સ્થિર નરહી શકતા રહ્યો નથી પળાયન કરવા લાગ્યું. નઓશિરાના સમરાંગણથી કુલાસિંહના લોકાતીત શત્રુમયી વિજય-લક્ષ્મી પંજબ-કેશરીના અંકશાપિની થયો.

પદાનોએ ઘણા વિસ્મય સહકારે કુલાસિંહના આવા લોકાતીત વીરત્વની પ્રસંધા કરી હતી. ને સ્થળમાં કુલાસિંહનું મૃત્યુ થયું, તે જગ્યા ઉપર એક સ્તંભ બનાવ્યો હતો. એ જગ્યા હિંદુ અને મુસલમાન બંનેનું એક પરમ પવિત્ર તીર્થમાં પરિગણિત થયું છે. હિંદુ અને મુસલમાન, બંને સંદાય આ પવિત્ર તીર્થમાં આવતા હતા, અને ઉભય સંપ્રદાય બર્કિત-રસાદ્ હૃદયથી કુલાસિંહના ઉદ્દેશ્યથી શ્રુતિવાદ કરતા હતા. જ્યાં મુધી એક ચક્ષુ-વૃદ્ધ ચિખબૂપતિ જીવતો હતો, ત્યાં મુધી જ્યારે નઓશિરાના યુદ્ધના પ્રસંગમાં કુલાસિંહની વાત થતી ત્યારે તેની ઉજ્જ્વલ આંખ ઉજ્જ્વલ તરે થતી, અને તેથી અવિરલ ધારાથી મુક્તાફલ બાહુર પડીને ઝડ દેશમાં પડતા. વીર-બંકત વીર-કેશરી એવી રીતે પવિત્ર શોકાશ્રુથી કુલાસિંહનો પરલોકગત પવિત્ર આત્મા સંતૃપ્ત કરતો.

શ્રી નારાયણ હેતુ ચંદ્ર.

સારસંગ્રહ.

1

હિંદુસ્તાનમાં ખ્રીસ્તીઓની વસ્તી કેટલી છે.—હિંદુસ્તાનની છેલ્લી વસ્તીના ચોક્કસ હિસાબ જાપરથી જણાય છે કે આ દેશ ખાતે ૧૮, ૧૨૫૨૫ ખ્રીસ્તીધર્મ માનનારા જૂદા જૂદા ટોળાઓ વસે છે. ૧૮૭૨ ની ગણતરી મુજબ તેમની સંખ્યા ૮૯૩૨૧૧ ની હતી, માટે છેલ્લાં દશ વર્ષોમાં તેઓની સંખ્યામાં નજદીક ૧૦ લાખ માણસોનો વધારો થયો છે. ઉપરના ૧૮૮૧ લાખમાંના ૧૪૨૦૦૦ યુરોપીઓનો, ૧૨૦૦૦ ક્રિશ્ચીઓનો, ૮૯૦૦૦૦ દેશીઓ, અને ૭૬૦૦૦૦ "બીજાઓ" છે, જેઓ વિવે કશું ચોક્કસ જણાવવામાં આવી શકે નથી, ઉપરના ૧૮૮૧ લાખમાં મોટો ભાગ યાને ૯૬૩૦૫૮ રોમનકાથોલિક ધંધને લગતા છે. આપણા દેશમાં ખ્રીસ્તીઓનો સર્વથી મોટો ભાગ મદ્રાસ ખાતે વસે છે. ત્યાં ૭૧૦૮૦૭૮, ત્રાવણકોર ખાતે ૪૯૮૫૪૨ મુંબઈ ખાતે, ૧૩૮૩૧૭, કોચીન ખાતે ૧૩૬૩૬૧, બંગાળ ખાતે ૧૨૮૧૩૫, અને બીજાં કેટલાંક ધણી નાની સંખ્યામાં ખ્રીસ્તીઓ વસે છે. દેશીરાજ્યોમાં ખ્રીસ્તીઓની વસ્તીમાં માદ્રાસ, હૈદરાબાદ અને ત્રાવણકોર ખાતે હજારોની મોટી સંખ્યામાં માત્ર સાતસો માણસોની છે. મુંબઈ ઇલાકાના ખ્રીસ્તીઓમાં ૮૧૧૯૦ મરદો અને ૫૭૧૨૭ સ્ત્રીઓ છે. આ ઇલાકામાં એકંદરે ૧૬૦૦૦ પાદરીઓ અને ૩૦૦૦ પાદરીણા વસે છે.

કૃષ્ણાલ ની રમતમાં કેટલીકવાર રમનારાઓના જીવ જુવાના દાખલા વિખાત ખાતે બનેલા જણાય છે. પણ તેવાજ એક દુઃખ બરેલો દાખલો કદકતાની ડાવેટન કાલેજના એક જવાન વિદ્યાર્થીના સંબંધમાં બન્યો છે. આ રમતની દરમિયાન આ વિદ્યાર્થીના પેટમાં તેના હરીફ તરફથી બે મરતમે લાતો ખાની પડી હતી, જે વખતે જો કે તેને કશી જીવ જોવી ઇજા થયેલી જણાઈ નહિ. તો પણ તારખાદ ચાર દિવસ રહ્યા તે મરણ પામ્યો હતો.

નવા રેલવેઓમાં દેશીઓનું સાહસિકપણું વધતું જાય છે. કાનપોરથી અવનારા સૂબીના સરકારી રેલવેની એક પા માં મૈત્રની નવી લાઈન મનોડોનીઆથી બીથુર સૂબીની બાંધવાની છે, અને તે પાછળ રૂ ૧૭૦૦૦૦

નો અર્થ ગણાયો છે. આ અર્થનો અર્થ હિરણ્ય ખીયુરના બે મુખેદારો વસદેવરાવ અંના અને પુરુષોત્તમરાવ તાતીઆએ આપવા કબુલ કર્યું છે.

કોલેરા ઉપર ગંધક અને કપુરની અસર:—મી. એસ. એફ. ગવર્દર નામે એક તખીય મુંબાઈ ગેઝેટમાં કોલેરાના દરદી ઉપર ગંધકથી થતી ઉત્તમ અસરોની થોડીક સમજણ આપે છે. તે પોતાના અનુભવ મુજબ ગંધકથી જેટલા દરદીઓ સાજા થઈ શકે છે તેટલા ખીજા કયા ઈલાન્નેથી થતા નથી. માત્ર દરદીને ગંધકની ધૂણી આપવાથીજ સરતું નથી પણ દરદીને તે દવા તરીકે પણ આપવા તે બલામણુ કરેછે, અને જો દરદીની શરૂઆતમાંજ એ વસ્તુનો પૂરતો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તો તેથી સાફ પરિણામ નીપજે છે. વળી ગંધક પોતાની સ્વચ્છ હાલતમાં જેટલી સીરી અસર કરી શકે છે તેટલી બધી તેની મજબૂતી યાજી દવાથી થતી નથી, એવા આ તખીયનો અભિપ્રાય છે.

એક ગમથી બ્યારે આપણી તરફ આ રીતે અનેક તર્જાણો ગંધકના ગુણ દર્શાવે છે ત્યારે ખીજી તરફથી એક યુરોપીઅન તખીય કપૂરને કાલેરા ઉપર બહુ અકસાર ઈલાજ દાખલ જણાવી ગયો છે. છેક ૧૮૩૨ની સાલમાં આપણી તરફના કોલેરા વિષે લખતાં હનિમાન નામે એક તે વખતના પ્રખ્યાત તખીયે એવું ઝાહિર કર્યું હતું કે કોલેરા ઉડે છે તે એ રોગ મહિલાં બહુજ બારીક અણુદીઃ જીવજંતુને લીધે છે, જેનો સહેલો ઉપાય કપૂરછે. આ તખીયના જણાવ્યા મુજબ બ્યારે બ્યારે યુરોપમાં કોલેરા ફેલાતો હતો ત્યારે આ ઈલાજ કામ લગાડવામાં આવતો અને તે ગુણકારી માલમ પડતો હતો. જેમ છૂટથી કપૂરનો ઉપયોગ થાય તેમ કોલેરાના રોગનાં આ સૂક્ષ્મ ખીયાં અથવા જીવડાં વધારે નિર્બળ અને નિર્જીવ થઈ જતા હતા, અને તેટલા માટે દરદીને કપૂર દવા દાખલ આપવામાં આવતો હતો, તેની આમડી ઉપર મસંજવામાં આવતો અને દેવતા ઉપર મૂકીને દરદીના ઓરડામાં તેનો ધૂમાડો કરવામાં આવતો હતો.

પુસ્તકોની પહોંચ.

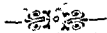
સ્ત્રીધર્મ નીતિ, એ નામનું એક મહા ઉપયોગી, સુરસ, તથા મુખાધ-
કારી પુસ્તક પ્રખ્યાત પંડિતા રમાબાઈએ કેટલાક વખતપર મરાઠીમાં રચેલું
છે તેનું આ બાબતર બાઈ મુકુંદરામ નિત્યારામ મહેતાએ રચાને ગૂજરાતી
પ્રજા ઉપર મેટો ઉપકાર કર્યો છે. સ્ત્રી સુધારણાના વિષયપર હાલ જે પુ-
સ્તકો ગૂજરાતી કે કોઈ પણ પ્રાકૃત બાબામાં લખાયેલાં છે તેમાં આ
નિઃસંદેહ સર્વોપરી છે અને વળી તે કરતાં એ એટલું અડિવાતુ છે કે તેની
સાથે મુકાબલો કરવા એજ એને અપમાન આપવા બરાબર છે. સ્ત્રીઓની
સ્થિતિ કેવી રીતે સુધરે એ બાબતમાં ઊડાણથી ઉતરી અન્ને પંડિતા રમા-
બાઈએ પંડિતાઈથીજ પોતાની સુરસ કલમ ગંબીર શુદ્ધસાક્ષર ચલાવી છે,
તથા એનું બાબાંતરકર્ત્રી પણ ગૂજરાતી બાબાનો એક સારો લખનાર જ-
ણાય છે. મૂળ મરાઠીગ્રંથ અમારી પાસે હાજર ન હોવાથી આ બાબાંતરમાં
તથાઈતા કેટલી આવી છે તેનો નિર્ણય કરી શકતા નથી, પણ એનું ગૂજ-
રાતી અત્યંત શુદ્ધ, રૂઢ, તથા મિઠતા બરેલું પણ યયું છે એતો અમારે
કહેવુંજ નોંધ્યે. એ બાબા બીજા શુવાન બી. એ. એને બાધ લેવા લાયક
નીવડી છે.

અમે દિલગીર છીએ કે આવા ગ્રંથો ગૈલીના લોકોપયોગી સુરસ તથા
મુખાધકારી ગ્રંથની ગૂજરાતી પ્રજા તરફથી નોંધ્યે તેવી ખબર સવાતી ન-
થી, અને તેનું કારણ એમ સંભવે છે કે એ ગ્રંથકર્ત્રી હાલ વિદ્યાતમાં જન્મને
ખીસ્તી થઈ ગઈ છે. પંડિતા રમાબાઈનું એ કૃત્ય હિંદુ પ્રજાને ગમે એવું
અશ્રિય હોય, તો પણ આ રૂઢ ગ્રંથને તો ઉપકાર સાથે માથે અડાવવો
એમાંજ તેમની સુસતતા રહેલી છે. ગાંધી સાથે લડાઈ, માટે તેની સાકરને
પણ કડવી કહેવી એ આપણી રહેદ્રિયમાંજ આમીછે એમ બતાવી આપે,
પણ તેથી કાંઈ તે સાકર કડવી થઈ જતી નથી. માટે અમે સર્વે ગૂજરાતી
સ્ત્રી પુરુષોને આ પુસ્તક આદરપૂર્વક વાંચવાની બલામણુ કરીએ છીએ.
એનાં પૃષ્ઠ નોટાં કદનાં ખારપેશ ૧૫૬ તથા ક્રિમત ૧૧ રૂપિયા છે.

ખજાને હુનર, અથવા, હુજરોનો ખજાનો. બનાવનાર શા. મેતી.

લાલ કચળચંદ, મદ્રાસ એગ્રીકલચરલકાલેજનો ગ્રાન્ડ્યુએટ છે. આ ગ્રાન્ડ્યુએટ પોતાની હુનરી કેળવણી દૃઢકલ્યાણુ અર્થે સફળ કરી છે. આ ચોપડીમાં ઘણી ઘણી જાતના હુનરો અલાવવાની રીતો ટુંકામાં સારી રીતે આપી છે. એમાં શું શું બનાવવાની રીતો બતાવી છે તે જો લખવા માંડીએ, તો ઘણાં પાનાં ભરાય, અને વિશેષ ફળ કાંઈ હાંસલ થાય નહિ. હુનરરત્નાકર નામનું પુસ્તક થોડાંક વખત હપરે છપાયું હતું તેનાં હપરે એ છે અને કેટલેક ઠેકાણે તેથી સારું પણ લાગે છે. એના પૃષ્ઠ નાના કદના ખારપેછ ૧૪૯ અને કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ છે.

અતસુ ચાલ્કુદય તથા ભોગવતી ભાગ્યોદય. મોરબીવાળા શીવકવિ શ્રી શંકરલાલ મહેશ્વરે સંસ્કૃતમાં પાર્વતીખરિણ્ય એ નામનું એક મોટું પુસ્તક બનાવવાં માંડ્યું છે તેનો આ એક ભાગ છે. હાલ એ ભાગ તથા તેનું ગૂજરાતીમાં છુટું ભાષાંતર પ્રગટ થયું છે તે બન્ને પુસ્તકો તેના બનાવનાર તેફ્ફથી અમને મળ્યાં તે માનપૂર્વક સ્વીકારીએ છીએ. મુંબાઈના આર્યધર્મ પ્રકાશ નામના માસિકમાં આ લઘુગ્રંથ છપાઈ ગયો છે તેથી ઘણાં વાંચનારાને એનાં સવિસ્તરે જાણખાણુ આપવાની કાંઈ જરૂર નથી, પણ અત્રે એટલું જ કહીએ છીએ કે એ પુસ્તક સઘળાં કુટુંબમાં અવશ્યે કરીને રાખવા જોગ છે. સ્ત્રીઓને એમાં વિવિધ પ્રકારનો પુરાણી ટપે બાધ કરવામાં આવ્યો છે, અને તે છતાં બોધ પુરાણી ટંપની છેક નથી. સંસ્કૃતમય ગૂજરાતી લખીને આપણી ભાષાને અગાડનારા કોડીસા અધકચરા જીવાનો આ સંસ્કૃતનિપુંણ શાસ્ત્રીનીજ ભાષાનું અનુકરણ કરે તો કેવું સારું !

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

(પાછળ પાને ૧૧૪ થી).

મુજપૂર.—દીક્ષીના શાહજાદો મીરજા કમરુદ્દીન તર્ફથી રૂ. ૧૦ મીઠાઈ.
—સંકેશ્વર. દીવાનજી સાહેબ શીવલાલ ખૂશાલચંદ તર્ફથી રૂ. ૯) ચોપડીઓ.
અમદાવાદનાં વડોલ રાજેશી સીમનલાલ કપૂરચંદ તર્ફથી રૂ. ૧૦ ઇનામ.
વરાહી યાણુદાર આજમ દ્વારકાંદાસ ભોંગીદાસ તર્ફથી રૂ. ૧-૫-૩—કુવારદ.

મહેરબાન નાદેઅલી ખાનજી સાહેબ તર્ફથી રૂ. ૩) ચોપડીયો, રૂ. ૨) મીઠાઈ,
 મહેરબાન દેવીખાનજીના કારભારી હરિલાલ જગજીવને રૂ. ૫) ચોપડીયો.
 રૂ. ૩) મીઠાઈ રૂ. ૨) મહેતાજી.—ધરાદ પરીખ અંબાબીદાસ મોતીચંદ તર્ફથી
 હનાખામાં પાણીસાર રૂ. ૧.—વાવ. યરાદ યાણુદાર ધરમચંદ એલજીએ રૂ.
 ૧) મીઠાઈ.—વારાહી. મહેરબાન પાવણુપુરના પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબ
 પધાર્યા ત્યારે દરબાર તર્ફથી રૂ. ૭) ચોપડીયો રૂ. ૩) મીઠાઈ. મહેરબાન જીની-
 અર આસિસ્ટન્ટ સાહેબે પરીક્ષા કરી તે વખતે મલિક રવાજી તથા મરાકમ
 ઝાલીબાઈ તર્ફથી રૂ. ૧૧ ચોપડીયો રૂ. ૧૧ મીઠાઈ.—સુધગામ. વાવના કાર-
 બારી ધીરજીરામ ગાહિબરામ તથા સોજી ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ અને ઠાકોર
 વેગરે મળી રૂ. ૨૧ મીઠાઈ.—સાંતલપુર. શણુવાના ઠાકોર દેવીશંકરજી તર્ફથી
 (૧) મીઠાઈ રૂ. ૨) મહેતાજીને. આડીસરના ઠાકોર લખાજી તર્ફથી રૂ. ૨)
 મીઠાઈ રૂ. ૨) મહેતાજીને. રૂ. ૧૧ કમિટીના મેમ્બરો તર્ફથી રૂ. ૩) મહેરબાન
 મલણુપુરના પોલીટીકાલ મુશ્નિટેન્ડેન્ટ કરનલ લીજન્ટ સાહેબ પધાર્યા ત્યારે
 (૩) મીઠાઈ.—ટેરવાડા. દીવાદર યાણુદાર પીતાંબર બ્રમચંદ તથા મેમ્બરો
 અને ઠાકોરો તર્ફથી રૂ. ૬) ચોપડીયો રૂ. ૨) મીઠાઈ.—દીવોદર મુખી તાલુકદાર
 ચતરસંગજી તર્ફથી રૂ. ૧) મીઠાઈ. રવાના રૂ. ૪૫ આગટ સને ૧૮૮૪ યુ.
 સાદરા.—

(ઇંગ્રેજ સહી) , જ્યેષ્ઠરામ સત્યવચ્ચરામ.

ડે. એ. ઇન્સ્પેક્ટર, મહીકાંઠા. તથા

પાવણુપુર વિભાગ.

જા. નં. ૨૭

એડાવિભાગ.

અતારા.—રૂ. ૫ કમિટીના મેમ્બરો તર્ફથી રૂ. ૫) ચોપડીયો.—પીપ-
 લવાડા પબ્લીક વર્ગ ખાતાના કારકુન કાચીરામ જીભાઈ રૂ. ૦-૮-૦ પતા-
 સાં.—પીપલગવર્ગ ખાજીબાઈ ગલાબાઈ ૦-૧૫-૬ ચોપડીયો તા. મીઠાઈ.
 શીંહુમ. પટેલ રણજીત ગલાબાઈ રૂ. ૩) પતાસાં. શા. કાબીદાસ પરબુદાસ
 ૦-૮-૦ મીઠાઈ. શા. નાનચંદ ચતુરચંદ રૂ. ૧૧ મીઠાઈ.—રતનપુર. એ.
 ડીમ્પ્ટ્રીકટ ડેપુટી કલેક્ટર સાહેબ, એડા રૂ. ૧૧ અજીર.—દેવાતળ. રા. સા.

મામલતદાર સાહેબ માત્ર ૦-૭-૦ પતાસાં. સોજીવાના હેડમાસ્તર વજન-
દાસ નંદલાલ-૦-૭-૦ પતાસાં.—મોગર, ઠાકોર એદરસંગજી તથા ઠાકોર
સરદારસંગજી માધવસંગજી રૂ. ૧) સાકર.—વેહરા. મે. કેનેડી સાહેબ આ-
સોરંટ કલેક્ટર સાહેબ ખેડા ૦-૧૩-૬ ચોપડીઓ.—ખંભાત. મીરજીકુમક
મહમદ રૂ. ૭-૧૫-૧૧ ચોપડીઓ. રૂ. ૩-૮-૦ પતાસાં.—વાંધરોલી. શા. ન-
રસી અમથાજી રૂ. ૧૧ પતાસાં.—કેસરા. મે. ડી. ડી. પુટી કલેક્ટર સાહેબ
ખેડા. રૂ. ૦૧ ચોપડીઓ, રૂ. ૦૧ પતાસાં અને મુંડાવણસોલમાં રૂ. ૮ ખ-
જુર ૦૧ પૈસા.—કાળસર. મૂખી જીરેભાઈ જેસંગભાઈ રૂ. ૩) ચોપડીઓ.
આગરવા.—મૂખી જીજીભાઈ રામદાસ ૦૧ ચોપડીઓ. તલાટી મગતલાલ
નહાનચંદ ૦૧ શેડ. જગજીવન પરબુદાસ ૦૧ કાછીઆ દાળજી મોરાર ૦૧
વડચલ.—બાસ રણજોડ ખેચર રૂ. ૧૧ ચોપડીઓ.—સાંઢેલી. મલેક. અ-
હમદ દુમીદ મુખી રૂ. ૦-૪-૬ શા. કાળીદાસ નાનચંદ રૂ. ૦-૪-૧ ચોપડીઓ.
રવાના તા. ૭-૪-૮૩ (ઇંગ્રેજી સહી.) દેવાચંકર ત્રીપુરાચંકર. દવે.
આ. રૂ. એ. ઈ.

અમદાવાદ વિ.

ધોધા.—આનસાહેબ મામલતદાર સાહેબ રૂ. ૨) પતાસાં.—કમલેજ.
શ્રી વળા દરબાર સાહેબ રૂ. ૦૧ સાકર.—ભુવાલડી—મુલ કમિટિના મેમ્બરો
વગેરે રૂ. ૫-૬-૦ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ.—અડવાલ. શા. પોઆલાલ ધુળલાલ
તથા ઝવેરદાસ દાજીભાઈ રૂ. ૩-૬-૩ ચોપડીઓ તથા પતાસાં.—માંડળ. વિ.
રમગામ તાલુકાના અવલ કારકુન સાહેબ રૂ. ૨) સાકર તથા કસરત કરના-
રને.—સરોડા. ગામ ભોઠો તર્ફથી રૂ. ૧) ચોપડીઓ.—પાટડીકુન્ધાશાળા. વીર-
મગામ તાલુકાના મામલતદાર સાહેબ. રૂ. ૧) પતાસાં.—અડવાળ. અડવા-
લના તાલુકદાર ઝાઝા નાગભાઈ બાણાભાઈ તથા ઝાઝા અઆભાઈ બગ-
તભાઈ રૂ. ૧) મીઠાઈ.—ગામડી. અણીઈયાના વેપારી, ગાંધી હંસરાજ
જેઠાભાઈ મેતા ચતુરે વાધજી તથા ગા. વાધજી પુન્ન રૂ. ૧૧૧ પતાસાં—
ભુવાલડી. શા. દરજીવન નયુભાઈ રૂ. ૦૧ પતાસાં તથા શેઠીયાઓના બંડોળ-
માંથી શેઠ દેવજીને ત્યાંથી રૂ. ૪-૬-૦ પતાસાં દાકટર દરગોવન નયુભાઈ રૂ.
૧).—ધોજેશ. રા. રા. દેવચંકર પોષ્ટમાસ્તર રૂ. ૦૧ ડક્ટરગોવનજી નાગજીએ

પ્રાંત નંબર ૧લામાં રૂબા શેઠ દેવજી ગીના પ્રાંત નંબર ૨ જામાં રૂ૧) અને કન્યાશાળામાં ચાલુદાર સાહેબ વ્રજભૂખણદાસ મકનદાસ. રૂ૧) રૂ૧. રૂ૧. ઉત્તમરામ અંબાલાલ સરકારકુન રૂ૧) ખોજા ખુશાબ અવેર રૂ૧) શા. મૂળચંદ વેનલી રૂ૧) પરી. ગોવંદજી અવેર રૂ૧) કુલ રૂ૮) પતાસાં તથા કન્યાશાળામાં રૂમાલો વગેરે.—છત્રીઆર. વીરમગામ તાલુકાના અવવકાર-કુન મોહનલાલ કલાણજી રૂ૧) સાકર.—મોડામા કન્યાશાળા. મ્યુનિસિપાલીટી તર્ફથી રૂ૧૦-૧૪-૦ રેજી તથા મીઠાઈ.—ઉવાસંદ. ગામના સદચ્છ-શ્રીએ રૂ૨) મીઠાઈ.—આંબલી. મેંબર શા. ખીમચંદ નયુભાઈ તથા શા. હરિચંદ ધનજી રૂ૧) સાકર મુખી રામરામ દેવાઈભાઈ રૂ૦૧ મેહેતા બ-ગેર ભવાનીશંકર રૂ૦૧૧.—નાહાનીઓર. જ્ઞેશી શિવશંકર બાપુજી રૂ૦૧૧ શા. ત્રીમાનન દેવચંદ રૂ૦૧૧ કુલ રૂ૨૧ મોપડીયો.—ગોધાવી ઇંગ્લીશ સ્કુલ. શાહુદ દરમારના કારભારી દેવકરણુ આદેકરણુ રૂ૧) પતાસાં.—ખારાધોડા. ગામના તલાટીએ રૂ૧) પતાસા.

પ્રાંત હાજાર.

૨૦—૪—૮૪

બેડી.—મિસ્ટર મેકર્લીએન્ડ સાહેબ રૂ૪) મેવા.—અંબાલીયા. મહારાજા જામસાહેબ તર્ફથી રૂ૧૨) પૈડા. ઠા. દયાજી ધનજી રૂ૧૦) પતાસાં ઠા. જગજીવન ત્રેમજી રૂ૪) શેરડી.—લાલપુર. આજમ મૂનસફ સાહેબે ગામલોઠો તર્ફથી રૂ૨) મોપડીયો.—અંબાલીયા કન્યાશાળા.—અવવ કાર-કુન નરભિરંકરભાઈએ રૂ૩) મીઠાઈ. મહારાજા જામસાહેબ તર્ફથી રૂ૧૭ —જોડીયા. ઠા. કેશજી જ્ઞેરામ રૂ૨) દ્રાક્ષ. ઠા. ત્રીકમજી તુળસી રૂ૪) ઠા. પુરૂષોત્તમ રૂ૦૧ દ્રાક્ષ. જ્ઞેશી ત્રીકમજી રૂ૪) દ્રાક્ષ —જોડીયા કન્યાશા-ળા.—હકર ત્રીકમજી રૂ૦૧૧ ખજુર. હકર બેચર ઝીણા રૂ૧) ખજુર.—બાલીયાવવાણી. મ. ધોલના મુખ્ય કારભારી મહાદેવભાઈ ખજુર શેર રૂ૦ —ગોડળ. મહારાજા હાકોર સાહેબ તર્ફથી રૂ૯) પતાસાં અને કન્યાશાળામાં રૂ૨૦) પતાસાં તથા કપડાં.—સુબ્રતાનપર. સ્કૂલકમિટિ તર્ફથી રૂ૦-૧-૦ —મોવેયા સ્કૂલ કમિટિ તર્ફથી મહેરબાન રેવન્યુકમિશનર સાહેબ રૂ૨) પતાસાં.—વીરપુર. હાકોર સાહેબ તર્ફથી છોટ તથા પૈડા રૂ૧૧-૧૨-૬

—જાસા. ખાટણવાવના વહીવટદાર સાહેબ (૩૧) સાકર. —ખોલસી. સ્કૂલ-કમિટી તર્ફથી (૩૨) પતાસાં. —મોરબી. રાજેશી પેલાબાઈ ગૂઢરી જતાં તેમની માતૃશ્રી. માણેકબાઈ (૩૩) મીઠાઈ. —દંકારા. આ. વહિવટદાર વિ-ધનાય શંકરજી (૩૪) પતાસાં. —સરધાર. શા. લક્ષ્મીચંદ બગવાનજી (૩૫) પતાસાં. —ખંભાણીઆ. શ્રેઠ નારણજી પ્રેમાનંદ. —ભાટીઆ. લાંબા બંદ-રના રહેવાશી જમનાદાસ નારણ (૩૬) સાકર. —મેમણી. આકટીંગ મહે-તાજી જતું અંબારામ (૩૭-૩૮-૩૯) પથરપેન. —જોડીઆ. દરે ખેતર ત્રીણા (૩૪) ખંજુર. —આમરણ બાદનપરના દરબાર અખુલા (૩૫). —કાલાવડ. મહારાજ જામસાહેબ તર્ફથી (૩૬) સાકર તથા (૩૭) અંબાજીનામાં (૩૮) (૩૯) અંબાજી. અસ્મતપના બાઈ શ્રી મોઢીઆ તર્ફથી (૪૦) શેરડી અને ખાંચસ્કૂલમાં (૪૧) (૪૨) અંબાજી. જલુ (૪૩) (૪૪) શેરડી. —ચરખડી. સ્કૂલકમિટી તર્ફથી (૪૫) મીઠાઈ. —ભડિર. સ્કૂલકમિટી તર્ફથી (૪૬) મી-ઠાઈ. —લોધીકા. સ્કૂલકમિટી તર્ફથી (૪૭-૪૮-૪૯) ચોપડીયો તથા સાકર. —ખીરસરા. મે. કા. પ્રાં. સ. સુ. સા. હેડક્લાર્ક રાજેશી જીવણલાલ દરજી-વન (૫૦) સાકર. —મેમણી. દરબાર તર્ફથી (૫૧) સાકર. —સીસંગ. સ્કૂલ-કમિટી તર્ફથી (૫૨-૫૩-૫૪) ચોપડીઓ તથા સાકર. —રાજકોટટેશન. પ્રાંગ-ધરાના મહારાજ જામસાહેબ તર્ફથી (૫૫) પતાસાં. —ખંભાણીઆ. ખું-બાઈના શ્રેઠ મી. નારણજી પરમાણંદ (૫૬) કપડાં તથા મીઠાઈ. —જાંબુડા. ઠાકરીઆ ડોસા જસાણી (૫૭) મીઠાઈ. ગંધવી. દેવીવાન નારણ (૫૮) મી-ઠાઈ ગંધવી લગધોરે રાજાણી (૫૯) મીઠાઈ. —કાલાવડ. મહેરબાન રાધવ જેઠાણી વજીર, સાહેબ (૬૦) કપડાં તથા મીઠાઈ અને કન્યાગાળામાં (૬૧) કપડાં તથા મીઠાઈ. —કોટડા સંગાણી. દરબાર તર્ફથી ચોપડીયો તથા મીઠાઈ. —રાજપરા. તાલુકદાર તર્ફથી (૬૨) સાકર. રવાના તા. ૨૦-૪-૮૩.

(અંગ્રેજી સહી.) ગણુપતરામ અણુપરામ ત્રીવેરી.

ર. એ. ઈ. હાથાર વિભાગ.

ભરૂચ વિભાગ.

ભરૂચ ગામઠી નિશાળ. —રાવસાહેબ પેટલાદના મુનસફ પરમાનંદ.

દાસ ભાગાભાઈના ચારણજીવી ઈન્દ્રલાલ પરમાર્નદાસ રૂ. ૭) ચોપડીઓ.
 —આછોદ. ગુલાબચંદ કપુરચંદ. કમીટીના મેમ્બરો મીઠાઈ.—અંકેશ્વર
 કન્યાશાળા. દામોદરદાસ કચનદાસ રૂ. ૨) ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ.—દોરા.
 બાપુ નારણ રૂ. ૧) પા. ઈશ્વર નારણ ઉધરાતદાર રૂ. ૧) ટલાટી નગીનદાસ
 જશુભાઈ રૂ. ૧) પા. પરચોતમદાસ રૂ. ૧) પા. ઉકાશંકર રૂ. ૧) ભગવાન નાગર
 રૂ. ૧) દરભાઈ રૂ. ૦૫ પા. નાથા જીભાઈ રૂ. ૦૫ ધમણદાના ઠાકોર શંખભૂષીંગ
 રામશોંગ રૂ. ૦૫ પા. ખુનાઝ બેચર રૂ. ૦૫ વેરાગી મનોરદાસ નરસીદાસ રૂ. ૦૫
 ડકર ઈશ્વર તળચી રૂ. ૦૫ સોની લાલભાઈ ખુશાલ રૂ. ૦૫ ચોપડીઓ રસદો
 તથા મીઠાઈ.—ટંકારીયા. શેઠ પરચોતમદાસ દ્વારકાંદામ રૂ. ૦-૧૪-૬ પટેલ
 દોદાભાઈ લક્ષ્મીદાસ રૂ. ૨-૧૨-૬ શેઠ પ્રેમાર્નદ દામોદરદાસ જંજીસરના રૂ. ૦૫
 ચોપડીઓ તથા સાકર.—હાંસોટ કન્યાશાળા. મહાલકરીની કચેરીના કાર-
 કુન ત્રીભાવનદાસ તથા કૃષ્ણાવલ્લભદાસ રૂ. ૧) મીઠાઈ.—સમતી. ગુલાબ-
 દાસ કપુરચંદ કમીટીના મેમ્બર તથા જ્ઞાભાઈ દેવચંદ રૂ. ૦-૧૨-૦ મીઠાઈ.
 —ભરૂચ કન્યાશાળા નં. ૧. રાવસાહેબ લલુભાઈ મથુરાદાસ રૂ. ૨) રાવ-
 સાહેબ દામોદરદાસ જમનાદાસ રૂ. ૧) શેઠ નથરવાનજી અરચંદજી રૂ. ૩)
 રાવસાહેબ ચંદુલાલ મથુરાદાસ રૂ. ૨) લલુભાઈ ધરમચંદ રૂ. ૧) શેઠ અરવિસરે
 ડોસાભાઈ રૂ. ૧) રાવસાહેબ હરીલાલ મનસુખરામ રૂ. ૨) રાવસાહેબ અમત-
 લાલ મોતીલાલ રૂ. ૬) શેઠ મોટાભાઈ નવરોજજી રૂ. ૦૫ રાવસાહેબ નરભિરામ
 વકીલ રૂ. ૧) વકીલ ત્રીમંતરામ રૂ. ૧) મોહનલાલ રૂ. ૧) રાવસાહેબ અમનલાલ
 લલુભાઈ રૂ. ૨) માસ્તરે લલુભાઈ હરજીવનદાસ રૂ. ૦-૧૨-૦ રાવસાહેબ ભ-
 ગવાન પેહેલાભાઈ રૂ. ૨) ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ.—કીશનાડ દોલતરામ
 હીમતરામ ભરૂચના કારકુન રૂ. ૦-૬-૦ પોલીસ પટેલ. ગુલાબ હરીભાઈ રૂ.
 ૦૫ ગરાસીઆ નીનમખાં નથુ રૂ. ૦૫ ગરાસીઆ આમીઆ ગુરખાં રૂ.
 ૦-૫-૦ સાકર, રેજ તથા ચોપડીઓ.—કેરવાડા. પોલીસ પટેલ હીમચંદ
 દેવચંદ રૂ. ૦૫ વાંટા ગામના ટલાટી જીવનદાસ દાજી રૂ. ૦૫ શેઠ ગુલાબચંદ
 નારણજી રૂ. ૦૫ ગણપતરામ નરભિરામ રૂ. ૦૫ પતાસાં તથા ચોપડીઓ.—
 હાંસોટ કન્યાશાળા. મહાલકરી સાહેબ મોતીલાલ દ્વારકાંદાસ તથા હરકીસન
 વનમાળી તથા પ્રાણજીવન હરગોવનદાસ રૂ. ૧) મીઠાઈ.—કેરાલુ. પટેલ દર-

ભાઈ હાથીભાઈ ૩૧) મીઠાઈ.—અમલેશ્વર. ભરમના પ્લીડર દામોદરરાવ
 દાદાજી ૩૧) મીઠાઈ.—આછોદ. કમેટીના મેંબર ૩૧) મીઠાઈ.—કતપોર.
 પોલીસ પટેલ લાલભાઈ નરસિંહભાઈના આરણજીવી ૩. ૩-૬-૦ ચોપડીઓ.
 —સીમલીયા. મળકુરે ગામના માજી મુકરદમ નાગર નયુ ૩૦૧ પતાસાં
 —દેગામ. બાઈ સદાશેઠ કરસનદાસ ગીરધરની વીધવા ૩૪-૧૪-૮ સદરહુ
 બાઈએ દર વરસ એ રકમ સીવાય ઇનામ માટે ૩૩) આપવાનો ઠરાવ કર્યો
 છે ચોપડીઓ.—મેહેગામ. કાચીદાસ મકનદાસ ૩૦ નરસિંહ અમાઈદાસ
 ૩૦ છાંતા ખોડા ૩૦ દીઆળ નરસિંહ ૩૦ કેશવ નયુ ૩૦ પટેલ રામશં-
 ગ વજુ ૩૦ પટેલ પરાગા માનશીંગ ૩૦ મનાડના પોલીસ પટેલ દીમત
 પરતાપ ભરમના શેઠ ઇશ્વરદાસ મકનદાસ ૩૧) ભરમના શેઠ બીખાભાઈ
 કેશવજી ૩૦૧ પટેલ રણજોડ ખુશાલ ૩૧) મીઠાઈ, પતાસાં, પેન, સાકર,
 ખાંડ—અજુર.—દેહેજ. મહેરબાન પોટ ખાતાના ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબ ૩.
 ૦-૧૧-૦ ચોપડી તથા નાણું.—વહાલુ. ટલાટી જમનાદાસ પરચેતમદાસ
 ૩૧) પોલીસપટેલ બાપુ વલીધરા ૩૧) મહેતાજી પ્રેમાનંદ શેવકરામ ૩૨)
 કમેટીના બાકીના મેંબરો તથા ગામલોક તરફથી ૩૨૧ ચોપડીઓ.—ઝા-
 હોર. રાજેશી ઉધરાતદાર પટેલ દલપતરામભાઈ ૩૧) એ ગૃહસ્થ બીજા
 કામમાં મદદ કરે છે શેઠ દીપચંદ તલકચંદ ૩૧) પોલીસ પટેલ પરબત અ-
 પેશીંગ ૩૧) મોહનકુર્લબ ૩૦૧૧ જીજોરા પહાડશીંગ અમીપ ૩૦૧ મુળજી
 ઉમેદ ૩૦૧ દિધાઈને પાણી પીવાસાર ૩૨) હરસાજ આપવા ઠરાવ્યા છે.
 તથા વિદ્યાર્થીને બેસવાને માંડવો બંધાવ્યો ને અડચણ દુર કરી.—દેહેજ.
 પોટ ખાતાના ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબ ફરામજી દીનશાજી ૩૦-૧૧-૦ દેહેજના
 કારભારી માણેકચંદ લગવાન ૩૧૧૧ નાણું તથા ચોપડીઓ.—પાનોળી.
 સ્ટેશન માસ્તર ધીરજીરામ ગોકળદાસ ૩૦૧ પતાસાં.—મણ્યર. પા. મુસે-
 આદમ અસમાલ ૩૨) ચોપડીઓ.—ત્રાલસા. પટેલ નરોત્તમદાસ ઉચક ૩.
 ૧) મીઠાઈ.—સીમલીઆ.—રામદાસ સખીદાસ ૩૦૧ ચોપડીઓ.—અંક-
 લેશ્વર ઉર્ફ. અબુમની અહંખ્યાબ નામની મીઠીંગના સેરમેન તથા બીજા
 મેંબર ૩૧૩૧ ચોપડી, સ્લેટ, પતાસાં, સુરવાલ તથા મેહેરણનું કપડું.—
 કહાનવા. વડોદરાના રહેનાર શ્રીમંત નારાયણ રામકૃષ્ણ મુનશી તથા નંબુ-

સરના મામલેતદારે સાહેબ રૂબા મીઠાઈ.—દાંદા. પટેલ મુળજી નારણ રૂબા મોહન જીભાઈ રૂબા ચાવુક સવારે સેખ નીજમદીન બાપુમીઆ રૂબા મીઠાઈ.—ઠીકરીઆ. પોનીસપટેલ મહાશંકર વપભરામ રૂબા મતાદાર પટેલ રશીકદાસ આચારામ રૂબા પટેલ રાજનરામ ભગવાન રૂબા પંડ્યા પ્રાણશંકર રણુછોડ રૂબા બટ મહાશંકર આત્મારામ રૂબા પટેલ કાશીભાઈ ઈશ્વર રૂબા ચોપડીઆ તથા પતાસાં. તા. ૨૬-૩-૮૩

(ઇંગ્રેજ સહી.) ગણુપતરામ ગવરીશંકર શાસ્ત્રી.

ડે. એ. ઇન્સ્પેક્ટર બરૂચ વિભાગ.

—જિંદગી—

જાહેરસ્વર,

લોઅરગ્રેડની સરકારી નોકરીમા દાખલ થવાને સાર પહેલા અને બીજા વર્ગના સર્ટિફિકેટ મેળવના ઇચ્છનારા ઉમેદવારોની પરીક્ષા નીચે લખેલી જગ્યાએ ૮ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૪ ને રોજ વાર સોને તથા પછીના દિવસોએ થશે —

અમદાવાદ, નડીયાદ, બરૂચ, સુરત, ગોધરા, અને રાજકોટ.

૨. ઉમેદવારોએ ૮ મી આગષ્ટ સને ૧૮૮૪ સુધીમા ઉમરના સર્ટિફિકેટ મુકરર કરેલા આકારમા કમિટિના પ્રમુખ ઉપર મોકલવા. ઉમેદવાર ન્યા જન્મ્યો હોય તે જિલ્લો, તાલુકો, અથવા એજન્સી, તથા ગામ કે ગ્રામ તેણે રૂપરૂ રતિ લખવું. જે મધ્યસ્થજે ઉમેદવાર પરીક્ષા આપવાની ઇચ્છા રાખતો હોય ત્યાના પ્રમુખને અર્જ કરવાથી ઉમરના સર્ટિફિકેટનાં ફાર્મ તે મફત પૂરા પાડશે.

૩. મહીકાફા અને પાલણુપોર ઇનાકામા રહેનારા ઉમેદવારોએ પરીક્ષા આપવા અમદાવાદ આવવું.

જે મહેતાજીના હાથ નીચે પ્રથમ અભ્યાસ કર્યો હોય તેના સિવાય બીજા કોઈની પાસેથી ઉમર ખામતનુ સર્ટિફિકેટ આપ્યું હશે, અને જો તે સર્ટિફિકેટમાં લખેલી ઉમર થક પડતી તથા નિયાજના રેજીસ્ટર સાથે ન મળતી માલમ પડશે, તો તે સર્ટિફિકેટ રદ ગણી તે ઉમેદવારની પરીક્ષા

નહિ લેવામાં આવે તથા પ્રેસિડેન્ટને જે ફી આપી હશે તે પાછી મળશે નહિ.

સુ. ૫૫સાડ } (સહી.) ગોપાળજી સુરભાઈ દેસાઈ.
તા. ૩૦-૫-૧૮૮૪ } આકિંગ એજ્યુકેશનલ ઇન્સપેક્ટર. ઉ. પ્રાં.

-૦૦૦૦૦૦૦૦-

ઈનામના નિબંધોની જાહેરજાણ.

ઈનામ ૧ લું રૂ. ૮૦) તું.

“પૂરવે બણીને શું કરવું ?” એટલે વિદ્યા બણવાના હેતુ અને બ-
ણેલા પુરવના કર્તવ્ય વિષે શુદ્ધ અને સરળ ગૂજરાતી બાણમાં ઉત્તમ નિબંધ
લખનારને શ્રેષ્ઠ. હરિવલ્લભદાસ બાળગોવિંદદાસનું સને ૧૮૮૪ ની સાલનું
ઉપલું રૂ. ૮૦)નું ઈનામ આપવામાં આવશે. એ નિબંધનું કદ બુદ્ધિપ્રકાશ
જેવાં છાપેલાં પૃષ્ઠ ૮૦ થાય એટલું ઓછામાં ઓછું જોઈએ, તથા તા. ૩૧
મી ડીસેમ્બર સને ૧૮૮૪ સુધીમાં નીચે સહી કરનારને તે પહોંચાડવો
જોઈએ. મુદત વિત્તે આવેલો નિબંધ નકામો ગણાશે. જેનો નિબંધ સૌથી
સરસ અને ઈનામને ઈનામ લાયક જણાશે તેનેજ ઈનામ મળશે.

ઈનામ ૨ નું રૂ. ૨૦૦) તું.

“સ્થાનિક સ્વરાજ્ય” વિષે શુદ્ધ અને સરળ ગૂજરાતી બાણમાં ઉત્તમ
નિબંધ લખનારને શ્રેષ્ઠ સારાજી જીવશેદજી જીજીમાઈનું સને ૧૮૮૪ તથા
૮૫ એ બે સાલોનું ઉપલું રૂ. ૨૦૦)નું ઈનામ આપવામાં આવશે. એ નિ-
બંધમાં રાજ્યનું હેતુ, સ્વરાજ્ય ને સ્થાનિક સ્વરાજ્ય એટલે શું ? તથા તેનો
ઉપયોગ અને લાભાલાભ, એ વિષયોમાં સમાવેશ થાય તેવી દરેક બાબતોનું
સમ્રમાણ અને વિગતવાર વર્ણન ખુલાસાથી કરવું. એનું કદ બુદ્ધિપ્રકાશ
જેવાં છાપેલાં પૃષ્ઠ ૭૫ થાય એટલું ઓછામાં ઓછું થવું જોઈએ, અને તા.
૧૫ મી ડીસેમ્બર સને ૧૮૮૪ સુધીમાં નીચે સહી કરનારને તે પહોંચાડવો
જોઈએ. મુદત વિત્તે આવેલો નિબંધ નકામો ગણાશે. તથા જેનો નિબંધ
સૌથી સરસ અને ઈનામને લાયક જણાશે તેનેજ ઈનામ મળશે.

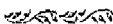
ધનામ ૩ જી ૩ ૧૨૫) તું.

‘શ્રીજાતિની પો પતા અને શ્રીઓનાં કર્ણ’ એ વિષે સહેલી, શુદ્ધ અને સરળ ગૂજરાતી ભાષામાં ઉત્તમ નિબંધ લખનારને પાવંતીકુંવરે સ્મારકફંડાનું ઉપહુ ૩ ૧૨૫) નું ધનામ આપવામાં આવ્યું. એ નિબંધ લખાવવાની મુખ્ય મતલબ શ્રીઓની ધરસંસારી તથા નીતિસબંધી હાલત સુધરે એ છે. માટે એ મતલબ પાર પડે તેવા નિબંધ લખવો જોઈએ. એનું કદ જુદા પ્રકાર જોવા છાપેલા પૃષ્ઠ ૧૨૫ ઓછામાંઓછા થાય એટલું જોઈએ, અને તે તા. ૧૫ મી ડીસેમ્બર સને ૧૮૮૪ સૂધીમાં નીચે સહી કરનારને ૫ હોમાડવો જોઈએ. મુદત નિત્યે આવેલો નિબંધ નકામો ગણાયે, તથા જેનો નિબંધ સૌથી સરસ અને ધનામ લાયક હશે તેનેજ ધનામ મળશે.

સૂચના — દરેક નિબંધ લખનારે પોતાનું નામ ઠામ ખુલ્લું નહિ જણાવતા નિશાની લખ્ય એક કહેવત પોતાના નિબંધ ઉપર લખવી, અને એજ કહેવત બીજા એક હલાયદા પરબીડિયા ઉપર લખી તેમાં પોતાનું પૂરું નામ ઠામ લખેલો કાગળ બીડી તે પરબીડિયું નિબંધ સાથે મોકલવું. નકારા અક્ષરથી અને અચૂક તથા અમર જ લખેલો નિબંધ નકામો ગણાયે.

ગ. વ. સોસાઈટીના ઓફિસ. } (સહી) મહીપતરામ રૂપરામ નીલકંઠ.
એમદાનાં, તા. ૧૬-૪-૮૪. } આનરરી એક્ટરી, ગૂ. વ. સોસાઈટી.

જાહેરખબર.

આ ગ્રંથ જ્ઞેપુરના મહારાજાએ મારવાડી બાપામાં રચ્યો હતો. તેનું
ગૂજરાતીમાં બાપાતરે થઈ છપાવેને બહાર પડી ચૂકેલું છે. એનાં ૨૫ પ્ર-
કરણ એટલે ભાગ છે, અને મોટા નાના સર્વ રાગોની ઉત્પત્તિ, લક્ષણ,
રૂપાંશુ એ સારી ધેડે વિસ્તારથી તથા ધાતુઓ અને ઉપધાતુઓ મારવી
તથા શુદ્ધ કરવી, તથા મોટા નાના રસ, ઉકાળા, ચૂર્ણ, ગોળીઓ, અર્ક,
તેલ, ધી વગેરે દવાઓથી બનાવવાની તરેહવાર વિધિ એમાં લખેલી છે.
મોટે એ ગ્રંથનો અભ્યાસ કીધાથી મેટો વિદ્વાન વૈદ થઈ શકશે. એનાં શા-
ળાપત્ર જ્યેડા સર્વ મળીને ૭૨૫ને સુમારે પૃષ્ઠ છે. પૂંડું કપડાનું પાકું, પાંડે
સોનિરી અક્ષર પાડેલા છે. એની કીમત ઘણીજ જુજ ૩. ૬) કંપની ઠપા-
લખ્યું મુદ્રાંત રાખેલી છે. એ પુસ્તકની હવે ફક્ત જુજ નકલો બાકી
છે, મોટે જીને જોઈએ તેણે નીચે સહી કરનાર પાસેથી ઠપાલમાં મની-
આડેર કરાની તાકીદે મંગાવી લેવું. નહિતો પછી પશ્તાયો ! ! !

મુ. બેરસદ જીજે જોડા.

ત્રીભોવનદાસ ગીરવરદાસ.

ગુજરાતરાજાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
AUGUST 1884.

પુસ્તક ૨૩ મું.

વ્યાગટ.

અંક ૮ નો.

ગ્રાંતાજી બેટ્ટ મોટું વૃજ નામ તેમ છે કામ :-

કર અંતે મન લેવની, ખરી જોતી પરી હામ

અવુકનિયુકા

પૃષ્ઠ

CONTNTES

ઉચ્ચલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ... ૧૧૬

અંચકાર રૂપે રા. રા. ગૌરીશંકર

ઉદ્યોગર આ.સી.એ. આ. ૧૭૮

પુસ્તકોની પહોંચ... ૧૮૧

મારસંગ્રહ... ૧૮૫

નિયામોનાં ધનામ પત્રક... ૧૮૭

A Short History of the English Nation... 169

Mr. Gaurishankar Udayashankar Oza as an author... 178

Notice of New Publications... 183

Pickings from the Press... 185

List of Prizes distributed in Schools... 187

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

માગાની હરીશ્રીમંથે પુનાઈડેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્ટરી કંપની
"પ્રિન્ટિંગ"ના પ્રેસમાં રાણીડેડલાઈ-જંગારાંને છાપી પ્રગટ કરું

મૂલ્ય { ૩૧) વરસનો વ્યાગટીજ. } દપાલ ખર્ચ
{ ૩૦) જૂલક એક અંકના } નાહું.

જાહેરખબર.

આ ગ્રંથ જોપુરના મહારાજાએ માગવાડી બાપામાં રચ્યો હતો તેનું
ગૂજરાતીમાં બાવાતર થઈ ઉપાધને બહાર પડી ચૂકેલું છે. એના રૂપ મુ-
કરણ એટલે ભાગ છે, અને મોટા નાના સર્વ રોગોની ઉત્પત્તિ, લક્ષણ,
માથ એ સારાં પડે નિસ્તારથી તથા ધાતુઓ અને ઉપધાતુઓ મારવી
શુદ્ધ કરવી, તથા મોટા નાના રસ, ઉકાળા, ચૂર્ણ, ગોળીઓ, રસકે-
ન્દ્ર, ધી વગેરે દવાઓથી અનાનવાની તરેટવાર વિધિ એમાં લખેલી છે.
માટે એ ગ્રંથનો અભ્યાસ કીવાથી મોટો નિદાન વૈદ થઈ શકશે. એના શા-
ળાપત્ર જેવડા સર્વ મળાને જરૂરને મુમારે પૃષ્ઠ છે. ચુંદું કપડાનું પાત્રું, પાંડે
સોનેરી અક્ષરે પાડેલા છે. એના કીમત ઘણીજ જુજ ૩, ૧) કંપની ટપા-
લખ્યું સુદ્ધાત રાખેલી છે. એ પુસ્તકની હવે ફક્ત જુજ નકલો બાકી
છે, માટે જોને જોઈએ તેણે નીચે સહી કરનાર પાસેથી ટપાલમા મની
આડેર કરાવી તાકીદે મંગાવી લેવું. નહિતો પડી પચ્ચાશો ! ! !

મુ. બિરસદ જીવે બેડા.

ત્રીભોવનદાસ ગીરધંદામ.

ગુજરાત શાળા પત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER.

AUGUST 1881.

પુનઃપ્રકાશન મું.

આગસ્ટ.

અંક ૮ મો.

ગોતાજી બાદ મોટું ધૂળ નામ તેમ જી. ૮૪. અંક ૮ મો.

કર અંતે મન કોનની, અરી જેલો

આવુકનમિકા

પૃષ્ઠ

ઇંગ્રેજી લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ... સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

અંક ૮ મો. રા. રા. ગૌરીજી

દેશચંદ્ર જો. આ. ન. સંસ્કૃત રાજ્ય. ઇ. સ. ૧૬૪૯થી ૧૬૬૦ સુધી.

પુસ્તકોના નામ, કામચલનો વગેરે દીકરો, બાલે યુવરાજ્ય હોય તેમ તત્કાલ

ના બાપના મરણ પછી દેશરક્ષક નીમાયો, અને તેને બધા લોકો

સારસંકે પછી રાજ્યો. પ્રેસિડેન્ટિયન લોકો જે હજી રાજકુળને પાછું લાવવા

નિવારણ કરતા નહોતા, અને જેને તો કાંઈક મધ્યમ સુધારો રાજ્યશીતિમાં લેઈતો

જુ હતો તે આ સમયે ખરા દિલથી એના પક્ષે આવ્યા, કેમકે તેઓ

બાલતા હતા કે રિચર્ડ કાંઈ નિરંકુશી વિચારનો નથી. પણ આજ કારણ

થી નિરંકુશી લગકરને એના સાથે ગ્રામીવાર બનવું એ અશક્ય હતું. વળી,

સ્વભાવે પણ નરમ ને બલો હોવાથી આવા ઉધમાતી વખતમાં તે નબી

શકે પો મુશ્કેલ હતો.

નવી પાર્લામેન્ટ રિચર્ડ જોડાવી. તેમાં પોતાના પ્રેસિડેન્ટિયન મિત્રોની

સહાયથી એણે ચૂંટણીની જીતી પદતિજ પાછી મલાવી, અને તેમાં કા

મ્બેલ જે સુધારો કર્યો હતો તે કાઢી નાંખ્યો. આથી મિચિસ્ટર જેવાં કેટલાંક મોટાં

ગામોને મળેલો હક ગયો. તોપણ એ પાત ઘણાને ગમી, કેમકે સુધારો એ

પોતાના હાથ દેશને ભયાનક ધક્કો પડ્યો હતો. આ પાર્લામેન્ટ આવી કામચલ

તયાં તેનો રાજ્યશીતિને ખૂબ બાંડવા માંડી. તેમણે કહ્યું કે એ કાંઈ

સજો પેઠો નહોત, તો લોકની એ સઘળી તૃષ્ણાઓ તેમના મતમાંજ રહેત એમ લાગે છે.

લશ્કરમાં કુસંધ કામ્પેલ મૂક્યો તારથીજ હુમ્મા થયો હતો. મોતીની માળાનો દોરો તૂટ્યો કે મોતો વેરણુ ગેરણુજ યદ્ બળયે. હજી આ બક્ત બોદાઓનું શૌર્ય, હજી તેમની પ્રજાસત્તાક રાજ્યપર ભક્તિ, હજી તેમનો ધર્મસાહ, એક આણુમાત્ર પણ ઓછો થયો નહોતો, તોપણ યેગ્ય નાયક વિના એ આખી સેના નિર્માલ્યજ યદ્ રહી હતી. સમયનાયકો સમયને દોરેછે એ વાત તો ખોટીછે, અને ખરૂં તો તેઓજ કેવળ સમયથી દોરાય છે, તોપણ એ નાયકોમાંજ સમયમૂર્તિ સંપૂર્ણપણે પ્રકાશવાને લીધે તેઓ તે સમયમાં તો સર્વમાન્ય ને સર્વ શક્તિમાન યદ્ પડેછે. સમયના સઘળાં બળોને એક કેંદ્રમાં આણુનાર તેઓજ હોયછે, અને તેઓ ગયા કે સઘળાં બળ છટાં પડી સામસામા આવી જાયછે.

આ પ્રમાણે આ બક્તસેનાને થયું. કામ્પેલની પછી એ લશ્કરને એક તંતે રાખી શકે એવો કોઇપણ સરદાર રહ્યો નહિ. કામ્પેલની પેઠે આપણે પણ મોટા સત્તાધીશ યદ્ પડીએ એવી હાલત રાખનાર તો ધણાએ હતા, પણ જેનો ભાર એવો પડે કે તેને બધાએ આધીન રહે, એવો સરદાર આ સમયે કોઈ પણ નહોતો. જે હતા તે સાધારણ બુદ્ધિનાં અને સાધારણ શક્તિના હતા. લામ્બર્ટ, ફ્લીટ, વગેરે સરદારો પોતપોતાના સ્વાર્થની તજવીજને કરવા-લાગ્યા, અને તેથી કોઇપણ એક જણ સર્વ સત્તાધીશ ન થતાં, જુદી જુદી પક્ષટનો જુદા જુદા સરદારોને પક્ષે ચડી જવાથી આખા સેના છિન્નભિન્ન અવસ્થામાં પોતાની મેજેજ આવી પડી.

આ સરદારો પરસ્પર-લડીને છેવટે પોતાનો તથા દેશની નિર્ધન ખરાબી કરવાના છે એમ બધાને લાગ્યું, પણ કરવું શું! આ વિચારમાં આખો દેશ ગિરકતાર વયો. એવામાં સેનાશક્તિ મોકલે દેશભક્તિવાર કે સ્વરક્ષણના ભાવથીજ રાજપક્ષ પકડ્યો, અને તે અર્થે એણે એવી પકાઇથી પોતાની ગત અવાવી કે લોહીનો એક પણ છાંયો પડ્યાવિના જૂનું રાજકુળ પાધું આવીને ઇંગ્લાંડની ગારીએ બેસી ગયું.

જનરલમૉન્ડને સ્કાટલેંડમાં બંદોબસ્ત સાર કામ્પેલ રાખ્યો હતો એતો આપણે પ્રથમ કહી ગયા છઇએ. એની પક્ષટનોમાં પ્રજાસત્તાક મતની અનુવ

મૂળથીજ યોડી હાય એમ લાગે છે, અને કદાપિ કેટલીક હથે, તો પણ તેમને લાગ્યું કે લંડન તરફની પલટનો પોતાની મેળે એકલીજ મરજીમાં આવે તેમ રાજ્યની ઘડબાંગ કર્યા કરે છે. એ કાંઈ વાંઝળી નહિ. સીમાંડાપરની બીજી પલટનો પણ એવાજ વિચારથી ધણી દુભાઈ રહી હતી.

તેથી હાલે જે લશ્કરી કમિટી લાંબઈ નામી હતી, તેનો અધિકાર જનરલ મોન્કે કબ્જા રાખ્યો નહિ, અને ૭૦૦૦ હજાર ઘડાએલા સિપાહીઓની સાથે તે ઇંગ્લાંડનો અંદોખરત કરવા ધસી આવ્યો. લશ્કરમાં ખુલી કાઠ પડવાના આ શુભ સમાચાર સાંભળતાંજ તમામ રૈયતનો જીરેસો જે અત્યાર સુધી તેના નામનોજ હથેલે દબાઈ રહ્યો હતો તે છટકારોની સાથે બહાર નીકળી આવ્યો. લોકે કર આપવાની ટપોટપ ના કહેવા માંડી, અને સ્વતંત્ર પાર્લામેન્ટને માટે બારે પોકાર ઉઠાવ્યો. નૌકાસેન ટેમ્સનીમાં આવી સૈન્યસંતાનો તિરસ્કાર કરવા લાગ્યું. લાંબઈ જે જનરલ મોન્કેની સાંભા લડવા ગયો હતો, તેને તેના સિપાહીઓજ છોડીને જતા રહ્યા, અને તે કેદી પકડાયો. ફૂંકી પાર્લામેન્ટવાળાએ પાછા આવી પોતાની મેળેજ પાર્લામેન્ટ બરી, અને તેને કેટલીક પલટનોએ પણ કબ્જા રાખી, કેમકે પરસ્પરના કુસંપથી દરેક પલટન પોત પોતાનીજ ફિકરમાં પડી હતી, કે રખેને આપણે એકલા પડી ગયા તો આ ચોતરફ લોકનો પ્રકોપ ઉઠવા માંડ્યો છે તેમાં આપણેજ માર્યા જઈશું.

ફરફાકસ પોતાની તરફનું નવું લશ્કર એકઠું કરી જનરલ મોન્કેને મળી ગયો. વાંટમાં ગામેગામના લોક સ્નેહસતકારથી મોન્કેને બીનવવા લાગ્યા કે તમે અને સ્વતંત્ર પાર્લામેન્ટ અપાવો. આ બધો રંગ જોતો, મૂગો મૂગો, જનરલ મોન્કે લોકના હર્ષનાદની સાથે બિન હરકતે લંડનમાં આવી પહોંચ્યો. (૩ જ. ફ. ૧૬૬૦.) લંડનમાં આવીને પણ પોતાના મનુનો પાર કોઇને ન આપતાં એણે પ્રંતસત્તાક રાજ્યની પાછી પ્રતિસા લીધી, અને પોતે સેનાધિપતિ નામાયો. હવે એણે જાહેર કર્યું કે સ્વતંત્ર પાર્લામેન્ટ જોઈએ, અને તેનીજ સાથે લોકમાં આનંદની હલી થઈ રહી. ઇંગ્લાંડના તમામ દેવ-લોમાંથી હરખબર ધોરોનો ધણુધણાટ ગાજી ઉઠ્યો, નાચરંગ પેરેપેર ચાલ્યા, અને લાંગલાગટ ફેટલાક દિવસ સુધી રાત્રે આતસબાજીઓથી આકાશ

મોતફ ઝળાં ઝળાં યઈ રહ્યું. જનરલમૉન્ડે જ્યાં જ્યાં જાય, ત્યાં હજારો માણસનાં ટોળાં જયજયકારનો પોકાર કરતાં એનાજ પૂરેજ ગાંડાનીપેઠે કેર્યા કરે.

હજી પણ પોતાના મેનનો પૂરો પાર કોઈને ન આપતાં એણે હવે અંદરઆંતરથી આદર્શ સાથે પત્ર બ્યવહાર ચલાવવા માંડ્યો, અને આ લાંબી પાર્લામેંટમાંથી અસખ કર્નલ પ્રાઇડે જે જે સલાસદોને કાઢી મૂક્યા હતા તે સધળાને પાછા આવવાની છટ આપી. આ પાર્લામેંટ આખી એકઠી યઈ, તેની સાથેજ બધાને ધીરેજ વળી, કે હવે આ પાખી સૈન્ય-સત્તા જવાની, અને રાજનું રાજ પાછું થયે અરૂં. બીજી પાર્લામેંટ મળવાના હુકમ કાઢી, આ લાંબી પાર્લામેંટ, જે છેક ૧૮૪૦ માં નીમાએલી, જે પોતા સિવાય કોઈનાથી વિસર્જન કરાય નહિ એવા અખતાર મેળવી નેહી, જેણે પોતાના રાજને હરાવી કાયર કાયર કરેલો, અને જે પોતેજ પોતાના લશ્કરંથી હારી કાયર કાયર થએલી, જેને કર્નલપ્રાઇડે જ્વાળી ગોડી નાંખેલી, અને જેનો એક કકડો મેખેવાર સૈન્ય સત્તાથી કાઢી મૂકા-લો અને પાછો અણાયલો, તે લાંબી પાર્લામેંટ આ વખત પાછી અખંડિત યઈ પોતાના મેળે રાજખૂશીથી પોતેજ વિસર્જન પામી ગઈ (૧૮મી માર્ચ ૧૮૬૦).

કામ ચલાઉ પાર્લામેંટ.—હવે જે નવી પાર્લામેંટ મળી તેને કામ ચલાઉ પાર્લામેંટ કહે છે, કેમકે ઇંગ્લાંડના કાયદા મુજબ રાજના જોવાબ્યા વિના ખરેખરી પાર્લામેંટતો મળી શકે નહિ. આ કામ ચલાઉ પાર્લામેંટમાં અસંવના અમીરો તથા રાજબક્તો રાજી રાજી થતા આવ્યા. અરૂં દૃઢીએ તો આ સમે ઇંગ્લાંડમાં આખો દેશજ રાજબક્ત હતો. પ્રજાસત્તાક મતવાળા કોઈ કોઈ રજા હતા તે દેશ છોડીનેજ નાઠા, કે કાંતો ખૂણામાં જિવંતમને સંતાઈ પેઠા.

ફક્ત પેલાં બક્ત સિપાહીઓ, જે હજી પણ પોતાના નિરંકુશી મતમાં અડગજ હતા, તેની સામા કેટલીક તૈયારીઓ કરવાની જરૂર હતી. જનરલ મૉન્ડે પોતાની પલટનોજ લંડનમાં મૂકી, અને તેને ચડાવી પટાવી સધળા લોકે અપ રાખવાની અનેક તત્ત્વજીને કરવા માંડી. શ્રીમંત મૂદરથો રાતો ડગલો જોય કે તેને હૃતથી બાલાવી રૂસે રૂસે ખવાડવા પીવાડવા લાગ્યા.

દારૂના શીસા તેમણે એવા છૂટા મૂક્યા કે કેટલાક ભગતો તો બાન વિનાનાં યાદી ગટરોમાં આલોટતાં થયાં. બીજી તરફથી પ્રગણાઓમાં ડેકાણે ડેકાણે મિલિશિયા લશ્કર ઉઠું કર્યું, અને ધારવા મળે તે એક લાખને વીંચેક હજારથી ઓછું થયું નહિ હોય. લંડન શહેરમાંજ આવું ૨૦૦૦૦ માણસ બરાબર સજ્જ થઇને રૂંધવા લાગ્યું. સૈન્યની કેટલીક પસઠણા જે બહુજ એકેટ હતી, તેને તજવીજથી રજા આપી. હવે રાજકુળને પાછું આણવામાં કાંઈ હરકત જેવું રહ્યું નહિ.

રાજાનું પુનરાગમન હરકત વગર યાદી શકવાનુંજ એમ જ્યારે આ રીતે નિશ્ચય થયું, ત્યારે જનરલ મૉન્ડે આર્લ્સને લખ્યું કે હવે તમે તમારી તર્ફનાં કહેણ પાર્લીમેંટ ઉપર મોકલો. એ ઉપરથી એણે પાર્લીમેંટને એક કાગળ લખ્યો, અને તેમાં પોતે કણ્ડલ થયો કે પાર્લીમેંટ ખાતલ કરે તે સિવાયના તમામ માણસોને ગઈ ગૂજરી વાતને માટે મારી તર્ફની સંપૂર્ણ માફી છે, તથા પ્રજા સમક્ષને ધર્મની છૂટ તથા લશ્કરને ચડેલો પગાર આપવા હું રાજી ખૂશી છું. પાર્લીમેંટ જેને માત્ર નામની ખાતરજ કાંઈ આર્લ્સ તર્ફનું કહેણ જોઇતું હતું, તેણે આ કાગળ સર્વાનુમતે મંજૂર રાખ્યો, ને બીજી કાંઈ પણ પાકી બાબી કરાવી લીધાવિના બીજા આર્લ્સને રાજા તરફે સ્વીકારી તેના નામનાં એકદમ જાહેરનામાં કાઢ્યાં પછીથી તુર્તજ એને આદરસત્કારથી તેડી લાવવા કેટલાક અમીરોને સામા મોકલ્યા. બીજા આર્લ્સ ઇંગ્લાંડની ભૂમિપર પગ મૂક્યો કે વાટમાં ગામે ગામના લોક જયજયકારના પોકારથી એને વધાવી લીધો, અને તા. ૨૮ મી મે સને ૧૮૧૦ ને રોજ બિન હરકતે જાણે સહેલગા ઉપરથીજ પાછો આવતો હોય તેમ—આખી પ્રજાના પરિપૂર્ણ હર્ષનાદની સાથે પોતાના રાજનગરમાં એણે પ્રવેશ કર્યો. આ જોઈ એણે સ્મિતહાસ્ય કરીને કટાક્ષમાં કહ્યું કે જોને જોઈયું તે મારા આગમનને માટે આટલા બધા ઇતેજાર જણાયછે, તો હું આવી વફાદાર રૈયતને અત્યાર સુધી આવી મળ્યો નહિ એમાં મારીજ કમુર જણાયછે.

આ રીતે ઇંગ્લાંડમાં પાછું સરેતોરે રાજાનું રાજ દોખલ થયું. લોકવિચાર જીલ્લો, અને પેલા લોકવિદ્ધી થોડા પ્રજાસાક્ષીઓના સ્વપ્નાં પર્વતે સ્વપ્રવૃત્તજ સાબીત થયા.

ભક્તસેના આ સમે કેમ કાંઈ પણ બોલી નહિ એવું કદાપિ કોઈ પૂછશે, પણ તે બિચારી શું બોલે? એ સેનાનો પ્રાણાત્મા કામ્બેલ ગયો ત્યારથીજ તે નજીવી થઈ રહી હતી, અને હાલનું આ ઓધડીયું તો તેના સંપૂર્ણ અસ્તનું, કેવળ લજ્જામ્પદ નૈસ્તેજ્યનું હતું. આ ઓધડીયે તો આ પ્રજાસત્તાકી ભેદાભેદ રાજના પુરપ્રવચનો ઠાઠ પરિપૂર્ણ કરવાને અર્થજ રમતાની બે બાજુએ હારોહાર ઉભા રહેવાનું સર્જિત હતું! કાળનો મહિમા કેવો અજબ છે, કે જેણે હાથમા હથીવાર પકડ્યાં ત્યારથી પરાજય એ શબ્દ જાણ્યો નહોતો, જેણે સૈંકડો લડાઈઓ મારી દૂર દેશવરોમાં પણ પોતાનો પ્રતાપ બેસાડ્યો હતો, જેના અનિર્ણય નામમાત્રથીજ આખો રાજપદ આશા મૂકી વીસ વીસ વર્ષ સુધી ખૂણામાં ધૂળ્યાજ કરતો હતો, તે જીહ્વકળ નિરંકુશી ધર્મમસ્ત સાચા શૂરવીરોને આ ઓધડીએ શહમાતજ યઈ રહેવું પડ્યું! પ્રજાસત્તાક રાજ્યની ધર્મમસ્ત લહેરમાં જે ભક્તસેનાએ એકવાર પોતાના પ્રાણપ્રિય અગ્રણી કામ્બેલને પણ રાજપદ ધારણ કરવા દીધેલું નહિ, તે ભક્તસેના આ સમે પોતાને જેની સાથે હાડવેર, જે પોતાના ધર્મનું વિરોધી, ને આપ અત્રીવારી રાજ્યનુંજ પ્રતિપાદક એવું જે જૂનું રાજકુળ, તેના સમીપાણને શોભાવવા આતરજ પોતાના લશ્કરી લેમાસમાં અસ્થશસ્ત્ર ધારણ કરીને ઉભી રહી! જે-યથું, તે આ સિપાહીઓએ ધુરંકતી તજરે, પણ નીચા ડોકે ને બેદાસી ચહેરે જોવાજ કર્યું!

કુમેપથી છિન્નભિન્ન યઈ ગએલી આ સેના, લોકવિચારનું પૂર ઓતરૂંથી પોતાની આસપાસ ઉલટેલું જોઈ સમજી ગઈ હતી કે હવે—ઈશ્વરેચ્છા એમજ છે. ઈશ્વરેચ્છા જાણી પૂર્વે એ ભક્તસેના જેનો જીવમાં ધારવીર પણે વધી હતી, તેવીજ આ સમે તે પોતાની પરમ પડતીમાં પણ ઈશ્વરેચ્છાને ધારવીરપણાથી તાબે યઈ. ઇંગ્લાંડના લોકો રાજને પાછો ગાદી ઉપર આણવા વિના રહેવાના નથી, અને કામ્બેલના મરણથી ધણીવિના ઘેરે જેવા છેક નિરાધાર યઈ ગએલા જે આપણે તે કાંઈ-તેને અટકાવી ચકવાના નથીજ એની જ્યારે એના આત્રી યઈ ત્યારે તેણે ધૃતજ જોડો નિસાસો મૂકી પ્રજાસત્તાક રાજ્યની રાધળી આશા તથા પ્રવચો છોડી દીધાં, અને અકળાઈને પોતાના મનમાં એટલુંજ બાલવા લાગી કે હે ઈશ્વર તને જે ગમ્યું તે અર્થ.

થોડા માસ પછી જ્યારે આ લશ્કરે ધણું ખર્ચ કરી કરવામાં આવ્યું, ત્યારે પણ આ ભક્ત જોદાઓ મૂળે મોટેજ થેર જાહેર પોત પોતાને ધંધે વળગ્યા. બાગ્યેજ કોઈ દેશમાં આવી મદોન્મત સેના ઉભી થઈ હશે, અને કોઈ પણ સેનાએ આવી શાંતિથી પોતાના હથીયાર છોડ્યાં તો નથીજ. સિપાહીઓને જ્યારે સામઠા ખેરોજગારી કરવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ બંડકિસાદ અને તેમ નહોં તો લટકાઈને મારામારીનો ધંધો લઈ બેઠા વિના કદી પણ રહેતા નથી. જો સિપાહીગીરીના ફકડાધીજ પેટ ભરેલું, તેનાં હાડકાં મહેનત મજૂરીમાં બાગ્યેજ વળી શકે છે પણ ધન્ય છે આ કોર્મવેલના જોદાઓને કે તેમણે તો હથીઆર છોડ્યાં તેની સાથેજ તુર્ત ઓગળશે પાછાં હાથમાં લીધાં ! એમાંનો એક પણ ચોરી કરતો કે બીજા માગતો માલમ પડ્યો નથી ! અરે ! તેઓ તો પોત પોતાને ઉલોગે એવી એક નિષ્ઠાથી લાગ્યા કે હવેથીજ કોઈ મજૂર કારીગર અસાધારણ મહેનત કે ધ્યાનતદારી ભરેલો માલમ પડતો, તો લોકો એમજ અનુમાન બાંધતા કે એ કોઈ પેલી ભક્ત સેનામાંનો હશે !

અરે ગમે તેમ કહેા, પણ આ જોદાઓ ધમીટ તો સાચા, અને તેમણે પોતાની ગુનગીમાં ગમે એવી કૂરતા કે મૂર્ખાઈના કેટલાંક કામો કર્યાં, તો પણ ભક્તસેના એવું જે નામ તેમણે ઉપહાસમાં મેળવ્યું છે તે ગંભીર પક્ષે પણ વાજબીજ છે અને ઇંગ્લાંડના ઇતિહાસમાં તેને વિચારવંત પુરૂષો સદા સર્વદા પૂજનિકજ ગણશે. તેઓ પોતાની સમજ પ્રમાણે ઈશ્વરના તથા જનસ્વાતંત્ર્યના ખરેખરા ભક્તજ હતા. એ વાત ખરી કે તેમની સમજ કાળવિરુદ્ધ હોવાથી તે ફળીભૂત થઈ નહિ, અને પ્રજાસ્વાતંત્ર્ય ઉલટું હવે પછીના લગભગ ત્રીસ ચાલીસ વર્ષ સુધી તો ઇંગ્લાંડમાં શૂન્ય જેવુંજ થઈ રહ્યું. તો પણ તેમની મહેનત બરબાદજ ગઈ એમ સમજશો નહિ. રૂંડ કે ભૂડું કોઈએ કાંઈ પણ કર્મ કર્યું, તો તેનું ફળ જગતમાં પરિણમી યથા વિના રહેવું નથી—પછી મોડું કે વહેલું. એમણે જે પ્રજાસ્વાતંત્ર્યના વિચાર દેશમાં રોપ્યા તેનો ૫૦ વર્ષે કાંઈક અંકુર ફૂટ્યો; અને પર્વતે હાથ ઇંગ્લાંડની ચાલુ રાજ પદ્ધતિમાં રાજ તથા અમીરીની સત્તા માત્ર નામનીજ રહેતી સઘળું કર્તાહત્તાપણું આમની સંજાના હાથમાં, અને આમની સંજાના હાથમાં એટલે છે સ-

૧૭૮ ગ્રંથકાર રૂપે રા.રા. ગૌરીશંકર ઉદયશંકર ઓઝા.સી.એસ.આઈ.

વાળે એ સભાને પસંદ કરનાર ને સાધારણ રૈયત તેનાજ વિચાર ઉપર આવી રહ્યું છે. તે સધળાનું, અને એથી પણ વિશેષ તો પ્રથમ એ બુદ્ધો ઉદાવવાનું તથા તદ્યે પહેલવહેલો મહા જગરિય પ્રયત્ન કરવાનું માન આ જલકત સેનાનેજ છે.

ગ્રંથકાર રૂપે રા.રા. ગૌરીશંકર ઉદયશંકર

ઓઝા. સી. એસ. આઈ.

ભાવનગરના મોજા દિવાન, અને સુંબાઈ ઇલાકા ખાતે હિંદુસ્તાનના આ એક મોટા રાજનીતિસ પુરૂષે ગ્રંથકાર રૂપે દેખાવ આપી આખી પ્રજામાં સાનંદાશ્વર્ય ઉત્પન્ન કર્યું છે. એ ગૂર્જરરાજની અસાધારણ રાજ્ય પ્રકરણી બુદ્ધિનું તો પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ ભાવનગરની વર્તમાન સ્થિતિજ છે કે જે જ્યારે એમના હાથમાં આગ્યું ત્યારે ગણથા ગાંધ્યા થોડાંજ ગામનું નાનુંસરખું એક અજાણ્યું રાજ્ય હતું. અને હાલ તે કાંઠીયાવાડમાં પહેલા વર્ગનું સુધારા વધારામાં સૌથી આગળ પડ્યું અને રાજ્ય પ્રજાની આખા દીમાં નમુના લાયક રાજ્ય સરકારે મુઘી મનાઈ ચૂક્યું છે. રાજ્યત્રી ગંગા બાધનું નામ ધૂરોપમાં પણ અજાણ્યું નથી. પાર્લામેન્ટમાં પ્રસંગોપાત એમની રાજ્ય પ્રકરણી બુદ્ધિના હર્ષભરે વખાણ થયેલાં છે. પણ હાલ સ્વરૂપાનુસંધાન એ નામનું એક સમર્થ પુસ્તક વેદાંત જેવા ગહન વિષય ઉપર લખી એ ગૃહસ્થે પોતાનો પારમાર્થિક અભ્યાસ, અદ્ભૂત સ્મરણ શક્તિ, તથા વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ અખંડિત ઉદ્યોગ એ નિર્વિવાદપણે જાહેર કર્યા છે.

રાજ્ય પ્રકરણી પુરૂષો ગ્રંથકાર થાય એમાં પરત્વે તો કાંઈ આશ્ચર્ય કારક નથી, પણ હાલ જ્યારે આપણા દેશી રજવાડાના સાધારણ કારબારીઓ જેવું તેણે ગૂર્જરાતી લખી જાણવું અથવા ઘણું તો મહેતાગીરીની કેળવણી એનેજ પોતાના કામને માટે યોગ્યતા ઓળખવાની પરિસીમા ગણે છે, તે સમ આજ એક રાજદરબારી પુરૂષની તર્ફથી તત્તવવિદ્યા ને વિદ્યાની

વિદ્યા કહેવાય છે તેનું પુસ્તક પ્રગટ થાય એ ધણું જ પ્રશંસનીય તેમજ સાનંદાસ્થ્ય ઉત્પન્ન કરનારું છે.

બાકી આપણા દેશમાં જ આદિકાળનું જોઈએ, તો સઘળા રાજ્ય પ્રકરણી પુરૂષો વિદ્વાન, વિદ્યાને ઉત્તેજન આપનારા, અને જાતે પણ ગ્રંથો રચી શકે એવા જ હતા. જો એક પોતાના નાના સરખા ઘરનું પણ કામકાજ યંયાયોગ્ય રીતે ચલાવવાને માટે સારી કેળવણીની જરૂર પડે છે, તો જેની ઉપર લાખો માણસના મુખ દુઃખ અવલંબન કરીને રહ્યાં છે એવા રાજ્ય રૂપી મહા વિસ્તીર્ણુ ને કોટ્યાવધિ સાંધાવાળા ઝાઝને આ વિચિત્ર સંસાર સાગરમાં સલામતીથી ચલાવવાને માટે તેના નાવિકમાં કેટલી અસાધારણ કેળવણી, અતુરાર્થ, તથા સમય મૂલ્યકતા હોવી જોઈએ? જેમ માત્ર અનુભવથી અજ્ઞાસાજ યર્ષ શકાય છે, પણ મહાસાગરમાં વહાણ એડનારાં કમાનનું શ્વેત ચેળવી શકાતું નથી, તેમ વિદ્વાન-ખંતી, ખાસ, ને પોતાના વિષયની અસાધારણ—વિદ્વાના વિના કરી પણ કોઈથી સારા રાજ્યકાર્યભારી યર્ષ શકાતું નથી. અમણ રાજ અમણકે કારભારીને હાય તેનું રાજ્ય મોડું વહેલું પણ ડૂબેજ, અને તેનો પ્રત્યક્ષ પૂરાવો જોઈતો હોય, તો પાછલા એ દોઢસો વર્ષમાં દેશી રાજ્યો ડબોડબ કેવી રીતે ડૂબ્યા તેનો ઇતિહાસ લક્ષ પૂર્વક તપાસી જોવો.

જ્યારે દેશનું ભવિત્ય સાંઝે હોય છે, ત્યારે તેના રાજા અને રાજ પુરૂષો વિદ્વાન, તથા વિદ્યા તરફ સદા સર્વદા ઉમળકાથી જ જોનારા હોય છે. ભર્તૃહરિ, શ્રી હર્ષ, બાજ વગેરે અનેક રાજાઓનાં નામ સમર્થ અંચકાર તરીકે આપણા પ્રાચિન ઇતિહાસમાં અદ્વાપિ ઝળકી રહ્યાં છે. મંત્રીઓ તો સંપૂર્ણવિદ્વાન સિવાય કોઈ યર્ષ શકતું જ નહિ એના દાખલા આપણને ઠેકાણે ઠેકાણે મળે છે. આણંદ્ય, યોગેશ્વરાયણ, શુકનાથ, વગેરે મંત્રીઓને કેવા વિદ્વાન ચાતુરેજા છે ! અકબરશાહના વખતમાં પણ અશ્વલક્ષ્મણ, ફૈઝી, તોડરમલ્લ, રાજા માનસિંહ વગેરે દરબારીઓ કેટલી બધી કેળવણી પામેલા અતુર પુરૂષો હતા ! હાલ ભરતખંડના દુર્ભાગ્યે કારભારી વર્ગ બહુધા સાક્ષર શત્રુજ દીકામાં આવે છે, તો તેનું માફું ફળ પ્રત્યક્ષ જ છે.

યુરોપમાં જોવા જઈશું તો વિદ્યાનંદી રાજપુરૂષોના આ વાતના ડગલે ડગલે દાખલાઓ મળી આવશે. આપણે હાલનો લોકપ્રિય પ્રધાન ગ્યાંડરોન અનેક

૧૮૦ અધિકાર રૂપે ૨૧,૨૧, ગૌરીશંકર ઉદયશંકર ઓ.આ.સી.એસ.આઈ.

પુસ્તકો તથા ઓપાનીયાના લખનાર તરીકે પ્રખ્યાત છે. એણે હોમર કવિ ઉપર ને ટીકા લખી છે તે ઘણીજ વખેણાય છે. એ રાજ્યપ્રકરણી બુદ્ધિથી તેટલોજ પોતાની વિદ્યાને બળે હાલની સ્થિતિએ પહોંચ્યો છે. એણે મિડલેન્ડિયનમાં આપેલા એક ભાષણથીજ આખા દેશને કેવો સમવિચારી કરી નાખ્યો હતો ! બલગેરીઆમાં તુર્ક.લોકો તર્કથી ગૂંચરેલા જીલમ વિષે એણે ને ઓપાનીયું લખ્યું હતું તેની અસર કેટલી બધી થઈ હતી તે હજી અમારા વાંચનારની યાદદાસ્તમાં હશેજ એમ અને ધારીએ છાપ્યું. એમાં એણે કવમનું જોર એવું ચલાવ્યું કે તેથી આખો યુરોપખંડ બેઉથલ થઈ ગયો, તુર્કસ્તાનની સામા જખમરદસ્ત ફિટકારે ઉઠ્યો, ઇંગ્લાંડમાં રાજ્ય ચલાવનારા એના પ્રતિપક્ષીઓ એહમાતજ થઈ ગયા, ને નીચે મોઢે એણે ખતાવેલ માર્ગે ચાલવાનું પ્રયત્ન કર્યું, તોપણ છેવટે હારી રાજની લગામ એનેજ સોંપવી પડી. આતે વિદ્વાન રાજ્ય કારબારીઓના પરાક્રમ કહેવાય. માણ પ્રધાન લાર્ડ બિકન્સફિલ્ડ ને ડીક્લેલી એ નામે પ્રથમ સાક્ષર પ્રયત્નોથીજ પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યો હતો, તેની રચેલી અનેક કાદંબરીઓ હાલ ઇંગ્રેજ ભાષામાં હર્ષથી વંચાય છે, અને આવતા જમાનામાં પ્રધાનપદ કરતાં એ કાદંબરીઓને લીધેજ એનું નામ અમર રહેવાનો વધારે સંભવ દેખાય છે. આપણા દેશનો અરખાં પેલો બલોફાસેટ ને હાલ પ્રધાન મંડળમાં પોસ્ટ ખાતું સમાલે છે, તેણે અનેક લખાણો કર્યા છે. તેમાં એનું અર્થ વિદ્યા સંબંધીનું સઘન પુસ્તક કોઈ પણ તરછાજના અભ્યાસીને અજાણ્યું નથી. એની સ્ત્રીએ પણ એજ શુદ્ધ વિષય જાપર એક રસાલું પુસ્તક રચ્યું છે. એ સિવાય ખાઈટ, લિટન, રિચાર્ડ ટેમ્પન, વગેરે ઘણાએ હયાત રાજ-કારબારીઓના નામ દઈ શકીએ ને રાજ્ય પ્રકરણમાં તેટલાજ પોતાના સાક્ષરત્વને મોઢે પ્રખ્યાત થયેલા છે.

આવા રાજ્યપ્રકરણી તેમજ વિદ્વાન પ્રયોગી હારમાં રાજ્યસ્ત્રી ગૌરી-શંકર ઓ.આ.સી. નામ નોંધાએલું જોઈ કયા ગૂંચરાતીને આનંદ ઉત્પન્ન થયા વિના રહે ! ગોકુળજી ડાયા વેદાંત જ્ઞાનમાં બહુ સારા કહેવાતા હતા, પણ તે બાબત દિલગીરી એટલી રહી ગઈ કે તેનો લાભ પોતાના દેશીઓને આ.

પવા તે. આકાળ મૃત્યુથી કે કોઈ બીજા કારણથી શક્તિમાન તથા નહિ. પણ ગગા બાધાએતો; રાસ્તગોસ્તાર કહેછે, તેમ ધર્મ, અર્થ, કામ, ને મોક્ષ એ ચારે પદાર્થ સમાન રીતે સાધી ચાતાના જિવનને સંપૂર્ણ કૃત કૃત્ય કહે છે.

પુસ્તકોની પહોંચ.

કાદંબરી. પંચા છગનલાલ હરિલાલ બી. એ. એ આ નામાંકિત પુસ્તકનો તર્જુમો કરીને ગૂજરાતી બાધાના ટુંકા ગ્રંથબંડોળમાં અગત્યનો વધારો કર્યો છે. એ મૂળગ્રંથનો કર્વા સંસ્કૃતમાં બાણપંડિત છે; એણે પાતાના કાબુમાં શાધી શાધીને એટલા બધા અલંકારે બર્વાંછે કે હવે પછીના કવિને નવું એક પણ ઉપમાન ઉપમેય મળવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું છે. એ ઉપરથી વિદ્વાનવર્ગમાં એક કહેવત ચાલે છે કે વાળોચ્છિદ્રં જગત્સર્વં, એટલે, દુનિયામાં બીજા કવિઓમાં જે જે રસાલંકાર હોય તે બાણના ઉચ્છિદ્ર એટલે તેના ગ્રંથમાંથી લીધેલાજ સમજવા.

આ ગ્રંથ રસચાતુર્ય શૈલીનો એક સર્વોત્તમજ નહિ, પણ અનુપમ નમુનો છે. એની જગતમાં બેડીજ નથી. જેમ દુનિયામાં તાજમહેલ, ઇન્જીનનો પિરાઝીડ, ને ચીનનો કોટ, તેમ આ કાદંબરી ગ્રંથ તે સાક્ષર વિષયમાં એકોજ, અનુપમ, ને જેનો વિચાર વાંચ્યા વિના બંધાઈજ શકે નહિ એવા એક ગ્રંથ છે.

આવા ગ્રંથનું વિવેચન કરવું કાંઈ હાંસિજેલ નથી. જે ગ્રંથ લખતાં કવિની આખી હુંદરી પૂરી થઈ અને તેના પંડિત પુત્રે મહા પરાકાષ્ટા એ પૂરો કર્યો, તે ગ્રંથનું મધ્યાર્થ વિવેચન ઘણા અભ્યાસ અને મનન વિના કરવું. એ અનાદૃત અન્યાયજ કહેવાય. મારે હાલતો અમે એના આ બાધાંતર વિષેજ કાંઈક અમારા વિચાર આપીએ છઈએ, અને એ દરમ્યાન આપણા પેલા જીવાન કોડીલા લખનારાઓને માત્ર એટલી ચેતવણી આપીએ છઈએ કે તમે

એની નકલ કરવાપર ઉતરી પડ્યો નહિ, કેમકે એ ચાતુર્ય ચેલી બાણ ક-
વિને હાથે રસમય નાવડીએ ખરું, પણ તે એવી અસ્વાભાવિક છેકે એનું છે-
વડ બહુધા રસહીન કંટાળાભરી શબ્દને અર્થની ક્ષિણતામાંજ આવી રહેછે.

આ બાબાંતર અસાધારણ કાળજી, સમજ, તથા ચતુરાઇથી કરેલું
જણાય છે. કાદંબરીની ગુંથણી સંક્ષિપ્ત અને ડગલે ડગલે શબ્દાલંકારથી
ભરપૂર હોવાને લીધે એનું બાબાંતર કરવું બહુજ મુશ્કેલ અને સંસ્કૃત સાથે
નિકટનો સંબંધ ધરાવનારી આપણી પ્રાકૃત ભાષાઓ સિવાય બીજીઓમાં
તો તે યથોજ અશક્ય એમ અમારો દૃઢ મત છે. તે છતાં આ બાબાંતરતો
ગૂજરાતી નિદાનને હર્ષથી વાચવા યોગ્ય થયું છે, એ આ બાબાંતરકારની
અમૃત કાળજી તથા ચતુરાઇનુંજ ફળ છે. ભાષા સર્વત્ર પ્રાદ, શુદ્ધ, અને
રૂઢ પણ છે. એમાં સંસ્કૃત શબ્દો પુષ્કળ છટથી વાપરેલા છે એમાં જરા
પણ સંદેહ નથી, પણ તે સંસ્કૃત શબ્દો બહુધા ગૂજરાતી શિષ્ટ ગ્રંથો કે
શિષ્ટ મંડળમાં વપરાતા અથવા વપરાઈ શકે એવા છે. શ્લેષપદના બાબાં-
તરમાં તો ઘણીજ ચતુરાઈ વાપરી છે. આવે મ્યજે ભાષા કાઠિન્ય આ-
બાવિતા રહેજ નહિ, પણ તે છતાં નોટની મદદથી ગૂજરાતી વાંચનારને
તે સમજાઈ શકે એવા છે.

બાબાંતરકાર પ્રથમતો મૂળ ગ્રંથનો રસ પોતે સમજના સારી મહેનત
લીધેનો જણાય છે, અને એ પ્રમાણે રસવૃત્તિનો ગ્રંથકારસાથે સમભાવ
કરી નાંખવાથીજ આ બાબાંતર સરસ નીવડ્યું છે. એ રસ વાચનારને દેખ્યા
ડવાં નોટમાં મ્યજે મ્યજે સંક્ષિપ્ત પણ સફળ ઇસારા કર્યા છે. ગ્રંથને અંતે
નાનોસરખો કઠિણ શબ્દોનો કોષ આપ્યો છે, તેપણ સાધારણ વાંચનારને
ઘણા ઉપયોગી થઈ પડશે.

ગ્રંથને આરંભ બાણબદ્ધનું નિવન અરિત તથા તેની શુણ ગણના
જ કરીછે તે સમયોચિતજ છે. ત્યાર પછી કાદંબરીની કથાનો સાર સંક્ષેપ
રૂપે પ્રથમ આપ્યો છે તેતો જરૂરનોજ હતો. બાણબદ્ધે વસ્તુસંકળના
એની યુક્તિથી આડી અવળી કરી છે, અને પૂર્વાર્ધના લગભગ અંત સુ-
ધાતો તે એની અકલિતને અકલિતજ રહેછે, કે કેટલાક શાસ્ત્રીઓ પણ એનો
કથાભાગ ખરાખર જણાતા નથી. એની કથાનો સાર એકઠો કરવો એ

દરિયામાં ડૂબકી મારી મોતી કાઢ્યા બરાબર છે. વિવાતનો તો કાંઈ પત્તો લાગતો નથી એમ કહી ઘણા સાધારણ વાંચનારને સંસ્કૃત કાદંબરી ઊંડી દેતા અમે જોયા છે, અને એમ છે તો ગૂજરાતી વાંચનારને તો બેશક આવી સહાયતાની જરૂર જ હતી.

અર્થાત્:—આ કાદંબરીનો કુર્લભ સ્વાદ ગૂર્જર પ્રજા આજે તેને માટે જોટલી સુગમતાએ કરી આપી શકાય તેટલી કરી આપવામાં બાઈ છગનલાલે કાંઈ પણ કસર રાખી નથી, અને હવે એનો સ્વાદ પરિપૂર્ણ આપવો એ વાંચનારની શક્તિ ઉપરજ આધાર રાખે છે, કેમકે ગમે એટલી સુગમતા બાબાંતરકાર કરી આપે, તો પણ કાદંબરી એ ગ્રંથજ એવો છે કે સંપૂર્ણ લક્ષ અને ક્ષણેક્ષણ વિચાર કર્યા વિના સાધારણ વાંચનારથી કદી પણ પૂરેપૂરો તેના રસની સાથે તે સમજાય એમ નથી. એક વૃજભાપાના કવિએ નીચલી સોરઠો લખ્યો છે તે આવા કાવ્યને બરાબર લાગુ પડે છે.

મિત્રોપાનં સમાન, દ્વૈવત કઠિન લાગત કહતિ;

જૌ કીમે રસપાન, તૌ જાને રસના રસહિ.

ભાવાર્થ:—અશરડી અડઝ્યાથી કઠિણ લાગે છે અને તેને આવતા મહેનત પડે છે, પણ બ્યારે તેના રસનું પાન કરીએ છીએ, ત્યારે જીભ ભણે છે કે આ સ્વાદ કાંઈ ઓરજ છે. તેમ કાવ્યના રસનું છે.” અમે કહીએ છીએ કે બીજા કાવ્યનું તો હો કે નહિ; પણ બાણભટ્ટની વાણીનું તો એમજ છે.

બાળરોગ ચિકિત્સા મરાઠીમાંથી બાબાંતર કરનાર બાંટવાના ઠાકતરે રઘુનાથ વિનાયક શાસ્ત્રી. બાળકને કેવા કેવા રોગ શાયી થાય છે તે અને તેના ઉપાય અદિયા ટુંકામાં પણ ઠીક વર્ણવેલાં છે. કોઈ કોઈ ઢેકાણે મૂળનાજ શબ્દ વાપર્યા છે તે દેરબા હોત તો વધારે સારૂં. પૃષ્ઠ ૧૧૯ ને કિંમત રૂ. ૧.

ધ્રુવ ઇશ્વરભક્તિ નાટક બનાવનાર કહાનજી ચંક્રેજી હાથી. એના નામ ઉપરથીજ એનો વિષય શો છે તે સમજાયે. પૃષ્ઠ ૧૩૧ કિંમત રૂ. ૧).

બાળા ગરબાવળી બનાવનાર કાનજી શંકરજી હાથી. એમાં જોડી-
એને ગાવા લાયક શાગોપમોગી ગરબીઓ છે. તાવા તથા પદ્યબંધ સારો છે.

રાજકોટ રાજકુમાર કાલેજનું વાર્ષિક રચનાર કવિ શિવલાલ ધનેશ્વર.
એમાં એ રાજકુમાર કાલેજનું મકાન, મારતરો, રાજકુંવરો વગેરેનું નામ
હામ સહિત મોજલસી ઢપે વર્ણન કર્યું છે, પરંતુ તેમાં કેકાણે કેકાણે ઉત્પ્રેક્ષાદિ
અલંકારો આણી કવિતા બીજાને પણ વાંચવા લાયક બનાવી દીધી છે.

વકીલ દામોદરદાસ દેવચંદ્રનું વૃત્તાંત. ચોડાંક વર્ષ ઉપર કીડી ઉર્ફે
માણેકબાઈ નામની સ્વસાતિની વિધવા સાથે પુનર્લગ્ન કરી આ વકીલ
સુધરેલી કુનિયામાં જાણીતા થયા છે, કેમકે - કાઠીયાવાડખાતે એ કામમાં
પ્રસિદ્ધ પહેલ કરનાર એજ શખ્સજ છે. આ સાહસ કૃત્યથી મોહિત થઈ બા-
વળાના કોઈ કવિ જેસંગદાસ ત્રીકમદાસ પટેલે તેનું આ જન્મચરિત્ર
ઉપજાવી કાઢ્યું છે. એમાં સુધારાનો જુસ્સો તેમજ મરી મસાલો પણ
ખૂબ જણાય છે, એ વરવધૂના લાગતા વળગતા તથા પ્રતિસ્પર્ધીઓ ઉપર
જે છૂટથી ટીકા કરી છે તે વાજબી હશે, તોપણ મર્યાદામાં રાખી હોત તો
ઠીક, કેમકે એ સઘળાં પાત્રો હજી હયાત છે.

સ્વદેશ હિતબોધક એ નામનું ત્રિમાસિક પણ ઉપજાજ કવિ જેસંગ
બાઈ ત્રીકમદાસની મદદથી આપાઠ માસથી પ્રગટ થવા માંડ્યું છે તેનો
૧ લો અંક અમને પહેાંચ્યો છે. એ અંક સુદ ને રસિક બાપામાં લખ્યા-
એકો છે, અને તેના સઘળા વિષયો વાંચવા લાયક છે. સંસાર સુધારો એ
એનો મુખ્ય ઉદ્દેશ જણાય છે, અને એ કામને માટે એક ખાસ ચોપા-
નાયાની જરૂરજ હતી, એની કિંમત પોસ્ટેજ સુદાં વર્ષ દહાડે ફક્ત ૧૥
આનાજ રાજેલી છે તે જોતાં એ બેશક સસ્તામાં સસ્તુંજ અને હાલ જે
રીતથી લખાએલું છે તે પ્રમાણે લખાયે તો એ કદના સર્વ ચોપાનાયામાં
સારામાં સારું પણ એ નીવડશે એમ અમને લાગે છે.

સારસંગ્રહ.

અમદાવાદમાં ભયંકર આગ:—અમદાવાદમાં તા. ૧૬ મી જુને રાતના સુમારે આઠવાગે એક ભયંકર આગ તાંતી રતનપોળમાં લાગી હતી, તેથી બધું મળી રૂપિયા પંદર લાખનું નુકશાન થયેલું હાલમાં અટકળવામાં આવે છે. એ પોળમાંની મોટા શેઠ શાહુકારોની શાળીતો અને સુંદર હવેલીઓ આગના કોપથી બળી ખાખ થવાથી શહેરની શાળાને મોટી હાની પહોંચી છે. એવી ઇમારતો ફરી ત્યાં ઉભી થઈ શકવાની નથી.

વિલાપતમાં ચાકરી ધંધો કરનારી સ્ત્રીઓ:—વિલાપતમાં ઉદ્યોગ, ધંધો અને ચાકરીમાં દિનપરદિન સ્ત્રીઓનો પ્રવેશ અધિક થતો જાય છે. સન ૧૮૭૧ થી તે સન ૧૮૮૧ સુધીના દશ વરસમાં સરકારી ચાકરીમાં ૩૩૧૪ સ્ત્રીઓ હતી તે હાલમાં ૭૩૭૦ થઈ; ચિત્રો કાઢવાં અને ખીનું કળા કૌશલ્યનાં કામ કરનારી ૯૩૬ હતી તે ૧૮૩૫૩ થઈ; શીખવવાના કામમાં ૯૪૨૩૫ હતી તે હવે ૧૨૩૯૯૫ થઈ. વેપારી લોકને ત્યાં મહેતાગીરીના કામપર ૧૭૧૫ હતી તે ૬૦૭૮ થઈ; છાપખાનાના ધંધામાં ૭૪૧ હતી તે ૨૨૦૨ થઈ.

આનંદીબાઈ જોશી:—એ બાઈ જે વૈદક વિદ્યાનો અભ્યાસ કરવાને અમેરિકા ગઈ છે તે ફીજાડેલફીયાના પેન્સીલવેનીયા ખાતેની “સ્ત્રીઓને મોટેની વૈદક શાસ્ત્ર શીખવવાની કાસેજમાં” માટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષામાં ફતેહમંદ ઉતરી છે. તેના ભરથારે પોતાની આ ભાગ્યશાળી ધર્મ પુત્રિની મુજાકાત લેવાનું બતાવે એ કારણથી પોતાની સરકારી નોકરીપરથી રજા મેળવી છે, અને તે અમેરિકા જનાર છે.

પંડિતા રમાબાઈ:—આ વિદુષી બાઈની ચેલટન હામની સ્ત્રીઓના પાઠશાળામાં સંસ્કૃત તથા પ્રાકૃત ભાષાઓના પ્રાફેસર તરીકે નીમણુક કરવામાં આવી છે.

દેશી સ્ત્રી એડીટર:—“ભારતી” નામનું એક માસિક ચોપાલ્યું શ્રીમતી સુરમો કુમારી ઘોસ નામની ઉત્તમ કેળવણી પામેલી બંગાળી સ્ત્રી

તરફથી હાથમાં બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. તેનું તંત્રીપણું તેણીએ પોતે લીધું છે. સદરહુ ઓપાનીવાનો પહેલો એક જ બહાર પાડવામાં આવ્યો છે, તેમાંના લખાણની કલકત્તા ખાતે સારી પ્રશંસા થાય છે.

સત્તંદી નોકરી:—આ દેશની સિવિલ સર્વેયસની પરીક્ષા માટેના ઉચ્ચદવારોની ઉમરની હદમાં વધારો કરવા બાબતની ચર્ચા આ દેશમાં ચાલે છે, એટલુંજ નહિ પણ વિલાયતમાં વસનારા દેશીઓ તથા હિંદુસ્તાનનું હિત ધ્યાનમાં રાખી એંગ્લોની સભા સર વીલફ્રીડ લોસનના પ્રમુખપણા હેઠળ મળનાર હતી; પણ પ્રસિદ્ધ બાબુલાલ મોહન ધોસ આગ્રી હાવાથી તે સભા મુલતવી રાખવામાં આવી હતી.

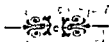
ખંભાતના નવાબ સહિબ:—જાણવાને ઘણી ખુશી ઉપજે છે કે ખંભાતના નવાબ સહિબને હિંદુસ્તાનની સરકારે “હીઝ હાઇનેસ” નો ખતાબ આપ્યો છે, જેથી હવે પછી એ સહિબ “હીઝ હાઇનેસ” થી નવાબ ઓફ કેમ્બે”ના ખતાબથી ઓળખાશે.

મહારાણીનું પુસ્તક:—આ પુસ્તકનો ગૂજરાતીમાં તર્જુમો કરવાની પરવાનગી નામદાર મહારાણીએ મીસ પુતલી બાઈને આપી છે.

વીજળી પેદા કરવા માટે પાણીનું બળ:—નાયગરાના નામીયા પાણીના ધોધનું બળ એવડું મોટું છેકે તેના મદદથી વીજળી પેદા કરવાનો આજ બે વરસની વાત ઉપર ન્યુયોર્કના એક રહેવાશીએ સલાહ ઉભા કીધા હતા, અને આજે તેના ગોઠવણ મુજબ નાયગરા ખોલેથી કુનેટેડ સ્ટેટસના ૧૫ જીલ્લાં જીલ્લાં શહેરો ખાતે વીજળી રવાના કરી શકાશે. એ માટે જોઈતી વીજળીની માટરીએને ધોધવાળી જગા આગળ ગોઠવવાં ધારી છે, જેઓ ધોધના પાણીના બળથી ચાલશે. આ રીતે પેદા થએલું બળ જમીનમાં ડાટલાં એક રૂપાના તારની માર્ફતે આસપાસ રવાના કરી શકાશે. અને કહે છે કે નાયગરાથી રોચેસ્ટર શહેર ખાતે ચારે કક્ષાકમાં એટલી બધી વીજળી રવાના કરી શકાશે કે જેથી ત્યાં બાર કક્ષાક સુધી ચાલે એટલી બધી વીજળીક રોશની પૂરી પાડી શકાય.

ભરૂં રંગના પાણીનો વરસાદ:—કલકત્તાવાળા ઇંગ્લિશમેન પંત્રને તેનો એક અખરપત્રી જણાવે છે કે, ગઈ તા. ૧૦મી જુનને દિને જયનગર ખાતે કાદવ જેવા ભૂરા રંગના પાણીનો વરસાદ પડ્યો હતો. ગ્રાડોનાં

પાતરાં, ઘાસ તથા ખુદી જગામાં મુકાવા મેલેલાં કપડાંપરે એ વરસાદથી બૂરા રંગના ડાઘા પડી રહ્યા હતા.

નિશાળોના ઈનામ પત્રક.

જા. નં. ૪૬૨.

પ્રાં. આલાવાડ.

પાંટાવંદર—શા. કરચનજી પાચવી તર્ફથી રૂ ૧૧ મીઠાઈ.—ચરાડવા. નામદાર કચ્છના રાવ હિંદુસ્તાનની મુસાફરી કરવા પધારતાં કોરી (૨૦) મીઠાઈ, અને કોરી (૩૦) મહેતાજીને પાઘડીના.—ચુજરવદી. શા. મા. જીકમુંદ પાનાચંદ પોતાના દીકરાને નિશાળે બેસાડી રૂ ૦૧ મીઠાઈ.—લી. મડી કંન્યાશાળા. સ્કૂલ કમિટી તર્ફથી રૂ ૧૩—૩—૨ મીઠાઈ.—હડાળા. આ. વહીવટદાર સાહેબ તા. મેંબરોએ પાણી પાવા માટે પરબ મંડાવી રૂ ૧૧૧ તથા રૂ ૧) મે. વિનાયકરાવ તર્ફથી ગરીબ છોકરાઓને ઈનામ.—ટોકરાળા. મહેરબાન પ્રેસીડેન્ટ સા. તથા મેંબરોએ રૂ ૧૧૧ મીઠાઈ, રૂ ૨૧૧ મહેતાજીને રૂ. રૂ ૪).—પાણુશીણા કંન્યાશાળા. આ. બલોત ટપાફોજદારે તથા કારકુનોએ મહેરબાન દરબાર સાહેબ તર્ફથી રૂ ૨).—વઢવાણ કંન્યાશાળા. ગુંદીઆળીના તાલુકદાર કચ્છસિંહજીએ રૂ ૫) ની ચોપડીઓ રૂ ૧) મીઠાઈ. તથા ગઢડાની ન્યાયકોર્ટના કારકુન દેવચંકર આણંદજી તા. જોટાલાલ મુળજી તથા ગઢડા તાલુકા માસ્તરે મળી કુલ રૂ ૧) મીઠાઈ.—ના. ગનેશ. મે. વહીવટદાર, સાહેબ રૂ ૧) સાકર રૂ ૨) ડાકતર જગન્નાથ કુલજી એ પોતાને ત્યાં દીકરાનો જન્મ થવાથી રૂ ૨) સાકર કુલ રૂ ૩).—ખોડુ. શા. સુવ્રજીનાનુએ પોતાના દીકરાને નિશાળે બેસાડી રૂ ૦૧ સાકર. તથા શા. કુંવરજી લાધાએ પોતાના પડળ ઉતરાવ્યાં તેથી દેખતા થયાં તેની ખુશામીમાં રૂ ૧૧ સાકર વહેંચી.—રામપુરાં. આ. વહીવટદાર સાહેબ તથા તેમના કારકુનોએ રૂ ૧૧૧ ચોપડીઓ તથા સાકર.—ખારવા. રૂ ૫) ખુ. નામદાર કાઠોર સાહેબ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ. અને નિશાળનું વામુ કોરી ગામ આતેથી રૂ ૦૧ મીઠાઈ કુલ રૂ ૫૦).—એમકા. પટેલ કાનજી તથા

કલ્યાણજી તર્ફથી રૂ ૦૧૧ મીઠાઈ.—કલમ. મહેતાજી કહાંનજી ચતુરે
 નિશાળોઆના પ્રિતી વિદ્યાઆસ તર્ફ વધારવા સારૂ રૂ ૨-૧૩-૬ આપ-
 ડીયો.—નારીઆણા. રૂ ૧) મજકુર ગામના ગરાશીઆ તર્ફથી વારશીક
 પરીક્ષા વખતે રૂ ૧) મીઠાઈ.—સુરેલ. જરીકુ બ્યેચંદ મુળજીએ રૂ.
 ૨૧ આપડીયો.—જરવલા. કામદાર રણજોડદાસ પરબુદાસે રૂ ૦૧ મીઠાઈ.—
 આણંદપુર. મે. મોટીલાના યાણદાર સહિબે રૂ ૨) સાકર.—વઢવાણ કું-
 ન્યાશાળા. કુંવરી શ્રી મવાકુંવરબાને તા. ૧૬-૫-૮૩ ને રોજ નિશાળમમાં
 ખેસાડ્યાં ત્યારે રૂ ૭-૧૫-૦ પાઘડીઆ ત્રણ મહેતાજીને તા. પે. આસિ-
 સ્ટન્ટ તા. બી. આસિસ્ટન્ટને ત્રીજા આસિસ્ટન્ટને રૂ ૨-૧૩-૦ ઘરમોજું આ-
 પ્યું તથા શિવણ શીક્ષકને રૂ ૨) રોકડા સાડનાના કહીને આપ્યા રૂ ૧)
 મહેતાજીને રોકડો આપ્યો. રૂ ૯-૨-૦ સાકર તથા દ્રાક્ષ મળી મણ રૂ ૧૧
 કુલ રૂ ૨૨-૧૪-૦ ઇનામ પહેર્યું.—માયક. સ્કૂલ કમિટીના પ્રેસિડેન્ટ રાણા
 શ્રી હરિસીંગજી તર્ફથી રૂ ૧) કુંવર શ્રી નારસંગજી તા. કુંવર શ્રી બાપુબા
 તર્ફથી મળી કુલ રૂ ૩).—ગુજરવદી. આ. મે. સરદાર નાનામીઆંએ રૂ.
 ૩૧૧ મીઠાઈ.—પાણુશીણ. બલોલ ટપાકારકુલ રૂ ૧) મીઠાઈ. અને કુંન્યા-
 શાળામાં રૂ ૪) ચુંદડીઆ તથા છોટ.—નાગલેશ. કંટાકટર બેહેચરલાલ શી-
 વજાલે રૂ ૧) મીઠાઈ.—બોસડીયાદ. મહેરબાન રા. બા. ગોપાલજીબાઈએ
 રૂ ૦-૭-૦ મીઠાઈ. રૂ ૩) મહેરબાન ઠાકોરે સહિબે રૂમાલ તથા મીઠાઈ.—
 લીલાપુર. પટેલ કાનજી વાલજી તર્ફથી રૂ ૦૧૧ મીઠાઈ.—બળાણા. મે. પ્રાં.
 સા. પધારતાં રૂ ૧૦) રૂમાલ રૂ ૩) મીઠાઈ, મે. દરબાર શ્રી તર્ફથી તથા
 રૂ ૧) રાજકોટના આ. કારબારી સહિબ મોતીચંદબાઈએ મીઠાઈ રૂ ૧ રા-
 જકોટના પારેખ મૂળચંદબાઈએ કુલ રૂ ૧૫૧ —અખીઆણા. રાજકોટના
 મે. કારબારી સહિબ રૂ ૧ મીઠાઈ.—વણોદ. મે. પ્રાં. સા. પધારતાં તા-
 લુકદારો તર્ફથી રૂ ૧૮-૪-૬ મીઠાઈ તથા રૂમાલ તથા આપડીઓ.—કલાડાં
 શીપાઈ મોહિબતખાં હેમતખાંએ વારશીક પરીક્ષા વખતે રૂ ૧) સાકર.—
 પાળીઆદ. દયાડના કામદાર ગોવિંદજી ચંકરજીની જન આવવાથી સાકર
 પહેમી. રૂ ૧) પ્રાંગણા કુંન્યાશાળા.—આજમ હેડમાસ્તર જીવણલાલબા-
 ઈએ રૂ ૧) મીઠાઈ.—બાળોદ. સ્કૂલ કમિટીના મેંબર સોની ગેકર કુંવર-
 જીએ મોતાના દીકરાને પરણાવ્યો તેની ખુશાલીમાં સ્કૂલના ડોકરાઓને

જમાડ્યા.—દીગશર. વડોદરાના વૈદ જોડાલાલ હરનાથ તર્કથી ૩ ૧) રાધ-
નપુરના મહેતાજી જગજીવન તર્કથી ૩ ૧) વડોદરાના વકીલ ધીરજલાલભાઈ
તર્કથી ૩ ૩) કુલ ૩ ૮) ધનામ.—ધાંધલપુર. પાળીવાદથી કાઠીના જન
આવતાં તેમના કામદાર કાળીદાસ ભુરા તથા છગન હરીચંદ તથા જગ-
જીવન પ્રયોતમ વિગેરે ૩ ૧) સાકર. રવાના તા. ૧૧-૩-૮૩ મુરાજકોટ.

કોટ.—મહેતાજી તથા જમીદારે યદને રૂબા મીઠાઈ.—ગૂજરવદી.
બજાણના આજમ કારભારી સાહેબ ૩૧) શાકર—વઢવાણ. મહેરબાન
ડાકોર સાહેબના જન્મ ગાંઠને દિવસે ૩૧૦) મીઠાઈ ૩૩) મીત તકત્તા વિ-
ગેરે તેમના માતૃશ્રી તર્કથી કુલ ૩૧૩) અને નંબર ૧ લાની ખાંચમાં ૩૧૦)
મીઠાઈ અને કુંચાશાળામાં ૩૨) મીઠાઈ તથા રમાલ એનિરેબલરાજ ગ-
ન્ધતી શવના ચીફ મેનેજર મહેરબાન રામાસાહેબ તર્કથી ૩૨) મહેરબાન
ડાકોર સાહેબના જન્મ ગાંઠને દીવસે તેમના માતૃશ્રી બાબઈ શ્રીમાજી રા-
જ્યા તર્કથી—રામપુરા. ૩૧ મીઠાઈ પટેલ ખીમાજી તર્કથી—ખાપોદરા.
૩૨) મીઠાઈ તથા રમાલ શ્રેષ્ઠ વધા રતનશીની ત્યાં જોકરાનો જન્મ યવાથી
તેના ખુશાલીમાં.—સાયલા. ૩૧૧) મીઠાઈ તથા રમાલ મહેરબાન પ્રાંતનો
સાહેબ પધારતાં દરબારશ્રી તર્કથી સરા. ૩૧) મીઠાઈ શા. લગજ હીર-
ણી તર્કથી.—મૂળી. ૩૨) મીઠાઈ મહેરબાન ડાકોર સાહેબ તર્કથી મ. રા.
ખા. ગોપાળજીભાઈએ રકુલને વિકટ કરી તારે.—બજાણ. ૩૧) મીઠાઈ
ચોપડીયો વિગેરે દરબારશ્રી તર્કથી વાર્ષિક વખત ૩૧) મીઠાઈ રા. હીમત-
લાલ જગજીવનદાસ તર્કથી.—અખીયાણાં. ગામ ખાતે રૂબા મીઠાઈ
આજમ કારભારી સાહેબ તર્કથી રૂબા રૂબ ગરીબ જોકરાએને.—સેદલા.
આજમ બજાણના કારભારી સાહેબ માણેકચંદભાઈ તર્કથી ૩૨-૧૫-૩.
—આદરીઆણા. વાર્ષિક પરીક્ષા વખત શા. મગનચંદ લક્ષ્મીચંદ તર્કથી
૩૧) મીઠાઈ.—વડગામ. વારસાક પરીક્ષા વખત મહાજન તર્કથી ૩૪)
મીઠાઈ તથા રમાલ.—કરમડ. તાલુકદાર રાણાશ્રી દાદુભા ખાપુબા તર્ક-
થી ૩૧) મીઠાઈ તા. કપડાના તાકા એ ૩૧) જતેજાશ્રી રતુભાઈ તર્કથી
૩૧) પરમાર રધાભાઈ તર્કથી ૩૧) ઠકર મોતીચંદ અમરશી ૩૧) ચાની
છગન ગણેશ.—લખતર. મહેરબાન ડાકોર સાહેબના રાણી સાહેબ બાઈ-
શ્રી રામબા તર્કથી ૩૨) જોકરાએને કેરી વહેમી.—વણા. રાણાશ્રી અ-

મીઠાઈ.—ગોંડલ. શ્રી દરબાર તર્ફથી. દરેકને રૂ ૨) મુજબ કુલ રૂ ૨૫) અને ખાંચ સ્કૂલમાં રૂ ૧૦) સાકર.—ભોવૈયા. બાડવા દરબાર તર્ફથી રૂ. ૧) સાકર. શા. રતનશી ડાહ્યા રૂ ૦૧ પાણી પાયું.—મુલતાનપુર. શેઠ શ્રી-ણાશા રૂ ૦૧ ગોળ.—ભાપાંવદર. ગોંડળના મહેરબાન રેવન્યુ કમિશનર સાહેબ રૂ ૨) પતાસાં. અને સંસ્કૃતયાજામાં રૂ ૧૧૧ પતાસાં.—જોડીયા. મહારાજ જામસાહેબ તર્ફથી રૂ ૫) પતાસાં. ઠ. નરશી હરખાણી રૂ ૫) પતાસાં. રવાના તા. ૨૫-૭-૮૩ મુ. નવાનગર.

ગણપતરામ અનુપરામ.

સ. રૂ. એ. ઈ. પ્રાં. હાલાર.

જા. નં. ૫૬૨.

સોરઠ પ્રાંત.

૧૬-૭-૮૩.

પોરબંદર.—મહેરબાન રાણા સાહેબ બાહાદુર તર્ફથી રૂ ૧૦) મદ્રાશી ફેટા તથા મીઠાઈ. મે. ડાકટર સાહેબ કેપ્પશર એલજી તર્ફથી રૂ ૧) સાકર.—માધવપુર. મુંબાઈના શેઠ હરિદાસ ખીમજી તર્ફથી રૂ ૬) ચોપડીયો. —જુનાગઢ. ખુદાવંત નવાબ સાહેબ તર્ફથી રૂ ૪૬) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ. અને ખાંચ સ્કૂલ નં. ૧ લામાં રૂ ૭) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ અને ખાંચ સ્કૂલ નં. ૨ જામાં રૂ ૭) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ પાઠયાજામાં રૂ ૫) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ અને ઉર્ફુસ્કૂલમાં રૂ ૪) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ. અને કુંભાયાજામાં રૂ ૨૫) ચોપડીયાં તથા મીઠાઈ.—ભેસાણા. પોલીસપટેલ જગજીવન પ્રાગજીએ રૂ ૦-૬-૦ મીઠાઈ.—વણથણી. રા. અનંતરાવ ન્યા-ળચંદ. રૂ ૧૦) રૂમાલ તથા મીઠાઈ.—બગસરા. રૂ ૧૮) આ. મે. સર્વે બાગદારો તર્ફથી રૂ ૩) પતાસાં રૂ ૧૧૧ સાકર રૂ ૧૦) મહેતાજીને પાધડીના. અને રૂ ૫) આસિમટ્ટને પાધડીના.—કુકાવાવ. રૂ ૧) શ્રી વાળ આલા બીમા.—ઢસા. દેશાઈ અંબાઈદાસ જીવાબાઈ રૂ ૦૧ સાકર.—વડેરા. સ્કૂલ કમિટી તર્ફથી રૂ ૦૧ સાકર.—જાફરાબાદ. મહેતાજી તથા આસિમટ્ટને રૂ ૨૫) જંજીરા સ્વસ્થાતના મે. આ. પો. એ. સાહેબ તર્ફથી અને સ્કૂલમાં રૂ ૧-૫-૧૦ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ અને રૂ ૨) શેઠ કમળશી પ્રેમજી તર્ફથી

સ્કાલરશીપ રૂ ૨) જાકારાબાદના પોલીસ સુપ્રિટેન્ડેન્ટ મી. દેવીદાસ જીવાબાઈ
 રૂ ૨૫ શેઠ. કમળશી પ્રેમજી તર્ફથી ચોપડીઓ. રૂ ૧) મીઠાઈ. રૂ ૨) મહે-
 રબાન રૂઘનાથરાવ વિનાયકે જાકારાબાદના મામલતદાર સહિબ. અને
 જીવણ માવજી રૂ ૩) જોકરાઓને ઉનાળામાં ત્રણ માસ સુધી પાણી પાવું.
 —જેતપુર. શેઠ. તળથી હરખચંદ રૂ ૪) મીઠાઈ, ડેકરવાના તલાટી શા.
 હેમા જીવા. રૂ ૧૧ મીઠાઈ દરબાર શ્રી વાળા દેશા બીમા. રૂ ૪) રૂમાલ
 તથા ચોપડીઓ. રૂ ૧) મીઠાઈ. રૂ ૨) મહેતાજીને ધોતીયાંના. — બીલખા.
 મહેરબાન દરબાર શ્રી કાલા દેવદાન. રૂ ૫) રૂમાલ તથા ચોપડીઓ. રૂ ૧)
 મીઠાઈ. રૂ ૨) મહેતાજીને ધોતીજોટો. મહેરબાન બીલખા બાગદારો તર્ફથી
 રૂ ૧૫) ચોપડીઓ તથા રૂમાલ. રૂ ૧) મીઠાઈ. રૂ ૧૦) મહેતાજીને બનાત.
 અને રૂ ૨) આસિસ્ટેન્ટને ધોતીયાં. (અધુરું)

પ્રાંત કચ્છ.

તા. ૨૮-૬-૮૩

ભૂજ નં ૧.—ચુસાંઈ બાણગરે પોતાના ચેલાને નિશાજે બેસાડી રૂ.
 ૨) પતાસાં વહેંચ્યા. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાઓજશ્રી જોગારજી બ.
 હાદૂર તર્ફથી રૂ ૩૦) ચોપડીઓ. અને—ભૂજ નં ૨. સારસ્વત ગુણચીત્રસે
 પોતાના જોકરાનું સગવળ ચવાની ખુશાલીમાં રૂ ૨૧ પતાસાં. અને વાર્ષિક
 પરીક્ષા વખતે મહારાઓજશ્રી મેં. જોગારજી બહાદૂર તર્ફથી રૂ ૨૧) પુસ્તકો
 શેઠ ગરલાવજી ઓધનજીના પુત્રને જનોઈ દીધી તેની ખુશાલીમાં રૂ ૪)
 મીઠાઈ. અને મોહામિદન સ્કૂલમાં હાજરે મનુયાય મીશાણીએ પોતાના
 જોકરાને કુરાન શરીફ પઝવા બેસાડ્યો તેની ખુશાલીમાં રૂ ૧૧ મીઠાઈ. રા.
 લઘુબાઈ માધવજીએ પોતાના પૌત્ર ભાગીનાથ રાજરામને નિશાજે બેસાડી
 રૂ ૫) પતાસાં. અને નંબર ૨ જાના મહેતાજી રા. દાદામીઆં હબીબજીએ
 પોતાના બાઈએ કુરાન શરીફ પુરો કર્યો તેની ખુશાલીને માટે રૂ ૨૧ સાટા
 અને રૂ ૧૧૧, ઉમ્તાદખીર મહમદ ચુલમહમદને પાઘડીના આખા મીયાંજી
 હાંસમ ખુશાબીએ પોતાના જોકરાએ કુરાન શરીફ પુરો કર્યો તે માટે રૂ ૧૧૧
 મીઠાઈ વહેંચી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રૂ ૨૦) નુ ઇનામ વહેંચ્યું.

ગુજરાત સાળાપત્રના લવાજમ વિગતેનાં નાણાંની પહેાચ.

તા. ૧ લી જાન્યુઆરી ૧૮૮૪ થી તા. ૩૦ મી ડિસેમ્બર સને ૧૮૮૪ સુધી.	સને ૧૮૮૩	સને ૧૮૮૪.
કોની તફતી.		
મ. લાડી મુખ્યકારભારી સાહેબ.	૦-૦-૦	૨-૬-૦
આ. તાલુકા મુકદ્દમાસ્તર (રાજકોટ).		૬-૧૨-૦
મ. નાંદોદ સ્ટેડીંગ ઓફીસના સેક્ટરી સાહેબ.		૧-૩-૦
મ. વલસાડ મ. જ. જીલ્લાબાંધની મુકલ.		૨-૬-૦
એ. ખેડા અંગ્રેજી મુકલ.		૦-૧૩-૦
મ. વલસાડ અંગ્રેજી મુકલ.		૧-૩-૦
આ. નવસારી. સ. ગૂ. ગાયકવાડી મુકલ.		૧-૩-૦
આ. મોરબી. તાલુકા મુકલ નંધી, સરપંડ, } આનંદપુર, સાપર.		૪-૧૨-૦
આ. વડવાણ સ્ટેસન મુકલ.		૧-૩-૦
આ. રણછોડલાલ ધરવરદાસ.		૧-૩-૦
આ. વાઘજીભાઈ વેલજી.		૧-૩-૦
મ. અમદાવાદ બ્રાંચ મુકલ. નં. ૧ના હેડમાસ્તર.		૧-૦-૦
મ. અંકેલેશ્વર. ક. એ. એ. વ. મુકલ.		૧-૩-૦
મ. ડીસા અંગ્રેજી મુકલના હે. મા.		૧-૩-૦
મ. રાદેર અંગ્રેજી મુકલ. ના. હે. મા.		૧-૩-૦
મ. રા. સા. આતાવાડ બ્રાં. ડે. એ. ઈ. સા.		૧૧૧-૧૧-૦
આ. દારકાંની નિયાળના મહેતાજી.		૧-૩-૦
મ. વડોદરા કેમ્પ. એ. વ. મુકલ. મા.		૧-૩-૦
મ. મોરબી. એ. વ. મુકલ. મા.		૧-૩-૦
મ. મહુવા. " " " "		૧-૩-૦
મ. નવસારી. ક. એ. એ. વ. મુકલ.		૧-૩-૦
મ. ભલેશ્વર પુસ્તકાલયના સેક્ટરી સાહેબ.		૧-૩-૦
મ. ભેરચ હાઈમુકલના હેડમા.		૧-૩-૦
મ. ગોંડલ અંગ્રેજી મુકલના હે. મા.		૧-૩-૦
આ. માણસા. સ. ગૂ. નિ. મે.		૧-૩-૦
આ. નયરામ મહદેવ.		૨-૬-૦
મ. રા. સા. રેવાકાંઠા. પં. ડે. એ. ઈ. સા.		૨૩૧-૦૦-૦
મ. વડવાણી સોટી મુકલના. હે. મા. સા.		૧-૩-૦
આ. પ્રાંગદરા અંગ્રેજી મુકલ.		૧-૩-૦
આ. નડીયાદ લાઇબ્રેરીના સે. સા.		૧-૩-૦
આ. લીમડી અંગ્રેજી મુકલના. હે. મા. સા.		૧-૩-૦
મ. રાજકોટ લાંબ પુસ્તકાલયના સેક્ટરી સાહેબ.		૧-૨-૦

મે. ગા. સા. ગોહીનનાડ પ્રાં ઉ. એ. ઈ. સા.
૧૧-૧૧-૬ પાલીયાણા રોડ.
૬-૬-૦ નળા રોડ.
૧-૩-૦ ઓરીસા.
૨૦-૨-૦ નોનગડ રોડ.

૪૪-૧૩-૬

૪૬-૧૩-૬

મે. રા. સા. હાનાર પ્રાં ઉ. એ. ઈ. સા.
૧-૦-૦ ઓરીસા
૨-૩-૦ માખાવડની ખાતગી મકૂન
૧૫૬-૩-૩ તામાની નિશાગના

૧૧૦-૬-૩

૧૧૦-૬-૩

મે. મીનીમોરા સ જ. છ. મકૂન.
મે. મિથપ્રા. એ. ઈ. સા.
મે. રા. મા. વડોરા રોડના એ. ઈ. સા.
મે. ના. હરકુનર ચેદાણીના કંયાશાખા
મે. રા. ખા. મગનભાઈની " "
મે. અમદાનાદ એ. મકૂન ના. ૨
મે. રા. ખા. ભાગનાથ મારાભાઈ
મે. રા. સા. અમદાનાદ ટેનીંગમેલિંગ
ના પ્રિન્સિપાલ સાં.

૧-૩-૦

૧-૩-૦

૧-૦-૦

૧-૦-૦

૧-૦-૦

૧-૦-૦

૧-૦-૦

આજમ સાદરા તાલુકા મૂલ.

૩૦-૦-૦

" હડર, " "

૨૬-૬-૦

મે. રા. મા. સુરત. ઉ. વિ. એ. ઈ. મા.

૧૧૧-૦-૦

મે. રા. સા. અમદાનાદ એડાના. એ. ઈ. મા. સા.

૧-૩-૦

આ. તાલુકામકૂન પાલણપૂર.

૧૦-૪-૦

આ. ધર્મપૂર ૬. એ. વ. મકૂલ

૧-૩-૦

આ. ધોડાસર તાલુકામકૂન.

૨-૩-૦

આ. મે. એડા. અને ભરૂચ વિ. એ. ઈ. મા.

૧-૩-૦

" વડોદરા રોડના એ. એ. ઈ. સા.

૧-૩-૦

મે. રા. મા. એડાનિભાગના એ. એ. ઈ. સા.

૧-૩-૦

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
SEPTEMBER.

પુસ્તક ૨૩ મું.

સપ્ટેમ્બર.

વર્ષ ૯ મો.

મતાજી બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ ન
કર ખંતે મન દોવની, અરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

ક્રિસ્ટોદાસપાલ. ... ૧૬૩
પ્રાચીન ભારત વર્ષનાં કાળ નિ-
ર્ણય યંત્રો... ૧૬૬
વાદે વરા ન કરવા નિષ્. ... ૨૦૬
પાક ન કરી લાવવા બાબત છો-
કરાને શિક્ષા યાવ કે નહિ! ૨૦૮
સરકારો જાહેર અખરો. ... ૨૧૨

Kristodas Pal 193
The Ancient Instruments of
India. For measuring Time. 199
Waste of money on caste-dinners, 206
Punishing Boys for not pre-
paring their Lessons at home, 208
Departmental Notices 212

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

માર્ગાની દરેલીમધ્યે પુનાઈટ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રણજીડલાલ ગંગારાજે છાપી પ્રગટ કર્યું

મૂલ્ય

{ ૩૧) વરસનો અંગ્રાઉથીજ, }
{ ૩૦) ૧૦૦૬ એક અંકના }
૧૦૦૬.

ટપાલ ખર્ચ
ગાફ.

ગુજરાતશાલપત્ર.

પુસ્તક ૨૩ મું.

સપ્ટેમ્બર.

સન ૧૮૮૪.

અંક ૯ મો.

ક્રિસ્ટોદાસપાલ.

કોણ જાણે, ઇશ્વરની શી કૃપા છે કે ભરતખંડના રત્નપુત્રો જે મૂ-
ળે જ ગણ્યાગાંધ્યા અને બાળે ઉત્પન્ન થાય છે, તેને હાલ થોડા વખતમાં
ટપોટપ ઉપાડી લેવા માંડ્યા છે. દયાનંદ સરસ્વતિની મરણપત્રિકા અમે
પૂરી નહોતા લખી રહ્યા એટલામાં તો કેશવચંદ્રના સ્વર્ગારોહણના બહુ-
કારા વાગવા માંડ્યા, અને તે થોડીજ મુદતમાં ખરા પડ્યા. આ ધર્મવીર
કેશવચંદ્રનો શોક હજી કાંઈ પણ વિસારે પડ્યો નથી એટલામાંજ આ અ-
ભાગી ભરતખંડને એક બીજો કારી ધા લાગ્યો છે. દશી વર્ષમાનપુત્રોનો
પિતા, તેને હાલની પ્રતિષ્ઠિત અને સખળ સ્થિતિમાં આણનાર, સર્વે દેશો
અધિપતિઓનો રાજ્યપ્રકરણી અર્ચામાં અગ્રણી તથા ગુરુ, અને જેનું
જીવસા બંધુ પણ વિચારશીલ લખાણ વાંચવાને ગવનર જનરલો પણ
આકાંક્ષિત રહેતા હતા, તથા જેની ઉપર વખતે રાજકોળમાં તે
આધાર પણ રાખતાં, એવા જે બંગાળના હિંદુપેટ્રિયટ પત્રનો અધિપતિ
આનંદજી શ્રી ક્રિસ્ટોદાસપાલ તે ગયા જુલાઈ માસની ૨૪ મી તારીખે
દેવલોક ગયો છે. એ મધુપ્રમેહના રોગથી કેટલાક વખતથી પીડાતો હતો,
અને પાછલા અઠવાડીયામાં એને કાંઈ ફેર મડવાના સમાચાર ફરીવળવાથી
આખો ભરતખંડ રાજીયો ખતાવવા લાગ્યો હતો એટલામાંજ કુટ દેવે તે
મને સદાના નાઉમેદ કરી માંડ્યા છે. અરે, અરે હિંદુ પોતાનો એક અમૂલો

પેટ્રિયટ (દેશાનુરાગી વીર) યશસ્વી હિંદુ પેટ્રિયટના આ યશસ્વી અધિપતિના મરણથી ખોબોછે, અને તે જાણી કેળવાએલાં વર્ગમાં જે ચોતરૂં અકશોચી ફેલાઈ રહેલી છે તે કેવળ વાજખીજ છે. ક્રિસ્ટોદાસપાલના જવાથી રાજ્યવર્ગમાં બાર પંડે એવાં લખનાર કોઈ રહ્યો નથી.

આ સ્વર્ગવાસી પ્રશ્ને પોતાનું સઘળું આયુષ્ય દેશ સેવામાં જ અર્પણ કર્યું હતું. ક્રિસ્ટોદાસે થાળા જોડ્યા પછી તુર્તજ ઘણા લોકની પેટે નોકરી ન ચાલતાં વર્તમાનપત્રોમાં ઇંગ્રેજ લખવા માંડ્યું, અને થોડા વખતમાં જ હિંદુ પેટ્રિયટ જે એ ચાર વર્ષથી કલકત્તામાં નીકળ્યું હતું તેનું એને અધિપતિપણું મળ્યું, અને તે એણે ૨૫ વર્ષ સુધી—એટલે પોતાની આખર ઘડી સુધી—એવી એક નિષ્ઠા તથા અસાધારણ કાબેલિયતથી ચલાવ્યું કે એ પત્રની આખર અપાઠાબંધ દેશીતેમજ ઇંગ્રેજ લોકોમાં દિનપરદિન વધવા લાગી, અને પંચેતે ક્રિસ્ટોદાસનો અમુક રાજ્યપ્રકરણી ખાખત ઉપર શા અભિપ્રાય છે તે જાણવાને (ઉપરે કહ્યું તે પ્રમાણે) ગવર્નરજનરલો પણ ઉત્ક્રાંતિત રહેવા માંડ્યા. આથી વર્તમાનપત્રોના સમસ્ત વર્ગને પણ ફાયદો થયો. ક્રિસ્ટોદાસનો લખાણ ઇંગ્રેજોને કંટુષ કરવું પડ્યું કે દેશીઓમાં પણ કોઈ કોઈ લખનાર રાંડાલાં, વિચારવંત, અને લેક્ચર આપવા યોગ્ય હોયછે, અને તેજ વખતથી દેશી વર્તમાનપત્રોના અભિપ્રાય ઉપર સંસ્કારે થોડું ઘણું પણ ધ્યાન આપવા માંડ્યું છે. આ પચોથ વર્ષના લાંબા અધિપતિપણામાં ક્રિસ્ટોદાસપાલે જે જે પ્રજાહિત કામો ઉપર પોતાની કલમ ચલાવી તેનાં નામજ ગણાવવા માંડીએ, તોપણ એક મોટી ચોપડી બરાબ, અને તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી કેમકે સાર્વજનિક કામોની ચર્ચા તથા ચિંતન એજ એનું કામ અથવા ધંધો હતો. હાલને સમે આપણા દેશમાં અધિપતિનું કામ (અલખત તે એક નિષ્ઠાથી યથાયોગ્ય બજા શકે તોજ) સર્વેથી વધારે પારમાર્થિક છે. અધિપતિએ, અંધકારો, તથા શિક્ષામુદ્રા, એ આ કાળના પૂજ્ય આલ્મણ છે, અને જ્યારે એ આલ્મણા પૂર્વત પોતાના કર્મમાં પરિપૂર્ણ કુશળ તથા સર્વ માન્ય થશે, ત્યારેજ આ દેશનું નિવન પાહું સતેજ અને પ્રતાપી થશે એમ અમારું સમજવું છે.

પેટ્રિયટ સરખા રોહંદાપત્રનું અધિપતિપણું ચલાવતા યકાં પણ ક્રિ-
સ્ટોદાસપાલને બીજાં લોકોપયોગી કામને માટે જોઈતો વખત મળતો. દશી-
ઓના હક સંબાળવાને સાર, અંગાણામાં જે બિટિયઈડિયા આસોસિએશનના
મંડળી છે તેના સેક્રેટરીનું કામ પણ ઘણાં વર્ષ સુધી એ ગૃહસ્થનાજ હા-
થમાં હતું, અને વાંચનારને યાદ કરાવવાની જરૂર નથી કે જે કોઈ સભા
કામ કરવામાં અવગણ હોય છે તો તેનો લગભગ બધો ખાતો ઉઠાવનાર સેક્રે-
ટરીજ હોય છે, અથવા બીજા શબ્દમાં કહીએ તો કોઈપણ સભાનું આંચલ્ય
કેવળ તેના સેક્રેટરી ઉપરજ આધાર રાખે છે. ક્રિસ્ટોદાસપાલ જેવા ઉત્સા-
હી અને ઉદ્યોગી સેક્રેટરીનાં અમલમાં આ સભાએ અંગાણાનાજ નહિ પણ
આખા ભરતખંડના હિતના કેટલાંક કામો આદર્યાં તથા તેને ફતેહના સાંધે
પાર પણ ઉતાર્યાં.

કલકત્તાની મ્યુનિસિપાલિટીના એક સભાસદનું કામ ૨૦ વર્ષ સુધી
કર્ણ હતું, અને ત્યાં માધું ધૂણાવવાજ આ પુરખ જઈ બેસતો હશે એમ
તો હોયજ નહિ. ક્રિસ્ટોદાસપાલ જ્યાં જાય ત્યાં પ્રજાહક ને પોતાની ફરજ
કદી પણ ભૂલતો નહિ.

આવા *ગુણ જોઈ અંગાણાની ધારા બાંધનારી સભાના મે-
મ્બર દાખલ એની નીમણુક યઈ અને ત્યાં પણ દર વર્ષ સુધી
લાગલાગટ એણે પોતાની ફરજો બજાવી. છેવટે લાર્ડરિપન સાહે-
બે પોતાની ખાસ સર્વોપરી હિંદુસ્તાનને માટે ધારા બાંધનારી સભામાં
એક મેમ્બર દાખલ કોઈને પોતા તફ્ફી બંલામણ કરવાનું અંગાણાના
જમીનદારોને કહ્યું ત્યારે તેમણે સર્વાનુમતે આ હિંદુ પેટ્રિયટના અધિપતિ
ક્રિસ્ટોદાસપાલનેજ પસંદ કર્યા. ત્યાં જઈ પ્રજાહકની એ કેવી હિમાયત કરતો
હતો તથા એના અભિપ્રાયને માટે સઘળા કેટલું માન ધરાવતા હતા, તેનો
તાજો દાખલો ઇલ્યુઈબિલની તકરારો વેળા જોઈએ તેવા મળ્યો હતો.

* સરકારે રાજ્ય યઈ (હાલ કાંઈ સાધારણ યઈ ખડેલો) રાવબ-
હાદુરનો અને પછીથી સા. એસ. આઈ. નો ખિતાબ આપ્યો હતો, પણ
આવા મહાપુરુષના ચરિત્રમાં એ કાંઈ અમને વિશ્વ બનાવ ન લાગ્યાથી
અંગ્રેજીમાંજ તે સૂચવવો ફરજી લાગે છે.

આ પ્રતાપી બારતભૂપણ *પ્રજાહકનોજ હમેશાં હિમાયતી છતાં, તેની શૈલી એવી હતી કે તેથી રાજ્યને પ્રજા સઘળાં એની ઉપર ખૂંચજ થતાં. પચોથ વર્ષના અધિપતિપણમાં એને સરકારના કામકાજની સામા દીકા કરવાનાં હજારો પ્રસંગ આવી જવાજ બોધાએ, અને તે આવી ગયા, તોપણ તે કદી પણ સરકારને અપ્રિય થઈ પડ્યો નહોતો. આ ઉપરથી 'એમ ન સમજશો કે તે/માં રાખીને બાવનારો દેશ. એ તો સદા સર્વદા પ્રજાપક્ષનો સ્પષ્ટવક્તાજ હિમાયતી હતો. પણ એ પ્રજાપક્ષ એવામા અવિચારી, ઉન્મત્ત, કે ઉગ્રાંગો નહોતો. એ કેટલાક ખોટાં દેશાભિમાની પુરુષોની પેઠે ઇંગ્રેજ અને ઇંગ્રેજી રાજ્યને વખોડ્યુંજ એમાં કાંઈપણ દેવને લાભ નથી એ પાકુ સમજતો હતો.

એ જેવો દેશભક્ત તેવોજ રાજ્યભક્ત હતો. એ જે ભક્તિ ખરા અંત કરણની હોવાથી એના સઘળા લખાણમાં સ્વાભાવિક રીતેજ તે દેખાઈ આવતી, અને તેથી સરકારી કામકાજની સામા પ્રમંગોપાત ગમે એવી એ કરડી અને તીખી ટીકાઓ કરતો, તોપણ સરકારને એમજ લાગતું કે એ રાજ્યના લાભને માટેજ નાલે છે. તેમજ એ વગરે પાથે વગર વિચારે કાંઈટીકા કરતો નહિ. એની તોનનચકિત બહુ સારી હતી, અને તેથી દરેક પ્રસંગે અમુક કામ દેવને ખરેખર લાભકારી છે કે નહિ તે ખરાખર યોધો કાઢતો, અને એ પ્રમાણે વિચાર કર્યા પછીજ પોતાની કલમ છૂટથી ચલાવતો. આવું લખાણ પ્રતિપક્ષાએને પણ વિચારશીલ અને લક્ષ્ય આપવા યોગ્ય લાગે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી, અને તેમજ છેવટે થયું. ગંવરનર ને ગવરનર જનરલ પર્વેત સઘળા અમલદારો અમુક કાદો કે કામ કરતી વેળા ક્રિશ્નોદાસપાલનો એ બામત યા વિચાર હશે તે જાણવાને આવડે રહેતા. હિંદુ પેરિયટથીજ ઇંગ્રેજો દેશી વર્તમાનપત્રો વાચવા તર્ફ દોરવા,

અંગાળામાં જે જમીનદારો અને એડુતો ગ્રગડો ચાલેછે તેમાં એ સદા જમીનદારોનોજ પક્ષ કરતો અને એનો પક્ષ જમીનદારોના લાભમાં બહુ જમરો થઈ પડ્યો હતો એ વાત ખરી, પણ તે ઉપરથીજ એ શ્રીમંતનો પક્ષ કરનાર હતો એમ કાંઈ કદી થકાવ નહિ. એ આર્યિય નિયમમાં મોટા મોટા વિદ્વાનોના મત જુદા જુદા છે અને તેમ એને પણ જમીનદારોનો પક્ષ વાજખી લાગ્યો હોય.

અને હાલ પણ એના જેવું ઇંગ્લેન્ડમાં કોઈપણ દેશી વર્તમાનપત્ર વેચાતું નહિ હશે.

આ પરાક્રમ કાંઈ નાનું મૂનું નથી. દેશીઓ તેરાજ્યપ્રકરણમાં વળી શું સમજે, શું લખી શકે, કે શા વિચાર બાંધી શકે, એમ જો વેળા છે. એન્ડ્રી સમજતા હતા, તે વેળા તેને પોતાનું લખાણ વાંચતાજ નહિ પણ તે તદ્દ માન ધરાવતા કરવા, એ ક્રિસ્ટોદાસપાલના ખરા બંધુતરની અન્ન કૃતકૃતતા સમજાવે છાછએ, અને એથી દેશી વર્તમાનપત્રો સમગ્રતે ધણો ફાવેલો થયો છે. દેશીઓ તદ્દથી આવા રસમય પણ શાણા લખાણની આજકાલ ઘણી જરૂર છે. વગર વિચારે બકબક કરવાથી દેશી છાપાનો ભારભાજ પડતો નથી અને એકવાર રાજદ્રોહીમાં ગણાઈ ગયા પછી તે ગમે એવું રાજ્યને લાભકારી લખાણ કરે છે તોપણ સરકાર તેને કાને ધરતી નથી. હાલની સ્થિતિમાં આપણને આ કેમ પરવડે? આપણે તો ઘણા ઘણા પ્રકારનાં ઘણી ઘણી દાદો સરકારની પાસે માગવાની છે અને તેથી તે સાંભળે એજ પહેલું મોટું પગથીયું હાલ આપણે ચડવાનું છે.

બેથક ક્રિસ્ટોદાસપાલના મરણથી તેના જગો ખાલીજ છે હાલ એવા પુરૂષ એકાએક બીજાને નીકળે એમ સંભવતું નથી, અને તેથી જ ભરતખંડનો એક આ પ્રસંગે ઘણો જડો છે. બંગાળભૂમિને સ્વીરૂપે કાળી ચાદર ઓઢી અકસોસમાં ગરક થએલી પારસી પંચે એક રસિક ચિત્રમાં આજેખી છે, પણ અમે તો કહીએ છીએ કે આ ક્રિસ્ટોદાસપાલના મરણથી આખી ભરતખંડ હાથ મારી જડી મૂછામાં પડી છે. હાલ હવે દેશીની દાદ સરકારનું ચિત્ત હરી તેના લક્ષમાં ઉતારે એવા સફળ લખક કોઈ નથી. પણ ઇન્દ્રચંદ્રા, ઇન્દ્ર દીનદાસજી છે અને તે દુઃખમાંથી પણ મુખ્ય નીપજતવી શકે છે. તેનોજ ભરતખંડે ભરોસો રાખવો જોઈએ.

ક્રિસ્ટોદાસપાલના એકાજ મૃત્યુથી (આ વેળા એના ઉમર માત્ર ૪૫ વર્ષનીજ હતી) હાલ જે દેશમાં એક સચ્ચાં ઉડી છે તેનું જો વધારિયત નિરાકરણ થાય અને તે ઉપર દેશી વિદ્વાનો લક્ષ આપે, તો અરે દુઃખમાંથી ઇન્દ્ર મુખ્ય નીપજવા જેવુંજ થાય એમ છે. હાલ સચ્ચાં એ ઉબી થઈ છે કે દેશી વિદ્વાનો શા માટે વૃદ્ધાવસ્થાને પહોંચતા નથી. યુરોપમાં જોઈએ

છઠ્ઠાએ તો ગ્નાડમોન, બિસ્માર્ક, વિલિયમ વગેરે યુદ્ધાએ હેસી હેસી વર્ણના થયા છતાં પણ રાજકાજનો બાર ઉઠાવનામાં જેવાને તેવાજ જબરદસ્ત માનમ પડે છે તેઓ આખીજ આખીજ વર્ષ યથા મનની રજા મહેનતમાં રાતદહાડો ગુંથાએના છતાં હજી તેમની કામ કરવાની શક્તિ જીલ્લું ઘર્ષ નથી. પણ એથી ઉલટું આપણામાં તો જે વિદ્વાનો રાજકાજ કે દેશ સુધારાના માનસિક કામમાં રાતદહાડો મંડ્યા રહે છે તે યોગજ વખતમાં ધસાઈ જઈ આખીજ પચાસ વર્ષની ઉંમરે તો આતતાજ ધાપે છે. હા દશકામાં બગાળા ખાતે આના કેટલાક નામાકિત પુરૂષો ॥ મરણ નીપજવાથી ગ્નાડાનિક રોતિજ ત્યાના અને તેનું માલખી આ તરૂંના પણ સંઘળા વર્ષમાનપત્રો હાત ચોકીને પૂના લાગ્યા છે કે આમ થવાનું કારણ શું ? એના જવાબમાં વિવિધ અભિપ્રાયો નીકળતા માગ્યા છે, અને બારે ચર્ચા ઉઠી પહી છે. કોઈ કહે છે કે આવા અકાળ મૃત્યુઓ નીપજવાનું કારણ વિદ્યાબ્યાસનો અપૂર્વ યમ, કોઈ કહે છે કે બાળનગ્નાદિ નહારી રિત્તિઓ, કોઈ કહે છે કે કસરત અને પૌષ્ટિક ખોરાકની ખામી, કોઈ કહે છે કે સુધરેલા દર્શીને ક્ષણ પણ નરે એવો ધગમસાર અને નાતજાતના બધન, અને કોઈ કહે છે કે તિવ્ર લાગણીનાગા પુરૂષોને તિરેકારમય પરંતંતતામાં પાતાની જિંદગી ગુજારવી પડે છે એજ, આના અકાળ મૃત્યુઓનું મરણ છે. આ બધામાં કાંઈક સત્ય બેશક રહેલું છે ખરૂં, પણ એમાંના યથાખરો કારણોનો ઘણા મગધી દેશમાં ચાલ્યા આવે છે તેથી હાત જે આ વિદ્યા બનાવ નેવામાં આવે છે તેનું કાંઈ નિશ્ચય મરણ દેલું નોંધએ.

આ ચર્ચા મદુ મોગી છે અને તે વિરે અજ અને વિગતારથી નો લવા માફતા નથી, પણ આશા રાખીએ છઠ્ઠાએ કે દેશાનુરાગી વિદ્વાનો આ મહા ઉપયોગી માર્ગજનિક નિવનું યથાર્થતાથી તોનન કરી એ રોગને મૂળમાંથીજ હામગના કાઢી ઉપાયો દર્શાવશે. હાત તો આપણા દેશમાં ધાપે છે શું કે વિદ્યા, અનુભવ, અને વા એ ત્રણેથી બરાબર પરિપક્વ ઘર્ષદેશ સેવા ખરેખરી બજાવી શકનાનો વખત આતે, તે વેળા તો આપણા વિદ્વાન ને ઉત્સાહી દેશજનોને મરીરના ધસાગથી આ કુનિયા ઊડીને આવાજ જવાનો વખત આવી પહોંચે છે. આખીજ પચાસની ઉંમરે

જે પુરોષમાં મહાભારત ગંભીરે કામો. આરંભવાનોજ યોગ્ય સમય ગણાય છે તે આપણા દેશમાં આજકાલ મરવાનોજ સમય બહુધા થઈ પડ્યો છે !

પ્રાચીન ભારત વર્ષનાં કાલ નિર્ણય યંત્રો.

લખનાર—શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર.

અમે, પ્રાચીન ભારતવર્ષનાં શિલ્પ વિષય લખનામાં પ્રવૃત્ત થયાછીએ. તેમાં કાલ જ્ઞાન-સાધન શિલ્પ અમારી પ્રથમ આલોચનો વિષય છે. પૃથ્વી સૂર્યને વેદિત કરીને રાત દિવસ ઉત્પન્ન કરે છે. દિવસના પછી રાત, રાતના પછી દીવસ એ પ્રમાણે પુનઃ પુનઃ ફરીને આવે છે. તે લઘને પંખવાડીયું માસ, વર્ષ. શે વર્ષ, યુગ વગેરેની કલ્પના કરી છે, એ સધળા સ્થુલ કાળ છે. એવી રીતનો સૂક્ષ્મકાળ પણ આદિમ માનવની કલ્પનાનો વિષય થયો હતો તે સ્પષ્ટ સાબિત થાય છે. યામ, અર્ધયામ, મુહૂર્ત, દંડ, દંડાર્ધપલ, અનુપલ, વિપલ, ભુટિ વગેરે પ્રાચીન પ્રાચીન શબ્દો એની સાક્ષી છે.

દંડ, દંડાર્ધ વગેરે સૂક્ષ્મકાળ આજનો કાલિક, અથવા પ્રાચીન કાલિક માણસોને પ્રયોજનીય છે. મનમાં લાંબશા ના કે પ્રથમ કાળના માણસોને એટલા સૂક્ષ્મ કાલની જરૂર નહોતી. સૂક્ષ્મ કાલની જરૂરતે હતી તેથી તેને જાણવાના શબ્દ-રાશિ પેદા થયા. જ્યારે જોવામાં આવે છે કે પ્રાચીન કાલમાં પણ સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મ કાળના વ્યવહારની જરૂર હતી અને તેના ષોધક શબ્દ હતા, ત્યારે જરૂર સ્વીકાર કરવું જોઈએ કે તે તે કાળ નિર્ણય કરવાનો કોઈ જાતનો ઉપાય હતો. વૈદિક કાલની યંત્રવિદ્યા પર્વા લોચના કર્યાથી તે તે સૂક્ષ્મ કાલ વ્યવહાર-સત્તાનો નિર્ણય થાય છે. એટલા માટે સૂક્ષ્મ કાળનો વ્યવહાર અને તેના નિર્ણયોપાયે અપણા પૂર્વ પુરુષોના જાણવામાં હતા.

જોધ કર્યાથી જાણવામાં આવે છે કે, અતિ પ્રાચીન કાળમાં સૂક્ષ્મ તથા અંડ કાલો સ્વાભાવિકે બનાવથી નિર્ણય કરતા. શબ્દોઆરણ, થોલ-પ્રધાત્ર, મનુષ્ય-દેહનું રંજત ફરવું, સૂર્યની છાયા, આંખની પલકો ઇત્યાદિ.

એવી રીતે પ્રત્યેક રાત્રિ-દિવસ નિખમિત નૈસર્ગિક પ્રક્રિયા આદર્શ કરીને બનાવના પ્રક્રિયાનો અવિભાજ્ય થયો છે. છાયા-યંત્ર (સનડાયલ) ધનુર્વંત્ર,

અક્યંત્ર, તોય યંત્ર (પાણીનું/ઘડીઆલ તથા તામી ઘડી) મધુર, નર અને વાનરાકૃતિ યંત્ર વગેરે વિવિધ કાલસાન-સાધન યંત્રનો આધિભાવ થયો. છેલ્લે તેના પછી પારો અને જલ-ઘટિત ગરમી વરસાદાદિ પરિમાણક યંત્ર (થર્મોમેટર અને પ્યારો મેટર) યંત્ર બન્યા એ સર્વ વિશ્વાસ્ય પ્રમાણ અને નિર્માણ-કૌશલ્ય વગેરે હવે પછી અંતર્વામાં આવશે. શબ્દોચ્ચારણ, શ્વાસ પ્રશ્વાસ, નાડીની ગતિ, નેત્રોન્મેષ વગેરે નિયમિત નૈમર્ગિક અનાવના બે-યાથી કાળ નિર્ણય થતો હતો-અથ્થે તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે.

શબ્દોચ્ચારણ—શબ્દોચ્ચારણ દ્વારા કેવી રીતે અંડ કાળનો નિર્ણય થતો હતો તે દેખાડવામાં આવે છે.

કંઠથી વર્ણ ઉચ્ચારવામાં જે સ્વરની જરૂર જણાય છે તે સ્વરને વિ-ચ્છેદન કરીને તેના દરએક સમ મૂકમાંથેને માત્રા કહે છે; હંદ ગાંધાના જેવા તેના એક, એ તથા તેનાથી વધારે એકઠા કરીને જે જે વિશ્વેષ વિશ્વેષ તાત્ત્વા ઉત્પન્ન થાય છે, તેના વિશ્વેષ વિશ્વેષ નામ -હ્રસ્વ, દીર્ઘ અને પ્લુત કહેવાય છે એ -હ્રસ્વ દીર્ઘ પ્લુત કાળ-ઘટિત નિયમથી ઉત્પન્ન થાય છે એ જિમ્મ, નીચ, વિભિન્ન ગ્વરમાં આ બદ્ધ થયાથી ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને સ્વરિત નામથી વપરાય છે. પ્રાચીન કાળના ત્રયિમ્બો બ્યારે વર્ણોચ્ચારણ સંબંધમાં એવા નિયમ બાંધ્યો, ત્યારે તેઓએ જોયું કે સમસ્ત દિવા રાત્રમાં ૨૧૬૦૦૦ એનાથી વધારે ગુરૂવર્ણ ઉચ્ચારિત થઈ શકતા નથી. એક ગુરૂ વર્ણમાં એ માત્રા રહે છે, તેથી સમસ્ત રાત્ર દિવસમાં ૪૩૨૦૦૦ માત્રાત્મક મૂલ્ય અંડ કાળ છે. ત્યાર પછી તેઓએ એ પણ અવધારિત કર્યું કે, એક રાત્ર દિવસનો ૪૩૨૦૦૦ અંશનો એક અંક એક માત્રા છે. બ્યારે એવું કાળ-સાન અને એવી જાતના વર્ણોચ્ચાર નિર્ણિત થયા ત્યારેજ તેને બાળ કરીને તદનુગત દંડ દંડાર્ધ વગેરે કાલ-નિશ્ચાયક વર્ણોચ્ચારણની વિધિ બાંધી.

૧. દશ ગુર્વક્ષ રોચાયઃ કાલઃ પ્રાણઃ પઢાત્મકઃ ।

૨. તૈઃ પલં સ્થાન્ તતઃ પટયા દંડ કન્યાગિર્ધાયતે ॥

૩. એનો અર્થ આ છેકે દશ ગુરૂ અક્ષર ઠીક ઉચ્ચારણ કરવામાં જે સમય લાગે છે તેનું નામ પ્રાણ છે. છ પ્રાણમાં ૬ પલ. તેના ૬૦ પલમાં ૧ દંડ અને એવા ૬૦ દંડમાં એક રાત્ર દિવસ થાય છે.

એવી રીતે અતિ પ્રાચીન કાળના લોકો અક્ષર ઉચ્ચારણ કરીને દંડ, પદ્મ, દંડાદિ વગેરે સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મ અંડ કાઢનો વ્યવહાર કરતા હતા. જનાથી અક્ષર ઠીક થાય અર્થાત સમ રાત્રિન્દિવાર એકે રોજ દિવસનો ૨૧૬૦૦૦ ગુરૂ વર્ણ તથા ૪૩૨૦૦૦ લઘુ વર્ણનો ઉચ્ચારણ સમાપ્ત થાય છે, એવી રીતના શિક્ષા અને અભ્યાસ કરતા હતા. શિક્ષા અને અભ્યાસના બલેથી તેઓ અક્ષર ઉચ્ચારણ કરીને સહેલાઈથી સૂક્ષ્મ કાળોને જાણતા હતાં પૂર્વે એવી અણીના શિક્ષિત લોક બહુ હતા ત્યાર પછીના વખતમાં એ કાળ નિર્ણાત્મક વર્ણ-ધટિત એક શ્લોક તૈયાર કર્યા હતા, તે અદ્યાપિ મુખી પ્રચારિત છે તેનું નામ “પદ્મ બણવાનો શ્લોક છે,” જેમકે,—

માકાન્તે પક્ષ્યાન્તે પર્યા કાશે દેશે સ્વાપ્સીઃ ।

કાન્તં વત્કમ્ પૂર્ણં ચંદ્રં મત્વા રાત્રૌ ચેત્ ક્ષત્કામઃ

પ્રાટં પ્રાટં એતત્તો રાહુઃ કૂરઃ પ્રાણાત્ ।

તસ્માદ્વાન્તે હમ્યે સ્યાન્તે દ્યેયે કાન્તે કર્તવ્યા ॥

આ શ્લોક એક વારે ૬૦ ગુરૂ અક્ષરથી રચેલો છે નિયમસર એક વેળા આ શ્લોકને વાંચ્યાથી એક પલ સમય થશે ઘણાકો કહી શકશે કે ઉપલો શ્લોક એકવાર વાંચ્યાથી જે એક પલ થશે અને ૬૦ વાર વાંચ્યાથી જે એક દેડ થશે એ ઠીક પણ થઈ શકશે નહિ. ત્યારે એ સ્થૂંલ સમજણ પડે છે માત્ર અમે તેમાં ઉત્તર આપીએ છીએ કે નહિ—શુદ્ધ સ્થૂંલ સમજણ નથી એમાં સૂક્ષ્મ પણ સમજાય છે અંર, કારણ એના ઉચ્ચારણનો જેવા નિયમ જોવામાં આવે છે કે તેમાં કમ બ્યાદા થવાની સંભાવના નથી. ઇચ્છા કરીને જલદીથી અથવા ઇચ્છાથી વિલંબિત વંચાઈ શકાવું નથી. પાક માત્રનો નિયમ છે અદ્યત, અવિલંબિત, અવિરુદ્ધ, અતિ વિરુદ્ધ અલ્પ પ્રાણ ઇત્યાદિ ઘણીક જાતના નિયમ હિંદુઓના વણાચ્ચારણમાં અનુગત છે તે સઘળા નિયમના રક્ષા કરીને વાંચ્યાથી, વિશેષતઃ તેવી રીતના શિખેલા અને જાણનારા માણસો અતિ સાવધાનથી વાંચ્યાથી તેમાં કંઈ ફરક પડતો નથી અમે અશિક્ષિત છીએ તથાપિ અમે પરીક્ષા કરીને જોયું છે કે, ઘણુંઅંર ઠીક થાય છે.

૨૪ મીનીટમાં ૧ દંડ અને ૨૮ સેકન્ડમાં એક પલ થાય છે. ઉપલો સ્લોક ૬૦ ગુરુવર્ણથી કરેલા સ્લોક બોલવાને ૧ પલ અથવા ૨૪ મેકન્ડ થાય છે અને, અભ્યાસ નથી અને અને વૈદિકોના પ્રમાણે વર્ણોચ્ચારણ વિષયથી શિખેલા નથી, તથાપિ અમિ ઘડીઆળ લઈને પાઠ કરીને જોયું છે, એ સ્લોક આપત્તિ કરવામાં જે મેકન્ડનો વધારે, તક્ષવત્ થયો નથી.

ભારતવર્ષ વાસી પુરાતન મનુષ્યો યંત્રાદિ શાધવાની પહેલા એવી રીતે વર્ણોચ્ચારણ દ્વારા સૂક્ષ્મકાળ નિર્ણય કરતા હતા. એમાં અસુવિધા ઘણું થતું. એક માણસ કામ કરતો તો બીજો માણસ ત્યાં હાજર થઈને અનન્ય મનથી વર્ણોચ્ચાર કરતો રહેતો હતો.

વર્ણોચ્ચાર દ્વારા કાલ-નિર્ણયની રીતિ લખવામાં આવી હવે શ્વાસ (શ્વાસ, નેત્ર-નિમેષ અને નાડીની ગતિ અનુસાર જે કાલ નિર્ણય થતું હતું તેનું ધ્યાન કરવામાં આવે છે.

નાસાર્થવના જે છેદ હોય છે શ્વાસપતન એ જે છેદથી થાય છે ખેરા, પરંતુ યુગપત્ અને છિદ્રમાંથી સમાન રીતે શ્વાસ નિકળતો નથી. આદિમ માનવોએ જોયું કે જાગ્રત સપ્ત, દિવસે, રાતે સર્વ વળતે અને સર્વ હાલતમાં શ્વાસ નિકળે છે. માણસ જો અમ કસરત વગેરે શ્વાસ-ક્રિયાના ઉત્તક કોઈ કામ ન કરવામાં આવે, સ્થિર ભાવથી રહેવામાં આવે તો દરએક શ્વાસ નિકળવાનો વ્યવધાન કાળ સરખો રહે છે. અને એ પણ તેઓએ અનુભવ કરીને જોયું છે કે, એકનારે ઉભય નાસારંધ્રથી શ્વાસ નિકળે નહિ. એક બંધ રહે, અને એકમાંથી શ્વાસ બાહર નિકળે તે પરિવર્તિત થાય, બીજી ક્રિયાવાન થાય છે. એ જે સ્વાભાવિક બનાવથી તેઓ જુદા જુદા બે, અસાધારણ રૂપ આહરણ કયો હતો. સર્વ હાલતમાં અને સર્વ કાળમાં શ્વાસપતનની અવિચ્છિન્નતા એનાથી એક રીતનો કાળ નિર્ણય થાય છે, અને નાસારંધ્રના પરિવર્તન અનુસાર બીજી એક રીતનો કાળ નિર્ણય થાય છે. નાસારંધ્રના ફેરફારથી જે કાળ નિર્ણય થાય છે તે એક સ્થૂલ કાળ થાય છે. આ સ્થૂલ કાળ કેટલા કાળના સૂક્ષ્મતમ અંશની-સમપ્રિ છે. જેમ કે દંડ અને મુહુર્વાદિ.

શ્વાસ-પતનનો દ્વાર પરિવર્તન—વિધાતાનું કેવું અનિર્વચનાય વિધાન છે એ દ્વાર પરિવર્તન પણ નિયમિત રૂપથી થાય છે, કદાચિત્ નિયમમાં

ભંગ થતો નથી. પૂરા કાળનો લોભો તેનો શોધ કરીને જોયું કે એક મુહૂર્ત અંતરે આસં પતનનો દ્વાર પરિવર્તન થાય છે જે મુહૂર્તમાં નાસિકાનો જે રંધ્ર આસં ક્રિયા ચાલે છે તે મુહૂર્તમાં બીજો રંધ્ર વિશ્રામ કરે છે. પૂર્વ કાળના મોનવોએ નિયમને અવલંબન કરીને મુહૂર્તો કાળ નિર્ણય કરતા હતાં. રાત્રિ દિવસમાં ત્રિયંત્ર મુહૂર્ત છે, એટલા માટે જે મુહૂર્તમાં જે નાકમાંથી આસં નિકળશે તે તેઓ દૃઢ સિદ્ધાન્તમાં આબદ રાખતા હતા. આ સંપત્તન, અને નાસિકા રંધ્રનો પરસ્પર જેવો સંબંધ છે તે તેઓને વિશેષ પરિચિતમાં હતો, જ્યારે ત્યારે તેઓ કહી શકતા હતા કે, એ અમૂક મુહૂર્ત છે.*

અવિચ્છેદમાં આસંક્રિયા—આ સ્વતઃસિદ્ધ વ્યાપાર લઇને તેઓ પૂર્વો પેક્ષા સૂક્ષ્મ કાળનો અવધારણુ કરતા હતા. જેમકે,—

“પટિશ્વાસૈર્ભવેત્ પ્રાણમેઃષ્ટપ્રાણા નાડિકા મતા ।

પટિનાડગા દ્યહોરાત્રા । એકવિંશતિ સાહસ્રં ષટ્ શતાધિક મોશ્વર”

જણાય છે કે કોઈ શોધક પુરુષ ભ્રમણાદિ રહિત થઇને સ્થાનાવિક અવસ્થામાં રહીને આસં પ્રવાસ ગણના કરી હતી. તેનાથી નિશ્ચય થાય છે કે એક રાત્રિ દિવસમાં ૨૧૬૦૦ આસં થાય છે. તેનાથી વધારે તથા કમ થતા નથી. તેથી એને બાગ કરીને દંડાદિમાં આણીને તત્તાવતનો બંધાર કરતાં.

*, “પ્રાણગતિઃશ્વાસઃસમુહર્તાન્ પરિવર્તતે” આ મુહૂર્ત કેટલાક કાળનું નામ છે, તે આ જગાપર નિશ્ચિત રૂપથી જણાવી શકતા નથી. કારણ શાસ્ત્રકારોએ કદિ એક દંડને મુહૂર્ત કહે છે, વળી કોઈ વળાએ બે દંડને પણ મુહૂર્ત કહે છે અને પરિક્ષા કરીને જોયું છે, આસં પથના પરિવર્તન થાય છે. અર, પરંતુ તે કેટલી વખત અંતરથી જોવામાં આવતું નથી. પરંતુ એક રંધ્ર જે એકવારે નિષ્ક્રિય થાય છે, એવો અનુભવ થતો નથી, તોપણ એક છિદ્રમાં જ્યારે આસં ક્રિયાનું આધિક્ય રહે છે, તે વળાએ બીજો છેદ તત્ક્રિયાનું વિશેષ ન્યુનતા રહે છે. અર, વસ્તુતઃશાસ્ત્રકારોએ એ આધિક્ય, અનુસારે એક બદ રહે છે બીજો ક્રિયાવાન રહે છે એવું કહ્યું છે સંશય નથી.

પતન ઉત્પત્તન ૩૫ પ્રાણુ-ક્રિયા ૧૦ વાર થતા જોડલો વખત લાગે છે તે કાલ પ્રવાહનું નામ પ્રાણ કહેવાય છે. છ પ્રાણુ-પરિમિત કાલમાં એક દંડ થાય છે. એના ૧૦ દંડમાં એક રાત્રિવસ થાય છે.

આ નિયમ આપત રહ્યાથી દંડાદિ વગેરે મૂલ્ય કાલ અનાયાસથી જાણી શકે છે પરંતુ તેના મામલામાં ઘણાક વિષય છે. આસ પ્રધાસનો કદાચિત્ શીઘ્રતા કદાચિત્ વિલંબ જોવામાં આવે છે. જમણુ, કસરત વગેરે પરિશ્રમ-કાલે આસની શીઘ્રતા પેદા થાય છે અને તેના સંધિસ્થળમાં વિલંબ પેદા થાય છે એ વાસ્તે જોએ આસ પ્રધાસના દ્વારાકાલ નિર્ણય કરે છે, તેઓના પક્ષે વિશેષ વિશેષ ક્રિયા કરવી વર્જિત છે. વિશેષ વિશેષ દૈહિક અને માનસિક ક્રિયા વર્જિત થઇને તેઓ સ્વાભાવિક આસના ગતિ રક્ષાનો અભ્યાસ કરવો, એવી વિધિ છે. અભ્યાસથી મહિમા આશ્ચર્ય છે ! જોએ પુરની આગળ એવી કૌશલ શિક્ષા કરીને અભ્યાસ કરી છે, તેઓ જાણાય છે કે પ્રાણુગતિ દ્વારા કાલનિર્ણય કરવાથી અધિક વ્યતિક્રમ થતી નથી.

પ્રાચીન કાળના કથિત સિદ્ધાન્ત અનુસારે અંગ્રેજી ૨૪ કલાકમાં જો ૨૧૬૦૦ વાર પ્રાણુ ક્રિયા થાય છે, તો તેથી પ્રત્યેક કલાકમાં ૬૦૦ વાર યથા એક ઘડી (૨૧) દંડમાં અંગ્રેજી એક કલાક થાય છે. તેથી એને ૨૧ ભાગ કરીને એક દંડમાં અને અંગ્રેજી ૨૪ મિનિટમાં સ્વાભાવિક આસ પ્રધાસ ૩૬૦ વાર થાય છે તે કહેવું જોઇએ. તેમા ૧૮૦ પતન અને ૧૮૦ વાર ઉત્પત્તન છે. ૩૬૦ એને ૨૪ ભાગ કરી લીધાથી અંગ્રેજી પ્રત્યેક મિનિટમાં, તનંદોસ્ત અવસ્થાપન્ન માણસના આમોઝાથી ૧૫ વાર થાય છે. ૮ વાર પતન અને ૭ વાર ઉત્પત્તન છે. અથવા ૭ વાર પતન અને ૮ વાર ઉત્પત્તન થાય છે. અમે પરીક્ષા કરીને જોયું છે કે, ઇચ્છા કરવાથી પાંદડો પણ પરીક્ષા કરીને જોઈ શકાય કે, એક મિનિટમાં ઉક્ત સંખ્યાધિક આમોઝાસા સમાધા થતો નથી. અમે પરીક્ષા કરીને જોયું છે ૧-૩ એકંડના અતિરિક્ત કરક પડતો નથી.

પ્રાચીન ભારતવર્ષીયોના એતદ્વૃષ્ઠ અનુમંધાન હતો. તેઓના એતાદિય સિદ્ધિતા હતો જાણીને તેઓ પરવર્તે પુત્ર પૌત્રગણુ સમધિક ઉબતિની ચાખરી ઉપર મદવાને સમર્થ થઈ હતી. કેટલીક રીતના પ્રાચીનકાલ નિર્ણ-

પત્ની રીતિ વર્ણન કરવામાં આવી છે. તેના સિવાય બીજા ખેતાર છે. જેવા કે-રક્તસંચયન તથા નાડીની ગતિ, નાભાત્રિક ઉત્પાસ્ત ઇત્યાદિ સઘળા ઘણું કરીને એવી રીતના છે, તેથી તેનો વિસ્તાર કર્યો નહિ. હાલ મધ્યકાલમાં કાળ નિર્ણયની રીતિ જેમાં શિલ્પસંયોગ છે તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે.

૭૫૨ વર્ણના પહેલા બાજર તથા બાસ્કરાચાર્યની લિપિ અને તેનાથી પણ બહુ પૂર્વરૂપ સૂર્ય સિદ્ધાંતની રચનાવળીને ઉપજ્ઞપ્ત કરીને અતિ પુરાતન કાળ નિર્ણાયક યંત્રોની વાત લખ્યું અર, પરંતુ તે સર્વ વિલુપ્ત ચિન્હ યંત્રાવળીનો આકાર પ્રકાર અને નિર્માણ-પરિપાટી વધાર્ય રૂપે કહેવું હાલ અસંભવ છે. તે સઘળા યંત્ર હાલ અનાવશ્યક છે તથાપિ અભ્યાસની જો કોઈ અનાવશ્યક આવતો તેઓને જુદી મેહેનતની આવશ્યક થશે.

પુરાતન જ્યોતિર્ગ્રંથમાં લખ્યું છે, કાળ વિનિર્ણયને માટે પૂર્વ ત્રણ જાતના યંત્ર હતા. છાયા-યંત્ર, ઘટ્ટી-યંત્ર અને સ્વયસ્વહ યંત્ર જેમકે—

“કાલસ્પ દિન ગતાઞ્દેઃ સૂક્ષ્મ જ્ઞાન નિમિત્તં સ્વપસ્વહ ગોલાતિ રેકાનિ સ્વપસ્વહ—યંત્રાણિ સાધયેત ગણકઃ શિલ્પાદિ સ્ત્રકૌશલ્યેન કારયેત । ”

(રંગનાથ)

“છાયા યંત્રેર નેકધા । ”

(સૂર્યસિદ્ધાન્ત)

“ઘટ્ટાર્ધ સ્તનાકારં યંત્રં ઘટ્ટી યંત્રમ્ ”

(રંગનાથ).

એટલા માટે કાળનો મૂક્ષ નિર્ણય કરવો પૂર્વ કાળના લોકોના અસાધ્ય નહોતો, એ જરૂર માનવું પડશે.

છાયા-યંત્ર—છાયા-યંત્ર ચાર પ્રકારના હતા.

ચંક્ર (૧)

યશ્તિ (૨)

ધનુ (૩)

ચક્ર (૪)

યંત્ર ધૃતિ નામનાં છાયા-યંત્રને હમણાં યુરોપની ભાષામાં “સનડોર્લિ” નામ ધારણ કર્યું છે. ખીજા છાયા યંત્રની કરવાની રીત અને ગણિતાદિ વિચાર સિદ્ધાંત શિરોમણિ ગ્રંથમાં લખ્યો છે. યુરોપેશ સિવાય તે ઉત્તમ પ્રકારે સમજાઈ શકાવો નથી, તેથી તે અંકિત કરીને પ્રકાશે કરવાની એ-જીથી વિરત થયા છિએ. પરંતુ કાંશીમાંના વેદાન્ત તથા માનમંદિરમાં એ સઘળા યંત્ર ભગવાવજીન અવસ્થામાં મિરાજ રહેલા છે, બુદ્ધિમાન મુસા-ફરોને તેનું થોડું આભાસ મળી શકશે.

સિદ્ધાંત શિરોમણિ ગ્રંથમાં “શંકુ” નામના છાયા યંત્રના વિષય આવી રીતનું વ્યાન કર્યું છે.

સમતલમસ્તક પરિધિઃ ભ્રમસિદ્ધો દંતિદન્તજઃ શંકુઃ ।

તચ્છાયાતઃ પ્રોક્તં જ્ઞાનં દિગ્ દેશ કાલાનામ્ ॥ ”

“શંકુ” નામનું યંત્ર હાથી દાંતથી તૈયાર કરવામાં આવે છે, અને તેનો શિરો ભાગ અને પેરાવો સરખો હોય છે એ યંત્રની દ્વારા દિશાનો નિ-ર્ણય અને કાળનો નિર્ણય થાય છે.

વાટે વરા ન કરવા વિષે.

ગરબી.

વીરાઓ, મમતે બળી નહિ મરણ—

વાર્યું નહિ કર્યો તો હાર્યું એ કરશે વીરાઓ.—(૮૬.)

પેખી ચાલો નિજની પેાચ વિચારી,

શીખામણ માની અમારી સારી,

ગુરત સ્થિતિ મુધરશે તમારી—વીરાઓ. ૧

કરી વાદ કામ કશું નહિ કરવું,

ખાલી અભિમાન રૂઢમા ન ધરવું,

અકકવ ના હોય તો કહ્યું અનુસરવું—વીરાઓ. ૨

જગતના જનો તમને સહુ જાણે,

બવનમાં ન પીરશી જશે કોઈ બાણે,
 કરો પંગ લાંબો તો શોડ પ્રમાણે—વીરાઓ. ૩
 કનક કેરૂં પાતળું પતરૂં જે હોયે,
 ટીપો ટીપો લાંબું કરે જન કોયે;
 તૂટી જતાં આખર તે પત ઝોએ—વીરાઓ. ૪
 શકિતવાળા હોય રૂઝે તેહ કરે,
 બલે બાયમાં આબલું તેહ ભરે;
 આપણી તેથી હાંચિ થશેજ આખરે—વીરાઓ.
 જોડે લાંબા નરેની કદી ટુંકો જાયે;
 પુરે પુરો મનમાં પછી તે પરતાયે;
 મરે નહિ તોય અંતે માંદો થાશે—વીરાઓ. ૬
 જોડા પ્ઠેરી કાંઠામાં જન કોઈ ચાલે,
 દેખી તેનો મૂરખ વાદ કદા લે;
 કોનો વાંક કાંઠા વાગી પછી ચાલે—વીરાઓ. ૭
 તારો પડ્યો કોઈ સમુદ્રની માંહી,
 વાદે અણસીઆઉ જે પડે મ્હાઈ;
 જુડે જાતે હોય તે કોણનો બાઈ—વીરાઓ. ૮
 આવા પીવાને ખેરસલા અચીત,
 ધીગાણા પ્ઠેતેરા તે ક્યાંની રીત;
 ચાનક લાગે તોતો વિચારોને ચિત્ત—વીરાઓ. ૯
 બકયું બકનારનો મુખમાં દેશે,
 નહી ગણગારો તો કુખ નયિ લેશે;
 લીધું લક્ષમાંતો જરૂર કુખ દેશે—વીરાઓ. ૧૦
 બારિકમાં બારિક આ સમય હવે આઓ,
 બચાવાય તેટલું દ્રવ્ય બચાવો;
 નિકરે થશે પાછળથીરે ખંસાવો—વીરાઓ. ૧૧
 ચાંતેથી વિચાર કરી સદા ચાલો,
 તજ્જે તમે ઉપરનો અંધ કાલો;
 હજુ રહ્યું છે તે જુલાખી સંભાળો—વીરાઓ. ૧૨

પાઠ ન કરી લાવવા બાબત જોકરાને શિક્ષા

થાય કે નહિ. ?

કેળવણી અને નિશાળોના વહીવટ ઉપર સદા દેખરેખ રાખવી અને તેમાં આનતી ખામીઓ ઉપર સમજથી શી ચર્ચા ચલાવવી એ એક મુખ્ય રેખા છાપાની અચૂક નિશાની છે. નિશાળોની સ્થિતિ ઉપર કોઈ પણ દેશનું બંધન જોઈએ આધાર રાખે છે તેમજ તે કોઈ પણ બીજી એક બાબત ઉપર આધાર રાખતું નથી. આ કારણથી ઈંગ્લાંડના સઘળાં વર્તમાનપત્રો જેમ રાજ્ય પ્રકરણી બામતોને વારંવાર ચર્ચે છે તેમજ નિશાળોની સ્થિતિ ઉપર પણ પોતાની કલમ નોંધતી ચલાવે છે, અને એમ થવાથી દેશને બહુ ફાયદો થાય છે. આપણા વર્તમાનપત્રો કે માસિકો પણ હજી આ વિષયનું અગત્ય હજી ખરાબર સમજતા થયા નથી. થોડા વખત ઉપર બ્યારે સરકાર એજ્યુકેશન કમિશન ગેસાડી કેળવણી તથા નિશાળોના વહીવટ સંબંધી લોકોને જાણવાનો પ્રસંગ આપે આપ આપ્યો હતો, ત્યારે પણ ગૂજરાતો વર્તમાન પત્રોને ખાસ કાંઈ પોતાને કહેવાનું હોય એમ જણાવું નહોતું. તેમણે માત્ર ઈંગ્રેજ વર્તમાન પત્રોનોજ પ્રતિધ્વનિ કાંઈ ઉઠાવ્યો, અને થોડા વખતમાં પાછા ચૂપ થઈ ગયા. ટુંકામાં હજી ગૂજરાતી પ્રત પોતાના જોકરાં શું અને કેમ બેસે છે તેના કાંઈ પરવાહ રાખતી નથી, અથવા તે બાબત કાંઈ સમજતી નથી, અગર જો તેમાંનાં કેટલાક મા-બાપ પડે બેસેના હશે ખરાં.

આવી જ્યાં દેશના જોડકારક સ્થિતિ છે ત્યાં કાંઈ વર્તમાનપત્ર થોડું થોડું પણ કોઈ કોઈ વખતે નિશાળોની સ્થિતિ સંબંધી લખાણ ચલાવે, તો તેના નોંધ લેવી એ આમારી ખાસ ફરજ સમજીએ છઈએ, બે ત્રણ વર્ષથીઅમે ખૂશીની સાથે જોતા, આવીએ છઈએ કે સુંબાઈનું લોકમિત્ર આંતરે આંતરે આ વિષય ઉપર કાંઈક લક્ષ આપે છે, અને અગર જો અમે તેના અભિપ્રાય સાથે એક મતજયછએ છઈએ એમ નથી, તો પણ એવા વિષય ચર્ચાવા એજ જનકેળવણીના લાભનું અને આપણા દેશના ભાવી ઉદયનું મોટું મિત્ર છે.

પાઠ ન કરી લાવવા બાબતે છોકરાને શિક્ષા થાય કે નહિ. ? ૨૦૯

એ કારણથી મથાળાના વિષયને લંગતો હેવાલ હાંલ લોક મિત્રમાં ઇંગ્રેજ પત્રોને આધારે છપાયો છે તેને માટે અમે અહીંયા જગો કરીએ છઈએ, અને આશા છે કે એ વાંચી આપણા ઇંગ્રેજ ગૂજરાતી મહેતા-જીએ ઘટતો બાધ લેશે.

ઇંગ્લાંડની જાહેર નિશાળોના સંબંધમાં ત્યાંના લોકો તથા વર્તમાનપત્રો તરફથી, કેટલોક વખત યયાં સખત બોલોમાં ફરીઆદ કરવામાં આવે છે. ફરીઆદ એવી મતલબની છે કે, છોકરાંઓ ઉપર અબ્યાસનો બોળો તેમની શક્તિ કરતાં વધારે નાખવામાં આવેછે; અને તે જોડે શીખવામાં પાછળ પડનારાં છોકરાંઓને નિશાળમાં ગોંધી રાખીને સખત સજા કરવામાં આવેછે. ઇંગ્લાંડમાં એ ફરીઆદ આજ કાલ સાધારણ થઈ પડી છે, અને તેમાં કેટલાકો તો બહુ ઉશ્કેરાઈ પેણુ ગયા છે. તેઓ એટલે મુઠ્ઠી મનિછે કે, અબ્યાસના ભારી બોળતથી; તથા સખત સજા અને તેના ડરથી, છોકરાંઓ પોતાની તનદુરસ્તી ખોલી માંદાં પડેછે, અને તે માંદાં કેટલાક તો મરણુ પણ પામેછે. કેટલાક લોકમાં એ વિચાર એટલો તો મજબુત બેસી ગયોછે, કે મરણુ પામેલાં બે ચાર છોકરાંઓનું મોત એજ રીતે આવેલું જણાવી તેમની લાશપર કારોનરના જુરી વટીક તેઓએ ભરાવી હતી. એ શાળાઓનો કારોબાર જાહેરીઓની મંડળીની માફતે ચાલેછે, અને તે કારોબારીઓ એ કીસમની રૂઢીદમાં શરાહધાત બહુ થતી જણાવી, પોતાની કરેલી અબ્યાસની ગોઠવણનો તથા તે પ્રમાણે કામ બજાવનારા શિક્ષકોનો બચાવ કરેછે. તેઓના મનમાં એવો વિચાર બેસી ગયોછે કે, ખાનગી નિશાળવાળાઓ જાહેર નિશાળોની હરીફાઈ કરવાને અર્થે એવી શરાહધાત ભરેલી વાતો બહાર પાડેછે; અને તેથી ચાલુ ફરીઆદની ઝાઝી દરકાર કર્યા વિના તેઓ પોતાનું કામ ચલાબ્યા જાપછે. પણ આખરે તેઓ કુતેહમંદ ઉતરનાર નથી, એમ અમને લાગેછે. ઇંગ્લાંડની જાહેરશાળાઓના અબ્યાસનાં ધોરણો તપાસીને અને તે જોડે દરેક ધોરણ શીખનારની તેમાં અગત્ય કરીને નીચલા ધોરણો શીખનારાં છોકરાંઓની ઉમરને ધ્યાનમાં લઇને, કોઈપણ અનુભવી પ્રુફ કહી શકશે કે, કુમળી વયનાં બાળકો ઉપર અરેખર ત્યાં સખતાઈ ગૂજરવી જોઈએ, અને

૨૧૦ પાઠ ન કરી લાવના બામત છોકરાને શિક્ષા થાય કે નહીં.

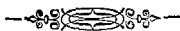
તે વિષે ઉઠેની ફરિયાદ ખરી હોવી નોંધવે ધોરણોની ગોઠવણ પ્રમાણે અભ્યાસનો જથ્થો એટલો મોટો થઈ પડ્યો છે કે, વર્ગની અદર માત્ર છો કરાઓનો પાઠ લેનાનોજ વખત શિક્ષકને મળે છે, અને તે પાઠ શીખવાનું કામ છોકરાઓને પોતાને ધેરજ કરવું પડે છે. એમ અને એ કેળવણી આપવાના નિયમથીજ ઉતરું છે. છોકરાઓ ને નવી નવી બામતો પોતાના ધરમાજ શીખી શકતા હોય, તો પછી તેમને નિરાળમા મોકલવાની જરૂર રહે નહિ. પણ આપણે જાણીએ છીએ કે, તે તત્ત્વ અસંભવિત છે. છોકરાઓ પામે એ રીતે કામ લેતા તેઓને ધરમા માડી રાત સુધી અભ્યાસ કરવો પડે, અને તેમ કરવાનું સઘળાજ છોકરાઓથી બની શકતું નથી. જેમને ધરમા કોઇપણ શીખનનારની મદદ મળી શકે, તથા જોઓની તનફુરતી અને શરીરનો બાવો મજબુત હોય અને તેમની સારી સ્થિતિને લીધે દીનામરિની તથા ખેસવા ઉઠવાની જગાની સમજડ હોય, તેમનાથીજ તે બની શકે છે. એ ત્રણેમાની એક પણ જોગવાઈની આમીનાજા છોકરાથી તમ બનતું નથી, અને તેનાઓની સખ્યા અનખત બદ મોટી નીકળશે તેના છોકરાઓને, અવુરો પાકના વાટે ઇંગ્લાડની જાહેરશાળાઓમા નિરાળ છૂટ્યા પછી ગાંધી રાખીને પાઠ કરાવવાની તથા ફટકા મારવાની સજા કરવામા આવે છે. એ સમજું ખોટું તથા ડુ મળા છોકરાઓપર સખતાઈ ગૂજારનાર છે, અને તેની સામેની ફરીઆદ વાજબી તથા ઘટતી છે ઉપના જણાવેની સજાથી વધારે કઠાળાને કેટલાક માબાપોએ કાયદાની માર્ફત તેના અટકાવ કરાવવાનો નિચાર કર્યો હતો, અને તમા તેઓ કૃતેહમદ ઉતર્યા છે નિરાળમા ગાંધી રાખીને સજા કરેના એક છોકરાના માબાપે અતારતમા ફરીઆદ કરવાથી ન્યાયાધીશે એની સજાને કાયદાથી ઉતરી ગણી છે, તે વિષે અમા જણાવી ગયા છઈ એ, કોર્ટમા આના મત પછી ઇંગ્લાડની જાહેરશાળાઓમા એવી સજા વગર દોશને કમી શકાવાની નથી અને તેના કારોબારીઓને તેની બંધી કર્યા વિના હવે આનાર નથી એ પરિણામથી કેટલાકોને ખુશી થવાનું કારણ મળશે, પણ અમે તેમ થતા નથી એમા સારાને બદલે નરસા પરિણામની વકી વધારે રહે છે. છોકરાઓને એક જાતનો વાક કરવાની હાનતમા

કામ રાખીને તે વાંકેની સજા કેહાડી નાખવી, એ તે છોકરાંઓને બર્ગાડી નાખી તેમનો તથા તેમની નિશાળનાં હકમાં નુકસાન કરવા બરાબર છે. છોકરાંઓને જે જાતની સજામાંથી મોકળાં કરવા હોય, તે સંજનને લાપકનો વાંક કરવાને તેમનાથી બની નહિ શકે એમ કરવું એ સર્વથી સંરક્ષા એને તદ્દન અંધ એસતો ઉપાય છે. તેથી ઇંગ્લાંડની જાહેર શાળાઓનાં અધ્યાપકોનાં ધોરણોને જોઈને તેમના તેમ રહેવા દઈ, તે પ્રમાણેનો અભ્યાસ કરી નહિ શકનારાં છોકરાંઓને સજામાંથી મોકળાં કરવાથી તેઓમાં બદરકારી પેદા થઈ તેઓ થોડો પણ પાઠ ધેર-કરશે નહિ, અને તેથી તેમને તથા તેમની શાળાઓને એક વધારે ગેરફાયદો થશે. ત્યારે ઘટતી રીતે જે થવું જોઈએ તે એકે અભ્યાસના ધોરણને હલકાં કરી નાખવા એને જે શીખવાનું હોય તે છોકરાંના વર્ગમાંજ શીખવવાને વધારે બની આવે, અને છોકરાંઓને ઘરનાં બેથીને શીખવાનું જેમ બને તેમ બહુ થોડુંજ રહે એવું કરવું જોઈએ.

આ સઘળી સૂચના ઇંગ્લાંડની જાહેર શાળાઓ કરતાં અહીંયાંની જાહેર તેમજ ખાનગી નિશાળોને માટે અમો વધારે કરીએ છીએ. અહીંયાં આંની હાલત પણ એજ પ્રમાણેની બલકે એથી પણ નરસી છે. અહીંયાં પણ અભ્યાસનાં ધોરણો બહુ ખામી ભરેલાં છે. તે ખામી મુખ્ય કરી એ છે કે, છોકરાંઓની ઊમરના તથા શાળામાં શીખવવાનાં વખતના પ્રમાણમાં અભ્યાસનો જથ્થો બહુ મોટો છે. તે પ્રમાણે દરરોજનો પાઠઃ અહીંયાં પણ વર્ગમાં માત્ર તપાસવાનેજ બની આવે છે, અને તે શીખવાનું સઘળું કામ છોકરાંઓને પોતાને ધેરજ કરવું પડે છે, તથા સવારે પાઠા બામદાદમાં ઉઠીને કામ લાગવાની જરૂર રહે છે. તેમ કરતાં, અને નિશાળનો વખત સાથે લેતાં, બાંપેડાં છોકરાંઓને સવારના પાંચ કે છ વાગ્યાથી રાતના નવથી દસ વાગ્યા સુધી શીખવતા કામમાં રોકાઈ રહેવું, અને ખડે બરડે બેથી રહેવું પડે છે. કુમળી વયનાં છોકરાંઓ ઉપર એ બાળે કાંઈ નેવો તેવા સમજવા નહિ જોઈએ. એથી તેમના મનની શક્તિઓ મંદ થઈ જાય, એમાં કાંઈ શક નથી. અલગત સંવર્ણાંજ છોકરાં એટલો વખત રોકાઈ રહેતાં નથી, પણ જેઓ તેમ કરતાં નથી, તેમનો દરરોજનો અભ્યાસ પૂરો થતો નથી, અને વર્ગમાં ચડતે નખરે તેમનાથી રહી શકાતું નથી. મુંબાઈની

જાહેર તથા ખાનગી શાળાઓના એ ખામી પણ હવે ઉતાવળે સુધારવાની અગત્ય છે. ઇંગ્લાંડની માફક અહીંઆં પણ કોઈવાર સખત ઉપાય લેવાય એ બનવા, ભોગ છે, અને ત્યાં સુધી જોટી રહેવામાં કાંઈ પણ ડહાપણ નથી. એકના દાખલા ઉપરથી બીજાએ ઘડો લઇને પોતાની કમુરને દુર કરવી એ સરસ રસનો છે. અને તે પ્રમાણે વરતવાની મજબુત ભલામણ મુબાઈની સરકારી તથા ખાનગી શાળાઓના કારોમારીઓને અમો કરીએ છીએ.

લોકમિત્ર.

સરકારી જાહેર અખરો.

ગવર્નમેંટ સેન્ટલ બુક ડીપો મુંબઈ.

નવા નિયમો.

બુક ડીપો કોડના ખંડ ૧ લા ની કલમ ૧૩ તથા ખંડ ૪ થી ની કલમ ૪ અને ખંડ ૫ મો પુરો એ-૨૬ કરીને તેને બદલે નીચે લખેલા નિયમો ઠરાવ્યા છે. તે તા. ૧ લી આગષ્ટ સને ૧૮૮૮ થી અમલમાં આવશે. અને ડીપો કોડની સુધારેલી નવી આવૃત્તિ છપાવતી વખતે તેમાં દાખલ કરવામાં આવશે. એ નિયમો કેળવણી ખાતાના અમલદારો, સરકારી કામદારો, તથા બીજા લોકો, અને વેપારીઓ વગેરે સમક્ષ ડીપોના ધરાકોને એક સરખા લાગુ પાડવામાં આવશે.

જથાબંધ—ખરીદ વકરો.

૧. જથાબંધ ખરીદી એટલે પચાસ (૨૫) રૂપીઆ કે તે કરતાં વધારે કિંમતની ચોપડીઓ એકી વખતે વેચાતી લેની અગર તે વિષે માગણી કરવી.

ટીપ—સુરત તથા પુના એ બેઉ જિલ્લામાંની સર્વ ખાંચ બુક ડીપો બંધ કરી છે. માટે બીજા હુકમ થતા સુધી તે જિલ્લામાંની નિયાજોના માસ્તરોને વાસ્તે જથાબંધ ખરીદી એટલે ૬૪ (૧૦) રૂપીઆ અથવા તે કરતા વધારે રૂપીઆની કિંમતની ચોપડીઓ એકી વખતે વેચાતી લેની અગર મંગાવવી.

૨. મુંબઈની ગવર્નમેંટ સેન્ટ્રલ બુક ડીપોએ છપાવેલ પ્રસિદ્ધ કરેલાં પુસ્તકો તથા નકશાની જથ્થાબંધ ખરીદીપર પ્રસિદ્ધ કરેલી કિંમતમાંથી સેંકડે ૨૦ ટકા લેજે વટાવ આપવામાં આવશે. રૂપીઆના અપૂર્ણાંકપર વટાવ આપવામાં આવશે નહીં.

૩. જે પુસ્તકો તથા નકશા ગવર્નમેંટ સેન્ટ્રલ બુક ડીપોએ છપાવેલ પ્રસિદ્ધ કર્યા ન હોય અથવા જેના વેચાણનો બાય મૂળ કિંમત કરતાં ઘટાડો હોય એવાં પુસ્તકો તથા નકશાનું જથ્થાબંધ વેચાણ કરવું અથવા તે ઉપર વટાવ આપવો અગર ન આપવો એ બાબત મ્યુરેટરના અખતારમાં છે.

૪. મ્યુરેટરના છાપેલાં ફોટોલોગમાં જે પુસ્તકો—“સરકારે છપાવેલ પ્રસિદ્ધ કરેલાં પુસ્તકો” અગર “કમિશનપર વેચવાને રાખેલાં (બીજાઓનાં) પુસ્તકો” એ મથાળા હેઠળ હશે, તે ઉપર વટાવ મળવાનો નથી.

૫. મોકલેલા માલ વિષે માર્ગમાંના તુકથાનું કિંવા ખરાબીનું જોખમ અને સર્વ પ્રકારનો ખર્ચ ખરીદદારને શિર છે. ટપાલમાં મોકલેલી બોંદડીમાં એક રૂપીઆ કરતાં વધારે કિંમતનો માલ હશે તો તે ટપાલમાં ગેરવહે પડેથી તે સંબંધે તકરાર હોતી નહીં માટે તે અવશ્ય રજીસ્ટર કરાવવામાં આવશે. રેલવેમાં જવાની બોંદડીમાંનો માલ, જે ખરીદદારના તેથી સુમના હશે તો તેનો વીંધો ઉતરાવેલ રવાના કરવામાં આવશે.

૬. જથ્થાબંધ ખરીદી કરવી તે મુંબઈની સેન્ટ્રલ બુક ડીપોમાંથી જ કરવી જોઈએ. જથ્થાબંધ (સામટું) વેચાણ કરવાને સર્વ પ્રકારની ખાંચ બુક ડીપોને મના છે.

૭. જ્યારે ચાલુ આવું રાખ્યું નહોત્ય ત્યારે એવા નિયમ સમજવો કે માંગણીપત્ર સાથે પૈસા મોકલ્યા નહીં હશે તો તેપર ધ્યાન આપવામાં આવશે નહીં.

ટીપ—ઉધાર આપવાવાળાને ડીપો કોડમાંની કલમ ૪ ચિવાવનો અંક ૪ થાનો સર્વ ભાગ લાગુ છે.

૮. જથ્થાબંધ ખરીદીપર આ નવા નિયમોમાં જે વટાવ મળશે એમ જણાવ્યું છે તે મળવો એવી ઇચ્છા હશે તો અગાઉ રોકડા પૈસા

મોકલ્યા શિવાય તે મળવાનો નથી એવો નિયમ સમજીને, પૈસા અગાઉ મોકલવા અગર આપના જોઈએ.

૬. જ્યાંબંધ ખરીદીના નિયમો પ્રમાણે ચોપડીઓ મોકલવાની માં. ગણી સાથે મોકલવાના પૈસા-મંગાવેલી ચોપડીઓની કિંમત, બારદાનખર્ચ, ટપાલ હાંસીલ અને ચોપડીઓના કિંમત રૂ. કરતાં વધારે હોય તો રજીસ્ટર કરાવવા માટે પડવાની ફી અથવા રેલવે નુર વર્ગિતે સર્વ બાબતો પુરા પડે એટલા હોવા જોઈએ.

૧૦. માંગણી પ્રમાણે માલ રવાના કરતી વખતે, મોકલેલા પૈસા-માંથી કંઈ બાકી રહેશે તો તે જરૂર માલધણીને ખર્ચ પાછા મોકલવામાં આવશે.

૧૧. પૈસા મોકલવાના તે મુદતની હુંડીઓ, તરતની હુંડીઓ કિંવા મુંબઈ ઇલાકામાં ચાલતી નહોતી એવી નોટ એવે પ્રકારે મોકલશે તો તે મોકલનારને ખર્ચ વઠાવવામાં આવશે.

૧૨. મોકલવાના પૈસાને બદલે ટપાલની ટીકીટો શિવાય બીજા પ્રકારની ટીકીટો મોકલશે તો તે લેવામાં આવશે નહીં. ટપાલની ટીકીટો મોકલે તો તે દર રૂપીએ એક આના પ્રમાણે વઠાવ સુધાં મોકલવી જોઈએ, નહીં તો મોકલેલી રકમમાંથી દર રૂપીએ એક આના પ્રમાણે બાદ કરેલ બાકીની રકમ આવી એમ માનવામાં આવશે.

૧૩. બારદાન બદોખસ્ત સામાન્ય વહીવટ પ્રમાણે કરનામાં આવશે. એટલે (૧) વરસાદના દહાડા શિવાય બીજા કોરા દિવસોમાં રેલવેમાં અગર પોસ્ટમાં રવાના કરવાની બીંદડીપર જરૂર કાગળનું આચ્છાદન (લપેટો). વરસાદના દહાડામાં મીણકપડનું આચ્છાદન. (૨) રેલવેમાં જવાની મોટી બીંદડીઓને સર્વે રૂપાં દેવદારી પેટીઓ તથા તે ઉપર ડાંમર સહિત કંતાન. (કોઈ અગાઉ સૂચના કરશે તો ઉપર જણાવેલા ડાંમર સહિત કંતાનને બદલે પેટીઓને એકરથી ચીનાઈ પતરાં જડાવવામાં આવશે.) (૩) નકશાને ચોમાસામાં અથવા ચીનાઈ પતરાના ડબ્બા કે લૂંગળાં.

૧૪. એકવાર વેચેલું પુસ્તક વિશિષ્ટ કારણ શિવાય પાછું લેવામાં આવશે નહીં.

૧૫. મુંબઈની ખાનગી દુકાનોમાંથી અથવા હિંદુસ્થાનમાંના કોઈ પણ ડેકાણેથી પ્રસ્તુત મંગાવીને મોકલવા, એવું કોઈનું લખાણ આવશે તો તે પ્રમાણે મંગાવીને મોકલવામાં આવશે પરંતુ તેપર સેકડે પાંચ ટકા લેજે ડીપોનું કમિશન લેવામાં આવશે.

૧૬. માંસ કદી 'ગ્લેસ્ટુ પેએમ્પલ પાસિલ પોષ્ટ' થી મોકલવામાં આવશે નહીં.

કે. એમ. ર્યાટ ફીલ્ડ.

ડીરેક્ટર આફ પબ્લીક ઇન્સ્ટ્રક્શન.

જાહેર ખબર.

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા.

સંઘર્ષી ગુજરાતી નિશાળના મહેતાજીએને ખબર આપવામાં આવે છે કે રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા તા. ૧૬ી માર્ચે અક્ટોબર સને ૧૮૮૪ ને સોમવારને રોજ રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજના મકાનમાં સવારનાં ૮ થી વાગે શરૂ થશે. આ પરીક્ષા છઠ્ઠા ધોરણમાં લેવાશે. માટે તમારે ત્યાંના આસિસ્ટન્ટો, મોનાટરો તથા વિદ્યાર્થીઓએ પરીક્ષા આપવાને લાપક હોય ને કોલેજમાં દાખલ થવાની મરજી હોય તે સર્વેને ખબર આપશે.

૨. સને ૧૮૮૦ ના સપ્ટેમ્બર માસના શાળાપત્રની એક નમુનો છપાવો છે તે મુજબ મહેતાજીએ સર્ટિફિકેટ આપવાં. અને તેમાં ઉમેદવારને ૧૭ વર્ષ પૂરાં થઈ ગયાં છે, શરીરની ખોડખાંપણ નથી, અને આજ અલગતે સારી છે એ બાબત ખસુસ લખવી. કેમકે તે વિના કોઈ ઉમેદવારને પરીક્ષામાં દાખલ કરવામાં આવતો નથી.

૩. જે ઉમેદવારે પરીક્ષાની પહેલાં પાછલા બાર માસમાં એક કરતાં વધારે મહેતાજી પાસે અભ્યાસ કર્યો હોય, તેણે તે સર્વેનાં સર્ટિફિકેટ લાવવાં, અને આજ અલગતની બાબતમાંતો પરીક્ષાની પહેલાં એક મહિના અગાઉનું સર્ટિફિકેટ આવી લાપક ગણાશે.

૪. પરીક્ષા થઈ રહ્યામાં શરીર સંબંધી તપાસને માટે જ. ડાક્ટર સંહિયા પાસે મોકલવામાં આવશે. તેથી ઉમેદવારને કાંઈક વધારે વખત રોકાવું પડશે તેની ગોડવણ કરીને તેઓએ ધેરથી આવવું. તા. ૨-૬-૮૪

(ઇન્ચેજસહી). નવલરામ લક્ષ્મિરામ.

પ્રિન્સિપાલ. ટ્રે. કોલેજ. રાજકોટ.

અમદાવાદ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા.

જા. નં. ૨૧૯૪

આ ચાલુ વર્ષની અમદાવાદ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા ૧૦ મી નવેમ્બર ૧૯૮૪ ને તથા પછીના દિવસે આ સ્થળે પ્રેમચંદ રાવચંદ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં થયે.

૨. ઉમેદવારોની ઉંમર ૧૭ વર્ષની પૂરી થયેલી પબ્લિક સર્વિસ સેક્ટર ક્લાસનું સર્ટિફિકેટ, અને શરીર ખોડ ખાંપણથી દૂર હોવું જોઈએ.

૩. વર્નાક્યુલર ધોરણ ૬ઠા પ્રમાણે પરીક્ષા લેવામાં આવશે. જ્યાં જ્યાં દોકડા મેળવશે તેને સ્કાલરશિપ મળશે. જે પાસ થશે પણ સ્કાલરશિપ મેળવી નહિ શકે, તે માફીમાં દાખલ કરી શકાય.

૪. ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ સ્કાલરશિપ લેનારને પસંદ કરશે, અને તેની સંખ્યા પોતાની મઠી પ્રમાણે રાખશે. માફી સ્કાલરોની સંખ્યા પણ મઠી મુજબ રાખવામાં આવશે.

૫. એ કોલેજના ઉર્દુ ક્લાસમાં દાખલ થનારા ઉમેદવારની પણ પરીક્ષા એજ તારીખે ઉર્દુ ધોરણ પ્રમાણે લેનાશે.

અમદાવાદ (ઇંગ્લેન્ડ સહી). ગોપાળજી સુરભાઈ દેસાઈ.
૨૭ મી આગસ્ટ રાત્રે ૧૯૮૪] આ. એન્જ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રા.

ગૂજરાતના કાચા કુના ઉપરનો કર લેવાનો બંધ કરવામાં આવ્યો—
ઉત્તર વિભાગના કમીશનરેના સરકાર જોગના એક કાગળના જવાબમાં એવો સરકારી કરાવ બાહાર પાડ્યો છે કે કમીશનરે આ બાબત સરકારના કાનપર લાવવામાં હીક કીધું છે અને નામદાર ગવર્નરની કાર્ગીસાત, ગૂજરાતના સપળા કાચા કુવાઓ ઉપર કોશભાવ લેવામાં આવે છે તે કાહાડી નાખવાની કમીશનરેને સત્તા આપે છે.

પુનામાં હિંદી દરજ્જાની સ્ત્રી કેળવણી—પુનામાં 'જિંદા દરજ્જાની સ્ત્રી કેળવણીને માટે એક હાઇસ્કૂલ સ્થાપવાનો વિચાર કરવા માટે પુનામાં એક મોહાટી જાહેરસભા ભરાઈ હતી, જેમાં ઘણા મૂરોપીઅન તથા દેશી ગ્રહસ્થો અને બાનુઓ હાજર હતા.

જાહેરખબર.

સોંજી ભાડુ ને "મુખોધ પ્રકાશ"ની જાત્રા.

પાંચવા લાયક "મુખોધ પ્રકાશ" ની દરમાંસે ૧૮૦૦ પ્રતો ખપે છે. વર્ષે ફક્ત પાંચઆના+પોરોજ પણ આના. દસ નકલ રાખનારને પોરોજ માફ. પોરોજ મળવાથી નમુનાની એક પ્રત બક્ષિસ. ટોકાણું—પુરપોતમ કાદાનજી ગાંધી, લીંબડી.

કીમત અરધો અરધ ઓછી કરવામાં આવી છે.

નવા ફાજદારી કામ ચલાવવાની રીતી બા. ના સને ૧૮૮૨ ના આ-ક્ટ ૧૦ મા ઉપર હાઇકોર્ટના લગભગ ૧૨૦૦ ફેસલા સરકુલર વગેરે સા-ચેનું પુસ્તક અમે બાહાર પાડ્યું છે. પેનલકોડ ઉપર પણ ૭૦૦ ફેસલા સરકુલર વગેરેનું પુસ્તક અમે બાહાર પાડ્યું છે કાપદાનું જ્ઞાન મળવનારને તો બહુ ઉપયોગી છે એવું વર્તમાનપત્રોનું મત છે, હીસાબ બંધ કરવા માટે તેની ઘોડી નકલો છે તે છેક અરધો કીમતે વેચી નાખવાની છે માટે જોઈએ તેણે આ નોટીસ છપાઈ પોહાયે ત્યાંથી ૧૫ દીવસમાં મનીઓરડ-રથો નાણાં મોકલી મંગાવી લેવા તેની કીમતની વીગત નીચે પ્રમાણે.

અસલ કીમત.

હાલની કીમત.

ફાજદારી કામ ચલાવવાની રીતીના ૩૬-૬-૦ ૩૩-૦-૦

પેનલકોડના ૩૩-૦-૦ ૩૧-૮-૦

કાંઈ પણ રૂપાંતરણ લેવામાં આવશે નહીં.

ત્રીકમરાય ઉદેગંકર.

ડે. ત્યાવાધીસ, વળા, કાઠિયાવાડ.

જાહેરખબર.

જોલે વીસજપુર તાલુકે સાણંદની સરકારી ગુજરાતી નિયાજમાં કેળવણીની સ્થિતિ સારી છતાં કેટલાક ગણ એક બે વરસમાં પાંચમા ધોરણમાં પાસ થએલા વિદ્યાર્થીઓ વિદ્યાનો આદ આખ્યા વગર ઘેર રખડે છે. તેઓને ઉત્તેજન આપવા સારું હું આ નીચે સહી કરનાર ખબર આપું છું કે જે વિદ્યાર્થી મહેરબાન ડીપુટી એજન્ટ ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબની આ-વતી એટલે સને ૧૮૮૫ની સાલની વાર્ષિક પરિક્ષામાં સારા માર્ક મેળવી પહેલું નંબર પાસ થશે તેને નર્મગદ્ય અથવા રૂા રોકડા બક્ષિસ આપવામાં આવશે. તા. ૫ મી અગષ્ટ સને ૧૮૮૪

સહી. સા. મગનલાલ લક્ષ્મીચંદ.

ગુજરાત શાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
OCTOBER.

પુસ્તક ૨૩ મું.

અક્ટોબર.

અંક ૧૦ મો.

કા'તાછ નાદુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કાગ:-

કર ખંતે મન લેવની, ખરી ખેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

ઇંગ્લેન્ડનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ... ૨૧૭

પ્રાચીન ભારતવર્ષનાં કાળ નિ-

શ્ચય યંત્રો... ૨૨૪

વિદ્યા મહાગ્ધ... ૨૩૦

સારસંગ્રહ... ૨૩૨

નિયામોનાં હંનામં'પત્રક... ૨૩૫

જાહેરખબર... ૨૩૬

A short History of the English Nation .. 217

The Ancient Instruments For measuring Time in India. .. 224

Verses on Learning .. 230

Pickings from the Press .. 232

Lists of Prizes distributed in Schools .. 235

Notifications .. 236

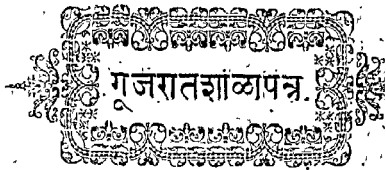

(કેળવણી ખાતાનો હુકમથી)

અમદાવાદમાં.

આમાની હવેલીમંત્રે પ્રતાપટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
મલિગિટેડના પ્રેસમાં રજૂહોડલામ ગંગારાજ છાપી પ્રગટ કર્યું

મુદ્રણ (૩૨) વરસનો અગાધિધીવ. ૧. ટપાલ ખર્ચ
(૨૦) અક્ટોબર એક અંકના ૧૦૦.

પુસ્તક ૨૩ મું. અક્ટોબર. સન ૧૮૮૪. અંક ૧૦ મો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૧૮ મું પીળે આર્દ્ધ. ઈ. સ. ૧૬૬૦થી ૧૯૮૫ સુધી.

પુનઃસ્થાપના, એ નામથી આર્દ્ધનું ઇંગ્લાંડની ગાંદીએ આવવું ઇતિહાસમાં ઓળખાયું છે. હાલ રાજ્યનીજ નહિ પણ આખા દેશની પુનઃસ્થાપના કરવાનું હવું, પણ તે કામ પેલી કામ ચલાવે પાર્લામેંટે, બધું જોતાં, ગંભીરિય અને ડહાપણથી કર્યું.

પહેલું કામતો પાર્લામેંટે કરવાનું એ હવું કે સામાન્ય માફીમાંથી કોને કોને બાદ કરવા જોઈએ તે મુકરર કરવું. રાજ્યએ આવ્યા પછી તુર્ત એક તહેરનામું કર્યું હતું, તેમાં અગર જો તે વસ્તુતઃ કબુલ થયો હતો કે માછ રાજ્યને રહાંત. હંડ કેરવનારા ન્યાયાધીશમાંથી ને ચરણ થયે તેની ઉપર રહેમ કરવામાં આવશે, તોપણ એ પાછળથી વૈરભાવને આધીન થઈ ને ને માણ્યો એ કામમાં કાંઈ પણ સામિલ હતા તે બધાનાજ પ્રાણ સેવડાવવા આંતરે થઈ રહ્યો. રાજ્યજ નહિ પણ આખો રાજ્યજ (તેના સંખ્યા હાલ પાણીના ધૂરની પેઠેજ વધી જતી હતી) તે જુસ્સાથી પેર પેર પોકારવા મંજ્યો. પાર્લામેંટે નાચારીથી છેવટે માછ રાજ્યનારક ન્યાયાધીશ અને ખીજ પણ કેટલાએકની ઉપર કામ ચલાવવાની રજત આપી, અને તેમાંના દરેકો જાગતાજ ચુનેદગાર-હરી ગર્દન માર્યા ગયા.

૧. આગીરોની પુન સ્થાપના કરવી એ એવી પણ વધારે મિકટ કામ હતુ. રાજની આગીરોતો તેને ઘૂર્ત પાછી સોંપી દેવામાં કોઇને વાધો નહોતો, અને તે પ્રમાણે થયું. પણ જે ખાનગી આગીરો લાખી પાર્લામેંટે કે પછી ના રાજ્યે જામ કરી વેચી નાખેની તેનું કરેણું શું? પાર્લામેંટનો વિચાર એમ હતો કે ખરીદદારનો કાઈ એમા વાક નથી, પણ એ બાબતના મિલ ન કર્યા તે રાજના કારેબારી કનારડાને રસજાવ્યા કર્યા, અને એવામા પાર્લામેંટને રજા પડી કે તે દરમ્યાન જૂના આગીરદારો આવી જખૂરતઈથી પોત પોતાની આગીરો કબજે કરી પડ્યા. પુન સ્થાપનાનો જીરુઓ એતદ્દુ એટલો બધો વધી પડ્યો હતો કે જનો જરખરીદી તથા કમજનો હક એ ખો હતો તે પણ કાઈ ન જાલતા રડીનેજ રહ્યા. પણ આટલાથી એજૂના રાજપક્ષ વાળા ધરાય એમ નહોતુ. પાડ્યા વીચ વીચ વર્ષના બખેડામા તિમને વારંવાર ડંડ થયા હતા, અને તે જરવા માટે અથવા માછરાજાને બેડાઈમા મદદ કરવા રાજી ખુશીથી, તેમણે પોતાની કેટલીક આગીરો વેચી નાખી હતી તે બધા હાવ ધાઈ ધાઈને રાજ પામે આની હોસબેરંક હેવા લાગ્યા. કે એ બધા વેચાણો રદ કરી અમને અમારી પાછી આગીરો તથા નુકસાનીનો બદલોતો અપાનુવોજ નોંધએ. રાજકુળને ખાતર તેઓ ખરાબ થઈ ગયા હતા અને તેઓ રાજ પાસે આ સમે બદલાની આરા રાખે એમા કાઈ આશ્ચર્ય નથી, પણ જે રાજી ખુશીના ખાનગી વેચાણ પણ તેમના માગવા પ્રમાણે રદ કરવામા આવે, તોતો એ મિલકતોની પુન. સ્થાપના નહિ, પણ કેનજ ઉત્થાપનાજ થઈ જાય. તેથી પાર્લામેંટે એ માગણીનીતો એખી ના પાડી, અને તે મતજનનુ એક આનંદ કયું.

પ્રજની આ પ્રમાણે વ્યવસ્થા કરી પાર્લામેંટે રાજ્યસીતિઓ તદ્દ પોતાનુ લક્ષ આપ્યું. લાખી પાર્લામેંટના જે જે કાયદા ઉપર રાજની સદી થઈ હતી તે બધા મંજૂર રાખવામા આવ્યા, અને ખરે આ વખતે કોઈની પણ એવી મજૂતો નહોતી કે મારજેખર, હાઈ કમિશનની કોર્ટ, કે વાહાણવેરાની રીતો પાડી દાખન કરવી. આ ઉપરથી મજૂ જણાય છે કે લાખી પાર્લામેંટનો પ્રવાસ કાઈ મિથ્યા ગયો નહોતો.

ફુડુલ ધારાની પરિપૂર્ણ સમાપ્તિ રાજનો એક હક ઉલટો આ વ.

ખતો લઈ લેવામાં આવ્યો. ક્યુડલ ધારો બધોતો ક્યારનો નાબુદ. યહ ગયો હતો, તોમણ. એનો એક અંશ હજી કાયમ હતો. તે આ વેળા કાઢી નાંખવામાં આવ્યો. આગીરદારો ઉપર રાજાની બીજીતો કાંઈ સત્તા રહી નહોતી, પણ તાલુકો પહેલ પહેલો પોતાના હાથમાં આવે ત્યારે રાજાને મોટો નજર રાણા આપવો પડતો, એક એકર જમીન પણ રાજાની પરવાનગી વિના વેચા શકતી નહિ, અને જો સગીર ઉમરનાં છોકરાં મૂકીને તે મરી જાય, તો તેના વાલી દાખલ સમજો તાલુકો રાજાના હાથમાં જતો, અને તેની ઉપજનો ધણો ભાગ તે પોતાની મહેનત બદલ પોતાને ત્યાં જ જમા કરતો. રાજાના વાલીપણામાં એથી પણ મોટું કુખ્ય એ હતું કે તે કહે તેનેજ સગારે પરણવું પડતું; અને ઘણીવાર રાજાઓ ન માંખાંથી કન્યાઓને વેચી પોતાનું મૂલ્યું ભરતા કે તેની સાથે પરણાવી કોઈ ભૂખડુ માનીતાને ત્યાં, કરી દેતા આ જોઈ આગીરદારો રાજાથી બીહીતા રહેતા કે રખેને આપણે જો એકાએક મરી ગયા, તો આપણા બાલ બચ્ચાંના તથા તાલુકાના બૂરા હાલ કરવા એ એના હાથમાં છે, અને તેથી રાજાનો એ અલ્પ હક અમીરો ઉપર ઘણાં દાખનું કારણ હતું.

પણ આ હકનો વીશ વર્ષ થયાં ભાગવટો ન હોવાને લીધે તે છોડતાં રાજાને કાંઈ વસતું લાગ્યું નહિ, અને વળી એ હક બદલ એને દરસાલ એક લાખ પૌંડ મળવાનો ઠરાવ થયો હતો. આ નુકશાનીના નાણાં જો આગીરો સ્વતંત્ર થઈ તેની ઉપરજ કર મૂકીને અપાવવાનો પ્રયત્ન વિચાર હતો, પણ બળીયાના જે ભાગ એ કહેવત પ્રમાણે આગીરદાર પક્ષના લોકે તેમ કરવા ન હતાં ત્રણ વગેરે કેટલીક ચોળે ઉપર જકાંત નાંખી, જે યોડાના લાભને સાફ આપી પ્રજાએ ડંડ ભરવા જેવું થયું.

સ્થાયી લશ્કર થોડુંકે રાખી બાકી બીજા બધાને આ પાલીમેંટે રહેતે આપી. પેલી પ્રજાસત્તાકી સેના આ ઠરાવને કેવી ખુશીદાર રીતે તાબે થઈ તેનું તો આપણે પાછળ ખ્યાન કરી ગયા છઈએ. પાલીમેંટે કાયદો કર્યો કે ૧૦૦૦ સ્વાર તથા ૪૦૦૦ પેદાશ કરતાં વધારે લશ્કર રાજાએ રાખવું નહિ. આ કાયદાનો હેતુ તો લશ્કર ઓછું કરવાનો હતો, પણ પરિણામે એથીજ ઇંગ્લાંડના સ્થાયી લશ્કરનો પાયો નખાયો. માત્ર રાખવું કે અત્યાર સુધી

ઇંગ્લાંડની રાજ પાસે સ્થાયી લશ્કર કોઈ પણ રહેતું નહિ. ક્યુડન વખતમાં તો અમીરો ને તેના માણસો એ જોઈએ તેવું લશ્કરજ હતું, અને જ્યારે તે ધારો ટૂટી ગયો ત્યારે એવા રિવાજ નીકળ્યો કે અપ પડે ત્યારે રાજ પ્રગણે પ્રગણિયી લશ્કર ઉભું કરે અને કામ થઈ રહે ત્યારે તેને પાછું પોતા પોતાને ઘેર રવાને કરે. એવા પ્રસંગોમાંતી લશ્કરને મિલિશિયા કહેતા. તેવું લશ્કર ભેળું કરવાનો હક તો અલખત રાજાનો હતો તેમ કાયમજ રહ્યો.

ધર્મસમાજનો બંદોબસ્ત કરવાંનું એક કામ હવે કર્ત બાકી રહ્યું. પણ સૌથી મુશ્કેલ તેજ હતું. એપિસ્કોપલ પંથ પાછો શી રીતે દાખલ થઈ શકે? આખું પાટ્રીઆરુ હાય ચુરિટાન મતના માણસોથી ભરેલું હતું. તે લોક કદી પણ એપિસ્કોપલ પંથના ક્રિયાઓ સ્વીકારે નહિ, અને ત્યારે શું તે બુધાને બરતર્ફજ કરવા? રાજાએ કહ્યું કે ત્યારે એપિસ્કોપલ પંથના આચારવિચારમાં એવા કાઈ ફરફાર કરો કે કોઈને વાવો રહે નહિ. એ બાબત કેટલીક સભાઓ મળી, અને મોટી ભાંજધડ ચાલી. પણ એ સઘળા ટોંગ હતા. ચોતર્ફથી રાજપક્ષનું બળ ઉભરાઈ જવા માંડ્યું. બુના ધર્મોપદેશો (એપિસ્કોપલ પંથના મિષપો) આનીને ટપોટપ અમીરોની પાંકે પોતાની ગામીરી કબજે કરી બેઠા, અને રાજાએ પાર્લામેંટને પાછી રસ્તપરથી ન બાવા પતાં વિસર્જનજ કરી દીધી. (૨૯ મી ડીસેમ્બર ૧૬૬૦)

કોવેલિયર પાર્લામેંટ—હવે ને નવી પાર્લામેંટ આની તેમા ઘણું કરીને સઘળાજ કોવેલિયર એટલે રાજના ભક્ત અને પ્રજા સ્વાર્ત્થને ધિક્કારનારા હતા. એ લોક આવ્યા તે પહેલાજ તેમના પક્ષનું જોર એટલું બધું વધી ગયું હતું કે કામ ચલાઉ પાર્લામેંટને પણ જતા જતા એવા જંગલી હુકમ કરવો પડ્યો હતો કે કામ્વેલ, બ્રાડશા, અને આયર્ટન એ ત્રણના મહાને કબરમાંથી કાઢી બહાર શૂળીએ લટકાવવા. અરે પેવા પરમુખવિત્ત દેશભૂતો હામ્પડન અને પીમના મહાને પણ વેસ્ટ મિનિસ્ટરના પાદશાહી કમરખાતામાંથી ધસડી કાઢી કોઈ સામાન્ય ડેકાણે ડફલાવવામાં આવ્યા!

વેના નામના એક ઉત્સાહી પણ શુદ્ધ અંતઃકરણના પ્રજાસત્તાકીને કાસીએ જવા નહિ દળે એમ જ્યારે રાજાએ વચન આપ્યું હતું ત્યારેજ

કામ ચલાઉ પાર્લામેન્ટે તેનું નામ સામાન્ય માંદીમાંથી બાદ કર્યું હતું, પણ આ સમયે તે ન ગણકારતા તેને તથા લાંબાઈને પકડી કરડી નજરથી કામ ચલાવવા માંડ્યું. પેને પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે પોતાની આંતરેનું છટાથી ગંભીર કર્યો, અને એનું એ સાચાપણું એજ એના મોતનું કારણ થઈ પડ્યું. લામ્બર્ટ, જે આ વેળા બાઇલાઇથી કરગરી પડ્યો, તેને માત્ર દેશ-નિકાલનાં સંજ્ઞા થઈ. પોતાની જુદી જુદી આ રીતે ગયાથી તે પરદેશમાં જઈ રહ્યો, અને ત્યાં રોમન કાથોલિક માર્ગ ગ્વીફારી ડે વર્ડ સુધી જીવ્યો. કામ્બેલની ટેડ બક્સ્ટનેનાનો સર્વ સચાધીય થવાનો મૂખર્ષી થઈ. પ્રયત્ન નેણે કર્યો હતો તેજ આ લામ્બર્ટ, અને તેમાં તે ગા માટે તે વેળા કુતેહ ન પામ્યો તે હવે એના આ ગુણ ઉપરથી બરાબર સમજી શકીએ છીએ. પેલી સાચી શૂરવીર બક્સ્ટનેનાં તે આવા બાઇલાઇ ધર્મ પાલકથી જુદા એક તંતે તેને વચ કેમ થાય? જ્યાંને સત્યમેવ.

ધુરીટાન લોકપર જીજ્ઞસ હવે આ રાજબક્સિતને તાને ચરેલી પાર્લામેન્ટે નિસુતમ ગુજારવા માંડ્યો. “કોર્પોરેશન આક્ટ” એ નામનો એક કાયદો ક્યો તેની મતલબ એ હતી, કે “કાવિનાન્ટનો” ધનકાર કરે અને અન્યરોધ મતની એટલે રાજ કે તેના અમલદારો સામે આત્મ રક્ષણના કારણને સાફ પણ મારે કદી ગરજદારણ કરવાં નહિ એવી જે પ્રતિજ્ઞા તે તેનાથીજ મ્યુનિસિપાલ એટલે *કસબાઓમાંની સરકારી નોકરી થઈ શકે. (ઈ.સ. ૧૮૬૨) બીજી સેશનમાં “મ્યુનિસિપાલિટી આક્ટ” કાયદું તે તો આ-આ પાર્લામેન્ટને પદબદ કરવા બરાબરજ હતું, તેમાં એવું હતું કે દરેક પાર્લામેન્ટે “એપિસ્કોપલ પંથની પ્રાર્થનાપોથી” ને હું શુદ્ધ મનથી માનું છું એવી પ્રતિજ્ઞા લેવી, ધર્માપ્યક્ષ પાસેથી દિક્ષા ધારવી, કાવિનાન્ટનો સાંગ કરવા, અને અન્યરોધ મતના સોગત લેવા; અને એમ જે અમુક મુદતમાં નહિ કરે તેને બરતર્ફ કરવામાં આવ્યો. તે મુદત પરી થતાં બીજે વર દહાડે એ પ્રમાણે નિર્દયતાથી અમલ કરવામાં આવ્યો. ૨૦૦૦ હતાર.

* મ્યુનિસિપાલિટીને તાને ઇંગ્લાંડમાં સધળું રચાનિક સ્વરાજ્ય છે અને તે કચરાપટ્ટીનું આપણી પેઠે કામ કરે એમ કાંઈ નથી. માછ-મેટનું કામ પણ મ્યુનિસિપાલિટીનુંજ સ્તં ગણાય છે.

ધર્મગુરુઓ જેમા કેટલાક તે સમયે દેશના અત્યુચિત નિહાન અને મહાવાન પ્રશ્નો હતા. તેની બરાબર કદર નહોતાવિના એકદમ પદ્મજ કરવામા આવ્યા. તેમને સરકારી ધર્મનયોમાથી કાઢી મૂક્યા તો તો એર, પણ આ નગી સ્થળોમા પણ ધર્મમોલ કરવાની શક્તિ મનાઈ ડરી. તે છતા પણ બ્યારે પ્યુરિટાન લોકો પોતાના ધર્મગુરુને જીવજગી રહ્યા, ત્યારે એના કાયદો કર્યા કે તેમના વ્યાખ્યાનવેળા કોને મળું. ઘેર કુટુંબ સિવાયના મીત્ર પાત્રથી જો વધારે માણસ ભળા થએના માનમ પડશે, તો તે સર્વને સાત સાત વર્ષ દેશનિકાનની સજા કરનામા આવશે. એને 'કાન્વેન્ટિકલ આફ' કહેજે. (૮ સ ૧૬૬૮). આવું જોખમ વેઈને પણ બ્યારે કેટલાક યજ્ઞ માનો પોતાના ગુરુને ઘરમા બોનાવી ખૂણામા બરાઈ વ્યાખ્યાનો સાબળેજે એમ માલમ પડ્યું, તારે અતિપર આનેલી આ ગુનની પાર્લામેંટે "પાત્ર મૈનનો કાયદો" કર્યા એટલે ડોઈ પણ કમ્પાનિ કરતા પાત્ર મૈન સુધીમા એ ધર્મ ગુરુઓએ વસવું નહિ, અને તેમજ કોઈપણ ટુકાણે નિશાળ મા ડાનો વધો કરેવો નહિ. ઇ. સ ૧૬૬૫. આ કાયદો તો તેમના પેટ ઉપર પૂરે પૂરો પડ્યો મૂકના બગામને હતો નાસતા બાગતા ખૂણે ખોચે બરાઈ કકડો રોટલો પામતા હતા તે પણ ઊનની નહિતે બિચારાએને ભૂંચે મારવાનોજ આ ઉપાય હતો. હવે પ્યુરિટાન ધર્મગુરુઓના એક કુતરાના અવતારે થયા, અને ઘણા રાજા રાજાડી કે મહીખાનામા સડી સડીને મરી પણ ગયા.

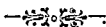
બેંદીખાના તો આખા દેશમા આ સમયે ઠેરઠેર તરતરી રહ્યા હતા. કેવાને ટેટલા બધા પ્યુરિટાનોને દરરોજ બેંદીખાનામા પૂરવામા આવતા તેનો વિચાર વાચનારના મનમા બરામર આવવો મુશ્કેલ જે, પણ નીચેની હકીકત ઉપરથી તે કાઈ તેનો ખ્યાન કરી શકશે. "કવેકર" સરખો તે વેળા નામેને ડુનિયામા કેશન નિરંબરોલો પથકે જેની સામા એક ખાસ આકટ કરવામા આવ્યું હતું, તેના ૪૦૦૦ માણસ પહેલેજ અપોર્ટે જે કરવામા આવ્યા, અને બધા પાંડળથી રાજાએ "રોમનુ બહેરતામુ" કાઢી ધર્મ નિમિત્તના કેડીઓને છૂટા કર્યા, તારે તેમા આ માત્ર એકર પચાસ ૧૨૦૦૦ માણસ માનમ પડ્યા હતા !

અરે આ સમ દેશમાં ધર્મનો જે જુલમ આવી રહ્યો તેવા તો પ્રભુ વિગ્રહનો ભડકો ઉઠાવનાર પેલા અનુભવી બિપપક્ષાડના વખતમાં પણ નહોતો. સૈન્યસત્તાથી લોકો આટલા ભયભિત થઈ ગયા હતા, તો પણ તેના વખતમાં એ આવી પકડાપકડી તો કોઈએ દીકી નહોતી. કુટોથી ડરી બિચારા પુરિયાનો ધરને ખૂણે કે ગામ બહાર જંગલમાં ધીરે સ્તવનને માટે પાંચ દશ ભિજા ધાય કે પોલિસનું ધાડું (જે હાલ ચોરને ખૂનીઓ કરતાં તેમનેજ પકડવા વધારે આતુર હતું) તે તેમની ઉપર ધસી આવે, બલબલને પૂરા બેહુમત કરી માલિમ્લેટની પાસે ધસડી જાય, અને તે કાંઈ પણ દાદ કે કથાદ સોંભળ્યા વિના તેમને એકદમ ગડદાને પાટુની સાથે તુરંગમાં મોકલવાયે છે! “ભક્તપ્રવાણ” એ નામનું ઇંગ્રેજ ભાષામાં જે લોકપ્રિય આપ્યાન છે તેનો કર્ણ પેલો ભક્તિમત્ત કુંસારો બનિયત કેટલાંક વર્ષ સુધી બંદીખાનાનો જાસૂસી થઈ પડ્યો હતો, અને ત્યાંજ ઘણુંખરું એણે જે લોકપ્રિય કીર્તિનું અંશ પુસ્તક લખ્યું હતું, વિદ્વાન અને વિદ્યાનપ્રિય મહા કવિ મિલ્ટન પણ કોડાક મેદીના બંદીખાનું પોતાના ઘડપણમાં સેવી આ-વ્યો હતો. ટુંકામાં આ સમ દેશમાં વિદ્વાન, નીતિમાન, કે ભક્તિમાન, ગણાતા હતા તેમાંના ઘણાખરા માણસો ધર્મ બળાટકારના દયામણા ભાગ થઈ પડ્યા હતા.

આ બધો જુલમ રાજના દબાણ કે કહેવાથી થતો હતો એમ સમજવું નહિ. એતો આ કાયેજિયર પાર્લામેન્ટનુંજ કર્મ હતું, અને તેને આ સમના લોકવિચારના જોઈએ તેવી પુષ્ટિ હતી. પાંચનારને કદાપિ શંકા ઉઠશે કે જે એપિસ્કોપલ પંથના અભાવથી તો ઇંગ્રેજ લોકે મોટો પ્રભુવિગ્રહ સળગાવ્યો હતો, તે પંથનાજ તેઓ આટલા ગદ્યા ભગત હમણાં જ્વાંધી થઈ ગયા. પણ એનો ઘણાં કારણ હતા. વિપત્તિ એ ઘણાં સદગુણ અને બળના પ્રાપ્તિ કરાવનારું અનુલ્લ સાધન છે. વીચ વીચ વર્ષો સુધી જે પંથને શાંત દારણ દુઃખો વેઠ્યાં, અને પૂર્ણ નિરાશાને સમ પણ જે પંથના સ્તવન ભજનથી આત્માને દિવારો મળતો, તે પંથ જેમ જેમ જુલમ પેડા ગયા તેમ તેમ રાજપક્ષ પાળાએને પ્રાણથી પણ પ્યારો થતો ગયો. બીજાને પણ તેમનાં દુઃખ જોઈ પ્રથમ દયા અને પછીથી સમભાવ તેમના ધર્મમત

સાથ યવા લાગ્યો. વળી, એપિસ્કોપન પંથને રાજભક્તિ, એ બંનેને લાગી મુદત મુખી ભેળી ભેલાના અભ્યાસથી લોકો તેને એકરૂપજ સમજવા લાગ્યા, અને બ્યારે દેશમાં રાજભક્તિનો ઉભરો ઉભરાતો હતો, ત્યારે ઘણાંનો ભાવ એપિસ્કોપન માર્ગ તરફ વધી પડે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી. તે છતાં પણ હાલ દેશનો ઘણો ભાગ એપિસ્કોપન સાર્ગીજ યર્ધ ગયો હોય એમ તો કાંઈ નહોતું. એ માર્ગમા હાલ પંથુ હતા તો પૂર્વેની પેઠે બહુધા ઉપના વર્જનાજ લોકો, પંથુ એ લોક હાલ સર્વપ્રિય ને તેમ હોવાથી દેશમાં સર્વ શક્તિમાન યર્ધ પડ્યા હતા, અને એ લોકનો તો ભાવ પોતાના પૂર્ણ વિજય કાળે સ્વભાવિકપણેજ પૂરે જોશપર આવી ગયો હતો. એથી પણ મોટું કારણ તો એ હતું કે પાછલા અનુભવ ઉપરથી ખુરિદાના પંથ અધાતે રાજદ્રોહી, પ્રજાસત્તાકી, અને દેશનિંતાથી દુષ્પ્રાતો હતો. તેથી પોતે હડહડતા એપિસ્કોપન નહોત, તો પણ રાજક્રિય વિચારથી એ ઘણા લોક ખુરિદાન પંથને છૂદીજીવ અવા ખૂશી હતા. અને ખરે એપિસ્કોપલ માર્ગવાળા પણ આ સમે ધર્મ કરતા રાજ્યપ્રકરણી બુદ્ધિથીજ આપો કેર વર્તનાવા વધારે પ્રવર્તમાન યવા હતા.

ખાકી રાજના પંડને તો ધર્મખજાતકાર સ્વભાવિકપણેજ ગમતો નહોતો, અને એની ખાનગી રાજનીતિ તે ખામત સંપૂર્ણ છૂટ આપનાનીજ હતી. જે ઇંગ્રેજ પ્રજાને ધર્મની છૂટ જોઈતી હોત, તો આ સમે તેમને મેયક મળી હોત. પણ ઇંગ્રેજ પ્રજાજ તે વ્રાતની સામા, ખૂબ સામા હતી. શા માટે અને કેમ તે રાજનો સ્વભાવ અને રાજનીતિ જાણા પછી બરાબર સમજાયે.

પ્રાચીન ભારત વર્ષનાં કાળ નિર્ણય યંત્રો.

લખતાર—શ્રી નાગવણુ હેમચંદ્ર.

સામગ્રીમા આનેછે કે પૂર્વકાળના લોકો અતિ સરલ હતા. તેમિથ્યા ન યર્ધ શકે, પરંતુ તેઓ અમરકારી અને આશ્ચર્યકારક વિદ્યાનાં સંબંધમા કુદૃલ હતા તેમા અણુમાત્ર મદદ નથી તે વાસ્તેજ આપણા દેશથી જ્યો-

તિવિદ્યા, માયાવિદ્યા (ભાજ્યાંશુ) યોગે અને શિષ્ય છૂં છે. સૂર્ય સિદ્ધા-
ન્તકારે કાળનિર્ણાયક બહુતર યંત્રનાં વિધય થોડું થોડું બ્યાન કરીને છેલે કહ્યું છે.

“શંકુ યદિ ધનુશ્ચક્રે રૂઢાયા યંત્રેરનેકથા ।

ગુરુપદેશાત્ વિજેયઃ કાલજ્ઞાનમંતન્દિતૈઃ ॥ ”

“ગુરોર્નિર્વ્યાજકથનાદઘતન્દિતૈરભ્રમૈઃપુરુષાઃ”

કાલજ્ઞાનં વિજેયં સૂક્ષ્મત્વે નાવગન્તવ્યમ્ ॥ ”

ગુરુ જે અકપટથી ઉપર લખેલા યંત્રનો ઉપદેશ આપે તો તેથી
સૂક્ષ્માનુ સૂક્ષ્મરૂપથી કાળનિર્ણય કરી શકશે નહિ તો કરી શકશે નહિ. આદિ
તેમ હોય, કાળનિર્ણયને વાસ્તે પહેલા ૪, ૫ જાતના છાયાયંત્ર હતા, તેમાં
કંઈ સંશય નથી.

— ઘંટીયંત્ર—આ ઘંટી-યંત્ર ઘણીક જાતના હતા. તેમાં કેટલાંક નિરપેક્ષ
અર્થાત્ સ્વયંબુદ્ધ હતાં અને કેટલાંક સાપેક્ષ અર્થાત્ અનિર્વહ હતા. સૂર્યસિ-
દ્ધાન્ત અને સિદ્ધાન્ત શિરોમણિ ગ્રંથમાં એ બે જાતના યંત્ર બનાવવાની રીત
અને તેનું કાર્ય કારિતા વગેરેનું વર્ણન છે. પૂર્વોક્ત છાયા યંત્રો નિર્મળ દિ-
વસમાંજ કામમાં આવતા હતા, રાત્રે તથા મેઘાચ્છન્ન દિવસમાં તે વગર
કામના થઈ પડતા હતા. એ વાસ્તે સર્વ કાલ-સાધારણ યંત્રની આવશ્ય-
કતાથી સાપેક્ષ અને નિરપેક્ષ એ બે જાતના ઘંટી-યંત્રથી સૃષ્ટિ થઈ હતી.
એ ઉપર લખેલા ગ્રંથમાં સ્પષ્ટ લખ્યું છે.

જળ યંત્ર, કપાળ યંત્ર, રેણુ યંત્ર, વગેરે સાપેક્ષ ઘંટી યંત્રી જાણીને
લખ્યું છે. અને મયૂર-યંત્ર અને વાનર યંત્ર વગેરે નિરપેક્ષ યોગીની મળે
આમનાર યંત્ર જાણીને ગણ્ય થયા છે.

જળયંત્ર તથા કપાળ યંત્ર અથવા રેણુ યંત્ર હજીત સુધી પ્રચલિત છે.
તેને તામી ઘડી અને વાળી ઘડી કહે છે તેજ જળયંત્ર અને રેણુયંત્ર છે. મયૂર
અને વાનર વગેરે યંત્ર હાલમાં નથી તેથી એનું વર્ણન કરવું આવશ્યક છે.

સૂર્ય સિદ્ધાન્તનો ઉપદેશ આ છે.—

“તોયયંત્રકપાલાદૈર્ મંચૂરનર વાનરૈઃ

સત્ત્વરેણુગર્ભેશ્ચ સમ્યક્ કાલં પ્રસાધયેત્ ” ॥

આ શ્લોકમાં જે “મયૂર” અને “વાનર” યંત્રનો ઉલ્લેખ છે તેનો આચાર્ય રંગનાથે અર્થ વિસ્તારીને કહ્યો છે કે.—

મયૂરાહ્યં સ્વયંવહયંત્રં નિરપેક્ષં વાનરયંત્રંચ

સ્વયંવહં નિરપેક્ષં એતૈઃ સસૂત્ર રેણુ ગર્ભૈઃ ।

સૂત્રસંહિતા રેણુવો ધૂલયો ગર્ભે મધ્યે યેવાનૈઃ ।

સૂત્રપ્રોતાઃ યાદ્યસંખ્યાકા મૃદ્ધઘટિકા મયૂરોદવસ્થામુલાત્ ઘટિ-
કાન્તરેણ સ્વત્ત એવ નિઃસરતોતિ લોક પ્રસિદ્ધા તાદૃશૈયંત્રૈ રિત્યર્થઃ ।

એવં મયૂરાદિ સ્વયંવહ સાધનાનિ વહવાઃ ।

યંત્ર મોરના આકાર વાજો હોય છે, તેની અંદર સૂત્રગ્રથિત ઇત્યાદિ મૃન્મય ઘટિકા સૂચક ૧૦ ભાગ રહે છે. પ્રત્યેક એક દંડ અન્તર તેના મુખથી તે સૂત્ર-ગ્રથિત એક એક ભાગ પોતાની મેળે નિકળે છે અને નામ મયૂર યંત્ર છે. વાનર યંત્ર પણ એવું હોય છે. ઉદરમાં રેતી ભરેલી હોવાથી મોઢામાથી દરેક દંડ એક એક ચપડી રેતી નિકળે છે.

એ પોતાની મેળે ચાલનાર યંત્ર બનાવવું અતિ કઠિન સાધ્ય વ્યાપાર છે અને સર્વ માણસના સંબંધમાં તે કરવું સુલભ નથી પરંતુ એ પોતાની મેળે ચાલનારો પ્રક્રિયા કેવળ પારો, સુતર, તેલવાળું પાણી ઇત્યાદિ કેટલીક વસ્તુથી બનવું પરંતુ કેવી રીતે કર્યાથી એની યોજના કરી ચકાવ તે હાલ અમે સમજી શકતા નથી. સર્વ શિક્ષાંતકારે કહ્યું છે કે, સ્વયંવહ ક્રિયાનો પ્રયોગ ઘણો ફલભ છે. નમ્ર કે—

પારદારાસ્તુ સૂત્રાણિ શુક્લતૈલજલાનિચ ।

ત્રીજાનિ પાસવસ્તેષુ પ્રયોગાસ્તેઽપિ દુર્લભાઃ ॥

શિક્ષાન્ત શિરોમણિ ગ્રંથમાં કેટલાક પોતાનીમેળે ચાલનાર. યંત્ર બનાવવાની રીત લખી છે, અમે તે સુગ્રંથ ગ્રંથોથી કરવામાં અસમર્થ છીએ. દેખાડનાને માટે કેટલાક શ્લોક આ જગાપર ઉતારીએ છીએ, આગા કરવામાં આવે છે કે શિષ્ય નિપુણ હુદિમાન પાઠકો યત્ન કર્યાથી તે બનાવો શકશે.

લઘુકાષ્ટજસમચક્રે સમશુષિરારા સમાન્તરા નેમ્યાં ॥

કિંચિદ્રકાં યોજ્યાઃ સુષિરસ્યાર્દ્ધે વૃથક્ તાસામ્ ।

રસ પૂર્ણે તચ્ચક્રં દ્વય ધારાક્ સ્થિતં સ્વયં ધ્રમતિ ॥

ઉત્કોર્થ્ય નેમિમથવા પરિતો મદનેન સંલાનમ્ ।

તદુપરિતાલ દલાદ્યમ કૃત્વા સુષિરેરસંક્ષિપેત્ તાવત્ ॥

યાવદસૈકપાર્શ્વે ક્ષિતં જલં નાન્યતો યાતિ ।

પિહિત છિદ્રં તદતઃ ચક્રં ધ્રમતિ સ્વયં જલાકૃષ્ટમ્ ॥

ઈત્યાદિ.

— એ સર્વ સ્વયંવદ પ્રક્રિયા આ દેશમાંથી ધણા કાળથી લોપ થઈ ગઈ છે. કોઈ તે થીખી જાય એ વાસ્તે છુપાવીને એને બનાવવામાં આવતી હતી ગ્રંથકાર પણ છુપાવીને બનાવવાનો ઉપદેશ આપતા નેમકે—

“एकाकि योजये द्वौजं यंत्रे विस्मय कारिणि ।”

(સૂર્ય સિદ્ધાન્ત)

અમલકારવાળા સ્વયં વદ યંત્રમાં ખીજ અર્થાત્ પારો આદિ સંયોગ કરવાની વેળાએ એકલા રહેવું. એ રીતના દૈરાત્મ્યથી આ દેશમાંથી મળીક વિદ્વાનો મૂળોએદે થઈ ગયો છે એ કંઈ થોડા દુઃખનો વિષય નથી.

શિલ્પ સંહિતા નામનું એક પુરાતન પુસ્તક છે તેમાં મયૂરનર યંત્ર અને વાનર યંત્રના વિષયની ખીજ રીત લખી છે. મયૂર યંત્ર એ ધાત્રનું યાવ છે. એ એવી કૌશલ્યથી બનાવવામાં આવે છે કે દંડ, પરિવર્તિત થવા પાંખ પોહાળી કરીને જીમ પાડે છે. તેપણ ઉતારીએ છિયે. જુઓ નર-યંત્રની સાથે હાતના કલાક (મોઠા ધડીઆલનું સરખાપણું છેકે નહિ).

कल्पितांगां विगुवती माकागे चानुमानतः ।

पङ्गत्य नुगतश्चक्रान् पस्त्रिमते यहः ॥

તદ્દૃષ્ટાન્તા નુગતે ચક્રે પ્રસક્તં કાલમાન ક્રૂતઃ,

યંત્રં કુર્વાન્ પરિધંશાન્ ચતુર્વિંશતિ માગ્નતઃ ।

અહોરાત્રિ પ્રમાણંચ પ્રસક્તં જાયતે નૃણામ્ ॥

(શિલ્પ સંહિતા ૨૪ ૨૧)

એનો મર્માર્ધ એ છે કે, આકાશ કક્ષિત વિધુવ રેખા દૃષ્ટે લૌહાદ ધાતુમાં વિષુબ્ધવત્ રેખાનું ૩૫ કક્ષિત યંત્ર કરવું અર્થાત્ જે રેખાચંત્રને એવી કૌશલથી રાખવું કે નિરંતર તે યંત્ર દક્ષિણ અને ડાબી તરફ ફૂલતું રહે અને જેના ગમતનું ૩૫ ગ્રહ નક્ષત્રાદિના ચક્રાકારમાં ગતિ થાય એ દૃષ્ટાંતથી અનુમાન દ્વારા કાળ-નિર્ણયક યંત્ર બનાવવું. ૩૬૦ અંશમાં વિભક્ત આકાશ મંડળની પરિધિને ૨૪ અંશ ભાગ કરીને રાત્ર દિવસ કાળનું નિરૂપણ કરવું. અર્થાત્ ૧૨ ભાગમાં દિવસ અને ૧૨ ભાગમાં રાત ગણવું. જેમકે—

ત્રિધ્વાલ્યં લૌહયંત્રં સત્યા સત્ય ભ્રમાત્મકમ્ ।

યત્પ્રભાવા ચક્રમુખે ભ્રમતે નાહો કંટકમ્ ।

(શિલ્પ સંહિતા)

જમણા ડાબા ભ્રમાત્મક કુંપિત વિધુવાખ્ય લૌહ યંત્ર છે. એ “હોય તો આત્મકાવનું પેંડુલમ અથવા હ્યારસ્પ્રિંગ હોય ” એના પ્રભાવથી યંત્રો પરિ નાડી બાંધક કંટકના ચક્રવત્ ભ્રમે છે. બીજું લખ્યું છે.

લૌહ મુદ્રા સંકુચિતા મનુષ્યાલ્યાં પ્રકલ્પયેત્ ।

ષ્ટકસ્થાચ તાં મુદ્રા સૂક્ષ્મ શૃંગલ વેષ્ટિતામ્ ;

ગતાનુગત મન્તવ્ય પૂર્ણ જ્ઞાત્વા પદં ગુલમ્ ।

નતઃ સ્વાભાવિકં કુર્વુર્વિલોમેનચ શિલ્પિતઃ ।

(શિલ્પ સંહિતા)

મનુષ્યાખ્ય લૌહ મુદ્રાને મંકુચિત અર્થાત્ જડીને કોટલાની અંદર રાખીને બારીક શાંકલથી વીંટાળીને બીજી કીતને અર્થાત્ ખુટાને બાંધવી

એ લૌહમુદ્રા ચેનસ્ત્રી અને બારીક શાંકલ એ ચેનના જેવો પદાર્થ સમજાય છે. વિપ્રવયંત્ર અર્થાત પેંડુલમ તથા હેરસ્ત્રીના બલથી છ આગળના માપવાળી બારીક શાંકલ જ્યારે એ મનુષ્યાખ્ય લૌહયંત્રને ઘેરો કરતીશિયિત્ર થાયછે ત્યારે તે બીજા ખુટાને વીટાય છે. શિલ્પિતે અનુમાનથી અનુભૂત કરીને પાછું તન્નિયમથી વિલોમ પ્રકારે એ યંત્રની સૂક્ષ્મ શાખજને વીટાલ-વી એ આગળ માપવાળી શાંકલને અનુલોમ ગતિમાં રાત દિવસ ગતા-ગત દંડાદિ નિર્ણય થયે.

શિલ્પસંહિતાના ૨૪ મા અધ્યાયમાં અને ૨૮ મા અધ્યાયમાં એવી રીતે ધટીયંત્રના વિષય વર્ણન કર્યું છે છેલે એવી ઉક્તિના દ્વારા અધ્યાય સમાપ્ત કરવામાં આવ્યાં છે.

एषा घटा काल परीक्षणाय प्रकल्पिता विश्व कृदात्मजेन सम्यक्-
सुविज्ञाय हिताय जन्तोः शिष्यान् समादिश्य गताम्बरे पुनः

(શિલ્પ સંહિતા ૨૮)

બ્રહ્માનો પુત્ર વિશ્વકર્મા કર્તૃક એ કાલ પરીક્ષા કારક ધટીયંત્ર કલ્પિત થયું હતું. શિલ્પવર વિશ્વકર્મા સારી પેઠે જાણીને માનવહિતાર્થે પૃથિવિમાંના શિષ્યોને એના શિક્ષા આપીને પાછો અમ્બર માર્ગમાં ગયો હતો.

શિલ્પસંહિતા જે વાસ્તવિક પુરાતન હોય તો એ ધટીઆલ બનાવવાની રીત નવાઈ જેવી છે અરી નહોતી તોપણ ઉપર લખેલા મયૂર અને વાનર વગેરે સ્વયંબદ્ધ યંત્રો પ્રાચીન ભારતની સામાન્ય કીર્તિનો વિષય નથી.

એટલુંજ નહિ સૂર્યસિદ્ધાંતથી જે “પારદામ્બુસૂત્રાણિ” વચ્ચેન ઉતારવામાં આવ્યું છે એ શિલ્પસંહિતામાં તેને કાલનિર્ણાયક ન કહેતા ગ્રીઆદિ નિર્ણાયક જાણીને ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. નેમકે—

तुंग बीज प्रयुक्ति योगात् तद्वन्निर्णयते धर्म

(તુંગ બીજં પારદમ્)

પારાધી ગરમી અને હવાનો નિર્ણય કરવા કૌશલ જે શિલ્પસંહિતા અવગત હોય તો જે કમથી કમ ૪૦૦ વર્ષનો પુરાતન ગ્રંથ પણ થાયછે, તો તેથી ધર્મામિટર અને બિરામિટર નિમાતાને પુરાતન વસ્તુનું નવું નામ

મે. મ. સા. પેનાકામ પચમલાનના એ. હી સા.	૧૬-૫-૦
આજમ રાજકો મીસન મુનમાતર	૧-૩-૦
મે. કુચ પ્રાતના એ. હી સા. મ.	૬-૭-૦
મે. રા. મા. ગોહીનનાડ ના. રે. એ. હી મા. નક્કુના મોના.	-૧૨-૦
આ. દ્વાકાની સ. ગૃ. નિ. મે. તા. જ.	૧-૩-૦
આ. નરનાનના મૂનમી સા. મ.	૧-૩-૦
આ. બગસરો તા. કુકા માતરનો તફથી.	૧-૩-૦
આ. મોરમી તા. કુકા મૂન માતર મા.	૧-૩-૦
મે. નડોરો મે. લા. મે. રીના એ. કુ. રી સા.	૧-૩-૦
ન. મિ. પ્રાતના એ. હી મા.	૭-૨-૦
મ. રા. કા. ટ. ને. નિ. મો. ના. પ્રિ. મિ. પા. ન. મા. મ.	૧-૨-૦
મે. રા. મો. હા. મુ. નના રે. માતર	૧-૨-૦
મ. મ. સા. મુ. મા. હની. મ. ગૃ. નિ. રે. એ. મ. સા. ૧૬/૫ ના.	૨૧-૦-૦
શા. મ. મા. પના. જ. (મા. રી) મે. ૧૧/૮-૬૫.	૧-૩-૦

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
NOVEMBER.

પુસ્તક ૨૩ મું.

નવેમ્બર.

અંક ૧૧ મો.

કુનાઇ બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ :-
કર અંતે મન સેવના, ખરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

આગળના અનુબંધારનું

“વૈધવ્ય” ૨૪૧

નાટકશાળા ને ગોપીચંદ નાટક. ૨૪૬

ટુંકી હાંટીનો રોગ. ૨૫૬

સારસંગ્રહ. ૨૫૬

સરકારી જનસેવક. ૨૬૦

નિયાજોનાં ઇનામ પત્રક ... ૨૬૦

“Early marriage & Enforced

Widowhood,” 241

Gopichand Natak 246

Short-sightedness 256

Pickings from the Press 259

Departmental Notifications.. 261

Lists of Prizes distributed in
Schools .. 261

(ઉપવહી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હોલીમધે ગુનામટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
લિમિટેડના પ્રેસમાં રજૂજોડલાઇ ગંગારામ દાખી પ્રગટ કર્યું

મુદ્રણ { ૩૧ } વરસનો અગાધીન. } ૨૫૫૫ અર્થ
{ ૩૦ } મુદ્રક એક અંકના } જાહેર.

ગુજરાતશાલપત્ર.

પુસ્તક ૨૩ મું. ત્રિમાસિક. સન ૧૮૮૪. અંક ૧૧ મો.

“વાલ્લભને અને વલ્લભનારનું વૈધવ્ય”

આ નામનું એક નાનું ચોપાનીયું—ખરેખર ચાર પાનાનુંજ—તેણે શા મોટો પરાક્રમ કરેલો જણાય છે! એનું છેવટ કથન ગમે તે થાઓ, અને અંધપરંપરાના મમત્વમાં ડુબેલો આપણો અભાગી દેશ આવી પણ જતા જીને પોતાના આ મહા વિનાશકારી રિવાજો દૂર કરવા પ્રવર્તમાન થયે છે નહિ. તે અમે મુકરર કહી શકતા નથી; પણ આટલો જથ્થો તો એના અંચળને રસમય લખનાર મિ. મલબારીને આપવાજ જોઈએ, કે આખા દેશનું આ છેડાથી પેઢા છેડા સુધી એટલે ગુજરાતી, મરાઠી, બંગાલી, મંદ્રાસી, પંજાબી, ને તમામ-કન્યાકુમારીથી સેતુબંધરામચંદર અને જગન્નાથપૂરીથી દ્વારકા સુધીમાં વસનારા તમામ-હિંદુ કોમના મુખીઓનું લક્ષ એકી વખતે આ વિષયો ઉપર કોઈએ પણ અંગાઠિ અંચું નહોતું. આગળ આ બાબતોપર ઘણુંએ લખાયું ને ઘણુંએ બોલાયું છે, ને તેથી આપણે કાંઈક કુંજાળી પણ ગયા છઈએ, તોપણ તે લખવું બોલવું પ્રત્યેક પ્રાંત ખાતે ને કોઈકોઈ વખતતો ગામગામ ખાતે નિરનિરાળું ને જુદે જુદેજ વખતે હવું. હાજ તો મિ. મલબારીએ આખા ભરતખંડને આ દેશદુઃખોનો વિચાર કરવા બોળો કર્યો છે. સમસ્તદેશના દુઃખ સમસ્ત દેશજ વિચારવા જોઈએ. કપાળે કપાળે મત જુદી, એ કહેવત પ્રમાણે કોઈને પણ આ દુખમાંથી છૂટવાનો ખરો ઉપાય મંથરકૃપાએ સૂઝી આવે.

ઉપાપ, શોષવા એજ આ ઓપાનીવાનો હેતુ છે અને તેથી એને કોઈ પટપટારો નહિ, તો અને તેની ગિરસ્કારથી ના પાડીએ છઈએ. અન્ધાર સુધીના લખાણમાં અને એમાં એજ મોટો ફેરફાર. માગવગત અને બળાત્કારથી વિધવાઓને પરણવા ન દેવાની રીતિઓ બહુજ નફરો છે, એ તો ક્યારનું સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે; અને તે બામત લાંબા લામા બાવણો લખવાં એ બેચક નકામો પટપટારો કહેવાય, અને તેનેતો અને પણ ઘણા પખતથી ધિક્કારતાજ આનાએ. છઈએ રોગતો જણાયો, અને હવે તે ઉપર કઈ માત્રા ગુણ આપશે એજ નિચારવાનું રહ્યું. તે નિચારની ચર્ચા આખા દેશમાં સઘળે ઠેકાણે એકી વખતેજ ઉઠાવવી એ મિ. મલબારીના અતિ ટુંકા, પણ મોટા નિર્ણયો કરતાએ વધુ અસરકારક, આ ઓપાનીવાનો ઉદ્દેશ છે, અને તે તો રૂખીબૂત ધયોજ એ એનાશુંઆએ પેણ કબજ કરવું જોઈએ.

આ ઉદ્દેશ પાર પાડવા પોતાની રસિક કલમને કામે લગાડી બેસી ન રહેતાં, આ ઉત્સાહી, નરે જાતમહેનત પણ અત્યંત લાંબેલી જણાય છે. જાતે સિમ્તે જઈ ગવરનર જનરલ, તેના કાઉન્સલરો, સેક્રેટરીઓ વગેરે સઘળા મોટા મોટા અમલદારોમાના દરેકની મુલાકાત લઈ એણે આ દેશદુઃખની ફેરવાદ કરી; અને તેમની આગળ કરગરી કરગરને કહ્યું કે તમે હવે અમારા દુખતા દેશને કોઈપણ પ્રકારે તારો. આ પ્રમાણે તેઓનાં મન ચંચળ તથા સંજ્ઞ કરી, આ ઓપાનીવાંની ૪૦૦૦ નકલો છપાવી હતી તેમાંથી અકેકી આખા ભરતખંડના પર્વમાનપત્રો વગેરે ઉપર, તેમજ હિંદુ બહુ હઝછનારા દેશી કે ઇંગ્રેજ ગૃહસ્થો ઉપર મોકલાવી, વિનંતિ કરી કે તમે તમારો અભિપ્રાય મારી ઉપર મોકલી દેવાની મહેરબાની કરશો. આમ થવાથી નોંઠા મોટા આવેદાર, વિદ્વાન, તથા સ્વદેશાતુગમી પુરુષોના વિવિધ અભિપ્રાય દરરોજ આખા જાય છે, અને તે પોતાના વિચારને મક્કતા કે પ્રતિકુળ હોય છે તોપણ તે બધાને મિ. મલબારી પોતાના ખુલાસા સાથે મુંઝાડના ટાઈમ્સને ગેઝિટની મોટી કંટારોમાં છપાવે છે, તે હાલ દેશહિતેચ્છુઓને વાંચવાનો એક મોટો રસિક નિયમ થઈ પડ્યો છે. સૈકડો પર્વમાનપત્રો પોતપોતાના વિચાર પ્રાંતે પ્રાતમાં દર્શાવવા મંડી

પોણાછે તે તો જન્મદાતા. આ બધા અભિપ્રાયોનું મેટું પુસ્તક બનાવી મિ. મજબારી તે સરકારની તથા આખી આલમના આગળ મૂકવા ધારેછે; અને તે વેળા કયા ઉપાયો ઘણામતે પસાર થયા તે જણાવી સરકાર તથા આંખિમને ફરીથી વિનવવામાં આવશે. અરે મિ. મજબારીના આ ભગીરથ પ્રયત્નને માટે દરેક હિંદુએ પોતાના અંતઃકરણથી ઉપકાર માનવો જોઈએ, અને તેમ કરવાનું વિશેષ કારણ એ છે કે એ વૃદ્ધ જાતે પારસી છે. તન મન ને ધન એ ત્રણેથી મહેનત કરવી કહેવાય છે, તે પ્રમાણેજ આ વિદ્વાન પારસીએ કરેલું પ્રયત્ન દેખાયછે, અને તેના આ પરમોત્સાહી કે-વળ પરમાર્થતાજ ઉદ્યોગો સફળ થાયો. એમ કયો હિંદુ પોતાના અંતઃકરણથી માનદાકાર્ય બિર કલાવિના રહેશે?

આ ચોપાનીયાનો તર્જુમો આપવા ધાર્યો હતો તેને માટેજ અને જંગા કરી શકતા નથી, તો ઉપર કહેલા અનેક લખનારોના જે અભિપ્રાયો પ્રગટ થાય છે તેનો સાર માત્ર પણ અને બરાબર સમયવશે એ કેવળ અર્થાય છે. એ બધા લખનારા એ વાતમાંતો એક મતજ છે, કે આ બે રૂઢિયો ઘણીજ નહારી છે, અને તેમાં પણ બાળસગનની રીતતો જેમ અને તેમ જલદી નીકળીજ જવું જોઈએ, નહિતો દેશનું આગળ જતાં શું થશે તે કહી શકાતું નથી. આપણામાં માઠી રૂઢિચોટો અપાર છે, પણ બાળ-સગનથી જે અરાખી થાય છે તે સૌથી વધારે અને દેશના બિચ્ચને માટે અત્યંત નાઉચેદી ઉત્પન્ન કરનારી છે. બધા લખનારા એક અવાજે પોકારીને કહે છે કે જેમ કોઈ ગ્રાહના મૂળમાં ઉધાઈ લાગી હોય, તો તે ગમે એવું કૃષ્ણ કૃષ્ણ હોય તોપણ ઘોડા વખતમાં અવાઈને નાથ પાંખાવિનાં રહેતું નથીજ, તેમ આ બાળસગનની રાક્ષસો રૂઢિ આપણી આર્થ જાતિનો નાથ તને, મને, ને ધને સંપૂર્ણ કરવા બેઠી છે. એણે આઉમદ જાતને નિં-વીર્ય દૂરો નાંખી રાખ્યપરંતરણી બાળનમાંતો નાજુદ કરી નાંખી છેજ, પણ જો હજુએ આપણે ચેતનિ નહિ આપીએ, તો આગળ જતાં પુનિયામાંથીએ નાજુદ ચર્ષ જઈશું. જેમ ઘણી મહેનતે, કે પેટપૂરે ખોરાક ન મળવાથી, કે કુદામ વાંસથી, કે કોઈ પણ કારણથી, ઘોડાની જાત ઉતરી જઈ ટટવાંજ થઈ જાય છે, અને કાગાંતરે તે પૃથ્વીની સપાટી ઉપરથી નાંજુદજ થાય

છે, તેમજ એકવાર બાળ, બુદ્ધિ, ને પરાક્રમથી પંકાએલી આ આપ જાતિ બાળવગ્નના કારણથી છેકળ ઉતરી ગઈ છે, અને ઉતરતી જાય છે. તનની સાથેજ મનનો સંબંધ હોવાથી તે કેટલાક લક્ષણોમા જમકે સાહસ, આગ્રહ, ઉત્સાહ, સ્વાર્પણ વગેરે અમૂલ્ય સદ્ગુણોમા આપણા લોકનું મન ચોખું ક્ષિણતાને પામેલું જણાય છેજ, અને સ્મરણ તદ્દાદિક કેટલીક શક્તિઓ સવા-મત છે તે પણ બાળલગ્ન વધારે વૃક્ષ ચાલુ રહ્યા તો ધોમે ધોમે ક્ષિણતા-ને પહોંચ્યાવિના રહેવાની નથીજ, એ ડાર્વિનના ઉત્તરોત્તરવૃદ્ધિહાનિના સિદ્ધાંત પ્રમાણે નિશ્ચયજ જણવુ, એમ શરીરવિદ્યાના નિપુણ પુરુષો પોતા-નો અભિપ્રાય આપે છે. નિશાળમા હિંદુ બાળક ઇંગ્રેજ છોકરા કરતાં બ-હુધા હેથિયારજ માન્ય પડે છે, પણ આગળ જતાં તેની બુદ્ધિનું ખી-લવું અટકી જઈ તે ઇંગ્રેજોની યાજ્ઞ પડો જાય છે તેનું કારણ પણ બા-ળવગ્નજ છે. શરીરતો આપણા નબળા યર્ષ ચૂક્યા છેજ, અને જો બુદ્ધિ-બળ વધારે ક્ષિણ થયું, તો પછી આપણાથી હાનના પડાપડીના વખતમાં થી રીતે ટકી શકાયે! હાલ જણવાનું એટલું બધું વધી ગયું છે કે છોકરા પાંચ વર્ષની ઉમરથી જણવા માડે છે તે વીસ પચ્ચાશ વર્ષના યાવ છે ત્યાં સુધી પહોંચ્યા કરે છે, અને એટલી મહેનતે જ્યાં કેળવણી લીધાપછી પણ પેટ કેમ ભરવુ તેનો મોટો નિચાર થઈ પડ્યો છે. આની ચક્ષ મહેનતમે લીધે ૧૦ વર્ષમા વૃદ્ધાવસ્થા પામી આપણા અગ્રણીઓ ‘મરણ પામવાતો લાગ્યાજ છે, તો જો બાળલગ્ન ચાલુ રહેવાંથી આપણા શરીરની સાથે બુદ્ધિપણ વધારે ક્ષિણ થઈ, તો જણવુ ઘણું ને જણવુ મોડું એવા આ સમામા આપણા લોકના કેવા ખેલાય થયે, તેનો એક લ-ખનારે મહા શોકજનક ચિતાર આપ્યો છે. એશક બાળલગ્નની બેહદ અ-રાખીઓતો દશી ને પરદશી, દાક્તરો અને સાધારણ પુરુષો, સધળાએ એક મતથી કબુલ રાખી છે, અને તે દૂર કરવાને માટે ચાપતા ઉંપાયો લેવા જોઈએ એમ સર્વેની બચામણ છે.

તેમજ બળાત્કારનું વેધબ્ય એથી ઉતરતે દરજ્જે પણ કેટલીક મોટી અરા-ખીઓનું અચક મૂળછે તેની કોઈથી પણ ના કહી શકાઈ નથી. બાળવગ્નની અરાખી મહા વિશાળ ને આખી જાતને જડમૂળમાંથીજ ઉખેડવા મંડેલી છે,

તોપણ તેની અસર સૂક્ષ્મ અને જડી. હાવાથી વિચારવંતે માણસ સિવાય થોડાંનાજ દૃષ્ટિએ તે પૂરે પૂરી મૂર્તિમાન થઈ શકે છે. પરંતુ વિધવાધુઃશ્વતો ઉઘાડાં, આંધળાથી પણ દેખાય એવાં છે. એ કારણથીજ બાળલગ્ન-તિથે-ધર્મ થોડા, ને પુનરવિવાહોત્તેજકો આપણા સાધારણ સુધારવાળામાં ઠેર ઠેર જોવામાં આવે છે. જૂનામાં જૂના વિચારની ડોશી પણ કોઈની જોડી રૂંડી એમ સાંભળતાં હાથ હાથ કરી ઉઠે છે. જે લોકના લાગણી ઉપરજ રહ્યું હોત, તો વિધવા લગ્ન સૌથીજ પહેલું આપણામાં દાખલ થઈ ગયું હોત. પણ કમનસીબથી એ વાત ધર્મની સાથે ઘસાખો ‘રાખે છે’ એમ ઘણાને સમજાઈ જવાથી, એ સુધારામાં સાતિબંધન પોતાના સઘળા બળથી સાચું પડ્યું છે, અને તેથી જીનેમાયે પડે છે તે એકલાંએજ પોતાનું ફેડી લવાની જરૂર પડે છે. આવી રિયતિનું પ્રતિબિંબ મિ. મલબારીએ જે ગૃહસ્થોના અભિપ્રાય મંગાવ્યા છે તેમાં પણ બરાબર પડેલું માલમ પડે છે. ઘણાંકે એ વિષય પડતોજ મૂક્યો છે, અને જોણે લીધો છે તે બંધ ધા એમ કહે છે કે સરકારની મદદવિના કાંઈ પણ થઈ શકે નહિ. સરકારની મદદ માગવી મુનાસબ છે કે નહિ, સરકારે મદદ આપવી જોઈએ કે નહિ, આપવીતો કેવા પ્રકારની અને કઈ રીતે, એ બાબતો ઉપર જણ જણ દોઢ જૂદો અભિપ્રાય દિસે છે. ટુંકામાં વિધવાવિવાહ શી રીતે થઈ શકે એ બાબત હજી કોઈથી સઘળા કબુલ રાખે એવા એકે ઉપાય બતાવી ચકાવો નથી.

આ પ્રમાણે બિન બિન અભિપ્રાય અપાઈને મહા બારત, સહસ્ત્ર-મુખી મર્યાં ચાલી રહી છે, તેનો અણમાત્ર સાર પણ અમે આપી શક્યા નથી; પણ તેમાં શું છે તેનો કાંઈ ભાસે યવાજ ઉપલી દૃકીકત આપી છે. આ પ્રસંગે અમારે દિલગીરીની સાથે ગૂજરાતી જાપાને જે બોલ કહેવા પડે છે. આવી મોટી ધનગર્જના માર્યા ઉપર ચાલી રહી છે, તોપણ તેનો પ્રતિધ્વનિ પણ અતિ અંધ, નહિ જોવાજ, તેમાં પડેલો માલમ પડે છે. ઘણાંજ ગૂજરાતી વર્તમાનપત્રો અને માસિકોએ મિ. મલબારીના જોવાની પાના નોંધ લઈ એ જે સુધારાના લાભમાં લખાણ કર્યું છે એ અડું, પણ તે માહેલી બલામણો જોઈએ તેવી રીતે ચર્ચી નથી, તો બીજા ગૃહસ્થોની

બલામણો સંબંધી પોતાના વિચાર જણાવવાનોનો આશા જ રીતે રાખી શકાય? મહંદિય જોવિદ રાનેડે સરખાં મુંબાઈ ઈલાકા ખાતે સર્વોપરીદેથી ત્રિદાન, અને સાચા દેશહિતેચ્છુએ સરકારને બલામણ કરી છેડે ૧૨ વર્ષની ઉંમર પહેલાં છોકરી, અને ૧૮ વર્ષની પહેલાં છોકરાનાં લગ્ન કરી શકાય નહિ એવા કાયદો કર્યા હોય તો કાંઈ પણ હરકત નથી. આવા મોટા કેસા એલા પ્રબલમિત્રની આવી મોટી બળામણનું કોઈ પણ ગૂજરાતી છાપાએ વિચયન કર્યું હોય એમ અમારા જાણવામાં નથી. તેમજ ગૂજરાત મિત્રનો એક ઇંગ્રેજી લખનાર કહેછે કે પુનર્વિનાહ કરનારને જો કોઈ નાતબહાર ખૂંડે, તો સરકારે વિચમાં પડી તેમને તેમ કરના દેવું નહિ. જે ત્રણ વર્ષ ઉપર એક કલકત્તાના સહિમે બલામણ કરી હતી કે યુનિવર્સિટીએ પાંચ વર્ષની મુદત આપી ત્યારકેડે બી.એ. વગેરેના પરીક્ષામાં પરણેલાને દાખલ કરવા નહિ. એ બલામણ હાલ મિ. મલબારીએ ઉચકી લીધાંછે. વળી એ એમ પણ કહેછે કે સરકારી નોકરીને માટે જે ઉમેદવાર હોય તેમાંથી ન પરણેલો ખીજી રીતે યોગ્ય હોય, તો તેનેજ તે નોકરી આપવાનો સરકારે હુકમ કરવો જોઈએ. વિધવાને પોતાના પહેલા ધણીની તર્ફનો વારસો મળશે નહિ એવીજે પંદ ના કાયદામાં કલમ નાંખી છે તે ૨૬ થી જોઈએ. કલ્યાણિકપતે ગુનો ગણવેા; અથવા લીધેલા નાણાં વરકલ્યાનેજ અપાવવા; એવા અનેક અભિપ્રાય અનેક જણે આપ્યા છે. આતો ફક્ત નમુના દાખલ કર્યું. હવે દેશી વર્તમાનપત્રોની ફરજ છે કે વારાકરતી એમાની બલામણ ઉપર વિચાર જણાવના અને ચર્ચા-પત્રીએને છૂટથી તે બાબતને ચાહે તેમ ચર્ચવા દેની. એમ ધણે ટેકાણે ધાય, સારેજ આલમને પોતાનો અભિપ્રાય બાધવાનાં સાધનો મળે. એ રીતનો કોઈ જન વિચાર પાડે પાંચે બંધાય, સારેજ આ મુધારા દાખલ કરવાનો કયા કયા માર્ગશક્ય છે અને કયા કયા નથી, તે સર્વાનુમતે સાબીત થઈ આવે. માટે ગૂજરાતી છાપાને આ બાબતો હજી પણ ઉઠાવી લવાની બંધોમણી કરીએ છીએ, અને અમે જે ઉપર તેમનો દોષ દેખાડ્યો છે તે માત્ર મિત્રભાવથી તેમની આ ફરજ તર્ફ તેમનું લક્ષ્ય એચંચાનેજ માટે તે કડવો રસો પકડ્યો છે. અમે પણ ગૂજરાતી છાપામાંજ છંદ્ર એ અને તે દોષથી અમે પોતાને પણ મુક્ત કરતા નથી. પણ બ્યારે અને

જેમું આપણાથી દશહિતને માટે બની શકે, તે કરવું એ અમે હાલને સમયે દેશી-છાપાની ખાસ ફરજ સમજીએ છીએ.

આ વિષયોની અર્થા ઉઠાવવાની બલામણુ કરતાં અમારે જેટલી સાં વચેતી પણ આપવી જોઈએ. ઘણાના મત સેવાય, ત્યાં મત-ફરતો હોયજા માટે આપણા મતથી બીજાને ત્રિશ્વ દેખી મંમતે બરાબું નહિ, પણ બીજાના મતને ગંભીરતાથી ઘટવું માન આપવું. બીજું, મમત વધી જવાથી ઘણીવાર મૂળ મુદ્દા ઉપરથીજ અસી નવાપ છે, પણ તેમ કદીએ કરવું નહિ. જેમકે સરકારી મદદનો વિચાર પસંદ ન હોવાથી આ જે સુધારાનીજ જરૂર નથી એમ એક જે લખનારનો આશય અમને માલમ. પછી, એમ કદી પણ થવું જોઈએ નહિ. અમને જાતનેજ સરકારી મદદ પ્રગટ કે પ્રોત્સાહ કોઈપણ રીતે પસંદ નથી. અમે એને મળી ચૂકેલા પ્રજાસ્વાતંત્ર્યનું સંસારી સુધારાની આશાએ બળીદાન આપવુંજ સમજીએ છીએ. સ્વા-રાજ્યની માગણીના આ કાળમાં આપણે સરકારને જઈને કહેવું કે તમારી કે તમારા અમલદારોની સહાયતાવિના અમે અમારા છોકરાં પણ ઘટે, તેમ પરણાવવાને શક્તિમાન નથી, એ અમને તો પોતાના હાથ પગ પોતાને, હાથેજ કાંપવા જેવું દેખાય છે. સામાપક્ષના આપણી આ કબુલાતને પકડી લઈ, શું એમ નહિ પૂછે કે જો તમે તમારાં છોકરાંના આખા બળના સુખ દુઃખની વાતે પણ નાતના બધથી જોઈએ તે પ્રમાણે કરી શકતાં નથી, તો અમને શી રીતે બરોસો પડે કે જુરુરી જેવા ધનસાધના તથા રચનાસિ-પાલીટી જેવા લાખો રૂપિયાના કારખાના ચલાવવાના કામમાં, તમે નાતની શરમ કે બધથી અન્યથા નહિ ચાલો? તેમજ જો સરકાર કે સરકારી અમલદારોને આપણી ધૂરસંસારી બાબતમાં આપણે જઈને જોડાની લા-વીશું, તો પછી જ્યારે જ્યારે તેની નજરમાં આપણી સંસારી રીતબીતો નહારાં લાગશે, ત્યારે તે પોતાના મેજેજ તેમાં હુકમની સાથે માથું ધાસવા આવશે એમ દેશ્યત રાખીએ તો તે ખોટી ન કહેવાય. ફિકર નરહે છે કે રમિને બકરી કાઢતાં જીટ પેસાડ્યા જેવું થાય. હાથતો નિરાંત છે કે સરકાર એમ સમજીનેજ બેઠી છે કે સંસારી કામમાં તો આપણાથી પડાયજ નહિ અને અમે તો એને મોટું પ્રજાસ્વાતંત્ર્ય સમજીએ છીએ. જો આ સમજ

એકવાર દૂર થઈ, અને ઇંગ્રેજી અમલદારોને માન્ય પડ્યું કે સરકારે પોતાની નીતિ ફેરવી છે, તો આપણી સઘળી રીતભાતો તથા સ્વભાવે તેમનીથી એટલા બધા જૂદા છે કે તેમને ઘડીએ ઘડીએ તેમાં માથું ધાલવાનું મન થયે, અને આમ ચવાથી આપણને તથા સરકારને નોટો ગેરફાવદોજ છે એમ અમારું સમજવું છે.

આ પ્રમાણે અમારો મત આ એક પેટા બાબતપર આટલો બવો હતો છે, તોપણ તે ઉપરથી બાળલગ્ન વ્યવસ્થા થાય છે અને વિધવાઓ પંડેજ ધણીખરી વૈધવ્ય પાળવાને આદે છે, એમ જો અમે તકરારમાં લાવીએ તો તે મંદા જૂઠું ને દેશ દ્રોહીનુજ કામ કહેવાય. બતાવેલો ઉપાય પંસંદ ન પડવાથી રોગજ સતાડવા જવું એ કેવી બાળએષ્ટા, અને તેના જેવા શરીર ને બર્ગીડનાનો બીજો રસ્તો પણ કયો છે ? માટે અમારા બાહબંધીને અમારી એ આર્જવ પૂર્વક બલામણુ છે, કે બધાના અભિપ્રાયો શાંતપણે સાબળાઈ, આપણાથી વિરુદ્ધ અભિપ્રાય આપતા હશે તે મૂર્ખ અને આપણેજ ડાહ્યા એમતો જંગતમાં હોયજ નહિ એમ નમ્રતાથી સમજવું, પોતાના ને પારકાના અભિપ્રાયોનું મંભીર બુદ્ધિએ તોલન કરવું, અને છેવટે પોતાને જે સારો લાગે તે રસ્તાની નિવેકથી સર્વને બલામણુ કરવી. આ કામ આપણા મતનાદ સલાવાનાનું નથી, પણ દેશનું એટલે આપણું સર્વેનું તથા તેની સાથે આપણી સઘળી ઓળાદનું પણ બહુ શી રીતે થાય તેનો વિચાર કરનાનું છે. એમાં અભિમાન કે અસ્તાનથી બહુ થઈ તો તે આપણનેજ નડશે, અને તેમ કાઈ તાબડતોકે કરવુંતો ભૂધિએ એવી નસની દશાએ આપણે આવી પહેલ્યા છઠ્ઠાએ. માટે યાઓ જગૃત, વહેલાનહેલા કાઈ પાકા ઠરાવપર આવો, અને ઇશ્વરનું નામ લઈ હૃદયથી મડો તે કામે, અને ફનેહ મજે ત્યાં સુધી તે કામમાં અડગ હિમત, અખડિત હોંસ. એને પરસ્પર સંપર્ક મેળવાજ રહે, એવી આ લખનારની નમ્રતાબરે અર્જ સર્વજ્ઞા દેશી બાહબંધી છે.

નાટકયાજ્ઞા ને ગોપીચંદ નાટક*

નાટકયાજ્ઞા એ સુધારાની નિશાની છે. કાળીદાસાદિકનાં સર્વોત્તમ નાટકો સંસ્કૃતમાં છે એજ તે કાળના આપણા સર્વોત્તમ સુધારાની અમુક સાબીતોઓ ગણાય છે. વિદ્વાના ગ્રંથ તો તે બનાવનારનીજ બુદ્ધિનો પૂરાવો હોય. કાવ્યો પણ ગણ્યો ગાંઠ્યો અમુક વર્ગજ સુધરેલો હતો તે કરતાં વધારે સિદ્ધ કરી શકતા નથી. ઓપાનીયાં ને વર્તમાનપત્રોની વિદ્યતા પણ શું બતાવે છે! એજ કે તેના વાંચનારાઓ એવી વાતો સમજવાને લાયક છે. અર. પરંતુ આખો જનસમૂહ સ્નાન, વિચાર, તથા મનો વૃત્તિમાં કેવો છે તેની અરેખરી આરસી તો નાટકયાજ્ઞાજ છે, કેમકે ત્યાં તો વાંચનાર ને નેવાંચનાર આખું આંતર વખતો વખત આવી જાય છે, અને તેથી તે બંધાને ગમતા, સમજતા, અને રસ લાગતાં નાટકોજ ત્યાં બજવવામાં આવે. માટે જે દેશના નાટકો સુધડ, સુરસ, ને સૂક્ષ્મ વિચારથી ભરેલા, તે દેશનો લોક પણ સુધડ, સુરસ, ને સૂક્ષ્મ વિચાર કરવાની સ્થિતિએ પહોંચેલા છે એમ જે માનવામાં આવે છે તે સામાન્ય પણે વાજબીજ છે.

એજ કારણથી નાટકયાજ્ઞા એ સર્વોત્તમ શિક્ષાગ્રસ્ત્ર ગણાય છે. પાઠ-યાજ્ઞા કે પુસ્તકયાજ્ઞાથી પણ એની સત્તાને પહેાંચી શકાતું નથી. લોકના-સ્નાન, નીતિ, ને વિચાર ઉપર નાટકયાજ્ઞાને દ્વાર જેટલી અસર કરી શકાય છે તેટલી કોઈ પણ બીજે રસ્તે કરવી એ અશક્યજ છે. એક ઇંગ્રેજ વિદ્વાન કહી ગયો છે કે મારા હાથમાં કોઈ પણ દેશનો ગીત બનાવવાનું કામ આગો, અને પછી તેની જીવંતિને માટે ત્યાંનાં કાવ્યકા બાંધનારા કેવું ગાંધણ કે મૂંઝાઈ વાપરે છે તેની કું જરા પણ પરવાહ રાખીશ નહિ. આપણે આપણા દેશના ખુદ અનુભવ ઉપરથી જાણીએ છે કે ત્યાં સુધી આપણા બાટમારણો બટાઈ કરનારા નીચ અંભાગીલા ચઈ ગણા નહોતાં,

* રચનાર ડા. દામોદર રતનસી સોમાણી તથા કુર્લબદાસ વિ. શ્યામજી પુવ. પૃષ્ઠ ૧૪. ક્રિમતે આના આઠ. પ્રસિદ્ધ કરનાર ડા. દામોદર રતનસી. કાળકા દેવી ને રસ્તે મહાજનવાડી પાસે નં. ૨૭ ના ઘરમાં મુંબાઈ.

ત્યાં સુધી તે આપણા ગૂરાતનનો કાંટો મદોન્મત્ત વિદેશી વિજયીઓની સામા પણ કેટલો ઊંચો રાખવાને શક્તિમાન થયા હતા એટલો ઊંચો કે તેના ગુંણ ગાનમાંજ રાજસ્થાનનો ઇતિહાસ કર્યા ટાડસાહેબ પાને પાને ગુલતાન થઈ ગયેલો માલમ પડે છે. તેમજ જરૂરબંધિતનાં ગીતોએ દેશની કેટલી ખરાબી કસી છે તે કોઈને અજાણ્યું નથી. ટુંકામાં ગીત કાવ્યની અસર સારી કે નહારી બેઠેલ છે. તે છતાં ગીત દેશમાં એકવાર ફેલાય ત્યાર પછીજ એવી અસર કરી શકે. પણ નાટકશાળાનો જન સમૂહની વચ્ચેજ સાદ કરતી ઉભી રહે છે, અને તેનો મનોહર સાદ સાંભળી લોકો દોડ્યા આવે છે. આંખા દેશની મનોવૃત્તિને નાટકશાળા ને માર્ગે વાળવા આ છે, તે માર્ગે વાળી શકે.

નાટકશાળાનો બોધ સારો કે નહારો માણસના મનમાં ચોટી બેસે છે. તેવા તેને કોઈનો પણ ખેસતો નથી. નાટકના તત્તા ઉપર સાતા શૈલનું સાક્ષાત અનુકરણ જોનારના મન ઉપર પતિવૃતાધર્મની જેટલી છાપ પાડે તેટલી કોઈ પણ કથાપુરાણથી પડી શકતી નથી. રાવણવધ જોઈ જુલમગાર રાજાને જેટલી આનંદ મળે, તેટલી બીજે કયે માર્ગે મળવાની હતી! શંકુતલાનો એક એક સ્વયંવરનો જેટલો બોધ કરે, તેટલો કરોડો નિર્બેધોથી પણ થઈ શકે નહિ. પ્રજામતને અનુસરવું એના જેવાં રાજાનો બીજો કોઈ પણ ધર્મ નથી એ વાત બંધનૂતિએ સાતાપરિત્યાગના સંબંધમાં કેવી સરસ રીતે ઉત્તરરામચરિત્રમાં પ્રબોધી છે. અલબત્ત એ નાટકો તેવી રીતે ઉસ્તાદોના હાથથી લખાએલાં જોઈએજ, અને તેમ થાય એ હેતુથી તો અમે આ વિષય હાથમાં લીધો છે, પણ કહેવાની મતલબ એ છે કે દેશમાં સુબોધ કે કુબોધ ફેલાવવાનું નાટકશાળા જેવું એકે સાધન નથી. દેશને સુરસિક, શૂરવીર, કે કુઅડ, ને બાઇલો કરવો, એ નાટકશાળાના બ્યંબ પણ સદ્ગતમ બોધની ઉપજ બહુધા આધાર રાખે છે. નાટકશાળા એ મુધારા, કે કુધારાનું એક મહા જબરદસ્ત હથિયાર છે, અને વિચારવંત મુધારો હોય તો તેને પોતાના પક્ષમાં લેવા કદી પણ ચૂકતા નથી.

અમારો હેતુ એમ નથી કે નાટકો બોધપ્રાધાન્ય હોવાં જોઈએ. નાટક લખનારે બોધ કરવા ઉપર લક્ષ રાખવું જોઈએ, એમ પણ અમે કહેતા નથી. અમારા વિચારમાં તો બોધ કરવો છે એ વાતજ તે બહુ જાણીતી

સૌથી સાંકડે, જેમ ઓતા ઉપર મારે અસર કરેવી છે એમ ધારીને બાપણ
આપે છે, તે કદી પણ અસર કરનારો વક્તા યદ્યપિ શક્તો નથી, તેમજ બાપ
ધ ઉપર નજર રાખનારા નાટકો તો નકોમાં ટાલેલાં જ સમજવાં, કે જે
ધોખીના કૂતરાંની પેઠે નહિ ગામનાં કે નહિ ઘાટનાં. એવાં, ટાલેલાં તો હાલ
બહુ એ લખાયાં છે, પણ તેને કોઈએ નાટકથાના હાથમાં પકડતી નથી,
અને હાથમાં પકડવાં ન જ નોંધે. ૨૨, જે કાવ્ય નાટકોનું લેખણ, તે જોઈ
છોડ્યું, તે કાવ્યનાટકે તો પોતાનો સ્વધર્મ જ છોડ્યો, અને તેમ થયું એટલે
તે કથા કામનું રહ્યું નહિ. સુબોધ એ સારા નાટકનું સ્વાભાવિક ફળ છે,
પણ તેનો ઉદ્દેશ નથી. શુદ્ધને જોયા રસમાં સ્વાભાવિક પછે જ સારો બોધ
સમાજેલો છે. પણ તે બોધનરૂપે નહિ, અને બોધનરૂપે નથી તે માટે જ તે
વધારે અસર કરે છે. જેમ કહેણી કરતાં રહેણી જ અરે, ખરી બધાને સુબો-
ધદાયક ગણાય છે, તેમ સરસ નાટકનાં પાત્રો બાપણ આપીને નહિ પણ,
પોતાના મહાન આચરણોથી જ સુન્નીતિનો બોધ રાખવાણ રીતે કરે છે. આ
કોરણથી વ્યવહારમાં તો સારાં નાટકોથી રસને સુબોધ અને મળે છે જ. રસ
એ જ કાવ્ય નાટકોનો ઉદ્દેશ છે એમ કહેવું એ માત્ર રસથાસની સાંકેતિક જ
કોટિ છે. પરંતુ એ કોટિને અહિંયાં છેડાની જરૂર એટલા માટે પડી છે, કે
હાલ સુધારકોમાં થોડાક ટાલેલાં પક્ષી નીકળ્યા છે તે નીતિનાં. બાપણ જ
કાવ્યનાટકમાં લેખને રાજી થાય છે, અને તેની પેઠે અમે પણ એવાં ટા-
લેલાં જામાંગતા હાથે એમ સમજી, રસિકમંડળ (કે જોનો જ આ વિષયની
સાચે ખાસ ધ્યાનમાં છે) તે અમારી આ દૃશ્યપોષી સલાહને આ મંચડી
કાનિજ ધરે નહિ એવી અમને દૃશ્યત રહેતી હતી. અમે પણ કાવ્યનોટકોને
રસમયને રસોદ્દેશી જ લેવાને ધણીએ છીએ, અને તેવાં નથી તેથી જ બારે
ખેરાબી થાય છે એ અમારે આ ટેકાણે ફરીવાર કરવાની છે.

નાટકથાનાઓની સામા ફરીવાર કાંઈ આજ્ઞાકાનની નથી. સુબોધના
વર્તમાનપત્રો જુમ પાડી પાડીને યાકી ગયાં, અને હવે તો સવ્ય સૂદેશીએ
સાંજવું જ ધણું કરીને માંડી પાળ્યું છે. તો પણ નાટકથાનાઓ ન સુધરતાં
જલદી બગડતી જાય છે. છેલ્લાં આઠ દશ વર્ષથી તો આ એક જૂનરાત-
ને લાગી સાં પણ એનો ફાલો બહુ જ થયો જ છે. જ્યાં જોઈએ સાં પથરા

બાધક ને રાખબાધક એવા ખોટાં ખોટાં ઠગાઈ જરેલાં નામો ધારણ કરી દેશની નીતિરીતિમાં કેવળ બગાડો કરતીજ (કોણ જાણે ક્યાંથી ઉત્પન્ન થઈ) અસીન ને અણધડ નાટકમંડળીઓ બીખારીના ટોળાની, પેઢે ગામગામ રવડતી માવમ, પડેછે. એ ટોળાઓ ચોડી હતી ત્યાં સુધીતો કાઈ સાઈ લાગતું, પણ હવે તો મુંબાઈની પેઠે જ ગૂજરાતના લોક કાચર થવા માંડ્યા છે. મુંબાઈની પેઠે જ અહિં પણ છોકરાઓ ભણવું ગણવું છોડી જ્યાં જઈએ ત્યાં નાટકના બિભત્સ રાગડાજ કાઢતા જોવામા આવેછે, કેટલાક તો એના પછાડી નીકળી પણ જાયછે.

આ રીતે મોતદૂં ગૂજરાતમા પોકાર ઉઠી રહ્યોછે, તોપણ એનો ખરો ઉપાય કોઈને સૂઝતો નથી. માત્ર પોકારથી કાઈ પણ ફાયદો થવાનો નથી. તેમજ સારા માણસો કંટાળી એવા નાટકો જોવા જવાનુજ છોડી દેવા લાગ્યાંછે તેથી પણ તેનું જોર કાઈ આણું યઈ જાય એમ અમને લાગતું નથી. એથીતો ઉલટું ફળ એ થાય છે, કે સમ્ય માણસોને જોઈ પહેલાં જ કાંઈ સમોચ પડતો હતો તે દૂર યઈ નાટકોમાં મૂર્ખાઈ, ને અસમ્યતા વધતી જાયછે, મોટે સમજીને ચાણા માણસની તો ફરજ એ છે, કે નાટકો જોવી જઈ તેની જે ખોડખાપણો માલમ પડે તે જાહેરમાં મૂકવી. આપણા ગૂજરાતી વર્તમાનપત્રોને માલમ નથી, પણ નિઝાતમાતો તેઓ પોતાનું એક એ કામજ સમજે છે કે આગલી રાત્રે જે નાટક યમુ હોય તેને વિષે બીજે દહાડે પોતાના વિચાર પ્રગટ કરવા. આમ કર્યાનિના વિચારા નાટકવાળા પોતાના ઝુણદોષ શી રીતે જાણે, અને ન જાણે તો પછી પોતાપોતાને ઊંધિરસ્તેજ ચાલ્યા જાય તેમા નવાઈ શી વર્તમાનપત્રોએજ નહિ, પણ ખાતરી ગૃહસ્થોએ પોતાના મિત્રમંડળમા નાટક કેવી રીતે બંજવાયેલું તેની ચર્ચા કરવી જોઈએ, કે સુધરેલું લોકમત બંધાય, અને સુધડ લોકમત બંધાયા પછી નાટકટોળાઓની તાગાદ નથી કે તેઓ હાલના જેવા દંગ કે ઢાળવિનાના નહારા નાટકો તજાહપર આણવાની હિંમત કરે.

હાલ નહારા નાટકો થાયછે તેનો ધણો દોષતો એમ નાટક ટોળાઓ કરતા નહારા લોકમતનેજ આપીએ છીએ. સમ્ય ગૃહસ્થો કંટાળીને કે ગમે તે કારણથી તેને પૂરું ઉત્તેજન આપતા નથી, અને તેથી તેનો મોટો આ-

ધાર નીચવર્ગનાં લોકનેજ રાજ કરવા ઉપર રહેલો છે. ને એ નાદાન
મોતા વિદ્યુકનું મૂર્ખાઈ કે મેહાઈભર્યું નાટકખેલું સાંભળીનેજ રાજ થઈ
તામોટા પાડતા દેખાય, તો સ્વાભાવિકજ છે કે નાટકમંડળીઓ એવું ના-
ટકખેલુંજ આપ્યા નાટકમાં આણવાંના ને જોનારાને દાદરાકુમરી કે
ખ્યાલ ટપ્પાજ કે મઝલ રેખાપર વિશેષ ભાવ હોયછે, તો નાટકમાંના રાજા
ને છુટ્ટા પંડિતો પણ ડોલીયા ખની બરસબામાં કાને હાથ દઈ
રંગોટાજ કાઢવા મંડી જાયછે. ને એવા લોકને 'ખિલાસ' વાતના
ધારા ગમેછે, તો સંખ્યનાટક મંડળી પણ તજવીજે તજવીજે તે-
મજ કરવા દોરાવાની, ને દોરાયછેજ, અરે અમને તો દેશત લોગે છે કે
ને આ નાટકોનું વલણ સુમાર્ગે વાળવામાં જલદીસર નહિ આવે, તો તે
ખગડીને જતે દહાડે બવાઈતા નેવાંજ થઈ જશે.

આવી હાલ આપણી નાટકશાળાઓની સ્થિતિ આપ્યા ગૂંજરાતખાતે
છે, અને તેને સુધારવાનો ખરો ઊપાય એજ છે કે તેનું વિવેચન, નિરંતર
વિવેચન, ખરા રસિક પ્રયોનાતર્કથી થવું જોઈએ. નાટકનો શોખ એકવાર
લોકમાં ઉત્પન્ન થયોછે તે જતો રહેવાનો નથી, અને નાટકોજીઓ ગમે
એવી છે પણ તે દિનપર દિન વધતીજ જવાના એ નિશ્ચય કરીને બાંધવું.
માટે એને સુધારવી, સુમાર્ગે વાળવી, અને લોકની આંખ આગળ ધુલને
જમા રસના નાટકો મૂકવાં કે સ્વાભાવિક રીતેજ તેઓ તેને પસંદ કરશે,
અને હાલના કચરા કે ટહિલને ધિક્કારતા ચીખશે. ખાજકનાં હાથમાંથી
જોખમકારી રમકડું લઈ લેવું હોય, તો તેનો સર્વોત્તમ ઉપાય એજ છે કે
ખીજી રમકડું નિર્દોષ પણ તેથી એ રટીપાળું તેની આગળ ધરવું. તેમ જ
કરતાં એમતાણ કરવા જઈએ, તો બેમાંથી એકનો હાથ કપાય એજ ફળ
થાય. અર્થાત્ નારાં નાટકને કાઢવાનો ઉપાય એજ છે, કે સારાં નાટકને
આજખી તેને ઉત્તેજન આપવું, અને તેનાં જે હોય હોય તે વિવેકથી
ખતાવવા.

ગોપીચંદ નાટકો વિષયતો ક્યાંકો ક્યાં રહ્યો, અને અમતો નાટકશા-
ળાના નિરાળા વિષય ઉપરજ ખડું ઉતરી પડ્યા એમ કોઈને લાગશે. અરે,
પણ આ વિવેચન આરંભવા પહેલાં તેમ કરવાની જરૂર હતી. આ નાટક

અમારા હાથમાં આવ્યું ત્યારે પ્રથમ વાંચનિતો એમાં કાંઈ ઝોઝો માત્ર નથી એમ કહી તેની એક સાધારણ નોંધ લેવાનોજ કરાવ કર્યો, પણ તેમ કરવા જતાં અમારા મનમાં ઉપલા વિચારો એકપછી એક ઉઠ્યા ગયા; અને છેવટે અમને લાગ્યું કે આવા બજવાતા નાટકનુંતો વિસ્તારથી વિવેચન કરવું એ અમારી હાલને સમજ આમ ફરજ છે.

નાટક એ પ્રકારના કહેવાય છે:—વાંચવાનાં, અને બજવી ખતાવવાનાં. એમાં બજવી ખતાવવાના તેજ નાટક ખરાં, અને ઉપર ને નાટકનું બજ વર્ણવ્યું તે એવાજ નાટકોનું સમજવું. વાંચવાના નાટકતો ફક્ત બીજાં પુસ્તક જેવાં છે, અને તેની અસર ટુંકી હદમાંજ રોકાઈ રહેછે. આ ધણી ભાષામાં વિદ્વાનોએ કેટલાંક નાટક લખ્યાં છે, પણ તે માત્ર વાંચવા લાયક છે. કેટલાંક વર્ષ ઉપર સુરતની કોઈ નાટક મંડળીએ “બટનું ભાષા-નું” કેટલીકવાર બજવું ખતાવ્યું હતું, અને “લલિતા કુઃખદશક” કેટલાક ફરફારની સાથે કોઈ કોઈ વખત નાટકના તખ્તા ઉપર આવ્યા કરેછે ખરું, પણ તે સિવાય એમાંનું કોઈપણ બીજું નાટક બજવવાને પ્રવક્ત્ર થયો એમ અમારા જાણવામા નથી.

બજવાતાં નાટકતો હાલ આપણા દેશમાં કાંઈ ઓરજ પ્રકારના છે. ધણીક નાટકમંડળીઓ પામેતો લખેલા નાટકજ હોતાં નથી, પણ કયા-બાગે વાદ રાખી પાત્રો પોતાની જેમ મર્જીમાં આવે તેમ તે પ્રસંગાનુસાર બોલી લેછે. આવા બિનતૈયારીના બકબકાટમાં તે કાંઈ પણ બલીવારેથી રીતે હાંધ શકે ? કેટલીક મંડળીઓ પાસે પદ્યબંધ આખ્યાનો હોય છે, તે આખ્યાન સૂત્રધાર ગાઈ ખતાવે છે ત્યારે પાત્રોને શું બોલવું તેની ખબર પડે છે. આના જેવુંતો અસ્થિાવિક કે હસવા જેવું એકે નથી. સૂત્રધાર રાગગોઝાં કાઢી રહે, કે તેનો ભાવાર્થ અબણ પાત્રથી જેમ સમજાય તેમ બાગી ટૂટી ભાષામાં બોલે, અને તેમાં છેવટે અગત્યનો પ્રશ્ન પૂછ્યો હોય કે જેનો જવાબ સામા પાત્રે જીગ્રસાથી તડકાંગજ દેવો જોઈએ એમ હોય, તોપણ તે બિચારું સામું પાત્ર મોં વકાઈને ઉઘુંજ રહે છે, અને શા જવાબ દેવો તે મૂત્રધાર તાંતમાનથી રોગ ધૂમાનતો દોઢ પહોરે ગાઈ રહે છે, ત્યારેજ તેને મોક્ષમ પડે છે. આતો દરમ કાબ્ય નહિ, પણ મલ્લ કાબ્યન થયું એવા

નાટક કરતાં તો પડદા બડદા આધા ફેંકી દેવાડી એકલા સૂત્રધારને જ સામે બેસાડી બધું આપ્યાનું ગવડાવ્યું હોય, તો વધારે રસ પડે અને તે બિચારા સૂત્રધારને પણ પોતાનું સંગીતઆતુર્ય દેખાડવાનું ખરાબર બની આવે. આ રીત પ્રથમ દક્ષિણીઓએ હાલનાં નાટક ઉભાં કર્યા ત્યારે અસાનને આજુસુ ખાત્રોથી પાઠ તૈયાર થઈ શકે નહિ એમ ધારી દાખલ કરી હતી, પણ પાછળથી તેમને માત્રમ પડ્યું કે દરેક પોતપોતાનો થોડો પાઠ તૈયાર કરવો એ અનિવાર્ય જોઈ લાગે છે તેવું કાંઈ તે અધુરું કામ નથી. હાલ પૂનાની સારી નાટક મંડળીઓએ એ અણધારણની રીત ધણાવખતથી છોડી દીધી છે, અને સંસ્કૃત કે ઇંગ્લેશ પદ્ધતિ પ્રમાણેજ નાટક કર્યા જાય છે. ગૂજરાતીઓએ પણ હવે તો તેમ કરવુંજ ધટે છે.

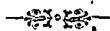
થોડીક આપણી મંડળીઓ પાસે લખેલાં નાટક હોય છે ખરાં, અને તે પ્રમાણે ભજવવાને પાર્શ્વોત્તો પોતાની તર્ફથી બનતી મહેનત પણ કરે છે, પરંતુ તેમાં બધો દોષ નાટકજનનારોનોજ હોય છે. એ નાટકો એવીતો અણધાર રીતે લખાવ્યાં હોય છે, કે જોણે તે જોયાં નથી તેને તેનો બિચાર પણ આવવો મુશ્કેલ પડે. આ નાટકો ઘણું કરીને છપાતાં નથી, અને તેથી તે વાંચનારી આજમની નજરે ક્વચિતજ પડે છે. એમાંના કોઈ કોઈ છપાય છે, પણ તેના બનાવનારનીજ હિંમત કોઈ વર્તમાનપત્ર કે ચોપાના-વા ઉપર અભિપ્રાયને માટે મોકલવાની થતી નથી. બેચાર વર્ષ ઉપર એવું એક ચિચરું અમારો ઉપર આવ્યું હતું, પણ તેણે અમારી ઉપર મોકલવાની હિંમત અશ્વાત્થી તે ઉપરથીજ અમે અટકળ બાંધી હતી, કે એ બંજવાવું નહિ પણ બંજવાનાં નાટકો જોઈ કોઈ જુવાનીવાએ બનાવેલું નાટક હશે. એવાં બીજાં પણ હાલની નકારો નાટકશાળાના નકારી નકારાં નાટકો હાલ ઘણાં છપાય છે, અને તે ઉપરથી જણાય છે કે નાટકશાળાના દોષ શુદ્ધ પુસ્તકવર્ગમાં પણ પેસવા માંડ્યા છે.

બંજવાવું નાટક તેના બનાવનાર તર્ફથીતો અમને આ પહેલવહેલુંજ

• મોરબી નાટકમંડળીવાળાનું બતૂહરિ નાટક કોઈની તર્ફથી અમને થોડા મહીના ઉપર મળ્યું હતું, પણ તે અમારા ખાનગી નામે અને અંચકાર તર્ફથી ન આવેલું વગેરે કેટલાંક કારણોને બ્રીચિ તેની ચર્ચા કરવી નહિજ એ અમને ઉચિત લાગ્યું હતું.

મંજે છે, અને તેથી તેનું વિવેચન અમારે કાંઈક વિસ્તારથીજ કરવું જોઈએ. અલિખત એનું વિવેચન ખીજા પુસ્તકોનું જેવા માપથી કરીએ છઈ એ તેવા માપે કરવું એ વાજબી કહેવાય નહિ. હાલ બંજવાતાં નાટકોનાં ઊંછુદોષ તો ઉપર કહેલી નાટકચાળાની સ્થિતિનો વિચાર કરી રહેમ નજર-થીજ ખતાવવા જોઈએ, કેમકે એવાં નાટકો વિવેચક કે વિદ્વાન વર્ગને નહિ, પણ સામાન્ય શ્રોતાજનોને પ્રસન્ન કરવાને અર્થેજ લખાયેલાં છે. ઉપર અમને વર્તમાનપત્રોને દરેક એલના નોંધ લેવા બલાબણ કરીએ ત્યાં તેણે પણ હાલ આવી રહેમ નજરથીજ વર્તવું જોઈ એમ અમારો અભિપ્રાય છે.

હવે આ નાટકનું અરેખરું વિવેચન એટલેથી આવતા અંકમાં થશે.

ટુંકીદૃષ્ટિનો રોગ.

કેળવણી સેવાના વખતમાં બાળકો કેટલીક જાતનાં દરદોનાં બોગ યઈ પડે છે, તે વાતથી ચોડાજ જાણીતા હશે. તે વખતમાં તેમને લાગુ પડતાં જુદાં જુદાં દરદોમાં આંખનું એક ચોક્કસ દરદ, જે “ટુંકી દ્રષ્ટી” ને નામે ઓળખાય છે, અને જેને ઇંગ્લીશમાં “શોર્ટ સાઈટ” કહે છે, તે મુખ્ય છે. અભ્યાસ કરતાં બાળકોમાં તેનો ફેલાવો કેવા મોટો થાય છે તે મણત્રીથી કેટલાક સંખ્યનારાઓએ આપણને જાણીતા કર્યા છે, પણ તે સંખજી મણત્રી યુરોપ તરફની હોવાથી આ જગમાં તેની હાલત કેવી પ્રકારની છે તેથી આપણે ધણેક દરજ્જે અજાણ રહેલા હતા. તેનો ખુલાસો કેળવણી ખાતાના ઇન્સ્પેક્ટર મી. ટી. બી. કર્કહામે, તા. ૧૯ મી માર્ચ સને ૧૯૧૧ના દિવસે કેળવણી ખાતાને બરની વસ્તુઓના સંગ્રહસ્થાનને ખુલ્લું મુકવાની ક્રિયા વખતે કરેલાં બાપણમાં કર્યાં છે. મી. કર્કહામના જણાવ્યા પ્રમાણે, તેણે ઇંગ્લાંડમાં રહીને એ બાબતની શોધ કરેલા બાદ, અને આવીને આપણી તરફની નિયાજોમાં તપાસ કરી હતી, અને તેના પરિણામમાં મુંબાઈની હાઈસ્કૂલોમાં અભ્યાસ કરનારા ઊંકરાઓમાં શેકડે તેર, ચઠ્ઠ અને પંદર સુધી ઊંકરાઓ ટુંકી દ્રષ્ટિના બોગ ધમેલા માત્રમ પડ્યા હતા. જાણીતાં ગામડાંઓની નિયાજોમાં ચરખાતની કેળવણી સતાં ઊંકરા-

આમાં સૈકડે બેથી ત્રણ, અને આગળ વધારે અભ્યાસ કરનારાઓમાં સૈકડે માંચથી ૭ છોકરાં ટુંકી દ્રષ્ટીવાળાં જણાયાં હતાં. અંબાઈની કાલેજોમાં અભ્યાસ કરનારા છોકરાઓની એ પ્રકારની સ્થિતિ વિષે જો કે, મી. કર્કહામ અજાણપણું બતાવ્યું છે, તો પણ યુરોપ ખંડનાં અનુભવ ઉપરથી આપણે આટલું તો ચોકસા સમજવું જોઈએ કે, તેમની સંખ્યા હાઇસ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓ કરતાં વધારે આવશે. યુરોપ ખંડની ચોકસા ચાંચેલી ગણતરીઓ ઉપરથી ખુદી રીતે માલમ પડે છે કે, કેળવણી લેતાં છોકરાંઓ અભ્યાસમાં જેમ જેમ ચડતાં જાય છે, તેમ તેમ ટુંકી દ્રષ્ટિનાં દરદોનો ફેલાવો તેમનામાં વધારે થાય છે, અને આપણી તર્ફની મી. કર્કહામ આપેલી ગણતરીમાંથી પણ એવાજ સાર નીકળે છે.

આગળ જણાવેલી તથા મી. કર્કહામ આપેલી વિગત પ્રમાણે, યુરોપ ખંડમાં એ દરદનો ફેલાવો સરવે કુરતાં વધારે જર્મની દેશમાં છે, અને ત્યાંની હાઇસ્કૂલના એવા દરદી છોકરાઓની સંખ્યા સૈકડે પચીસ સુધીની અને કાલેજના વિદ્યાર્થીઓમાં સૈકડે સાઠ સુધીની છે. ખરોચે એ સંખ્યા ઘણી મોટી, અને દિલ્લીરી ઉપજાવનારી છે, અને એની સાથે સરખાવતાં આપણી તર્ફના નિશાળીઓની સ્થિતિ સારી છે. પણ એ ઉપરથી આપણી તર્ફના નિશાળીઓનો માટે તપાસ રાખવાની તથા સુધારો કરવાની અંગત યોજી યતી નથી. એક દેશમાં ઘણા માણસો એક દરદનો ભાગ થાય તેટલા માટે બીજા દેશમાં થોડા પણ જરૂર થયા જોઈએ. એમ નથી, અને તેથી હાલત પર સંતોષ પકડી બેસી રહેવું ડહાપણ બરેલું નથી. કોઈ દરદ એવું નથી, કે જેનો ઉપાય કુદરતના બંડારમાં ન હોય, અને જેને લાગુ પડતાં ઉપાયથી એકદમ અટકાવી નહિ શકાય. તે છતાં કેટલાંક દરદી ઉપાય વિનાનાં જીવંતમાં આવે છે તેનું કારણ છે, અને તે એ કે, તેમના ઉપાયો યોગ્ય કહાડવાને આપણે હજી સામર્થ્યવાન થયા નથી, સારાં બાપે, નિશાળમાં શીખતાં છોકરાંઓને લાગુ પડતાં ટુંકી દ્રષ્ટિનાં દરદ, વગર ઉપાયનાં દરદોની સંખ્યામાં નથી. એ દરદ લાગુ પડીને વધી ગયા પછી ચશમાંની મદદ સગવડ કરવા શિવાય તેને સાચું કરવાનો ઉપાય જો કે જણાવેલો નથી, તો પણ એ કહેવા દરદને લાગુ પડતાં અટકાવવાના ઉપાયો પર-

મોંઘું વિદ્યોનોની મહેનતથી જાણવામાં આવ્યા છે. તે ઉપાયો કુંઘળા નહિ. પણ એ દરદ-લગિ પાડવાનાં કારણો દૂર કરવાના છે, અને તે કારણને દૂર કરવા એ ખુદ તે દરદને દૂર કરવા બરાબર છે. તે કારણો ત્રણ પ્રકારનાં છે:—એક, નિશાળના મકાનમાં ઓછું અજવાળું; બીજું, વાંચવાની ઓપડી અને લખવાની કાપી તથા કાગળ અને આંખ વચ્ચેનો જોધવ તે કરતા વધતો વા ઓછો તફાવત રાખવાની ખામી; અને ત્રીજું, દરરોજ ઘણા કલાક સુધી વાચવું તથા લખવું.

જો એ ત્રણ કારણો વિષે સઘળી નિશાળોમાં જો પુરતી સંભાળ લેવાઈને તેમને દૂર રાખવાની કોશિશ કરવામાં આવે, તો ટુંકી દ્રષ્ટિના દરદથી અભ્યાસો મોકળા રહી શકે. અજવાળાની કોતાઈને કેમ દૂર કરવી, તેની મુમજ આપવાની કાઈ પણ જરૂર નથી. તેમજ વાચવા લખવાનું કામ ઘણું વખત સુધી ચાલુ રાખવાનો અટકાવ કેમ કરવો, તેમાં પણ કાઈ નવું શીખવાનું નથી. પણ વાચવાની ઓપડી અને લખવાની કાપી તથા કોગળો અને આંખ વચ્ચેનો તફાવત બરાબર કેમ રાખવો, તેની સમજ કોઈનણી આપવાનું કામ ખજાંવનારાઓએ મેળવવી જોઈએ છઈએ, અને તેમણે મેળવી શકે એવા ઉપાયો સંવડાવના જોઈએ છઈએ, તે માટે મહિલો ઉપાય છે કે, તેનો ખુલાસો એક સાદી ધખારતની ઓપડી મારફતે બહાર પાડવો, અને તે પ્રમાણે વર્તવાની શિક્ષકો તથા નિશાળાઓએ કરવું પડે. નિશાળના મકાનમાં પૂરતું અજવાળું રાખવાની તથા જોકરાઓને ઘણા વખત વાંચના લખવાનાં કામથી દૂર રાખવાની રીત જો કે સર્વેને જાણીતી છે, તેપણુ તે સઘળી જગોએ અમલમાં આવતી નથી, જ્યારે તેના તાકીદ લાગતા વળગતાઓએ કરવી જોઈએ. આજ સુધી એ બાબત ઉપર અત્રે બેદરકારી અને અજાણપણું દેખાડવામાં આવે છે, પણ હવે તેવી હાલતમાં ન રહેતાં અત્રેના કેળવણી આપનારાઓએ તે પર ગંભીર ધ્યાન આપવું જોઈએ છઈએ. આપણી હાઈસ્કૂલમાં, સેકંડ પંદર સુધી, અને કાલેજમાં વધારે ટુંકી દ્રષ્ટિના દરદવાળા વિદ્યાર્થીઓ મળી આવે છે. દિલ્લીગીરી બરેલું તથા જીતરતી એલાદના હકમાં નુકસાનકારક છે, અને તેનો ઉપાય કરવાને હવે વધારેવાર દીલ કરવી જોઈતી નથી.

(લો. મિ.)

સારસંગ્રહ.

બંગાળામાં રેલવેપર ભયંકર અકસ્માત.—૬૨૮ નં. બંગાળ. રેલવેપર બીજી અક્ટોબરે ભયંકર અકસ્માત બન્યો છે. એવું જણાવવામાં આવે છે, કે ગોલાપોથી કલંકતા જવા માટે ઉપડેલી મેલ ટ્રેન આરંધોટાના સ્ટેશન આગળ ગુડસ ટ્રેન સાથે અથડાઈ હતી. તેમાં ગુડસ ટ્રેનનો ડ્રાઇવર જેમ્સ મારગન મરણ પામ્યો હતો. મેલ ટ્રેનના ડ્રાઇવર વાલ્ટર કમિંગ્સનો ડાબા પગ ઘૂટણ નીચેથી છૂટો પડી ગયો હતો, તે સાંજે ધાંધ એવી આશા રાખવામાં આવતી નથી. એક સ્ત્રી ઘણી સખત ઇજા થઈ છે તેની પણ સાબં. યવાની આશા નથી. તેણીના બે ભત્રીજા પણ માર્યા ગયા છે. બેન્ને ટ્રેનોના બંને ડ્રાઇવરને માર્યા ગયા હતા. બાવીસ જખમી ચંપકા દેરી ઉતારીએને પહેલી એપે આગગાડીમાં કલંકતે લાવવામાં આવ્યા હતા. એવું કહેવામાં આવે છે કે સુમારે ૧૦ ઉતારીએ બધા મળીને માર્યા ગયા છે. અને ૧૭ જખમી થયા છે. એ શિવાય બીજાં ચૂરોપીયનો માર્યા ગયા છે. તેઓનાં નામ જણાવવામાં આવ્યાં નથી.

દેશી છાપાને બધાઈ. વડાપ્રધાન મી. ગાંધીજીને, ચાલતા મહીનાની શરૂઆતમાં એક બાપણમાં કહ્યું કે લોરડબીકન્સક્રીડના પાંચલા સમયમાં પ્રેસની છૂટની જે બક્ષીસ અડધા સૈકા ઉપર આપવામાં આવી હતી, અને જે છૂટનો કદી પણ ગેરઉપયોગ થયો નહોતો. તે દિવસના લોકો પાસેથી છીનવી લેવામાં આવી. હું માનું છું કે એક તારના સંદેશના જવાબમાં, જેની ખબર નહિ કરવામાં આવી પારલામેન્ટને, કે દેશને, એક એવો કામદો પસાર થઈ ગયો કે જેથી મેટીયર્ન ઇન્ડીઅન પ્રેસની સ્વતંત્રતા એકદમ નાશ થઈ ગઈ. આવો એક કામદો સુધારાને શરમ લગાડે છે અને શ્રીદીય સહન્યાહતને શરમ લગાડે છે. ઇંડીઆની સ્ટેટ્યુટ બુકમાંથી એ કામદો ૨૬ કરવામાં આવ્યો છે; અને મને ખાતરી છે કે જ્યાં સુધી લીબરલ પાર્ટીનો દેશમાં અવાજ છે અથવા રાજકારોબારમાં હીસ્સો છે ત્યાં સુધી ઇંગ્લાંડ અને સ્કોટલેન્ડને ઘણી વાહાંતી એવી જે સ્વતંત્રતા તેને કંઈ પણ શરમ લગાડવા જેવું કરવામાં આવશે નહિ.

સુકાની વિમાન—ફાંસખાતેના મ્યુડમ નામના ગામમાં એક વિમાન બનાવનાર અને એ વ્યાપટન વિમાનમાં ખેસી નીકળ્યા. તે વિમાનને સુકાન હતાં. વિમાન સપાટાબંધ લંબરેયામાં ઉપર ગયું અને ધારેલી દિશાએ તેને વાળરાને સુકાન ફેરવવામાં આવ્યું. પ્રથમ તે વરસેલીસ તર્ફ ગયું. પછી જેટિટ વિસેટર તર્ફ ફર્યું અને પછી મ્યુડમ તર્ફ પાછું ફર્યું. વિમાન ને જગાએથી ઉપડ્યું હતું તે જગાએ વગર અડચણે બરાબર વખતે આવી પોહ્યાંયું. એમાં સુકાન ફેરવવાના સ્કૂને ગતિ આપવાને વિષ્ણુચંત્રની યોજના કરવામાં આવી છે. એ સુકાનની અને સ્કૂની કલ્પના ઉપર જણાવેલા એ વ્યાપટન તે મેસર્સરેનાર્ડ અને કેબજ એમની છે. આજ કેટલાંએક વરસો થયાં ચાલુ રાખવામાં આપેલા યન્ત્રથી ઝાડને આઠલે સુધી ફળ આવેલું જોઈ કોને સંતોષ નહિ યાય? સરકારી જાહેરખબર.

જા. નં. ૧૩૯ સને ૧૮૮૪-૮૫.

ઉત્તરવિભાગની સરકારી નિશાળોના મહેતાજીએને લખવાનું કે આવતા નવેબર માસમાં મહે. ડાક્ટર કુલ્ચ વીએનાથી ગુજરાતખાતે આવનાર છે તેમને જીનાં ખર્ચાં અગર લેખો જિનાની અને ખરીદ કરવાની ઘણી ધચ્છા છે માટે તેનો તપાસ કરતાં કોઈ મહેતાજી અગર ખીજા ગ્રહસ્થને તે મળી આવે તેમણે અમને તુરત લખી જણાવવું. તેની ને કીમત યથે તે સાહેબ મોસુફ આપશે તા. ૧૬ અક્ટોબર સને ૧૮૮૪.

(ઇંગ્રેજી સહી) ગોપાળજી સુરભાઈ દેશાઈ.

આ. એ. ઈ. ઉ. વિ.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

પ્રાંત કચ્છ.

(પાછલપાને ૨૩૫ થી.)

રાપર. ૯. જૂ. તિ.—૩૧ ઇક ઈબ્રાહીમ મુલમાન તર્ફથી ૩૧) રા. રાઘવજી પુંજ ૩૧) રા. રેવાઈકર મહાદેવ તર્ફથી ૩૦૦૦ ડાક્ટર જીનતઅલી ખારમહમદ ૩૦૦૦ હરીરામ જગમાય એવરગત અરજ ૩૦૦ કાળીદાસ માવજી ૩૦૦ રા. કેશવલાલ પોતાંબર ૩૦૦ રા. હીમતલાલ કેશવજી કુલ ૩૬) તેમાંથી ૩૪) પુસ્તકો ૩૨) મીઠાઈ. અત્રેની સ્કૂલમાં છોકરાઓને પાણી

પાવાં માટે અન્નેની ડીસપેનસરીના કંપૌડર રા. હીરજી જાદવજીનીઓએ
એકા પીતળનો કળશીઓ સ્કૂલમાં બક્ષીસ આપ્યો. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે
મહારાઓની ઝેંગારજી બહાદુર તર્ફથી રૂ. ૧૨) ધનામ.—ફેબ્રુઆરી ૨૧) હી.
મતલાલ કેશવજીબાઈએ રૂ. ૧૦૦૦ તથા બેલાની નિશાળના મહેતાજીએ રૂ. ૧૦૦
તથા એહી પ્ર. રાખેરાજ નારણજી ૦-૬-૦ પ્ર. હીરજી દામજીએ રૂ. ૧૦
વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓની શ્રી. ઝેંગારજી
બહાદુર તર્ફથી રૂ. ૨-૨-૬ ની ચોપડીઓ.—ભચાઉ. ૬. શુ. નિ. નંબી. સ્કૂલ.
માં વાસ્તુ કંઈ તે વખતે મહાજન તથા બીજી વસ્તીએ મળી કૂલ રૂ. ૩૧૦
મીઠાઈ મળુ ૧ વહેંચી. તથા બીજા માણસોને માટે શાકર મળુ ૧૦૦ રૂ.
મહાજન તથા વસ્તી તર્ફથી આ વખતે મહેરાબાન વહીવટદારે પોતાની
પદરની રૂ. ૧૦ ચોપડીઓ. તથા સદગ્રહસ્થો તર્ફથી રૂ. ૧૦ સોપારી તથા બેલ.
ઓ આપી હતી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાઓની ઝેંગારજી બહાદુર
તર્ફથી રૂ. ૧૨) ધનામ તથા રૂ. ૨) નાઈટસ્કૂલમાં.—દેશલપર. રા. મુદરા વ.
હીવટદાર સ્કૂલમાં પધારી રૂ. ૪૦૦ ધનામ વહેંચ્યું. તેમાં રૂ. ૧૦૦ રા. હીમતરામ
દયાશંકર રૂ. ૧૦ મુદરા વહીવટદારના અવજન કારકુન રૂ. ૧૦ દેશ દાણના કાર.
બારી રા. મોરલીધર વલમજી રૂ. ૧૦ બૂજ પ્ર. રા. વીથનજી જાદવજી તર્ફથી
રૂ. ૧૦ મહેલ કેશવજી ધારશી રૂ. ૧૦ શેઠ આપાસે હંબારા તર્ફથી રૂ. ૧૦ રૂ. વલ.
બજી ઉકડા રૂ. ૧૦ શા. પદમશી બેલા તર્ફથી રૂ. ૧૦ શા. નેઠા તેજપાર તર્ફ.
થી રૂ. ૧૦ જાડેજી ઝેંગારજી મોહોજી તર્ફથી રૂ. ૧૦ શા. લખમશી માળશી રૂ.
૧૦ શા. બીમજી કાયા તર્ફથી રૂ. ૧૦ શા. કરમશી પાસડ તર્ફથી ૦-૧૪-૦
પરચુરણ ગ્રહસ્થોએ. શેઠ લાલજી માંપશીહે પોતાના બાઈના લંગન સંબંધી
રૂ. ૧)ની સાકર, વહેરા હકુ પ્રેમજીએ પોતાના પુત્રને નિશાળે બેસાડી રૂ. ૧૦
ખરેક. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે શેઠ હરિરામ નયુ તર્ફથી રૂ. ૦-૧૫-૦ ખાંડીટ
જોડરાઓને મીસ્તરી બીમજી ગોવિંદજી રૂ. ૧-૩-૦ ની સાકર શેઠ દુરપાર
નાઈયાએ રૂ. ૧) વરીકનાં પેંચા રાજગર લધા ધનજી રૂ. ૧) એક બાઈ આર્ષા
યજ્ઞે પ્રસંગે શેઠ મુળજી બારાએ રૂ. ૧૦ પતાસાં શા. બોલ્લેને પેર પુત્રનો જન્મ
યવાથી રૂ. ૧-૬-૦ પતાસાં. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી
મહારાઓની ઝેંગારજી બહાદુર તર્ફથી રૂ. ૫-૧-૦ ચોપડીઓ.

પેચિ. ૬. ગુ. નિ.—સપાટ દેવથી ગોવંદે પોતાને ઘેર પુત્રનો જન્મ થવાથી રૂપા મીઠાઈ. જમનગરના મહારાજે લઘુ ધનરાજીએ ૩૧) સાકર વેરા. દેવજી હીરાચંદ ઉનાળામાં છોકરાઓને પાણી પાવાનો અર્ચ આપે છે. શેઠ ઠાકરસી પ્રસોત્તમ પોતાના પુત્રના મોવાળા ઉતરાવ્યા તે માટે ૩. ૦૦૦ મીઠાઈ વારશીક પરીક્ષા વખતે ૩૦૦૦ જડેલ જીરારામજી તર્ફથી, ૩૦૦૦ જડેલ દાનસંગજી મોમાયાજી ૩૦૦૦ જડેલ સાંગાજી જુહુજી ૩૦૦૦ જડેલ રેવાજી નેસંગજી ૦-૧૦-૦ શેઠ ઠાકરેથી પ્રસોત્તમ ૦-૬-૦ વેરા દેવજી હીરાચંદ ૦ ૧-૦ થા. એતસિંહ નરસિંહ ૩૦ વેરા લાવજી જેતસી ૩૦૦ સોના ટોકરેથી મેઘજી ૩૦૦ હરીરામ લાલજી કુલ ૩૧૦ તે નાંધી ૩૪-૫-૦ ચોપડીયો ૩૨-૩-૦ શાકર અને માનીટરે ૩૦ અજુર, પ્રદાલા પ્ર. નારાણજી જીવરાજે ૩૦૦ ની દ્રાક્ષ વેરા દેવજી હીરાચંદ ૩૦૦ દ્રાક્ષ ગામધણી તથા મહાજન તર્ફથી ૩ ૧-૧-૦ ની ચોપડીયો. ગાધો શા. ભાંગચંદ સાતીદાસ તથા વહેરા દેવજી હીરાચંદ ૩૦૦ વાંકીના મહેતાજી લધા ધનજી ૩૦૦ દ્રાક્ષ રા. રા. એ. ઈ. સાહેબે વારશીક પરીક્ષા લઈ ૩. ૧-૧-૦ ની મીઠાઈ મહારાજધીરાજ મીરજી મહારાઓથી ખેંગારજી બહાદુર તર્ફથી ૩૫) ની ચોપડીયો વારશીક પરીક્ષા વખતે.—ભુવંદર. રા. રા. રેખીન્દ્ર કમીસનર સાહેબે ૩૧) સાકર સોના નરસી રતનશીએ આખાં. ૩-૦૦૦ તથા શા. ગોસરી ૩૦૦ દ્રાક્ષ રા. વીજપાર ઉકડાએ ૩૧) આખા, વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાજધીરાજ મીરજી મહારાઓથી ખેંગારજી બહાદુરે ૩. ૫૦૦ ચોપડીયો.—માંડવી અમરુ કુંશા. શેઠ કાલાનજી દ્વારકાંદાસને ઘેર પુત્ર જન્માથી મહેતાજીને પાધડી એક ૩૧ નોકરને. ૩૦ અને છોકરીઓને ૩. ૦૦૦ મીઠાઈ વહેંચી. મુંમાઈના બાટીઆ બગવાનદાસ નરસીએ મહેતાજીને પાધડીના રૂપા તથા નોકરને ૩૦૦ અને ૩૧ છોકરીઓને મીઠાઈ. વારશીક પરીક્ષા વખતે ૩૧) ની ચોપડીઓ, ૩૬) ચોપડીઓ અને ૩૦૦ મીઠાઈ. —બીદડા ક. ગુ. નિ. બૂજના રાજગર બાલજી એધંવજી બાવાના પુત્ર કલ્યાણજી અને પરણવા આવતાં ૩૧ સાકર વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાઓથી ખેંગારજી બહાદુરે તર્ફથી ૩૦ પેવાભાઈ કુંવરજીએ ૩૧) જોથી રામજી એરાને ૩૧) જડેલ વખતસંગજી તથા બાઉજી તથા મમુબાએ

૦-૯-૦ પ્ર. રા. ભીમજી લાધા ૩૦ રાજગર - વીરજી મુરારજી ૩૦ શા.
લાલજી કંબુ. ૩૦—કોડાણુ ૯. ગૂ. નિ. વારશીક પરીક્ષા વખતે શા. ઉમ-
રથી મેધરાજે ૩૫) શા. કુંવરજી દેવરાજ ૩૦ મહેતાજી લખમેસિદ્ધ સાંમજી
૩૦ ગાંધી મુળજી નાંગજી ૩૦ શા. હેમરાજ પાંચારીઆ ૩૦ શા. તેજુડ
ઓબધઆ. ૩૦ શા. લીલાધર મેધરાજ ૩૦ મોમાઈઆ મોમરે ૩૦ શા.
કાનજી દેવરાજે, ૩૦ શા. કેશવજી ગેરાજ ૩૧-૧૬-૦ કેટલાક સદસ્યદરજો-
મળીને આપ્યા. ૩૧૩) ઓપડીઆ મહારાજધિરાજે મીરજી મહારાજોમી
એંગારજી તરફથી અને ૩૨૧) મીઠાઈ વહેંચી. અને મહાજન તરફથી મહે-
તાજીને પાઘડી ૩૧૧) માનીટરને ૦-૧૦-૦—નર્મનાણી ૯. ગૂ. નિ. વારશીક
પરીક્ષા વખતે મહારાજધિરાજ મીરજી મહારાજોમીજી એંગારજી બહાદુરે
૩૩૧) નથુ ગોપાળજી મંજમાના ૩૨૧) માધવજી ત્રીકમજી ૩૨૧) જોશીગોપા-
ળજી ત્રીકમજી ૩૨૧) ખારોટ સાંવણ. ૩૨૧) રા. મગનલાલ, નરશીરામ ૩૨૧)
રા. ખરાંશંકર મોરલીધર ૩૨૧) વકીલ જગવાનજી કેશવજી ૩. ૦-૧૦-૦
ધનજી ખીમજી ૩૦૧) વકીલ ગોવિંદજી ખેચર ૦-૧-૦ જોશી. મુળજી આ-
ભારામ ૩૦૧) જીવણુ રામજી ૩૦૧) પટેલ રામજી કાસરીઆ ૩૦—વીરા-
ણી. નર્મનાણાના યાણુદાર મગનજાલભાઈ વિગેરે મળી ૩૬) તથા વારશીક
પરીક્ષા વખતે મહારાજધિરાજ મીરજી મહારાજોમીજી એંગારજી બહાદુરે
તરફથી ૩૪) રા. મગનલાલભાઈ ૩૨૧) જડેજ. શ્રી. પખાજી ૩૨૧) ગામના
મહાજન તરફથી ૩૨૧) દવાઈકર જીવણુરામ ૩૦૧) કારકુન રામજી તરફથી ૩.
૦૧ વકીલ ગોવિંદજી ખેચર ૩૦—ફરાદી. ખાત્રી હરીરામ લાલજી ૩૨૧) ૬.
મધુરાંદાસ હીરજીએ જોકરાઓના પરીક્ષા લઈ ૩૨૧) ફાફળીઆ ગોવેરધન
તારાચંદ ૩૨૧-૨-૦ વકીલ કમૂ રામજી ૩૦૧—સંજાયા. રા. માંડવી વેલીવ-
ટદારના અવત કારકુન રામજી હરજીવનને સાં પુત્રનો જન્મ થયાથી ૩૦૧)
મહેતાજી પુરપોતમ કુંવરજીએ ૩૦૧) માંડવીના મુરારજી પાંસવીરને સાં
પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૦૧) મહારાજધિરાજ મીરજી મહારાજોમીજી એ-
ંગારજી બહાદુરે ૩૨૧)—અંગીઆ. વારશીક પરીક્ષા વખતે શા. જંગસિદ્ધ
મોણુકચંદ ૩૦૧) જોગી. હીરાનાથ તરફથી ૩૦ સોની માવજી તથા રામજી
તરફથી ૦-૧-૦ શા. ખેતસી પ્રાગજી ૩૦ જોશી ખટાઉ નંધુ. ૩૦૧) ખેચર.

નાથવાળા તરફથી ૩૦ ખીજા ગ્રહસ્થોની તરફથી ૩૦-૬-૦—નીરાણા. બૂ-
જના જ્ઞેરામ ગોકળદાસે ૩૨) વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મીરજા મહારાજોથી
જોગારજી બહાદુરે ૩૬) મીઠાઈ.—સુમરીરોહા. શા. બીમથી માણેક અંત્રની
સ્કુલ લાઈબ્રેરી માટે નીચે મુજબ પુસ્તકો બક્ષીસ આપ્યા છે. પાંડવા. અ-
રિત્ર, શુદ્ધિપ્રકાશ, અમરેલાલ અરિત્ર, વજ્રધામ સર્વસાર ઉપદેશ, ઊપદેશકથા,
વડોદરા કમીયન કેસ, હિંદુસ્તાનનું વર્ણન, ગૂઝ: બાળમિત્ર, પંદરન, મુંબઈ
સરેસદાની તવારીખ, ગીરધર વીલાસ, કુદરતી ઇલિમે લાટી, ગીરધર વીલાસ,
અંક ૨ નો. અહીંના ગામ ધણીએ ૩માલ ૩૮) ના તથા આપ્યા ૩૦૧
ના વહેંચ્યા.—કોઠારા કન્યાશાળા. અમડાસા ન્યાયાધીશ કાળીદાસ લક્ષ્મીશં-
કર તથા ફોજદાર દલપતરામ ભગવાનજી અંત્રે મહાજન સહિત પધારી
૩૧) ની મીઠાઈ વહેંચી તથા ૩૧) મહેતાજીને પાઘડીના આપ્યા. ૬૧) રા.
મદાસ દામજીએ પતાસા ૩૧)ના વહેંચ્યા. વકીલ આત્મારામ ૩૨) ના
પૈડા વહેંચ્યા. કોઠારાના ઠા. મોનજી વોશંનજી તથા જોગા ડીલાડી વેલજી
લાલજીએ મળીને કન્યાઓની પરીક્ષા લીધી તેમાં ૩૮) ની ઓપડીઓ તથા
૩૦૧ ના પૈડા વહેંચ્યા.—કોઠારા શુ. નિશાળ. રા. અમડાસા ન્યાયાધીશ
તથા ફોજદાર સહિત મળી જોકરાઓની પરીક્ષા લઈ ૩૧) પતાસાં તથા
૩૧) મહેતાજીને પાઘડીનો આપ્યો. મુંબઈના ભાટીઆ શેઠ ગોકળદાસ મા-
ધવજીએ જોકરાઓની પરીક્ષા લઈ ૩૨૫) ની ઓપડીઓ તથા ૩૧) ના
૩માલ તથા ૩૧) ની મીઠાઈ તથા ૩૩) મહેતાજીને પાઘડીનાં તથા ૩૧)
એસનો આપ્યો. એ રીતે કુલ ૩.૩૧) ઇનામ વહેંચ્યું.—નૂલીઆ કન્યા. શા.
બુજના જોથી મહાવજી આત્મારામ ૩૨) ની મીઠાઈ વહેંચી. મંજલના
શેઠ ટોકરથી જ્યેત ૩૦૧ ના પતાસાં વહેંચ્યાં. નલીઆના શેઠ ધનજી લ-
ખમસિંહે અહીંની સ્કુલ લાઈબ્રેરી માટે નકસા ૪). ૧ હિંદુસ્તાનનો ૧ મુંબ-
ઈ ઇલાકાનો; ૧ આફ્રિકાનો, ૧ અમેરિકાનો. બક્ષીસ આપ્યા. નલીઆના
શા. શામજી ગંગાધર તરફથી નકમા નંગ ૨ તથા સ્નેટો નંગ ૩૨ બક્ષીસમાં
આપ્યા. મહેરબાન કરનજ પુલન સહિતના હેડકલાઈક મી. રામચંદ વીરજીએ
૩૧) પતાસાં. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે નીચે લખેલા મદગ્રસ્થો તરફથી ઇનામમાં
ઉગરાણું કંઈ તેમનાં નામ. ૩૮) શા લીલાધર ચેતપાર, ૩૨) શા માણેકચંદ
નાગથી ૩૨) શા હીરજી જ્યેત ૩૧) શા ગોવિંદજી ચિતજી ૩૧) શા ૩ પસિંહ બા-
રમત ૩૧) શા. દેવથી પરખત ૩૧) શા દેવજી જ્યેત એ રીતે ૩૧૪) ઇનામ ધર્યું.
તેની ચુંદડી, કાંચળી, ડગલી અને ઓપડીઓ. વાણીઆ ભાટીઆ મહાજન
તરફથી ૩૧) મીઠાઈ.

(અંક ૩.)

જાહેર સ્વચ્છતા

શાળાપત્રના છુટક ગ્રાહકોએ આવતા વર્ષના શાળાપત્રના લ-

ખમ પોષ્ટેજના નાણાં તા. ૨૭ મી ડીસેમ્બર ૧૯૮૪ની અંદર

આમારી ઉપર મોકલી દેવાં. નહિતો તેમનું ચોપાનીયું અમારે આવતા

વર્ષથી દિલગીરીની સાથે ખંચ કરવું પડશે.

તા-૧-૧૧-૮૪	}	હરિજાલ વલ્લભરામ,
મુ. રાજગંઢ.		મેનેજર, ગુજરાત શાળાપત્ર,

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
DECEMBER.

પુસ્તક ૨૩ મું.

શીશ્વમ્બર.

અંક ૧૨ મો.

મે'ના છ મહુ મોટું પુત્ર નામ તેમ છે કામ:-

કર ખેતે મન કોવની, ખરી એતી પરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

મુસલમાનોમાં કેળવણીનો

પ્રમાર. ... ૨૧૫

કાગળ બનાવવાનાં કારખાનાં

કેહાડવાની અગમ. ... ૨૨૮

પુસ્તકતાથા ઓપાનિયાની પહેાંચ. ૨૭૧

સારસંગ્રહ. ૨૭૮

મરકારી જાહેરે અખર. ૨૮૦

નિગળોનાં હનામ પત્રક. ... ૨૮૫

Spread of Education among-
at the Mahomedans .. 265

Paper-mills ... 268

Notices of New Publications ... 271

Pickings from the Press ... 275

Departmental Notifications. .. 280

Lists of Prizes distributed in
Schools .. 285

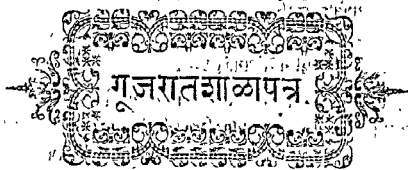

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે પુનાઈડ પ્રિન્ટિંગ અને લતરલ એલ્ક્સી કંપની
"સિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રજાજોડલાલ મંગારમી છાપી પ્રમટ કર્યું

મૂલ્ય { ૩૧) વરસનો અગાઉથી ન. } દરમ ખર્ચ
{ ૩૦) મૂલક એક અંકના } મૂલ્ય.

પુસ્તક રૂ. ૩ મુ. ડીસેમ્બર. સન ૧૮૮૪. અંક ૧૨ મો.

મુસલમાનોમાં કૈલવણીનો પ્રસાર.

મુસલમાનોમાં કૈલવણીનો પ્રસાર કેટલો છે, એ બાબત નડીયાદ હાઈ-સ્કૂલના હેડમાસ્ટર, સિ. હાદિમ. એમ. સલાહી. બી. એ. એ એક હાલ કિમ્મતી ચોપાનીયું ઇંગ્લેન્ડમાં પ્રગટ કર્યું છે. તેના એક નકલ અમને મળી તે વાંચતાં એ ઇસ્લામી મિત્રના અબરદારી તથા સાંવજનિક પરિશ્રમ નોઈ, અમે આવેત રાજ થયા છઈએ.

An inquiry into the condition of Mahomedan Education in the Bombay Presidency in the official year 1878-79, એટલે, સરકારી વર્ષ ઇ. સ. ૧૮૭૮-૭૯ માં મુંબઈ ખલાફાતે, મુસલમાનોમાં, કૈલવણીની હાલત કેવી છે તેના તપાસ, એ પ્રમાણે એ ચોપાનીયાનું નામ છે, અને નામ પ્રમાણેજ તપાસ અરેખરી હાપણ અને ગંભીરાઈથી ચલાવી છે. અગર નો કોઈ એ વિષય એક કોમને લેગતો ધારેય, પણ અમારી નજરમાં એ 'કોમનો' સંખ્યા વિગેરેનો વિચાર કરતાં એ આખી પ્રજાએ લક્ષ આપવા જોગ છે, અને તેમજ સરકારે પણ કેટલોક વજેતથી પોતાનું આસ ધ્યાન તે ઉપર આપતી આવે છે અમે દિલગીર છઈએ કે આ વિષયને ઘટે તેટલા વિસ્તારથી લખતાં જોગ અમારી પાસે જગાં નથી. તે છતાં આ ચોપાનીયાનો થોડોક સાર તો

અમારે આપવોજ નોંધએ.

મિ. સલાહી ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શનના રીપોર્ટને આધારેજ આંકડા ઉપજાવી કાઢી નીચે પ્રમાણે કહેછે.

૧. સને ૧૮૭૨ ના વસ્તિપત્રક મુજબ દેશી રાજ્યો સહિત મુંબાઈ હવાકામાં ૨૫૧ લાખ માણસની વસ્તિ હતી, જેમાં ૩૮ લાખ, એટલે સેંકડે આશરે ૧૫ મુસલમાન હતા. તેથી એ બણનારમાં જો ૧૫ મુસલમાન હોય, તો તે પ્રમાણ નોંધએ તેવું કહેવાય.

૨. ૧૮૭૬-૭૯ ના વર્ષમા કેળવણીખાતાના અમલ હેતુ આશરે ૨૨૫ લાખની વસ્તિ હતી, અને તેમા બણનારની સંખ્યા ૨૪૨૮૫૧ હતી. એમાં મુસલમાન ૨૫૫૪૫ એટલે આશરે ૫૩તો આંકડો માંડીએ તો સેંકડે ૬૪ હતા. આ મુજબ એ વરસે મુસલમાન બણનારા હોવા નોંધએ તેનો ફૂજ બણતો હતો એમ સાબીત થાય છે.

૩. આ ૨૪૫૪૫ મુસલમાન વિદ્યાર્થીઓમાં કાલેજો ખાતે બણનાર ૧૫ હતા. કુલ બણનારની સંખ્યા કાલેજોમાં ૮૯૧ હતી, એટલે, તેમાં મુસલમાનનું પ્રમાણ સેંકડે ૧.૬૬ એટલે એ કોમની વસ્તિ જોતાં જે આ-વડું નોંધએ તેનો ફૂજ આવેછે.

૪. હાઈસ્કૂલોમા કુલ બણનાર ૭૯૯૩ મા મુસલમાન ૧૯૮ હતા, એટલે મુસલમાનનું પ્રમાણ સેંકડે ૨.૪૪ અથવા જે હોય નોંધએ તેનો ફૂજ આવેછે.

૫. મિડલસ્કૂલસ સ્કૂલોમા મુસલમાન ૮૫૮ અને બધી કોમનો કુલ આંકડો, ૧૫૫૫૦ હતો. એ જોતા સેંકડે મુસલમાનનું પ્રમાણ ૫.૫૫, અથવા જે હોયું નોંધએ તેનું આશરે ફૂજ હતું.

૬. લોઅરમીડલ સ્કૂલો, એટલે, દેશી ભાષાનીજ નિશાળોમાં કુલ બણનાર ૧૯૮૦૭૬, અને તેમાં મુસલમાન ૨૧૨૫૫ હતા. એટલે, સેંકડે ૬૪, અથવા પ્રમાણમાં હોના નોંધએ તેના ભાગે અડધાજ મુસલમાન કનિષ્ઠ કેળવણી લેતા હતા.

એ સિવાય ભાતભાતની વિગતો ઉપજાવી કાઢી મુસલમાનોમાં કેળવ-

ણી ઓછી છે એમ નિર્વિવાદ સાબીત કરવાને એ ઓપાનીયામાં પ્રયત્ન કર્યું છે. ઉપલા આંકડા ઉપરથી એતો ખુલ્લું જ છે કે, બધી જાતની કેળવણીમાં મુસલમાનો બીજા કરતાં પાછળ પડ્યા છે, અને જેમ જેમ કેળવણી ઉપર આ પ્રકારની તેમ તેમ તેમાં મુસલમાન લણનારનું પ્રમાણ છેક ઓછું જ થતું જાય છે. ઉપર જે પ્રમાણ કાઢી બતાવ્યું છે તેમાં એક તર્ફની કસર રહી જાય છે ખરી. કેળવણીખાતાની સંખ્યા હોટેના ૨૨૫ લાખની વસ્તિમાં મુસલમાનનું પ્રમાણ આખા ધલાખાતા ૨૫૨ લાખ માણસમાં જે છે તેજ હશે એમ આ આંકડા ગણવામાં માની લીધું છે પણ એમ બને કે જે ભાગ મુંબઈ ધલાખાતા કેળવણીખાતાની સંખ્યા હોટે આઓ નથી તેમાં મુસલમાનની વસ્તિ હોયજ નહિ અથવા બહુ વધારે હોય. પણ વધારે હોવાનો તો સંભવ નથી, કેમકે મુસલમાનની વસ્તિ આપણી તર્ફ તો વિશેષ થઈ રહે કે કર્યાઓમાંજ હોય છે. મારે આ રીતની ગણતરીમાંથી ભૂલ જણી તે દૂર કરવા જઈશું, તો અમને લાગે છે કે ઉલટું કેળવણીખાતા હોટેની વસ્તિમાં મુસલમાનની વસ્તિનું પ્રમાણ વધી પડશે, અને તેથી મિ. સયાણી જે સાબીત કરવા માગે છે તે વાત નબળી થવાને બદલે વધારે મજબૂત થશે.

પણ મુસલમાનમાં કેળવણીનો પ્રસાર ઓછો છે એ વાત, આપણને તો પ્રત્યક્ષ છે, અને તેથી દશીઆએ વિચાર કરવાનો એજ છે, કે એમ થવાનું કારણ શું, અને શા ઉપાય કામ લગાડ્યા હોય. તો તેઓ ખીજી કોમની પેઠેજ બણવા તર્ફ લાગી, દેશની આખાદી તથા સમાધાનીમાં મદદ કરે. આ મોટો ને મુંઝવણ ભરેલો સવાલ મિ. સયાણીએ બીજા ઓપાનીયાને વાસ્તે રહેવા દીધેલો જણાય છે, અને તેથી અમે પણ અમારે કાંઈ મહેજમાજ બાલકું દુશ્વે તે તે પ્રમંગે બાલીશું. ફાલ તો અમારો વાંચનાર મહેતાજીએને, અને તેમાં પણ મુસલમાનને તો વિશેષજ. કહીએ છઈએ કે તેઓ જ્યાં હોય ત્યાં તેમણે પોતાની શક્તિ મુજબ મુસલમાનોમાં કેળવણીનો શાખ વધે તેમ કર્યા કરવું એ તેમની ખાસ ફરજ છે.

કાગળ બનાવવાનાં કારખાનાં કહાડવાની અગત્ય.

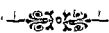
૧. 'હિંદુસ્તાનમાં કાગડ બનાવવાનાં યોડાં ઘણાં કારખાનાં નોંધ્યા છે, પણ કાગળ બનાવવાનાં કારખાનાં મારે હજી સાંધારણ રીતે કોચે થતી નથી, એ બધાં બરેલુ છે. મુમઈ જેવા ઉત્તર નંદ શહેરમાં કાગડ વણવાનાં કારખાનાં બ્યારે સારી મળ્યામાં થયા છે, ત્યારે કાગળ બનાવવાનું એક જ કારખાનું અહીં આ અસંતી ધરાવે છે, અને તેમાંથી પણ માત્ર જાડા અને ઉતરતી કિસમના કાગળો અને કાગડો મુમઈ શહેરમાં કાગળનો અપ જો નજીવો મરજો હોય તો આપણે એમ નિચારીને સંતાપ પોનીએ કે, તે યોડા ઘણા યૂરોપખાતેથી આવેલાં કામ ચાલે છે, એટલે આપણે તેની માયાકૃતમાં પડવાની જરૂર નથી. પણ બ્યારે જોઈએ છીએ કે, મુમઈમાં વરસ દહાડે લગભગ વીસ લાખ રૂપિયાના કાગળ અપે છે, ત્યારે તેના બહાણા અપનો અરી વિચાર આપણને આવે છે; અને તરફા રૂપિયા, તેમાંના મોટા નફા સુદા દર વર્ષે અહીં આંધી યૂરોપખાતે જાય છે, તે જોઈને લાગી આવે છે કે, પોતાના લાભના એકંદરમાં આપણે કેના પંદાત અને અંધારામાં પડી રહ્યાં દિવસો કહાડીએ છીએ. ફક્ત મુમઈ તરફ જ નજર કરતા બ્યારે એવા અગત્યનો ખુલાસો મળે છે, ત્યારે આખા હિંદુસ્તાનના કાગળોનો અપ અને તેના કિંમતની તરફ જ નોંધતા, તે બહુ મોટા લાગવા જોઈએ. પૈસા ખોવાનું કુખ્ય માણસને જે રીતે ઉત્પન્ન થાય છે; એક પોતાના કમાએલા પૈસા ખોવાથી; અને બીજું, પૈસા કમાવાની તક હાથમાંથી જતી રહેવાથી, છેલા પ્રકારનો સંતાપ પોની કિસમના સંતાપ કરતા કાંઈ ઓછો હોતો નથી, અને જમને તે ઓછો લાગે ત્યોને બૂલ કરતા સમજવા જોઈએ એક બાળકના મરણને મોટા માણસના મરણ કરતા કેટલાકો નજીવું ગણે છે, પણ સમજી લોકો તેમાં ફેર ગણતા નથી. તેઓ કહે છે કે, નાના બાળકમાંથી જ મોટાં માણસો થાય છે, મારે નાનાની સલામતીની કાળજી નોંધવાની જોઈએ રાખવી જોઈએ. તે વાત ડહાપણ બની છે, અને ધેધાના ગંધમાં પણ તેમજ વિચારણુ જોઈએ છે. પૈસા કમાવાની તકને નાના બાળક તરફ સમજી, તેમાંથી અરેખરા પૈસા મળવાની આશા રાખવી જોઈએ, અને તેથી તેની તકને પણ બહુ સંભાળ.

લી જોધએ, ઘણા ખરા દેશીઓ એમ તો વિચારતાં ઉદ્યોગના સંબંધમાં મુદ્દાત પડી રહે છે, અને તેના અનેક દાખલાઓમાં એક કાગળ બનાવવાની ઉદ્યોગનો પણ છે. પણ કાગળ બનાવવાનો ઉદ્યોગ અથવા તેનાં કારખાનાં આવક કરી આપનાર યદી પડે કે નહિ, આ સવાલ આ બાબતમાં પહેલો ઉઠે છે, અને તેનો જવાબ સહેલ છે. આ દેશમાં વરસ દહાડે લાખો રૂપિયાના કાગળ ખપે છે, તારે જો તે બનાવવાનાં કારખાનાં અત્રે કાર્દાનિઃ પ્રતી સંભાળયો ચલાવ્યા હોય, તો તેમાંથી નફો રહેવો જોધએ, એ એક સ્વાભાવિક વાત છે. પણ એ સ્વાભાવિક વાત બિપરંત, કેટલીક ખાસ ખાસતો ધ્યાનમાં લેવી જોધએ છે, કાગળ બનાવવાના કાચા પદાર્થો જો યૂરોપ-અંડમાંજ મળતા હોય, તો તે અત્રે મંગાવીને, તેમાંથી કાગળ બનાવી વેચતાં થોડીજ નફાની આશા રહે, અને બીકણ પુરવો વખતે તેમાં ખોટ આવવાની શકાસ્તી પણ રાખે. જો કે યૂરોપવાળાઓ આપણા દેશમાંથી ઘણાક પ્રકારના કાચા પદાર્થો મંગાવી તેમાંથી ઉપયોગી જણસો બનાવી આ દેશમાં તે ખર્ચાવીને સારો નફો મળવે છે, તો પણ બીકણ દેશીઓ કદાચ કહેડે, તેમાં આપણાથી બની નહિ શકે. પણ કાગળના સંબંધમાં તેવી હરકત કાર્દાનિઃ નથી, તે બનાવવાને લાપકંતા કાચા પદાર્થો હિંદુસ્તાનમાં જોધએ એટલા જ્યામાં છે, અને આજે તે સંઘના પદાર્થો પાણીને મૂલ યૂરોપમાં જોધએ, કાગળ સાયરામાંથી તથા ઘાસ વગેરેના કેટલીક જાતના રોપામાંથી બને છે, તેવા રોપા અત્રે પુષ્કળ થાય છે, અને સાયરાંતો જીયુકનો જ્યાં પણ સુમારવિનાનો મળે છે. હિંદુસ્તાનમાં જ્યારે ત્રીથ કરોડ માણસની વસ્તી છે, અને તે સંઘનાં સાણસો આજના વખતે પ્રમાણે થોડાં મા ઘણાં વસ્ત્ર પહેરે છે, તારે સાયરાંનો મોટો જથ્થો આ દેશમાં જીયુક મળતો રહેવા જોધએ. ફક્ત મુંબઈનોજ દાખલો સેતાં. અહીં આં દરેવરસે લગભગ એ હજાર રૂન કાગળ યૂરોપથી આવે છે, અને વરસ દહાડે સાયરે એક હજાર રૂન સાયરાં અહીં આંથી ત્યાં જાય છે. યૂરોપથી આવતા એ હજાર રૂન કાગળનો મોટો જથ્થો ઘાસ તથા બીજા-શકાના બનાવેલા કાગળોનો હોવાથી, સાયરાંના બનાવેલા કાગળ કરતાં અધિક સાયરાં અહીં આંથી યૂરો-

પ તરફ વધારે નેતરછે. શાકા પૂરા પાડવામાં મુબઈ એ કરતા પણ વધારે શક્તિમાન થવું નોંધ્યે, અને એજ પ્રમાણે આખા હિંદુસ્તાન વિષે પણ સમજવું નોંધ્યે, જ્યારે કાચા પદાર્થો આપણા દેશમાં એ પ્રમાણે પૂરતા જવામાં છે, અને જ્યારે યુરોપવાળાઓ તે અહીંઆંથી મંગાનીને તેના કાગળ બનાવી અત્રે નફા બેરેલી રીતે વેચી શકેછે, ત્યારે તે પદાર્થો અહીં-આંના અહીંઆજ કામ લગાડી તેના કાગળ બનાવવાથી મોટો નફો મળે એમાં શક શો?

બીજી સનાય અર્થને લગતો છે. કાગળના કારખાનાં કાઢતા દરેક કારખાના પાછળ કેટલી યાપણ નોંધ્યે? કારખાનાંની યાપણની કાંઈ ચોક્કસ હદ નહોતા તેને જોટલી મોટી કરવા માગીએ તેટલી કરી શકાય છે, અને કાગળના કારખાનાના મંબંધમાં પણ તેમજ વિચારવું નોંધ્યે. પણ તેના ઓછામાં ઓછી હદ ચાર લાખ રૂપિયા સુધીની સર્વામતીથી લેઈ શકાયે. એટલી યાપણથી ઉભા કુચ્છા કારખાનાને જો દિવસનાજ ચલા બું હોય તો મહિને ૬૫૩ ૩૦ ટન, અને રાત ૬૫૩૦ ચલાબ્યાથી ૧૦ ટન કાગળ બની શકે. અહીંઆંના કેટલાક અનુભવીઓ એવી ગણતરી કરેછે કે, અત્રે કાગળ બનાવતા એક ટન પાછળ લગભગ સાડી ત્રણસો રૂપિયાનો અર્થ થાય, અને યુરોપથી આવતા કાગળ પાચસે રૂપિયે ટન અહીંઆં પડવા જાયછે. એ ગણતરી કદાચ વધઘટ બેરેલી પણ હોય, પણ અહીંઆં બનાવેલા કાગળ યુરોપના કાગળ કરતા સસતા પડવા નોંધ્યે, અને યુરોપીઅન કાગળના બાવ પ્રમાણે ગણતાં તેમાં સારો નફો રહેવો નોંધ્યે, એટલી વાત તો ચોક્કસ છે. ત્યારે નાણાનાજ દેશીઓએ શા માટે એ ઉદ્યોગથી પડાત પડવું નોંધ્યે? મુબમમાં જ્યારે કાપડના કારખાનાંઓ ધમધોકાર નીકળવા લાગ્યા છે, ત્યારે કાગળનાં કારખાનાંઓ પણ 'તેમ કેમ ન નીકળે' અવગત તે નીકળનાં નોંધ્યે અને નીકળે, પણ અહીંઆંના નાણાંનાજ દેશીઓની નજર હજી તે પર દોડતી નથી. જો એકવાર તેમની નજર દોડી અને લખવાને તથા છાપવાને ખરના કાગળ બનાવવાનું એક કારખાનું અત્રે નીકળું, તો તેની પાછળ બીજાં સંખ્યાબંધ નીકળ્યાવિના રહેનાર નથી. પૂણામાં એવું એક કારખાનું કાઢવાની કોશિશ

યતી જાણી અમોને ખુશી ઉપજે છે, અને સર્વ પ્રકારે અમો તેની રૂતે હ
 ઇચ્છીએ છીએ, ખુદ મુંબઈમાં તહિ ને પૂણામાં પણ મુંબઈ હાલાકામાં
 કોઈપણ ઠેકાણે તેની પહેલ યવી જોઈએ છે, અને એ જોયે તો પછી
 ખજીનું તેવાં કારખાનાંઓ માટેનો માર્ગ આપણી તરફ મોકળો થયે. કલકત્તા
 તામાં એવું એક કારખાનું સારી રીતે ચાલે છે, અને ત્યાં ખીજું કાઢવાની
 જોઈવણ થાય છે. ત્યારે મુંબઈએ પણ તેની પાછળ મંડવું જોઈએ, અને
 કોઈ પણ રીતે અત્રે તેવાં કારખાનાં ઉભાં કરી મુંબઈ હાલાકાની વસ્તીની
 રોજીનો એક નવો ધવાળો ઉઘાડવો જોઈએ.

પુસ્તક તથા ચોપાનિયાની પહેાંચ.

કુમારદર્પણ બનાવનાર મિ. કરામજી બમનજી આ પુસ્તક અમ
 મારે ખાતરી નામે આપ્યું છે, પણ તે એવું સાફ છે કે તેની જાણ
 કાંઈતો અમારા વાંચનારને કર્યા વિના રહેવાનું નથી. ઇંગ્લેન્ડમાં સાર્વજનિક અને
 મંડળની વાર્તા છે તેની ઢપ ઉપરજ આ રચેલું છે. કેળવણી કેવી રીતે
 આપી હાય, તો બાળક દુનિયામાં સદ્ગુણી તથા ઉપયોગી નીવડે, તેનું
 આ એક કલ્પિત પણ બની શકે એવું સાફ રસબર્ણુ ચિત્ર છે. આ ગ્રંથકારને
 પોતાની બીજી વાર્તાઓની પેઠે અત્રે કાંઈપણ મસ્ત અંગાર કે વીરસ
 માલાવવાનો નહોતો, તોપણ પોતાની વર્ણનશૈલી તથા પાત્રચિત્રની વિચિત્ર
 છતાંથી આ બોધન વાતને પણ સુરસિક કરી મૂકી છે. બાધા કદાપિ
 છેક થુદ નહિ, તોપણ પારસાસાહીતો નથીજ. ઉલટી એતો કોઈ કોઈ ઠેકાણે
 કાઠીયાવાડી પ્રાંતભેદ તર્ફ ઝોકા ખાતી દેખાય છે. તે છતાં તે સંઘળા મૂલ-
 સાતીથી સમન્વય એવી, અને સાદી મીઠાઈથી અત્યંત બરેલી છે.

હરયોગ પ્રદીપિકા. આ એક યોગશાસ્ત્રનો પ્રકરણ ગ્રંથ છે, એટલે,
 યોગની સાધના કેવી રીતે કરવી તેની અનુભવી ક્રિયાપ્રક્રિયાઓ એમાં બ-
 તાવી છે. જેમ પાતાંજલસત્ર એ યોગશાસ્ત્રનો, તેમ હરપ્રક્રિયાનો આ ગ્રંથ
 લોકમાં ઘણો પ્રસિદ્ધ છે. એનો ગૂળ કર્તા કોઈ સ્વાત્મારામ યોગીદ્ર નામે
 નાયપંથી જણાય છે, જે પંથીઓએજ આધુનિક કાળમાં હરયોગ

બહુ એડો છે. એના ઉપર કોઈ બહાનું દેટીકા કરી છે તે તથા હિંદી બાપાંતર સાથે આ ગ્રંથ હાલ મુબાઈમાં છપાયો છે. તેની પહેાંચ અને માન સાથે આપીએ છીએ. મૂળની સંસ્કૃત બાપા મરણ તથા અસ્થિત છે. હિંદીમાં એમનો કહી શકાતું નથી, પણ સાધારણ વાંચનારને (તે જોવી છે તેવી એ) વધારે ઉપયોગી માલમ પડશે. આ ગ્રંથનો વિષય શા છે તે તિના નામ ઉપરથી જ જણાઈ આવે છે. યોગની અદ્ભુત વાતો ઉપર જેને પ્રીતિ-અથવા આસ્થા હોય, તેને એ ગ્રંથ મુબાઈમાં પંડિત જ્યેષ્ઠરામ મુકુંદજીની કુકાનેથી મળશે. કિમત રૂ. ૨૧, રાખેલી છે.

પ્રેમાનંદકૃત રણુચરની એક પ્રત તેને સારોદાર કરી છપાવનાર રા. સા. રંગોવિંદ દ્વારકાદાસ તર્કથી આવી તે પ્રેમ પૂર્વક સ્વીકારી છે. આવા ગ્રંથ-સંશોધન કેવી રીતે થયું છે તે જ પ્રથમ જોવાનું હોવાથી તે બાબત બરાબર મનન કર્યા પછી અને અમારો વિચાર દર્શાવવા ધારીએ છીએ.

ખ્રિષ્ટિશહિદુસ્તાન, એટલે ઇંડિયા, એ નામના મિ. ક્રોટને ઇંગ્રેજમાં એક મોપડી લખી છે તેનું દશાનુસારી બાપાંતર બાઈ સ્મિનલાલ હરિલાલ સેતોપવાડ બી. એ. એ કરી છપાવ્યું છે તે નોંધ અને ઘણા રાજ થયાં છે. એ ઇંગ્રેજ ગ્રંથકારનો મૂળ હેતુ અલખત એનું છે કે આ દેશમાં રાજ્યરીતિ કેમ ચાલે છે તથા તેમાં કેવી ભૂલ ચૂકો છે તે વાતથી ઇંગ્રેજોને વાકફ કરવા છે, તોપણ એ વાત આપણા લોકોને જાણ થવાની પણ એટલો જ જરૂર છે. આવી પ્રશ્નગાનુપાત લખાએવી મોપડીઓ (જે કે 'ઓપાનિયાનાર્' વર્ગમાં બરાબર રહિતો મૂકી શકાય) તેમાં પુસ્તકો જોઈવું ગાભિર્થ હોતું નથી એ અરે, તોપણ તે તત્સમયને વધારે ઉપયોગી તથા રસ લાગે એવી હોય છે. આવા દેશીએએ જાણેલાં ઓપાનીયાં હોય તોતો અલખત બહુ જ સાહે, પણ તેમ કરવાની બહુ ઓછા આપણા લોકમાં હાલ શક્તિ નથી, અને તેથી વિવાદના શાણા તથા શુદ્ધચિત્તના ઇંગ્રેજો હાલ હિંદુસ્તાનની રાજ્યસ્થિતિ વિષે શું ધારે છે એ જાણવું આપણને ઘણા કામનું છે. આપણાં કરતાં પણ કેટલાક ઇંગ્રેજોને આ દેશની કેટલી દાઝ છે તે આ મોપડી વાંચાથી માલમ પડશે. અમારો એ વિષય ન હોવાથી વિશેષ વિષય ન કરતાં, એ વાંચવાની અને અમારા સમજા મિત્રોને બચામણ કરી

એ છિએ, બાપાંતર શુદ્ધ તથા સમન્વય એવું છે.

જો બાઈ ચિમનલાલને આવા વિષયનો શોખ છે, તો હાંદાબાઈ નવ-
રોજની બનાવેલી ઓપડીઓનું પણ બાપાંતર કરે તો ઠીક, ઇંગ્લેન્ડે
બનાવેલી ઓપડીઓ કરતાં પણ તે ગાંભિર્ય તથા શાણપણમાં અડે એવી છે.

દટાંતચિંતામણિકાવ્ય. આપણા ઉગતા કવિ શ્રી વલ્લભદાસે આ
કાવ્યમાં નવાજ દેશ પકડ્યો છે, પણ તેમાંએ સિદ્ધિ સારી થયેલી જણા-
યે છે. પણ એનું વિવેચન અવકાશપર રાખી અત્રે એટલું જ કહીએ છીએ
કે વંદસતસહી વગેરેમાં હાથ છે તે પ્રમાણે છૂટા છૂટા વિષય ઉપર છૂટા-છૂટા
દોહરા અહિયાં એકેકા કીધા છે, અને તે સઘળા વાંચનારને બહુધા સુખોપ-
દાયક તથા રસ ઉપજાવે એવા છે.

ફ્રાંસ દેશમાંહેલી રાજ્યની ઉચ્ચ પાથલનો ઇતિહાસ. રાજ્ય વિપ્લ-
વનો ઇતિહાસ એમ નામ રાખ્યું હેમ તો આ ઓપડીમાં શું છે તેની જા-
જના વધારે થાત. અમારા બહુચુત વાંચકોને કહેવાની જરૂર નથી કે
આજથી સોએક વર્ષ ઉપર ફ્રાંસમાં જે મોટો રાજ્ય વિપ્લવ થયો, એટલે
લોકે ઉછળીને એકદમ પરાપૂર્વથી ચાલ્યા આવતા ત્યાંના રાજ્યતંત્રને તોડી
નાંખ્યો, પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપ્યું, અને ધર્મતાત્તિ આચાર વિચાર સંઘળી
બામતોમાંજ કેવળ ઊંધુ ચત્તું કરી મૂક્યું, તે મોટા વિલક્ષણ રાજ્યવિપ્લવ-
નો આ ઇતિહાસ છે. આ વિપ્લવ એવા મોટો, અને આખા જગત ઉપર
એવી અસર કરનારો નીવડ્યો છે, કે તેને સઘળા ઇતિહાસકારો દુનિયાના
મહા વિપ્લવોમાંનો એક મહા વિપ્લવ ગણે છે. જનસ્વાતંત્ર્યનો પરિપૂર્ણ
વિચાર, જે ઇંગ્લાંડના નિરંકુશીઓએ એક ખૂણામાં પોકારેલો, અને તેને
અમલ આણવા પ્રયત્ન પણ કરેલું, તે જનસ્વાતંત્ર્યને સર્વ વિષયમાં વિ-
સ્તારી એક વારતો સંપૂર્ણ સિદ્ધિને પહોંચાડનાર ફ્રાંસનો આ રાજ્યવિપ્લવ
હતો. આખી દુનિયાના જનસ્વાતંત્ર્યનો ઇતિહાસ અર્ધાચિત્ર કાળમાં એ
રાજ્ય વિપ્લવથી અને એના પ્રતાપેજ શરૂ થાય છે. એ કારણથી હાલતા
શાણ ઇતિહાસ કર્તાઓ આ વિપ્લવને આશિર્વાદરૂપ ગણે છે, અગર જો
એમાં પ્રકોપિત પ્રજાની તર્ફથી ઘણાં ઘોર અને વિપરિત કર્મો કરવામાં
આવ્યાં હતાં. આ કારણથી તે વેળાનું યૂરોપતો બપોળીતજ યદ્ ગયું હતું,

અને તે બાબતક રસ મહા પ્રતાપી બર્કને પણ લાગવાથી, તેણે તે મમ્મે ને ઇતિહાસ લખ્યો તેમાં તેનું યથાર્થ તોલ કરવાને બદલે તેના બિબલસ સ્વરૂપ ઉપરજ વધારે લક્ષ્ય સ્વાભાવિક રીતે આપવામાં આવ્યું.

આ પુસ્તક બર્કના એ ગ્રંથને આધારે, એટલે, તે ઉપરથી મરાઠીમાં એક ઓપડી લખાએલી તેનું આ બાવાર્થ દર્શક બાબાંતર છે. બાબાંતર કરનાર બાઈ યુનીલાલ બાપુજી મોદીએ મિકુંદર નામું વગેરે કેટલાંક બીજાં પુસ્તકો પણ બનાવ્યાં છે, અને તે સમગ્ર સરળ તથા વાંચવા ગમે એવાં છે. મકામાં ટાલેલાં જેવી કવિતા, વાર્તા, નાટક, કે ચીંથરીયા ઓપાનીયાના આકાળમાં એ લખનાર ઇતિહાસ જેવા મધન ને ઉપયોગી વિષયનેજ વળગી રહેછે એ અમારા દિલમાં ધ્રુણાજ સંતોષ પેદા કરે છે. બાબાંતરને માટેક્યાં પુસ્તકો પસંદ કરવા એ વાતમાં હવેથી એ કોઈ ખરા વિદ્વાનની સલાહ લેતો વધારે સારું. પાછલી સદીના વિચાર જે રદ બાતલ થઈ ગયા હોય, તેને આપણી ઉગતી પ્રજાની આગળ મૂકવા એ અમને અનુચિત લાગે છે. તે છતાં બર્ક એવા ગ્રંથકાર છે કે તેના ગમે એવાં લખાણમાં પણ સમન વિચારો વધારેજ હોય, અને તેથી બાઈ યુનીલાલના આ બાબાંતરથી દેશને ફાયદો થશે એમ અમે માનીએ છીએ.

આ પુસ્તક છપાવી પ્રગિદ્ધ કરવાનું માન અમદાવાદની ગૂજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીને છે. એ સોસાયટીને અમારી નમ્ર પણ ઘણા વખતથી મનમાં ધમ્પા કરતી એક વિનંતિ છે, કે નાના નાના અને બહુધા નેમાલાલ નિબંધો છપાવવામાં પાંત્રાના નાણાં ન બગાડતાં સંસ્કૃત ઇંગ્રેજી વગેરેમાંથી શિષ્ટ ગ્રંથોના (Classical Authors) યોગ્ય પુસ્તકો પાસે બાબાંતર કરાવે, તો બહુ સારું. એ સોસાયટીએ આજ પર્વત જેને પુસ્તક રચાવ્યાં છપાવ્યાં છે તેમાં સ્થાવી કિમતનુતો ફક્ત એક અંબાવાતનું અર્થ શાસ્ત્ર, વર્ણનાય શાસ્ત્રી કૃત ગૂજરાતી બાબાનો ઇતિહાસ, તથા બીજાં એક કે બે બાગ્યે પુસ્તકો મળી આવશે. બૃત નિબંધાદિક પ્રથમ છપાએલી ઓપડી એએ બેમક આપણા પ્રાંતને ઘણું ફાયદો આપે છે—બરે પ્રાંત ગમગમાં મુધારાનું બી રોપનારજ સોસાયટીના તે મનના નિબંધો છે—તોપણ હાલ હવે તેની તેથી વધર નથી, અને જો હવે તો એ સોસાયટી સંસારમુધારાને

પડતો મૂકી સાક્ષરતાના ગ્રંથોનીજ વૃદ્ધિ કરવા તરફ પોતાનું. સુકાનં. ફરવે, તોજ તેનું નામ (વર્તાકુચર સોસાઇટી) તે, છેવટે પણ સદ્ગ થાય એમ અમને લાગે છે.

મિત્રતા વિષે નિબંધ. બાઈ પુરુષોત્તમ કાહાનજી ગાંધીની આ ઓપડી ખીજી આવૃત્તિએ પ્રહોંચેલી નોઈ અમે ખૂંશ થયા છઈએ, અને આશા રાખીએ છઈએ કે એનો પણ ઉદ્ધારો એવી રીતેજ થએલો બેવાને એ ભાઈ શક્તિમાનં થશે. વિચાર પ્રયમની આવૃત્તિ ઉપર આપી ચક્રા છીએ એટલે અને કાંઈ બાલવાની જરૂર નથી, પણ એટલુંજ કે એ ઓપડી સ્વં-શાખિમાનને પોષક તથા જીવસાભરી છે.

સુખદુઃખ વિષે નિબંધ. ખનાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર વેદ મયારામ સુંદરજી કુંડળા. એ વિષય તો મનુષ્યજાતિ ઉત્પન્ન થઈ ત્યારથી સર્વ સ્થળે ચર્ચાતો આવેછે, અને તેથી તેમાં નવિનતા આપવાનો સંભવ ઓછોજ, તો પણ આ લખનાર સ્વતંત્ર રીતે તથા ગંભિરતાથી પણ કેટલેક દરજ્જે પોતાના વિચાર ચમ્માવી શકે એવો જણાય છે. આ ઓપડીનું નામ સાંભળી લાગે ખેડું કે એમાં તો કરોડવાર કૂટાઈ ગએલું અસ્તોદયનુંજ ટહિલું હશે, પણ તેમ નથી. વિચારની ટપછપ તથા ઉદાહરણો આ લખનારનાં પોતાનાંજ છે, અને એ વાતને અમે કોઈ પણ લેખકને માટે મોટું આશાજનક ચિન્હ ગણીએ છઈએ. શ્રેષ્ઠી અખંડ યોજનાવાળી, એટલે સ્વસંબંધિત ઘણા વિચારોને એકજ વાક્યમાં બેડી નાંખનારી, હોવાથી વાંચનારને સમજાવી કરોળ પડશે પણ તેમ તેથી તેની શાસ્ત્રીય શૈલી વધેછે બાપા. પણ તદ્દનુ-સારે પ્રૌઢ, કાંઈ આડંબરવાળી કહીએ તોપણ ચાલે એવી છે. પરંતુ એજ કારણથી ગ્રામ્યતાના દોષ ને હાલના લખનારાઓમાં બહુ વધી જવા લાગ્યા છે તે બિલકુલ આ ઓપડીમાં નથી, અને અગરજો પ્રાંતબેદના શબ્દો દૂર કરવાને મહેનત લીધેલી જણાતી નથી, તોપણ શબ્દશુદ્ધિના ચા-હાનારને પસંદ પડે એવી બાપા સામાન્યપણે ધઈ છે. હવેથી સરળ અને સર્વ-માન્ય શબ્દો ઉપર વધારે લક્ષ આપવાની તથા ખજો ધર્મને બ્યાં હોય ત્યાં થોંચી બાલવાની ટેવ છોડવાની અમે એ લખનારને બલામણ કરીએ છીએ.

સહોદરના સ્વાર્થીપણાની વાચી. ખપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર વાર્ષિક સ-

દુષોધ રેસરાજના પ્રવર્તક. ઇંગ્રેજીમાં બાળકોને માટે વાંચાઓ છે તેમાંના એકનો આ તર્જુનો છે. તર્જુમાની ભાષા શુદ્ધ ને સારીછે, પણ બાળકોને અનુસરતી એમાં સરળતા નથી. ભાષાંતર કરનારે યાદ રાખવું જોઈતું હતું કે આવી વાંચાઓ બાળકને જ રૂચે, અને જો તેને જ માટે લખાવી છે, તો પછી ભાષા પણ તેવીજ સહેલી ને રમતી વાપરવી જોઈએ. મૂળ વાતમાં કેટલોક ફેરફાર કરી નાખવાથી તેનો રસ બગડ્યો છે, પણ જેણે મુખ્ય પૃષ્ઠ ઉપર જે “સુધારા વધારાનું ભાષાંતર” એવો બપકો માર્યો છે, તેને આ વિષે કાંઈપણ કહેવું એ અમે અર્થજ સમજીએ છિયે. ભાષાંતર કરનારે મૂળ કવીના ગુરુ યદ્ય બેસવું એના જેવું બીજું કાંઈ પણ વિપરીત નથી, તો પછી એક દેશમાં જમાનાપર જમાનાએ સ્વીકારેલી વાંચામાં તે વળી સુધારા શા અને વધારા શા? ક્રૂર દેશ કામને અનુસરતી કરવા તે વાતમાં જેટલો ફેરફાર કરવો જોઈએ તે કરવાની ભાષાંતરકારને એવે પ્રમંત્રે છૂટછે, પરંતુ તેણે ફેરફાર તો અત્રે જરા પણ કીધેલો જણાતો નથી. તે છતાં બધું જોતા આ ભાષાંતરકારને તેની મહેનતને માટે શાખાસી ઘટેછે, અને એ બાળકોને વાચવા સારૂં છે એ વાત ભૂલી જઈએ, તો ભાષાંતર સુંદર અને રસભર્યું પણ કહી શકાય.

ભાવીવિજ્ઞાસ. શ્રી હરિજીવન મહારાજકૃત. છપાવનાર ડા. જયરામ વિ. રઘુનાથ. આ હરિજીવન મહારાજ કોણ. ક્યારે, અને ક્યાં યદ્ય ગયા તે બાબત છપાવનારે કાંઈ પણ કહ્યું નથી. લખાણ ઉમરથી તે કાઢીયાવાડ તર્ફનો કોઈ વેદાતી જણાતું છે, પણ છપાવવામાં ભાષા શુદ્ધિ કાંઈ યદ્ય નથી તેથી કાંઈ નફી કહી શકાય નહિ. એમાં હિંદુસ્તાનીભાષાના ભાની વિષે કુંડળીયા તથા સૈવમા છે, અને એ વિષયને આહાનારને તે પ્રિય લાગે એવી ભૂની શૈલીમદ્દ છે. પૃષ્ઠ ૧૪ કિમત આ. ૧૧)

ગુજરાતી પાંચનમાળાને સુધારવા વિષે સૂચના. એ નામનું ઇંગ્રેજી ઓપાનીયું તેના બનાવનાર મિ. મણિલાલ નમ્બુભાઈ દ્વિવેદિએ બનાવેલું. અમને પહેાંચું છે. પાંચનમાળાના સુધારા બાબત જે જે બલામણો અમારાં એ તરણ વિદ્વાન મિત્ર કરી છે તે એવી અગત્યની છે કે તેના ચર્ચા બે બાલમાં આ સ્થળે યદ્ય થકેજ નહિ, અને તેથી તે બાબત હાલ કાંઈ

પણ ન ખાલતાં એટલું જ કહીએ છીએ કે નિશાળેને લગતા વિષયો તફ હાથ લોકનું લક્ષ કાંઈ એવાંવં લાગ્યું છે. અને અને દશતાં ખરા ઉદ્યનું શુભ ચિન્હ ગણીએ છીએ, અને આશા રાખીએ છીએ કે તે ઉત્તરોત્તર વધતું તથા પરિપક્વ થતું જશે.

બાળલગ્ન અને બાળાકારનું વેધવ્ય, એ બંનેને મિ. મેલેબોરીનું બીજું ઓપાનીયું અમને મળ્યું છે. એમાં એ ચંચળ લખનારે પોતાની પાછલા ઓપાનીયા ઉપર ચાલેલી સ્વચ્છાનો ટુંકમાં સાર કાઢી બતાવ્યો છે કે આટલી આટલી વાતો ઘણાં મેં કબુલ થઈ ચૂકી છે, અને હવે આ પ્રમાણે કરવું જોઈએ. અને દિલગીર છઈએ કે જગાના સંકોચને લીધે એ બાળત અને આ એકમાં વધારે લખી શકતાં નથી, પણ એટલું તો કહેવું જ જોઈએ કે આપણા હિંદુ સુધારકોએ પોતાનું આજ્ઞા છોડી આ પારસી વિદ્વાનના પોકારને હોંસથી ત્રીલી લઈ કાંઈ પણ કરવાં તફ એક સંપે મંડવું જોઈએ. બધાં સુધી હિંદુઓ પોતા આ સ્વચ્છામાં આંગળે પડી કર્ષણબુદ્ધિ ધારણ નહિ કરે, ત્યાં સુધી કાંઈ પણ થઈ શકવાનું નથી. માંમાં કોઈ કોળીયો ધાણે, તોપણ હિંદુ બાઈઓ તે આવવાની મહેનતથી પણ જો કંટાળે, તો પછી તેમનો એવ શી રીતે થાય? જો સરકારની સહાયતા ઉપર આશા બાંધી હિંદુ સુધારકો બેઠા હશે, તો તે પણ તેમના જીરુસામિર વારંવાર બોલ્યાવિના મળવાનાં નથી એમ નિશ્ચય જાણવું. પણ શું તેઓ આટલા આટલા ફડાકા મારવા છતાં પોતાનાં છોકરાં પણ સરકારની મદદ વિના યોગ્ય રીતે પરણારી શકતા નથી? એમ હોય તો બસ સરકાર પડે વચમાં, અને એ જૂઠા દાંનિકોની પાસેજ એ સુધારા પ્રથમ કરાવે. સ્વતંત્રતા ગમે એવી સારી, પણ લોકપાત્ર હોવોજ, એમ અમારે પણ પર્યતે આપણા દેશને મારે ખિન્નચિત્તથી કબુલ કરવાની જરૂર પડશે એમ લાગે છે.

* સ્થળ સંકોચ એટલો છે કે ગયે મહીને આરંભેલું ગોપીચંદવિધે-અન આ એકમાં અને મૂંકી શક્યા નથી, અને આ પરચૂરણ પહેાંચમાંથી પણ આ વર્ધના માસિકોને આવતા મહીનાપર રહેવા દેવાની જરૂર પડી છે.

સારસંગ્રહ.

ખાનગી કેળવણીના વધારા માટે સ્થાપન થયેલી મંડળી.—દક્ષિણમાં ખાનગી કેળવણીના કામને ઉત્તેજન આપવાની મકસદથી “ધી દેકન એન્જ્યુકેશન સોસાયટી” નામની એક મંડળી સ્થાપના માટે તા. ૩૦ મી અક્ટોમરને ગુરવારને દીએ ૨૭ ડીસેમ્બરે ૧૯૩૨ ખરનના પ્રમુખપણા હેઠળ પુનામાં એક ખાનગી મેનારડો થયો હતો. આ મંડળી સ્થાપના માટેની દીનચાન તાની ન્યુ ઇંગ્લીશ સ્કૂલના મેનેજરો તરફથી યર્ષ હતી.

ગુમાઈની સેવીંગ બેંકમાં નાણું મેળનારાઓની સંખ્યા.—સરકારી સેવીંગ બેંકનું સરનામું ગઈ તા. ૨૪મી અક્ટોમરે સને હાનને દીને બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. તે ઉપરથી માલમ પડે છે કે, એ બેંકમાં નાણાં અનામત મેળનારાઓની સંખ્યા ૪૬,૨૨૦ ની હતી, અને તેઓએ ત્યાં અનામત મેળેની નાણાંની રકમ રૂ. ૩૧૦૦૭૬૪૮૪-૮-૮ની હતી.

દેશી ડ્રાઈવરો અને શંટરો. આપણા દેશના રેલવેઓમાં વધતા જાય છે તે આ આકડા ઉપરથી જણાય છે કે આગલી સાલમાં સઘળી લાઈનો ઉપર બ્યારે ૩૨૭ ડ્રાઈવરો અને ૩૦૪ શંટરો હતા, ત્યારે ગયાં સાલમાં તેમની સંખ્યા ૩૬૧ ડ્રાઈવરો અને ૩૪૫ શંટરોની ધંધ હતી. દેશીઓથી સેવાતાં આ જતના કામથી રેલવેકંપનાઓને મોટો ફાયદો થાય છે તેનો આ એક દાખલો કે ૧૮૭૫ ના એપ્રિલ માસથી ગયા ડીસેમ્બરે ૧૮૮૩ સુધી ઇસ્ટિંડિયન રેલવેને યુરોપીઓને બદલે દેશી ડ્રાઈવરો જ ને શંટરોને લીધે ૩૩૧ લાખનો ફાયદો થયો હતો.

નકલ કરવાનો રોગ.—સાહજીરીયા ખાતે એક એવા રોગ ફેલાયો કે કે જ્યાં ને સપડાય છે તે ને પણ કાંઈ જુએ છે ના સાબળે છે તેની નકલ કરવાના દેવાનાં પણામાં આવી પડે છે. એ બાધિ જવામાં પણ છે, એક સખસનો દાખલો આપવામાં આવ્યો છે કે તેના જોગથી અકુળાઈને પડી જતો જીવાઈ આ દરદથી પીડાતા એક આશામીને પણ તેજ પ્રમાણે ને તેટલાજ જોરથી પડવાનું બાવાં આવ્યું, અને એવા બીજા ઘણાક દાખલાઓ આ દેવાનીયતના મળી આવે છે.

નંદકુમારની તવારીખ.—જ્યારે મીઠા વારને હિરદીસ આપણા દેશ નો ગવરનર જનરલ હતો તે વેળા બંગાલ પ્રાંતના નંદકુમાર નામિ એક આબરુદાર અને માતબર આલણને ફાંસ દેવામાં આવ્યો હતો; જે બનાવ તવારીખમાં મથહુર છે. આ ધણીની આલેખી તંપાસ સંબંધી હાલમાં સર જેમસ સ્ટીવન એક ગ્રંથ લખે છે, કે જેથી કેટલીક નવી વાતો અજવાળામાં આવશે એવી વકી રખાય છે.

આખી દુનિયામાં એક દિવસમાં કેટલાં જન્મે છે તે કેટલાં મરે છે? એક દિવસમાં આખી દુનિયામાં ૬૭૭૯૦ મરણ થાય છે, અને એક મિનિટમાં ૧૭ થાય છે. જન્મ દર મિનિટે ૭૦; દર દિવસે ૧૦૦૮૦૦ નો અને દર એક વર્ષમાં ૩૬૭૨૦૦૦ નો થાય છે.

પરદેશ વાસ કલકત્તાને બંદરેથી ગયા એપ્રિલ મહીનામાં પરદેશ વાસ કરવાને જે ૧૦૯૯ આસામીઓ ઉપડી ગયા હતા તેમાં ૯૩૨ હિંદુઓ અને ૧૬૭ મુસલમાનો હતા. ૧૦૯૯ માં ૭૫૦ પુરુષોને ૩૪૯ સ્ત્રીઓ હતી.

પક્ષી કેળવવાં. પારિસમાં એક પક્ષીનો કેળવનાર નીકળ્યો છે, જેણે ત્યાંના લોકને હેરત કર્યા છે. તેણે લુધઝી નામના એક ગ્રહસ્થ સાથે સરત બકી છે તેણે તેને એક ડગ્લ પક્ષી આપ્યો, ને તેની પાસે તેમને ફક્ત ૧૫ મિનિટ રહેવા દેવાં; ને પછી તે તેમનાં પીજરો એક પછી એક ઉઘાડે ને તે પક્ષીઓ બહાર ઉડી જવાને બદલે તે પીજરો બધાં મુકવામાં આવે ત્યાંથી થોડક દૂર તેમને માટે કરેલી એક બેઠકમાં જઈ ઉતરે, એમ જો થાય તો દરેક પક્ષી જે પેલાજ બેઠકપર જઈને ઉતરે તે દીઠ લુધઝીએ તેને ૫૦ ફ્રાંક આપવા, પણ જે પક્ષી તે બેઠકમાં નહિ જાય તેના દરેક દીઠ ૫૦ ફ્રાંક તે પક્ષીઓના કેળવનારે લુધઝીને આપવા. આ સરત પ્રમાણે કામ ચલાવાનું હતું, પણ તે વેળા લોક ત્યાં એટલું ખીઓખીય બરાયું હતું, કે સરતમાં જણાવેલી એકસ હદની જગા નહિ મળતાં પીજરોથી તે બેઠક થોડીજ દૂર એળવાની જગ્યા મળી. આથી લુધઝીએ તે સરત બહોલ રાખી તહિ, માટે ફરીથી એ તમાસો સરતના સંધળા કરાર પ્રમાણે થયે. પણ આટલું તો ખરું છે કે જે અંતરે બેઠક મુકવામાં આવી હતી ત્યાં સંધળો પક્ષીઓ આબાદ જઈને ઉતર્યાં હતાં.

૧૦૧. હેનરી કોસેટ, પેલો હિંદુસ્તાનનો (અચળમિત્ર, 'પાર્લામેન્ટનો' અખ્યાત મેમ્બર, એક ઉત્તમ અર્થવેત્તા, અંધત્વ છતાં જેનું નામ પૂણે પ્રેક્ટીશન પામ્યું હતું, અને જે હાલુ ઇંગ્લાંડના રાજ્યમંડળમાં પોસ્ટમાસ્ટર જનરલ તરીકે બિરાજતો હતો, તે ગયા તવેંબર માસની ૬ થી તારીખે ફ્રેંસના સોમ્મથી એકાએક દેવલોક યપોછે. આ અણ્ણિતવ્યા દૈવકોપથી ભરતખંડને પોતાના પુત્રવત્ જ મોટો ધા લાગ્યો છે, અને વિલાતખાતે રાજ્યપ્રકરણો ખાબતોમાં આપણને મોટી, સદાજ ભરોસા રાખી શકાય એવી, ને હુંફ હતી તે હવેથી દૂર યકષ્છે!

મજમુદાર મણિરાંડર જટારાંડર કેકાણી. વિદ્વત્તા અને મુસદ્દીખણાની આખા કાઠીયાવાડમાં પંકાએલા, ઇંગ્લેજ કેજવણી ન છતાં બુદ્ધિસંસ્કાર સરિપૂર્ણતાને પામેલા, સદા મસજ્જત કે વિદ્યાવિચારની પાતો કરવા, મોખ્ય, ફર્ગારાંમ મહેતાજીના કાઠીયાવાડખાતેના પરમ એકાંતિકમિત્ર, અને તેમની તિત્તિઓને છેવટે સંરક્ષણ મતો તર્ફ વળણ આપનાર, કેટલાંક ગદ્યપદ્યનાં પ્રસાદ લખનાર, આ નાગરરજના મરણની ખબર સાંભળી અમે ધણા દિલગીર થયા છઈએ. એ યશસ્વી પુરૂષ ગયા તવેંબર માસની ૧૦ મી તારીખે ૬૩ વર્ષની ઉમરે દેવલોક યપા છે કાઠીયાવાડખાતે તો એ નરની બેથક ખોટલ છે. એ ગૃહસ્થના બએલાં પ્રસાદો અથવા ઠાંચણો, પણ એમના ચિરંજીવીના તર્ફથી હવે પ્રસિદ્ધ થાય એવી અમે આશા રાખીએ છઈએ, કેમકે એમનો શોધસંગ્રહ ઘણો સારો કહેવાય છે. એમની કીર્તિ અમર રાખવાનો એજ ખંરો રસ્તો છે.

સરકારી જાહેર ખબર.

જાપક નંબર ૯૯ સને ૧૮૮૪-૮૫

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજની સને ૧૮૮૪ની સાલની પ્રવેશક પરીક્ષામાં

પાસ થએલા ઉમદવારોનું પત્રક.

નંબર ૧ નામ. ક્યાં બહોલો. નંબર ૨ નામ. ક્યાં બહોલો.

૧ માણેકલાલ નાનજી. વરતેજ. ૨ જેરામ જગજીવન રાજકોટતા. મુ.

- ૩ ભગવાનજીલ કુંગરશી. વેરાવળ. ૪ ધનજી પ્રભુરામ. લખતર.
- ૫ કુબેર પ્રાણજીવન. ભાવનગર. ૬ ત્રીકમ જગનાથ. ગારીઆધર.
- ૭ ત્રીભાવન. નાનેજી. બોટાદ. ૮ ગીરજશંકર. પેમજી. સિહાર.
- ૯ કાખા કચરા. રાજકોટ સ્ટેશન સ્કૂલ. ૧૦ કહાનજી પ્રાગજી. રામપુરા.
- તથાભોરખીતા. સ્કૂલ. ૧૧ અંબાશંકર મોરારજી. બોટાદ.
- ૧૨ મૂળચંદ નાગજી. બગસરા. ૧૩ મહોબતસિંગ મોતીભાઈ. રાજ.
- ૧૪ ગોપાળજી હરજીવન. હળવદ. ૧૫ કોટ તાલુકા સ્કૂલ.
- ૧૫ મણીશંકર મોનજી. ગણોદ. ૧૬ મોરારજી જશંકર પાણશીલા.
- ૧૭ પ્રભુરામ ગંગારામ. હળવદ. ૧૮ વશરામ જાદવજી વાંકેનેર.
- ૧૯ વિઠ્ઠલ વહાલજી. ભાવનગર. ૨૦ હીરજી ઉકા. જેતપુર.
- ૨૧ વિઠ્ઠલજી નરશી. ભેધપર. ૨૨ ભાઈશંકર ધનજી. સિહાર.
- ૨૩ જટાશંકર કરણાશંકર. દૂધરેજ. ૨૪ જયમંત વોરસિંહ. નવાનગર.
- ૨૪ ભાઈશંકર વિષ્ણુનાથ. હળવદ. ૨૫ જશંકર લીલાધર. લખતર.
- ૨૭ દેવશંકર પ્રેમાનંદ. દૂધરેજ. ૨૮ ડાહ્યાભાઈ હરખચંદ. ખજોલ.
- ૨૬ ધનેશ્વર શિવશંકર ભડકવા. ૩૦ જગનજીલ ગોવિંદજી. લીમ. નં. ૨
- ૩૧ દામોદર કરસનજી. ખીરસરા. ૩૨ બુધર હરીભાઈ. લખતર.
- ૩૩ મોહનજીલ ત્રીકમજી દસાડા. ૩૪ કેશવજી ત્રીભાવન. સીયા.
- ૩૫ જગનાથ હરીભાઈ. વઢવાણ. ૩૫ શિવશંકર લક્ષ્મીરામ. વરતેજ.
- ૩૬ પ્રાંચ. નં. ૨ ૩૭ નાગજી ઉકા. રાજકોટ તા. સ્કૂલ.
- ૩૮ ભવાનીશંકર શિવશંકર. ધરંગધેરા. ૩૯ કાળીદાસ મહાશંકર. સાવળા.
- ૪૦ હરગોવિંદ જાદવજી. લખતર. ૪૧ ત્યાજચંદ રંગનાથ. રાજકોટ તા.
- ૪૨ લવજી પ્રાગજી. કુંડળા. ૪૨ લુકા સ્કૂલ.
- ૪૩ જુલશંકર કાળીદાસ. ચુડા. ૪૪ મોરારજી જગજીવન. કુંડોરણા.
- ૪૫ જ્ઞેભાઈ હરખજી. સીયા. ૪૫ વલ્લભ નારણદાસ. વીરમગામ.
- ૪૭ જગન રામજી. વરતેજ. ૪૬ કરચનજી સ્વામજી. કાલાવડ.
- ૪૬ ભવાનીશંકર. નારણજી. સિહાર. ૫૦ દેવશંકર ભવાનીશંકર. દૂધરેજ.

૫૧ મકેન જીવા: ૧૧ ૮૫ કુડેજા. ચરે આચારામ રામેકુંભા, વંચળી.
૫૩ જૈરિશંકર વિશ્વનાથ. મૂળી.

૫૪ રોજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજ.

નવપરામે લક્ષ્મિભરામ.

૧૯૫૧ તા. ૨૧-૧૦-૮૪

પ્રિન્સિપાલ ટ્રે. કો. રોજકોટ

૧૧

ગામક નંબર ૧૦૦ સને ૧૮૮૪-૧૫

સને ૧૮૮૪ ની સાનની રોજકોટ ટ્રેનિંગકોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષામાં

કયા કયા ગામના કેટકેટનો ઉમેદવાર આબ્યા તથા પાસ થયા તેનું પત્રક.

ગામનું નામ.	કેટલા ઉમેદવારે આબ્યા, તેમાંથી કેટલા પાસ.	સેકેડ કેટલા પાસ	ગામનું નામ.	કેટલા ઉમેદવારે આબ્યા, તેમાંથી કેટલા પાસ.	સેકેડ કેટલા પાસ
લખતર.	૪ ૪	૧૦૦	બડકવા.	૨ ૧	૫૦
રોજકોટ તા. રૂક.	૭ ૪	૫૭ ૧	દસાડા	૨ ૧	૫૦
દુળવદ.	૩ ૩	૧૦૦	નવાનગર.	૨ ૧	૫૦
મિહિર.	૩ ૩	૧૦૦	બોધપર.	૨ ૧	૫૦
વરતેજ.	૩ ૩	૧૦૦	કાનાવડ.	૨ ૧	૫૦
દૂધરેજ.	૪ ૩	૭૫	વાકાનેર.	૩ ૧	૩૩ ૩
સીયા.	૨ ૨	૧૦૦	ખીરસરા.	૩ ૧	૩૩ ૩
કુડના.	૨ ૨	૧૦૦	પાણીયા.	૭ ૧	૧૪ ૩
બાવનગર.	૩ ૨	૬૬ ૬	સાવલા.	૮ ૧	૧૨૦ ૫
બોટાદ.	૫ ૨	૪૦	બળદાણા.	૩ ૦	૦

ધરંગધરા.	૧૧	૧૦૦	ગોધાવી.	૩૦	૦
વઢવાણ ખાંચ નં. ૧	૧૧	૧૦૦	લીમડી નં. ૧	૨૦	૦
રામપુરા.	૧૧	૧૦૦	વાઘણીઆ.	૨૦	૦
બજોલ.	૧૧	૧૦૦	ચરાડવા.	૧૦	૦
ચુડા.	૧૧	૧૦૦	વઢવાણ તા. સ્કૂ.	૧૦	૦
ગારીઆધર.	૧૧	૧૦૦	હડાળા.	૧૦	૦
વંથલી.	૧૧	૧૦૦	સરા.	૧૦	૦
વેરાવળ.	૧૧	૧૦૦	ખુંટવડા.	૧૦	૦
બગસરા.	૧૧	૧૦૦	ભંડારીઆ.	૧૦	૦
જેતપુર.	૧૧	૧૦૦	બાબરા.	૧૦	૦
કુંડોરણા.	૧૧	૧૦૦	ધંધુસર.	૧૦	૦
રાજકોટ સ્ટેશન સ્કૂલ					
તથા મોરબી તા. સ્કૂ.	૧૧	૧૦૦	માણાવદર.	૧૦	૦
ગણોદ.	૧૧	૧૦૦	બરવાળા (સોરઠ)	૧૦	૦
ધીરમગામ.	૧૧	૧૦૦	અંભાળીઆ.	૧૦	૦
લીમડી નં. ૨	૨૧	૫૦	આટકોટ.	૧૦	૦
મૂળી.	૨૧	૫૦	મોઠા વડાળા.	૧૦	૦
સરવહડ.	૧૦	૦	ધોલરાં.	૧૦	૦
ઉપલેટા.	૧૦	૦	બરવાળા.	૧૦	૦
દડવા.	૧૦	૦	કંઠલાલ.	૧૦	૦

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજ.

તા. ૨૧-૧૦-૮૪.

નવસરામ લક્ષ્મીરામ. તા. ૨૧-૧૦-૮૪

પ્રિન્સિપાલ, ટ્રે. કોલેજ.

રાજકોટ.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

રાધનપુર.

જા. નં. ૧૫૮ ૧૬-૧૭-૮૪

તા. ૨૪-૮-૮૪ના રોજ નવી કન્યાશાળા ઉદ્ઘાટવા માટે ખુદાવંદ મહે-
રબાન નવાબ સાહેબ બહાદુર, બાબાત સાહેબો, કારબારી મંડળ તથા સ-
દમહરથો પધાર્યો હતા. છોડીઓ પણ આશરે ૨૫૦ હાજર થઈ હતી. પ્રથમ
અહીંના હંજુર ફોજદારી કોર્ટના ન્યાયાધિશ અનંતપ્રસાદ બાઈએ હાલના
બહાદુરનું કેળવણી વિષે લંબાઈમાં અસરકારક ભાષણ આપ્યું. અને સદ-
રહુ ન્યાયાધીશ સાહેબની બનાવેની બે ગરબીઓ ગવરાવીને દરેક છોડીને
ઓઢણું. એ રીતે ૨૫૦) ઓઢણા તથા કન્યાશાળાના મહેતાજીને ૩૧૦) ની
પાઘડી અને ત્રણ મણ મીઠાઈ મળી આશરે ૩૩૦૦) નું ઇનામ વહેંચ્યું.
અને ખુદાવંદ મહેરબાન નવાબ સાહેબ બહાદુર પોતાના બીમા સાહેબને
સેઈ કન્યાશાળાના રેજીસ્ટ્રારના નામ દાખલ કરાવ્યું. અને કસબી બારે ફૂર્પ
દો આપ્યો.

(ધમેજી સહી.) ગોરધનદાસ ધર્મચંદ.

તાલુકા માસ્તર રાધનપુર.

અમદાવાદ વિભાગ.

આ. નં. ૨૩૨ ૨૨-૧૦-૮૪

ગાંગડ.—છોકરાઓના નિશાળમાં તથા કન્યાશાળામાં અત્રે દરબારશ્રી
ગગુબા અભેસિંહજીનાં સાતળપૂરવાળા રાણીબાશ્રી માજીરાજબા તા. ૨૩-
૮-૮૪ને રોજ પોતાના નહુંદ માજીરાજબા સહીત પધાર્યો હતા ને વિગ્રહર
બુકમાં કારબારી પાસે ચેરો લખાની દરેક કન્યાઓને ચુંદડી તથા અતલસ
ગજ ૧નો રેન્જ. તથા છોકરાઓને ઉપયોગી ચોપડીઓ તેમજ મીઠાઈ મણ
૧ મળી ૩૬૫)ની કીમતનું ઇનામ વહેંચ્યું.

(ધમેજી, સહી.) મણિધરપ્રસાદ તાપીપ્રસાદ.

પાછલ પાને (૨૯૪) મેથી ૩. એ. ઈ. અમદાવાદ વિ.

વાંઢીઆ.—વારંશીક પરીક્ષા વખત છોકરીઓને ઇનામ રૂ. ૬૧ તથા

મેહેતાજીને પાધડી ૩૪૧૧ તથા જીવન મોડજીએ ૩૧૧૧ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં.—ચોમારી. બચાઉ તળેવીજદાર ૨૧. હીમતલાલ મયાચંદે મીઠાઈ ૩૧ ની વહેંચ્યાં.—ખેરાળા. પરિખ ધરમશી આણંદજી ૩૦૧૧ ની મીઠાઈ જોકરાએનિ વહેંચ્યાં. ભુજ મુનીસાપાલીટીના સેક્ટરો ૨૧. માધવજી કલ્યાણજીએ ૩૦૧૧ ની સાકર વહેંચ્યાં.—કોટડી. શેઠ વલ્લભદાસ જીરામે ૩૦૧ ની સીંગાફળી વહેંચ્યાં. શેઠ કોરજી શીવજીએ ૩૧) ના પેંડા વહેંચ્યાં.—ગૂદાલા. ૨૧. મુદરા વહીવટદાર વીઠલજી જીવણ સ્કૂલમાં પધારી ગામના સદગૃહસ્થો ને ભેગા કરી ૩૦ ની સાકર વહેંચ્યાં.—નાગરેયા. ઠાકોરજી ચાંદાજીએ જોકરાને ૩૨) ની સાકર વહેંચ્યાં. શેઠ અંરજણ કરમસિંહે ૩૦-૧૪-૯ ની મીઠાઈ વહેંચ્યાં.—કેશ. હીજ. હાઈ. નેસ. ધી. આગાખાનખલી શાહ. સ્કૂલમાં પધારી જોકરાએનિ સાકર ૩૨) ની વહેંચ્યાં.—ગઢસીસા. વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૧૧૧ નું ઇનામ વહેંચવામાં આવ્યું.—કુધે. વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૩) નું ઇનામ વહેંચવામાં આવ્યું.—ભુજખોળ હાઈસ્કૂલ. વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૧૪) ની ચોપડીઓ તથા ૩૫૭) ના પેંડા ભૂજની તમામ નીશાનોમાં વહેંચવામાં આવી.—ભુજ વિ. સ્કૂલ. મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૧૧૧ ની ચોપડીઓ વહેંચવામાં આવી.—ભુજ નાઈટ્સસ્કૂલ. મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૨-૧૦-૦ ની ચોપડીઓ વહેંચવામાં આવી.—માંડવી વારશીક પરીક્ષા વખતે મહારાજાધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી ખેંગારજી બહાદૂર તર્ફથી ૩૬) ની ચોપડીઓ વહેંચવામાં આવી.

(ઇંગ્રેજી સહી.) દલપતરામ પ્રાણજીવન ખખખર.

એન્યુકેસનલ ઇન્સ્પેક્ટર પ્રાંત કચેરી.

રેવાકાંઠા પંચમહાલ.

વાડી. યુ. નિ. રા. સા. અમુલખરાય શીવદાસ મામલતદાર, ૩૧)

પ્રજાતર્કીજી ૩૧)—લુણાવાડા કન્યાશાળા. રા. સા. વલ્લભરામ વલ્લભરામ
 આ. ડીપુટી સાહેબ ૩૧) રાનલ હરિ વીધારામ રૂના—હાલોડ ગુ.
 નીશાળ. રા. હરસુખ પરબુરામ આસી. માસ્તર ૩૦-૧૦-૦ કાજ હમીદ
 મીઆં નુરમીઆં રૂના મહેતા હરચંદરજી શીવગરજી કડાછજાના ૩૧)
 પરોસી ગુ. નિશાળ. ઠાકોર રામસીંગજી પ્રતાપસીંગજી ૩૧)—ધોધઆ ગુ.
 નીશાળ. રા. બા. આણંદકરરામ રઘુનાયરામ દીનાન સાહેબ સં. ઉદેપુર.
 ૩૩-૮-૯.—ધોધઆ ગુ. ની. રા. બા. હરીનાન મનસુખરામ દીનાન સા-
 હેબ સં. દેવધડ બારીઆ ૩૧)—લાઠરસ ગુ. ની. કારકુન લલુભાઈ રાગ-
 રામ ૩૧)—ભાદરવા ગુ. ની. ચેઠ નપુભાઈ મુળજી ૩૩)—માંગરોડ ગુ.
 ની. મહેતાજી જીવરામ ખુશાન રૂના કારકુન લલુભાઈ રાગરામ ૩૧)
 —જયુગામ ગુ. ની. રા. મનસુખ પરબુરામ યાણદાર સાહેબ. ૩૪)—
 ઠગજી ગુ. ની. રા. બા. ઝવેરભાઈ નાથાભાઈ દીવાન સાહેબ રૂના—
 ઓરા ગુ. ની. મે. ખાનખાહાદુર દાદાભાઈ હેરમજી. આસી. પોલી. એ.
 નંદ મેનાકાંઠા. ૩૧)—ખાંડીબાર ગુ. ની. મે. હરીનાથ મનમુખરામ દીનાન
 સાહેબ સંસ્થાન દેવધડ બારીઆ. ૩૧)—હાલોડ ગુ. ની. મહેતા હરચંદ
 રજી શીવગરજી તરફથી ૩૧)—જેતપુર ગુ. નીશાળ. મે. રાગજી સાહે-
 બ માહારાજી શ્રી મોતીસીંગજી માહારાજ સંસ્થાન ઉદેપુર ૩૧)—માંડવા
 ગુ. ની. મે. રા. સા. હરગોવીંદ દ્વારકાંદાસ એન્જીનેયરનલ ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ
 વડોદરા. ૩૨) રા. રા. નર્મદાપુરી બવાનીપુરી. ૩૩-૮-૭.—માંડવા ગુ.
 ની. મે. બા. બા. દાદાભાઈ હેરમજી આસી. સા. મે. સંસ્થાન માંડ-
 વાના રાણા સાહેબ. ૩૫)—લુણાવાડા કન્યાશાળા. પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર મે.
 અબદુ રહેમાન રાફુમીઆ કાજ સાહેબ મે. લુણાવાડા. ૩૦-૧૦-૦—
 ળોડા ઉદેપુર કન્યાશાળા. મહેરબાન રાગજી સાહેબનાં રાણી સાહેબ ૩૩)
 —કવાંટ ગુ. નીશાળ. મે. યાણદાર સાહેબ સેયાં મે. હરિ. તરફથી રૂના
 —જેતપુર ગુ. નીશાળ. મહેરબાન રાગજી સાહેબ માહારાજી શ્રી મે.
 તીસીંગજી સંસ્થાન ળોડા ઉદેપુર. ૩૧)

માસિક સારસંગ્રહ.

૬૨ મહિને અમારા તરફથી બહાર પડશે. ગુજરાતી બાપામાં પ્રગટ થયેલ નવાં અને જૂનાં લેખોમાંનું, તેમજ પુસ્તકોમાં અવલોકન રવા થાય એવી કહાડકાં ઉપયોગી વિષયોએમાં આપવામાં આવશે. તેમજ એ સંપાદકો મોટે નવી લખાવેલાં નવિન વિષયો, વિચિત્ર લાખકો બાપાંતરો અને સમયને અનુસરતી બાપાંતરો વિષે રચાયેલી મનોરંજક કવિતાઓ એમાં આવવામાં આવશે. આગળથી જેટલા આલેખક યુગે તેટલી નકલો છપાવવાનો આદેશ રાખ્યો છે. "બુદ્ધિપ્રકાશ" જેમડા-સોળ પૃષ્ઠનું કદ. કિંમત બહુ સસ્તી છે. વેરણ કરતે એક રૂપિયા. પોસ્ટેજ મફત. આલેખકોએ લેવાજમ સાથે એકદમ લખ્યું. પુરુષોત્તમ કાહ્લોનજી ગાંધી લીખડી.

દલપત સતરાહી.

આપણા પ્રખ્યાત કવિધર દલપતરામ ડોહાબાંધકૃત સંરણ અને રસિક દૃષ્ટાંતિક દોહરા વગેરેનું અત્યુત્તમ પુસ્તક બહાર પડશે. કવિ, દલપતરામબાંધની મનોરંજક કવિતાથી કોણ અબલણું છે? વૃજબાપામાં બિહારીસતરાહી, વંદસતરાહી, વગેરે છે, તેવી રૂબની ગુજરાતી કવિતાનું આ પુસ્તક છે. પૃષ્ઠ ૮૦ ઉપરાંત. કિંમત ૬ આના. પોસ્ટેજ અરેબો આનો આલેખકનો નામ છપાયે.

પુરુષોત્તમ કાહ્લોનજી ગાંધી લીખડી.

હિંદુ ૧૬ ગાંધીના વારસા પ્રકરણ દ્વંતક પ્રકરણ નગેરે દેખી પ્રકરણો
હવે મુમર્દ મકાસો. અનહાવા કેલકતા હાઉકોરેટો એ તથા ધીવીગોન
તીલે ને કેમના ક્યા છે તે કેમનાની સખ્યા લગભગ ૧૨૦૦થી વધારે
કે. એ મરગા ફેસુતાનો એક સમૂહ હપાય છે. આ ફેમનાની અગત્યતા
નિશ્ચે વધારે નિવસનની જરૂર દે માતી નથી ફેસનાની આવી મોટી મુખ્યા
છતા કિમત મેં જ ર સાં અડો રાખો છે. ટપાન ખિચે કાઈ પેશુ લેનાનો
તરાવ ગખ્યો નથી અગાઉથી નામ નાધારી નાણાં મોકલે તેમ જ ખામેથી
૨-૪-૦૦ ર હોટ્ટરાય ગખ્યો છે. અગાઉથી નાણાં નહીં મોકલે તેમને
પુનઃકૃતેષુપએમસ પારસનથી મોકલાશે પુનઃકૃતેષુપ રહ્યા પછી તેની
કિમત રૂ. ૪૫૦ થગક થનાર અહમ્મીએ નાએને સગનાને વગર રીલે લખવું.

ત્રીકમગય ઉદ્દેશક

૩ ન્યાયાધીપૂવળા કાઠીયાવાડ.

સં. ૧૯૨૦. ૧. ન્યા મુખા અકિલવળી સારા પાપાપર નથી ત્યા મુખા
સસારી મુવાગના આગા ફોકટ છે. દેક પ્રકારના મુધાગનુ મૂળ તે સ્ત્રી
જનમળી, એ કાલના ધણા નિદાનોએ માત્ર કેલુ છે એને આગળ વધતા
અટકાવનાં આપણા કદો મુને બાળતમન, તથા અનેક પ્રકારની કૃષ્ટ રહી
આંત્રિ, તેને દૂર કરવાના મુખ પ્રવત્નો આલુજ છે, પણ તે હપરાત તેને
ગારે નીજી વરકથી પુષ્કળ ઉત્તેજનની જરૂર છે. એટલા હપથી ખુમર
આપવામા આમે કે કે લુણાવાડા કન્યાગાજામાથી કોઈ પણ સાતીની, તથા
આખા કેનાકાઠા પંચમહાલ વિભાગમાથી કોઈ મેવસાતી મેલેન, એ. રે. ૦
સ. ૦. ખુગી મેલુ સાહેમની ૧૮૪-૮૫ ના વર્ષની પાચમા પોરણની પરિક્ષા
પમાર કુમે એ અને ન્યૂન માસરેના સરિફિકટ આપે હમને લખ્યો તો તેને
કપિઓ એ કામી રોકડા, અથવા તેને ઉપયોગી ગસિક પૂનઃકૃતેષુપ હનામ
આપવામા આયે. તા. ૫-૧૧-૮૪ ૦, -

શેવક હિગલાલ નિધારામ રાવળ.

આ. સેક્રેટરી ઉત્તમ દિતેશ્વર મળા લુણાવાડા.